

உ

சிவமயம்.

சிவப்பிரகாசம்.

கொற்றவன்குடி

உமாபதிசிவாசாரியார்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இதற்கு

மதுரை, சிவப்பிரகாசர்செய்த

வியாக்கியாநத்துடன்

கொன்றமாநகரம் ம - ன - ன - னீ,

முருகப்பமுதலியாரவர்கள் பெளத்திரரும்

அருணாசலமுதலியாரவர்கள் புத்திரருமாகிய

சண்முகசுந்தரமுதலியாரால்

பரிசோதித்து

தத்துவபோதினி அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஆங்கிரசுஹு ஐப்பசிமீ

Copyright reserved.

செய்தது

செய்தது

செய்தது

செய்தது

செய்தது

செய்தது

செய்தது

செய்தது

செய்தது

செய்தது

செய்தது

செய்தது

செய்தது

செய்தது

செய்தது

செய்தது

நூ லா சி ரி ய ர்.

வரலாறு.

உமாபதிசிவாசாரியார் தில்லைவாழ்ந்தணர்குலத்திற் பிறந்து யௌவனத்திலே தாழ்கற்கவேண்டிய வேதசிவாகமாதிகளை யோதியுணர்ந்து நல்லொழுக்கம்பூண்டு அவ்வூரிலிருக்கும்யாவராலு நன்குமதிக்கப்பட்டுவருநாளில், ஒருநாள் தமக்குரிய விருதுகளோடுதிருக்காளாஞ்சேரிக்குப்போயினர். அவ்விடத்தில் திருப்பெண்ணாகடத்தில் பிராமணகுலத்திற் நிருவவதாரஞ்செய்து சகலாகமபண்டிதரென்னுங்காரணப்பெயர்பூண்ட அருணந்திசிவாசாரியராலுபதேசம்பெற்று விளங்காநின்ற மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியார் இவரவ்வழியே போவதைக்கண்டு “பகற்குருடன்போகின்ற” னெனச்செப்பினர். இதனை உமாபதிசிவாசாரியார் மலபரிபாகம்பெற்றுசத்திரிபாத முற்றிருந்தவராகையாலே தமது செவியிற்புகுந்தவுடன் தாமார்ந்துசெல்லுஞ்சிவிகையைவிட்டிறங்கி மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியாரிடத்திற்சென்றுஅஷ்டாங்கபஞ்சாங்கங்களோடும் பணிந்தச்சமயத்திலவர்புகுத்துக்கொண்டிருந்த வன்னரசங்கீழொழுக அதனைக் கீழொழுகவொட்டாமல் கையேந்தித் தாமும்புகுத்தருளினர். மறைஞானசிவாசாரியார் இவரது அதிதீவரபக்குவத்தைக்கண்டு மோக்ஷசாதனங்களுக்கூரிய உபதேசக்களை யருளிச்செய்தனர்.

உமாபதிசிவாசாரியார் மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியாரதுக்கிரகத்தைப்பெற்று திரும்புகாலையில் தமதுகுலத்தாரால் தமது ஆசிரியரது எச்சிலைப்புகுத்த காரணத்தைப்பற்றி நீக்கப்பட்டு கொற்றவன்குடியிற்சென்று வசித்தருளினர். இ

வ்வாறு தாம்வசித்துவருனூளில் வடமொழியில் பௌட்கராகமத்துக்கு வியாக்கியாரமும் தமிழில் சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃரெடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் என்னுஞ் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களையும், கோயிற் புராணம், திருத்தொண்டர்புராணசாரம், திருமுறைகண்டபுராணம், சேக்கிழார்புராணம், திருப்பதிக்கோவை, திருப்பதிக்கோவை என்னும் பிரபந்தங்களையுஞ் செய்தருளினார்.

உமாபதிசிவாசாரியார் அருணமச்சிவாயதேசிகர் முதலிய மாணுக்கர்களுக்குபதேசித் தருளிச்செய்ததன்றியும் சபாநாயகர் விடுத்தருளிய “அடியார்க்கெளியன் சிற்றம்பலவன் கொற்றங், குடியார்க்கெழுதியகைச்சீட்டுப் - படியின்மிசைப், பெற்றான்சாம்பானுக்குப் பேதமறத்தீக்கைசெய்து, முத்திகொடுக்கமுறை.” என்னுந் திருமுகத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு பெற்றான்சாம்பானுக்கு உடனே முத்திகொடுத்தருளினார். இதனைப்பெற்றான்சாம்பான் மனைவி தனதஞ்ஞானத்தால் அரசனிடத்திற்சென்று தனதுநாயகனை உமாபதிசிவாசாரியார் கொலைசெய்தனரென்று முறையிட அரசன் தமதுமந்திரியுடனாலோசித்து அவரைத்தம்மிடத்தில் வரவழைப்பது தருதியன்றென்று •தமதுபரிவாரங்களுடன் பெற்றான்சாம்பான் மனைவியைக்கூட்டிக்கொண்டு உமாபதிசிவாசாரியாரிடத்திற் குச்சென்றனர். இதனையுணர்ந்த உமாபதிசிவாசாரியார் தமக்குப்பிரியமுள்ள முள்ளிச்செடியருகி லிவர்களுடன்சென்றிவர்களையந்திர அம்முள்ளிச்செடிக்கு முத்தியளித்தருளினார்.

உமாபதிசிவாசாரியார் கொடிக்கவியருளிச்செய்த காரணம் இவரைத்தில்லையில் தீக்ஷதர்கள் நீக்கியவுடன் சபாநா

யகருக்குக் கொடியேற்றம்வரக் கொடியேரமாட்டாததைக் கண்டு தீக்ஷதர்கள்வருந்த அவர்கள் சொப்பனத்தில் உமாபதிசிவாசாரியார் வந்தாற் கொடியேறுமென்று சபாநாயக ருளிச்செய்ய உடனே தீக்ஷதர்கள் உமாபதிசிவாசாரியாரிடத்திற்சென்றுசபாநாயகர்சொல்லியருளியதைச்செப்பித் தங்கள்குற்றத்தைப் பொறுக்கும்படிக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். உடனே உமாபதிசிவாசாரியர் தில்லைக்கெழுந்தருளி கொடிக் கவியென்னுஞ் சாத்திரஞ்செய்தருளி யக்கொடியேறச்செய்தனர்.

மறைஞானதேசிகர் பரிபூரணதசையடைந்ததலம் திருக்காளாஞ்சேரி.

உமாபதிசிவாசாரியர் பரிபூரணதசை யடைந்ததலம் கொற்றவன்குடி.

சந்தானகுரவர்நால்வர் திருநக்ஷத்திரம்.

சித்திரையத்தமுமாபதியாவணித்திங்கடனி
லுத்திரஞ்சீர்கொண்மறைஞானசம்பந்தரோதுகன்னிச்
சுத்தமெய்ப்பூரமருணந்தியைப்பசிச்சோதிதன்னில்
வித்தகமெய்கண்டதேவர்சிவகதிமேவினரே.

சைவசித்தாந்தசாத்திரம்.

பதினான்கிணையுமுணர்த்துஞ்செய்யுள்.

உந்திகளிறுவயர்போதஞ்சித்தியார்
பிந்திருபாவண்மைப்பிரகாசம்—வந்தவருட்
பண்புவினாபோற்றிகொடிபாசமிலாநெஞ்சுவிடி
உண்மைநெறிசங்கற்பமுற்று.

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னப்பட்டணத்தைச் சார்ந்த சிந்தாத்திரிப்பேட்டை ஐயாமுதலியார்வீதியில்-நகர-வது கதவிலக்கமுள்ள - ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ, கொன்றமாநகரம் முருகப்பமுதலியாரவர்கள்வீட்டில் அருணாசலமுதலியாரவர்கள் குமாரர் சண்முகசுந்தரமுதலியாரிடத்தில் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். (இதன்விலை ரூ - ௧௨.)

இப்பொழுதச்சிட்டுருக்கும் புத்தகங்கள்.

திருவுந்தியார் மூலமுமுரையும்.	அணு - ௨.
இருபாவிருபஃது மூலமுமுரையும்.	,, - ௩.
உண்மைவிளக்க மூலமுமுரையும்.	,, - ௧௨.
வினாவெண்பா கொடிக்கவி உண்மை நெறிவிளக்கம் மூலமுமுரையும்.	,, - ௧௪.
போற்றிப்பஃறொடை மூலமுமுரையும்.	,, - ௧௪.
இவைகளொன்றாய்சேர்த்துக் கட்டியது.	,, - ௩.

செய்யுள்கராதி.

செய்யுள். பக்கம். செய்யுள். பக்கம். செய்யுள். பக்கம். செய்யுள். பக்கம்.

அகம்புற	நஅரு	உன்னலரும்	க0உ	தனக்கென	உகௌ
அடைபவர்	நநக	எண்ணரிதாய்	கந	தன்னறி	நகக
அண்ட	நஅஅ	எண்ண	} உகக	திருமேவு	க
அந்நிய	கௌ	வொன்		திருவருள்	ச0ந
அரிவைய	உகச	எல்லையில்	நகச	திருவெழுத்	நௌஉ
அருத்திமிசு	கஉக	எவ்வறி	உருந	தீங்குறு	நௌக
அலகில்குண	ககந	என்னையிது	கஉ0	தெரித்தகுரு	ருஉ
அல்லன்மிக	கஉக	ஏகமாய்	கௌ	தேசுற	நகௌ
அழிந்திடும்	நகக	ஏற்றவிலை	அக	தேவர்பிரான்	உச
அறிந்தி	ந0உ	ஐவகையா	கஅக	தொண்டர்க	நகச
அறிவின	உரு0	ஒடுங்கிடா	நசச	தொந்தனை	ச0க
அறிவெனில்	உசௌ	ஒளியான	க0	தொன்மைய	ருரு
ஆசுறு	நௌரு	ஒன்றிரண்	நருௌ	தோற்றியிடு	உ0க
ஆனதனு	ககஅ	ஒங்கிவரும்	கசஉ	நண்ணியிடு	கச0
இங்கிவை	உநச	ஒங்கொளியா	கக	நலந்தர	உ0
இத்தகைமை	கஅச	ஒதுபுகழ்	ச0க	நாடிய	உகக
இந்நிரையி	உ0ந	ஒரிடத்தி	} உகந	நிலவுல	ச0க
இந்நிலை	நந0	ருத்தல்		நீக்கமி	உஅௌ
இப்பிறப்பே	ச0க	கண்டறி	உகக	நீடுபராசத்தி	கந
இருணனி	ந0க	கண்ணொளி	உக0	படைத்த	கஉந
இவ்வகை	உஅச	கந்தமல	ௌ	பந்தமான்	} நகௌ
இனையபல	உ0ௌ	கன்மநெறி	கசக	வை	
இன்மைமல	ககக	காட்டிடுங்	ந0க	பரந்த	கக
இன்றுநோக்	நஉக	கிரியையென	சஅ	பலகலை	ருக
ஈங்கிது	கரு	குறிப்பிட	நஅந	பற்றிடு	நசரு
உருவாதி	க0அ	சத்திது	உருஅ	பன்னிறங்	ந0அ
உருவுணர்	உசச	சுத்தமாஞ்	நஉச	பாசமா	நகக
உலகமெலா	கக	செறிந்திடு	உநஅ	பார்திகழ்	உௌ
உறைதரு	நஉஉ	சொன்ன	ககக	பாவிக்கின்	நருச
உற்றதொழி	கருந	தத்துவ	நஉக	புகலரு	நஉக

செய்யுள்கராதி.

செய்யுள். பக்கம். செய்யுள். பக்கம். செய்யுள். பக்கம்.

புகலுமல	கௌ	மன்னிய	கநடு	மூவகை	நடு
புறச்சமயத்	} உக	மாயைமா	} நகஉ	மேலைக்கு	கநடு
தவர்		மாயை		மோகமிக	கநடு
பேசரிய	கஅ௪	மாயைமுத	கௌஉ	வந்தடைந்து	கஅ௦
பொற்புறு	நநந	முந்திய	நச௪	வளநிலவு	உஉ
மண்முதல்	நகக	முந்திய	} உ௦க	விரும்பிய	ச்ச
மருவிய	உக௦	வைம்		விளம்பிய	நடுக

உதாரணசாத்திரங்களின்பெயர்.

இருபாவிருபஃது
 உண்மைவிளக்கம்
 உருபசொருபவகவல்
 ஒளவைக்குறள்
 காளத்திபுராணம்
 காளத்தியந்தாதி
 கோயிற்புராணம்
 சதுர்த்தசங்கிரகம்
 சிவஞானசித்தியார்
 சிவஞானபோதம்
 சிவஞானபோதச்சூரணை
 சிவாகமம்
 சிவாநந்தமாலே
 சிவார்ச்சனபோதம்
 சிற்றம்பலத்தம்பிரானு ரருளி
 யஞானப்பஃரெடை
 சூதசங்கிதை
 ஞானதிக்கைத்திருவிருத்தம்
 ஞானபூசைத்திருவிருத்தம்
 ஞானவந்திரட்டை
 ஞானமிர்தம்
 தத்துவசரிதை

தத்துவப்பிரகாசம்
 தத்துவவிளக்கம்
 திருக்களிற்றுப்படியார்
 திருக்கோவை
 திருநெறிவிளக்கம்
 திருப்புகழ்
 திருமந்திரம்
 திருவருட்பயன்
 திருவள்ளுவப்பயன்
 திருவாசகம்
 தேவாரம்
 தேவிகாலோத்திரம்
 துகளதுபோதம்
 நேமிநாதம்
 பிரசாதவகவல்
 புத்தநூல்
 புராணசாரம்
 பூஜாகரணம்
 பெரியபுராணம்
 போஜனவிதி
 போற்றிப்பஃரெடை
 மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவப்பிரகாச வியாக்கியாநம்.

காப்பு.

திருமேவுமுண்மைச்சிவப்பிரகாசத்தின்
மருமேவுபேருநாக்குமாணாச் - செருமேற்
றொடக்குஞ்சமார்க்கட் சுரிசுழன்மான்றந்த
கடக்குஞ்சரக்கன்றே காப்பு.

000

இந்தச்சிவப்பிரகாசமென்று சொல்லப்பட்ட நூலுக்கு
வரலாறுவது பூரணகத்தாவாயிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீகண்டபா
மேஸ்வரன் தானருளிச்செய்த முன்னூலாகியசிவாகமத்தில்
ஞானகாண்டமா யிருக்கப்பட்ட பதிபசு பாசத்தினுண்மை
யை ஸ்ரீநந்திதேவதம்பிரானார்க்குக் கடாக்கித்தருள அந்த
வுபதேசத்தின் பயனாயிருக்கப்பட்ட சிவஞானபோதமாகிய
மூலக்கிரந்தம் பன்னிரண்டையும் ஸ்ரீநந்திதேவதம்பிரானார்
சநற்குமாரபகவான் முதலாயுள்ள விருடிகளுக்குக் கடாக்கி
த்தருள வந்த சநற்குமாரபகவான் சத்தியஞானதரிசனிக
ளுக்குக் கடாக்கித்தருள வந்த சத்திய ஞானதரிசனிகள் பர
ஞ்சோதிமாமுனிகளுக்குக் கடாக்கித்தருள வந்தப் பரஞ்சோ
திமாமுனிகள் திருவெண்ணைய் நல்லூரேதிருப்படை வீடா
கவுடைய மெய்கண்டதேவதம்பிரானார்க்குக் கடாக்கித்தரு
ள வந்தமெய்கண்டதேவ தம்பிரானார் அந்தமூலக்கிரந்தம்
பன்னிரண்டின்வழியே பன்னிரண்டுத்திரமாக வகுத்து

அந்நூற்பெயராலே சிவஞானபோதமென்னுந் திருநாமத்தி
 னையுஞ்சாத்தி வழிநூலாகச்செய்தருளித் தமதுதிருவடியை
 ப்பெற்ற அருணந்தி தேவதம்பிரானார்க்குக் கடாகூழித்த
 ருள அவரநூலை யாராய்ந்துபார்த்தருளி யந்நூற் சொற்
 சுருங்கி யத்தமாழந்திருக்கையினாலே யந்நூலினத்தத்தை
 விரித்துச் சிவஞானசித்தியென்னுந் திருநாமத்தினையுஞ்சா
 த்தி வழிநூலாகச்செய்தருள இந்தவிரண்டுநூலையுங் கொற்ற
 வன்குடியில் உமாபதிதேவதம்பிரானார் திருவுள்ளத்தடைத்
 தருளி யந்தவிரண்டுநூலினத்தமும் தீவிரதரமுள்ள புத்திமா
 ன்களுக்கொழிந்து மற்றொருவர்க்குந் தெரியாதென்றுகண்
 டியாவர்க்கு மெளிதாக வறியத்தக்கதாக அந்தவிரண்டுவழி
 நூலினத்தமு முன்னூலாகிய சிவாகமத்தினத்தமும் தீம்மிட
 த்தில் விளைவதா யிருக்கப்பட்ட திருவருண்ஞானமுங் கூட்டி
 ப்பொதுவைம்பது செய்யுளாகவு முண்மையைம்பது செய்யு
 ளாகவும் ஆகத்திருவிருத்த நூறுகக்கொண்டு சிவப்பிரகாச
 மென்னுந் திருநாமத்தினையுஞ் சாத்திச்சார்புநூலாகச் செய்த
 தெனவறிக. என்றிங்ஙனஞ் சிவாகம முன்னூலென்பதற்குஞ்
 சிவஞானபோதமுஞ் சிவஞானசித்தியும்வழிநூலென்பதற்கு
 மிந்தச்சிவப்பிரகாசஞ் சார்புநூலென்பதற்கும் பிரமாணமா
 வது:— “வினையினீங்கி விளங்கிய வறிவின் முனைவன்கண்ட
 து முதனூலாகும்”— “முன்னோர்நூலின் முடிபொருங்கொ
 த்துப் பின்னோன்வேண்டும் விகற்பங்கூறி யழியாமரபி னது
 வழிநூலாகும்”— “இருவரநூற்கு மொருசிறை தொடங்கித்
 திரிபுவேறுடையது புடைநூலாகும்”— “தன்கோணிறீஇப்
 பிறர்கோண்மறுப்பினெதிர்நூலென்ப வொருசாரோரே” எ
 ன்னுமிலக்கணவிதியைப்பற்றி, வினையினீங்கி விளங்கியவறி
 வின் முனைவன்கண்டது முதனூலாகும்; என்னும்விதியால்
 சிவாகமமுன்னூலான தெனவறிக. இரண்டாவது முன்னோர்

தூலின் முடிபொருங் கொத்துப்பின்னோன் வேண்டும் விக
 த்பங்குறி யழியாமரபி னதுவழிநூலாகும்; என்னும்விதி
 யால் சிவஞானபோதமுஞ் சிவஞானசித்தியும் வழிநூலான
 தெனவறிக. மூன்றாவது இருவர்தூற்கு மொருசுகறதொட
 ங்கித் திரிபுவேறுடையதுபுடைநூலாகும்; என்னும்விதியால்
 முன்னூலாகிய சிவாகமத்தினத்தமும் வழிநூலாகிய சிவஞா
 னபோதஞ் சிவஞானசித்தியினத்தமும் கருத்திலுறைதிருவ
 ருளாகிய வேற்றுமையத்தமுங்கூட்டி யருளிச்செய்கையா
 லிந்தச் சிவப்பிரகாசஞ் சார்புநூலான தெனவறிக. என்றிங்
 னனஞ் சிவாகமமுன்னூலென்பதற்குஞ் சிவஞானபோதமு
 ன் சிவஞானசித்தியும்வழிநூலென்பதற்குஞ் சிவப்பிரகாசம்
 புடையாகிய சார்புநூலென்பதற்கும் பிரமாணமேதென்
 னில் ஞானதீக்கைத் திருவிருத்ததில். “தேசமிதமருட்பயின்
 ற சிவப்பிரகாசத்திற் றிரிந்துபொதுச்சங்கற்பநிராகரணத்தி
 ருத்தி, யாசிலருள்வினாவெண்பாச்சார்புநூலா லருளெளிதி
 ற்குறிகூடவளித்துஞானப், பூசைதக்ககாரணமுன் புகன்ற
 தனிற்புரிந்து புணர்விக்கச் சிவஞானபோத சித்திவழிநூன்,
 மாசில்சதமணிக்கோவை முன்னூல்சான்று மருவதிருமுறை
 த்திரட்டுவைத்தனன் மன்னுயிர்க்கே”—என்பது கண்டுகொ
 ள்க. அன்றியுமிந்தச்சார்புநூலாகிய சிவப்பிரகாசமென்னு
 நூலிலே முன்னூலினத்தமும் வழிநூலினத்தமும் அதுநீங்க
 லாக வேற்றுமையத்தமுங்கூட்டி யருளிச்செய்ததற்குப் பிர
 மாணம். இந்நூலிலே, “தெரித்தகுருமுதல்வருயர்” என்றசெ
 ய்யுளிலே “இறைவனாலுங் கலந்து” என்றமையான் முன்னூலி
 னத்தமும் கூடினதெனவறிக. “விளம்பிய நூலவை யிரண்டும்
 விரும்பினோக்கி” என்றமையால் வழிநூலினத்தமுங்கூடின
 தெனவறிக. “கருத்திலுறைதிருவருளும்” என்றமையால் திரி

புவேறுடைய வேற்றுமையத்தமுங்கூடின தெனவறிக, ஆக
மூன்றுவகையு மிங்ஊனங்கண்டுகொள்ச.

இந்தச்சிவப்பிரகாசமாகிய நூலிற்செய்யுள் நூற்றுக்கு
ங்கருத்தே தென்னில்:—பாயிரமீராறு பதியாறுபல்லுயிரொ
ன், நேயுந்திரோத மலமொன்றென்பர்—தூயபத, முத்தித
ருமாமாயை யொன்றாகுமூவுலகிற், புத்திதருமாயைப் புணர்
ப்பாறு—பெத்தம்விட, நன்றுதீதாகும் வினைநாலாகு நாடோ
றுந், துன்றுமலத்தின் ரெகையொன்று—பொன்றவருங்,
கேவலமைந்து கிளக்கி லுயிருக்குப், பாவுணர்த்தும் வைகரி
யின் பாலிரண்டு—தேவர்களுங், கூடுஞ் சகல நாலேந்தாகுங்
கூடுமலம், வீடுகின்ற சுத்தவியப்பொன்று—நீடுமின்ப, முத்
தியொன்றாக மதித்தருளால் முன்னோர்கள், பத்தியாற்சொ
ன்ன பரிசினு—லித்தலமே, லுண்மையுரைக்கி லுயிருண்மை
யொன்பதா, நண்ணவத்தை மூன்றுநலமாக—வெண்ணரிய,
தன்னையுணர்த்துந்தகையைந்து, தன்னுணர்த்து மன்னுணர்
வின் ஞானவகைமூன்று—பின்னுயிரை, மாசறவேகாணும் வ
கையைந்து மற்றதனி, லாசொழிக்குந்தன்மையது நான்கு—
தேசனுருப், பார்வையறப்பார்க்கும்வகை பத்தாம்பஞ்சாக்
கரத்தைத், தேரும்வகை மூன்றுதெரியுங்கால்—சீர்மருவு, ம
ன்பாற்சிவனை யதுபவிக்கு மெய்யடியா, ரின்பப்பகுதி யிரு
மூன்று—துன்பமறச், சொற்றருநூலின்கருத்தொன்று சொ
ற்றருநூ, னற்றவருக் கியுநலமொன்று—முற்றவரும், பந்தம
றுத்த சகநாதன் பார்வையென, வந்தளித்த சம்பந்தமாமு
னிவ—னெந்தைபதஞ், சென்னியின்மேல்வைத்துச் சிவப்பிர
காசக்கருத்தை, யன்னவயற்காவை யம்பலவ—னன்னயத்
தாற், சொன்னுனெழுபிறப்புந் தொல்லைவினையுந்தீர, மன்
னாகமத்தை மதித்து. எ—து. கண்டுகொள்க.

• அன்றியுமிந்நூலுக்குத் திருவடிவரைவு மதிகாரமுமொ
க்கவரும்வகையாவது: “ஒங்குபரந்தநலம்வளந்தேவர்பா-ரீ
ங்கிவையாறு மிறைவன்வணக்கம் - புறச்சமயத்தவர் நூற்க
ருத்தாகு-மூவகைவிரும்பிய கிரியையெனமூன்று-மாவது தீ
க்காமுறைமையதாகுந் - தெரித்ததொன்மை யென விவ்விர
ண்டும்-விரித்தநூன்மரபவையடக்கம்மே - பல்கலைநீடிங்ஞல
கங்கந்த - மேற்றவிலவ்வாறு மிறைவனிலக்கண - மெண்ணரி
தொன்றும்பசுவினிலக்கண - மேகமாயொன்றுமலமுந் திரோ
தமு - முன்னலொன்றுங் குடினையினியல்பா-முருவாதியென்
னைபடைத்தவல்ல-லருத்திமன்னியவாறுமசுத்தத் - திருத்தரு
மாயையின் செய்தியதாகும்- நண்ணியகன்ம மேலையுற்றவெ
ன்-றெண்ணியநான்குங் கன்மத்தியல்பே - மோசமிகவென்
றெண்ணியவொன்றும் - வேகமிகுமலமைந்தின்விதியே-யோ
ங்கின்மைமாயையந்நியம்புகலு- மீங்கிவையைந்துங் கேவல
த்தியல்பே-வந்தடைந்தித்தகைபேசரியைவகை - யந்தமில்ல
கில்குணமானதனுவுடன் - சொன்னமுந்தியிந்நிலைதோற்றி-ய
ன்னபத்துஞ் சகலவவத்தையே - யினையநாடியென விவ்விர
ண்டு-முனைவன் சுத்தமுறைமையதாகு - மரிவையொன்றும்
பரசமயத்தவர்-மருவியமுத்தியின் வாய்மையதாகு-மென்னு
ம்பொதுவியல் விருத்தமைம்பதின்-மன்னியகருத்தை வகுத்
தனனிப்பந-லீங்கிவையொன்று முண்மையிற்பாயிரஞ் - செ
றிந்திடுமுருவுண ரறிவெனில்வாயி-லறிவினாலெவ்வறி வசத்
தறிந்ததுவுஞ் - சத்திதுகண்ணொளி யோரிடத்தெட்டு - மித்
திறமான்ம விலக்கணமாகு - மெண்ணவிலக்கை நீக்கமின்மூ
ன்று - மண்ணலளித்தவவத்தையதாகு-மருவியதனக்கெனக்
கண்டறிபுலன்க - ளிருணனியறிந்திடு மிவையோ ராந்தம்-
பொருவிலான்மாவை யுணர்த்தல்புகலுங்-காட்டிடும்பன்னி
ற மாயையிம்மூன்று - மூட்டுஞான வாய்மையையுரைக்குந்-

தேசுறமும்மையின் பாரிப்பதாகுந் - தன்னறித்தவ முறை
தருசுத்த மின்னவைநான்கு மன்னுயிர்த்தரிசனம்-புகலருபி
ன்றுநோக். கிந்நிலையடைபவ-நிகலறுநான்கு மிலங்குயிர்ச்சு
த்தி-பொற்புறுமொடுங்கிடா பற்றிடுமுந்திய-சொற்பெறுபா
சம் விளம்பியபாவிக்கி-லொன்றிரண்டாகியழிந்தடுமெல்லை-
யென்றிவைபத்து மிலங்குயிரிலாபம் - பந்தந்திருவெழுத்தை
ந்திலாசுறு - மந்தமின்முன்றுமைந்தெழுத்தருணிலை-திங்குறு
குறிப்பக மண்டமண் தொண்டொன்-ருங்கிவையாறு மணை
ந்தோர்தன்மை - நிலவுலகொன்று நூற்கருத்தாகுந்-திருவரு
ளொன்று மருளுறைநூலைச்-கொடுக்குமுறைமைப் பகுதிய
தாகுமென்-றிப்படியுமாபதி தேவனுரைத்த - மெய்ப்படுசிவ
ப்பிர காசவிருத்தக் = கருத்தினதுண்மை விரித்துரைத்தருளி
னன்-சண்பையில்வாமுந் தவகுருநாதன் - பண்பமர்சிற்றம்ப
லவன்றானே. எ - து. கண்டுகொள்க.

என்றிங்ஙனங் கூறிவந்தவகையில் முன்னுள்ள சிவஞா
னபோதத்தினத்தமுஞ் சிவஞானசித்தியினத்தமு மிந்தச்
சிவப்பிரகாசவழிநூலினத்தமுங் கூடினதேயானு லந்நூல்க
ளைப்போலச் சூத்திரம் பன்னிரண்டு மிந்நூலினின்ற முறை
மையெங்ஙனே யென்னில் அவைவருமாறு. ஒங்கொளியாயெ
ன்ற விருத்தந்தொடங்கி தொன்மைய வாமென்னும் விருத்த
முடிவாகிய செய்யுட்பன்னிரண்டும் பாயிரமாக வகுத்தரு
ளிச்செய்து மேற்பதி யிலக்கணமாகிய பலகலையென்ற விரு
த்தந்தொடங்கி ஏற்றவிவையென்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்
யுளாறு முதற்கூத்திரமாகவும் பசுவினக்கணமாகிய எண்ண
ரிதாயென்ற விருத்தந்தொடங்கி அரிவையரின்புறுமுத்தி யெ
ன்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுள்முப்பத்திரண்டு மிரண்டா
ஞ்சூத்திரமாகவும் ஆகப்பொதுவைம்பது மிங்ஙனம்வகுத்து

மேலுண்மை யைம்பதில் இங்கிவையென்ற விருத்தமொன்
றும் இந்தஉண்மைக்கு அதிகாரவகுப்பாகவும் மேல் ஆன்ம
விலக்கணமாகிய செறிந்திடுமென்ற விருத்தந்தொடங்கி ஓ
ரிடத்திருத்தலென்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுளெட்டு மூ
ன்றஞ்சுத்திரமாகவும் அவத்தைத் தன்மையாகிய எண்ண
வொன்றிலாததீதம் இவ்வகையவத்தை நீக்கமிலதீதம் ஆகச்
செய்யுள்மூன்று நாலாஞ் சூத்திரமாகவும் உணர்த்து முறை
மையாகிய மருவியபொறியிலென்ற விருத்தந்தொடங்கி ய
றிந்திடுமனாதி பென்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுளைந்தும்
ஐந்தாஞ் சூத்திரமாகவும் ஞானவாய்மையாகிய காட்டிடுங்
கரணம் பன்னிறங்கவரு மாயைமாமாயையென்னும் விருத்
தமூன்றினுள் காட்டிடுங்கரணமொன்றும் ஆறஞ்சூத்திரமாக
வும் நின்றவிருத்தமிரண்டு மேலதற்கோர் புறனடையாகிய
வேழாஞ்சூத்திரமாகவும் மேலதன்பயனென்னு மதிகாரத்தி
னுள் தேசுறமருவுமென்ற விருத்தந்தொடங்கி எல்லையில்பி
றவியென்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட் பத்தொன்பது
ம் புனிதனாமென்னு மதிகாரமாகிய பந்தமானவை திரு
வெழுத்து ஆசுறுவென்னும் விருத்தமூன்றும் ஆகமுன்னுங்
கூட்டிச்செய்யுள் இருபத்திரண்டினுள் தேசுறமருவுமென்ற
விருத்தமொன்றும் இவையிற்றுக்கு அதிகாரவகுப்பாகவும்
ஆன்மதரிசனமாகிய தன்னறிவதனாலென்ற விருத்தந்தொட
ங்கிச் சுத்தமாஞ்சத்தி யென்ற விருத்தமுடிவாகச் செய்யுள்
நாலும் எட்டாஞ்சூத்திரமாகவும் ஆன்மசுத்தியாகிய புகல
ருமசத்தார்தம்பா லென்ற விருத்தந்தொடங்கி அடைபவர்
சிவமேயாகு மென்றவிருத்தமுடிவாகிய செய்யுள்நாலும் ப
ஞ்சாக்கர தரிசனத்தில் விருத்தமூன்றும் ஆக முன்னுங்கூ
ட்டிச்செய்யுளேழும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரமாகவும் ஆன்மலா
பமாகிய பொற்புகருவியென்ற விருத்தந்தொடங்கி எல்லை

யில் பிறவியென்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட்பத்தும் பத் தாஞ் சூத்திரமாகவும் மேல்அணைந்தோர் தன்மையாகிய தீங்குறு மாயையென்ற விருத்தந்தொடங்கித் தொண்டர்களிடமென்ற விருத்தமுடிவாகச்செய்யுள் ஆறினுள் தீங்குறு குறிப்பிடம் அகம்புறம் அண்டம் மண்முதலென்னும் விருத்தமைந்தும் பதினொன்றாஞ் சூத்திரமாகவும் தொண்டர்களிடமென்ற விருத்தமொன்றும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரமாகவும் நின்றதெனவறிக. இங்ஙனஞ் சூத்திரம் பன்னிரண்டும் வகுத்து நிலவுலகாயிதாதி யென்னும் விருத்தமொன்றும் இந்நூலின்கருத்தாகவும் திருவருள்கொடுத்து என்னும்விருத்தமொன்றுஞ் சீடனுக்கு நூலுமத்தமுங் கொடுக்குமுறையாகவும் வகுத்து இந்நூலருளிச்செய்த தெனவறிக, ஆகவிங்ஙனஞ் சூத்திரங்கள் வகுத்ததுக்கு மேலெழுதுகிற வியாக்கியிலே யந்தந்த வதிகாரங்கடோறுஞ் சிவஞானபோதத்திலுஞ் சிவஞானசித்தியிலும் வருஞ்சூத்திரத்தி னேதுக்களுங்காட்டியெழுதுகிற முறைமையிலே சூத்திரம்பன்னிரண்டுங் கண்டுகொள்க.

இந்த வியாக்கியாரஞ்செய்தது மெய்கண்டசந்ததியில் காவையம்பலநாதத்தம்பிரானார் திருவடிமரபில் ஆசாரியரில் மதுரையில் ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரானார்திருவடியடியாரில் சிவப்பிரகாசன் செய்தவியாக்கியாரமெனவறிக. இந்தச் சிவப்பிரகாசமாகிய நூலுக்கு முன்னோர்களும் வியாக்கிசெய்திருக்க இப்பொழுது இந்தவியாக்கிசெய்யவேண்டுங் காரணமேதென்னில் முன்னுள்ளதம்பிரான்களெழுதின வியாக்கிகளெல்லாம் பொழிப்புரையாகவெழுத அதனோடு சமயிகள் கருத்துகளுங்காட்டி யென்றம்பிரான் ஞானப்பிரகாசத்தம்பிரானு ரெழுதின வியாக்கியின்வழியே தொ

ந்தனையும் பாட்டுஞ்சேர்த்து அதுநீங்கலாகக்காவையம்பல
 நாதத்தம்பிரானார் இந்நூலின் கருத்தாகச் செய்தருளின
 குறள்வெண்பா நூலும் இந்நூலிற் பாட்டுகடோறும் பகுத்
 துச் சேர்த்து அந்தக்குறளின் கருத்தாகிய அத்தங்களுக்குந்
 தவறுவராமல் முன்னுண்டான வியாக்கிகளின்பொழிப்போ
 டிம் விரிவோடும் துட்பமும் அகலமுங்காட்டி வழிநூல்க
 ளிலுண்டான சூத்திரம் பன்னிரண்டும் இந்நூலிலேவருத்
 து வியாக்கி செய்ததெனவறிக. இங்ஙனம் பலவகையாக
 வியாக்கி யெழுதுகைக்கு விதியேதென்னில் அஃதாவது
 “பொழிப்பகலதுட்பநூலெச்சமென்றாகுக், கொழித்தகல
 ங்காட்டாதார் சொற்கள் - பழிப்பி, னிரையாமாசெக்கர்
 நெடுங்குன்றநாடா, வுரையாமோ நூலுக்குநன்கு.” என்ற
 மையான் நூல்களுக்கு நால்வகைப்பொருள்களுங் கூட்டி
 வியாக்கியெய்யும் விதியுண்டாகையா லவ்விதியைப் பற்றிப்
 பொழிப்பும் அகலமும் துட்பமும் நூலெச்சமுங் காட்டி வி
 யாக்கியெழுதின தெனவறிக. அஃதாவது “பொழிப்பெனப்
 படுவது பொருந்தியபொருளைப் பிண்டமாகக்கொண்டொப்
 பதுவே” எ - ம். “அகலமென்பதாசறக்கிளக்கின் விகலமி
 ன்றிவிரித்துரைப்பதுவே” எ - ம். “துட்பமென்பது நுழை
 பொருளியாவந் திட்பமாகத்தெளியக்கூறல்” எ - ம். “எச்
 சமென்ப திருபொருளொழிவு மிச்சமாக விரித்துரைப்பது
 வே” எ - ம். வருமிலக்கணவிதியைப்பற்றி யெனவறிக. இ
 திற் பொழிப்பாவது சத்தத்துக்கு அத்தமாகத்தொகுத்தெ
 முதுகை யெனவறிக. அகலமாவது அதனைவிரித்தெழுதுகை
 யெனவறிக. துட்பமாவது கடாவுக்கு விடைகொடுத்தெழு
 துக்கை யெனவறிக. எச்சமாவது பாட்டிற் புகுதாதபொரு
 ள்களை யமைத்தெழுதுகை யெனவறிக. மேற்பாயிரம்வரு
 மாறு.

இங்ஙனமிந்தநூல்களுக்கு முந்தப்பாயிரங் கூறுகைக் கு விதியேதென்னில். “ஆயிரமுகத்தா னகன்றதாயினும் பாயிரமில்லது பனுவலன்றே” என்னும்விதியைப்பற்றி முந்தப்பாயிர மருளிச்செய்யவேண்டி இந்நூலுக்குக் காப்பொருசெய்யுளாகவும் பாயிரம் பன்னிரண்டு செய்யுளாகவுமருளிச்செய்வா நெடுத்துக்கொண்டருளியது.

ஒளியானதிருமேனி யுமிழ்தானமிகமேவு
களியாரவருமாணை கழனாளுமறவாம
லளியாளுமலர்தூவு மடியார்களுளமான
வெளியாகும்வலிதாய வினைகூடநினையாவே.

ஒளியிதுகாப்பருட் கணபதிகழலினை
தெளிபவருளம்வினைசேராவென்றது.

வியாக்கியாநம். ஒளியானதிருமேனி. என்பது. ஞானப் பிரகாசமான திருமேனியிலே,—உமிழ்தானமிகமேவு களியாரவருமாணை. எ - து. பொழியாரின்ற மதத்தினை மிகவும் பொருந்தப்பட்டிக் கர்வமிகுதியாலே யெழுந்தருளாநின்ற யானைமுகத்தினையுடைய மூத்தநாயனார்,—கழனாளுமறவாமல். எ - து. அவனது ஸ்ரீபாதத்தை நாடோறுமறவாமல்,—அளியாளுமலர்தூவு மடியார்கள். எ - து. வண்டிகளை யாட்சியாகவுடைய பூக்களினாலே யர்ச்சித்து வழிபடுகிற தொண்டராயுள்ளவர்கள்,—உளமானவெளியாகும். எ - து. உளமானது அஞ்ஞானமாகிய விருணீங்கி சிவஞானம் பிரகாசியா நிற்கும். ஆகையாலே,—வலிதாயவினைகூட நினையாவே. எ - து. அவர்களைமிக்க வினைகளானதும்பொருந்தவிசாரியாது. எ - து. என்னவே இந்நூல்காப்பது நிமித்தமாக வழிபடாரின்றேமென்பது கருத்து.

துட்பம். ஞானமென்றது அறிவெனவறிக. தானமென்றது மதமெனவறிக. அடியார்களென்றதுதங்கள் சுதந்தர ஹானியையறிந்து வழிபடுந்தொண்டர்களெனவறிக. சுதந்தர ஹானியாவது யானெனது கெடிற்கை யெனவறிக. வலி தாயவினையென்றது. பிராரத்தம் புசிக்கச்சே யேறுகிற ஆகாமியகன்மமெனவறிக. இதற்குப்பிரமாணம். திருவருட்பயனில். “ஏன்றவினையுடலோடேகு மிடையேறுவினை, தோன்றி வருளேசும்.” எ - று. கண்டுகொள்க. இதன்கருத்து. இந்நூலுக்குக் காப்பெனவறிக. இனிப்பாயிரம் பன்னிரண்டிம் வருமாறு.

நின்மலசொருபமாயிருக்கப்பட்ட பரமசிவமானது ஆன்மாக்களுக்குண்டான ஐநநமாணதுக்கத்தை நீக்குகைப் பொருட்டாகத் திருவம்பலத்தின்கண்ணே நின்று திருநடஞ்செய்த வவதரத்தைநோக்கி யிந்நூற்செய்தமுடிவதுபொருட்டாகத் தோத்திரம்பண்ணுவா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

ஒங்கொளியாயருண்ஞானமூர்த்தியாகி யுலகமெலாமறித்தருளு முமையம்மைகாணத், தேங்கமழுமலரிதழி திங்கள்கங்கை திகழரவம்வளர்சடைமேற்சேரவைத்து, நீங்கலரும்பவத்தொடர்ச்சிநீங்கமன்று ணின்னிமையோர் துதிசெய்ய நிருத்தஞ்செய்யும், பூங்கமல மலர்த்தாள்கள் சிரத்தின்மேலும் புந்தியினு முறவணங்கிப் போற்றல் செய்வாம். (க)

மன்னியகடவுள் பொன்னடிவாழ்த்தி

முன்னவனுண்மை முறைமைமொழிந்தது.

வி - ம். ஒங்கொளியாய். எ-து. நின்மலசொருபமாயிருக்கப்பட்ட பரமசிவமானது மிகுந்தபிரகாசமான பரையினது சொருபமாகிய பேரொளியாய்ப் பிரிவற நிற்கச்செய்தே பிரபஞ்சங் காரியப்படுத்துமவதரத்து,— அருண்ணான மூர்த்தியாகி. எ - து. தனது காருண்ணியத்தினாலே யிச்சாஞானக் கிரியாசொருபனாய்,—உலகமெலா மளித்தருளுமுமையம்மைகாண. எ - து. பிரபஞ்சத்தையெல்லா மிரகித்தருளுகிற வுமாபரமேஸ்வரியார்திருக்கண்சாத்தியருள,— தேங்கமழு மலரிதழிதிங்கன்கங்கை திகழுவம்வளர்சடைமேற் சேரவைத்து. எ - து. மணம்விட்டு வீசாநின்ற கொன்றை மலரினையுந் திருவிளம்பிறவினையுந் கங்காபரமேஸ்வரியையும் பணுமணிகளினாலேவிட்டு விளங்காநின்ற நாகத்தினையு நீண்டதிருச் சடாபாரத்திலே பொருந்தவைத்து,—நீங்கலரும் பவத்தொடர்ச்சி நீங்க. எ - து. ஆன்மாக்களால் விட்டுநீங்குதற்கரிதாகிய பிறவித்தொந்தனைவிட்டு நீங்குகைப்பொருட்டாக,—மன்றுணின்றிமையோர் துதிசெய்ய நிருத்தஞ்செய்யும். அநுவயம். இமையோர்துதிசெய்ய மன்றுணின்று நிருத்தஞ்செய்யும். எ - து. தேவர்களாயுள்ளோர்கள் தோத்திரம்பண்ணத் திருவம்பலத்தின் கண்ணேநின்று திருக்கூத்தாடல் செய்தருளுமவனது,—பூங்கமலமலர்த்தாள்கள் சிரத்தின்மேலும்புந்தியினு முறவணங்கிப் போற்றல் செய்வாம். எ- து. பொலிவினையுடைத்தாகிய தாமமைமலர் போன்ற ஸ்ரீபாதங்களை இந்நூல்செய்து முடிவதுபொருட்டாக வெனதுதலைமேலும்இதயத்திலு மமுந்தவைத்துத்தோத்திரம் பண்ணுநின்றேன். எ - து.

து-ம், ஒங்கொளியாய். என்பதற்கு அந்தப்பரமசிவமானதுபரையினது சொருபமாகிய பேரொளியாயிருக்குமென்று

பொருட்கூறியதே தென்னில் அஃதாவது, ஆய்என்ற வி
காரச்சொற்கொண்டே அந்தப்பராசத்தியுடம்பாகப் பர
மசிவநிற்கையாலே யப்படிச் சொல்லப்பட்ட தெனவறிக.
அதற்கு வழியேதென்னில் தனக்கென்றொரு நிறமில்லாத
சுத்தபடிகமானது கூடினதினிறமாயிருந்தாற்போலத் தனக்
கென்றொரு சொரூபமில்லாத அந்தப்பரமசிவமானது தன
து பசாயினது சொரூபமாகிய பேரொளி யாகையாலேயும்
அந்தச்சத்தியிடமாக விச்சாரூனக்கிரியா சொரூபனாகையா
லேயும் அப்படிச்சொல்லப்பட்டதெனவறிக. இதற்கு, பி- ம்.
சிவஞானசித்தியாரில், “பொன்மைநீலாதிவன்னம் பொருந்
திடப் பளிங்கவற்றின், நன்மையாய் நிற்குமாபோற் சத்தித
ன் பேதமெல்லா, நின்மலன்றனாய்த்தோன்றி நிலைமையொ
ன்றையேநிற்பன், முன்னருட் சத்திதன்பால்முகிழ்க்குந்தான்
முளையானன்றே.” எ - து. கண்டுகொள்க. அன்றியும்ந்த
ப்பரமசிவமானது தனக்கென்றொரு சொரூபமாயிராதென்
பதற்கு, பி- ம். சித்தியாரில், “குறிப்படியினின் றட்டகுண
மெட்டுச்சித்தி” என்னுஞ்செய்யுளில் “மேலொடுகிழில்லா,னி
றுத்துவதோர் குணமில்லான்றனை யொருவருக்கு நினைப்
பரியானொன்று மில்லான்.” எ - ம். கண்டுகொள்க. அன்றி
யு மிந்நூலினும் “பலகலை” என்னுஞ்செய்யுளிலே “புதிபரமே
யதுதானிலவு மருவுருவின்னிக் குணங்குறிகளின்நி நின்
மலமாய்” எ-ம். தேவாரத்தினும் “இன்னதன்மையனென்றநி
யொனாவெம்மாளை” எ-ம். திருவாசகத்தினும் “ஒருநாமமோ
ருருவமொன்றுமில்லார்.” எ-ம். இப்பொருட்பற்றி யெனவறிக.
அன்றியு மந்தப்பரமசிவமானது அப்படிப் பேரொளியாயிரு
க்குமென்றது. அதுசோமசூரியாக்கினி நகூத்திரங்கள்முத
லாயுள்ளவையிறுக்கு மொளிகளையுங் கொடுப்பதாய்சகூட
வந்திரியத்தை மறைக்கப்பட்ட புறவிருளைப்போலன்றி மற்

றுள்ள விடயவந்திரியங்களை யு மறைப்பதாய் ஆன்மாக்களு
 டைய விச்சாநூனக்கிரியைகளை யு மறைக்கப்பட்ட பேரந்த
 காரமாகிய ஆணவ்மலத்தை நீக்குகையாலே அப்படிச்சொன்
 ண தெனவறிக. அப்படிச்சிவன்பேரொளியுமா யிருப்பனென்
 பதற்கு. பி-ம். தேவாரம் “காரொளிய திருமேனிச்செங்கண்
 மாலும்” என்னுந் திருப்பாட்டிலே “பேரொளியைப் பெரும்
 பற்றப்பிலியூரானை” எ - து. கண்டுகொள்க. அன்றியும் திரு
 வாசகத்தில், “வெளிவந்திலேனை விடுதிகண்டாய் மெய்ச்சுட
 ருக்கொல்லாமொளிவந்த பூங்கழல்” எ - ம். கோவைத்தி
 ருவாசகத்தில், “உருகுதலைச்சென்ற வுள்ளத்து மம்பலத்தும்
 மொளியே, பெருகுதலைச்சென்று நின்றோன்” எ - ம். கண்
 டுகொள்க. அன்றியும் சிவன்சோமசூரியாக்கினி நகூத்தி
 ரங்கள் முதலாயுள்ளவையிற்றுக்கு மொளிகளைக்கொடுப்
 பானென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில், “நாயகன் கண்
 ணயப்பா னுயகிபுதைப்பவெங்கும், பாபிருளாகிமூடப்பரி
 ந்துலகினுக்கு நெற்றித், தூய நேத்திரத்தினாலே சுடரொளி
 கொடுத்த பண்பிற், தேயமா ரொளிகளெல்லாந் சிவனுருத்
 தேசதென்னார்” எ-து. கண்டுகொள்க. இனியருண்ணானமூர்
 த்தியாகி. எ-கு. ஞானமொன்றையுஞ்சொல்ல விச்சாநூன
 க்கிரியா சொருபனென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் ஞா
 னமுண்டானவீடத்திலே இச்சையங்கிரியை யு முண்டாகை
 யாலப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்
 தியாரில், “எத்திறஞானமுள்ள தத்திற மிச்சசெய்தி,
 வைத்தலான்மறைப்பின் ஞான மருவிடுங்கிரியை யெல்லாம்”
 எ - து. கண்டுகொள்க. இனி திங்கள்கங்கை திசுழாவம்
 வளர்ச்சடைமேற்சேரவைத்து. எ - கு. இவைகளைப்பொருந்த
 வைத்து என்றதேதென்னில் பாம்புஞ் சந்திரனுந் தம்மிந்
 பகையாயிருக்கவு மவையிற்றைப் பகையறவைக்கையாலே

னவறிக. இதற்கு. பி - ம். தேவாரத்தில் “பாம்பொடு திங்க
 ட்ப்பகை தீர்த்தாண்டாய்” எ - து. கண்டுகொள்க. நிருத்த
 மென்றது - பஞ்சகிருத்தியத்தை யெனவறிக. இதற்கு.
 பி - ம். சித்தியாரில் “உலகமேயுருவமாக யோனிகளுநு
 ப்பதாக, விலகுபேரிச்சாளுனக் கிரியையுட்கரணமாக, வ
 லகிலாவுயிர்கட்கெல்லா மிருபயனுக்கியைந்து, நலமிகுதொ
 ழில்களோடு நாடகநடிப்பனாதன்” எ - து. கண்டுகொள்க.
 பவத்தொடர்ச்சி நீங்கநிருத்தஞ்செய்யுமென்றது மிப்பொரு
 ட்பற்றி யெனவறிக. அப்படிச் சிவன்பஞ்சகிருத்தியஞ்செ
 ய்யவே யான்மாக்களுக்கு மலபரிபாகம்வந்து முத்தியை
 ப்பெறுவார்களென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “சொன்
 னவித்தொழில்களென்ன காரணந்தோற்ற வென்னில், மு
 ன்னவன் விளையாட்டென்று மொழிதலுமாமுயிர்க்கு, மன்
 னியபுத்திமுத்தி வழங்கவுமருளான்முன்னே, தன்னியமலங்
 களெல்லாந் துடைப்பதுஞ் சொல்லலாமே” எ - து. கண்டு
 கொள்க. இனி சிரத்தின்மேலும்புந்தியினுமுறவணங்கிப்போ
 ற்றல்செய்வாம். எ-கு. வஸ்துஒன்றாயிருக்க சிரத்தின்மேலும்
 புந்தியினுமென்று இருவகையானதேதென்னில் தீக்கையிலு
 ண்டான சகளத்தையுந் தியானத்திலுண்டான டிட்களத்தை
 யுமெனவறிக. அவையாவன, சகளமென்றது ஆசாரியமூர்த்தி
 யாகிவந்து அறிவித்துத் திருவடியைவைத்ததெனவறிக. டிட்
 களமென்றது உயிர்க்குயிராய் நின்றறிவிக்கிற பேரறிவை
 யெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “எண்ணியப்பவத்
 திற்சேராவகையெடுத்தென் சித்தத்தே, தன்னைவைத்தருளி
 னாலே தானினைதலைமேற்கூட்டும்.” எ-ம். திருக்களிற்றுப் படி
 யாரில் “சிந்தையினுமென்றன் சிரத்தினிலுஞ்சேரும்வகை,
 வந்தவனை மண்ணிடையும்வாராமற் - றந்தவனை.” எ-ம். வரு
 மேதுக்குளைக்கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது நின்மலசொருபியாயிருக்கப்பட்ட பரமசிவமானது தனதுபரையினதுசொருபமாகிய பேரொளியுமாயிச்சா ஞானக்கிரியா சொருபியுமாய்த்திருவம்பலத்தின்கண்ணே நின்று திருநடஞ்செய்த வவதரத்தை நோக்கியிந்நூற்செய்துமுடிவது பொருட்டாகத்தோத்திரம்பண்ணுமுறைமையை யறிவித்தது. (க)

இங்ஙனந் திருநடஞ்செய்தருளுகிற சிவனுக்குண்டான கிருத்தியங்களுக்கெல்லா முடனாயிருக்கப்பட்ட பராசத்தியைநோக்கித் தோத்திரம்பண்ணுவா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

பரந்தபராபரையாதி பரனதிச்சை பரஞானங்கிரியைபரபோகரூபந், தருங்கருணை யுருவாகி விசுத்தாசுத்தத் தனுகரணபுவனபோகங்சடாங்க, விரிந்த வுபாதானங்கண்மேவியொன்றாய் விமலமாயைந்தொழிற்கும் வித்தாய் ஞாலத், தரந்தைகெடமணிமன்றுளடல் காணு மன்னை யருட்பாதமலர் சென்னிவைப்பாம். (உ)

புத்தியுமுத்தியும் பொருந்திநின்றளிக்குஞ் சத்திதன்பேதத் தகைமைசாற்றியது.

வி - ம். பரந்தபராபரை எ - து. எங்கும்பரிபூரணமாயிருக்கிற மேலான பராசத்தியானது. ஆதி. எ - து. தீரோதசத்தியுமாய்,—பரனதிச்சை பரஞானங்கிரியை. எ - து. பரனுடைய விச்சாசத்தியென்றும் மேலானஞானசத்தியென்றுங் கிரியாசத்தியென்றும்,—பரபோகரூபந்தருங்கருணையுருவாகி. எ - து. மேலானசிவபோகத்தைத் தன்னடியார்க்குக் கடாணித்தருளுகிற காருண்ணியசத்தி யிப்படியிச்சா ஞானக்கிரியா சொருபமாகி. இந்தப்பதத்துக்கிதுவன்றியு

மேலான சுகசொருபத்தைத் தன்னடியார்க்குக் கடாக்ஷித்தருளுகிற காருண்ணியகத்தாவுக்குத் திருமேனியுமாய் என்பாருமுளர்,—விசுத்தாசுத்தத்தனுகரணபுவனபோகங்கடாங்க விரிந்தவுபாதானங்கண்மேவி. எ - து. சுத்தமாயையிலுண்டான தனுகரணபுவன போகங்கனையு மசுத்தமாயையிலுண்டான தனுகரணபுவனபோகங்கனையுந்தருகிற்பதாகப் பரந்தவிந்து மோகினி மானென்கின்ற மூன் னுபாதானங்களையும் பொருந்தி,—ஒன்றாய். எ - து. இங்ஙனம்பெயருந் தொழிலும் பலவாயிருந்துந் தானொன்றாயிருப்பதாய்,—விமலமாய். எ - து. இந்தவுபாதானங்களோடு கூடியிருந்தாலுந் தானின்மலமாபிருப்பதாய்,—ஐந்தொழிற்கும் வித்தாய். எ - து. சிவன்செய்யப்பட்ட சிருஷ்டிதிதிசங்காரந் திரோபாவமதுக்கிரக மென்னப்பட்ட பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குங் காரணமாய்,—ஞாலத்தரந்தைகெட மணிமன்றுளாடல் சாணும். எ - து. பிரபஞ்சத்தினுள்ளார்பிறவிக்கிலேசநீங்குகைப் பொருட்டாக அழகியதிருவம்பலத்தின்கண்ணே சிவனைத் திருக்கூத்துக் கண்டருளும்,—அன்னை யருட் பாதமலர் சென்னிவைப்பாம். எ - து. இந்தவியல்புகளையுடைய வுலகமாதாவினது கிருபைபொருந்தின ஸ்ரீபாதகமலத்தை யெனதுதலைமேலே வைத்துக்கொள்ளாநின்றேன். எ - து.

து - ம். பரந்தபராபரை. எ-து. பூரணமாகியமேலான பராசத்தியென்ற தேதென்னில் பூரணகத்தாவாகியபரமசிவனுக்குச் சத்தியாய் நிற்கையாலெனவறிக. இதற்கு.பி-ம். சித்தியாரில். “எத்திறனின்ருனீசனத்திறமவருநிற்பள்.” எ-து.கண்டுகொள்க. இனி ஆதியென்றதைத் திரோதசத்தியென்றது. திரோதசத்திக்கு ஆதியென்றபேரானதேதென்னில் அந்தத்தி

ரோத மவதரசத்தியாகி யோரவதரத்திலேதோன்றுகையா
 லெனவறிக. இனி மற்றுள்ளவிச்சாநூனக்கிரியாசத்திகளைப்
 பரனதிச்சைபரநூனங்கிரியையென்று இந்தச்சத்திகளுக்கு
 ச் சிவனைக்கூட்டிச்சொன்னதேதென்னில் சிவனுக்குஇந்தச்ச
 த்திகள் இச்சாநூனக்கிரியாசத்திகளாய் நிற்கையாலெனவ
 றிக. அவையாவன சிவன் ஆன்மாக்களை யிரகூறிக்கவேனுமெ
 ன்று திருவுளத்திலேயொருநினை வெழுந்திருந்தவவதரத்துக்
 கிச்சாசத்தியாகையாலும் அதிலேயொரு அநிவெழுந்திருந்த
 வவதரத்துக்கு நூனசத்தியாகையாலும் அந்த ஆன்மாக்
 களைப் பிரபஞ்சகாரியப்பித்து மவதரத்துக்குக் கிரியாசத்
 தியாகையாலு மப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. இங்ஙனஞ்
 சொன்னதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “ஒன்றதாயிச்சாநூன
 க் கிரியையென்றொருமூன்றாகி, நின்றிருச்சத்தியிச்சை யுயி
 ர்க்கருணைசமாகு, நன்றெலாநூனசத்தி யானயந்தறிவனாத
 னன்றருட்கிரியைதன்னு லாக்குவனகிலமெல்லாம்.” எ - து.
 கண்டுகொள்க. இனி பரபோகரூபந்தருங்கருணை யுருவாகி.
 எ - கு. மேலானசுகசொரூபமாகிய சிவபோகத்தைத்தன்ன
 டியார்க்குக் கடாசூதித்தருளுகிற சத்தியென்று பொருட்கூ
 றியதற்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில் “பவமேவியநெறிபந்தி
 க்குமீசன் பசுக்கடம்மை.” யென்னுஞ்செய்யுளில் “சத்தி
 கண்ணுற்சென்று சார்ந்து பின்னாச்ச, சிவமேவுவொன்றுகா
 ண் கொச்சைக்காவலன்சித்திரிப்பே” எ - ம். இந்நூலினும்.
 “முன்னைத் தகைவிலாமலங்கள்வாட்டி யத்தனையருளும்.”
 எ - ம். திருவாசகத்தினும் “அவனருளாலே யவன்றூள்வண
 ங்கி” எ - ம். கண்டுகொள்க. இனி விசுத்தாசுத்தத்தனுகரண
 புவனபோகங்கடாங்க விரிந்த வுபாதானங்கள். எ - கு. விந்
 துமோகினிமானென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் விந்து
 வென்றது சுத்தமாயையிற்றேன்றப்பட்ட விந்துசத்தியென

வறிக. மோகினியென்றது அசுத்தமாயெனவறிக. மா
 னென்றது அவ்வியத்தமாகிய பிரகிருதிமாயெனவறிக.
 என்னு முபாதானமூன்றுக்கும். பி - ம. சித்தியாரில்.
 “மந்திரமத்துவாவின் மிகுத்தொருவடிவமாகத், தந்ததென
 ரனுக்கென்னிற் சகத்தினுக்குபாதானங்கள், விந்துமோகினி
 மான் மூன்றுமீவற்றின்மேலாகி விந்துச், சிந்தையாரதீதமா
 ன சிவசத்திசேர்ந்துநிற்கும்.” எ - து. கண்டிகொள்க. இனி
 ஒன்றாய். எ - கு. பெயருந்தொழிலும் பலவாயிருந்துந் தா
 னென்றாயிருப்பதாயென்று பொருட்படுத்தினதற்கு. பி - ம.
 சித்தியாரில். “சத்திதான்பலவோவென்னிற்றொன்றேய
 னேகமாக, வைத்திடுங்காரியத்தால்” எ - து. கண்டிகொள்
 க. இனி ஐந்தொழிற்கும் வித்தாய். எ - கு. சிவன்செய்யுங்கி
 ருத்தியங்களுக்கெல்லா மிந்தச்சத்திகாரணமா யிருப்பளெ
 ன்று பொருட்கூறியதேதென்னில் சிவன்யாதாமொன்றை
 ச்செய்யுமிடத்து இந்தச்சத்தியைக்கூடாமற் செய்யானுகை
 யாலப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம. திருக்
 களிற்றுப்படியாரில். “நங்கையினாமைனைத்துஞ் செய்தாற்
 போனாமைத்து, நங்கையினாச்செய்தளிக்கு நாயகனை” எ-ம்.
 “நேரிழையா, டன்வசனாயேயிருப்பான்றான்” எ - ம்.
 சித்தியாரிலும். “அவளால்வந்த வாக்கமீவ்வாழ்க்கையெல்
 லாம்.” எ - ம். வருமேதுக்களைக்கண்டிகொள்க. இனி அ
 ன்னையருட்பாதமலர் சென்னிவைப்பாம். என்றபதத்தில் அ
 ன்னையென்றதை யுலகமாதாவென்று பொருட்கூறியதேதெ
 ன்னில் இந்தச்சத்திசர்வான்மாக்களையுந்தோற்றுவித் தூட்டி
 யுறக்கியதுக்கிரகித்து நிற்கையாலப்படிச்சொன்னதெனவ
 றிக. இதற்கு. பி - ம. சித்தியாரில் “பேசரியவுயிரையெலா
 ம்பெற்றுநோக்கிப் பெரும்போகமவையளித்துப் பிறப்பினை
 யு மொழித்திட், டாசகலுமடியருளத்தப்பனுடனிருக்கு மன்

1-64

1-673

78

1-724

1-37

னையருட்பாதமலர்சென்னிவைப்பாம்.” என்பதனுள் “ஆசக
ஹமடியருளத் தப்பனுடனிருக்குமன்னே.” எ - து, கண்டுகொ
ள்க.

இதனாற்சொல்லியது பராசத்தியானது திரோதசத்தியு
மா யிச்சாநூனக்கிரியாசத்தியுமாய்ச் சிவனுக்குத்திருமேனி
யுமாய்ச் சுத்தமாயையு மசுத்தமாயையு மாகியவிந்துமோகி
னிமானென்கிற வுபாதானங்கனையுங்கூடிநின்று காரியப்ப
டுத்திச்சிவன்செய்யும் பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குங் காரண்மா
யான்மாக்கள் ஜநநீங்குகைப்பொருட்டாகத் திருவம்பலத்
தின் கண்ணே சிவனைத்திருக்கூத்துக்கண்டருளுகிற பராசத்
தியைநோக்கித் தோத்திரம்பண்ணின முறைமையையறிவி
த்தது. இவையிரண்டும்வழிபடுதெய்வவணக்கம். (2)

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட பரமேஸ்வரியோடும் பர
மேஸ்வரன் கூடினவவதரத்துத் திருவவதாரஞ்செய்தருளின
மூத்தநாயனானோக்கித் தோத்திரம்பண்ணுகின்றது.

நலந்தரநூலிருந்தமிழின்செய்யுட்குற்ற நண்ணுமலி
டையுறுநலியாமைகருதி, யிலங்குமிருகுழையருகுபொ
ருதுவரிசிதறி யிணைவேல்களிகழந்தகயற்கண்ணியொடு
மிறைவன், கலந்தருளவருமானைமுகத்தான்மும்மைக் க
டமருவியெனநிலவுகணபதியினருளா, லலந்துமதுகர்மு
னிவர்பரவவளர்கமல மனையதிருவடியிணைகண்ணினைதல்
செய்வாம். (3)

சொற்றருநூலிற் குற்றமணுகாவகை

பொற்புகரிமுக னற்பதம்பணிந்தது.

வி - ம். நலந்தரநூல். எ - து. இந்நூலுக்கெல்லா நன்
மைகளுமுண்டாம்படியும், — இருந்தமிழின்செய்யுட்குற்ற ந

ண்ணுமல். எ - து. பெரியதமிழாகிய தொல்காப்பியமுதலாயுள்ள விலக்கணங்களின்க்கப்பட்ட பஞ்சவதிகாரகுற்றங்களுமவந்து பொருந்தாதபடியும்,— இடையூறுநலியாமை கருதி. எ - து. இந்நூல்செய்தமுடிகைக்கு இராஜீகதெய்வீகங்களினு லொருவிக்கிரங்களுமவாராமலும் விசாரித்து, இலங்குமிருகுழையருகு பொருதுவரிசிதறி யிணைவேல்களிகழ்ந்தகயற்கண்ணியொடுமிறைவன் கலந்தருளவருமானே முகத்தான். எ - து. விளங்கப்பட்டவிரண்டு மகரக்குழையளவுஞ்சென்று மோதிச்செவ்வரிபரந்து தனக்குவமையாகச் சொல்லப்பட்டவேல்களையும் பழித்தகயல்போன்ற கண்ணியுடைய பரமேஸ்வரியோடும் பரமேஸ்வரன்கூடியருளவெழுந்தருளின யானேமுகத்திணையுடைய,—மும்மைக்கடமருவி யெனநிலவுகணபதியினருளால். எ - து. இரண்டிகன் னங்களாலு முபத்தத்தினாலும் பாயுமதமானது மலையிலேநின்று மருவிபாய்ந்தாற்போலவென்னும்படி பொருந்தப்படாநின்ற விக்கிரேஸ்வரனதுக்கிரகத்தாலே,— அலந்துமதுகரமுனிவர்பரவவளர்கமல மனையதிருவடியிணைக ணினைதல்செய்வாம். எ - து. முனிவராகியவண்டிக ளாசைப்பட்டுத் தோத்திரம்பண்ண நிறம்வளராரின்ற செவ்வித்தாமகாமலர்போன்ற வவனது ஸ்ரீபாதங்களைச்சிந்தியாரின்றேன். ஓ - து.

து - ம். நலந்தரநூல். எ - கு. நன்மையுண்டாக வென்றதேதென்னில் சைவசித்தாந்தவத்தத்துக்கு மலைவுவராமலென்ற தெனவறிக. இருந்தமிழின் செய்யுட்குற்றநண்ணுமல் எ - கு. பஞ்சவதிகார குற்றங்களும் பொருந்தாமலென்ற தேதென்னில் எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் யாப்பு மலங்காரமு மென்னப்பட்ட இலக்கணவிதிகளுக்குக் குறைவுபடாம லென்றதெனவறிக. இடையூறு நலியாமை. எ - கு.

இராஜீக தெய்வீகங்களினு லிடையூறுவராம லென்றதேதெ
ன்னில் இராஜீகமென்றது படைக்கலங்களினுலுண்டானவி
க்கிரமெனவறிக தெய்வீகமென்றது பசிகளினுலு நோய்க
ளினுலுமுண்டான விக்கிரமெனவறிக. வரு மாணைமுகத்தா
ன். எ - கு. எழுந்தருளின யாணைமுகத்தானென்ற தேதெ
ன்னில் எழுந்தருளின தென்றது திருவவதாரஞ் செய்ததெ
னவறிக.

இதனாற்சொல்லியது இந்நூற்செய்துமுடியுமிடத்து இ
ந்நூலுக்கு நன்மையுண்டாம்படியு மிலக்கணவிதியிலுண்டா
னகுற்றங்கள் பொருந்தாதபடியு மிடையூறுவாராதபடியும்
விசாரித்து விக்கிரேஸ்வரனை நோக்கித் தோத்திரம்பண்ணு
முறைமையினை யறிவித்தது. (ந)

இன்னமு மிந்நூல்செய்து முடிகைக்கு விக்கிரங்கள்
வாராமல் விநாயகனுக்குப்பின்பு திருவவதாரஞ்செய்தருள்
ன சுப்பிரமணியனை நோக்கித் தோத்திரம் பண்ணுகின்றது.

வளநிலவுகுலவமரரதிபதியாய்நீல மயிலேறிவரு
மீசனருண்ணானமதலை, யளவில்பலகலையங்கமாரணங்க
ருணர்ந்த வகத்தியனுக்கோத்துரைக்குமண்ணல்விறலெ
ண்ணு, வுளமருவுசூரனுமெனதிடும்பையோங்கலொன்
றிரண்டுக்கூறுபடவொளிதிக்குவேலுகந்த, களபமலிகுறம
கடன்மணிமுலைகள்கலந்த கந்தன்மலரடியிணைகள்சிறந்தை
செய்வாம். (ச)

அருமறைச்சிரப்பொரு ளகத்தியற்குரைத்த
முருகனதிருபதம் பரிவுடன்மொழிந்தது.

வி - ம். வளநிலவுகுலவமரரதிபதியாய். எ - து. புது
மைபொருந்தியிருக்கிற தேவர்கள் கூட்டத்திற்குக் கத்தாவா

யிருக்கப்பட்ட,— நீலமயிலேறிவருமீச னருண்ணானமதலை. எ - து. நீலநிறத்தையுடைய மயிலை வர்கனமாகவுடையனுமாய பரமேஸ்வரன்தந்தருளும் ஞானப்பிள்ளை,—அளவில் பலகலை யங்கமாரணங்களுணர்ந்த வகத்தியனுக்கோத்துடைக்கு மண்ணல். எ - து. அளவில்லாத பலகலையாகிய ஞானங்களையும் சினைநிறுத்தம் சந்தகூ சோதிடம் கற்பம் வியாகரணம் என்னப்பட்டவாறங்கமாகிய அங்கமும் இருக்கு எஜார் சாமம் அதர்வணம் என்னப்பட்ட நாலுவேதமுமோதியுணர்ந்த அகத்தியமஹாவிருடிக்குப் பிரணவசொருபத்துக்கு வியாக்கியாநஞ்செய்த சுவாமி,—விறலெண்ணுவுள மருவுஞானுரமெனதிடம்பையோங்க லொன்றிரண்டிகூறுபடவொளிதிகழ்வேலுகந்த. எ - து. பிறருடைய வெற்றியினைவிசாரியாத மனத்தினையுடைய சூரபத்மாவினுடையமார்பையும் என்னுடைய பிறவிக்கிலேசத்தினையும் அசுரரொதுங்கப்பட்ட கிரவுஞ்சபர்வதத்தையும் ஒவ்வொன்று இவ்விரண்டு கூறுபடத்தக்கதாகப் பிரகாசம்விளங்காநின்ற வேலிலே திருவுளம் வைத்தருளின,—களபமலிகுறமகடன்மணிமுலைகள் கலந்தகந்தன். அதுவயம். குறமகடன்களபமலிமணிமுலைகள் கலந்தகந்தன். எ - து. வள்ளிநாச்சியாருடையகளபச்சேறு மிசவும்பொருந்தின வொளியையுடைய திருமுலைத்தலங்களிலே முயங்கியருளின சுப்பிரமணியப்பிள்ளையாரது,—மலரடியினைகள் சிந்தைசெய்வாம். எ - து. தாமரைமலர்போன்ற ஸ்ரீபாதங்களையு மிந்தூல்விக்கிரமறச்சென்று முடிவதுபொருட்டாக நினையாநின்றேன். எ - து.

து - ம். தேவர்களுக்கதிபதியென்றது அவர்களுக்குக்கத்தாவாகையர் லெனவறிக. நீலமயிலேறிவருமென்றது அஞ்ஞானமாகியவிருட்சியைவிட்டுத் தோய்வறநிற்கையாலெ

னவறிக. ஞானமதலையென்றது ஒருவரறிவியாமற்றானே ய
றிகைக்குண்டான மகத்துவத்தினுலெனவறிக. இடும்பைபிர
ண்டுபடவென்றது பிறவித்துக்கமாகியவிடும்பை ஆன்மாவி
னோடுங்கூடிநின்று ஜநநமரணப்படுத்திவருகையினுலே அ
ருனோடுங்கூடிவழிபடுமவதரத்து அதநீங்குகையாலெனவறி
க. ஒளிதிகழ்வேலுகந்தவென்றது தன்னைவழிபடுமடியார்க்
குண்டானதுக்கங்களை ஜயிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளத்
தடைத்து வேலையெடுக்கையினுலெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது இந்நூலிடையூறுவராமல் முடிய
வேண்டி ஈசனருள்ஞானமதலையாகிய சுப்பிரமணியப்பிள்
னையானோர்க்கித் தோத்திரம்பண்ணுமுறைமையையறிவித்
தது. (ச)

இந்நூலருளிச்செய்கிறவத்தமுண்டானமுறைமை யெப்
படியென்றுவினவப் பாரம்பரியமாக வுபதேசஞ்செய்தருளி
னசந்தானகுரவர் திருமுடியடைவுமேலருளிச்செய்கின்றது.

தேவர்பிரான்வளர்கயிலைக்காவல்பூண்ட திருநந்தி
யவர்கணத்தோர்செல்வர்பாரிற், பாவியசத்தியஞானதரி
சனிகளடிசேர் பரஞ்சோதிமாமுனிசுப்பதியாம்வெண்
ணைய், மேவியசீர்மெய்கண்டதிறலான்மாறு விரவுபுகழ்
ருணந்திவிறலார்செல்வத், தாவிலருண்மறைஞானசம்பந்
தரிவரிச் சந்தானத்தெமையாளுந்தன்மையோரோ. (ரு)

ஆதிமாமுனிவர்க் கம்பிகாபதியருள்
கோதிலாஞானக் குருமரபுரைத்தது.

வி - ம். தேவர்பிரான்வளர்கயிலைக்காவல்பூண்ட திரு
நந்தி. எ-து. தேவர்களுக்குக்கத்தாவாகிய ஸ்ரீகண்டபரமே

ஸ்வரனெழுந்தருளியிருந்துள்ள மிக்ககயிலாயத்திருமலையை
 க் காக்கிறதேவிரதமாகப்பூண்ட ஸ்ரீநந்திகேஸ்வரநாயனார்,
 அவர்களைத்தோர்செல்வர். எ - து. அவரதுதிருவடியைப்பெ
 ற்ற மஹாவிருடிகளி லொப்பில்லாத ஞானச்செல்வத்தையு
 டைய சநற்குமாரபகவான்,—பாரிற்பரவியசத்தியஞானதரி
 சனிகள். எ - து. அவர்திருவடியைப்பெற்றுப் பூமியிலேயெ
 ழுந்தருளின சத்தியஞானதரிசனிகள்,— அடிசேர்பரஞ்சோ
 திமாமுனிகள். எ - து. அவரது ஸ்ரீபாதத்தைப்பெற்ற பரஞ்
 சோதிமாமுனிகள்,—பதியாம்வெண்ணெய் மேவியசீர்மெய்
 கண்டதிறலான். அதுவயம். சீர்வெண்ணெயாம்பதிமேவிய
 மெய்கண்டதிறலான். எ - து. சிறப்புமிக்கதிருவெண்ணெ
 ய் நல்லுரோதிருப்படை வீடாகவுடையமெய்கண்டதேவநா
 யனார்,—மாறாவிரவுபுகழருணந்தி. எ - து. அவரதுதிருவடி
 யைப்பெற்ற அழியாதபுகழைக்கலந்த அருணந்திதேவநாய
 னார்,— விறலார்செல்வத்தாவிலருண்மறைஞானசம்பந்தார்!
 எ - து. அவரதுதிருவடியைப்பெற்று வெற்றிபொருந்தின
 செல்வமாகிய குற்றமில்லாதவருளைப்பெற்ற மறைஞானச
 ம்பந்தநாயனார்,—இவரிச்சந்தானத்தெமையாருந் தன்மை
 யோரே. எ - து. இவர்களாறுதிருப்பெயரு மிந்தமெய்கண்ட
 சந்தானத்து எம்மையடிமையாக வேவற்செய்வித்துக்கொ
 ள்ருமுறைமையினையுடையோர்கள். எ - து.

து - ம். தேவர்பிரா னென்றது பிரம விட்டுணுக்கள்
 முதலாயுள்ள தேவர்களுக்குங் கத்தாவென்றதெனவறிக. வ
 ளர்கயிலையென்றது உயர்ந்த கயிலையென்றதெனவறிக. அ
 ந்தக்கயிலையைக் காவல்பூண்ட திருநந்தியென்றதேதென்னி
 ல் சிலாதரமுனி புத்திரனில்லாமற் றவஞ்செய்யு மவதரத்
 து அவனுக்குச் சிவன்முன்னின் னுனக்கு வேண்டிடதேதென்

ஹுகேட்டருளத் தேவரீனாப்போலச் சாவாமூவாவியல்பினை
 யுடையபுத்திரன் வேண்டிமென்றுகேட்ப அப்படிப்புத்திரனா
 கக் கொடுத்தருளிப்படிவருகையாலே அவர் கன்மபூமியிலே
 யிருக்கவொண்ணதென்று திருவுள்ளத் தடைத்தருளியவர்க்
 கு நந்திகேஸ்வர நாயனாரொன்று ஞானாபிடேகமுஞ்செய்து
 மற்றுள்ளவிருடிகளுக்கு ஞானோபதேசங் கொடுக்கக்கற்பித்
 து அவர்க்குக் கயிலாயத்திருமலையுங் காக்கிறது விரதமாகவ
 ன்றே கொடுத்தருளின தெனவறிக. மெய்கண்டதிறலானெ
 ன்றது உண்மைஞானமாகிய சத்தியத்தைத் தரிசித்தசாமர்
 த்தியத்தை யுடையவனென்றதெனவறிக. விறலார்செல்வம்.
 எ-கு. வெற்றிபொருந்தினசெல்வமென்றது அருட்செல்வத்
 தையெனவறிக. அருட்செல்வமென்றதேதென்னில் அருட்செ
 ல்வமேற்பட்ட செல்வமாகையாலும் அருட்செல்வமுடைய
 வர்கள் பொருட்செல்வங் கொள்ளாதபடியாலு மப்படிச்
 சொன்னதெனவறிக. என்னு மிவ்விரண்டினுள்ளும் அருட்
 செல்வம் பொருட் செல்வத்தினு மேற்பட்டதென்பதற்கு.
 பி - ம். திருவள்ளுவப்பயனில் “அருட்செல்வஞ் செல்வத்
 துட்செல்வம், பொருட்செல்வம் பூரியார்கண்ணுமுள்.” என்
 னும் பொருட்பற்றி நின்றதெனவறிக. அன்றியும் அருட்செ
 ல்வமுடையவர்கள் பொருட்செல்வங் கொள்ளார்களென்ப
 தற்கு. பி-ம். தேவாரத்தில். “துகிலுதித்துப்பொன்பூண்டு
 திரிவார்சொல்லுஞ் சொற்கேட்கக்கடவோமோதுரிசற்றோ
 மே.” எ - ம். பெரியபுராணத்தில். “கேடுமாக்கமுங்கெட்
 டதிருவினா, ரோடுஞ் செம்பொனுமொக்கவே நோக்குவா
 ர்.” எ - ம். சித்தியாரில். “ஓட்டிற்றமனியத்திற் சமபுத்திப
 ண்ணிச் சங்கரனோ, டொக்கவுறைந் தவனிவனை யிவனவனை
 விடாதே யுடந்தையாய்ச் சிவன்றோற்றமொன்றுமே காண்ப
 ர்” எ - ம். கண்டிகொள்க. இச்சந்தானமென்ற சுட்டுகொ

ண்டே மற்றுள்ள சந்ததிகளுக்கு மிப்படிப்பாரம்பரியமாக
ஆசாரியமர புண்டாசையா விந்தமெய்கண்ட சந்ததியென்று
பொருட்படுத்தின தெனவறிக.

இதனாற் சொல்லியது இந்த மெய்கண்டசந்ததிக்குச்
சைவசித்தாந்தவத்தம் பாரம்பரியமாக வுபதேசஞ்செய்தரு
ளின சந்தான குரவரொழுங்கினை யறிவித்தது. (ரு)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வாசாரியரில் பிற்குறியம
றைஞானசம்பந்தநாயனார் தம்மையிரகித்த வாசாரியரா
கையா லவரைநோக்கித் தனித்தொருசெய்யுளாகத் தோத்தி
ரம் பண்ணுகின்றது.

பார்திகழவளர்சாமவேதமல்கப் பராசரமாழுனிமர
புபயிலஞானச், சார்வுதரவந்தருளியெம்மையாண்டசை
வசிகாமணிமருதத்தலைவனந்தண், கார்மருவுபொழில்பு
டைசூழ்மதினமீதேமதியங் கடவாமைநெடுங்கொடியின்
கரந்தகையுங்கடந்தைச், சீர்நிலவுமறைஞானசம்பந்தனெ
ந்தை திருவளருமலரடிகள்சென்னிவைப்பாம். (சு)

மன்னியவொருபொருள்வடிவுகொண்டிருபதஞ்
சென்னியின்வைத்ததேசிகுன்வணக்கம்.

வி - ம். பார்திகழ. எ - து. பூமிவிளங்குவதாகவும்,—
வளர்சாமவேதமல்க. எ-து. ஆயிரஞ்சாகைகளாக விரியப்
பட்ட சாமவேதம் வர்த்தியாநிற்கவும்,—பராசரமாழுனிமர
புபயில. எ - து. பராசரப்பிரமவிருடி கேர்த்திரந்தழைக்க
வும்,—ஞானச்சார்வுதரவந்தருளி யெம்மையாண்ட சைவசி
காமணி. எ - து. ஞானவொழுக்கமுண்டாம்படி யெழுந்த
ருளி யொன்றுக்கும்பற்றாதவென்னை யடிமையாகக்கொண்

டருளினசைவசமயத்துக் கோரபிடேகமாணிக்கம்,—மருதத்தலைவன். எ-து. மருதூர்க்குக் கத்தாவானவன்,—அந்தண்கார்மருவு பொழில்புடை சூழ்மதின்மீதே மதியங்கடவாமை நெடுங்கொடியின் கரந்தகையுங் கடந்தைச் சீர்நிலவுமறை ஞானசம்பந்தன். எ-து. அழகினையுங் குளிர்ச்சியினையுமுடையமேகம் பொருந்தப்பட்ட சோலைப்பக்கங்களிலே சூழ்ந்த பெரியமதிலுக்குமேலே சந்திரனோடாமல் நெடியகொடியின் துகைகளாலே தகையப்பட்ட சிறப்புடைய திருப்பெண்ணை கடத்துச் சிறப்புவிளங்காநின்ற மறைஞானசம்பந்த னென்கின்ற திருநாமத்தினையுடைய,—எந்தைதிருவளருமலரடிகள் சென்னிவைப்பாம். எ-து. எம்முடைய சுவாமியது அழகு வளராநின்ற தாமரைமலர்போன்ற ஸ்ரீபாதங்களை யெனது தலைமேலே வைத்துக்கொள்ளாநின்றேன். எ-து.

து - ம். பார்திகழ. எ-கு. பூமிவிளங்கவென்றதே தென்னில் பிரபஞ்சத்திலுண்டான ஆன்மாக்களுக்குஞானம்பிரகாசிக்க வென்றதெனவறிக. சாமவேதமல்க. எ-கு. சாமவேதமீவர்த்திக்க வென்றதே தென்னில் மற்றுள்ளவேதமூன்றினுமிந்நூல்செய்துடையார்க்கு இதுபாரம்பரியமாக அதிகரித்து வருகையாலெனவறிக. பராசரமாமுனிமரபுபயில. எ-கு. பராசரப்பிரமவிருடிகோத்திரந்தழைக்க வென்றதே தெனில் அநாதியேயிந்நூல்செய்துடையாராசாரியரந்தக் கோத்திரமாய் வருகையாலெனவறிக. ஞானச்சார்புதரவந்தருளி. எ-கு. ஞானவொழுங்குண்டாக வென்றதே தென்னில் இந்நூல்செய்துடையாரா ஞானவுபதேசத்தைச்செய்து அந்தவொழுங்கிலே நிறுத்துகையாலெனவறிக. மருதூரொன்றும் பெண்ணைகடமென்றும் திருப்படைவீழ்ரண்டாக வேண்டிவானென்னில் மருதூர் திருவவதாரஞ்செய்தலு

ரொனவறிக. பெண்ணுகடமாசாரியரபிடேகஞ்செய்தலுரொனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது இந்நூல்மலைவறச்சென்றுமுடியவேண்டித் தம்மையிரகூழ்த்தவாசாரியரைநோக்கி வழிபடுமுறைமையையறிவித்தது. (சு)

*இந்நூ லருளிச்செய்கிற வத்தமேதென்றுவினாயதற்குத்தரமேலருளிச்செய்வானெடுத்திக்கொண்டருளியது.

புறச்சமயத்தவர்க்கிருளாயகச்சமயத்தொளியாய்ப்புகழளவைக்களவாகிப்பொற்பணிபோலபேதப், பிறப்பிலதாயிருள்வெளிபோற்பேதமுஞ் சொற்பொருள்போற்பேதாபேதமுமின்றிப்பெருநூல்சொன்ன, வறத்திறனா ல்வினாவதாயுடலுபிர்கண்ணருக்க னறிவொளிபோற்பிரிவருமத்துவிதமாகுஞ், சிறப்பினதாய்வேதாந்தத்தெளிவாஞ்சைவ சித்தாந்தத்திறனிங்குத்தெரிக்கலுற்றும். (எ)

வளம்பயினூலின் மதிப்புடன்வகுத்து
விளம்புறுபொருளின் மேன்மையைவிரித்தது.

வி-ம். புறச்சமயத்தவர்க்கிருளாய். எ-து. பரசமயிகளாயுள்ள வுலோகாயிதன்முதல் பாஞ்சரத்திரியீராகச்சொல்லப்பட்ட சமயிகளுக்குத்தெரியாததாய்,—அகச்சமயத்தொளியாய். எ-து. உட்சமயமாயுள்ள சைவமுதல்வைரவமீராகச்சொல்லப்பட்ட சமயங்களாறுக்குஞ் சைவத்திற்பேதமாயுள்ள சமயிகளெட்டுப்பெயர்க்குமறியப்படுவதாய்,—புகழ்ளவைக்களவாகி. எ-து. சர்வராலும்புகழ்ந்து சொல்லப்பட்டவளவைப் பிரமாணங்களினுலே யளவிடப்படுவதாய்,—பொ

ற்பணிபோலபேதப்பிறப்பிலதாய். எ-து. கத்தாவும்பிரபஞ்சமும் பொன்னென்றாய்ப் பணிபலவாநாற்போல விருக்குமென்கிற வபேதசித்தாந்தமுமடாததாய்,— இருள்வெளிபோற்பேதமுஞ் சொற்பொருள் போற்பேதாபேதமுமின்றி. எ-து. கத்தாவும்பிரபஞ்சமு மிருளும்வெளியும்போல வொன்றோடொன்றுகூடாமல் வேறாயிருக்குமென்கிறபேதவாதிகள் சித்தாந்தமும் சொல்லும்பொருளும்போலச் சத்தத்தைச்சொன்னபொழுது அந்தச்சத்தந்தானேயத்தமாய்த்தோன்றியும் அத்தத்தைக்கண்டபொழுது அந்தச்சத்தம்வேறாயும் அத்தம்வேறாயும் ஒன்றுமாயிரண்டுமாயிருந்தாற்போலக் கத்தாபிரபஞ்சமு மாயல்லவாமாயிருப்பானென்கிற பேதாபேதவாதிகள் சித்தாந்தமுமடாததாய்,— பெருநூல்சொன்னவறத்திறனால் விளைவதாய். எ-து. பெரிய நூலாகிய வேதாகமங்களிற்சொல்லப்பட்டசரிதைகிரியாயோகங்களை யதுட்டித்ததனாலேயுண்டாகப்படுவதாய்,— உடலுயிர்கண்ணருக்கனறிவொளிபோற்பிரிவறு மத்துவிதமாகுஞ் சிறப்பினதாய். எ-து. யாதாமொன்றையறியுமிடத்து உடலுமுயிருந்தன்னிலொன்றுபட்டறியுமறிவைப்பிரிக்கவொண்ணாதாற்போலவும் யாதாமொன்றைக்காணுமிடத்துக் கண்ணினொளியு மாதித்தப்பிரகாசமுந்தன்னிலொன்றுபட்டுநிற்குந் தன்மையைப் பிரிக்கவொண்ணாதாற்போலவும் கத்தாவையும் பிரபஞ்சத்தையுந்தன்னிற் பிரித்தற்கரிதாய் அநந்நியமாயிருக்கிற சிறப்பினையுடைத்தாகிய,— வேதாந்தத்தெளிவாஞ்சைவசித்தாந்தத் திறனிற்குத் தெரிக்கலுற்றும். எ - து. வேதத்தின்முடிவிற்கெளிவாயுள்ள சைவசித்தாந்தத்தினுண்மையாகியவத்தத்தை யிந்நூலிலே விளங்கச்சொல்லாநின்றேன். எ - று. வேதத்தின்முடிவிற்கெளிவென்றது வேதாந்தமுடம்புஞ்சித்தாந்தமுயிருமாய் நிற்கையாலெனவறிக.

து - ம். புறச்சமயிகளுக்கிருளென்றதேதென்னில் அவர்கள் திரிபதார்த்தநிர்ணயமுடையவர்க ளல்லவாகையாலுஞ் சிவனைக்கத்தாவென்றுகொள்ளுகையு மில்லாதவர்களாகையாலுமெனவறிக. அகச்சமயிகளுக்கொளியென்றதேதென்னில் இவர்கள் பதிபசுபாச மூன்று முண்டென்று நாட்டுகையாலுஞ் சிவனைக் கத்தாவாகக்கொள்ளுகையாலு மெனவறிக. இவர்களும் அம்மாத்திரமொழிந்து சைவசித்தாந்தவுண்மைக்குரியவர்களல்லவெனவறிக. அஃதெங்கேகாணப்பட்டதென்னில் சங்கற்பநிராகரணத்தில் ஐக்கியவாதிமுதல் சிவாத்துவிதியாகிய சைவர்முடிவாகவுள்ள பேதமெட்டினுமுண்டானவத்தங்களை மறுத்தவொழுங்கிலேகண்டுகொள்க. அளவைகளினுள்ளவிடப்படுவதாயென்றதேதென்னில் அளவைப்பிரமாணமாகிய காண்டல் கருதல் உளாயென்னப்பட்ட பிரத்தியக்ஷம் அநுமானம் ஆகமம் என்கின்ற மூன்றுவகையினாலும் அளவிட்டறியப்படுவதாயென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “அளவைகாண்டல் கருதலுறையபாவம்பொருளொப்பாறென்ப, ரளவைமேலுமொழிபுண்மையைதிகத்தோடியல்பெனநான், களவைகாண்பரவையிற்றின்மேலுமறைவரவையெல்லா மளவைகாண்டல்கருதலுறையென்றிம்மூன்றினடங்குமே.” எ-து. கண்டுகொள்க என்னவே சித்தாந்தம் இம்மூன்றுவகையாலு மறியப்படுமென்பதாகருத்து. இனி பொற்பணிபோலபேதப்பிறப்பிலதாய். எ-கு. பொன்னிலேநின்றும்பணிபலவா னுற்போலக் கத்தாவினிடத்திலே பிரபஞ்சமுண்டாமென்கிற அபேதசித்தாந்தமுமடாததாயென்றதேதென்னில் கத்தாவோவென்றுற் சித்தாயிருப்பானொருவன். பிரபஞ்சமோவென்றால் ஜடமாயிருப்பதொன்று. ஆகையாற் சித்தினிடத்துச் சடந்தோன்றாததுகொண்டே சிவனிடத்துப் பிரபஞ்சந்தோன்று தென்றதெனவறிக.

இருள்வெளிபோற்பேதமும். எ - கு. இருளும்வெளியும்போலக் கத்தாவும்பிரபஞ்சமுந்தன்னில் வேறாயிருக்குமென்கிற பேதசித்தாந்தமு மடாததாயென்றதேதென்னில் இந்தப்பிரபஞ்சங் காரியப்படுமிடத்துக் கத்தாவாலே காரியப்படவேண்டிகையா லப்படிவேறென்றுசொல்லவொண்ணாதெனவறிக. இனி சொற்பொருள்போற் பேதாபேதமும். எ - கு. சொல்லும் பொருளும்போலக் கத்தாவும் பிரபஞ்சமுந்தன்னிலொன்றுமா யிரண்டுமாயிருக்குமென்கிற பேதாபேதசித்தாந்தமுமடாததாயென்றதேதென்னில் சித்தாயுள்ளசிவனிடத்துச் சடமாயுள்ள பிரபஞ்சந்தோன்றாதாகையா லொன்றென வொண்ணாதென்றுஞ் சடமாயுள்ளபிரபஞ்சஞ் சித்தாயுள்ளசிவனாலே காரியப்படவேண்டிகையால் வேறெனவொண்ணாதென்றுஞ் சொன்னதெனவறிக. பெருநூல்சொன்னவறத்திறனால் விளைவதாய். எ - கு. அறத்திறனாலென்றதை குருபூசை சிவபூசை மஹேஸ்வரபூசைகளினுலுண்டாவதாயென்னவுமாமெனவறிக. இதற்கு, பி - ம். சித்தியாரில் “புண்ணியமேனோக்குவிக்கும் பாவங்கீனோக்கும் புண்ணியனேப்பூசித்த புண்ணியத்தினாலே நண்ணியருானத்தினாலிரண்டினையுமறுத்து” எ - ம். “தாபரசங்கமங்க ளென்றிரண்டுருவினின்று, மாபரன்பூசைகொண்டு மன்னுயிர்க்கருளைவைப்பன்” எ - ம். கண்டுகொள்க. இதிற்குபரமென்றதில் ஹங்கமூர்த்தமெனவறிக. சங்கமமென்றது குருவையு மஹேஸ்வரையு மெனவறிக. இனி யுடலுமுயிருங்கூடின வறியையுங் கண்ணுமருக்கனுங்கூடினவொளியையும் பிரிக்கவொண்ணாதாற்போலக் கத்தாவையு மான்மாக்களையும் பிரிக்க வொண்ணாதாய் அத்துவிதமா யிருக்குமென்றதேதென்னில் சிற்றறிவாயுள்ள வான்மாக்களைப் பேரறிவாயுள்ள சிவனறிவிக்குமிடத்திரண்டறிவையும் பிரிக்கவொண்ணாதென்றதெனவறிக.

அத்துவிதமென்ற தேதென்னில் ஒன்றுமல்ல இரண்டுமல்ல வென்றதெனவறிக. அஃதாவது ஒன்றல்லவென்றது ஆன்மாவஞ்சிவமு மொன்றல்ல வென்றதெனவறிக. இரண்டல்ல வென்றது ஆன்மாக்கள் ஜீவிக்குமிடத்துச் சிவனறிவிக்கவறிந்து பிரிவறநின்று ஜீவிக்கையாலெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். இருபாவிருபஃதில். “ஒன்றுகாம விரண்டாகாம லொன்று பிரண்டு மின்றுகாமல்” எ - து. கண்டுகொள்க. சிறப்பென்றது அத்தத்தின்மஹான்மியமெனவறிக. வேதத்தின் முடிவிற் றெளிவென்றது சொல்லிறந்தபொருளெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். கோபிற்புராணத்தில். “ஆரணங்கள் முடிந்தப தத்தானந்தவொளியுலகிற், காரணங்கற்பனைகடந்த கருணை” எ - ம். இந்நூலினும். “இங்கிதுவென்றதுகடந்தவியல்பினனும்.” எ - ம். கண்டுகொள்க. அன்றியும் வேதாந்தத்தெளிவென்றதை வேதாந்தப்பொருளைவிடப்பட்ட சித்தாந்தமென்பாருமுளர். அஃதத்தமன்று. அதுவேனென்னில் வேதாந்தமுடம்புஞ் சித்தாந்தமுயிருமாய்கிற்கையா லப்படிநீக்கஞ்சொல்லவொண்ணதென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். இந்நூலில் “வேதத்தலைதருபொருளாய்.” எ - து. கண்டுகொள்க. சைவ சித்தாந்த மென்றதேதென்னில் சைவமென்றது சிவாகமத்தையெனவறிக. சித்தாந்தமென்றது அந்தச் சிவாகமத்தின் கருத்தாகிவந்த அத்தத்தையெனவறிக.

இதனாற் சொல்லியது இந்நூலிலேசொல்லுகிறவத்தமானது புறச்சமயமாகிய வுலகாயிதனுக்கும் புத்தரிற் செளத்திராந்திகன் யோகாசாரன் மாத்திமீசன் வைபாடிகன் ஆகப்பேர் நால்வருக்கும் அமணரில் நிகண்டவாதி ஆசீவகன் ஆகப்பேர் இருவருக்கும் மீமாங்கிசரில் பட்டாசாரியன் பிரபாகரன் நையாயிகன் ஆகப்பேர் மூவருக்கும் அகம்பிரமவா

தியான மாயாவாதி பாற்கரியன் நிரீச்சுரசாங்கியன் ஆகப்
பேர் மூவருக்கும் வைணவனாகிய பாஞ்சராத்திரிக்கும் ஆக
இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட சமயமநிறிந் பேதமாகச்சொ
ல்லும் பேர்பதினாலுக்குந் தெளிவில்லாததாய்ருக்குமென்னு
முறைமையும் உட்சமயமாகிய சைவம் பாசுபதம் மாவிரீத
ம் காளாமுகம் வாமம் வைரவமென்னப்பட்ட சமயமாறு
க்கு முதற்கூறப்பட்ட சைவத்திற் பேதமாயுள்ள ஐக்கிய
வாதி பாடாணவாதி பேதவாதி சமவாதி சங்கிராந்தவாதி
நஸ்வரவவிகாரவாதி பரிணாமவாதிசிவாத்துவிதியாகிய சை
வர் ஆசுப்பேர் எட்டுக்குந் தெளிவாபிருக்குமென்னுமுறை
மையும் அளவைப் பிரமாணமாகச் சொல்லப்பட்ட பிரத்தி
யகூதம் அதுமானம் ஆகமமென்கிறமூன்றுவகையினாலு மள
விடப்பட்டிருக்குமென்னு முறைமையும் பொன்னும் பணியு
ம்போ லிருக்குமென்கிற அபேதசித்தாந்தங்களும் இருளும்
வெளியும்போ லென்கிற பேதசித்தாந்தங்களும் சொல்லு
ம்பொருளும்போ லென்கிற பேதாபேத சித்தாந்தங்களும்
ஆகமூன்றுவகையு முன்னெண்ணப்பட்ட வகச்சமயத்தினு
ம் புறச்சமயத்தினு மடங்கியிருக்கையா லந்தவத்தங்களும்
லவா யிருக்குமென்னு முறைமையும் இந்தச்சைவசித்தாந்த
ஞ் சிவபுண்ணியத்தினாலே யுண்டாவதாய் வேதத்தின்முடி
விற் றெளிவுமா யத்துவிதமுமா யிருக்கிறதே சைவசித்தாந்
தமென்னு முறைமையை மறிவித்து. (௭)

இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த வத்தத்தைப்பெறுகிற ஆன்மா
க்க ளெத்தனைவகைப்பட்ட டிருப்பார்களென்றும் அவர்களுக்
கு இந்தவத்தத்தைச் சிவன்கடாஹிக்கிறமுறைமையெப்ப
டியென்றும்வினவினவவதரத்து மேலருளிச்செய்வா னெடுத்த
துக்கொண்டருளியது.

மூவகையாருயிர்வர்க்கமலத்தார்கன்ம மூலமலத்தா
ர்மூன்றுமுடையாரன்றே, தீவகமாமெனவுருவாய்வந்து
நாதன் றிருநோக்காற்பரிசத்தாற்றிகமும்வாக்காற், பாவ
னையான்மிகுதூலாலியோகப்பண்பாற் பரவிவருமவுத்தி
ரியாற்பாசநாச, மேவவருளுதவுமவுத்திரியிரண்டுதிறனா
ம் வியன்கிரியைஞானமெனவிளம்புமாறே. (அ)

மூவகையுயிரின் முறைமையுமவர்க்குக்
காவலனருள்புரி கடனுநவின்றது.

வி - ம். மூவகையாருயிர்வர்க்கம். அதுவயம். ஆருயிர்
வர்க்கமூவகை. எ-து. நிரம்பியிருக்கிறவான்மாக்கள் மூன்
றுவகைப்பட்டிருப்பார்கள். அஃதாவது,—மலத்தார். எ-து.
ஆணவமலமொன்றையுடைய விஞ்ஞானகலனொன்றும்,—க
ன்மமூலமலத்தார். எ-து. கன்மமலமும் ஆணவமலமுமுடைய
பிரணையாகலனொன்றும்,—மூன்றுமுடையார். எ - து. ஆண
வமலமுங் கன்மமலமு மாயாமலமுமுடைய சகலனொன்றுஞ்
சொல்லப்பட்டிருப்பார்கள். அவர்களுக்கிந்தமலங்களெந்த
வவதரத்திலே யுண்டானதோவென்னில்,—அன்றே. எ-து. இ
வை யநாதியேயுள்ளதாயிருக்கும். அவர்களுக்கிந்த மலங்க
ணீங்கும்வழி யெப்படியோவென்னில்,—தீவகமாமெனவுரு
வாய்வந்து நாதன். அதுவயம். நாதன் தீவகமாமெனவுருவா
ய்வந்து. எ - து. சிவனிந்தமூவகையான்மாக்களுக்குமுண்
டானமலங்களைப் பாகம்வருத்துமிடத்து யாதாமொருபுகழி
களை மிருகங்களைப் பிடிக்கவேண்டினவர்க ளாதற்கதற்கேற்ற
பார்வையைக்காட்டிப் பிடித்தாற்போல ஒருமலத்தையுடைய
விஞ்ஞானகலருக்கு மிசண்டிமலத்தையுடைய பிரணையாக
லருக்கு மூன்றுமலத்தையுடைய சகலருக்கு மவரவர்நின்ற
நிலைக்குத்தக்கதாகத் திருமேனிகொண்டிரகூழிக்குமிடத்து வி

ஞ்ஞானகலரும் பிரளையாகலரு மிந்தப்பூததேக சம்பந்தமற
நிற்கையா லவர்களைநிராதாரமாகிய திருமேனிகொண் டிர
கூழித்து இந்தச் சகலனையிரகூழிக்குமிடத் திவர்க ளிந்தப்பூத
தேகசம்பந்தமாய்நிற்கையா லவர்களைப்போலச் சாதாரமா
கிய மானுடச்சட்டைசாத்திவந்திரகூழிக்கும். இங்ஙன மிர
கூழிக்குமிடத்து, — திருநோக்காற்பரிசத்தாற் நிகழும்வாக்கா
ற் பாவனையான்மிகுநூலா லியோகப்பண்பாற் பரவிவருமவு
த்திரியாற் பாசநாசமேவவருளுதவும். எ - து. திருநோக்காற்
நிருக்கண்சாத்தியும் ஸ்ரீபாத ஸ்ரீஹஸ்தங்களால்பரிசித்தும் வி
ளங்கவுபதேசித்துந் தன்னைப்போலரின்மலமாகப்பாவித்தும்
மஹத்தாகியநூலுரைத்துக்காட்டியும் பொருளோடுகூட்டியு
ங் குண்டமண்டலமிட்டுச்செய்யுந்தீக்கைகளாலும் பாசநாச
மாம்படிபொருந்த ஞானத்தையுண்டாக்கும். இவையிற்றில், —
அவுத்திரி யிரண்டுதிருளும். எ - து. அவுத்திரியாகிய தீக்கை
யிரண்டுவகைப் பட்டிருக்கும். அஃதாவது, — வியன்கிரியை
ஞானமெனவிளம்புமாறே. எ - து. வியப்பத்தையுடையகிரி
யாவதியென்று மனோபாவத்தாற்செய்கிற ஞானாவதியென்
ன்றுஞ் சிவாகமங்கள்சொல்லும். எ - து.

து - ம். மூவகையாருயிர் வர்க்கம். எ - கு. ஒருமலத்
தையுடைய விஞ்ஞான கலொன்று மிரண்டுமலத்தை யுடை
யபிரளையாகலரென்று மூன்றுமலத்தையுடைய சகலொன்
றும் பொருட்கூறியதற்கு வகையேதென்னில் முற்கூறியஒ
ருமலத்தையுடைய விஞ்ஞானகலராவார் பக்குவரென்
று மபக்குவரென்று மிரண்டுவகைப்பட்டிருப்பார்கள். இதி
ற்பக்குவரானவர்கள் மலபரிபாகத்தின் மிகுதியாலே சிவனு
டைய அனுகிரகத்தைப்பெற்றுச் சாயுச்சியத்தையடைவர்க
ளெனவறிக. மற்ற அபக்குவர்களும் மலபரிபாகத்தின் மந்த

த்தாலே சிவனுடைய அநுக்கிரகத்தைப்பெற்றும் அதிகாரம
 லத்தோடுங் கூடியிருப்பார்கள். அவர்களுமனுசதாசிவொன்று
 மட்டவித்தேசுரொன்றுஞ் சத்தகோடி மஹாமந்திரோசுரரெ
 ன்று மூன்றுவகைப்பட்டிருப்பார்கள். இதில் அனுசதாசிவர்
 சிவனுடைய வநுக்கிரகத்தைப்பெற்று சாதாக்கியதத்துவத்
 திலே யிருப்பார்கள். மற்ற அட்டவித்தேசுரர்களுஞ் சத்த
 மாயாகிருத்தியத்துக் கதிகாரமாய் மயேசுரதத்துவத்திலே
 யிருப்பார்கள் சத்தகோடிமஹாமந்திரோசுரர்களு மட்டவித்
 தேசுரராலே பிரோரிக்கப்பட்டுச்சுத்தவித்தியா தத்துவத்திலே
 யிருப்பார்கள் அவர்களு மிருவகைப்படுவார்கள் அஃதாவது
 மூன்றரைக்கோடிபேர் சிவன்குருமூர்த்தத்தை யதிட்டித்துச்
 சகலராயிரக்ஷிக்குமிடத்து அதற்குக்காரணமாக விருந்து
 மஹாபிரணையகாலத்திலே மோக்ஷத்தையடைவார்கள் மற்றை
 யமூன்றரைக்கோடி பெயருஞ் சிவன்குருமூர்த்தத்தை யதிட்
 டியாமல் நிராதாரமாய்நின்று விஞ்ஞானகலரையும் பிரணை
 யாகலரையு மநுக்கிரகிக்குமிடத்து அதற்குக்காரணமாயிரு
 ந்ததிகாரத்திலுள்ள வைராக்கியத்தாலே சிருட்டிக்குப்பின்
 பாக மோக்ஷத்தையடைவார்களெனவறிக. இங்ஙனங்கூறிவந்
 தவகைகளுக்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில் “அறிந்தவர் தீர்ந்
 ததுகளின்ரீ திராத்துகளர் முன்னர்ச், செறிந்தவர் விஞ்ஞானக்
 கு நாயகொண்ம ரெனச்சிறந்தோர், பிறிந்தவர் மந்திரராமெ
 முகோடியர் பேரொலியான், மறிந்ததினைப்புனல் வெங்குரு
 வாணர்வகுத்தவனோ?” எ - து. கண்டுகொள்க. இங்ஙனங்கூ
 றப்பட்ட விஞ்ஞானகலரில்முகூறிய அபச்சுவர் தன்மையெ
 ங்ஙனேயென்னில் கேவலத்தி லான்மாதிற்குந்தன்மைபோல
 ஒருவடிவுமற்று ஆணவமலசொரூபராய்ச் சுத்தமாயையிலே
 தோற்றமுமொடுக்கமு மாகையாற் சுத்தமாயையாலே ஆண
 வமலபரிபாகம் வருமளவும் பெத்தராயிருப்பார்களெனவறி

க. இவர்களுக் கிந்தவிஞ்ஞானகலப் பிராப்தி யெதினாலு
ண்டான தென்னில் ஞானமற்ற துறவாலும் யோகத்தாலு
ம் அகம்பிரமமென்கிற ஞானத்தாலுங் கன்மக்ஷயம்வந்துஞ்
சிவஞானம் பிரகாசியாதபடியாலே ஆணவமோசனம் பிற
வாமல் வந்துகூடினநிலையெனவறிக. இந்தவிஞ்ஞானகலச
த்தத்துக்குப் பொருளாவது அகம் பிரமமென்கிற விசிட்ட
ஞானத்தாலே மாயாகாரியமான கலாபெந்த மற்றவர்களெ
னக்கொள்க. இங்ஙனங் கூறிவந்தவகையில் அணுசதாசிவர்
க்கும் அட்டவித்தேசுரருக்கும் சத்தகோடி மஹாமந்ரோசுரரு
க்கும் வயிந்தவ சரீரமெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில்
“வித்தைகளவித்தையீசர் சதாசிவொன்றிவர்க்கு, வைத்து
றுபதங்கள்வன்னம் புவனங்கண்மந்திரங்க, டத்துவஞ்சரீரம்
போகங் கரணங்கடாமெலாழு, முய்த்திடும்வயிந்தவந்தானு
பாதானமாகிநின்றே.” எ - து. கண்டுகொள்க. இனிஇரண்
டுமலத்தையுடைய பிரளையாகலர்தன்மை யெங்ஙனையென்
னில் அவர்களும் பக்குவொன்றும் அபக்குவொன்றுமிரண்டு
வகைப்படுவார்கள் அதில் பக்குவரானவர்களை மலபரிபாக
த்தின் மிகுதியாலே சிருட்டிகாலத்திலே சிவனிரட்சித்தருளு
வன் இவர்களும் பரமுத்தி பெற்றவர்களென்று மபரமுத்தி
பெற்றவர்களென்று மிரண்டு வகைப்படுவார்கள் இவர்களில்
பரமுத்திபெற்றவர் மலபரிபாகத்தின் மிகுதியாலே சாயுச்சி
யத்தைப் பெற்றவர்க ளெனவறிக. மற்றஅபரமுத்திப்பெற்ற
வர்கள் சிவனாலே யதுக்கிரகத்தைப்பெற்று மலபரிபாகத்
தின் மந்தத்தாலே யதிகாரமலத்தோடுங்கூடி அட்டவித்தே
சுரராலே பிரேரிக்கப்பட்டிப் பிரகிருதிமாயைக்குக் கீழுண்
டான கிருத்தியங்களும் பண்ணிக்கொண்டு கலாமத்திமத்தி
லே யிருப்பர்களெனவறிக. அப்படிப் பிரகிருதிமாயையோ
டுங் கூடியிருந்தாற் சகலரைப்போலக் கலாதியால் வாதை

ப்படார்களோவென்னி லதுவுண்டாகாது. அதுவென்போல வென்னில் பாம்பினிடத்திலுண்டான விடமானது பிறவை ருத்தஞ்செய்து மந்தப்பாம்பை வருத்தாதுபோல வெனவறிக. இந்தப்பிரளையாகலர்க்கு ஆணவமலமுங் கன்மமலமுமெ ன்றுசொல்லியிருக்க மாயாமல சம்பந்தம் வருவானேனெ ன்னில் அவர்களிற்சிலர்முற்செய்ததபோபலத்தாலானவமல முங்கன்மமலமும் பரிபாகமாகிற வவதரத்திலே விஞ்ஞான கலரில் மந்திதோசுரர் பதத்தைப்பெற்றுச் சுத்தவித்தையை யார்ஜித்திருந்து சிவனாலே யதிகாரத்தைப்பெற்று அந்தவதி கார நடத்தவேண்டிகையாலே யந்தமாயையோடுங் கூடிநட த்தினாலு மதிற்றோய்வற நிற்பர்களெனவறிக. அஃதெங்ஙனே யென்னில் சிவன்பிரபஞ்சத்தை நடத்துகைச்செய்தே யதி ற்றோய்வறநின்றாற்போல வெனவறிக. அவர்களாவது மண்ட லரெட்டு ருரோதனொட்டு வீரரொன்று ஸ்ரீகண்டரொன்று உருத்திரர்நூறு ஆக நூற்றொருபத்தெட்டுப் பெயரெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில் “பெற்றதவப்பயனாற் பிரளையாகலிற்சிலரைக், குற்றமில்மந்திரநாயகராக்கு மெ ங்கொச்சையர்கோன், மற்றவர் மண்டலர்குரோதாதிபர்வீர ர்ஸ்ரீகண்டசீ, குற்றவுருத்திர ரெட்டெட்டொன்றென்று நூறெண்ணிவர்க்கே. எ - து. கண்டிகொள்க. இங்ஙனங்கூ றப்பட்ட பிரளையாகலரில் பக்குவரானவர்கள்கன்மத்துக் கிடாகச் சிருட்டிகாலத்திலே சூக்குமதேகத்தோடுங்கூடிச் சகலராயும்விடுவர்களெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். தத்துவ விளக்கத்தில். “வகுத்தவரிற்புவ னாதிபரோனையர் மற்றவர்பி ன், ரொகுத்தவரிற்பந்த முற்றினர்தூய்நெறிச். செல்வர்பி ன்பால், மிகுத்தவர்தாம்புரி யட்டகத்தோடும் வினைவழியிற் பகுத்தபிறப்பிற் சகலர்முப்பாசமும்பற்றினரோ”. எ - து. கண்டிகொள்க. இனி சகலருடையதன்மை யெங்ஙனேயெ

ன்னில் அவர்களுமானவமாயைகாமியமென்னு மூன்றுமலத்
தோடுங்குடி யண்டஜஞ் சுவேதஜ முற்பீஜஞ் சராயுஜமென்கி
றநால்வகைத்தோற்றத்திலே சுரர்நரர் மிருகம் பசு பக்ஷிதாப
ர நீருறைவனவாகிய யெழுவகைப்பிறப்பினையுமெடுத்து இ
ருதூற்றிருபத்துநாலு புவனங்களினு முழன்று திரியுமவதரத்
திலே யிருவினையொப்புமலபரிபாகமு முண்டாய்ச்சத்திநிபா
தம்வினைந்து பக்குவப்பட்டவான்மாக்களுக்குச் சிவனவர்க
ளைப்போலே மானிடச்சட்டைசாத்திக்கொண்டுவந்துஉண்
மைஞானத்தைக்கடாக்ஷித்துத் தனதுபூரணஞானத்தோடுங்
கூட்டிக்கொள்ளுவனெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். தத்துவவி
ளக்கத்தில் “எண்ணும்வினைப்பய னாற்புவனந்தொறும் போ
கமென்று, நண்ணிவருஞ்சகலர்க்கொருகால நயந்தங்ஙனே,
பண்ணியகன்மந்துலையொத்துச்சத்தி நிபாதமுறக், கண்ணி
யலுங்குருவாய்க்காழிவேந்தன் கதிதருமே.” எ - து. கண்டு
கொள்க. இனி தீவகமாமெனவுருவாய்வந்து. எ - கு. மூவ
கையான்மாக்களையுங் கத்தாவிரக்ஷிக்குமிடத்து விஞ்ஞானக
லளையும் பிரளையாகலளையும் நிராதரமாகநின்றிரக்ஷித்தரு
ளுவனென்றுஞ் சகலரைச் சாதாரமாகவந் திரக்ஷித்தருளுவ
னென்றும் பொருட்கூறியதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “உரை
த்ருமிப்பசுவர்க்கமுணரின்மூன்று முயரும்விஞ்ஞானகலர்
பிரளையாகலர்சகலர், நிராயின்மல மலங்கன்ம மலங்கன்
மமாயை நிற்குமுதலிருவர்க்கு நிராதாரமாகிக், கரையிலரு
ட்பரன் னுவிதாசத்திநிபாதத்தாற் கழிப்புன்மலஞ்சகலர்க்
குக்கன்மவொப்பிற், றரையிலாசான் மூர்த்தியாதாரமாகித்
தரித்தொழிப்பன் மலஞ்சதூர்த்தாசத்தி நிபாதத்தால்.” எ-ம்.
சிவார்ச்சனாபோதத்தினும். “வைத்தமலமலங்கன்மமலங்கன்
மமாயை மருவவிஞ்ஞானகலர் பிரளையாகலர் சகல, ரித்த
கைமையிவர்க் கீசனியைகலவருளா லியற்றுவதோர் செ

ய்தியிரண்டாகுந்திவிரதச், சத்தியினுல்முன்னிருவர்க்காசா
 ன்மூர்த்தி தரியாதேதான்பண்ணுநிராதாரந்தரித்து, வித்த
 கமாமந்தத்திவிரத்தாற் பின்னர் விளம்புவர்க்குச் செய்தியு
 ள் சாதாரமன்றே.” எ-ம். கண்டுகொள்க. அன்றியு மூவகை
 யான்மாக்களையு மவரவாநின்றநிலையிலே சிவன் கூடிநின்றி
 ரகூழ்த்தருளுவனென்று பொருட்கூறியதற்கு. பி - ம். போ
 ற்றிப்பஃரோடையில். “நன்னெறிவிஞ்ஞானகலர் நாடுமல
 மொன்றினையு, மந்நிலையே யுண்ணின்றறுத்தருளிப் - பின்ன
 ன்பு, மேவாவிளங்கும் பிரளையாகலருக்குத் தேவாய்மலகன்
 மந்தீர்த்தருளிப்-பூவலயந், தன்னின்றநீங்காச் சகலர்க்கவர்
 போல, முன்னின்று மும்மலந்தீர்த்தாட்கொள்கை - யன்ன
 வனுக், காதிசுணமாதலி னு லாடுந்திருத்தொழிலுஞ், சோதி
 மணிமிடற்றுச்சந்தரமும் - பாதியாம், பச்சையிடமும் பவ
 ளத்திருச்சடைமேல், வைச்சந்தியு மதிக்கொழுந்து-மச்சமு
 ற, வர்டுமரவு மழகார்திருதுதன்மேல், நீடுருவவன்னி நெடுங்
 கண்ணுங்-கேடிலயந், கூட்டிந்தமருகமுங் கோலவெரியகலு
 ம், பூட்டரவக்கச்சம்புலியதனும்-வீட்டின்ப, வெள்ளத்தழு
 த்தி விடுந்தாளினுமடியா, ருள்ளத்தினும் பிரியாவொண்சில
 ம்புங்- கள்ளவினை, வென்றுபிறப்பறுக்கச் சாத்தியவீரக்கழ
 லு, மொன்றுமுருத்தோன்றாமலுள்ளடக்கி - யென்று, மிற
 வாதவின்பத்தெனையிருத்தவேண்டிப், பிறவாமுதல்வன்பிற
 ந்து”. எ - னு. கண்டுகொள்க. அன்றியும்வரவர் நின்றநிலைக்
 குத்தக்கதாகத்திருமேனிகொண்டிரகூழிப்பன். எ-கு. பி-ம்.
 பூசாகரணத்தில். “எவ்வுலகத்துமூர்த்தி யேதுகொண்டிவனி
 யங்குமவ்வுலகத்து மேனியதுகொண்டங்கமருமீசன்” எ-னு.
 கண்டுகொள்க. இனி திருநோக்காலென்ற பதந்தொடங்கிப்
 பரவிவருமவுத்திரியாலென்ற பதமுடிவாகிய வெழுவகைத்தி
 க்கைக்கும் வகையேதென்னில் திருநோக்காலென்றது மச்

சமானது சினையைப்பார்த்துநிற்க வந்தச்சினையந்தமச்சத்தி
 ன்சொருபம்பெற்றற்றேபோல வாசாரியனுண்மையிலே சித்தத்
 தைவைத்து ஞானதிருட்டியாலே பார்க்குமவதரத்து அத்து
 வாக்களிற்கட்டுண்ட கன்மங்களைத்தகித்து இராகுவினாலே
 விழுங்கிவிடப்பட்ட சந்திரனைப்போல மலத்திரயங்களின்
 மறைப்புண்டுகிடந்தவான்மாவையு மந்தமலங்களினீக்குகை
 யெனவறிக. இனி இரண்டாவது பரிசத்தாலென்ற தீக்கை
 யும் பஞ்சப்பிரமசடங்கங்களின் சொருபமாயிருக்கிற ஸ்ரீப
 ஞ்சாக்கரத்தை வலக்கையிலேநெதித்து இந்தப்பிராரத்தவா
 தனையை நீக்குவதுபொருட்டாகச்சீடனுடையதலையிலே சோ
 திமயமாகவைத்து அந்தச்சோதியையு மவனுடையவுள்ளும்
 புறம்பும் பூரணமாகத்தியாறித்து அந்தஸ்ரீஹஸ்தத்தாலே ய
 வனுடையவுடம்பிற் பஞ்சகலாத்தானங்களையும்பரிசித்து வா
 தனையையொழிக்குமதுவெனவறிக. இனி மூன்றாவது திகழு
 ம்வாக்கா லென்றது வாசகதீக்கையெனவறிக. அஃதாவதுப
 தி பசு பாசத்தினுண்மையான ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை ஞான
 வொளியுடனே கூடவுபதேசிக்கையெனவறிக. இனி நாலாவ
 து பாவனையாலென்றது சீடனைத்தன்னைப்போல நின்மலமா
 கப்பாவித்துப் பிரபஞ்சப்பற்றற மலத்திரயங்களிற் றேய்வ
 றநிறுத்துகையெனவறிக. இனி ஐந்தாவது மிகுநூலாலென்
 றது இந்தமுறைமைகளெல்லா மிவனுக்குச்சந்தேகந் தீரச்
 சாத்திரங்களிலே யொப்புக்கொடுத்துக்கேட்டல் சிந்தித்தல்
 தெளிதலாயுள்ள மூவகையினுநிறுத்துகையெனவறிக. இனி
 யாறாவதுயோகப்பண்பாலென்றது அட்டாங்கயோகத்தினு
 லே மனோவிகாரத்தையடக்குவித்து நிட்டையைப்புரிவிக்கை
 யெனவறிக. இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட தீக்கை யறுவகை
 யும் பக்குவர்க்குச்செய்யுமதெனவறிக. இனி யேழாவது அ
 வுத்திரியென்றதீக்கை குண்டமண்டலமிட் டக்கினிகாரிய

முஞ்செய்து பாசகூயம் பண்ணுவதெனவறிக. இது அப
க்குவர்க்குச்செய்யுந் தீக்கையெனவறிக. அதுவும் ஞான
வதியாகவுங் கிரியாவதியாகவுஞ் செய்யப்படுமெனவறிக.
இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “பலவிதமாசான் பாசமோச
னந்தான்பண்ணும் படிநயனத்தருள்பரிசவாசகமானதமு,
மலகில்சாத்திரமியோகமவுத்திராதியனேக முளவவற்றின
வுத்திரியிரண்டுதிற்றமா, மிலகுஞானங்கிரியையெனஞானம
னத்தா லியற்றுவது கிரியையெழிற்குண்டமண்டலாதி,நிலவு
வித்துச்செய்தல் கிரியாவதிதானின்னு நிர்ப்பீசஞ்சபீசமென
விரண்டாகிரிகமும்.” எ-ம். “பாலொடுவாலீசர்விருத்தர்ப
னிமொழியார் பலபோகத்தவர் வியாதிப்பட்டவர்க்குப்பண்
னுஞ், சீலமதுநிர்ப்பீசஞ்சமயாசாரந் திகழ்சுத்திசமயிபுத்தி
ரர்க்குரித்தத், தேலுமதிகாரத்தை யியற்றித்தானுமெழினிர
திகாரையென நின்றிரண்டாய்விளங்குஞ், சாலநிகழ்தேகபா
தத்தினுடு சத்தியநிர்வாணமெனச் சாற்றுங்காலே.” எ-ம்.
சிவார்ச்சனாபோதத்தில். “செய்யும்வகையிரண்டுபடியாகுந்
தேரிற் நிகழ்ஞானவதிகிரியாவதியென்றுசெப்பி, யுய்யும்வ
கையுலந்துமனோபாவகத்தான்மலங்க ளோட்டுவது ஞான
வதியொண்கிரியாவதிதான், வையநிகழ்குண்டமண்டலமி
ட்டுமற்று மருவுதிருமேற்கட்டி கட்டிவளர்தருப்பை, கொய்
யுமலராற்செய்த மாலைகளுந்துக்கிக் கும்பகலசங்களுங்கொ
ண்டியற்றுவனகுறித்தே.” எ - ம். கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மவர்க்கமூன்றுவகைப்பட்டிரு
க்குமென்று மவர்களுக்கிந்தமல மநாதியென்று மிந்தமலங்
களைச் சிவனீக்குமிடத்து விஞ்ஞானகலருக்கும் பிரளையாக
லருக்கும் நிராதாரமாய்நின்றுபோக்குவனென்றுஞ் சகலரு
க்கு மானிடச்சட்டைசாத்தி யாசாரியமூர்த்தியாகிவந்துமல
ங்களைநீக்கி யிரகூழ்ப்பெனன்னுமுறைமையுமறிவித்தது. (அ)

கத்தா விங்ஙனமாசாரியமூர்த்தமாய்வந் திரகூதிக்குமி
டத்துண்டான தீக்கை யெத்தனைவகைப்பட்ட டிருக்குமென்
றுவினாயதம் குத்தர மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்
டருளியது.

விரும்பியமந்திராதிகாரமர்ச்சனாதிகார மேஷுமியோ
காதிகாரமெனச்சமயவிசேடம், வரும்பொருவினிருவா
ணமந்திரங்கள்பதங்கள் வன்னங்கள்புவனங்கடத்துவங்
கள்கலைக, ளிரங்கடைவிற்றொகைபதினென்றெண்பத்
தொன்றைம்பத்தொன் றிருதூற்றோடிருபத்துநாலாறு
றைந்திற், பரந்தநெறியறுவகையுமொருவிநினைவரிதாம்
பரபதத்துருயிர்விரவப்பயிற்றுமன்றே. (கூ)

தக்கசரிதைகிரியை யோகத்தன்மையு
மிக்ஞான விதியையும்விரித்தது.

வி - ம். விரும்பியமந்திராதிகாரம். எ-து. சிவபுண்ணி
யத்துக்குரியவர்கள் சர்வரும்விரும்பியிச்சிக்கப்பட்ட மந்தி
ரங்களையதிகரிக்கை,—அர்ச்சனாதிகாரம். எ - து. பூசைகளை
யதிகரிக்கை,—மேஷுமியோகாதிகாரம். எ - து. பொருந்தப்
பட்டயோகங்களையதிகரிக்கை,—எனச்சமயவிசேடம்வரும்.
எ - து. இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மூன்றுபாதமுஞ் சமய
தீக்கையினும் விசேடதீக்கையினுமுண்டாகாநிற்கும்,—பொ
ருவினிருவாணம். எ - து. ஒப்பில்லாதநிருவாணதீக்கையா
வது,— மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கடத்து
வங்கள் கலைகள். எ - து. மந்திரங்களென்றும் பதங்களெ
ன்றும் அக்ரங்களென்றும் புவனங்களென்றும் தத்துவங்
களென்றும் கலைகளென்று மிங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்டவகை
களாறுக்கும்,—இரங்கடைவிற்றொகை. எ - து. கூறுமடை
விற்றொகையாவது,— பதினென்றெண்பத்தொன் றைம்பத்

தொன்றிருநூற்றேடிருபத்து நாலாறுறைந்தில். எ - து. மந்திரங்கள் பதினென்றென்றும் பதமெண்பத்தொன்றென்றும் அக்கரமைப்பத்தொன்றென்றும் புவன மிருநூற்றிருபத்துநாலென்றும் தத்துவ முப்பத்தாறென்றும் கலைகளைத் தென்றும் ஆக விங்ஙனம்,— பரந்தநெறியறுவகையு மொருவி. எ-து. விரிந்தவழி யாறுபிரகாரமாகிய வத்துவாக்களையு ம்விட்டு நீங்கி,—நினைவரிதாம் பரபதத்துநூயிர்விரவப் பயிற்றுமன்றே. எ - து. மனத்தினால்நினைத்தற்கரிதாகிய மேலான சிவபதமாகிய சாயுச்சியத்திலே யான்மாவைப்பொருந்தும்படி செய்விக்கும். எ - து.

து - ம். விரும்பியமந்திராதிகாரம். எ - கு. சர்வரும் விரும்பி யிச்சிக்கப்பட்ட மந்திரங்களென்றதேதென்னில் ஞானவான்களன்றியே மற்றுள்ளவர்களு மதிகரிக்கையால ப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இனி அர்ச்சனாதிகாரம். எ-கு. பூசைகளையதிகரிக்கை யென்றதேதென்னில் குருபூசைசிவ பூசைமஹேசுரபூசை முதலாயுள்ளவையிற்றையெனவறிக. இனி மேவுமியோகாதிகாரம். எ - கு. பொருந்தப்பட்டயோகங்களை யதிகரிக்கையென்றதேதென்னில் இயமம் நியமம் ஆதனம் பிராணயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி என்னப்பட்ட அட்டாங்கயோகங்களும் அன்றியும் ஆதாரயோக நிராதாரயோகமென்னும் யோகங்களுமெனவறிக. இனி சமயவிசேடம்வரும். எ - கு. இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட தீக்கைகளிரண்டினுள்ளு மூன்றுபாதமு மடங்குமென்றதேதென்னில் சமயதீக்கையில் சரிதையொன்றுமெனவறிக விசேட தீக்கையிலே கிரியையும் யோகமுமடங்கி வருகையாலப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அப்படிச்சமயதீக்கைக்குச் சரிதையொன்றுமாயிருக்க விசேடதீக்கைக்குக் கிரியையும்யோகமுமா யொருதீக்கையிலே இரண்டுபாதமுமடங்

இ நின்றவழியெங்ஙனேயென்னில் விசேடதிக்கைக்குப் பூ
சைகளையதிகரிக்கைவேண்டுகையாற் பூசைகளையதிகரிக்கு
மிடத்துப் பிராணயாமமும் அந்தரியாகமுமாகிய வுட்பூசையு
ஞ் செய்யவேண்டுகையா லவையிரண்டும்யோகத்திலடங்கி
வருகையாலே விசேடதிக்கைக்குக்கிரியையும் யோகமுங்கூ
டிவருமென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். ஞானவந்திரட்
டையில். “மற்றதனிற்றர்ப்பணத்சரிதைகிரியைபூசை மருவு
பிராணயாம மன்னிவளர்யோகம்” எ - து. கண்டுகொள்க.
சமயத்துக்குத் தர்ப்பணமுதலானதொழிலும் விசேடத்துக்
குப்பூசைகளும் பிராணயாமமுதலானயோகங்களுங் கூடிவ
ருகையாலே யப்படிச்சொல்லப்பட்டதெனவறிக. இனிபொ
ருவினிருவாணம். எ - கு. ஒப்பில்லாதநிருவாணதிக்கையெ
ன்றதேதென்னில் நிருவாணதிக்கை சாயுச்சியத்துக்கேது
வாக்குகையாற் சாயுச்சியத்திற்கு வேறொப்பில்லாதபடி யா
லே யப்படிச் சொல்லப்பட்டதெனவறிக. இனி இரங்கடை
விற்கொகை. எ-கு. இரங்குத லோசையென்றும் ஓசை சொ
ல்லென்றும் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். இந்நூலி
ல். “ஆசுறுதிரோதமேவாதகலுமாசிவமுன்னாக வோசை
கொள்” எ-து. கண்டுகொள்க. இனிமந்திரம்பதினொன்றெ
ன்றதேதென்னில் ஈசானமுதல் அத்திரமுடிவாகிய மந்திரங்
களை யெனவறிக. பதமெண்பத்தொன்றென்றதேதென்னில்பி
ரணவமாகிய ஓங்காரமுதல் நமோநமவந்தமெனவறிக. அக்க
ர மைம்பத்தொன்றென்றதேதென்னில் அகாரமுதல்கட்கார
முடிவெனவறிக. புவனமிருநூற்றிருபத்து நாலென்றதேதெ
ன்னில் அநாசிருதைமுதல் காலாக்கினியந்தமெனவறிக. தத்
துவ முப்பத்தாறென்றதேதென்னில் பிருதிவிமுதல்நாதமுடி
வாகிய தத்துவங்களை யெனவறிக. அவையாவன ஆன்மதத்து
வமிருபத்துநாலும் வித்தியாதத்துவமேமும் சிவதத்துவமைந்

துமெனவறிக. கலைகளைந்தென்றதேதென்னில்நிவிர்த்திகலைபி
ரதிட்டாகலை வித்தியாகலை சாந்திகலைசாந்தியாதீதகலையென்
னுங் கலைகளெனவறிக. இனிபரந்தநெறியறுவகையுமொருவி
நினைவரிதாம் பரபதத்துருயிர் விரவப்பயிற்றுமன்றே. எ-கு.
ஆறுவழியாகவிரியப்பட்ட அத்துவாக்களைவிட்டுநீங்கிமேலா
னசிவபதத்திலே யான்மாபொருந்தும்படி செய்விக்குமென்
றுபொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் ஒருபுற்றிற்கி
டக்கும்பாம்பினை யோட்டிவிடவேண்டினவர்க ளந்தப்புற்
றில் நிலைகுலையத்தக்க வுபாயஞ்செய்யவே யந்தப்புற்றைவி
ட்டுப் பாம்பு தானேபோனாற்போல ஆசாரியனுஞ் சீடனைக்
கலாசோதனைசெய்து திருநோக்கத்தினாலே பார்க்கவே ஆ
ன்மாக்களும் அத்துவாக்களைவிட்டுநீங்கித் திருவருளைப்பொ
ருந்திச் சாயுச்சியத்தை யடையுமென்றதெனவறிக. இதற்கு.
பி - ம். சித்தியாரில் “மூன்றுதிருத்தணுக்கள்செய்யுங் கண்
மங்கட்கு முன்னிலையாமூவிரண்டாமத்துவாவி, னன்றமு
றையவையருத்தியறுத்துமலமுதிர்வித் தரும்பருவமடைத
லுமேயாசானாகித், தோன்றிநுகராதவகை முற்செய்கன்மத்
துகளறுத்தங்கத்துவா தொடக்கறவேசோதித், தேன்றவுடற்
கன்மமனுபவத்தினாலறுத்திங் கினிச்செய்கன்மமூலமலஞா
னத்தாலிடிப்பன்” எ - ம். இருபாவிருபஃதினும். “அத்துவா
மெத்தியடங்காவினைகளுஞ் சுத்திசெய்தனையே.” எ-ம். “கா
ராரகிரகக்கலியாழ்வெனைநின் பேராவின்பத்திருத்தியபெரு
ம” எ - ம். ஞானாயிர்த்தத்தினும். “என்னையன்னதாய்த் தொ
ன்முதுபிறவி-யறைபோக்கொழியக்குலமுழுதும்வினையி-ஞா
னவொள்வாள்பூமுகமமுங்கத்- தோன்றுசினந்தணியாத்தண்
டாச்சீற்றத்து - மறவினையல்லையோ நீயேயிறைவ”. எ - ம்.
வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

8-1991

இதனாற்சொல்லியது சமயதீக்கையினும் விசேடதீக்கையினுஞ் சரிதைபுங்கிரியையும் யோகமூமடங்குமென்றும் நிருவாணதீக்கையிலே சாயுச்சியமென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (க)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட தீக்கை மூன்றினுள்ளு நிருவாணதீக்கையினுலே சாயுச்சியமென்றருளிச்செய்து மற்று ண்டான சமயதீக்கைக்கும் விசேடதீக்கைக்குஞ் சரிதைகிரியாயோகமென்னுந் தொழில்களைக் கற்பித்ததொழிய அந்த ஞானதீக்கைபோல வொருபயன்களை யுருளிச்செய்யாததே தென்று வினாயதற்குத்தரமே லருளிச்செய்வா னெடுத்துக் கொண்டருளியது.

கிரியையெனமருவுமவையாவுஞானங் கிடைத்தற் குநிமித்தமெனக்கிளக்குமுண்மைச், சரிதைகிரியாயோகத்தன்மையோர்க்குச் சாலோகசாமீபசாருபங்கண், மருவியிடுமுயர்ஞானமிரண்டாமாறா மலமகலவகலாதமன்னுபோதத், திருவருளொன்றொன்றதனைத்தெளியவோதுஞ் சிவாகமமென்றுலகறியச்செப்புநாலே. (40)

மூவிதமானமுத்திப்பதமு

மேவியவருளுமெய் யாகமமென்றது.

வி - ம். கிரியையென மருவுமவையாவுஞானங்கிடைத்தற்கு நிமித்தமெனக்கிளக்கும். எ - து. சிவத்தொழிலாகப் பொருந்தப்பட்டவையனைத்தும் ஞானமுண்டாகைக் கேதுவென்று சிவாகமங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அப்படியாகில் அந்தநிருவாணதீக்கையுள்ளவர்களைப்போல விவர்களுக்குச் சாயுச்சியமுண்டோவென்னில் அப்படியாகாது. பின்னையெங்ஙனே யென்னில்,—உண்மைச்சரிதை கிரியாயோகத்த

ன்மையோர்க்குச் சாலோக சாமீபசாரூபங்கள் மருவியிடும். எ - து. சிவாகமங்களா னிச்சயித்து அறுதியிடப்பட்டசரி னைத்தொழிலுங் கிரியைத்தொழிலும் யோகத்தொழிலும்வ முவறச்செய்யுமவர்களுக்கு அந்தந்தவொழுங்கிலே சாலோ கபதஞ் சாமீபதஞ் சாரூபதமென்னும் பதமுத்திகளுண்டாய் வரும். அப்படியானால் முன்னே சிவத்தொழில்களினாலே ஞா னமுண்டாமென்றுசொல்லி யிப்போது பதமுத்திகளுண்டா மென்றுசொல்லலாமோவென்னில் அப்படிஞானத்துக்கேது வாமென்று சொன்னது மந்தந்தத் தொழில்களினாலே பத முத்திகளைப்பெற்று ஞானத்துக் கேதுவாமென்று சொன் னதாயிருக்கும் அப்படியுண்டாகிய ஞானந்தான் முற்கூறிய சரிதைகிரியாயோகங்களைப்போலப் பலவழியாயிருக்குமோ வொருவழியாய் யிருக்குமோவென்னில்,—உயர்ஞான மிரண் டாம். எ - து. மேலானஞானமு மிரண்டுவகைப்பட்டிருக் கும். அஃதெப்படியென்னில்,—மாறாமலமகலவகலாத்மன்னு போதத்திருவருளொன்று. எ-து. அநாதியேதன்னைவிட்டு நீங் காத ஆணவமலமறைப்புவிட்டு நீங்கும்படி தன்னைவிட்டுநீங் காததிருவருளோடுங்கூடி யிரண்டறநின்றதுபவிக்கிற ஞான மொன்று,—ஒன்றதனைத்தெளியவோதுஞ்சிவாகமம். எ - து. மற்றொரு ஞானமாவது அந்தத்திருவருண் ஞானத்தைத் தெ ளியவறிந்ததுபவிக்கத்தக்கதாகச் சிவாகமங்களையோதியுண ர்ந்தது,— என்றுலகறியச் செப்புநாலே. எ - து. என்றிங் றுனமுயர்ந்தோ ரறியத்தக்கதாக நூல்கள்சொல்லும். எ-து.

து - ம். கிரியையென்றது தொழில்களுக்கெல்லாம் பொதுப்படச்சொல்லியிருக்கச் சிவத்தொழிலொன்றையுஞ் சொல்லவேண்டுமா னேனென்னில் இதுசிவனைப்பெறுகை க்குத் தொழில்சொல்லுகையால் சிவத்தொழிலென்று சொ

ன்னதெனவறிக. உண்மைச்சரிதை கிரியாயோகம். எ - கு. சிவாகமஞ்சொன்ன முறைமைக்குத் தவறுவராமலென்றதே தென்னில் திருவலகு திருமெழுக்கு திருநந்தனவன முதலாயுள்ள சரிதைத் தொழில்களுக்குஞ் சிவபூசை குருபூசை மஹேசுரபூசை முதலானபூசைத்தொழில்களுக்கும் ஆதாரயோக மட்டாங்கயோக முதலானயோகத்தொழில்களுக்குந்தவறுவராம லென்றதெனவறிக. இவை மூன்றுக்கும். பி - ம். சித்தியாரில். “தாதமார்க்கஞ்சாற்றிற் சங்கரன் றன்கோயிற் றலமலகிட்டிலகுதிருமெழுக்குஞ்சாத்திப், போதுகளுங்கொய்து பூந்தார்மலைகண்ணி புனிதற்குப் பலசமைத்துப் புகழ்ந்துபாடித், தீதிருவிளக்கிட்டுத் திருநந்தவனமுஞ் செய்துதிருவேடங்கண்டா லடிமேன்செய்வ, தியாது பணியீனொன்று பணிந்தவர்தம்பணியு மியற்றுவதிச் சரிதைசெய்வோ ரீசனாலகிருப்பர்” எ - து. - சரிதைக்குக் கண்டுகொள்க “புத்திரமார்க்கம் புகலிற் புதியவினாப்போது புகையொளி மஞ்சனமமுது முதல்கொண்டைந்து, சுத்திசெய்தாதனமூர்த்தி மூர்த்திமானுஞ் சோதியையும் பாவித்தாவாகித்துச் சுத்த, பத்தியினாலருச்சித்துப் பரவிப்போற்றிப் பரிவினாடு மெரியில்வருகாரியமும் பண்ணி, நித்தலு மிக்கிரியையினை யியற்றுவோர்க ணின்மலன்ற னருகிருப்பர் நினையுங்காலே.” எ - து. கிரியைக்குக் கண்டுகொள்க. “சுகமார்க்கம் புலனாடுக்கித் தடுத்தவளியிரண்டுஞ் சலிப்பற்று முச்சுதுரமுதலாதாரங்க, ளகமார்க்கமறிந்தவற்றி னரும்பொருள்க ளுணர்ந்தங் கணைந்துபோய் மேலேறியலர்மதிமண்டலத்தின், முகமார்க்கவமுதுடல முட்டத்தேக்கி முழுச்சோ திரினைந்திருத்தன் முதலாகவினைக, ளுகமார்க்கவட்டாங்கயோகமுற்று முழைத்தலுழந் தவாசிவன்ற னுருவத்தைப் பெறுவர் “ எ - து. யோகத்திற்குக் கண்டுகொள்க. உயர்ஞா

னம். எ-கு. மேலான ஞானமென்ற தேதென்னில் அந்த ஞானத்துக்குரித்தானவர்கள் ஞால்களை யோதியுணர்ந்து சமய பேதங்களை யு மறிந்து மேலான பதி பசு பாசங்களையுந் தரிசித்து சாலோகமாதியான பதமுத்திகளையுங் கடந்து மேற்பட்டசாயுச்சியத்தைப் பெறுகையாலே யப்படிச் சொன்னதெனவறிக, இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “சன்மார்க்கஞ் சகலகலை புராணவேத சாத்திரங்கள் சமயங்க டாம்பலவு முணர்ந்து, பன்மார்க்கப் பொருள்பலவுங் கீழாக மேலாம் பதி பசு பாசந் தெரிந்து பரசிவனைக்காட்டு, நன்மார்க்க ஞானத்தா னுடிஞான ஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடாவண்ணம், பின்மார்க்கச் சிவனுடனும்பெற்றிஞானப் பெருமையுடையோர் சிவனைப்பெறுவர்கானே” எ- து. ஞானத்துக்குக் கண்டுகொள்க என்றிப்படியிருக்க இந்த ஞானத்தை யுயர்ஞான மிரண்டாமென்று கூறியதற்குத் திருவருள்ஞானமொருஞானமென்றும் சிவாகமங்கனையோதியறிகிறஞான மொருஞானமென்றும் பொருட்படுத்திக் கூறினதற்கு வழியேதென்னில், திருவருள்ஞானமாவது முதலிகள் மூவர் கானாக்காலம்மை முதலாயினோர்க் குண்டாகிய ஞானமெனவறிக. சிவாகமங்கனையோதியறிந்து வருகிறஞானமாவது ஸ்ரீநந்திதேவநாயனார் முதலாயுள்ள சமயக்குரவர்க்குண்டாகிய ஞானமெனவறிக. இவையிரண்டிற்கும். பி - ம். சித்தியாரில் “பண்டைநற்றவத்தாற்றோன்றிப் பரமனைப்பத்திபண்ணுந், தொண்டரைத்தானேதூய கதியினிற்றொகுப்பன்மார்க்கர், கண்டநூலோதிவீடு காதலிப்பவர்கட்கீசன், புண்டரீகத்தாள் சேரும் பரிசினைப் புகலலுற்றும். எ - ம். போதமிகுத்தோர்தொகுத்தபேதமைக்கே பொருந்தினோ ரிவர்க்கன்திக் கதிப்பாற் செல்ல, வேதுநெறியெனுமவர்கட் கறியமுன்னு ளிறைவனருணந்தி தனக்கியம்பநந்தி, கோதிலருட் சநற்குமாரற்கு

க்கூறக் குவலயத்தி னவ்வழியெங் குருநாதன்கொண்டு, தீத கலவெமக்களித்த ஞானநூலை தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞான சித்தியென்றே” எ-ம். கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது சரிதைகிரியாயோகங்களை முற்றச் செய்தவர்களுக் கந்தந்தமுறைமையிலே சாலோக சாமீப சாருபமென்னும் பதமுத்திகளுண்டாமென்றும் ஞானத்துக் குச் சாயுச்சியமுண்டாமென்றும் அந்த ஞானமிரண்டுவகை ப்பட் டிருக்குமென்றும் இதிற்நிருவருள்ஞான மொருஞானமென்றும் சிவாகமங்களை யோதியறிகிறஞான மொருஞானமென்றும் வருமுறைமையை யறிவித்தது. (க௦)

அப்படிச்சிவாகமங்க ஞுண்டாயிருக்கச்செய்தே யிந்தத்தமிழ்நூல்களை யிப்பொழுது செய்யவேண்டுகாரணமே தென்றுவினவ இந்தத்தமிழ்நூல்களிலுண்டாகிய வத்தங்களும் அந்தச்சிவாகமத்தி னத்தந்தானாயிருக்குமென்று யிந்தத்தமிழ்நூல்களும் பாரம்பரியமாக வருகிறதென்று மருளிச்செய்வா னெடுத்ததுக்கொண்டருளியது.

தெரித்தகுருமுதல்வருயர்சிவஞானபோதஞ் செப்பினர்பின்பவர்புதல்வர்சிவஞானசித்தி, விரித்தனர்மற்றவர்கடிருவடிகள்போற்றி விளம்பியநூலவையிரண்டும்விரும்பினோக்கிக், கருத்திலுறைதிருவருளமிறைவனாலுங்கலந்துபொதுவுண்மையெனக்கருதியானு, மருத்திமிகவுரைப்பன்வளர்விருத்தநூறு” மாசில்சிவப்பிரகாசமாகுமன்றே. (கக)

உன்னரும்பொருளை யுரையானுணர்த்திய
முன்னவருளா னுற்பெயர்மொழிந்தது.

வி - ம். தெரித்தகுருமுதல்வ ருயர்சிவஞானபோதஞ்
 செப்பினர். எ - து. முற்கூறப்பட்ட ஆசாரியரில் விசேடத்
 துவத்தையுடைய மெய்கண்டதேவ தம்பிரானார் மேலானசி
 வஞானபோதமாகிய மூலக்கிரந்தம் பன்னிரண்டினுமுள்ள
 அத்தத்தைத் தமிழாகவிரித்துப் பன்னிரண்டுசூத்திரமாகவ
 குத்து அந்தநூலின்பெயராலே சிவஞானபோதமென்று செ
 ய்தருளினார். அன்றியுந் தமிழாகிய சிவஞானபோதமொன்
 நிலையு மேற்றிப் பொருளுரைப்பினுமாம்,—பின் பவர்புதல்
 வர்சிவஞானசித்திவிரித்தனர். எ - து. அதற்குப்பின்பாக அ
 வரதுதிருவடியைப்பெற்ற சண்பையர்தலைவநாயனாராகிய அ
 ருணந்திதேவதம்பிரானார் சிவஞானசித்தியென்னு நூலை
 விரித்துச்செய்தருளினார்,— மற்றவர்கடிருவடிகள்போற்றி.
 எ - து, அந்தவிரண்டிதம்பிரானார்கள் திருவடியையுந்துதித்
 து,—விளம்பியநூலவையிரண்டும் விரும்பினோக்கி. எ-து. அ
 வர்களருளிச்செய்யப்பட்டநூல்களிரண்டினையு மாகையோ
 மொராய்ந்துபார்த்து அதிலுண்டானவத்தமும் அதுவுமன்
 றி,— கருத்திலுறைதிருவருளுமிறைவநூலுங்கலந்து. எ-து.
 என்னுடைய இதயத்திலே பொருந்திநின்று நிகழ்த்துகிறதி
 ருவருளையுந் தம்பிரானாரருளிச்செய்த சிவாகமத்திலுண்டா
 கிய அத்தத்தையும் இந்நூலிலேவிரவி,—பொதுவுண்மையெ
 னக்கருதி. எ-து. இந்நூற்செய்யுமிடத்துப் பொதுவென்று
 முண்மையென்று மிரண்டுபகுதியாகவிசாரித்து,— யானுமரி
 த்திமிகவுரைப்பன். எ - து. ஒன்றுக்கும்பற்றாதநானும் ஆ
 சையிகுதியாலே யொருசாத்திரமாகச்சொல்லுவன்,— வள
 ர்விருத்தநூலும். எ - து. சிறப்பு வளரப்பட்ட விருத்தப்பா
 வாகிய செய்யுள்நூற்றினையும்,—ஆசில்சிவப்பிரகாசமாகும
 ன்றே. எ - து. இந்நூலுக்குத்திருநாமங் குற்றமற்ற சிவப்பிர
 காசமாம். எ - து.

து - ம். உயர்சிவஞானபோதமென்றதை மேலான சிவ
 ஞானபோத மென்றதேதென்னில் மற்றுள்ள சமயங்களிற்
 சொல்லப்பட்ட அத்தங்களெல்லாத்தினுமேற்பட்ட உண்மை
 ஞானத்தை சொல்லுகையா லெனக்கொள்க. சிவஞானசி
 த்தியை விரியச்செய்தாரென்றதேதென்னில் முற்கூறப்பட்ட
 ஞாலாகிய சிவஞானபோதம் சொற்குருங்கி அத்தமாழ்ந்திரு
 க்கையாலே யந்தச்சிவஞானசித்தியிற்சொல்லு மத்தமும்
 விரியச்செய்கையினாலெனக்கொள்க. இதற்கு. பி - ம். சித்தி
 யாரில். “சுவலயத்தினவ்வழியெங் குருநாதன்கொண்டு தீ
 தகலவெமக்களித்த ஞானநூலைத் தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞா
 னசித்தியென்றே. எ - து. கண்டுகொள்க. கருத்திலுரை
 திருவருளும் என்றது உயிர்க்குயிராய்நின்று நிகழ்த்துகிற
 அநுபவஞானத்தையெனவறிக இதற்கு. பி - ம். சித்தியா
 ரில். “அந்நியமிலாமையானு மறிவினுணிற்றலானு முன்னி
 யவெல்லாமுண்ணின்றுணர்த்துவனாதலானும்” எ-ம். “மதி
 யருக்கனணையரவம் போற்றோன்றுமான்மாவிலரனே” எ-ம்.
 பூசாகரணத்தில். “ஞானிக் குயிரினிற் குளிருமன்றே” எ-ம்.
 வருமேதுக்களு மிப்பொருட்பற்றியென்பதைக் கண்டுகொ
 ள்க. இனி இறைவநூலுங்கலந்தென்றது அந்த இரண்டினாலி
 னும் வாராதஅத்தங்களைக்கூட்டி அநுபவமாக வருளிச்செய்
 கையினாலெனக்கொள்க. பொதுவென்றது பதி பசு பாசங்க
 ளைச் சாமாநியமாக வருளிச்செய்தையினு லெனக்கொள்க.
 உண்மையென்றது ஆன்மதரிசனம் சிவதரிசன முதலாயுள்ள
 வற்றை யநுபவமாக வருளிச்செய்கையினாலெனக்கொள்க.
 வளர்விருத்தநூறுமென்றது இந்நூலாராயுந்தோறு மாரா
 யுந்தோறு மத்தமென்மேலும் வளருகையாலெனக்கொள்க.
 இதற்கு. பி - ம். திருவள்ளுவப்பயனில். “நவிரொறுநூனய
 ம்போலும்.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது இந்நூலிலே முன்னூலாகிய சிவா
கமத்தினத்தமும் வழிநூலாகிய சிவஞானபோதத்திலுஞ் சி
வஞானசித்தியிலு முண்டானஅத்தமுங் கருத்திலே கூடிநின்
று காரியப்படுத்திக் அதுபவஞானத்தினையுங் கூட்டிச்செ
ய்தோமென்னு முறைமையையு மறிவித்தது. (கக)

அப்படியே யிங்ஙனம்பழையதாகவருகிறதூலு மிப்பொ
ழுது செய்யப்பட்ட புதுதூலுந் தன்னிலொக்குமோவென்று
வினவ அஃதிரண்டு மொருவகையத்தமானாற் கொள்ளப்ப
டுமென்னு முறைமையு மிந்நூல்கொள்ளும்பகுதியுடையவர்
கள் முறைமையு மவையடக்கமு மேலருளிச்செய்வானெடு
த்துக்கொண்டருளியது.

தொன்மையவாமெனுமெவையுந்ருகாவின்னு தோ
ன்றியநூலெனுமெவையுந்தீதாகாதுணிந்த, நன்மையினு
ர்நலங்கொண்மணிபொதியுமதன்களங்க நவையாகாவெ
னவுண்மைநயந்திடுவார்நடுவார், தன்மையினுற்பழைமை
யாழகாராய்ந்துதரிப்பர் தவறுநலம்பொருளின்கட்சார்வா
ராய்ந்தறித, லின்மையினுற்பலர்புகழிலேத்துவரேதிலரு
ற் றிகழ்ந்தனரேலிகழ்ந்திடுவார்தமக்கெனவொன்றிலரோ.)

சான்றோர்செய்தியுஞ் சால்பிலார்தன்மையுந்
தோன்றுமாறு சொல்லவையடக்கம்.

வி - ம். தொன்மையவாமெனு மெவையுந்ருகா. எ-து
நூல்கள் பழையதேயாயினும் பதி பசு பாசத்தினுண்மையை
த் தெரியச்சொல்லாதபோது எவராலேசொல்லப்பட்டதா
யினு நன்மையுண்டாகாது,—இன்றுதோன்றியநூ லெனுமெ
வையுந் தீதாகா. எ-து இப்பொழுது புதிதாகச்சொல்லப்பட்
ட நூலாயினும் பதி பசு பாசங்களைத்தெரியச்சொல்லுமாயி

ன் அந்தநூலுக்குக்குற்றமுண்டாகாது ஆகையாலிவையிரண்
டினுட் புதுநூல்கொள்ளுமிடத்து, — துணிந்தநன்மையினார்.
எ - து. சித்தாந்தவழக்கினையறிந் துறுதிவந்த நல்லோர்கள்
நூலின்புதுமைகொள்ளார்கள் அதென்போலவென்னில், — ந
லங்கொண்மணி பொதியுமதன்களங்க நவையாகாவெனவு
ண்மை நயந்திடுவர். எ - து. நல்லவிரத்நமானது பொல்லாத
தொன்றிலே பொதிந்திருந்தாலு மிரத்நமறிந்தவர்கள் பொ
திந்ததின்குற்றம்பாராம விரத்நத்தினையே கொண்டாற்போ
லப்பொருளினுண்மையைக் கைக்கொள்ளுவார்கள். அன்றியு
ம், — நடுவார்தன்மையினார். எ - து. மத்திமராயுள்ளவர்களு
த்தமரைப்போல நூலைக்கண்டமாத்திரத்திலே பொருளைக்
கொள்ளமாட்டார்களாதலாலே, — பழையபழகாராய்ந்து
தரிப்பர். எ - து. பழையதாயுள்ள வாகமங்களி னத்தத்தையு
மிப்பொழுதுண்டான நூலினத்தத்தையு மாராய்ந்துபார்
த்துக்கொள்ளும்பகுதியினுற் கொள்ளுவார்கள். இவையிர
ண்டுபகுதியுமன்றி, — தவறுநலம்பொருளின்கட் சார்வாராய்
ந் தறிதலின்மையினார். எ - து. நூலுக்குண்டாகிய குற்றமிது
குணமிதுவென்று பொருளினிடத்திலேபொருந்தின முறை
மையை யாராந்துபார்த்தறியமாட்டாதவறிவீனராயுள்ளவர்
கள், — பலர்புகழிலேத்துவர். எ - து. நூலின்பய்னறிந்த உத்
தமர்கொண்டாடினாற் கூடியிருந்து கொண்டாடுவார்கள், —
ஒதிலருற்றிகழ்ந்தனனோ லிகழ்ந்திடுவர். எ - து. இந்நூற்செய்
தற்குப் பொறுமையாக அந்நியரிகழ்ந்துரைக்குமிடத்து அ
தற்குங்கூடியிகழ்ந்துரையாறிப்பர்கள். அவர்களாரோவென்
னில், — தமக்கெனவொன்றிலனோ. எ - து. நன்றுதிதென்றறி
யத்தங்களுக்கெனவோரறிவில்லாதவர்கள். எ - து.

து - ம். எவையு நன்றாகா வென்றதுகொண்டே பழைய
நூல்களிற் குற்றங்குறையுமெனக்கொள்க. எவையுந்தீதா

காவென்றதுகொண்டே புதிய நூல்களில் நன்மைகுறையுமெனக்கொள்க. களங்கநவை என்றிருவகைக் குற்றமாகச் சொன்னதேதென்னில் இரத்தத்தைப் பொதியப்பட்டது குற்றமுடையதானாலு மிரத்தத்தைக்குற்றமாகக் கொள்ளார்களென்றதெனவறிக. உண்மைநயந்திடுவொன்றதை நூலின்புதுமை விசாரியாமற் பொருட்கொள்ளுவார்களென்றது அத்தத்தின் மஹான்மியங்கண்டுகொள்வார்களென்றதெனக்கொள்க. தமக்கென வொன்றிலரே என்றதை தமக்கென வோரறிவில்லாதவர்க ளென்றதேதென்னில் முன்ஜநத்திற்றமக்கென்ன ஒருதவமில்லாதவர்க ளென்றதென்னவு மாமெனக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது இந்நூற்கொள்ளுமிடத்து அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்கள் கொள்ளுமுறைமையு மத்திமராயுள்ளவர்கள் கொள்ளுமுறைமையு மறிவீனராயுள்ளவர்கள்கொள்ளுமுறைமையுஞ்சொல்லி அவையடக்கமுமறிவித்தது. (௧௨)

இவைபன்னிரண்டும் பாயிரம்

முற்றும்.

நூல்.

பொது.

இங்ஙனம் பாயிர மருளிச்செய்து மேல் முதற்குத்திரமாகிய பதியிலக்கண மருளிச்செய்வா னெடுத்ததுக்கொண்டருளியது.

இந்தப்பதியிலக்கணத்தில் முதற்குத்திரநின்றமுறைமையெங்ஙனையென்னில் பதியிலக்கணமாக வகுத்த “பலகலை”

என்றவிருத்தந்தொடங்கி “ஏற்றவிலை” என்னும் விருத்தமு
 டிவாகிய செய்யுளாகும் சிவஞானபோதத்தினுஞ் சிவஞான
 சித்தியினும் முதற்குத்திரத்தில் வருங்கருத்தாகையா லப்ப
 டிச்சொன்னதெனவறிக. அப்படி யந்தநூல்களில் முதற்கு
 த்திரத்திலுண்டானகருத்து இந்தவிருத்தமாறினு நின்றதற்கு
 வழியேதென்னில் சிவஞானபோதத்தில் முதற்குத்திரமா
 கிய:— “அவனவளதுவெனுமவைமூவினைமையிற், ரோற்றிய
 திதியேயொடுங்கி மலத்துளதா, மந்தமாதிபென்மனார் புல
 வர்” என்னுஞ்சுத்திரத்துக்குக்கருத்து சங்காரகாரணனை மு
 தலாகவுடைத்திவ்வுலகமென்பதனால் சிவனே கத்தாவென்
 னுங்கருவைப்பற்றி இந்நூலினுமிச்செய்யுட்க ளாறினுள்ளும்
 “பீடுபெறநிறுவியவை யொடுக்குமேனி” எ-ம். “அவையெங்
 கடவுடானே யந்தமுறவழித்திவன்.” எ-ம். “ஏற்றவிலையா
 னருளின் நிருவிளையாட்டாக வியம்புவர்கள்.” எ-ம். சிவனே க
 த்தாவென்றுவருகையாலும். சித்தியாரில் முதற்குத்திரத்தின்
 விருத்தங்களில் “சிவனருவுருவுமல்லன்” என்னும் விருத்தத்தி
 ந்கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் “பலகலை” என்றவிருத்தத்தில்
 “பதிபரமேயதுதானிலவு மருவுருவின்றி” என்று வருகையா
 லும் “பொன்மை நீலாதிவன்னம்” என்னும் விருத்தத்திற்கரு
 வைப்பற்றி இந்நூலினும் “நீடுபராசத்தி” என்னும் விருத்தம்வ
 ருகையாலும் “குறித்ததொன்றாகமாட்டா குறைவிலனாதலா
 னும்” என்னும் விருத்தத்தின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் “இ
 ங்கிதுவென்றது கடந்தவியல்பினும்” என்னும் விருத்தம்வ
 ருகையாலும் “ஒருவனோடொருத்தி” என்னும்விருத்தத்தின் க
 ருவைப்பற்றி இந்நூலினும் “உலகமெலா மொருவனோடொ
 ருத்தி” என்னும் விருத்தம்வருகையாலும் “தோற்றுவித்தளித்
 துப் பின்னுந்துடைத்தருடொழில்கள்மூன்றும் போற்றவேயு
 டைய னீசன்” எ-ம். “உரைத்தவித்தொழில்கள்மூன்றும் மூ

வருக்குலகமோத வரைத்தொருவனுக்கேயாக்கி வைத்ததி
ங்கென்னை” எ-ம். வரும் விருத்தங்களின் கருவைப்பற்றி இ
ந்நூலினும் “கந்தமலரயன்படைக்கும்” என்னும் விருத்தம் வ
ருகையாலும் “சொன்னவித்தொழில்களென்ன காரணந்தோ
ற்றவென்னின் முன்னவன் விளையாட்டென்று மொழிதலுமா
ம்” எ - ம். “அழிப்பினைப்பாற்றல்” எ - ம். வரும்விருத்தங்க
ளின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் “ஏற்றவிலை யரனருளி
ன் நிருவிளையாட்டாக வியம்புவர்கள்” என்னும் விருத்தம்வ
ருகையாலும் இந்தப்பதியிலக்கணமாக வருளிச்செய்த விரு
த்தமாறு மந்நூல்களிற்கருத்து ஒத்துவருகையால் முதற்கூ
த்திரமாகநின்றதெனவறிந். இங்ஙனம் சித்தியாரில் முதற்கூ
த்திரத்தில் விருத்தங்களா யேதுகாட்டின செய்யுட்களை விருத்
தங்களோடு முடியவொட்டிக் கண்டுகொள்க.

மேல் முதற்கூத்திரமாக வகுத்த பதியிலக்கணமாகிய
செய்யு ளாறினுள்ளும் முற்கூறிய பலகலையென்ற விருத்தத்
துக்குத் தொந்தனைவருமாறு:—முன்னே பாயிரத்திற்கூறிய
தெரித்தருரு முதல்வருயர் சிவஞானபோதநு செப்பினர்பி
ன்பவர்புதலவர் சிவஞானசித்தி விரித்தனர் என்றும் இறைவ
னாலுங்கலந்து என்றும் வரப்பட்ட முன்னூல் வழிநூல்களினு
மிப்பொழுது கூறப்பட்ட இந்தச்சார்புநூலாலு மருளிச்செ
ய்கிறவத்தமேதென்றுவினவ மேலருளிச்செய்வானெடுத்த
க்கொண்டருளியது.

பலகலையாகமவேதம்யாவையினுங்கருத்துப்பதிபசு
பாசந்தெரித்தல்பதிபரமேயதுதா, னிலவுமருவுருளின்
றிக்குணங்குறிகளின்றி நின்மலமாயேகமாய்நித்தமாகி, ய
லகிலுயிர்க்குணர்வாகியசலமாகியகண்டிதமாயாநந்தவுரு

வாயன்றிச், செலவரிதாய்ச்செல்கதியாய்ச்சிறிதாகிப்பெரிதாய்த் திகழ்வதுதற்சிவமென்பர்தெளிந்துளோரோ. (க)

விதிப்படி முதனால் விளம்புமுப்பொருளின் பதித்திறந்தெரிந்து பாரித்துரைத்தது.

வி-ம். பலகலையாகமவேதம் யாவையினுங்கருத்து. எ-து பலகலையானங்களாகச் சொல்லப்பட்ட ஆகமங்களுக்கும் வேதங்களுக்கும் இவையிற்றின்விரிந்ததூல்களுக்கும் துணிவாவது,—பதிபசுபாசந் தெரித்தல். எ - து. பதியையும் பசுவையும் பாசத்தையுங்கூறுசெய்தல். இவையிற்றின் முதற்கூறப்பட்ட பதியின்றன்மையெங்ஙனேயென்னில்,—பதிபரமே. எ - து. அந்தப்பதியாவது எல்லாவற்றிற்கு மேலாயிருப்பதொன்று,—அதுதான். எ - து. அந்தப்பரமேயென்று சொல்லப்பட்ட பதியானதி னியல்பு யெங்ஙனேயென்னில்,—நிலவுமருவுருவின்றி. எ - து. விளங்கக்காணப்படுவதுங் காணப்படாததும்ல்லவாய். நிலவுமென்றது பொருந்தவெனவுமாமெனவறிக,—குணங்குறிகளின்றி. எ - து. ஒரு குணங்களு மோரடையாளங்களுமில்லையாய்,— நின்மலமாய். எ - து. மலரகிதமாய்,— ஏகமாய். எ - து. ஒன்றாயிருப்பதாய்,—நித்தமாகி. எ - து. அழியாததாய்,—அலகிலுயிர்க்குணர்வாகி. எ - து. எண்ணிறந்தவான்மாக்களுக்குமறிவாய்,—அசலமாகி. எ - து. சலிப்பற்றதாய்,— அகண்டிதமாய். எ-து. கண்டிக்கப்படாததாய்,—ஆந்தவுருவாய். எ-து. இன்பசொருபமாய்,—அன்றிச்செலவரிதாய். எ-து. மாறுபட்டவர்களுக்குச்சென்றுகூடுதற் கரிதாய்,— செல்கதியாய். எ - து. வழிபட்டவர்களுக்குச் சென்றுபொருந்துகைக்கு இடமாகிய முத்திரெறியாய்,— சிறிதாகிப்பெரிதாய். எ-து. அணுவுக்கணுவாய் மஹத்துக்குமஹத்தாய்,— திகழ்வதுதற்சிவ

மென்பர். எ-து. இப்படி விளங்காநின்றது உண்மையானசிவ
மென்று சொல்லுவார்கள், — தெளிந்துளோரோ. எ - து. சித்
தாந்தத் தெளிவுவந்த பெரியோர்கள். எ - று.

து-ம். பலகலை. எ-கு. வேதாகமங்களைச் சொல்லாமலவை
யிற்றைத்தவிர வேறேசில நூல்களென்று சொல்லுவாரு முள
ர் அப்படியானாலு மிந்தச் செய்யுளில் பலகலையை முந்தக்கூ
றி யாகமமும் வேதமும் பிற்படக்கூறுகையாலே யது பொரு
ளல்ல வெனவறிக. அல்லது பின்னை யெங்ஙனையென்னில்
வேதாகமங்களு மவையிற்றினின்றும் விரியப்பட்ட நூல்களு
மென்பதொழிந்து வேறுகச்சொல்லவொண்ணு தெனவறிக.
அதற்குவழியேதென்னில் கலைஞானமென்பது சர்வநூலுக்கு
ம் பொதுப்பெயராகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக
அதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “வேதசாத்திரமிருதி புரா
ணகலைஞானம்” எ - ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். “பெரு
ங்கடலுதவுங் கருங்கடுவாங்கிக்-கந்தரத்தடுத்த வந்தமில்கட
வுள் - பாலநாயுணர்த்துமேலவர்போலக்-கேட்போரளவை
க்கோட்படுபொருளா - லருளியகலைகளலகிவதனால்” எ-ம்
திருவருட்பயினில். “நற்குஞ்சரக்கன்று நண்ணிற்கலைஞான
ங் கற்குஞ்சரக்கன்று காண். எ-ம். இந்நூலினும் “அருங்கலை
ள் முதிர்ந்துளோரே” எ - ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொ
ள்க. யாவையினும். எ - கு. வேதத்தினு மாகமத்தினும் விரி
யப்பட்டது மற்றுள்ள நூல்களெல்லாமென்று பொருட்படு
த்தினத்துக்கு. பி - ம். சித்தியாரில் “வேதநூல் சைவநூ
லென்றிரண்டே நூல்கள் வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த
நூல்கள்” எ - து. கண்டுகொள்க. பதிபரமே. எ - கு. எல்
லாவற்றிற்கு மேற்பட்ட பொருளென்றதேதென்னில் அண்
டாண்ட பகிரண்டங்களுக்கு மப்பாற்பட்ட பொருளென்ற
தெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். திருப்பல்லாண்டில். “அண்ட

9-2294

8-2052

ங்கடந்த பொருளளவில்லதோ ராநந்த வெள்ளப்பொருள்”
 எ-து. கண்டிகொள்க. நிலவு மருவுருவின்றி. எ - கு, காண
 ப்பட்ட பொருளுமல்ல காணப்படாத பொருளுமல்ல வெ
 ன்றதேதென்னில் காணப்படும் பொருளுன்றால் தோன்றி
 நின்றதியப்படும் பொருளாம் காணப்படாத பொருளுன்
 றால் முயற்கோடுபோலவு மாகாயப் பூப்போலவு மில்லாத
 தொருபொருளாமென்றதெனவறிக. இவைவிரண்டிக்கும்பி-ம்
 சித்தியாரில். “அறிதரும் பொருளோவீச னறிவுறுதவனோ
 வென்னி, லறிபொருள் சித்தசத்தா மறியாததின்று மெங்கு
 கு, செறிசிவபிரண்டுமின்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கும்.”
 எ. து. கண்டிகொள்க. இதிலாகாயப் பூப்போலக் காணாத
 பொருளாம். எ - கு. பி-ம். சித்தியாரில். “வானத்தினாரார்
 பூத்தொடையு மாமைக்கெழு மயிர்கயிறும் போலும்.” எ-து.
 கண்டிகொள்க. அன்றிச் செலவறிதாய்ச் செல்கதியாய். எ-கு.
 வழிபடாதவர்கள் சென்று கூடுதற்கறிதாயென்றும் வழிப
 ட்டவர்கள்சென்று கூடுதற்கெளிதாயென்றும் பொருட்படு
 த்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் சிவாகமஞ்சொன்னவொ
 முங்கிலேகின்று அதுட்டியாதவர்களுக்குக் கூடலரிதென்று
 மதுட்டித்தவர்களுக்குக் கூடலெளிதென்றுஞ் சொன்னதெ
 னவறிக. இவைவிரண்டிக்கும். பி - ம். சித்தியாரில் “இறைவ
 னாவான்” என்றசெய்யுளில். “மறையாகமங்களினு லறிவெ
 ல்லாந்தோற்றும் வணாவின்வழி வருவோர்க்கும் வாராதோ
 ர்க்கு, முறைமையினு லின்பதுன்பங்கொடுத்தலால்.” எ- து.
 கண்டிகொள்க. சிறிதாகிப் பெரிதாய். எ - கு. அணுவுக்கணு
 வாய்மஹத்துக்கு மஹத்தாயென்ற தேதென்னில் சர்வான்மா
 களுக்கு மெடுக்கப்பட்ட அச்சுக்களுக்கெல்லா மதற்கதற்கு
 த்தக்கதாகக் கூடிநின்று சேட்டிப்பிக்கையா லப்படிச்சொ
 ள்னதெனவறிக. இதற்கு. பி ம். இருபாவிருபஃதில். “யாவ

ரியாவையுமியாங்கணுஞ்சென்று-புக்குழிப்புக்கு." எ-து. கண்டுகொள்க. தற்சிவம். எ - கு. உண்மையான சிவமென்ற தேதென்னில் ஒருவிகற்பங்களுமின்றித் தற்சபாவமாய் நின்ற சொரூபத்தைச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். " நிறுத்துவதோர்குணமில்லான் றன்னையொருவர்க்கு நினைப்பரியாடுனுன்றுமிலான்" எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது பலகலைஞானமாகச் சொல்லப்பட்ட வேதாகமபுராணசாத்திரங்களெல்லாம் பதிபசுபாசத்தினுண்மையைச்சொல்லுமென்று மிதிற்பதியானது நிஷ்களசோரூபியாய் நிற்குமென்னுமுறைமையு மறிவித்தது. (க)

இங்ஙனநிஷ்களசுபாவமாயிருக்கப்பட்டசிவன் பிரபஞ்சசிருஷ்டியை நடத்துமுறைமையெங்ஙனையென்று வினவத்தனது சத்திகளிடமாகத் திருமேனிகொண்டு நடத்துவனென்னுமுறைமையை மேலருளிச்செய்வா நெடுத்துக்கொண்டருளியது.

நீடுபராசத்திநிகழிச்சாரூான நிறைகிரியைதரவதனைநிமலன்மேவி, நாடரியகருணைதிருவுருவமாகி நவின்னு பலகலைநாதவிந்துவாதி, கூடுமொளிவளர்குடிலைமாயைமேவிக் கொடுவினைகொடனுகரணபுவனபோகம், பீடுபெறநிறுவியவையொடுக்குமேனி பிறங்கியரிட்களசுகளப்பெற்றியாமே. (உ)

முன்னருட்சத்தி மூவிதமான

தன்மையினிட்கள சுகளமுலாத்தது.

வி - ம். நீடுபராசத்தி. எ-து. அந்தநிஷ்களசுபாவமாயுள்ள சிவத்துடனே நிலைபெற்றுள்ள மேலானசத்தியானது அந்தச்சிவனுக்குத்திருமேனியாக, —நிகழிச்சாரூானநிறை கி

ரியைத் தர. எ-து. விரிந்துதோன்றப்பட்டவிச்சாசத்தியென்று
 ம் ஞானசத்தியென்றும் நிறைந்தகிரியாசத்தியென்றும் ஒன்
 நிலையொன்றாக வுண்டாக்க, — அதனைநிமலன்மேவி. எ-து.
 அந்தச்சத்திகளைநிமலனாகிய சிவன்பொருந்தி, — நாடரிய க
 ருணைதிருவுருவமாகி. எ-து. குறித்தற்கரிய காருண்ணியத்
 தினாலே யப்படியிச்சாஞானக்கிரியாசொருபனுமாய்—நவின்
 றுபலகலைநாதவிந்துவாதிகூடுமொளிவளர்குடிலை. அதுவயம்.
 ஒளிவளர்குடிலைகூடு நாதவிந்துவாதிபலகலைநவின்று. எ-து.
 பிரகாசம்வளராரிற்கிற குடிலையாகிய சுத்தமாயையையப்பொ
 ருந்தி நாதவிந்துமுதலான தத்துவங்கையுந்தோற்றுவித்துப்
 பலகலையாகிய வேதாகமங்கையு மருளிச்செய்து, —மாயை
 மேவிக் கொடுவினைகொ டனுகரணபுவனபோகம் பீடுபெறகி
 றுவி. எ-து. அசுத்தமாயாகாரணத்தையும்பொருந்திக் கொ
 டியவினைக்குக்கொள்கலமாக விருக்கிற சகலராயுள்ள வான்
 மாக்களுக்குத் தனுகரணபுவனபோகங்களையும் பெருமைபெ
 றறிதுத்தி, —அவையொடுக்கும். எ - து. இங்ஙனஞ் சொல்ல
 ப்பட்டவற்றையெல்லாந் தோற்றினமுறைமையிலே யொ
 டிக்கிவிக்கும், —மேனி. எ-து. திருமேனியானது, — பிறங்கிய
 நிட்களசகளப்பெற்றியாமே. எ - து. விளங்கப்பட்டநிஷ்க
 ளமென்றுஞ் சகளமென்றுஞ் சொல்லுமுறைமையினை யுடை
 த்து. எ - து.

து - ம். நீடுபராசத்தி. எ - கு. அந்தச்சிவத்துடனே
 நிலைபெற்றுள்ள சத்தியென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு வ
 ழியேதென்னில் அந்தப்பராசத்தியானது அந்தப்பரமசிவனை
 ப்போலே தனக்கொருபோக்குவரவின்றியே யெப்பொழுது
 மொருதன்மையாய் நிற்கையாலே யப்படிச் சொன்னதென
 வறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “எத்திறவின்ருனீசன
 த்திறமவளுநிற்பள்.” எ-து. கண்டுகொள்க. ஒளிவளர்குடிலை

என்றதைப் பிரகாசத்தினையுடைய மாமாயையென்ற தேதெ
ன்னில் சிவன்கொள்ளப்பட்ட திருமேனியெல்லாமதனிட
மாகக் கொள்ளுகையாலெனவறிக. ரிட்கள சகளப்பெற்றி
யாமே என்றதை இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட திருமேனிரிஷ்க
ளமுமாஞ் சகளமுமாமென்றதேதென்னில் தோற்றுகிறதிரு
மேனி சகளமாமென்றும் ஒடுக்குகிறதிருமேனி ரிஷ்களமா
மென்றுஞ் சொன்னதெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது சிவன்பிரபஞ்சகிருஷ்டியாகச் சக
ளிகரிக்குமிடத்துத் தனதுசத்தியேவடிவாகத் திருமேனி
கொண்டு சுத்தமாயையைப்பொருந்தி யதிலுண்டானநாதவி
ந்துமுதலான தத்துவங்களையுந்தோற்றுவித்துப் பலகலைநா
னமாகிய வேதாகமங்களையுமருளிச்செய்து அசுத்தமாயையி
லுண்டான தனுகரணபுவனபோகங்களையு நடத்தி மீளவுமொ
டுக்குவனென்று மிங்ஙனநடத்துகிறதிருமேனி சகளமென்
றுமொடுக்குகிறதிருமேனி ரிஷ்களமென்றும்வருமுறைமையு
மறிவித்தது. (2)

அப்படி யும்முடையசிவன் சகளிகரிக்குமிடத் தவனைப்
பிரமா சிருஷ்டிக்கிறதொழியத் தானேசகளிகரிப்பானென்
னலாமோவென்ற பாஞ்சராத்திரியைநோக்கி யருளிச்செய்
வானெடுத்தாக்கொண்டருளியது.

ஈங்கிதுவென்றதுகடந்தவியல்பினானு மீறுமுதனடு
வொன்றுயிலாமையானு, மோங்கிவளர்ஞானமயனாதலா
னு முண்மைபிறர்க்கறிவரியவொருமையானுந், தாங்கரிய
வெறுப்பினொடுவிருப்புமெல்லாஞ் சார்வரியதனிமுதல்
வாதலானு, நீங்கலருமுயிர்க்குயிராய்நிற்றலானு நிறு
த்திடுவனினைந்தவுருநிமலன்றானே. (௩)

துடைப்பவனுருவாய்த் தோன்றுவதன்றிப்
படைக்கவரிதாம் டரிசினையுடைத்தது.

வி - ம். ஈங்கிதுவென்றது கடந்தவியல்பினும். எ-து. இவ்விடத்திதுவென்று ஆன்மபோதத்தாற் குறிக்கப்பட்டதற்கப்பாற்பட்டிருக்கிற முறைமையினையுடையவ னாகையாலும்,— ஈறுமுதனடுவொன்று மிலாமையானும். அதுவயம். முதனடுவீரென்றுமிலாமையானும். எ - து. தோன்றிநின்றழியப்பட்ட முதலுநடுவுமுடிவு மில்லாதவனாகையாலும்,— ஒங்கிவளர்ஞானமயனாதலானும். எ - து. மிக்குவளராரின்ற அறிவேவடிவாக வுடையவனாகையாலும்,— உண்மைபிறர்க்கறிவரிய வொருமையானும். எ - து. தன்னுண்மையைப்பிறராலறிதற்கரிய நிலைமையினையுடையவனாகையாலும்,— தாங்கரிய வெறுப்பினெடுவிருப்புமெல்லாஞ் சார்வரியதனிமுதல்வனாதலானும். எ - து. ஆன்மாக்களைப்போலப் பொறுத்தற்கரிய பிரியாப்பிரியங்களெல்லாம் பொருந்துதற்கரியவொப்பில்லாத முதலியாதலானும்,— நீங்கலருமுயிர்க்குயிராய்நின்றலானும். எ - து. தன்னைவிட்டுப்பிரிந்து தனித்தொருமுதலாய்நில்லாத சர்வான்மாக்களுக்கும் பிராணனுய்நிற்கையாலும்,— நிறுத்திடுவனினைந்தவுந் நிமலன்றானே. எ - து. இங்ஙனஞ்சொல்லிவந்த முறைமைசனையுடையவனாதலாலே யவனுக்கொருவர் ஒருவடிவு கொடுக்கவேண்டிவதில்லை தனக்குத்தானேபொருந்தினவடிவை யெடுத்துக்கொள்ருவன். எ - து.

து - ம். இந்தச்செய்யுளுக்கிட்டதொந்தனையிலே சிவனையும் பிரமாசிருஷ்டிப்பானென்று பாஞ்சராத்திரிசொன்னுணென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “உந்தியிலயனையின்றங் கவனைக்கொண்டிலகுண்டாக்கி, யந்தரல்லுலகழிக்க

வரணையுமாக்குவித்துத், தந்திடுஞ்சகத்தினுக்குத் திதிகத்தா
தானேயாகி, வந்திடுந்தோற்றமீறுநிலைமையும் பண்ணுமா
யன்.” எ - து. கண்டுகொள்க. அவனப்படிச்சொன்னதனை
மறுத்ததற்கு: பி - ம். சித்தியாரில். “அயன்றனைப்பயந்தா
னென்ற யரியயன் சிரஞ்சேதிப்பப், பயந்திடான்றலைமாறா
னும் படைத்திடான் சிரத்தைக்கிள்ளுஞ், சயந்தருமரனைத்
தந்தா நயனென்கை தப்பேயன்றோ, தியங்கிடாதுணரா
யெல்லாஞ் சிவன்செயலென்றுதோந்தே.” எ - து. கண்டு
கொள்க. இனி ஈங்கிதுவென்றது கடந்தவியல்பினுன். எ - கு.
ஆன்மபோதத்தாற்சுட்டி யறிதற்கரியவனென்று பொருட்
கூறியதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “குறித்ததொன்றாகமாட்
டாக்குறைவிலனாதலானும்.” எ - ம். “தன்னறி வதனாற்காணு
ந்தகைமையனல்லனீசன்”. எ - ம். கண்டுகொள்க. ஈறுமுத
னடுவொன்று மிலாமையான். எ - கு. தோன்றினின் றழித
வில்லாதவனென்ற தேதென்னில் ஆன்மாக்களைப்போல யோ
னிசம்பந்தமுள்ளவ னல்லவென்றதெனவறிக. ஒங்கிவளர்
ஞானமயன். எ - கு. மிக்குவளராரின்றவறிவென்ற தேதெ
ன்னில் அண்டாண்டபகிரண்டங்களுக்கெல்லா மப்பாலுமிப்
பாலுமுண்டாகிய வியல்புகளையெல்லா மறியப்பட்டபேரறி
வனாகையாலெனவறிக. உண்மைபிறர்க்கறிவரிய வொருமை
யான். எ - கு. தன்னுண்மை பிறருக்கறிய வரியவனென்ற
தேதென்னில் பிரமவிஷ்ணுக்கள் முதலாயுள்ளவர்களுக்கு
ந் தன்னையறிதற்கரியவ னென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம்.
கோவைத்திருவாசகத்தில். “நடனம்வணங்குந் தோல்லோ
னெல்லே நான்முகன்மாலறியாக், கடனமுருவத்தரன்.”
எ - து. கண்டுகொள்க. நிறுத்திடுவனினைந்தவுருநிமலன்று
னே. எ - கு. தனக்குப்பொருந்தினவடிவு தானேயெடுத்
துக்கொள்ளுவனென்ற தேதென்னில் பத்தியினால் வழிப

டுவோர்க்கு அதற்கதற்குத்தக்க திருமேனிகொண் டிரகூத்
க்கையாலெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். பூசாகரணத்தில்.
“எவ்வுலகத்துமூர்த்தி யேதுகொண்டவனியங்கு, மவ்வு
லகத்துமேனி யதுகொண்டங் கமருமீசன்.” எ - து. கண்
டுகொள்க. அதுவன்றியு மந்திரங்களிரத்தமாகவும் பதங்க
ள் தசையுநரம்புமாகவும் வன்னங்கள் துவக்காகவும் புவ
னங்களுரோமமாகவும் தத்துவங்க ளத்திமச்சைசுக்கிலமுத
லான தாதுக்களாகவும் கலைகளைந்தாகிய சாந்தியாதீதகலை
முதல் திருமுடியாகவுந் திருமேனியாகக்கொண்ட அத்து
வாமூர்த்தியென்னவு மாமெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தி
யாரில், “அத்துவாமூர்த்தியாக வறைகுவதென்னை யென்னி
னித்தனாய் நிறைந்தவற்றி னீங்கிடா நிலைமையானுந், சித்து
டனசித்துக்கெல்லாந் சேட்டித னாதலானும், வைத்ததா மத்
துவாவும் வடிவெனமறைகளெல்லாம்”எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது நின்மலசொருபனாகியசிவன் வாக்
குமனாதீத னாகையாலுந் தோன்றிநின் றழியாதவனாகையா
லும் ஞானசொருபனாகையாலுந் தனக்குப்பொருந்தின திரு
மேனி தானேயெடுத்துக்கொள்ளுவனென்னு முறைமையை
யறிவித்தது. (ந.)

இங்ஙனங்கூறிவந்த செய்யுட்களில் பலகலையென்ற விரு
த்தமுதலாகிய செய்யுள்மூன்றினுள்ளு மொருகத்தாவையுண்
டென்றுநாட்டி அவனிஷ்களசொருபியா யிருப்பனென்று ம
வன் பிரபஞ்சத்தை நடத்துவது பொருட்டாகத் தனதுசத்தி
யிடமாகச் சரளீகரித்து நடத்துவனென்று மப்படியவன் ச
களீகரிக்குமிடத்துத் தனக்குப் பொருந்தின திருமேனிதானு
யெடுத்துக்கொள்ளுவனென்றுந் சொல்லுகிறதென்ன? அப்
படி யொருகத்தாவில்லை யென்று மிந்தப் பிரபஞ்சமுமொரு

காலத்தினு மழியாம னித்தமாயிருக்குமென்றுஞ் சொல்லுகி
றவுலோகாயிதனை நோக்கி யிந்தப்பிரபஞ்சமரித்திய்மென்று
மிந்தப்பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவித்து நடத்தி யொடுக்குகை
க்கொரு கத்தாவுண்டென்று மேல் மறுத்தருளிச்செய்வா
னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

உலகமெலாமொருவனோடொருத்தியொன்றென் னு
ளதாகிநின்றளவிலொடுங்கும்பின்னு, மலமதனா லுளதா
குமுருவமாறி வருவதுபோவதுசெல்வதாதலானு, மலை
விலசேதனமாயையாதலானு மனுக்களுருவடையுமறிவி
லாமையானு, நிலவுதொழின்மருவியுருநிற்றலானு நின்
றெவையுமளித்திடுவனிமலன்றானே. (சு)

ஒருவனொருத்தி யொன்றென் னுணர்வரு
முருவமவனால் வந்ததென்றது.

வி-ம். உலகமெலா மொருவனோ டொருத்தி யொன்றெ
ன்றுளதாகி நின்றளவிலொடுங்கும். எ-து. நீரித்தியமென்ற
பிரபஞ்சமனைத்து மவனென்று மவளென்று மதுவென்றுந்
தோன்றிநின் றெல்லையிலேயழியாநிற்கு மாகையாலே இந்த
ப்பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டிக்கவுந் திதிக்கவுஞ் சங்கரிக்கவு
மொரு கத்தாவேண்டுமென்றறிவாயாக. அப்படியும்முடை
யகத்தாவாலே சங்காரப்பட்டொடுங்கின பிரபஞ்ச மீளவு
ந் தோன்றுவா னேனென்னில்,—பின்னுமலமதனா லுளதாகு
ம். எ-து. ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமலபாகம் வருகைப்பொ
ருட்டாக மீளவுந் தோன்றாநிற்கும். அஃதாவது இந்தப்பிரப
ஞ்சமென்றது ஆன்மாக்களும் பாசங்களுங்கூடியே பிரபஞ்ச
மாகையா லவையிற்று ளான்மாக்க ளநாதியேமலசகச ரா
கையாலே யந்த மலபாகம்வந்தே முத்தியைப் பெறவேண்டு

கையா லந்தமலபாகம் வருமிடத்து மாயாசரீரங்களை யெடு
த்துக் கன்மங்களைப் புசித்தே மலபாகம் வரவேண்டிகைக்
யா லந்தமுத்தியைப் பெறுமளவுஞ் சங்காரகாலம் மாயாகா
ரணத்திலே யொடுங்கியுஞ் சிருஷ்டிகால மந்தக்காரணமா
ஸ்யயினின்றுந் தோன்றப்பட்ட காரியமாயையாகிய கலையா
திதத்துவங்களோடு மொக்கத்தோன்றி ஜீவித்து வருகையா
லே யப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அப்படி யான்மாவென்ப
துமொன்றுண்டா யதனைமறைக்கப்பட்ட ஆணவமலமென்ப
துமொன்றுண்டா யந்த மலபாகம் வருகைப் பொருட்டாக
வொடுங்கின பிரபஞ்ச மீளவுந்தோன்றுமேயாகி லதுதானே
யொடுங்கியுந் தோன்றியும் வாராதோ அதற்குக்கத்தாவென்
றொருவன் வேண்டுமென்றதேதென்னில்,— உருவமாறி வரு
வதுபோவது செல்வதாதலானும். எ - து. ஆன்மாக்கள்
கன்மத்துக்கீடாக வச்சுமாறித் தேகத்தை வந்தெடுத்தும் பி
ராரத்தந் தொலைந்தவாறே யந்தத்தேகத்தை விட்டுப்போயும்
புண்ணியபாவங்களுக்கீடாகச் சுவர்க்கநரகங்களிலே சென்
றதுபவிக்கையினாலும். அன்றியும்,—அலைவிலசே தனமாயை
யாதலானும். எ - து. இந்தமாயாருபங்கள் ஜடமானபடியா
லே யிவையிற்றுக் கியக்கமுமறிவு மில்லாதபடியாலும். அ
ன்றியும்,— அணுக்களுருவடையுமறி விலாமையானும். எ-து.
ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கீடாக வொவ்வொருசரீரங்களையெ
டுக்குமிடத்து அந்தச்சரீரங்களிலே சென்று பொருந்துகைக்
குத்தங்களுக்கென்ன வோரறிவில்லாதபடியாலும். அன்றியு
ம்,—நிலவுதொழின் மருவியுருநின்றலானும். எ - து. ஆன்மா
க்கள்கன்மத்துக்கீடாக அப்படியெடுக்கப்பட்டசரீரங்களோ
டுங் கூடிநின்று பொருந்தப்பட்ட தொழில்களிலே யாதா
மொருதொழில்களைச்செய்து நிற்கையாலு மிவையெல்லாந்
தாமாகக் காரியப்படமாட்டாததுகொண்டே,— நின்றெவை

யுமளித்திடுவனிமலன்றானே. எ - து. தனக்கொருபோக்குவர
வின்றியே நின்றெல்லாவற்றையுஞ் செய்வித் திரக்ஷித்தருளு
வ னின்மலனாகிய சிவன்றானே. எ - று.

து - ம். இந்தச்செய்யுளுக்கிட்ட தொந்தனையிலே உ
லகாயிதன் கத்தாவில்லையென்றானென்று மிந்தப்பிரபஞ்ச
மொருகாலத்தினு மழியாமனித்தியமாய்நிற்கு மென்றானெ
ன்றுஞ் சொன்னதனைமறுத்து உலகமெலாமொருவனோடொ
ருத்தி யொன்றென்றுளதாகிரின்றளவிலொடுங்கும். எ - ரு.
பொருட்கூறியவிடத்து இந்தப்பிரஞ்ச மவனவளதுவாய்நி
ன்று காரியப்படுமிடத்துத் தோன்றிநின்றழிகையாலே இ
வையிற்றைக்காரியப்படுத்திச் சிருஷ்டித்துந்நிதித்துஞ் சங்க
ரித்தும்வருகைக் கொருகத்தாவேணுமென் றவனை மறுத்தத
ற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் உலகாயிதன் மறுப்பாகிய செ
ய்யுளில். “பூதமானவைநித்தமென்று புகன்றதென்னையுரு
க்களா, யாதலோடழிவாகுமாதலி னுக்குவோர்வரவேண்
டிமிக், காதலோடு கடாதிமண்கொ டியற்றுவோருளர் க
ண்டனஞ், சீதநீரிலெழுந்தகொப்பு ணிகழ்ந்த மாருதச்செ
ய்கையே.” எ - ம். “பூதமானவைகாரியங்கள் பொலிந்து
மன்னியழிந்திடு, மாதலாலொரு நாதனிங்குள னென்றநி
ந்துகொளையனே, பேதமான கடாதிமண்ணினில் வந்தவா
று பிரித்திடிற், கோதிலாத குலாலனூல்வரு செய்கையெ
ன்று குறிப்போ.” எ-ம். வரும்துகண்டுகொள்க. அன்றியுஞ்
சுபக்ஷத்திலும் உலகாயிதன்கருத்தை மறுத்தவிருத்தத்தில்.
“ஒருவனோடொருத்தியொன்றென் றுரைத்திடு முலகமெல்
லாம், வருமுறைவந்துநின்று போவதுமாலாலே, தருப
வனொருவன்வேண்டிந் தான் முதலீறுமாகி, மருவிடுமநாதி
முத்தச் சித்தருமன்னிரின்றே.” எ - து. கத்தாபிரஞ்சத்தை
நடத்துவனென்பதற்குக் கண்டுகொள்க. இனிபிரபஞ்சந்தோ

1-306
 ன்றியு மழிந்தும் வருமென் றவனைமறுத்ததற்கு. பி - ம். சி
 த்தியாரில். “உதிப்பதுமீறுமுண்டென் றுரைப்பதிங்கென்னை
 முன்னோர், மதித்துலகநாதிபாக மன்னியதென்பொன்னி,
 லிதற்கியானதுமானாதி யெடேனிப் பூதாதிதெயல்லாம், விதி
 ப்படிதோன்றிமாயக் காணலான்மேதினிக்கே.” எ - து. க
 ண்டுகொள்க. இனி யிர்தப்பிரபஞ்சமாவது ஆன்மாக்களும்
 பாசங்களுங்கூடியே பிரபஞ்சமென்று பேர் பெற்றுநின்ற
 தென்று விதப்பாகப்பொருட்கூறியதற்கு. பி - ம். தத்துவ
 விளக்கத்தில். “கருமலிபாச மசேதனங்கட்டுண்பர் சேதன
 றொன், நிருமையிலவைய மடங்குமென்றெண்ணுக.” எ-து.
 கண்டுகொள்க. இனி யப்படியொடுங்கினபிரபஞ்ச மீளத்தோ
 ன்றுவானெனென்று உலகாய்தன் வினையதற்குத்தரமாகப்
 பின்னு மலமதனாளுளதாகும். எ - கு. ஆன்மாக்களநாதியே
 மலசகசராகையாலே யந்தமலபாகம் வருகைப்பொருட்டா
 கப் பிரபஞ்ச மீளவுந்தோன்றுமென்று விதப்பாகப்பொருட்
 கூறியதற்கு. பி-ம். சிவஞானபோதத்தில். “அவனவளதுவெ
 னுமவைமூவினைமையிற், ரோற்றியதிதியேயொடுங்கி மலத்து
 ளதாம்.” எ-ம். “இலையித்ததன்னி லிலையித்ததாமலத்தால்.”
 எ - ம். வருமதுகண்டுகொள்க. அன்றியு மாணவமலபாகம்
 வாராத ஆன்மாக்கள் மாயாரூபங்களொடுங்குங்காலங் கார
 ணமாயையிலே யொக்கவொடுங்கியுந் தோன்றுங்காலமந்
 தமலபாகம் வருகைப்பொருட்டாக மீளவுமந்தக்காரணமா
 யையினின்றுங் காரியமாயையோடே யொக்கத்தேனென்றுவா
 ர்களென்றும் விதப்பாகப்பொருட்படுத்தினத்துக்கு. பி-ம்.
 1-491
 சித்தியாரில். “உயிரவையொடுங்கிப்பின்னு முதிப்பதெனர
 ன்பாபென்னிற், செயிருறுமலத்தினுஞ் சிதைந்ததேதென்
 னிற் சித்தத், தயர்வொழிகாரியங்க ளழியுங்காரணங்கிடக்
 கும், பயிறுகாரியம்பின் பண்டுபோற்பண்ணுமீசன்” எ-து.

கண்டுகொள்க. இந்நூலினும். “மற்றத்தோற்றமலபாகம்வர” என்பது மிப்பொருட்பற்றியெனவறிக. இங்ஙனமான்மாவுக்குத் தோற்றஞ்சொல்லவே யுடம்போடுங்கூடித் தோன்றுகையால் பிரபஞ்சத்தோற்றஞ்சொல்லுகை கருத்தெனவறிக. இனி யந்த ஆணவமலபாகம் வருமிடத்து மாயாரூபங்க ளையெடுத்தே மலபாகம்வரவேணுமென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “எழுமுடல்கரணமாதி யிவைமல மலமலத்தாற், கழுவுவனென்றுசொன்ன காரணமென்னையென்னிற், செழுநவையறுவைசாணி யுவர்செறிவித்தழக்கை, முழுவதுங்கழிப்பன்மையை கொடுமலமொழிப்பன் முன்னோன்.” எ-து. கண்டுகொள்க. இனி யப்படிப் பிரபஞ்சந்தோன்றுமிடத்துத் தானேதோன்றுதோ கத்தாவும் வேணுமோவென் றுலகாயிதன்வினாயதற்குத்தரமாக வருவமாறி யென்றபதந்தொடங்கி மற்றுள்ளபதங்களுக்கெல்லாம் பொருட்கூறுமிடத்து மாயாகன்மங்கள் ஜடமானபடியாலு மான்மாக்கள் தங்களுக்கென்ன வோரறிவில்லாதபடியாலு மவையிற்றைக்கூட்டிக் காரியப்படுத்துவது சிவனேயென்றும், நின்றெவையுமளித்திடுவ னிமலன்றானே. எ - கு. சர்வமுஞ்சிவனேசெய்வித்திரகித்தருளுவனென்றும் பொருட்கூறியதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “உலகுடல்கரணங்கால முறுபலநியதிசெய்தி, பலவிவைகொண்டுகன்மம் பண்ணுவதுண்பதானு, நிலவீடாவிவைதான்சென்று நினைந்துயிர் நிறுத்திக்கொள்ளா, வலகிலாவறிவனானே யனைத்திடுமருளினுலே.” எ - து. கண்டுகொள்க. ஆகவிங்ஙனம் கூறிவந்தபதங்களி லுருவமாறிவருவது போவது செல்வது. எ - கு. பொருட்கூறுமிடத்து வருவது சிருஷ்டியென்றும் போவது சங்காரமென்றுஞ் செல்வது திதியென்றும் பொருளுரைப்பாருமுளர். அது பொருளல்லவெனவறிக. அதுவேனென்னில் இச்செய்யுளின் முதற்

பதத்தில் உளதாகிரின்றளவிலொடுங்கும். எ-ஞ. தோன்றிநின்றழியுமென்று சிருஷ்டியுந் திதியுஞ் சங்காரமுமாகப்பொருட்கூறியிதற்குமப்படிப் பொருளுகாக்கில் ஒருசெய்யுளிலேயிரட்டித்த பொருள்கூறுகை வழக்கல்லாதபடியா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. ஆகையால் செல்வதென்றது ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கீடாகச் சுவர்க்கநரகங்களிலே செல்வார்களென்பதே பொருளெனவறிக. அன்றியும், அணுக்களுருவடையு மறிவிலாமையானும். எ - ஞ. பூதவணுக்கள்நாலு மாண்மவணுவொன்றும் ஆகவைந்தணுவுந்தம்மிற்கூடியுருப்படுமென்று பொருளுரைப்பாருமுளர். அப்படியானாலும் அணுக்க ளுருவடையுமென்றசொல்லுக்கு அந்த அணுக்களென்றது வேறே யோருடம்பிலே சென்று பொருந்துமென்று பொருளாமொழிய வவைதம்மிற்கூடியுடம்பாமென்று பொருளாகாதபடியால் ஆன்மாக்களாகிய வணுக்கள் வேறே யோருடம்பிலே சென்று பொருந்துமென்பதொழிய ஆன்மவணுவும் பூதவணுநாலுந் தம்மிற்பொருந்திக் காரியப்படுமென்பது இந்தப்பதத்துக் காகாதென்றதெனவறிக. அணுக்களென்பது ஆன்மாக்களென்பதே யிர்தப் பதத்துக்குச் சொல்லப்படுமென்பதற்கு இந்நூலிற் பின்சென்ற நூலாகிய திருநெறிவிளக்கத்தினும் இந்தவிருத்தத்துக் கெதிரடைவிருத்தமாகிய “வையமெலா மாண்பெனலியென்னத்தோன்றி வல்வினையா லுமுன்றொடுங்கி மலத்தாற் பின்னு, மெய்யனையும் வெகுவித ரூபங்கள்மாறி விடுவது பற்றுவதாகி விரிதலானும், பொய்யனையமாயை சடமாதலானும் போதமுருவறிந்து பொருந்தாமையானுஞ், செய்வினைசெய்தயிருருவினிற்றலானுஞ் சகமுழுது நின்னுசிவன் செய்வன்கானே” என்னுமிதில் போதமுருவறிந்து பொருந்தாமையானும் என்றபதத்தை அணுக்களுருவடையு மறிவிலாமையானு மென்

றபதத்துக்குக் கண்டுகொள்க. இந்தத் திருநெறிவிளக்கம் பின்னாலாயிருக்க விதனை யேதுக்காட்டிய தேதென்னில் இந்தச் சிவப்பிரகாசத்துக்குப் பின்சென்ற நூலாகையால் சத்தம் வேறுபட்டும் அத்தமொன்றுபட்டும் வருகையாலே யதுகாட்டவேண்டிய தெனவறிக. இந்தநூலி லிவைவந்த விடமெல்லாமிதுவே கருத்தென்பது கண்டுகொள்க. அன்றியும் அணுக்களென்பதை ஆன்மாக்களென்று தனித்துஞ் சொல்லப்படுமென்றதற்கு. பி-ம். தத்துவ விளக்கத்தில் “அமையாரிலமை யணுக்களொர்மூன்று வகையவைதாம், கமையாநிறைந்த விஞ்ஞானகலர் பிரளையாகலர் சகலர்.” எ - ம். “மூவகையணுக்களுக்கு முறைமையால் விந்து ஞானமேவின” என்று சித்தியாரினுங் கண்டுகொள்க. ஆகையா லிர்தப்பதத்துக்கு அணுக்க ஞருவடையுமென்றது ஆன்மாக்களென்பதே துணிவெனவறிக. அன்றியும் நிலவுதொழின் மருவியுருநிற்றலானும். எ - கு. அறுவகைத் தொழிலிலே பொருந்தப்பட்டதொருதொழிலைச்செய்து நின்றலானு மென்று பொருளுரைப்பாருமுளர். அப்படி யறுவகைத்தொழில் மானுடர்க்கொழிய மற்றுள்ள வான்மாக்களுக்குப்படாதாகையா லிவ்விடத்துச்சர் வான்மாக்களையு நோக்கிப் பொதுப்படக் கூறுகையாலேநிலவுதொழிலென்பது பொருந்தப்பட்ட தொழிலென்று பொருட்படுத்துகையே வழக்கெனவறிக. அறுவகைத்தொழிலென்றால் மானுடர்க்கென்ற தேதென்னில் அறுவகையாவது உழவுதொழில் வரைவு வாணிபம் வித்தை சிற்பம் ஆகையாலப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. என்றிங்ஙனங் கூறப்பட்டசெய்யுளில் உலகமெலா மொருவனோடொருத்தி யொன்றென்றுளதாகிநின்றளவி லொடுங்குமென்ற பதமொன்றையும் உலகாபிதனை மறுத்ததாக்கி மற்றப்பதமைந்தும் மற்றுள்ள புறச்சமயிகளை மறுத்ததாகப் பொருளுரைப்பாருமுளர். அதுபொரு

ளல்லவெனவறிக. அதுவேனென்னில் இச்செய்யுள்பதந்தோ
 றுமொருவன்கருத்தைப்பற்றித் தொடர்ந்து சொல்லுகையா-
 லும் இச்செய்யுளுக்குக் கருத்தாகச்சேர்த்த குாட்பாவும்உல
 காயிதனொருத்தன் கருத்தைப்பற்றி நிற்கையாலு மப்படிச்
 சொன்னதெனவறிக. அப்படிமற்றுள்ள சமயிகளை மறுத்துக்
 கூறப்பட்டதானாலுலகாயித னொருவனையு நோக்கிச்சிவனையு
 ம் ஆன்மாவையும் ஆணவமலத்தையுங் கன்மமலத்தையுங் கூ-
 றவேண்டுங் காரணமேதென்னில் அவையிறறை யவனில்லை
 யென்று சொல்லுகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அ-
 வயிறறை யவனில்லையென்று சொன்னதற்கு. பி-ம். சித்தியா-
 ரில். “இப்படியன்றிக்கன்ம முயிரிவைவேறுண்டென்று, செ-
 ப்பிடுமிவர்க்குமண்ணோர் செய்திடுங் குற்றமென்றோ, வொ-
 ப்பிலாமலடிபெற்ற மகனொரு முயற்கொம்பேறி, தப்பிலா-
 காயப்பூவைப்பறித்தமை சாற்றினாரே” எ - து. அவன்மதத்-
 திலே கண்டுகொள்க. இனியவையெல்லா முண்டென்றுநாட்-
 டியவனைமறுத்துக்கூறினதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “அநா-
 தியே லமைவின்றெனின்மல மாயைகன்மமணுச்சிவ, னநா-
 திகன்மமணுக்கள்செய்ய வறிந்துகன்மமுடற்செயா, வநாதி-
 தாரியமாமுடற்க ளசேதனம் மனையாவறிந், தநாதியாதிய-
 மைக்கவேண்டு மமைப்பினோடு மநாதியே.” எ - து. அவன்
 மறுப்பிலே கண்டுகொள்க. ஆகையா லிச்செய்யு ளிங்ஙனங்
 கூறிவந்த வுபமானங்களினாலும் பிரமாணங்களினாலு முல-
 காயிதனை நோக்கி மறுத்ததென்பதை யநுபவத்தாற் கண்டு
 கொள்க.

இதனாற்சொல்லியது இதற்கு முன்னர்ச்செய்யுட்களி-
 லேயுண்டென்றுநாட்டப்பட்ட கத்தாவை யில்லையென்று மி-
 ந்தப்பிரபஞ்ச நித்தியமென்றுங் கூறிய வுலகாயிதனைநோக்கி
 மறுத்து இந்தப்பிரபஞ்ச மவனவளதுவாகத் தோன்றிசின்ற

ழிகையாலே இவையிற்றைக்காரியப்படுத்துகைக்கு ஒருகத்
தாவுண்டென்னு முறைமையையறிவித்தது. (ச)

அப்படி யிங்ஙனங்கூறப்பட்ட முன்னர்ச்செய்யுள் முடி-
விலே நின்றெவையுமளித்திடுவ னிமலன்றானே என்றதற்கு ச
ர்வமுஞ் சிவனேசெய்விப்பனென்று நீர்சிவனொருவன்மே
லேயும் வைத்துச்சொல்லுகிறதென்ன. இந்தப்பிரபஞ்சத்
தைப் பிரமாசிருஷ்டிப்பனென்றும் விஷ்ணுவிரக்ஷிப்பனெ
ன்று முருத்திரன்சங்கரிப்பனென்று மூன்றுதொழிலுக்கு
மூவராயுமென்றல்லோ சொல்லுவது என்கிறபாஞ்சராத்தி
ரியைநோக்கி மூன்றுதொழிலுக்குஞ் சிவனேகத்தாவென்னு
முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டரு
ளியது.

கந்தமலரயன்படைக்குமூலகமெல்லாங் கண்ணன
ளித்திடுமவையெங்கடவுடானே, யந்தமுறவழித்திடுவனா
தலாலே யயனரியுமவனதுயரதிகாரத்து, வந்தமுறைதன்
றொழிலேமன்னுவிப்பனெல்லாம் வருவிப்பன்விகாரங்க
ண்மருவான்வானின், முந்திரவியெதிர்முளரியலர்வுறு
மொன்றலர்வான் முகையாமொன்றொன்றுலருமுறையி
னமே. (ரு)

படைப்புநிலையவன் படைப்பாதலினம்

றுடைப்பவன்முதலெனத் தோன்றவுரைத்தது.

வி - ம், கந்தமலரயன்படைக்கு மூலகமெல்லாங்கண்
ணனளித்திடும். எ - து. மணம்பொருந்தின தாமநாமல
ரிலே யிருக்கப்பட்ட பிரமா வுலகங்களனைத்தையுஞ் சிரு
ஷ்டிப்பன் அந்தவுலகங்களை விஷ்ணுவிரக்ஷியாரிப்பன், -
அவை யெங்கடவுடானே யந்தமுறவழித்திடுவன். எ - து

அவர்களாற் படைத்தனிக்கப்பட்ட வுலகங்களைச் சேர வெ
ம்முடைய கத்தாவாகிய வருத்திரன் முடிந்துபோம்படி ச
ங்கரிப்பன்,—ஆதலாலே. எ-து. அந்தத்தொழில்களைச் சிவ
னப்படிச் சங்கரிக்கையாலே,— அயனரியுமவனதுய ரதிகா
ரத்துவந்தமுறை. எ - து. அந்தப்பிரமவிஷ்ணுக்களு ம
ந்தச்சிவனுடைய மிக்கவாக்கினைவழியிலே வருகிறமுறைமை
யினையுடைய வதிகார கத்தாக்களாயிருக்கும். அப்படியானு
லந்தத்தொழில்களும் பிரமவிஷ்ணுக்களுக்கும் அநாதியே
யுடையதோ வும்முடைய கத்தாவாகிய சிவன்கொடுத்ததோ
வென்னில்,—தன்றொழிலேமன்னுவிப்பன். எ - து. எம்மு
டையசிவன் தனக்குண்டானதொழில்களிலே யந்தப் பிர
மவிஷ்ணுக்களையு நிறுத்துவன். அவையப்படியும்முடைய
சிவனுடையதொழிலேயானால் அவையற்றை யவனழிப்பா
னென்னில்,— எல்லாம்வருவிப்பன். எ - து. அப்படி
யவனழித்தாலுந் தன்னுடைய கிருத்தியங்களை நடத்தவே
ண்டுங்காலத்துக் கெல்லாவற்றையு மீளவுமுண்டாக்கியுங்
கொள்ளுவன். அப்படியானு லொருத்த னொருதொழில்செ
ய்யமாட்டுகிறுனில்லை பலதொழிலு மொருவன் செய்வனாகி
லும்முடையசிவன் விகாரப்படானு வென்னில்,— விகாரங்
கண்மருவான். எ - து. அப்படி யெம்முடையசிவன் பல
தொழிலு நடத்தினாலு மவனுக்கு விகாரங்களுண்டாகாது.
அதுவென்போலவென்னில்,— வானின்முந்திரவி யெதிர்மு
ளரி யலர்வுறுமொன்றலர்வான் முகையாமொன்றென்றுல
ரு முறையினுமே. எ - து. ஆகாசத்திலேதோன்றிச் செ
ல்லு மாதித்தன்சந்ரிதியிற் ருமையானது முதிர்ச்சிக்குறை
யொப்புக்கீடாகக் காரியப்படுமிடத் தொன்றலராரின்றது ஒ
ன்றலருகைக்குப் பக்குவமாகாரின்றது ஒன்றுலராரின்றது

இப்படித்தாமரை மூன்றுதொழிற்பட்டு நிற்கச்செய்தே ஆதித்தனுக்கு விகாரமில்லாதாற்போல. எ-று.

து - ம். இந்தச் செய்யுளுக்கிட்ட தொந்தனையிலே சிருஷ்டிக்குந் திதிக்குஞ் சங்காரத்துக்கும் பிரமா விஷ்ணு வருத்திரனையுஞ் சொல்லியிருக்க வும்முடையசிவனொருவனையுங் கத்தாவென்பானெனென்று பாஞ்சரத்திரி வினா வினா நென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “உரைத்தவித் தொழில்கண்மூன்று மூவருக்குலகமோத, வரைத்தொருவனுக்கேயாக்கி வைத்ததிங்கென்னை யென்னில், விநாக்கமலத்தோன்மாலு மேவலான் மேவினோர்கள், புரைத்ததிகாரசத்தி புண்ணியநண்ணலாலே” என்று அவன்வினாயதற்குத் தரமாகக்கூறியது கண்டுகொள்க. இனி கந்தமலரயன். எ-ரு. பூவுக்குப் பெயர்கூறாமல் மலரென்று பொதுவாகச்சொல்லியிருக்கத் தாமரைமலரென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் பிரமாவுக்கிருப்பிடந் தாமரைமலரென்று நூல்களிற் சொல்லிவருகையாலே ஆசாணைபற்றி யழைத்துப் பொருட்கூறியதெனவறிக. அப்படிவருமதற்கு. பி - ம். “அலரோனெடுமா லமரர்கோன்.” எ - ம். “பூவார்திசைமுகன்.” எ - ம். முளரியன். எ - ம். தாமரையோன். எ - ம். வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க. இனி யவையெங்கடவுடானே யந்தமுறவழித்திடுவன். எ - ரு. அவையென்ற சுட்டுகொண்டே அந்தத் தொழில்களன்றியே அந்தத்தொழில்களுக்குக் கத்தாவாயுள்ள பிரமா விஷ்ணுக்களையு மழிப்பனென்னவு மாமெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “இறுதியாங்காலந்தன்னி லொருவனே யிருவர்தாமு, மறுதியாய்நின்றொன்னி லிறுதிதானுண்டாகாதா, மறுதியிலரனே யெல்லாமழித்தலா லவனுலின்னும், பெறுதுநாமாக்கநோக்கம் பேரதிகரணத்தாலே.”

எ - ம். “அழிப்பரி யேவலென்ற யரிதனை யழிக்குமன்றங், கழிப்பது தவிர்க்கமாட்டா னங்கமுமழித்தேபூண்டா, னழி ப்பரியேவலென்றங் கறைந்தது மழிந்ததன்றோ, வழித்திடு மரனையாக்க நோக்கமு மாக்குவானே.” எ - ம். வருமேதுக் களைக் கண்டுகொள்க. இனி அயனரியு மவனதுய ரதிகாரத் துவந்த முறை. எ - ம். எல்லாம் வருவிப்பன். எ-ம். வருகை யாலே அந்தந்தத்தொழில்களை யன்றியே யந்தந்தத்தொழில் களுக்குக் கத்தாவாயுள்ள பிரம விஷ்ணுக்களையுஞ் சிவனே யுண்டாக்குவனென்னவு மாமெனவறிக. இதற்கு. பி- ம். சித் தியாரில். “சிவன்கள் சநநம்போலச் சிலர்வயிற்றுதித்தமா லைத், தேவென்றே வையங்காக்கச் சுவேச்சையாற் சநித்தா னென்பீர், பூவன்பின்படைக்கமாட்டா தரனடி போற்றவே தக், கோவந்து முகத்திற் றேன்றிச் சிருட்டியைக்கொடுத்த ல்கூறும்.” எ- து. கண்டுகொள்க. இனி பெங்கடவுடானென் றதுகொண்டே சிவனேகத்தாவென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “நாரண னயனையீன்று மயனு நாரண னையீன்றுங், காரணமொருவருக்கங் கொருவர்தாமிருவருக் கும், வாரணமுரித்தவள்ளல் காரணமென்றுமன்ற, வாரண முரைக்கும்பக்கத் தவர்களு மறைந்தாரன்றே.” எ - து. கண் டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது பிரம விஷ்ணுக்களுடைய சிரு ஷ்டியையுந் திதியையுஞ் சிவனையழித்துப்போடுவனென்று மீளவுமுண்டாமிடத்துச் சிவனே யுண்டாக்குவனென்றும் வருமுறைமையை யறிவித்தது. (ரு)

அப்படி இந்தத்தொழில்களை யும்முடையகத்தாவென்ன பயனைக்கருதிச் செய்கின்றனென்ற புத்தனைநோக்கி மேல ருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

ஏற்றவிலையரனருளின் றிருவினையாட்டாக வியம்
புலர்களணுக்களிடர்க்கடனின் றுமெடுத்தே, யூற்றமிக
வருள் புரிதலே துவாக வுசைச் செவ்வொடுக்கமினைப்பொ
ழித்தன்மற்றைத், தோற்றமலபாகம்வரக்காத்தல்போகந்
துய்ப்பித்தறிதோதாயிநிறுத்தலாகும், போற்றலருமருள
ருளேயன்றிமற்றுப் புதன்றவையுமருளொழியப்புகலொ
ணுதே. (சு)

மன்னுயிர்க்கிரங்கி வகுத்தவைந்தொழிலு
முன்னவனருளெனு முறைமைமொழிந்தது.

வி - ம். ஏற்றவிலை யரனருளின் றிருவினையாட்டாக
வியம்புலர்கள். எ - து. இங்ஙனம் பொருந்தப்பட்ட தொ
ழில்கள் தம்பிரானாருக்கிரகத்தாலே செய்யுந்திருவினையா
ட்டென்று பெரியோர்கள் சொல்லுனார்கள். அப்படியானா
லும்முடைய கத்தாவானவன் பாலபைப்போலப் பயனற்ற
காரியஞ் செய்வானோவென்னில் அப்படியல்ல எம்முடைய
கத்தாவானவன் அந்தத்தொழில்களைப் பாராமலெளிதாகச்
செய்கையினாலே வினையாட்டென்றதாம். அவனவையிற்றை
யேதுகாரியமாகச் செய்கிறுனென்னில்,— அணுக்களிடர்க்
கடனின் று மெடுத்தே யூற்றமிகவருள் புரிதலே துவாக வுசை
செய்வார். எ - து. ஆன்மாக்களைத் துக்கசாகரமாகிய ஜநநக்
கடலிலேரின்றுங் கரையேற்றித் தனது நிலைபேறாயுள்ள தி
ருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுகை காரணமாகவென்று சொ
ல்லுவார்க ளறிவாலுயர்ந்தபெரியோர்கள். அப்படி யும்மு
டைய கத்தாவதுக்கிரகஞ்செய்கிறவனையானால் சங்கரிப்
பானென்பா னெனென்னில்,— ஒடுக்கமினைப்பொழித்தல்.
எ - து. அப்படிச் சங்கரிக்கிறது கன்மத்தினாலேப்புண்ணு
மான்மாக்களை யினைப்பாற்றுகை. அப்படி யினைப்பாறிக்கிட

வாமல் மீளவுந்தோற்றுவிப்பானென்னில்,— மற்றைத் தோற்றமலபாகம்வர. எ - து. மீளவுஞ்சிருஷ்டிக்கிறது மல நீங்காதபடியாலே அந்த மலநீங்குகைப்பொருட்டாகத் த னுகரண் புவனபோகங்களோடுங் கூட்டுகிறதாயிருக்கும். அ ப்படிச் சிருஷ்டித்தபோதே யந்தமலத்தைப் பாகம்வருத்தித் தன்னிடத்திலே கூட்டிக்கொள்ளாமல் நெடுங்காலந்திதியெ ன்கிறதொழிலிலே நிறுத்துவானென்னில்,— காத்தல் போகந்துய்ப்பித்தல். எ-து. அப்படி நெடுங்காலந்திதியென் கிறதொழிலிலேநிறுத்தினது ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மங்கள் மிகுதியாயிருக்கையினாலே யந்தக்கன்மங்களைப் புசிப்பித்து இயல்பிலே மலபாகம்வருத்துகிறதா யிருக்கும். அப்படிச்செ ய்கிற கத்தா மறைப்பானென்னில்,— திரோதாயினிறுத் தலாகும். எ - து. திரோதமாகிய மறைப்பாவது அந்தப் போகங்களைப் புசிப்பித்துக் கன்மங்களைத் தொலைவிக்கத்த க்கதாக அளவுகளிலே நிறுத்தினதாயிருக்கும். அப்படியானு லனுக்கிரகமேதென்னில்,— போற்றலருமருளருளே. எ-து. சொல்லுதற்கரிய அனுக்கிரகமாவது ஆன்மாக்களைத் தனது திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுவதுதான் அனுக்கிரகமாயிரு க்கும். இதுவொழிந்து முன்சொல்லப்பட்ட நாலுதொழி லுமேதென்னில்,— அன்றிமற்றுப் புகன்றவையுமருளொழி யப் புகலொணுதே. எ - து. இவ்வனுக்கிரகமன்றி முன்சொ ல்லப்பட்ட சிருஷ்டித்திசங்காரந் திரோபாவமென்னப்பட் டநாலுந் தனதுதிருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுகை நிமித் தமாக மலபாகம்வருத்துகிற அனுக்கிரகமொழிய மற்ரு ன்ருகச் சொல்லவொண்ணது. எ - து.

து - ம். அரனருளின் நிருவினையாட்டு என்றதை உம் முடையகத்தா பாலரைப்போலப்பயனற்றகாரியஞ்செய்வா னோவென்று புத்தன்சொன்னானென்றதற்கு. பி - ம். சித்

தியாரில். “பெறுவதிங்கென்படைத்துப் பெற்றதுவினையா
ட்டென்னிற், சிறுமழுவிறையதாகுஞ் செய்திடுங்கண்மத்தெ
ன்னி, னுறுபெருங்கண்மஞ்செய்வோர் முன்புளராவருண்
மை, யறிவுறின் ஞாலமெல்லா மநாதியென்றறிந்திடாயே”
எ-து. அவன்மதத்திலே கண்டுகொள்க. இனியிந்தத்தொழில்
களைப் பாராமற்செய்ததுகொண்டே யவனுக்கிதுவினையாட்
டாமென் றுத்தரமாகக்கூறினத்துக்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில்
“ஆர்த்தபிறவித் துயர்கெடநாமார்த்தாடுந், தீர்த்தனற்றில்
லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடுந், கூத்தனிவ்வானுங் குவலையமு
மெல்லோமுங், காத்தும்படைத்துங் கரந்தும்வினையாடி, வார்
த்தையும்பேசி” எ - ம். “ஐயா நீயாட்கொண்டருளும் வினை
யாட்டில்”. எ - ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. அன்றி
யும் சிவனேபஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வனென்பதற்கு. பி - ம்.
திருவாசகத்தில். “போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந் தோற்ற மாம்
பொற்பாதம், போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம்பூங்
கழல்கள், போற்றியெல்லாவுயிர்க்கு மீருமிணையடிகள்,
போற்றிமானுன்முகனுங் காணுதபுண்டரிகம், போற்றியாமு
ய்யவாட். கொண்டருளும்பொன்மலர்கள்” எ - து. கண்டு
கொள்க. இதனுள்தோற்றமாம் பொற்பாதம். எ-து. சிருஷ்
டியெனவறிக. போகமாம் பூங்கழல்கள். எ-து. திதியெனவ
றிக. ஈருமிணையடிகள். எ-து. சங்காரமெனவறிக. மால்நான்
முகனுங்காணுத புண்டரிகம். எ - து. திரோபாவமெனவறிக
யாமுய்யவாட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள். எ-து. அது
க்கிரகமெனவறிக. ஆஹந்துகிருத்தியத்துக்கு மிங்நனங்கண்
டுகொள்க. அன்றியுங் கத்தா விந்தத்தொழில்களிலே யான்
மாக்களைக்கூட்டிப் பஞ்சகிருத்தியப்படுத்திமிடத்துப் பாரா
மலெளிதாக வினையாட்டாகச் செய்வனென்று மப்படிச்
செய்யவே ஆன்மாக்களுக்குண்டான மலபாகமும்வந்து திரு

வடிக்கு முரித்தாவார்க ளென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில்.
 “சொன்ன வித்தொழில்களென்ன காரணந்தோற்றவென்
 னின், முன்னவன்விளையாட்டென்று மொழிதலுமாமுயிர்க்
 கு, மன்னியபுத்திமுத்தி வழங்கவுமருளான்முன்னே, துன்
 னியமலங்களெல்லாந் துடைப்பதுஞ்சொல்லலாமே” எ-து.
 கண்டுகொள்க. “அணுக்களிட்டுக்கடனின்னுமெடுத்தே யூற்ற
 மிகவருள்புரிதலே துவாக வுரைசெய்வார்.” எ - கு. ஆன்மாக்க
 ளை ஜநநக்கடலிலேநின்றுங் களாயேற்றித் தனதுதிருவடியி
 லே கூட்டிக்கொள்ளுகைநிமித்தமாகக் கத்தா விந்தத்தொழி
 ல்களைச்செய்வனென்று புத்தனைநோக்கிச் சொன்னதற்கு.
 பி-ம். சித்தியாரில். “அநாதிமுத்தனாய்ப்பரனா யசலனாயெல்
 லா வறிவுதொழிலனுக்கிரக முடையவரன்கன்ம, துனாதிசம
 ற் ரெத்தவிடத்தே சத்திரிபாத துழைவித்து மலங்களெல்லா
 துங்கநோக்கி, மனாதிசுரணங்களெல்லாமடக்கித்தன்னை வழிப
 டிநல்லறிவருளி மாக்கருணைக்கையா, வினாதுபிறப்பினின்
 னுமெடுத்துமாறா விற்பமுத்திக்கேவைப்ப னெங்கண்முத்தி
 யிதுவே” எ - து. அவன்மறுப்பிலே கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது உம்முடையகத்தா விந்தத்தொழி
 ல்க ளென்னபயனைக்கருதிச்செய்கிறுனென்ற புத்தனைநோக்
 கி யான்மாக்களை மலபாகம்வருத்தித் தனதுதிருவடியிலே கூ
 ட்டிக்கொள்ளுகைப்பொருட்டாகவென்றும் அப்படிச்செ
 ய்யுமிடத்துப் பாராமலெளிதாக விளையாட்டாகச்செய்வ
 னென்றும் வருமுறைமையை யறிவித்தது. (கூ)

முதற்குத்திரமாகிய பதியிலக்கணமுற்றும்.

இங்ஙன முதற்குத்திரமாகிய பதியிலக்கண மருளிச்
 செய்து மேலிரண்டாங்குத்திரமாகிய பசுவிலக்கணமும்

பாசவிலக்கணமு மருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டரு
ளியது.

இதற்கு வழியேதென்னில் முதற்சூத்திரமாகிய பதியில்
க்கணத்தில் முதல்விருத்தமாகிய “பலகலை” என்றசெய்யுளில்
“பசுபாசந்தெரித்தல்” என்றபதத்துக்குப்பொருள் பதியையு
ம் பசுவையும் பாசத்தையும் பிரித்துச்சொல்லியறிகிறதே ப
யனென்றமையால் பதியிலக்கணமாகிய “ஒற்றவிலை” என்ற
செய்யுள்முடிவாகிய விருத்தமாறுக்கு மேலாகப் பசுவிலக்க
ணமும் பாசவிலக்கணமுங் கூறுமதே வழியாகையால் சிவ
ன் ஆன்மாக்களை மாயாகன்மங்களோடுங்கூட்டிக் காரியப்ப
டுத்தி மலபாகம்வருத்தி முத்திக்கேதுவாக்குவ னென்னப்ப
ட்ட பசுவிலக்கணமும் பாசவிலக்கணமுமாகிய “எண்ணரி
தாய்” என்றவிருத்தந்தொடங்கி “அரிவையரின் புறுமுத்தி”
என்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுள் முப்பத்திரண்டு மிர
ண்டாஞ்சூத்திரமாக வகுத்ததெனவறிக. இந்தச்செய்யுட்கள்
முப்பத்திரண்டு மிரண்டாஞ்சூத்திரமாகநின்றதற்கு வழியே
தென்னில் சிவஞானபோதத்தினுஞ் சிவஞானசித்தியாரினும்
இரண்டாஞ் சூத்திரத்துக்குண்டானகருத்து இந்தச்செய்யுட்
களினும்வருகையா லிவையிற்றையும் இரண்டாஞ்சூத்திர
மாக வகுத்ததெனவறிக. அதுவெங்ஙனையென்னில் சிவ
ஞானபோதத்தி லிரண்டாஞ்சூத்திரமாகிய “அலையேதா
னையாயிருவினையிற், போக்குவரவு புரியவாணையி, னீக்கமி
ன்றிநிற்குமன்றே.” எ - ம். சிவஞானசித்தியாரி லிரண்டாஞ்
சூத்திரமாகிய “உலகெலாமாகிவேறு யுடனுமாயொளியா
யோங்கி, யலகிலாவுயிர்கள்கன்மத் தாணையினமர்ந்துசெல்
லத், தலைவனாயிவற்றின்றன்மை தனக்கெய்தலின்றித்தா
னே, நிலவுசீரமலனாகி நின்றனனீங்காதெங்கும்.” எ - ம்.
இரண்டிசெய்யுட்களினும் வருங்கருத்து இந்நூலினும் “எண்

ணரிதாய்” என்னும் விருத்தம்வருகையாலும் சித்தியாரில் இரண்டாங்குத்திரத்தில் மலமாயை கன்மங்களின் காரணகாரியத்துக்குவரும் விருத்தங்களில். “ஒன்றதாயனேகசத்தியுடையதாய்.” எ - ம். ஆணவமலத்திற்குச் சொல்லும் விருத்தத்தின்கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் “ஏகமாய்த்தங்காலவெல்லைகளின்மீளு மெண்ணரியசத்தியதாய்.” எ - ம். இந்த ஆணவமலத்தைத் திரோதாயி பாகம்வருத்துகைக்கு. “ஏயமும்மலங்கடத்தந் தொழிலினையிறற்றவேவுந், தூயவன்றனதோர்சத்தி திரோதானகரியதென்றும்.” வரும் விருத்தத்தின்கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் “பாகமாம்வகைநின்று திரோதானசத்தி பண்ணுதலான்மலமெனவும்பகர்வார்.” எ-ம். வருகையாலும். இனி யசத்தமாயாகாரணத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட “நித்தமாயருவாய்” என்னும் விருத்தத்தின்கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் “உருவாதிசதுவிதமாய்” என்னும் விருத்தம்வருகையாலும் இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட மாயையென்றொரு முதலில்லையென்றுஞ் சிவன்வேண்டிவதில்லை கன்மங்கடானே யான்மாக்களைக்காரியப்படுத்துமென்றுஞ் சொல்லுகிற சமயிகளைமறுத்து மாயையுண்டென்று மிந்தமாயையுங் கன்மமும் ஜடமாகையாற் றானேகாரியப்படமாட்டாது இவையிறறைக்கூட்டிக் காரியப்படுத்துகைக் கொருகத்தாவுண்டென்றும் வருங்கருத்தாகிய. “உலகுடல்கரணங்காலமுறுபலநியதிசெய்தி, பலவிலைகொண்டிகன்மம் பண்ணுவதுண்பதான, நிலவிடாதிவைதாஞ்சென்று நினைந்துயிர்நிறுத்திக்கொள்ளா, தலகிலாவறிவனானே யனைத்திடுமருளிஞலே.” என்னும் விருத்தத்தின்கருவைப்பற்றி இந்நூலினும். “என்னையிதுவெனில்”. எ-ம். “படைத்ததொருபடி”. எ-ம். “அல்லன்மிகவுயிர்க்கிவைதான்.” எ - ம். வரும்விருத்தங்கள்மூன்றும்வருகையாலும். அன்றியும் ஆன்மாக்களுக்கு மூன்

ஹமலமும்நாதியென்பதற்குச் சிவஞானபோதத்தி லிரண்
டாஞ்சூத்திரத்து வெண்பாவில் “நெல்லிற்குமியு நிகழ்செம்
பினிற்களிம்புஞ், சொல்லிற்புதிதன்று தொன்மையே.” எ-ம்
சித்தியாரினும், “மும்மலநெல்லினுக்கு முனையொடுதவிடுமி
ப்போன், மம்மர்செய்தனுவினுண்மை வடிவினைமறைத்து
நின்று.” என்னும் இவ்விரண்டினுள்ளமுள்ள கருவைப்பற்றி
இந்நூலின்முற்கூறிய “அல்லன்மிக” என்னுஞ் செய்யுண்மு
டிவிலே “நெல்லின்முனை தவிடுமிப்போலநாதியாக.” எ-ம்
வருகையாலும், முற்கூறிய அசுத்தமாயையின் காரியமாயு
ள்ள கலையாதிதத்துவங்களின் றேற்றங்களையுங் காரியப்படு
கையுஞ் சொல்லப்பட்ட “மாயையிற் காலமோடு” என்னும்
விருத்தந்தொடங்கி “குறிகொள்வச்சிரத்தினோடு” என்னும்
விருத்தமுடிவாகிய செய்யுள்பதினைந்தினு முண்டாகிய தோ
ற்றத்தின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் “அருத்திமிகுங்கலைகா
லம்” “மன்னியகன்மேந்திரியம்” என்னும் விருத்தமிரண்டும்
வருகையாலும் தன்மத்தின் காரணகாரியத்துக்கு “தன்ம
மோடதன்மமாகி.” எ - ம். “இருவினையநாதி.” எ - ம். “உ
டற்செயல்கன்மம்.” எ - ம். “மேலைக்குவித்துமாகி.” எ-ம்.
“முற்செயல்விதியை.” எ - ம். வரும்விருத்தங்களின் கரு
வைப்பற்றி இந்நூலினும் “நண்ணியிடும்.” எ - ம், “கன்ம
நெறி.” எ - ம். “மேலைக்குவருவினை.” எ - ம். “உற்றதொ
ழில்.” எ - ம். வரும்விருத்த நாலும்வருகையாலும் இங்ங
னஞ்சொல்லப்பட்ட மலங்களின் றெகையாகிய “மலமா
யைகன்ம மாயேயந்திரோதாயிமன்னிச் சலமாரும்பிறப்பிற்
ப்பிறற்கி.” என்னும் விருத்தத்தின் கருவைப்பற்றி இந்நூ
லினும் “மோகமிகவுயிர்கடொறு முடனாய்நிற்கும்” என்னும்
விருத்தம்வருகையாலும் இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட மலமை
ந்தினுள்ளும் ஆணவமலம் ஆன்மபோதத்தை மறைக்குமெ

ன்றும் அப்படி யாணவமலமென்பதொன்றில்லை மாயாசரீ
 ரங்களே யான்மபோதத்தை மறைக்குமென்றும் மாயாகா
 ரியமான கலையாதிதத்துவங்களினாலே சிவன் ஆணவமலத்
 தைப் பாகமாக்குவனென்றும் வருங்கருத்தாகிய “போத
 காரியமறைத்து நின்றதுபுகல்மலங்காண்.” எ - ம். “மலமெ
 னவேறென்றில்லை மாயாகாரியமதென்னில்.” எ - ம். “மா
 யையேயான்மஞானக் கிரியையமைதத்துநிற்கும்.” எ-ம்.
 “பருதியைமுகின்மறைப்பப் பாயொளிபதுங்கினுற்போல்.”
 எ - ம். “எல்லாமாய்த்தத்துவங்க ளிசைந்ததெண்ணுவுக்
 கு.” எ-ம். “எழுமுடல் கரணமாத்” என்னும் விருத்தத்தில்
 “மாயைகொடுமலமொழிப்பன் முன்னோன்.” எ - ம். வரும்
 விருத்தங்களின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் “ஒங்கிவரும்
 பலவுயிர்கள்” என்னும் விருத்தந்தொடங்கி “புகலுமலமொ
 ழிதற்குக் கலாதிமுதன்மாயை பொருந்தியிடுமரனருளால்.”
 என்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுளைந்தும் வருகையாலும்
 அந்தக்கலையாதி தத்துவங்களோடு மான்மாக்கள்கூடிப் பிர
 பஞ்சகாரியப்படுகைக்கு முற்கூறிய “மாயையிற் காலமோடு”
 என்னும் விருத்தந்தொடங்கி “இரந்தரமாகி வானுரன்” என்
 னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுள்பதன்முன்னினுட் டத்துவ
 ங்கள் காரியப்படுங்கருத்தைப்பற்றி இந்நூலினும் “இத்தகை
 மையிறையருளால்” என்னும் விருத்தத்தில் “சுத்தமாயை
 வைத்தகலைதான் மூலமலஞ் சிந்தே நீக்கி” என்னும் பதந்தொ
 டங்கி “முந்தியவைம்பூதங்கள் வானாதிதாக” என்னும் வி
 ருத்தமுடிவாகிய செய்யுளேழும் வருகையாலும் அன்றியும்
 தத்துவமுப்பத்தாறின்றொகைக்கு மூவகைத்தத்துவங்களுக்கு
 ம் ஆன்மாக்கள் யோனிவிட்டுயோனிபற்றி ஜநமரணப்படு
 கிறதற்கும் நால்வகைத்தோற்றத்துக்கு மெண்பத்துநான்கு
 நூறாயிர யோனிபேதத்தொகைக்கும் சித்தியாரில் வரும்விரு

த்தங்களாகிய “சுத்ததத்துவங்களென்று முன்னமேசொன்னவைந்து, மித்தகைமையினியம்பு மிவைமுப்பத்தொன்றுமாகத், தத்துவமுப்பதாரும்.” எ-ம். “ஐந்துசுத்தத்தின்கீழே முசுத்தாசுத்தமசுத்தந், தந்திம்புமான்கீழெண்முன் ருயதத்துவஞ் சீவர்க்கும்.” எ - ம். சிவஞானபோதத்தி லிரண்டாஞ் சூத்திரத்து வெண்பாவில். “அரவுதன்றேலூரிவு மக்கனவும் வேறு, பரகாயம்போய்வரு மப்பண்பும்.” எ - ம். சித்தியாரில். “பன்னகமண்டசங்கள் பரகாயந்தன்னிற்பாய்வோர், துன்னுதோல் முட்டையாக்கை துறந்துசெல்வதுவேபோல.” எ - ம். “அண்டசஞ்சுவேதசங்க ளுற்பீசஞ்சராயுசத்தோ, டெண்டருநாலெண்பத்து நான்குநூறியிரத்தா, லுண்டுபல் யோனி”. எ - ம். வரும்விருத்தங்களின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் “இந்நிலையிலேந்துசுத்தம்.” எ-ம். “தோற்றியிடுமண்டசங்கள்.” எ-ம். விருத்தமிரண்டும் வருகையாலும் அன்றியும் இங்ஙனமான்மாக்கள் பிரபஞ்சகாரியப்பட்டு மலபாகம் வந்து முத்திக்கேதுவாவார்களென்பதற்கு சித்தியாரில். “அரன்விதியருளதென்றே யறைந்தன மதுவுமுன்னே, தநாநரகந்துறக்கந் தனுகரணதியெல்லாம், வருவதுஞ் செய்தநாதி மலங்களிம்மருந்தாற்றீர்த்துப், பரகதியதுவுந்தந்து பா தபங்கயமுஞ்சூட்டிம்.” எ-ம். வரும்விருத்தத்தின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் “இனையபலபிறவிகளின்.” எ - ம். “நாடிய சத்திரிபாதம்.” எ - ம். “அரிவையரின்புறுமுத்தி.” எ-ம். விருத்தமுன்றும் வருகையாலும் “எண்ணரிதாய்” என்றவிருத்தந்தொடங்கி “அரிவையரின்புறுமுத்தி” என்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட்களித்தனைக்கு முன்னுள்ளநூல்களி லிரண்டாஞ்சூத்திரத்திற் செய்யுட்களேதுக்காட்டி வருகையால் இவையு மிரண்டாஞ்சூத்திரமாக நின்றதெனவறிக. அப்படியானு லிந்நூலில் இரண்டாஞ்சூத்திரமாக வகுத்தசெய்யு

ள் முப்பத்திரண்டினுள்ளுஞ் சுத்தமாயா காரண காரியத்து
க்கு வகுத்த “உன்னலரும்பரசிவன்மனருளாலேநாத முதிக்க
குமிகுங்குடி லேதனில்.” எ - ம். வாக்குகளுக்கும். “வந்த
டைந்துபின்னமாய்” எ - ம். வரும்விருத்தங்க ளிரண்டுக்கும்
ஏதுக்காட்டாததேதென்னி லந்தச்சுத்தமாயையின் பிரசங்க
ஞ் சித்தியாரில் முதற்குத்திரத்திலே வருகையாலே யதற்கு
யேதுக்காட்டினதில்லை யெனவறிக. அப்படிச்சுத்தமாயை
யைச் சித்தியாரில் முதற் குத்திரத்திலே சொல்லியிருக்க இ
ந்நூலிரண்டாஞ்சுத்திரத்திலே கூட்டுகைக்கு வழியேதென்
னி லந்தச்சுத்தமாயையானது சிவன்கொள்ளப்பட்டதிரு
மேனிக்குடம்பாய்நிற்கையாலு மலங்கொடுங்கூடி வருகை
யாலும் சித்தியார்செய்தருளினவர்அந்நூலின் முதற்குத்
திரம் பதியிலக்கணமாகையா லந்தப்பதியாகியசிவனுக்குச்
சுத்தமாயை திருமேனியென்னுங் கருத்தைப்பற்றி “வித்தை
யோடிசர்சாதாக் கியஞ்சத்திசிவங்களைந்துஞ், சுத்ததத்துவ
ஞ்சிவன்றன் சுதந்தரவடிவமாகும்.” எ - ம். சுத்தமாயையை
முதற்குத்திரத்திலே கூட்டியருளிச்செய்தா னெனவறிக. இந்
தச்சிவப்பிரகாசஞ்செய்தருளினவர் சுத்தமாயையை மலமா
யைகன்மங்களைவகுத்தருளிச்செய்து சொல்லுகிறவொழுங்
கிலே கூட்டியருளிச்செய்கையினாலும் அன்றியு மலத்தொ
கைக்கருளிச்செய்த விருத்தமாகிய “மோகமிகவுயிர்கடொ
றும்”என்னும் விருத்தத்தின்முடிவிலே “தேகமுறுகரணமொ
டுபுவனபோகச் செயலாருமாமாயைத் திரட்சியொன்றென்,
ருகமலமைந்தென்பர்”. எ-ம். வருகையாலும் இரண்டாஞ் சூ
த்திரத்தின்கருவைப்பற்றிச் சிவனுன்மாக்களை மாயாகன்மங்
களொடுங்கூட்டிக்காரியப்படுத்தி மலபாகம் வருத்தமுறை
மையைச்சொல்லுகையாலு மிந்தச்சுத்தமாயை மலத்தோடு
ங்கூடிவருகையா லிதனை யிரண்டாஞ்சுத்திரத்திலே கூ

ட்டப்பட்டதெனவறிக. அப்படிச்சுத்தமாயையை மலத்தோ
 டிங் கூட்டுகைக்கு அநுபோகமேதென்னில் முத்தியைப்பெறு
 மான்மாக்களுக்குத் தத்துவமுப்பத்தாறுநீங்கியே முத்தியெ
 ன்னும் விதியைப்பற்றித் தத்துவமுப்பத்தாறின் ஈத்ததத்
 துவங்களுங் கூடிவருகையா லையுநீங்கியே முத்தியைப்
 பெறவேண்டுமென்பதைப்பற்றி யப்படிவைக்கப்பட்டதென
 வறிக. அப்படியானால்இந்நூல் சித்தியாராப் பின்சென்றநூ
 லாயிருக்கச் சுத்தமாயையைச் சிவனுக்குத் திருமேனியென்று
 அந்நூல் முதற்சூத்திரத்திலே சொல்லியிருக்க அதனை யிந்நூ
 லின் மலத்தோடிகூட்டி வேற்றுமைகூறுதற்கு விதியேதெ
 ன்னில் சித்தியார் வழிநூலாகையாலு மிந்நூல் சார்புநூலா
 கையாலும் “இருவாநூற்குமொருசிறைதொடங்கித்திரிபுவே
 றுடையது புடைநூலாகும்” என்பதைப்பற்றியப்படிவேற்று
 மைகூறினதெனவறிக. ஆக விங்ஙனங் கூறிவந்தவகைகளா
 ல் “எண்ணரிதாய்” என்னும் விருத்தந்தொடங்கி “அரிவை
 யரின் புறுமுத்தி” என்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுள் மு
 ப்பத்திரண்டு மிரண்டாஞ்சூத்திரமாகநிற்குமென்பதை யநு
 பவத்தாற்கண்டுகொள்க. இங்ஙன மிரண்டாஞ்சூத்திரமாக
 வகுத்தசெய்யுள் முப்பத்திரண்டினுள்ளு முதல்விருத்தமாகி
 ய “எண்ணரிதாய் நித்தமாய்” என்னும் விருத்தஞ் சிவஞான
 போதத்தி லிரண்டாஞ்சூத்திரமாகிய “அவையேதானே” எ
 ன்றமுதற்செய்யுளின் கருத்தைப்பற்றி நிற்குமேயானால் அந்
 நூலில் இந்தச் சூத்திரத்தில் வருஞ்செய்யுட்களின் கருத்து
 அந்தச் சூத்திரத்துக்குஅதிகாரமாகிய முதற்செய்யுளிலே நி
 ன்றாற்போல் இந்நூலினு மிங்ஙன மிரண்டாஞ்சூத்திரமாக
 வகுத்த செய்யுட்களில்வருங்கருத்து “எண்ணரிதாய்” என்
 னும் விருத்தமாகிய முதற்செய்யுளிலே வருமுறைமை யெ
 ங்ஙனையென்னில் அஃதாவது “எண்ணரிதாய் நித்தமாய்” எ

ன்றதற்குமேலாக “இருண்மலத்துளமுந்தி” என்றது ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமல மறைப்புக்குச்சொன்ன “ஏகமாய்” என்னும் விருத்தம் வகுத்தசெய்யுள் முப்பத்திரண்டினுள்ள முதல்விருத்தமாகிய “எண்ணரிதாய் நித்தமாய்” என்னும் விருத்தம் சிவஞானபோதத்தி விரண்டாஞ்சூத்திரமாகியதின்கருவைப்பற்றி நிற்கையாலும் “இருவினையின்றன்மைகளுக்கீடானவாக்கை யண்ணலருளானண்ணி.” எ - து. சிவனருளாலே யான்மாக்கள் மாயாகன்மங்களோடுங் கூடுவார்களென்பதற்குச்சொன்ன “உன்னலரும்பரசிவன்றனருளாலே” என்னும் விருத்தந்தொடங்கி “மோகமிக” என்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட்களின் கருவைப்பற்றி நிற்கையாலும் “அவையவராயதனா லலகினிகழ்போகங்களருந்துமாற்றும் புண்ணியபாவம்புரிந்து போக்குவரவுடைத்தாய்.” எ - து ஆன்மாக்கள் கேவலசகலப்பட்ப்டியோனிவிட் டியோனிபற்றி ஜநநமரணப்பட்ப்டும் வருவர்களென்பதற்குச்சொன்ன “ஒங்கிவரும்பலவுயிர்கள்” என்னும்விருத்தந்தொடங்கி “இனையபலபிறவிகள்” என்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட்களின் கருவைப்பற்றி நிற்கையாலும் “புணருமிருண்மலபாகம்பொருந்தியக்காலருளா, லுண்ணிலவுமொளியதனா விருளகற்றிப்பாத முற்றிடு நற்பசுவர்க்கம்.” எ - து. ஆன்மாக்கள் மலபாகம்வந்து திருவருளுண்டாய் முத்திக்கேதுவாவார்களென்பதற்குச்சொன்ன “நாடியசத்திரிபாதம்” “அரிவையரின் புதுமுத்தி” என்னும் விருத்தங்களின்கருவைப்பற்றி நிற்கையாலும் “எண்ணரிதாய்” என்னும் விருத்தம் இங்ஙன மிரண்டாஞ்சூத்திரமாக வகுத்தசெய்யுட்களுக்கு அதிகாரமாக நின்றதெனவறிக.

இங்ஙனங் கூறப்பட்ட எண்ணரிதாயென்றசெய்யுள் முதற்கூத்திரமாகிய பதியிலக்கணத்துக்குமேலாகப் பசுவி

லக்கணமாகநிற்கையா லந்தப்பசுவினிலக்கண மேலருளிச் செய்வா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

எண்ணரிதாய்நித்தமாபிருண்மலத்தினமுந்தி யிரு வினையின்றன்மைகளுக்கீடானயாக்கை, யண்ணலருளா னண்ணியவையவராயதனா லலகினிகழ்போகங்களருந் துமாற்றும், புண்ணியபாவம்புரிந்துபோக்குவரவுடைத் தாய்ப் புணருமிருண்மலபாகம்பொருந்தியக்காலருளா, லுண்ணிலவுமொளியதனாலிருளகற்றிப்பாத முற்றிடுநற் பசுவர்க்கமெனவுரைப்பருணர்ந்தே. (எ)

எண்ணிலாவயிர்க ளிறந்துபிறந்தொருகா னண்ணிடுமரனடி யருளாலென்றது.

வி - ம். எண்ணரிதாய். எ - து. ஆன்மாக்க ளிலக்கத் தினு ளளவுபடுத்ததற்கரிதாய்,—நித்தமாய். எ - து. ஒருகா லத்தினு மழியாததாய்,— இருண்மலத்தினமுந்தி. எ - து. அஞ்ஞானமாகிய ஆணவமலத்தினுலே மறைப்புண்டிகிடந் து,— இருவினையின்றன்மைகளுக் கீடானயாக்கை யண்ணல ருளானண்ணி. எ - து. அவரவர்களுக்குண்டான புண்ணி யபாவங்களுக்கீடானதோ ருடல்களைத் தம்பிரானார்காருண் ணியத்தினுலேபொருந்தி,—அவையவராய். எ - து. அவனவ ளதுவாகிய வந்தவுடம்பென்னத் தானென்னத் தோன்றும் பிறிவற்றுநின்று,— அதனாலலகினிகழ்போகங்களருந்து மாற்றும் புண்ணியபாவம்புரிந்து. எ - து. அந்தவுடம்புக ளோடுங் கூடுகையாலே யெண்ணிறந்தபோகங்களைப்புசித் து அந்தப் புசிப்பாலுண்டாகிய ஹிதாஹிதங்களினுலே மீள வும் புண்ணியபாவங்களை யார்ச்சித்துக்கொண்டு அதனா லே,— போக்குவரவுடைத்தாய். எ - து. இறந்துபிறந்துவ ருவதாய்,—புணரும். எ - து. இங்ஙனம் பொருந்திவாராநி

ற்கும். இப்படி வரச்செய்தே;—இருண்மலபாகம் பொருந்தி யக்கா லருளாலுண்ணிலவுமொளி. எ - து. அநாதியேயான் மாவைமறைக்கப்பட்ட ஆணவமலமானது கூடியம்வந்தவ வதரத்துச் சிவனுடையவருளாலே யந்தவான்மாவினிடத் திலே ஞானம்பிரகாசியாநிற்கும். அன்றியும், புணருமிருண் மலபாகமென்று பதங்கூட்டி யான்மாக்களோடுங்கூடிநிற்கி ற வாணவமலமென்று பொருளுரைப்பினுமாம்.— அதன ளிருளாகற்றிப் பாதமுற்றிடு நற்பசுவர்க்கம். எ - து. அங்ங னம் பிரகாசிக்கப்பட்ட ஞானத்தினாலே யந்தவாணவமல மறைப்பைநீங்கிச் சிவனுடைய திருவடியிலே பொருந்திடு ம் பக்குவப்பட்டசுத்தான்மாக்கள்,— எனவுரைப்பருணர் ந்தே. எ - து. என்றிங்ஙனஞ்சொல்லுவார்க ளறிவாலுயர் ந்தபெரியோர்கள். எ - று.

து - ம். எண்ணிரதாய். எ - கு. ஆன்மாக்களை யிலக் கத்தினுள்ளவுபடுத்துதற் கரிதென்ற தேதென்னில் ஒவ்வொ ருயோனிவர்க்கங்கடோறுமுண்டான வான்மாக்களையவு படுத்தப்படாததுகொண்டே எண்பத்துநான்கு தூரூயிர யோனிபேதத்திலுண்டான வான்மாக்களையு மளவுபடுத்த ப்படாதபடியாலும்; அன்றியு மவதரந்தோறுந் திருவடியி லே கூடினவான்மாக்கள் மீளவும் ஜநநங்களில் வாராதிரு க்கவும் பிரபஞ்சகாரியப்பட்டு வருகிற வான்மவர்க்கந் தொலையாததுகொண்டு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இத ற்கு. பி-ம். கோயிற்புராணத்தில். “எத்தகையபோகங்களெ வற்றினுக்குங் காரணமாய், வைத்தபடியிடம்போதா வகை நெருங்கு மன்னுயிர்கள்.” எ - ம். “கற்பங்கடோறு நடஞ் செய்கழலணைந்தோர் கணிப்பில்லார்.” எ-ம். வருமதுகண்டு கொள்க. இனிநித்தமாய். எ - கு. ஒருகாலத்தினுமழியாததெ ன்றதேதென்னில் பதிபசுபாசமென்னப்பட்ட முதல்மூன்று

நித்தியமென்று நூல்கள் சொல்லுகையாலு முத்தியிலுமான்
 மாக்களுக் கழிவில்லாதபடியாலு மப்படிச்சொன்னதென
 வறிக. இங்ஙனம் பதிபசுபாச மூன்று மநாதியென்பதற்கு.
 பி-ம். திருமந்திரத்தில் “பதிபசுபாசமெனப்பகர் மூன்றும்,ப
 தியினைப்போற் பசுபாசமநாதி.”எ-து. கண்டுகொள்க. அன்றியு
 ம் முத்தியிலுமான்மாக்க ளுழியாதென்றதற்கு. பி - ம். உண்
 மைவிளக்கத்தில். “முத்திதனின்மூன்று முதலுமொழியக்
 கேள், சுத்தவதுபோகத்தைத்துய்த்தலணு - மெத்தனவே, யி
 ன்பங்கொடுத்தலிறை யித்தைவினைவித்தன்மல, மன்புடனே
 கண்டுகொளப்பா.” எ - து. கண்டுகொள்க. அன்றியும் சித்தி
 யாரிலும் “கரும்பைத்தேனைப்பாலைக் கனியமுதைக்கண்
 டைக் கட்டியையொத்திருப்பனந்த முத்தியினிற்கலந்தே.”
 என்றமையால் ஆன்மாவில்லாதபொழுது அதுபவிப்பானில்
 லாதாகையா லதுபவமுண்டானதுகொண்டே யான்மாவுமு
 ண்டென்பதை யதுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. இனியிருண்ம
 லத்தின்மூந்தி. எ - கு. ஆன்மா வாணவமலத்தான் மறைப்பு
 ண்டுகிடக்குமென்ற தேதென்னில் கேவலப்பட்டு மாயைதா
 ரகமாக வொடுங்கிக்கிடக்குமவதரத்து கலையாதிதத்துவங்க
 ளாயுள்ள காரியமாயையுநீங்கி யாணவமலமறைப்பாகக்கிட
 க்கையாலேயப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. இதற்கு.பி-ம்.சித்
 தியாரில். “அறிவிலனமூர்த்தனித்த னராகாதிசூணங்களோ
 டிஞ், செறிவிலன்கலாதியோடுஞ் சேர்விலன்செயல்களில்
 லான், குறியிலன்கத்தாவல்லன் போகத்துக்கொள்கையி
 ல்லான், பிறிவிலன்மலத்தினோடும் வியாபிகேவலத்திலான்
 மா.” எ - ம். “மும்மலநெல்லினுக்கு முளையொடுதவிடுமிப்
 போன், மம்மர்செய்தணுவினுண்மை வடிவினைமறைத்துநின்
 று.” எ - ம், கண்டுகொள்க. இனியவையவராய். எ - கு. அவ
 னவளதுவாயென்ற தேதென்னில் உயர்திணையஃறிணையாகிய

யோனிபேதங்களினுள் அவனென்றது ஆண்பாலெனவறிக அவனென்றது பெண்பாலெனவறிக அதுவென்றது ஆணும்பெண்ணுமல்லாத அலியெனவறிக. உயர்திணையஃறிணையென்றதேதென்னில் உயர்திணையாவதுதெய்வயோனிமானுடையோனியெனவறிக. அஃறிணையென்றது மற்றுள்ளயோனிகளையெனவறிக. இனி யிருண்மலபாகம்பொருந்தியக்காலருளாலுண்ணிலவுமொளி. எ-சூ. மலபாகம்வந்த ஆன்மாக்களிடத்திலே சிவனருளாகியஞானம் பிரகாசிக்குமென்ற தேதென்னில் பக்குவப்பட்ட சுத்தான்மாக்களுக்கிருளாகிய வஞ்ஞானநீங்கி யொளியாகிய ஞானம்பிரகாசிக்கையாலே யப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். கோவைத்திருவாசகத்தில். “உருகுதலைச்சென்ற வுள்ளத்துமம்பலத்தும் மொளியே, பெருகுதலைச்சென்று நின்றோன்.” எ-து. கண்டுகொள்க. இனியதனாலிருளகற்றிப் பாதமுற்றிடு நற்பசுவர்க்கம். எ - சூ. அந்தஞானத்தினாலே சிவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தையடையும் பக்குவப்பட்ட சுத்தான்மவர்க்கமென்ற தேதென்னில் அங்ஙனம் பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களிடத்தில் பிரகாசிக்கப்பட்ட சிவனருளாகிய ஞானமேபற்றுக அந்தச்சிவத்தோடுங் கூடுகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “பவமேவியநெறி பந்திக்குமீசன்ப சுக்கடம்மை, யவமேவியநெறிப் போகங்களால்முற்ற வந்நிலையே, தவமேவியநெறி சத்திகண்ணற்சென்று சார்ந்துபின்னைச், சிவமேவுவொன்றுகாண்கொச்சைகாவலன் சித்திரிப்பே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மவர்க்க மெண்ணிறந்திருக்குமென்றும் நித்தமாயிருக்குமென்றும் ஆணவமலத்தான்மறைப்புண்டு கேவலப்பட்டுக்கிடக்குமென்றும் புண்ணியபாவங்களுக்கிடான சரீரங்களையெடுத்துமலபாகம்வந்தவாறே

சிவனருளாகிய ஞானத்தினாலே சிவனைப்பெறுமென்றும் வ
ருமுறைமையை யறிவித்தது. (௭)

இங்ஙனம் பசுவிலக்கண மருளிச்செய்து பதிப்சபாசந்
தெரித்தலென்னும் விதியைப்பற்றி மேற்பாசவிலக்கணங்கூ
றுமதே முறைமையாகலான் முற்கூறியவான்மாக்களோடு ம
நாதியே கூடியிருக்கப்பட்ட மலமாயாகன்மங்களி னியல்
பைக்கூறுமிடத்து ஆணவமாயைகாமியமென்னு மொழுங்
கைப்பற்றி முந்த வான்மாக்களைமறைக்கப்பட்ட ஆணவம
லத்தினியல்பும் அந்தமலத்தின் மறைப்பைநீக்குகிற திரோ
தாயியினியல்பு மருளிச்செய்வா னெகித்துக்கொண்டருளி
யது.

ஏகமாய்த்தங்காலவெல்லைகளின்மீளு மெண்ணரிய
சத்தியதாயிருளொளிர்விருண்ட, மோகமாய்ச்செம்பினு
றுகளிம்பேய்ந்துரித்த மூலமலமாயறிவுமுழுதினையுமறை
க்கும், பாகமாம்வகைநின்றுதிரோதானசத்தி பண்ணுத
லான்மலமெனவும்பகர்வரதுபரிந்து, நாகமாநதிமதியம்
பொதிசடையானடிக ணணுகும்வகைகருணைமிகநயக்கு
ந்தானே. (௮)

மோகமாமூல மலத்தின்முறைமையும்
பாகமாந்திரோதப் பகுதியும்பகர்ந்தது.

வி - ம். ஏகமாய். எ - து. ஆணவமலமானது எண்ணிற
ந்தவான்மாக்களோடுங் கூடிநின்று மறைத்துந் தானொன்று
யிருப்பதாய்,— தங்காலவெல்லைகளின்மீளு மெண்ணரியசத்
தியதாய். எ - து. ஆன்மாக்களுடைய பக்குவாபக்குவங்களு
க்குத்தக்கதாக அவரவரிடங்களிலே மறைத்துநின்று அந்த
ந்த ஆன்மபோதங்களின் மீட்சியிலே நீங்குவதாயிருக்கிற த

ன்காரியமான வெண்ணிறந்த சத்திகளையுடையதாய்,—இரு
 ளொளிரவிறுண்ட மோகமாய். எ - து. (செறிந்தவிறுளும்)
 (வெளியென்னும்படி நின்று ஆன்மாக்களுக்கு மிக்கமறைப்பு
 கள்செய்யுமதாய்,—செம்பினுறுகளிம்பேய்ந்து நித்தமூலமல
 மாய். எ - து. செம்பினுடன்கூடி யிருக்கப்பட்ட காளிதமா
 னது அந்தச்செம்புள்ளவன்றே யதனைமறைத்துள்ளும்புறம்
 புங்கலந்து வெட்டுவாய்தோறு நின்றற்போல வான்மபோ
 தத்தோடுங் கலந்து மறைந்துநிற்கிற அழியாதவநாதிமலமா
 ய்,— அறிவுமுழுதினையு மறைக்கும். எ-து. இங்ஙனமான்மா
 வி னிச்சாளுனக்கிரியைகள் சற்றும்ஜீவியாதபடி மறைத்து
 நிற்கும். இங்ஙன மாணவமலத்தினியல்பையருளிச்செய் தி
 ந்தமலத்தைப் பாகம்வருத்துகிற திரோதாயிசத்தியினியல்
 பு மேலருளிச்செய்கின்றது.— பாகமாம்வகை. எ-து. அந்த
 ஆணவமலமானது கூடியமாம்படி,—நின்று திரோதானசத்தி
 பண்ணுதலான். எ - து. சிவனுடைய வருட்சத்தியானது அந்
 த வாணவமலத்தோடுங்கூடித் திரோபவித்து நின்று காரிய
 ப்படுத்துகையால்,— மலமெனவும் பகர்வர். எ-து. இந்தத்தி
 ரோதாயிசத்தியை யந்தமலத்தோடுங்கூட்டி மலமென்றும்
 பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். இங்ஙனமலமெனவுமெ
 ன்ற வும்மைகொண்டே யந்தத்திரோதாயிசத்தியே யருளு
 ன்பதுதுணிவு. இங்ஙனந் திரோதமாய்நின்று காரியப்படுத்
 திமலபாகம்வருத்தின வருளானது இங்ஙனம் மலபாகம்வந்
 தஆன்மாக்களுக்குண்டாக்கும் பயனெதென்னில்,— அதுபரி
 ந்து. எ - து. அந்தவரு ளவர்களிடத்திலே கிருபைஜரித்துநி
 ன்று,— நாகமாநதிமதியம்பொதி சடையா னடிகண்ணுகும்
 வகைகருணை மிகநயக்குந்தானே. எ - து. பாம்பினையு மகத்
 தாயிருக்கிற கங்கா பரமேஸ்வரியையுஞ் சந்திரனையுஞ் சூழ்
 ந்திருக்கப்பட்ட திருச்சடாபாரத்தையுடைய தம்பிரானாதி

ருவடிகளிலே பொருந்து முறைமையை யுண்டாக்குந் தனது காருண்ணியத்தினாலே. எ - று,

து - ம். ஏகமாய். எ - கு. ஆணவமல மொன்றாயிருக்கவு மெண்ணிறந்தவான்மாக்களையுங் கூடிநின்று மறைக்குமென்றதற்கு வழியேதென்னில் இருளானது தானொன்றாயிருந்தும் பலகண்களையு மறைத்தாற்போல வெனவறிக. அப்படிமலமொன்றாயிருந்தும் பலவான்மாக்களையு மறைக்குமென்பதற்கு. பி - ம். திருவருட்பயனில் “பலரைப்புணர்ந்து யிருட்பாவைக்குண்டென்றுங், கணவர்க்குந் தோன்றாதகற்பு” எ - ம். இந்நூலினும். “மோகமிகவுயிர்கடொறுமுடனாய்நிற்கு மூலவாணவமொன்று”. எ - ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. இனி தங்காலவெல்லைகளின்மீளும். எ - கு. ஆன்மபோதங்களின் மீட்சியிலே நீங்குகிற சத்திகளென்றதேதென்னில் போதத்தின் மீட்சியாவது பிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்று கண்டு நீங்குகை யெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் “ஆசைதரு முலகமெலா மலகைத்தேரா மென்றறிந்தகலவந்நிலையேயாகும்”. எ - து. கண்டுகொள்க. அப்படிமலமொன்று யிருக்கவு மந்தமலத்தின்சத்திக ளெண்ணிறந்திருக்குமென்ற தேதென்னில் அந்தமலத்தோடுங்கூடி யிருக்கப்பட்ட வான்மாக்க ளெண்ணிறந்திருக்கையாலு மந்தவான்மாக்கடோறும் வெகுவிதமான சத்திகள்பதிந்து நிற்கையாலு மப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. அப்படி யான்மாக்கடோறு மந்தமலத்தின் சத்தி வெகுவிதமாகப் பதிந்து நிற்குமென்றதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “கதிதருங்காழிமன் கட்டிமப்பாசங்கள் மூன்றவைதாம், பொதிதருமாணவம் போகஞ்செய்கன்மமு மாயையுமா, முதியதுதானொன்று முன்பினிலாதது சேதனன்கண், ணதிகமறைப்பன் வாயிரகோடி விருத்திகளே. எ - து. கண்டுகொள்க. இனி யிருளொ

ளிர விருண்டமோகமாய். எ - கு. செறிந்த விருளும் வெளி
யென்னும்படி யிருளாயிருக்கு மந்தமலமென்ற தேதென்னி
ல் இருளானது பண்டபதார்த்தங்களைமறைத்துந் தான்தோ
ன்றி நிற்கையாலும் இந்தமலமானது தன்னையுங்காட்டாமல்
பொருளையுங்காட்டாமல் நிற்கையாலு மப்படிச்சொல்லப்
பட்ட தெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். திருவருட்பயனில். “ஒரு
பொருளுங்காட்டா திருளுருவங்காட்டு, மிருபொருளுங்கா
ட்டாதிது”. எ - து. கண்டுகொள்க. இனி செம்பினுறுகளிம்
பேய்ந்து நித்தமூலமலமாய். எ - கு. செம்பிற்காளிதம்போ
லவொருகாலத்தினு மழியாத வநாதமலமென்றதேதென்னி
ல்செம்பென்கிற பொருளுள்ளளவுங் காளித நின்றிற்போல
ஆன்மபோதமுள்ளமட்டு மந்தமலத்தின் மறைப்புப்போகா
தென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில்.
“விருத்திகளான் மறைக்கின்றவவ்வாணவம் வெங்குருமன்,
கருத்தியநான்முறை தேரிற்கலந்துட னாயனுவை, யருத்தி
யநஞ்சென்ன மோகஞ்செய்தாசை யநுபவத்திற், பெருத்
திடச்செம்பினிற் காளிதம்போலப் பிணைந்துளவே.” எ - து
கண்டுகொள்க. நித்தமூலமலமென்றது முத்தியினு மலமழி
யாதென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். உண்மைவிளக்கத்தி
ல். “முத்திதனின் மூன்று முதலும்.” என்றசெய்யுளின் முடி
விலே “இத்தைவினைவித்தன் மலம்.” எ - து. கண்டுகொள்க.
இனி யறிவுமுழுதினையுமறைக்கும். எ - கு. ஆன்மாவினிச்சா
னானக்கிரியைகளைச் சற்றும் ஜீவிக்க வொட்டாதபடி மல்
மறைக்குமென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு. பி - ம். சித்தி
யாரில். “சிவனுமிச்சாநானக் கிரியையாற்சிவனையொப்ப,
னுவனென்றிடிநாதி மலமிவற்றினைமறைக்கும்.” எ - து.
கண்டுகொள்க. இனி பாகமாம்வகைநின்று திரோதானசத்
திபண்ணுதலால். எ - கு. சிவனுடைய வருட்சத்தியானது

திரோதாயியாய் நின்று மலங்களைக் காரியப்படுத்துமென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “ஏயுமும்மலங்கடத்தந் தொழிலினையிறற்றவேவுந் தூயவன்றனதோர்சத்தி திரோதானகரியதென்றும்.” வருமது கண்டுகொள்க. இனி யதுபரிந்து நாகமாநதிமதியம்பொதிசடையானடிகண்ணுகும்வகைகருணைமிக நயக்குந்தானே. எ - கு. அந்தவருளானது திரோதமாய்நின்று ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம் வருத்தி மீளவும் பழையவருளாய்க் கிருபைஜநிக்குமென்ற தெங்ஙனையென்னில் மாதாவானவள் பிள்ளைகளிடத்திற்குற்றங்கண்டு கோபித்து மீளவுங்குணங்கண்டவாறே பிரியப்பட்டாற்போலவெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். திருவாசகத்தில். “பேதித்துநம்மை வளர்த்தெடுத்தபெய்வளைதன் பாதத்திறம்பாடியாடேலோ.” எ - ம். இந்நூலினும். “முற் சினமருவுதிரோதாயிகருணையாகி”. எ - ம். வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆணவமலமான தான்மாவை மறைக்குமுறைமையு மந்தமலத்தையருட்சத்தியானது திரோதாயியாய்நின்று பாகம்வருத்தி மீளவும் பழையவருளாய்க்கிருபைஜரித்து அப்படிமலபாகம்வந்த வான்மாக்களைச் சிவனுடையதிருவடியிலே கூட்டுவிக்குமுறைமையு மறிவித்தது.(அ)

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட வருளாகிய திரோதாயிசத்தி அந்தவாணவமலத்தைப் பாகம்வருத்து முறைமை யெங்ஙனையென்றுவினவ அந்தத்திரோதாயிசத்தியானது இச்சா ஞானக் கிரியாசத்திகளைத் தோற்றுவித்து அவையிற்றைக் கொண்டே சுத்தமாயையிலு மசுத்தமாயையிலுமுண்டானது கருண புவனபோகங்களைத் தோற்றுவிக்குமிடத்து அவையிற்றோடு மான்மாக்களைக்கூட்டிக் கன்மத்தைப்புகிப்பித்து

மலபாகம்வருத்தவேண்டிகையா லதில் சுத்தமாயையின்னோ
ற்ற முந்தவருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

உன்னலரும்பரசிவன்றனருளாலேநாத முதிக்குமி
குங்குடிலைதனில்விந்துவருநாதந், தன்னிலதினொளிவள
ருஞ்சதாசிவராமவரிற் றயங்கவருமீசர்வித்தைதனையளி
ப்பரதனான், மன்னுவரிவ்வகையைவர்வாய்மையினான்மு
ன்னே வந்திடுமென்றுசெய்தவிந்துவாழாவகையே,
முன்னுதவுசூக்குமாதியொருநான்குமென்று மொழிந்தி
டுவருங்குலைகண்முதிர்ந்துளோரோ. (கூ)

வைத்தமாமாயையின் வாக்குநான்குஞ்
சுத்ததத்துவமைந்துந் தோன்றுமென்றது.

வி - ம். உன்னலரும்பரசிவன்றனருளாலே நாதமுதி
க்குமிகுங்குடிலைதனில். அநுவயம். உன்னலரும் பரசிவன்ற
னருளாலே மிகுங்குடிலைதனி னாதமுதிக்கும். எ - து. மன
த்தினுனைத்தற்கரிய பரமசிவனுடைய பராசத்தியாலே கு
டிலையாகிய மாமாயையிலே நாததத்துவந்தோன்றும்,—வி
ந்துவருநாதந்தன்னில். அநுவயம். நாதந்தன்னில் விந்துவ
ரும். எ - து. முற்கூறியநாதத்திலே விந்துதத்துவந்தோ
ன்றும்,—அதினொளிவளருஞ் சதாசிவராம். எ - து. அந்தவி
ந்துவிலே பிரகாசமிக்க சாதாக்கிய தத்துவந்தோன்றும்,—
அவரிற்றயங்கவருமீசர். எ - து. அந்தச்சாதாக்கியத்திலே
விளக்கமாகவரு மீசுரதத்துவந்தோன்றும்,— வித்தைதனைய
ளிப்பர். எ - து. அந்தவீசுரருஞ் சுத்தவித்தையைத்தோற்
றுவிப்பர்,— அதனான் மன்னுவரிவ்வகையைவர். அநுவயம்
அதனா லிவ்வகையைவர் மன்னுவர். எ - து. முற்கூறியவகை
களாற் குடியுபாதானமாக விந்தத்தத்துவங்களைந்துந் தோ

ன்றினவொழுங்கிலே தத்துவகத்தாக்க னைவருந்தோன்றி யிந்தத்தத்துவங்களோடும் பொருந்திநிற்பார்கள்,—வாய்மையினான் முன்னேவந்திடுமென்றுரைசெய்தவிந்து. எ - து. உண்மையாக முன்பே நாதத்திலேதோன்றுமென்று சொல்லப்பட்ட விந்துவிலே,—வழாவகையே முன்னுதவு சூக்குமாக தியொருநான்கும். அதுவயம். வழாவகையே சூக்குமாதியொருநான்கு முன்னுதவும். எ - து. தப்பாதமுறைமையினாலே சூக்குமைமுதலாகிய வாக்குகணையு முற்கூறிய சிவசத்திகடோற்றுவிக்கும்,— என்றுமொழிந்திடுவ ரருங்கலை முதிர்ந்துளோரோ. எ - து. என்றிங்நான்கு சொல்லு வர்க ளரியநூல்களையுணந்த பெரியோர்கள். எ - து.

து - ம். உன்னலரும் பரசிவன். எ - கு. மனத்தினுனினைத்தற்கரிய பரமசிவனென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் அந்த நிஷ்களசொருபியாயிருக்கின்ற பரமசிவனை ஆன்மபோதத்தாற் சுட்டியறிய வொண்ணாதபடியாலே யப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில், “தன்னறிவதனாற்காணுந்தகைமையனல்லனீசன்.” எ - ம். கோயிற் புராணத்தில், “காரணங்கற்பனை கடந்தகருணை” எ - ம். இந்நூலினும், “நாடரியகருணை.” எ - ம். வருமேதுக்களைக்க ண்டிகொள்க. பரசிவன்றனருளாலே. எ - கு. பரமசிவனுடைய பராசத்தியாலே குடிலையிலே நாதந்தோன்றுமென்று பராசத்தியின்மேல்வைத்துப் பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் அந்தப் பரமசிவமானது பிரபஞ்சத்தைக் காரியப்படுத்துமிடத்துத் தனதுசத்தியைவிரித்து அதுவே யுடம்பாகநின்று காரியப்படுத்துகையா லப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில், “முன்னருட்சத்திதன்பான் முகுட்குந்தான்முனையானன்றே” எ - ம். இந்நூலினும், “நீடுபராசத்தி நிகழிச்சாரூன நிறைகிரியைதர

வதனை நிமலன்மேவி, நாடரியகருணை திருவுருவுருவமாகி”
 எ - ம். ஞானபூசைத்திருவிருத்தத்தில். “இன்புருவச் சிவன்
 படைத்தற் கிச்சைகாலத் திசைவுழிவித்தியாதேகி யாகியெ
 ழிற்கிரியை, முன்பெருகக் குடினையினையடைந்துநாத முந்
 துவிந்தக் காமனுநன் மொழிமுறையேவகுத்துத், தன்பொ
 ருவில்மந்திரத்தாற் சதாசிவாதிபுதவி”. எ - ம். வருமதுக
 ண்டுகொள்க. இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட சிவசத்திகளாலே
 குடினையிலே தோன்றுமென்ற நாதவிந்து முதலாகியதத்து
 வங்களுக்கு வகுப்பேதென்னில் நாதமென்றது சர்வான்மா
 க்களுக்கு மறிவையெழுப்புவித்துநிற்கிற ஞானமெனவறிக.
விந்துவென்றது சர்வான்மாக்களுக்குமுண்டாகிய தொழிலே
யெழுப்புவித்துநிற்கிற கிரியையெனவறிக. சாதாக்கியமெ
ன்றது அந்தஞானமுங் கிரியையுமாகிய நாதவிந்துக்கவிர
ண்டுங்கூடின வவதரமெனவறிக. ஈசரமென்றது கிரியையே
றி ஞானங்குறைந்துநின்ற வவதரமெனவறிக. சுத்தவித்தை
யென்றது ஞானமேறிக் கிரியைகுறைந்துநின்ற வவதரமெ
னவறிக. இவையிற்றுக்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “ஆ
ய்ந்தவத்தத்துவ மைந்தாவன சிவதத்துவத்தோ, டேய்ந்தவ
ச்சத்தி சதாசிவமீசனும் வித்தையுமென், ரோந்தறிவித்தினு
க் குண்ணெகிழ்ப்பானது சத்தியத்திற், போந்தெழுமங்குர
மைமுகத்தோனென்று போற்றுவரோ.” என்றதை இந்தத்தத்
 துவங்களைந்துஞ் சிவசத்தியாலே குடினையிலே தோன்றுமெ
 ன்பதற்குக்கண்டுகொள்க. இந்தத்தத்துவங்க ளெறியுங்குறை
 ந்து மொத்துநின்றதற்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “போ
 ற்றும்பரத்திற் பொதிகின்றஞானங் கிரியைபெற்றுத், தோற்
 றுஞ்சதாசிவ முன்னதைஞானங் கிரியைகுன்றிற், நேத்தியவி
 த்தை யிவற்றின்நிரிவு மகேசன்மயல், மாற்றுஞ்சிரபுரத்தெ
 ன்கோனெறியில் வகுத்தனவே.” எ-ம். சித்தியாரிலும். “ஞா

னமேயானபோது சிவன்ரொழில்ஞானமொக்கி, லீனமில்ச
தாசிவன்பே ரீசனூந்தொழிலதேறி, லுனமேற்கிரியைவித்
தை யுருத்திரனிலையபோக, மானபேரதிகாரத்தோ டதிகர
ணத்தனாமே". எ - து. கண்டுகொள்க. இவையிற்றின்முற்கூ
றியவிந்துவுநாதமுஞ் சர்வான்மாக்களுக்கு மறிவையுந்தொ
ழிலையுமுண்டாக்குமென்று முன்சொன்னதற்கு. பி - ம். சி
த்தியாரில், "மூவகையனுக்களுக்கு முறைமையால்விந்துஞா
ன மேவினதில்லையாகில் விளங்கியஞானமின்றும்". எ - து.
கண்டுகொள்க. அதனால் மன்னுவரிவ்வகையைவர். எ - கு.
முற்கூறியவகையாற் குடிலையுபாதானமாகத் தத்துவங்களைந்
துந்தோன்றினவொழுங்கிலே தத்துவகத்தாக்க னைவருந்
தோன்றி யிந்தத்தத்துவங்களோடும் பொருந்திறிற்பார்க
ளென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் முற்
கூறியவகையாவது அத்தச்சிவமுஞ் சத்தியுந் குடிலையிலே
பொருந்தினவவதரத் தந்தக்குடிலையுபாதானமாகச் சிவத
த்துவங்கடோன்றுகையா லந்தச்சிவமுஞ்சத்தியு மந்தத்தத்
துவங்களுடம்பாகவு மதிஷ்டித்துத் தத்துவகத்தாக்க னைவ
ராகிற்கையாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அதற்கு
வழியேதென்னில் நாததத்துவமுடம்பாகச் சிவமதிஷ்டித்
துநிற்கையாலும் விந்துதத்துவமுடம்பாகச் சத்தியதிஷ்டித்
துநிற்கையாலு மந்தநாதமும் விந்துவுங்கூடின சாதாக்கியமு
டம்பாக அந்தச்சத்தியுஞ் சிவமுங்கூடி சதாசிவமாக அதி
ஷ்டித்துநிற்கையாலுந் கிரியையேறி ஞானங்குறைந்து ஈ
சுரமுடம்பாக மஹேசுரமதிஷ்டித்து நிற்கையாலு ஞானமே
றிக் கிரியைகுறைந்து சுத்தவித்தையுடம்பாக உருத்திரனதிஷ்
டித்துநிற்கையாலுந் தத்துவங்களுடம்பாகத் தத்துவகத்தா
க்கள் பொருந்திறிற்பார்களெனவறிக. என்றிங்ஙனந் தத்துவ
முடம்பாகத் தத்துவகத்தாக்கள் பொருந்திறிற்பார்களென்ப

தற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “வித்தையோடசர்சாதாக்கியஞ் சத்திசிவங்களைந்துஞ், சுத்ததத்துவஞ்சிவன்றன் சுதந்தரவடிவமாகு, நித்தமென்றுரைப்பர்கால நீங்கியநிலைமையாலே, வைத்திலர்முற்பிற்பாடு வருவித்தார்கருமத்தாலே.” எ - து. கண்டுகொள்க. என்றிங்ஙனஞ் சிவன்றன் சுதந்தரவடிவமாகுமென்று சிவமொன்றையுஞ் சொல்லியிருக்கச் சத்தியையுங்கூட்டித் தத்துவகத்தாவாகச் சொன்னதேதென்னி லந்தச் சிவமுஞ்சத்தியும் பின்னமற்றிருக்கையால் சிவத்தைச் சொல்லவே சத்திக்குமாமென்பதுகருத்து. அப்படிச் சத்திசிவமிரண்டும் பின்னமற்றிருக்குமென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “சத்திதானாதமாதி தானாகுஞ்சிவமுமந்த, சத்திதானாதியாகுந் தருவடிவானவெல்லாஞ், சத்தியுஞ்சிவமுமாகுந் சத்திதான்சத்தனுக்குச், சத்தியாஞ்சத்தன்வேண்டிற் றெல்லாமாஞ்சத்திதானே”. எ - து. கண்டுகொள்க. என்றிங்ஙனமுந் கூறிய வகைகளால் நாதவிந்து விரண்டுதத்துவமும் ஐந்தாகவிரிகையால் சத்திசிவமிரண்டுந் தத்துவகத்தாக்க னைவராகநிற்பதை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. என்றிப்படித்தத்துவமென்றுந் தத்துவகத்தாக்களென்று மிருவகையாயிருக்கத் தத்துவங்களின்பேர் தத்துவகத்தாக்களுக்குச்சொல்லியும் தத்துவகத்தாக்களின்பேர் தத்துவங்களுக்குச்சொல்லியும் வருகைக்குவழியேதென்னில் தத்துவங்களுடம்புந் தத்துவகத்தாக்க ளுயிருமாய் நிற்கையாலே உடம்புக்கிட்டபேர் உயிருக்குநின்றாற்போலத் தத்துவங்களின்பேர் தத்துவகத்தாக்களுக்கு நிற்கையாலும் விளக்குச் சுடரொரியந்தகளி விளக்கென்று பேர்பெற்றாற்போலத் தத்துவகத்தாக்களின்பேர் தத்துவங்களுக்கு நிற்கையாலு மப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இனி விந்துவழாவகையே முன்னுதவுகுக்குமாதி யொருநான்கும். எ - கு. விந்துவிலேநின்

றுந் தோன்றப்பட்ட வாக்குகணையுஞ் சிவசத்திகடோற்று
 விக்குமென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில்
 அந்தவீர்துவானது ஜடமானபடியால் அது தானாகத்தோற்று
 விக்கமாட்டாதாகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இ
 தற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “விந்துவின்மாயையாகி” எ
 ன்றவிருத்தத்தில். “விந்துதன்பால் வைகரியாதி.” எ - ம்.
 “சிவன் நன்சந்நிதிதன்னினின்றே.” எ-ம். வருகையாலப்படிச்
 சொன்னதெனவறிக. சந்நிதியென்றது அந்தச்சிவனுடைய
 சத்தியையெனவறிக. அன்றியும் முன்னதுவுக்குக்குமாதியொ
 ருநான்குமென்ற வும்மைகொண்டே வேறேயுஞ்சிலதோன்
 றுமென்பது கருத்தெனவறிக. அஃதாவது முன்சொன்ன
 விந்துவின் றேற்றமாகிய வாக்குகணையுமன்றியே ஐம்பத்
 தோரக்கரமும் என்பத்தொருபதமுஞ் சத்தகோடி மஹா
 மந்திரங்களும் வேதாகமபுராணசாத்திரங்களும் விஞ்ஞான
 கலர் பிரளையாகலருக்குத் தனுகரண புவனபோகங்களுந்
 தோன்றுமென்பது கருத்தாகையா லப்படிச்சொன்னதென
 வறிக. இவையிற்றுக்கு. பி - ம். கோயிற்புராணத்தில். “ச
 த்திகளிற்கருத்திருத்தித் தாவிலருமாமாயை, யுய்த்ததனி
 நாதாதி யைவகையுமுதிப்பித்து, வைத்தெழுத்துமொழிம
 றைநான் மந்திரமேமுதலான, சுத்தவழிவிரித்தசுத்த தத்
 துவங்கடொகுமுதலில்”. எ - ம். சித்தியாரில். “வித்தைக
 ளவித்தையீசர் சதாசிவவொன்றிவர்க்கு, வைத்ததும்பதங்க
 ள்வன்னம் புவனங்கண்மந்திரங்க, டத்துவஞ்சரீரம்போ
 கங் கரணங்கடாமெலாழு, முய்த்திடும்வயிந்தவந்தா னுபா
 தானமாகிநின்றே”. எ - து. கண்டுகொள்க. வயிந்தவமென்
றது குடிசையாகிய சுத்தமாயையை யெனவறிக. சுத்தமாயை
படங்குடிவானாற்போலக் காரணமுங்காரியமுமாக நிந்
கையால் சுத்தமாயையைச்சொல்லவே அதன்காரியமாகி

ய விந்துவுக்குமாமென்பது கருத்தெனவறிக. இனி யருங்க லைசண்முதிர்ந்துளோரோ. எ-கு. அரியநூல்களையுணர்ந்த பெ ரியோர்களுென்று பொருட்டித்தினதேதென்னில் அரியநூ ல்களையுணர்ந்தவர்க ளிங்ஙனங்கூறிய பொருளுக்குமாறுபா டிசொல்லுவர்க ளென்பதனா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “சுத்தவடிவியல்பாகவுடைய சோதி.” என்னும் விருத்தத்தில் “பித்தர்குணமதுபோல வொ ருகாலுண்டாய்ப் பின்னொருகாலறிவின்றிப் பேதையோரா ய்க், கத்திமொன்மாக்களுகாக் கட்டிப்பட்டோர் கனகவநா குறித்துப்போய்க் கடற்கேவீழ்வார்.” எ-து. சண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது மேலானசிவசத்திகளாலே சுத்த மாயையிலேயின்று நாதவிந்துமுதலான தத்துவங்டோன்று மென்றும் அந்தத்தத்துவங்களுடம்பாக முற்கூறிய சிவசத்தி களிரண்டுந் தத்துவகத்தாக்களாக வதிஷ்டித்துநிற்பர்களெ ன்றும் அதிலே விந்துசத்தியிடமாகச் சூக்குமைபைசந்திம த்திமை வைகரியென்னும் வாக்குகண்முதலானவைகளெல் லாந் தோன்றுமென்னுமுறைமையு மறிவித்தது. (க)

இங்ஙனஞ் சுத்தமாயாகாரணகாரியத்தினியல் பருளிச் செய்து மேல் அசுத்தமாயாகாரணத்தி னியல்பை யருளிச் செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

உருவாதிசதுவிதமாயொன்றொன்றெவ்வா வுண் மையதாய்நித்தமாயொன்றாயென்று, மருவாகிக்கன்மமா ரணுக்களியார்க்கு மாவாரமாயசித்தாயசலமாகி, விரிவா யதன்செயலின்வியாபியாயெல்லாம் விரிந்தவகைபுரிந்த டைவின்மேவியவையொடுங்க, வருகாலமுயிர்களெல்லா

மருவிடாமாய்மலமாய் மன்னியிடுமரனருளான்மாயை
தானே. (க0)

உன்னியசகலர்க் குடம்புமுதலாய்
மன்னியவசுத்த மாயையவகுத்தது.

வி - ம். உருவாதிசதுவிதமாய். எ - து. தேகமுதலான
வை நாலுபிரகாரமாவதேதென்னில் தனுவென்றுங் கரண
மென்றும் புவனமென்றும் போகமென்றும்வரும். அவையா
வன: தனுவென்றது பஞ்சபூதங்களு மவையிற்றின் காரியங்
க ளிருபத்தஞ்சங்கூடின பூததேகத்தையெனவறிக. கரண
மென்றது உட்கரணங்கள் புறக்கரணங்களெனவறிக. புவன
மென்றது கன்மம் புசிக்கைக்குண்டான விருப்பிடத்தையெ
னவறிக. போகமென்றது இவனுக்குப் புசிப்பாயுள்ளசத்தா
திவிடயங்களையெனவறிக.— ஒன்றொன்றொவ்வாவுண்மைய
தாய். எ-து. அவைநாலினு மொன்றையொன்றொவ்வாமுறை
மையினையுடைத்தாய். ஒன்றையொன்றொவ்வா முறைமை
யாவது தனுப்போலல்லகரணம் கரணம்போலல்ல புவ
னம் புவனம்போலல்ல போகம் எனவறிக.— நித்தமாய்.
எ - து. ஒருகாலத்தினுமழியாததாய். ஒருகாலத்தினுமழி
யாததாவது தன்காரியமாயுள்ளவை சங்காரகாலத்தழியினு
மப்பொழுதுமழியாமல் நிலைபேராய் நிற்பதாயென்றதெனவ
றிக.—ஒன்றாய். எ-து. அப்படிதனுகரண புவனபோகங்களா
ய்நின்றுங் காரியப்பட்டும் மூலகாரணமொன்று யிருப்பதா
ய்,—என்றுமருவாகி. எ-து. எக்காலமுமருபமா யிருப்பதாய்.
எக்காலமாவதுஅந்தத் தனுகரணபுவனபோகங்களாகப் பிர
பஞ்சகாரியப்படுங்காலத்து மவையொழிந்தகாலத்துந் தா
ன்கட்புலனுக்குத் தெரியாதாகையாலே யெனவறிக.—கன்
மமாரணுக்களியார்க்கு மாவாரமாய். எ-து. கன்மமானது

பொருந்தநின்று புசித்துமுடிந்துபோம்படிக்கேதுவாயுள்ள
வான்மாக்களுக்கெல்லாந் தாரகமாய். அஃதாவது ஆன்மா
க்கள் கன்மந்தொலைந்தே முத்திபெறவேண்டுகையா லந்த
கன்மமானது முடிந்துபோம்படி புசிக்குமிடத்து மாயாசரீ
ரமெடுத்து அதனோடுங்கூடிநின்று புசித்துத்தொலையவேண்டு
கையா லிந்தமாயை யந்தக்கன்மங்களுக்கேற்ற சரீரங்களை
க்கொடுத்து நிற்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக.—அ
சித்தாய். எ - து. சித்தல்லவாய். சித்தல்லவாவது இந்தமா
யையப்படி யான்மாக்களுக்குத் தாரகமாயிருந்துந் தனக்கெ
ன்னவோ ரறிவுமில்லையாய்ச் சுத்தசடமுமா யிருக்கையா
லெனவறிக.—அசலமாகி. எ - து. சலநமில்லாததாய். ச
லநமில்லாததாவது எண்ணிறந்தவான்மாக்களுக்கு மெடுக்
குமெடுக்கும் ஜநநங்கடோறு மதற்கதற்கேற்ற வெகுவித
மானசரீரங்களைக்கொடுத்துந் தான்சலிப்பற்றுநிற்கையா
லெனவறிக.—விரிவாயதன்செயலின் வியாபியாய். எ - து.
பரப்பாயுள்ளதன்செயலாலே சுத்தமாயைக்கப்பாலளவும்
வியாபகத்தையுடையதாய். சுத்தமாயைக்கப்பாலென்றது
அதனைப்போல வியாத்தமன்றியே தன்காரியமாயுள்ள மு
ப்பத்தொன்றுக்குமுள்ள வியாத்தந் தனக்குமுடையதென்
றதெனவறிக.—எல்லாம்விரிந்தவகைபுரிந்தடைவின்மேவி.
எ - து. தன்காரியமாயுள்ளவையெல்லாந் தோன்றினவ
டைவிலே தானுமொக்கக்கூடிநின்று. தன்காரியமாவது
கலையாதிமண்ணுந்தமளவாகவுள்ள முப்பத்தொருதத்துவமு
ம்வையிற்றி லடங்கிவரப்பட்ட நால்வகைத்தோற்றமு மெ
ழுவகைப்பிறப்பு மெனவறிக.—அவையொடுங்கவருகால
முயிர்களெல்லாமருவிடமாய். எ - து. அந்தக்காரியங்க
ளெல்லாந் தன்னிடத்திலே யொடுங்கத்தக்கதாகவருகிற
சங்காரகால மந்தக் காரியருபத்தைப்பற்றி நின்றவான்மா

க்களுக்குந் தன்னிடத்திலே பொருந்துகைக்கிடமுமாய். அன்றியுமிதனை எல்லாம் விரிந்தவகைபுரிந்தடைவின்மே வி யவையொடுங்கவருகால முயிர்களெல்லாமருவிடமாய். என்றொருபதமாக்கி இதற்குத்தன்னிடத்திலே தோன்றப்பட்டவெல்லா மொடுங்குங்காலந் தோன்றினவடைவிலே யொன்றிலேயொன்றாகப் பொருந்தி யவையெல்லாந் தன்னிடத்திலே யொடுங்கத்தக்கதாகவருகிற சங்காரகால மந்தப் பிரபஞ்சரூபத்தைப்பற்றிநின்ற வான்மாக்களுந் தன்னிடத்திலே பொருந்துகைக்கு மிடமுமாய் என்றுபொருளுரைப்பினு மமையும். ஆன்மாக்கள்பொருந்துகைக் கிடமென்ற தெத்தாலென்னில் ஆன்மாக்க ளநராதியே மலசகசராகையாலே யந்தஆணவமலபாகம்வந்தே சிவனுடைய திருவடியைக் கூடவேண்டுமாகையால் அவ்வளவும் ஒடுக்கமினைப் பொழித்தல் மற்றத்தோற்றமலபாகம்வர. எ - ம். மாயை கொடுமலமொழிப்பன் முன்னேன். எ - ம். நூல்களிலே சொல்லிவருகையால் ஒடுங்குங்காலந் காரணமாயையிலே யொடுங்கியுந் தோன்றுங்காலந் காரியமாயையோடுந் தோன்றியும் வருகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக.—மலமாய். எ - து. எண்ணப்பட்டமலங்களிலே தானுமொரு மலமாய், எண்ணப்பட்டமலமாவது ஆணவம் மாயை காமியம். எ-ம். அன்றியும் மலமாயைகன்ம மாயேயந் திரோதாயி எ - ம். எண்ணப்பட்ட மலங்களிலே தானுமொருமலமாயென்றதெனவறிக.— மன்னியிடம். எ - து. இங்ஙனநிலை பெற்றுவரும். நிலைபேராவது இந்தமாயையானது சிருஷ்டிகாலத்துக்குஞ் சங்காரகாலத்துக்குந் தனக்கொரு போக்குவரவின்றியே தன்னுடைய வியாத்திநிலைகுலையாமல் அசைவற்றுகையாலே யப்படிச் சொன்னதெனவறிக.—அரனருளான்மாயைதானே. எ - து. இங்ஙனநிலைபெற்று வ

ருகிறதுதா னூராலேயென்னில் தம்பிரானார் காருண்ணியத்தி னூலே நிலைபெற்றுவரும் அசுத்தமாயைதான். எ - று. அ ரனருளா லென்பதற்குத் தம்பிரானார் சத்தியாலே யென்று பொருளுரைப்பினு மாமெனவறிக.

வீதப்பு. இங்ஙனஞ் சங்காரகாலமான்மாக்கள் காரண மாயையிலே யொடுங்குவார்களென்று சொல்லியிருக்கக்கே வலக்குறிசொல்லுமிடத்து “மலத்தினோடும் வியாபிகேவலத் திலான்மா.”எ-ம், “மலமன்றியொன்றுமில்லை.”எ-ம், “இயல்பா ல். எ-ம். கேவலத்திலாணவமலமொழிய மற்றொன்றுமில்லை.” எ-ம். நூல்களிற் சொல்லுவானேனென்னில் அஃதாவது ஆ ணவமலத்துக்குச் சுபாவஞ் செம்பைக்காளிதமறைத்தாற் போலவு மக்கினியைக்காட்டமறைத்தாற்போலவு மான்ம போதத்தைமறைத்து அறியாமையைப்பண்ணிநிற்பதாதலா ற் கேவலத்திலறிகருவியாயுள்ள தத்துவங்களுநீங்கி யறியா மையே வடிவாய்க்கிடக்கையா லப்படிச் சொன்னதெனவறி க. அப்படியானு லந்தவாணவமலமறைப்புத்தா னெடுக்கமா காதோ சங்காரகாலத்துக்கு ஆன்மாக்கள் மாயைதாரகமாக வொடுங்குவார்க ளென்பானேனென்னில் அப்படியாணவத் தால் மறைப்புண்டுகிடந்தாலும் அந்தமறைப்புத் தாரகமா காதென்றபடியால் மாயைதாரகமாக வொடுங்கவேண்டு கையாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அப்படியாணவ ம லமறைத்தாலு மாயைதாரகமாக வொடுங்குகைக்கு வழியே தென்னில் முற்கூறியவுபமானத்தில். காளிதத்தால் மறைப் புண்டசெம்பு மிருக்கும்பொழுது பூமிமுதலான தாரகங்க ளைப்பற்றி யிருந்தாற்போலவு மற்றக்காட்டமு மப்படிக்கு பூமிமுதலான தாரகங்களைப்பற்றி யிருந்தாற்போலவு மா ன்மாநித்திரையிற் கேவப்பட்டுக்கிடக்குமவதரத்து ஜீவிக் குங் கருவிகளெல்லாநீங்கி யாணவமலத்தான் மறைப்புண்டு

உடல்தாரகமாக மூலாதாரத்திலே யொடுங்கிக்கிடக்கையா
லுஞ் சங்காரகேவலத்துக்கு மப்படிமாயையிலே யொடுங்கு
மென்று சொன்னதெனவறிக. அப்படி நித்திரையிற் கேவல
த்துக்கு ஆன்மாவுடல்தாரகமாக வொடுங்குமென்பதற்கு.
பி-ம். சிவஞானபோதத்தில். “அவ்வுடலினின்றியிர்ப்ப வை
ம்பொறிகடாங்கிடப்பச், செவ்விதினவ்வுடலிற் சென்றடங்
கி” எ-ம். சித்தியாரில். “உடலினிலஞ்சுவத்தை யுறுமுயிர்கா
வலாக.” எ-ம். இருபாவிருபஃதில். “உடலகத்துமூலத்தொடு
ங்க.” எ - ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. அன்றியும்
கேவலத்தி லாணவமலமன்றியே மாயாகாரணமுண்டென்
பதற் கதுபவமேதென்னில் அந்த வாணவமலமறைப்பாக
மூலாதாரத்திலே யொடுங்கிக்கிடக்குமவதாரத்து அவ்விட
த்திலே காரியமாயையாயுள்ள கலையாதிதத்துவங்கடோன்
நி யந்தவாணவமலமறைப்பை நீக்குகையாலே முனையுள்ள
விடத்திலே சிழங்குண்டென்று கண்டாற்போலக் கலையாதி
தத்துவங்கடோன்றுகைக்குக் காரணமாயுள்ள மாயையு ம
வ்விடத்திலே யுண்டென்பதுகண்டுகொள்க. அப்படிகேவல
த்தில் மாயையிலேநின்றிங் கலையாதிதத்துவங்க டோன்று
மென்பதற்கு. பி - ம். திருமந்திரத்தில். “மாயையெழுப்பு
ங் கலாதியைமற்றதி, லேயவராகாதி யெய்துந்துரியத்துத்,
தோயுஞ்சமுனை கனுவொடுந்துன்னியே, யாயினனந்தச்
சகலத்துளானே.” எ - து. கண்டுகொள்க. என்னவேதூரிய
த்தி லராகாதியென்பதுகொண்டே யதீதத்திற் கலாதிகளெ
ன்பது கண்டுகொள்க. அன்றியும் சித்தியாரிலும். “மாயையி
ற்காலமோடு நியதிபின்கலாதிதோன்றும்.” எ- ம். “மாயை
யின்வயிற்றுண்மன்னி வருஞ்செயல்ஞானமிச்சை, யேயுமக்
கலாதிமுன்று லேகதேசத்தினெய்ந்து.” எ-ம். வருவதுமிப்
பொருட்பற்றியெனவறிக. அப்படி கேவலத்தில் மலமுமா

யையுங்கூடி நிற்குமேயானால் மலத்தையிருளென்று மாயை
 யையொளியென்று நூல்களிற்சொல்லியிருக்க விருளாகிய
 கேவலத்திலேயொளியாகிய மாயையுங் கூடிநிற்குமென்ன
 லாமோவென்னில் அப்படியொளியென்றுசொல்லப்பட்டது
 அந்தக்காரணமாயையிலேநின்றுந் தோன்றி யாணவமலம
 றைப்பைநீக்கப்பட்ட கலையாதிதத்துவங்களாகிய காரியமா
 யையையெனவறிக. அப்படியாணவமலமறைப்பை நீக்குகி
 றகலையாதிதத்துவங்களை யொளியென்பதற்கு. பி - ம். சித்தி
 யாரில் “போதகாரியமறைத்து நின்றதுபுகல்மலங்கா, ணோ
 தலாங்குணமுமாக வுயிரினுள்விரவலாலே, காதலாலவித்
 தைசிந்தத் தருங்கலையாதிமாயை, யாதலாலிரண்டுஞ்சோதி
 யிருளெனவேமூமன்றே”. எ - ம். இந்நூலினும். “புகலுமல
 மொழித்தற்குக் கலாதிமுதல்மாயைபொருந்தியிடம்.” என்ற
 செய்யுளில் “இகலிவருமிவையுணரி லிருள்வெளியாந்தன்
 மையெய்தும்” எ - ம். கண்டுகொள்க. அன்றியுமிச்செய்யு
 ளின் கருத்தாகிய. “மலநிலையொதுங்க மாயாகாரியங் குல
 விடுமிருளொளி குறியிதற்கென்றது.” எ - ம். கலையாதி தத்
 துவங்களை யொளியென்பதற்குச் சிவஞானபோதத்தினும்.
 “கலையாதிமண்ணுந்தங் காணிலவைமாயை, நிலையாவாந்திப
 மேபோல.” எ-ம். “மாயாதனுவிளக்காய்” எ-ம். திருவருட்ப
 யனிலும். “விடிவாமளவும் விளக்கனையமாயை வடிவாதி.”
 எ-ம். வருமேதுக்களையுங்கண்டுகொள்க. ஆகவிங்ஙனங் கலை
 யாதிதத்துவங்களாகிய காரியமாயையை யொளியென்றது
 கொண்டே யான்மாக்கள் கேவலத்தில்மாயாகாரணந் தார
 கமாகவொடுங்குவார்களென்பதையுபவத்தாற் கண்டுகொ
 ள்க. அப்படிநித்திரையிற் கேவலத்துக்குஆன்மாக்கள்மாயை
 யிலேயொடுங்குவார்களென்பதுகொண்டே சங்காரகேவலத்
 துக்கும் மாயையிலே யொடுங்குவார்களென்று சொல்லலா

மோவென்னில்முன்னே நித்திரையிற்கேவலத்துக்கு மலமன்
 றியொன்றுமில்லையெனும்பா யென்று ஆணவமறைப்புக்
 குச்சொன்னதைச் சங்காரகேவலத்துக்குபமானமாகக்கே
 ட்கையா விதற்குமப்படிச்சொல்லப்படுமெனவறிக. அன்றியு
 நித்திரையிற்கேவலம்போலவிருக்குஞ் சங்காரகேவலமுமெ
 ன்பதற்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “எல்லியினித்திரைப்
 போலினைப்பாற்று மணுக்களையே.” எ-ம். இந்நூலினும். “நீக்
 கமிலதீதமாசு நிறைந்தகேவலமாநீர்மை”. எ-ம். கண்டிகொ
 ள்க. ஆகையாலான்மாக்களுக்கு ஆணவமலம்போலமாயையு
 ம் அநாதிகாரணமாகையால் மலமறைக்கமாயைதாரகமாக
 வொடுங்குவார்களென்பதை யநுபவத்தாற் கண்டிகொள்க.
 அப்படியானால் ஒருமலத்தையுடையவிஞ்ஞானகலர் அந்தவா
 ணவமலமொன்றோடு நின்றற்போலச் சுகலநுங்கேவலத்துக்
 குஆணவமலமொன்றோடுங்கூடி நில்லார்களோவென்னில் அ
 ந்தவொருமலத்தையுடையவிஞ்ஞானகலரும் அந்தவாணவம
 லபாகம்வருமிடத்து ஜீவிக்குங்காலஞ் சுத்தமாயாகாரியத்
 தோடுங்கூடி ஜீவித்தும் ஒடுங்குங்காலம் அந்தச் சுத்தமாயா
 காரணத்திலே யொடுங்கியுநிற்கையால் அவர்களுக் காணவ
 மலமொன்றென்றுசொல்லவேண்டியதில்லையெனவறிக. அவ
 ர்களுஞ் சுத்தமாயையோடுங்கூடி வருவார்களென்பதற்கு.
 பி-ம். சித்தியாரில் “வித்தைகளவித்தையீர்சதாசிவரென்றி
 வர்க்கு, வைத்துறும்பதங்கள்வன்னம் புவனங்கண்மந்திர
 ங்க, டத்துவஞ்சரீரம்போகீங் கரணங்கடாமெலாழு, முய்த்
 திமீம்வயிந்தவந்தா நுபாதானமாகிரின்றே”. எ-ம். தத்துவப்
 பிரகாசத்தினும் விஞ்ஞானகலருக்கு ஆணவமலமன்றியே தி
 ரோதமுஞ் சுத்தமாயையு முண்டென்பதற்கு. பி-ம். “இவ்வு
 யிர்கள்மூவகையாம் விஞ்ஞானகலர்க ளெழிற்பிரளையாகலர்
 கள் சுகலர்களென்றிவரினவ்வகையே யாணவமு மாணவமு

ம்வினையு மாணவமும்வினையுமாயுமூன்றாகுஞ், செவ்வை யிலே திரோதமுடன் சுத்தமாயை சேர்முவகைக்குமுள்.” எ-ம். நூல்களிற்சொல்லவருகையா லவர்களு மாணவமல மொன்றோடுங் கூடிநின்றாலுஞ் சுத்தமாயையாலே காரியப் பட்டுப் பாகம்வரவேண்டுகையால் சகலரும் மாயையிலே யொடுங்கியுந் தோன்றியும் வருவார்களென்பதே துணிபெ னவறிக. இனி யிந்தச்செய்யுளுக்குப் பதந்தோறும் பொருட் படுத்திவந்த வ்வதரத்து அவையொடுங்கவருகால முயிர்க் ளெல்லாமருவிடமாய். எ - கு. அந்தக்காரியரூபங்கள் கார ணத்திலே யொடுங்குவதான சங்காரகாலம் அந்தக்காரியவு ருவத்தைப்பற்றிநின்ற வான்மாக்களு மந்தக்காரணத்திலே யொடுங்குவார்களென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “புல்லியபாசங்க ளுய்த்திடப்போகம் புமானுகர்ந்து,செல்லியகாயத் துலுஞ்செல்லனீங்கிச் சிரபுர க்கோன், சொல்லியமண்முத லாய்னமாயையி லேதொகுத் தங், கெல்லியினித்திரைப் போலினைப்பாற்று மணுக்களையே.” எ-து. கண்டுகொள்க. அன்றியுமந்தப்பதத்துக்கு ஆணவமல பாகம் வாராதவான்மாக்கள் ஒடுங்குங்காலங் காரணமாயை யிலேயொடுங்கியுந் தோன்றுங்கால மந்தவாணவமலபாகம் வரக் காரியமாயையொடுந்தோன்றியும் வருமென்று பொரு ட்படுத்தினத்துக்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “உயிரவையொடுங்கி ப்பின்னு முதிப்பதென்றன்பாலென்னிற்,செயிருநுமலத்தினு குஞ்சிதைந்ததேதென்னிற்சித்தத்; தயர்வொழிகாரியங்க ள ழியுங்காரணங்கிடக்கும், பயிறருகாரியம்பின் பண்டுபோற் பண்ணுமீசன்.” எ - து. கண்டுகொள்க. என்றிங்ஙனமுதா ரணமாகக்காட்டின விந்தச்சித்தியாரின் செய்யுளிலே ஆன் மாக்க ளாணவமலபாகம் வருமளவுஞ் சங்காரகாலமாயா காரணத்திலே யொடுங்கியுஞ் சிருஷ்டிகாலமாயாகாரியத்

தோடு தோன்றியும் வருவார்களென்பதற்குப் பொருளா
வது:— உயிரவையொடுங்கிப்பின்னு முதிப்பதென்னரன்பா
லென்னில். எ - து. உம்முடையகத்தாவி னுக்கினையின்பகுதி
யாலே சங்காரகாலம் பிரபஞ்சமூழிந்து ஆன்மாக்களு மொ
டுங்குமேயாமாகில் மீளவுந்தோன்றுவா னேனென்று நீகே
ட்கில்,—செயிருறுமலத்தினாகும். எ - து. அப்படித்தோன்
றுகிறது குற்றம்பொருந்தின வாணவமலபாகம் வாராதவா
ன்மாக்கள் அந்தமலபாகம் வருகைப்பொருட்டாக மீளவு
மாயையிலே தோன்றாநிற்பார்கள்,— சிதைந்த தேதென்னில்
எ - து. அப்படியான்மாக்கள் மாயையிலே தோன்றுவார்க
ளாகில் உம்முடையகத்தாவாலே சங்காரகாலத்திலழிக்கப்
பட்ட தேதென்றுநீகேட்கில்,—சித்தத் தயர்வொழிகாரியங்க
ளழியும். எ - து. சித்தமாகிய வான்மாவை அயர்வாக மறை
க்கப்பட்ட வாணவமலத்தைப் பாகம் வருத்துகைக்குத்தத்
துவமாயுள்ள காரியமாயையழியும். அப்படியழிந்துபோன
காரியமாயை மீளவுஞ் சிருஷ்டியிற்றோன்றுகைக்கு வழி
யேதென்றுநீகேட்கில்,—காரணங்கிடக்கும். எ-து. அப்படிக்
காரியங்கடோன்றியு மழிந்தும் வருகைக் குபாதானமாயு
ள்ள காரணமாயை சங்காரகாலத்திலு மழியாமற் கிடக்கு
மாகையாலே,—பயிற்றுகாரியம்பின் பண்டுபோற் பண்ணுமீ
சன். எ-து. ஆன்மாக்கள்போகம் புசித்தற்குடம்பாகப் பொ
ருந்தப்பட்ட காரியமாயையை முன்புபோல வந்தக்காரண
மாயையிலேநின்றுஞ் சிருஷ்டிப்பன் சிவன்ருன். எ-து. என்
று பொருளுரைத்துக்கொள்க. அன்றியும் சிவாகமதில் “மா
யாதத்வம் ஜகத்பீஜ மவிநாஸ்சிய சிவாத்மகம், விஸ்வேகமம
லம் ஸஞ்ஞம் மநாஸ்தவ்வியய மீஸ்வரம்”. “ததேகம் சிவம்
பீஜம் ஜகத்சித்ர சத்திமது, சத்காரியா திகாராந்த சம்ரோதி
வியாபிமீஸ்வரம்” எ- து. கண்டுகொள்க. எல்லாம் விரிந்தவ

கை புரிந்தடைவின் மேவியவை யொடுங்க வருகாலமுயிர்க
 ளெல்லா மருவிடமாய். எ-ஞ். ஆன்மாக்கள் சங்காரகாலங்
 காரணமாயையிலே யொடுங்குவர்களென்பது வழக்கல்ல
 வென்று எல்லாம் விரிந்தவகை புரிந்தடைவின் மேவியவை
 யொடுங்க வென்றுபதமுறித்து அதனைச் சங்காரகாலமாக்
 கி வருகாலமுயிர்களெல்லா மருவிடமாயென்ற பதத்தைச்
 சிருஷ்டிகாலமாக்கிப் பொருளுரைப்பாருமுளர். அதுவழக்க
 ல்வெனவறிக. அதுவேனென்னி லிந்தச்செய்யுளுக்குப் பத
 ந்தோறும் யகரவொற்றுமுடிவாகப் பதமுதித்துவருகையா
 லும் ஒடுங்கவென்றுபதமுதியாதபடியாலும் அன்றியும் மு
 ன்ணர்ப் பதங்களெல்லாஞ் சிருஷ்டிபைச் சொல்லிவந்துமே
 ற்சங்காரத்தைச் சொல்லி முடித்துவிடுகிறதொழிய மீளவு
 ஞ் சிருஷ்டியைச்சொல்ல வழக்கல்லாத படியாலும் அன்றி
 யுமிச்செய்யுள் காரணமாயையைச் சொல்லுகையா லதனு
 டைய செய்தியைக் கூறுகிறதொழியக் காரியமாயையின் பி
 ரசங்க மிவ்விடத்துக் கூறப்படாதாகையாலும் ஒடுங்கவென்
 னு பதமுறித்து வருகாலமென்பதைச் சிருஷ்டிகாலமென்று
 பொருட்படுத்துகை வழக்கல்லவெனவறிக. (ஆகையால் அ
 வையொடுங்கவருகால முயிர்களெல்லா மருவிடமாய் என்.
 ரொருபதமாக்கிச் சங்காரகால. மான்மாக்கள் மாயையிலே
 யொடுங்குவர்களென்பதே சித்தாந்த வழக்கெனவறிக. அன்
 றியும் இந்தப்பதத்துக்கிதுவே வழக்கென்பதற்கு முற்கூறிய
 வுபமானங்களன்றியே இந்நூலைப்பின்சென்றநூலாகிய திரு
 நெறிவிளக்கத்தினு மிந்தச்செய்யுளுக் கெதிரடைவிருத்தமா
 கிய “மெய்யாதி நால்வகையா யொன்றுக்கொன் ரெவ்வா
 வெகுவிதமா யேகமாய்வீதலகன் றருவா, யெய்யாமல் வினை
 யிலுழ லாருயிர்களெவைக்கு மிருப்பாகி யசேதனமாய்ச்
 சலிப்பிலதாய்த் தனது, பொய்யாய நிலையளவும் பூரணமா

யாவும் பொருந்தவடை வேபுரிந்து பொருந்திவினை யொன்
 றுஞ், செய்யாதவிறுகாலஞ் சேதனங்கட் கெல்லாஞ் சேர்வி
 டமா மாயையெனச் செப்புநூலே” என்பதனுள் “வினையொ
 ன்றுஞ் செய்யாத விறுகாலஞ்சேதனங்கட்கெல்லாஞ் சேர்
 விடமாமாயை” என்றபதத்தை அவையொடுங்க வருகாலமு
 யிர்களெல்லாமருவிடமாய் என்றபதத்துக்குக்கண்கொள்க
 அதற்குவழியே தென்னில் வினையொன்றுஞ் செய்யாத விறு
 காலம். எ - து. சங்காரகால மாகையாலும். சேதனங்கள்
 எ - து. ஆன்மாக்களாகையாலும். சேர்விடம். எ - து. ஒடுங்
 குமிடமாகையாலும். மாயை. எ - து. அசுத்த மாயாகார
 ணமாகையாலும் சங்காரகால மான்மாக்கள் மாயையிலே
 யொடுங்குவார்களென்னும் பொருட்பெற்றுநிற்கையா லந்தப்
 பதத்துக்குவமிக்கப்பட்டதெனவறிக. இந்தத்திருநெறிவிளக்
 கம் பின்னாலாயிருக்கவு மிதனையேதுக்காட்டிய தேதென்னி
 லந்நூல் சிவப்பிரகாசத்தைப் பின்சென்ற நூலா யிருக்கை
 யினாலு மன்றியும் விருத்தந்தோறும் விருத்தந்தோறுஞ் சத்
 தம்பேதித்து வருகையேயன்றி யத்தமொன்றுபட்டு வருகை
 யாலு மதுகாட்டவேண்டி உருவாதி சதுவிதம். எ - கு. மெ
 ய்யாதி நால்வகையா யென்றசத்தம்போல அவையொடுங்க
 வருகால முயிர்களெல்லா மருவிடமாய். எ - கு. வினையொ
 ன்றுஞ் செய்யாத விறுகாலஞ் சேதனங்கட்கெல்லாஞ் சேர்
 விடமாம் என்பது காட்டவேண்டி யேதுவாகவிட்டதென
 வறிக. ஆகையால் முற்கூறிய வுபமானங்களினாலு மேதுக்க
 ளினாலு மான்மாக்கள் சங்காரகாலம் ஆணவமலத்தால் ம
 றைப்புண்டு மாயையிலே யொடுங்குவார்க ளென்பதே சித்
 தாந்த வழக்கென்பதை யதுபவத்தாற் கண்கொள்க. இது
 வே பொருளென்பதற்குக் கற்பகாலத்துப் பிரமாவுக்கு மா

மையிலே யொடுக்கமென்பதற்குச் சூதகங்கிதைமென்னுங்
கிரத்தத்திற் கண்டுகொள்க.

இஃனஞ்சொல்லியது அசுத்தமாயானது சிருஷ்டிகா
லத்தன்விடத்திலே வின்றுத் தோன்றப்பட்ட காரியங்களோ
டேகூடி சிந்திமென்று மந்தக்காரிடங்களெல்லாக் தன்னிட
த்திலே யொடுக்கத்தக்கதாக வருகிற கங்காரகால மந்தக்
காரியரூபத்தைப்பற்றி சின்ற வான்மாக்களுக் தன்னிடத்தி
லே பொருத்தனைக்குத் தாரகமா யிருக்குமென்றும் வருமு
றைமையை உறிவித்தது. (க0)

இஃகனஞ்சொல்லப்பட்ட தேகாதிரபஞ்சுத்தோன்று
மிடததும் பரப்பிரமத்திலேவின்றுத்தோன்றி மதிலேயொ
டுக்குமதொழிந்து தப்படி யசுத்தமாயாகாரணமென் றொ
ருடாகல் காட்டிக்கொள்ளவேண்டியதில்லைமென்கிற மாயா
வாசனைய ரோக்கிச் சித்தாயுள்ள பிரமத்தினிடத்த ஐமா
யுள்ள பிரபஞ்சக் தோன்றாதென்று மறுத்தருளிச்செய்வா
னெடுத்தக்கொண்டருளியது.

என்னையிதுவெனினுலகுக்குபாதானமில்லை யிறை
வனலதெனினசித்துச்சித்தினிடத்துதியா, மன்னியுள
தேன்முதல்வனென்கொலென்னின் மாயைதானசித்து
ருவாய்மருவமாட்டா, தன்னவனுயிதுவொழியவாக்கமா
ட்டா னசுத்தனாமெனினதுவுமவன்போனிக்க, முன்னவ
னல்வசித்தைவிரிக்கெவையுமாக்கு முதன்மையதுகொ
டுக்கதெனமொழிந்திடாது. (க1)

உலகுபிரமத் துதித்தொடுக்கிமெனும்
கலித்தன்மொழியைக் காட்டிமறுத்தது.

வி-ம். எண்ணியதுவெனில். எ-து. பிரபஞ்சத்தோன்றுகைக்கு இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட மாயாகாரணமென்றொருமுதலைராட்டிக்கொள்ள வேண்டிவதில்லையென்று நீசொல்லில்,— உலகுக்குபாதானமில்லை. எ - து. பிரபஞ்சத்தோன்றுகைக்கிந்தமாயையன்றி வேறொரு காரணமும்ல்லையாம்,— தூதரவனலதெனின். எ - து. கத்தாவல்லவோபிரபஞ்சத்தோன்றுகைக்குக் காரணமென்று நீசொல்லில்,— அசித்துச்சித்தினிடத்துதியா. எ - து. அசேதனமாயுள்ளபிரபஞ்சஞ் சேதனமாயுள்ள கத்தாவீனிடத்துத் தோன்றாது. ஆகையால் மாயை வேண்டிமெனவறிக.— மன்னியுளதேன் முதல்வனென்கொலென்னின். எ - து. அப்படி மாயைமென்பதொன்று சிலைபெற்றுடையதாகில் தலைவனுள்ள கத்தா வென்னகாரணத்துக்கென்று நீகேட்கிறுயாமாகில்,—மாயைதா எனித்துருவாய் மருவமாட்டாது. எ - து. அந்தமாயையானது ஜடமாயிருந்தபடியாலே தானேயுருக்களாகப் பொருந்தமாட்டாது. ஆகையாலே கத்தாவேண்டிமெனவறிக.— அன்னவனுமிதுவொழிய வாக்கமாட்டா எனத்தனமெனின். எ - து. அந்தக்கத்தாவு மிந்தமாயையைக்கொண்டல்லது பிரபஞ்சத்தத்தமாட்டான். ஆனபடியாலே யவனுஞ்சத்தவீனனானென்று நீசொல்லில்.—அதுவுமவன்போனித்தம். எ-து. அந்தமாயையு மவனைப்போலே நித்தியமாயிருப்பதொன்று. ஆகையாலே,— முன்னவனவ்வசித்தைவீரித் தெவைவுமாக்கும். எ - து. அநாதியாயிருக்கப்பட்ட கத்தாவுந் தன்னைப்போலே யநாதியா யிருக்கப்பட்ட காரணமாயயிலே நின்றுங் காரியமாயையா யிருக்கிற பிரபஞ்சத்தை வீரிவீலேதோற்றுவீத்துச் சர்வத்தையு முண்டாக்குவன். அதகொண்டே,— முதன்மையதுகொடுத்ததென மொழிந்திடாரோ. எ-து. அப்படியந்தமாயையைக்கொண்டு கத்தாபிரபஞ்சத்தை யண்டாக்கி

றசாமர்த்தியமும் அந்தமாயைதானுண்டாக்கினதென்று பெரியோர்கள் சொல்லார்கள். எ-று. என்னவேமுதன்மையது கொடுத்ததென மொழிந்திடாரோ. எ - து. அதனா ளுபமாயிருக்கப்பட்ட மாயையிலேநின்று முரூபமாயிருக்கிற பிரபஞ்சத்தையுண்டாக்கிறகத்தா வந்தமாயை யில்லாதபொழுது முண்டாக்கிக்கொள்ள வல்லனெனவறிக.

உதாரணம். கத்தாவினிடத்திலே பிரபஞ்சந்தோன்றி யொடுங்குமதொழிந்து மாயாகாரணமென வென்றுண்டென்ன வேண்டுவதில்லையென்று மாயாவாதி சொன்னதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “ தாங்குமூலகுக்குபாதானஞ் சத்தாஞ் சிலம்பிநூறன்பால், வாங்கிவைத்துக்காப்பதுபோல் வைய மெல்லாந்தன்பக்க, லோங்கவுதிப்பித்துளதாக்கி நிறுத்தி யொடுக்கத்திலதாக்கு, மாங்குவந்தவாறதனாற் சத்தாஞ்சகத்தினமைவெல்லாம்”. எ - து. கண்டுகொள்க. அசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சஞ் சித்தாயுள்ள கத்தாவினிடத்துத் தோன்றுதென்று அவனைமறுத்ததற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “ மாயநூலதுசிலம்பிவாயினிடை வந்தவாறதனைமானவே, யாயவேயுலகமானதும் பிரமமதனிலேயெனிலடங்கிரின், நேயுமாகுமொருசித்துமத்துட னிலாததென்றுபினியபிம்பினி, பேயனே கடமிருத்தில்வந்தது பிறப்பதாவதுஇலேபேசிலே”. எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது அப்படி மாயாகாரணமென்றொரு முதலில்லை கத்தாவினிடத்திலே பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்ற மாயாவாதியைமறுத்துச் சித்தாயுள்ள சிவனிடத்திலே ஜடமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றுதாகையால் மாயையுண்டென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (கக)

அப்படியே பிரபஞ்சத்தை யும்முடையகத்தாவே காரியப்படுத்துவனாமாகிற் சர்வான்மாக்களையு மொருதன்மையாகச் செய்வியாதிருப்பானேனென்ற பட்டாசாரியனைநோக்கி மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

படைத்ததொருபடியின்றிப்பறவைபசுநரராய்ப் பண்ணியதென் முன்னேவினைப்பான்மையென்ப, ருடுத்தவினையுளதாயினிறையெனென்னி லசேதனமற்றவையாவிக்கமைத்ததாகு, மெடுத்தவினையுருவுறுவதுயிரோற்றானேயிருவினைக்குத்தக்கவுடலெய்துமென்னிற், சடத்திரளுங்கத்தாவாயறிவொன்றில்லாத் தன்மையனுங்கூடவொருசங்கையின்றே. (கஉ)

பல்லுருவாகப் படைப்பதற்கேது

தொல்லைவினையின் ரெட்டர்ச்சியைச்சொன்னது.

வி - ம். படைத்ததொரு படியின்றிப் பறவைபசுநரராய்ப் பண்ணியதென். எ - து. உம்முடையகத்தா படைக்குமிடத்துச் சர்வான்மாக்களையு மொருதன்மையாகப் படையாமல் நரர்மிருகபசுபக்ஷிதாபராதிகளாயுள்ள நால்வகைத்தோற்றமு மெழுவகைப் பிறப்புமாகச் சிருஷ்டிப்பானேனென்று நீகேட்கிறுயாமாகில்,— முன்னேவினைப்பான்மையென்பர். எ-து. ஆன்மாக்கள் முன்ஜநத்திற்செய்தவினையின்பகுதிக்கீடாகவென்று சொல்லுவார்கள் பெரியோர்கள்,—அடுத்தவினையுளதாயி னிறையெனென்னில். எ - து. ஆன்மாக்கள்செய்த புண்ணியபாவங்களுக்கீடாகச் சரீரங்களுண்டாமாகி லந்தக்கன்மமேயமையாதோ கத்தாவொருவன் வேனுமோவென்னில்,— அசேதனமற்றவையாவிக்கமைத்ததாகும். எ - து. அந்தக்கன்மங்களுக் கறிவில்லாதபடியாலே தானாக வுடம்புகளை யுண்டாக்கமாட்டா தாகையால் கத்தாவா

ன்மாக்கள்செய்த வினைக்கீடான வுடம்புகளை யுண்டாக்கின தாம்,—எடுத்தவினையுருவறுவதுயிரோற்றானே யிருவினைக்கு த்தக்கவுடலெய்துமென்னில். எ - து. அந்தக்கன்மத்துக்கீடாகவெடுக்கப்பட்ட சரீரத்திலே நின்றநுபவிக்கிற தான் மாவேயாகில் தான்செய்த புண்ணியபாவங்களுக்கீடான சரீரத்தைத் தானேயெடுத்துக்கொள்ளுமென்னில்,— சடத்திர னுங் கத்தாவா யறிவொன்றில்லாத் தன்மையனுங் கூடவொருசங்கையின்றே. எ-து. ஜடமாயுள்ள வுடலினது கூட்டங் களுங் கத்தாவல்லனுமாய்த் தானேயறிகைக்கோரறிவில்லாதவான்மாவந் தம்மிற்கூடியறிகைக் கோர்காரணமுமில்லை. எ - று. என்னவே சிவனே சர்வமுமறிந்துநின்றான் மாக்கள் செய்த கன்மத்துக்கீடான சரீரங்களைக் கொடுப்பனென்பது கருத்து.

வி-பு. படைத்ததொருபடியின்றிப்பறவைப்பசுநரராய்ப்பண்ணியதென்னென்று பட்டாசாரியன்கேட்டது பிரபஞ்ச மொருவழிப்பட்டிராததுகொண்டே கத்தா படைக்கிறபடைப்பால் பக்ஷபாதியாவனென்பது அவனுக்குக்கருத்து. என்னவே பிரபஞ்ச மநாதியேயுடையதென்று மது வொருவர் படைக்கவேண்டிவதில்லை யென்பது மவனுக்குப்பக்ஷம். இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “போக்கொடுவரவுகால மொன்றினிற்புணர்வதின்றி, யாக்கவேறொருவரின்றி யநாதியாணுக்களாகி, நீக்கிடாவினையிற்கூடி நிலமுதலாகநீடி, யூக்க மாருலகமென்று முள்ளதென்றுணாக்கலாமே”. எ - து. கண்டு கொள்க. அதனை முன்னை வினைப்பான்மையென்ப றொன்று மறுத்ததற்கு அடுத்தவினையுளதாகி லிறையேனென்று மீளவு மவன்சொன்னதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “செயல்களேபலத்தைச்செய்யுந்தெய்வம்வேண்டாவிங்கென்னின், முயலுமிச்செயல்களிற்கே முழுவதுமழியுமெங்கே, பயனளிப்பவ

எழிந்தே பலன்களைப்பண்ணுகெட்டே, வயலிடுந்தழையு
ந்தின்னு மருந்தும்பின்பலிக்குமாபோல்". எ - து. கண்டு
கொள்க. இனி யசேதனமற்றவையாவிக் கமைத்ததாகும் எ
ன்று மறுத்ததற்கு எடுத்தவினை யுருவுறுவதுயிரோற்றானே யி
ருவினைக்குத்தக்கவுடலெய்துமென்று மீளவுமவன் சொன்
னென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். " நித்தமாயெங்குமு
ண்டாய் நீடுயிரறிவுதானாய்ப், புத்திதானுதியாயகருவியின்பு
றத்ததாகிச், சுத்தமாயருவமாகித் தொல்லைவல்வினையின்றன்
மைக், கொத்ததோருருவம்பற்றிப் புலன்வழியுணர்ந்துநிற்
கும்". எ - து. கண்டுகொள்க. என்றிங்ஙனம்பட்டாசாரியன்
சொன்னதை சடத்திரளுங் கத்தாவா யறிவொன்றில்லாத்
தன்மையனுங்கூட வொருசங்கையின்றே என்றவனை மறுத்
ததற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். " உலகுடல்கரணங்கால முறு
ம்பலரியதிசெய்தி, பலவிவைகொண்டிகன்மம் பண்ணுவது
ன்பதானு, னிலவிடாவிவைதாஞ்சென்று நினைந்துயிர்நிநு
த்திக்கொள்ளா, வலகிலாவறிவனுனை யனைத்திடுமருளிநு
லே". எ - து. கண்டுகொள்க. ஆனபடியினாலே சிவன் ஆன்
மாக்கள்செய்த கன்மங்களை யறிந்து அதற்கதற்கேற்ற சரீர
ங்களைக்கூட்டிப் புசிப்பிக்கையாலே பகஷபாதியல்ல நடுவ
னென்பதற்கு. பி - ம். இருபாவிருபஃதில். " வாக்குமனமு
ம்போக்குளதனுவுஞ் - சொல்லுநினைவுஞ் செய்யுஞ்செயலு-
நல்லவுந்தீயவு மெல்லாமறிந்து-முறைபிறழாமற் குறைவுநி
றைவின்ருய்க்- காலமுந்தேசமு மாலறவகுத்து- நடுவுநின்ற
ருத்தலி னடுவனுகுதியே". எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது பிரபஞ்ச நித்தியமாயிருப்பதொ
ன்றென்று மதுதானே காரியப்படுமதொழிந்து கத்தாவேண்
டுவதில்லையென்று மான்மாத் தானேசெய்தகன்மத்துக்கீடா
னசரீரத்தைத் தானேயெடுத்துக்கொள்ளுமென்றுஞ் சொன்

ன பட்டாசாரியனைமறுத்துக் கன்மமுஞ் சரீரமும் ஜடமான படியாலு மான்மா தனக்கென்னவோரறிவில்லாதபடியாலு மிவையிற்றைக்கூட்டிக் காரியப்படுத்துகிறது சிவனையென் னுமுறைமையை யறிவித்தது. (க௨)

அப்படியே கன்மத்துக்கீடாக ஆன்மாக்களுக்குக் கத் தா மாயாசரீரங்களைக்கூட்டிப் புசிப்பிக்கு மவதரத்துக் கன் மமுண்டாயே மாயாசரீரமுண்டானதோ மாயாசரீரமுண் டாயே கன்மமுண்டானதோ வென்றுவினவ மேலருளிச்செ ப்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அல்லன்மிகவுயிர்க்கிவைதானனைத்ததீச னருவினை களருந்துதற்கோவியோவன்றிச், சொல்லிவருமாயை யோவணுவைமுந்தச் சூழ்ந்ததெனுமுரைமுதலோர்துட க்கிலார்பா, லொல்லைவருமெனினுளதாமுயிருண்டாவே யுளதுமலமமுளதாயொழிந்தவெல்லா, நெல்லின்மு னைதவிடுமிபோலநாதியாக நிறுத்திடுவரிதுசைவநிசுழ்த் துமாறே. (க௩)

சாலியின்முனையுந் தவிடுமுயியும்

போலமும்மலமும் புராதனமென்றது.

வி - ம். அல்லன்மிக வுயிர்க்கிவைதானனைத்ததீச னரு வினைகளருந்துதற்கோ. எ - து. துக்கமிகவுண்டாக வான்மா க்களுக் கிந்தவுடம்புகளைத் தம்பிரானாகூட்டினது அருபமா யிருக்கிறகன்மங்களைப்புசித்தற்கோ. அப்படியாமானால்,—வி னையோவன்றிச் சொல்லிவருமாயையோ வணுவைமுந்தச்சூ ழ்ந்தது. எ - து. கன்மமோ அதுவொழிந்து சொல்லப்பட்டு வருகிற மாயையோ ஆன்மாவை முந்தவந்துபொருந்தின து,—எனுமுரை. எ - து. என்றுசொல்லுகிறது,—முதலோர்

துடக்கிலார்பா லொல்லைவருமெனி னுளதாம். எ - து. அநா
தியே யொருதொந்தனையு மில்லாதாரிடத்திலே மாயாகன்
மங்களுண்டானுல்லவோ அதற் குத்தரமுளதாவது. இந்த
மாயையுங்கன்மமுமொழிய வேறுள தேதென்னில்,— உயி
ருண்டாவேயுளதுமலம். எ - து. ஆன்மாவென்றுண்டு அன்
றேயுள்ள தாணவமலமும். அப்படியானால் மாயையுங் கன்
மமும் பின்புண்டானதோவென்னில்,— மலமுளதாயொழி
ந்தவெல்லாம். எ- து. அந்தவாணவமலமுண்டாகவே மற்று
ள்ளமாயாமலமுங் கன்மமலமும்,— நெல்லின்முனைதவிடுமி
போ லநாதியாகநிறுத்திடுவர். எ - து. நெல்லிலே யுண்டா
கப்பட்டமுனையுந்தவிடுமுமியு மொக்கவுண்டானுற்போல வி
வையு மநாதியென்று பெரியோர்கணிச்சயிப்பர்கள்,— இது
சைவநிகழ்த்துமாறே. எ - து. இப்படிச் சிவாகமஞ்சொல்
லும். எ - து.

வி - பு. அல்லன்மிக வுயிர்க்கிவைதா னனைத்ததீசனரு
வினைகளருந்துதற்கோ என்று நிகண்டாவாதி சொன்னுனெ
ன்னவுமாம் அதுவெங்ஙனையென்னில் கத்தா கிருபாமூர்த்
தியாகையாலே யவனுன்மாக்கள் துக்கங்களை யறுபவிக்கத்
தக்கதாக வுடம்புகளைக்கூட்டான் ஆன்மா தானேசரீரத்
தோடுங்கூடி யறுபவிக்குமென்பது கருத்தாகையாலும் அன்
றியுங்கத்தா பொன்னெயில்வட்டத்திலே பிரபஞ்சந் தோய்
வற்றிருப்பானென்கையாலுமெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்
தியாரில் “அந்தவாய்மொழியி னுலவன்சரண மாதியோகமு
தலானது, லிந்தமானிலமயங்கிடாதவகை யிங்கியம்பினனி
தன்பொருள், வந்தகாலமுயிர் கன்மகன்மியற மற்றும் வி
ன்மருவு புற்கலம், பந்தம்வீடினோ டநாதியாயிவை படைப்
பதின்றியுள பத்துமே.” எ-ம். “கருவிகண்படுதுடக்கொழிந்
துவரு காலமுன்றுநிகழ்காரியம், பெருகநின்றொருகணத்தி

லேயுணர் பெருந்தவக்கடவுள்பீடினான், மருவநின் றுவழிபட்
 டவர்க்கு மலைவுற்றவர்க்கு மனமொத்திடுங், குரிசிலெங்க
 ளிறையென்று பின்னுரிகழ் குற்றமின்மையது கூறுவான்”
 இது கத்தா விகாரமற்றிருப்பானென் றவன்சொன்னுனெ
 ன்பதற்குக்கண்டுகொள்க. இனியுயிருண்டாவே யுளதுமலம்
 எ-து. ஈஸ்வரவைக்கியவாதியைநோக்கிச் சொன்னதெனவு
 மாமெனவறிக. அதற்குவழியேதென்னில் ஆணவமலமென்ப
 தொன்றில்லை மாயையுங் கன்மமுமேயுள்ளது என்ப தவ
 ன்கருத்தாகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு.
 பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில் “மாயை - யுருவிருவினையால்
 வருமிருவினையு- முருவாலன்றிமருவாதிவற்றின்- முந்தியதே
 தோ வந்தனைவதற்கோ-ரோதுவேண்டும்” என்றவன் வினவி
 யதற் குத்தரமாக ஆணவமலமுண்டென்று நாட்டிதற்கு “மூ
 லமலத்தாற் சாலுமாயை - கருமத்தளவிற் றருமுருவிறைவ
 ன்” என்று மவனைநோக்கிக் கூறியது கண்டுகொள்க. இனி
 நெல்லின்முளை தவிடுமிபோல் என்றுபமானங்கூறியவகை
 யேதென்னில் முளை கன்மத்துக் குவமையெனவறிக. தவிடு
 ஆணவமலத்துக் குவமையெனவறிக. உமிமாயைக் குவமை
 யெனவறிக. அரிசி யான்மாவுக் குவமையெனவறிக. என்றிங்
 றுனங் கூறப்பட்ட வுபமானத்துக்கு. பி-ம். திருமந்திரத்தில்
 “ஆணவமாயையுங் கன்மமுமாமலங், காணமுளையுந் தவிடுமி
 யான்மாவுந், தாணுவொவ்வாமலே தண்டிலமாய்நிற்கும், பே
 ணுவாய்மற்றுநின் பாசம்பிரித்தே” எ - ம். வீட்டுநெறிப்பா
 லினும் “ஆணவம்பிண்டி யருமாயைதானுமி, காமியமூக்கெ
 ன்று காண்” எ-ம். கண்டுகொள்க. அன்றியும் நெல்லின்வரு
 தவிடுமிபோலென்று பாடமோதுவாருமுளர். அப்படிப்பாட
 மானால் நெல்லிலேவருகிற முளையென்று பொருளுரைத்து
 க்கொள்க.

இதனாற்சொல்லியது கத்தா வான்மாக்கள் கன்மந்தொ
லையவேண்டிச் சரீரங்களைக்கூட்டிப் புசிப்பிப்பென்றும் அ
ப்படிப் புசிப்பிக்குமிடத்து மாயையோகன்மமோ முந்தக்கூ
டினதென்றுகேட்க ஆன்மாவுள்ளவன்றே யாணவம்லமுண்
டென்றும் ஆணவம்லமுள்ளவன்றே மாயாகன்மங்களு மநா
தியென்றும் வருமுறைமையை நெல்லிலே முளையுந்தவிடுமு
மியும் அநாதியானாற்போல விருக்குமென்றறிவித்தது. (கஉ)

இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த வசுத்த மாயாகாரணத்தினி
ன்றுண்டாக்கப்பட்ட காரியமாயுள்ள தத்துவங்களின் ரூப்
மருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அருத்திமிகுங்கலைகாலநியதியுடன்வித்தை யராக
மியைவனந்தரான்மாயைதனிலாகு, முருத்திரராத்கலைய
தனிற்பிரகிருதிகுணங்க ளாவாகுமாங்காரம்புந்திதனி
லுதிக்குந், தெரித்தவிதுதிரிவிதமாந்தைசதவைகாரி திக
ழ்தருபூதாதியெனத்திருந்தியசாத்துவிதம், விரித்தகுண
மனம்புத்தியிந்திரியமென்று விளம்பியசோத்திராதிமுத
ல்விளங்கியிடும்விரிந்தே. (கசு)

கன்றியமாயையிற் கலைமுதலாக

வொன்றுதத்துவம்பதி னேந்துற்பவித்தது.

வி - ம். அருத்திமிகுங்கலைகால நியதியுடன் வித்தைய
ராக மிவை யனந்தரான் மாயைதனிலாகும். அதுவயம். மா
யைதனிலனந்தரா லருத்திமிகுங் கலைகால நியதியுடன்வி
த்தை யராகமியையாகும். எ - து. அதோமாயையிலேநின்
தும் அனந்ததேவநாயனா ரருளினாலே புசிப்பைமிகவுண்டா
க்குங் கலையுங்காலமு நியதியோடே வித்தையும் அராகமுந்
தோன்றும். அருத்திமிகு மென்பதற்கு ஆசைமிகவுண்டா

க்குமென்னவு மாமெனவறிக.— உருத்திரரார் கலையதனிற் பிரகிருதிகுணங்களுளவாகும். எ - து. உருத்திரதேவநாய னாராளினாலே முற்கூறியகலையிலே மூலப்பிரகிருதி குண சொரூபங்களாகத் தோன்றும். குணசொரூபங்களாவன சாத்துவிதகுணமென்று மிராசதகுணமென்றுந் தாமதகுணமென்றும் பெயராய் அந்தக்குணங்க ளேற்றக்குறை வின்றித் தம்மிலொத்து நின்றவிடஞ் சித்தமென்றும் ஒரு குணமேறினவிடம் புத்தியென்றும் வருமெனவறிக. ஆகையால் பிரகிருதிதத்துவந்தானே சித்தமும் புத்தியுமாய் நிற்குமெனவறிக. இதனை மேல்துட்பத்தில் காட்டுகிற உதாரணத்திலே கண்டுகொள்க.—ஆங்காரம் புந்திதனிலுதிக்கும். எ-து. அகங்காரதத்துவமு முற்கூறிய புத்திதத்துவத்திலே தோன்றும். என்றிங்ஙனங்கூறப்பட்ட முன்னர்ப்பதத்திலே புத்திக்குத்தோற்றஞ் சொல்லாமலிருக்கவு மிந்தப்பதத்திலே யாங்காரம் புத்தியிலேதோன்றுமென்பதுகொண்டே பிரகிருதிதானே குணசொரூபங்களாய் சித்தமும்புத்தியுமாய் நிற்குமென்பதை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.—தெரித்தவிதுதிரிவிதம். எ-து. இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்டவாங்கார மூன்றுவகையாயிருக்கும். அஃதெங்ஙனேயென்னில்.—தைசதவைகாரி திகழ்தருபூதாதியென. அனுவயம், திகழ்தருதைசதவைகாரி பூதாதி. எ - து. விளக்கத்தையுடைய தைசதவாங்காரமென்றும் வைகாரியங்காரமென்றும் பூதாதியாங்காரமென்றும் பொருளுடைத்தாம். இவையிற்றுள் தைசதம் அறிவென்றறிக. வைகாரி தொழிலெனவறிக. பூதாதிபருவமெனவறிக.—திருந்திய சாத்துவிதம் விரித்தகுண மனம்புத்தி யிந்திரியமென்று விளம்பிய சோத்திராதிமுதல் விளங்கியிடம் விரிந்தே. அனுவயம், திருந்திய சாத்துவிதம் விரித்தகுணமுதல் விளங்கியிடம் மனம் புத்தி யிந்திரியமென்று விளம்பிய சோத்

திராதி விரிந்தே. எ-து. நன்மைபொருந்தினவறிவாகிய சாத்
துவிதகுணம் விரிந்துபொருந்தின முந்தக்கூறிய தைசதவா
ங்காரத்திலே மனதும் ஞானேந்திரியமாகிய சோத்திராதிக
ளேந்தும் பிரகாசித்து விரிந்துதோன்றும். எ - று. முதல்விள
ங்கியிடுமென்றதை முந்தக்கூறின் தைசதவாங்காரமென்ற
தெனவறிக. அஃதாவது ஆங்காரந் தோன்றினவொழங்கு
தைசத வைகரி பூதாதியென்றமையால் தைசதவாங்காரமு
ந்தக்கூறுகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக.

று - ம். அருத்திமிசுங் கலைகாலம். எ - கு. புசிப்புமிக
வுண்டாக்குங் கலாதிகளென்று பொருட்கூறியதேதென்னி
ல் ஆன்மாக்கள் புசிப்புக்கிடாக கலாதிகள்தோன்றுகையா
லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அன்றியும் அருத்திமிசுமென்
றது ஆசை மிகவுண்டாக்குமென்றதேதென்னில் இங்ஙனஞ்
சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களி லராகத்துவங் கூடத்தோன்
றுகையால் அராகமிச்சையை யெழுப்புகையால் ஆசையை
மிகவுமுண்டாக்கு மாமெனவறிக. இனியுருத்திரராக் கலையத
னிற் பிரகிருதிசுணங்க ஞாவாகும். எ-கு. கலையிலேபிரகிரு
திசுணங்கள் தோன்றுமென்று சொல்லியிருக்க வந்தக்குண
ங்கள் தம்மிலொத்தவிடஞ் சித்தமென்றும் ஒருகுணமேறின
விடம் புத்தியென்றும் விதப்பாகப் பொருட்படுத்துகைக்கு
வழியேதென்னில் பிரகிருதிதத்துவ முபாதானமாக வான்ம
தத்துவ மிருபத்துநாலுந் தோன்றுமென்று முன்னூல்களிற்
சொல்லியிருக்கையா லதிலே சித்தமும் புத்தியுமொழிய மற்
றுள்ள தத்துவங்களின் தோற்ற மேற்சொல்லுகையாலே அ
ந்தச்சித்தமும் புத்தியு மிந்தக் குணபேதத்தி லடங்கிவருகை
யாலே இந்நூற்செய்தருளினவ ரதனையடக்குவாய்செய் தரு
ளிச்செய்ததை விரித்துப் பொருட்படுத்தின தெனவறிக. அப்
படிப் பிரகிருதிதத்துவங் குணசொருபங்களாகத்தோன்ற வ

ந்தக்குணங்கள் தம்மிலொத்தவிடஞ் சித்தமென்றும் அதிலே
யொருகுண மேறினவிடம் புத்தியென்றும் பொருட்கூறியத
ற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “கூறியமூலப்பகுதியிற்
ரோன்றுங் குணமவைதான், நேறியசாத்திக ராசததாமதமெ
ன்றுசெப்பு, மூறியமுக்குணமொத்தவைமூன்று முயர்விழி
வற், நேறியக்காற்புத்தி தத்துவமாகுமென் நெண்ணுவரே.”
எ - ம். சித்தியாரிலும். “சித்தமாமவ்வியத்தஞ் சிந்தனையது
வுஞ்செய்யும்.” எ - ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. இ
னிசர்வமுஞ் சிவசத்திகளாலே தோன்றுமென்று நூல்களிற்
சொல்லியிருக்க விந்தத்தத்துவங்கள் அனந்ததேவ நாயனா
ராலும் உருத்திரதேவ நாயனாராலுந் தோன்றுமென்றதற்
கு வழியேதென்னில் அஃதாவது விஞ்ஞானகலரில் அபக்கு
வரான அஷ்டவித்தேசுரராகிய அனந்தன் சூக்குமன் சிவோ
த்தமன் ஏகநேத்திரன் ஏகவுருத்திரன் திரிமூர்த்தி சிகண்ட
ன் சிகண்டி என்னப்பட்ட வெண்மருக்குஞ் சிவ னுசாரிய
கிருத்தியமுமுண்டாக்கி யவர்களுக்குப் பிரபஞ்சநடத்து
மதிகாரமுங் கொடுத்தருளுகையி லவர்களி லனந்ததேவ
நாயனாருக்கு முருத்திரதேவநாயனாருக்கு மந்தவதிகாரங்
கொடுத்ததெனவறிக. என்றிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வெ
ட்டுப்பேரும் விஞ்ஞானகலரிலபக்குவொன்பதற்கும் அவர்க
ள் சிவனுடையவாக்கினைவழியே நடத்துமதிகாரமு முடை
யவர்களென்பதற்கும். பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “அநி
ந்தவர்தீர்ந்த துகளினர்தீராத் துகளார்முன்னர், செறிந்த
வர்விஞ்ஞைக்கு நாயகொண்ம னொனச்சிறந்தோர், பிறிந்த
வர்மந்திர ராமெழுகோடியர் பேரொலியால், மறிந்ததி
ரைப்புனல் வெங்குருவாணர் வகுத்தனரே.” என்பதனுள்
விஞ்ஞைக்குநாயக னொண்மரென்பதனை யிதற்குக்கண்டு
கொள்க. இனியாங்காரம் புந்திதனிலுதிக்குந் தெரித்தவி

துதிரிவிதமாம். எ - கு. புந்தியிலே யாங்காரமொன்றாய்த்
தோன்றி மூவகையாங்காரமாக விரிந்ததற்கு வழியேதென்
னில் இந்த வாங்காரங்காரியப்படுத்துமவதரத்து முற்கூறிய
குணங்களோடுங்கூடிக் காரியப்படவேண்டுகையா லந்தக்கு
ணங்களு மூவகையாகையாலே யிதனையு மப்படிமூவகையா
கச் சொன்னதெனவறிக. அதற்குவழியேதென்னில் சாத்து
விதகுண மறியும் இராசதகுணம் விகாரமும் தாமதகுணம்
மயக்கமுமாகையாலும் தைசதவாங்காரம் விளக்கமும் வை
கரியாங்காரந்தொழிலும் பூதாதியாங்கார முருவமு மாகை
யாலு மந்தந்தவகைகளிலே கூடிநின்று காரியப்பட்டதென
வறிக. இவைதம்மிற்கூடிக் காரியப்படுந் தோற்றங்களினுங்
கண்டுகொள்க. அஃதாவது அறிவாகிய சாத்துவிதகுணமும்
விளக்கமாயுள்ள தைசதவாங்காரமுகூடி அறிவாயுள்ளம
னத்தையு ஞானேந்திரியமாகிய சோத்திராதிகளைந்தையுந்
தோற்றுவிக்கையாலு மேல்வருகிறசெய்யுளிலே விகாரமாயு
ள்ள ராசதகுணமுந் தொழிலாயுள்ள வைகாரியாங்காரமுகூ
டிகத் தொழிலாயுள்ள கன்மேந்திரியமாகிய வாக்காதிகளை
ந்துந் தோன்றுகையாலு மயக்கமாகிய தாமதகுணமும் உரு
வமாகிய பூதாதியாங்காரமுகூடிப் பூதங்களுக்குக் காரண
மாகிய சத்தாதிகள் தோன்றுகையாலு மப்படிச்சொன்ன
தெனவறிக. என்றிங்ஙன மறிவுந் தொழிலு மயக்கமுமுண்
டாகையால் சாத்துவிதகுணமுந் தைசதவாங்காரமுமறிவை
ப்பற்றி நின்றதெனவறிக. இராசத குணமும் வைகரி யாங்
காரமுந் தொழிலைப்பற்றி நின்றதெனவறிக. தாமதகுணமு
ம் பூதாதியாங்காரமும் மயக்கமாகிய வருவத்வைப்பற்றி நி
ன்றதெனவறிக. ஞானேந்திரியமாகிய சோத்திராதிகள் அறி
வைப்பற்றி நிற்கையாவது சோத்திராதிகளாயுள்ள செவி
மெய் கண் நா நாசியென்னப்பட்ட விந்திரியமைந்துஞ் சத்த

பரிசுரூபரசுகந்தங்களைக் கொள்ளுமிடத்துச் சரீரந்தொழிற் பட்டுஜீவியாமல் அறிவாய் நிகழுகையா லப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. இனி கன்மேந்திரியமான வாக்காதிகள் தொழிற் படுகையாவது அவைகாரியப்படுமிடத்துச் சரீரந்தொழிற் பட்டுநின்று காரியப்படுகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இனியிங்நனஞ்சொல்லப்பட்ட தத்துவங்கள் மாயையிலேதோன்றுமிடத்துச் சித்தியாரில்காலமுதலாகத் தோன்றுமென்றுசொல்லியிருக்க விந்நூலிற் கலைமுதலாகத் தோற்றஞ்சொன்னதேதென்னில் சித்தியார்செய்தருளினவர் பிரபஞ்சத்தோற்றஞ் சொல்லுகையால் காலமுண்டாகவே பிரபஞ்சந்தோன்றுகையாலே காலமுதலாகச் சொன்னதெனவறிக. இந்நூல்செய்தருளினவர் ஆன்மாக்களுக்கு உணர்த்து முறையைச்சொல்லுகையாலே யுணர்த்துகைக்குக் கலை முந்தியெழுப்பவேண்டுகையால் கலையெழுந்திக்கூறிய தெனவறிக. அப்படி வேற்றுமைகூறியதேதென்னி லிது சார்புநூலாகையால் “திரிபுவேறுடையது புடைநூலாகும்”. என்னும் விதியைப்பற்றி யெனவறிக. அன்றியும் இந்தத்தத்துவத்தோற்றம் அனந்ததேவ நாயனாரொருவர் நடத்துகையா லப்படி முன்பின்கூறியதெனவுமா மெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது இந்த வசுத்தமாயையில்நின்று தோன்றப்பட்ட தத்துவங்களி லிந்தச்செய்யுளில் காலமு நியதியுங் கலையும் வித்தையு மராகமும் ஆகவைந்தும் பிரகிருதி குணங்களாகிய அவ்வியத்தமுஞ் சித்தமும் புத்தியும் ஆகமூன்றும் புத்தியிலே ஆங்காரமும் ஆங்காரத்திலே மனதும் ஞானேந்திரியமாகிய சோத்திராதிகளைந்தும் ஆகவேழுங்கூடி ஆகத்தத்துவம் பதினைந்துந் தோன்றுமுறைமையை யறிவித்தது.

இங்ஙனம் பதினைந்துதத்துவத்திற்குத் தோற்றமருளிச் செய்து மேற்பதினைந்து தத்துவத்திற்குத் தோற்றமருளிச் செய்வா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

மன்னியகன்மேந்திரியமானவிராசதஞ்சேர் வாக்காதிவைகாரிமருவிவருஞ்சத்தந், தன்னைமுதலாகியதாமதமிகுமாத்திராபின் றருமிதனின்வானிலமனல்புனல்மண்சத்த, முன்னதனில்வெளியாதியொன்றொன்றாகுமுறையிலுறுமிருமையயன்முடிவாமுன்னே, யுன்னுசதாசிவராதியதிபதிகளொடுக்க முதித்தவடைவெனவுரைப்பருணர்ந்துளோரே. (கநடு)

பின்னுமுவைந்து பிறக்குநெறியுஞ்

சொன்னவாறொடுக்கமுந் தோற்றமுஞ்சொன்னது.

வி - ம். மன்னிய கன்மேந்திரியமான விராசதஞ்சேர் வாக்காதி வைகாரிமருவிவரும். அநுவயம். மன்னியகன்மேந்திரியமான வாக்காதியிராசதஞ்சேர் வைகாரிமருவிவரும். எ - து. நிலைபெற்றுவருகிற கன்மேந்திரியமாகிய வாக்காதி களாயுள்ளவை யைந்து மிராசதகுணத்தைப்பொருந்தி யிருக்கிற வைகரியாங்காரத்திலே பொருந்தித் தோன்றும். பொருந்தித்தோன்றுமென்றது வைகரிதொழிலாகையாலுங் கன்மேந்திரியந் தொழிற்பட்டுவருகையாலு மிந்தக்கன்மேந்திரியம் வைகரியாங்காரத்திற்குற்றமாகையாலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக.—சத்தந்தன்னைமுதலாகிய தாமதமிகு மாத்திராபின்றரும். அநுவயம். சத்தந்தன்னைமுதலாகிய மாத்திராதாமதமிகுபின்றரும். எ - து. சத்தமென்கின்ற விடயத்தை முதலாகவுடைய தன்மாத்திராகளைந்துந் தாமதகுணத்தை மிகுத்திருக்கிற பிற்பட்ட பூதாதியாங்காரத்திலே

தோன்றும். பின்றருமென்றதைப் பிற்பட்டவாங்காரமெனவறிக. அஃதாவது, முன்னர்ச்செய்யு ளாங்காரத்தினது தோற்றஞ்சொல்லுமிடத்துத் தைசதவைகாரிதிகழ்தரு பூதாதியென்று பூதாதியாங்காரத்தைப் பிற்படக்கூறுகையால் படிச்சொன்னதெனவறிக. அன்றியும் பூதாதியாங்காரத்திலே தன்மாத்திரைகளாகிய சத்தாதிகளைந்துந் தோன்றுமென்றதும் பூதாதியாங்காரமுருவத்தைப்பற்றி நிற்கையாலுஞ் சத்தாதிகள் பூதருபங்கள் தோன்றுகைக்குக் காரணமாகையாலுமெனவறிக.—இதனில். எ - து. இங்ஙன முற்பதத்திலேசொல்லப்பட்ட தன்மாத்திரைகளாகிய சத்தாதிகளைந்தினும்,—வானனிமனல்புனல்மண். எ - து. ஆகாயம் வாயு தேயு அப்பு பிருதிவி என்னப்பட்ட பூதங்களைந்துந் தோன்றுமிடத்து,—சத்தமுன்னதனில். எ - து. சத்தமுதலாயிருக்கப்பட்ட முற்கூறிய தன்மாத்திரைகளைந்தினும்,—வெளியாதி. எ-து. ஆகாயமாதியாக,—ஒன்றொன்றாகும். எ-து. ஒன்றிலே யொன்றாகவுண்டாம். அஃதாவது, சத்தத்திலேயாகாயந் தோன்றும் பரிசத்திலேவாயுதோன்றும் உருபத்திலே தேயுதோன்றும் இரசத்திலே அப்புதோன்றும் கந்தத்திலே பிருதிவிதோன்றும் என்றதெனவறிக.—முறையிலுறுமிருமையயன்முடிவாமுன்னே யுன்னுசதாசிவராதியதிபதிகள். அதுவயம். முன்னே யுன்னுசதாசிவராதியிருமையயன் முடிவாயதிபதிகள் முறையிலுறும். எ - து. அநாதியேயெண்ணப்பட்ட சதாசிவமுதல் பெரியபிரமாவீராக அதிதேவதைகளை வரு மந்தந்தவொழுங்கிலே பொருந்துவார்கள். அந்தந்தவொழுங்காவது ஆகாசத்துக்குச் சதாசிவமும் வாயுவுக்குமயேசுரமும் தேயுவுக்கு வருத்திரனும் அப்புவுக்குவிஷ்ணுவும் பிருதிவிக்கு பிரமாவுமெனவறிக.—ஒடுக்கமுதித்த வடைவெனவுடைப்பருணர்ந்துளோரோ. எ - து. இங்ஙனந் தோற்றமாகச்

சொல்லிவந்த தத்துவங்களுக்குந் தத்துவகத்தாக்கங்களுக்கும் ஒடுக்கமுந் தோன்றினவொழுங்கிலேயென்று சொல்லுவார்கள் அறிவாலுயர்ந்தபெரியோர்கள். எ - று.

து - ம். மன்னியகன்மேந்திரிய மென்றதை நிலைபெற்ற கன்மேந்திரியமென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் ஆன்மாவொருசரீரசம்பந்தியாய் நிற்குநாளெல்லா மிந்திரியங்கள் விடப்படாம னிற்கையாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இந்தவாக்காதிகளைக் கன்மேந்திரியமென்ற தேதென்னில் கன்மந் தொழிலென்னும்பொருளைப்பற்றித் தொழிற்பட்டு ஜீவிக்கையாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. தொழிற்படுகையாவது வாயுங் காலுங் கையும் மலம்பிரிக்கிறதுவாரமுஞ் சலம்பிரிக்கிறதுவாரமும் வசன கமன தான-விசர்க்காரந் த மென்னும் விடயங்களோடுங்கூடி ஜீவிக்குமிடத்துச்சரீரந் தொழிற்பட்டு ஜீவிக்கையாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. வாக்காதியைந்தினும் வாக்கென்ற விந்திரியத்தை வாயென்றதற்கு. பி - ம். “கைகாலவைதருவாயொடு பாயுருபத்த மென்றாங்கவையே.” எ-ம். சித்தியாரில் “வாயாதிசோத்திராதி புறத்துவாழ்கருவியாகும்”. எ-ம். வருமதுகண்டுகொள்க. இனி பிராசதஞ்சேர் வாக்காதிவைகாரிமருவிவரும். என்பதற்கும். சத்தந்தன்னை முதலாகிய தாமதமிசு மாத்திரைபின்றருமென்பதற்கும் துட்பம் முன்னர்ச்செய்யுளில் வந்தவிதப்பிலே கண்டுகொள்க. அந்தத்தாமதகுணத்திற் றேன்றப்பட்ட சத்தாதிகளைந்தையுந் தன்மாத்திரைகளென்று பெயர்கூறியதேதென்னில் அந்தந்த விந்திரியங்களுக்குத்தக்கதாக நின்று காரியப்படுகையாலு மப்படிக்காரியப்படுமிடத்துத்தத்தங்குணங்களுக் கேற்றக்குறைவின்றிநிற்கையாலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இனி சத்தமுன்னதனில் வெளியாதியொன்றொன்றாகும். எ-கு. சத்தாதிகளைந்தினும் பூதா

1141

திகளைந்துந் தோன்றுமென்பதன்றியே சத்தத்திலே பரிசுமும் பரிசத்திலேயுருவமும் உருவத்திலேயிரதமும் இரதத்திலே கந்தமுமாக வொன்றிலே யொன்றாகத்தோன்றுமென்றும் அன்றியும் ஆகாயத்திலே வாயுவும் வாயுவிலே தேயுவும் தேயுவிலேயப்புவும் அப்புவிலே பிருதிவியுமாக வொன்றிலே யொன்றாகத் தோன்றுமென்றும் பொருளுரைப்பாருமுளர். அன்றியும் பூதங்களைந்துக்கு மொவ்வொருகுணங்களைறியிருக்குமென்பாருமுளர். ஒவ்வொருகுண மேற்றமாவது ஆகாசத்துக்குச்சத்தமும், வாயுவுக்குச் சத்தமும் பரிசமும், தேயுவுக்குச் சத்தமும் பரிசமும் ரூபமும், அப்புவுக்குச்சத்தமும் பரிசமும் ரூபமும் இரதமும், பிருதிவிக்குச் சத்தமும் பரிசமும் ரூபமும் இரதமுங் கந்தமு மெனவறிக.

ஆக விங்நனங்கூறப்பட்ட மூவகையாயுள்ளபொருளு மப்படியுண்டானாலுஞ் சத்தமுன்னதனில் வெளியாதி யொன்றொன்றாகும். எ - கு. சத்தாதிகளைந்தினும் வெளியாதி யைந்துபூதங்களுந் தோன்றுமென்பதொழிய வந்தப்பொருள்க ளிந்தச் சத்தத்துக் ககப்படாதெனவறிக. அப்படிச்சத்தாதிகளைந்தினும் பூதங்களைந்துந் தோன்றுமென்பதொழிய மற்றுப் பொருள்க ளிந்தச்செய்யுளுக் ககப்படாதென்பதற்கு இந்நூலைப் பின்சென்ற நூலாகிய திருநெறிவிளக்கத்தில் இதற் கெதிரடைவீருத்தமாகிய. “எண்ணியகன்மேந்திரிய மென்றுசொல்லப்பட்ட விராசதமார்வாக்காதி யெய்திடும்வைகரியி, எண்ணியிடும்பூதாதி தாமதன்மாத்திரையா னவிலுறுசத்தாதியினைநல்கியிடுஞ்சத்தக், கண்ணதனில்வெளிபரிசங் காலுருவந்தன்னிற் கனலிரதத்தேபுனனற் கந்தத்தேததையா, மண்ணிறுதிகலைமுதலா வந்தவகைமடங்கு மாலயனாதிகள்வடிவும்வந்தமைபோலொடுங்கும்.” இந்தச்செய்யுளில் சத்தாதிகளைந்தினும் வெளியாதியாகிய பூதமைந்துந் தோன்றுமென்றப

டியா லதற்கு பிப்படிக்கண்டுகொள்க. அன்றியுந் தத்துவ விளக்கத்தினும், “கொள்ளு மத்தத்துவம்.” என்ற செய்யு ளின்பிற்பதத்தில், “பின், றெள்ளியதன்மாத்தினாயின் வரு ஞ்சேர்ந்ததன்மாத்தினாயி, னெள்ளியபூதங்க ளைந்துக்குமா மென்ப ருற்பவமே.” என்பதனாலுஞ் சத்தாதிகளைந்தினும் வெளியாதியாயுள்ள பூதங்களைந்துந் தோன்றுமென்பதே ய ந்தப்பதத்துக்குப் பொருளெனவறிக. இந்த மாயாகாரியமா ன தத்துவமுப்பத்தொன்றென்று னூல்களிற் சொல்லியிருக் க முன்னர்ச்செய்யுளிற் றேன்றுந்தத்துவம் பதினைந்து மிந்த ச் செய்யுளிற்றேன்றுந் தத்துவம் பதினைந்தும் ஆகத்தத்துவ முப்பதொழியப் புருடதத்துவ மொன்றுக்குந் தோற்றஞ் சொல்லாததேதென்னில் அது தத்துவசமுகத்திற் றேற்றமா கையால் “ஐவகையாலுறுபயன்க ணுகரவருங்கால் மதுபுரு டதத்துவமென் றறைந்திடுவரறிந்தோர்” என்று காரியப்படு மவதரத்துத் தோற்றமாகையா லிவ்விடத்துச்சொன்னதில் லையெனவறிக. அன்றியு மொடுக்கஞ்சொல்லுமவதரத்தும் “தத்துவமெண்மூன்றுஞ்சென் றுன்மதத்துவத்தொடுங்கும் வித்தையிலொடுங்குமாறும்” என்றமையால் வித்தையாதத் துவமேழாயிருக்கவும் வித்தையிலொடுங்குமாறு மென்றது கொண்டே புருடதத்துவத்துக் கொடுக்கஞ் சொன்னதில் லையெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது இராசதகுணத்தைப் பொருந்தின வையகரியாங்காரத்திலே கன்மேந்திரியங்களாகிய வாக்காதி களைந்துந் தோன்றுமென்றும் தாமதகுணத்தைப் பொருந்தி ன பூதாதியாங்காரத்திலே தன்மாத்தினாகளாகிய சத்தாதி களைந்துந் தோன்றுமென்றும் அந்தச்சத்தாதிகளைந்தினும் பூ தங்களைந்துந் தோன்றுமென்றும் அந்தப்பூதங்களுக்கு அதி தேவதைகள் சதாசிவமுதல் பிரமாவீரூகிய தெய்வங்களென்

தும் இவையிற்றுக்கொடுக்கமுந் தோன்றினவடைவிலே யெ
ன்றும் வருமுறைமையை யறிவித்தது. (கரு)

உருவாதியென்ற விருத்தமுத லிந்தவிருத்தமுடிவாகிய
செய்யுளாலும் அசுத்தமாயாவிலக்கணம்.

இங்ஙனஞ் சொல்லவந்த மாயையாலுண்டான சரீரத்
தை யான்மாக்கள் பொருந்திக் கன்மத்தைப் புசிக்கையினு
லே யந்தக்கன்மத்தினியல்பு மேற்செய்யு ணன்கினுலருளிச்
செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

நண்ணியிடுமுருவதனுக்கேதுவாகி நானுபோகங்க
ளாய்நாசோற்பத்தி, பண்ணிவருமாதலாலநாதியாகிப் ப
லவாகியனுக்கடொரும்படர்வதாகி, யெண்ணிவருமன
வாசகன்மத்தாலியற்று மியல்பினதாய்மதிகதமாயிருபய
னும்பாவ, புண்ணியமாய்ப்புலர்காலேமாயைமேவீப் பொ
ருந்துமிதுகன்மமலம்புகலுமாறே. (கக)

தீங்குநலனுஞ்செய்தவாறடையும்
பாங்குறுவினையைப்பாரித்துரைத்தது.

வி - ம். நண்ணியிடு முருவதனுக்கேதுவாகி. எ - து. ஆ
ன்மாக்க ளெடுக்கப்பட்ட வுடம்புகளுக்கு முன்னிலைக்காரண
மாய். அஃதாவது, ஆன்மாக்கள் யாதாமொருசரீரங்களை யெ
டுக்குமிடத்து முற்செய்த கன்மங்களுக்கேதுவாக வெடுக்கை
யினுலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக.—நானுபோகங்களா
ய். எ - து. பலவிதமான புசிப்புகளை யுண்டாக்குவதாய். பல
விதமாவது ஆன்மா விர்திரியங்களைக் கொண்டு விடயங்களைக்
கொள்ளுமிடத் தொவ்வொரு விடயங்களிலே வெகுவித
மான கன்மங்களைப் புசிக்கையினுலே யப்படிச் சொன்னதெ
னவறிக.—நாசோற்பத்தி பண்ணிவரும். எ - து. ஜநந்தையு

மாணத்தையு முண்டாக்கிவரும். அஃதாவது, ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கீடாக வெடுத்தவுடனுக்கு நாசமு மேலெடுக்குமு டுலுக்குற்பத்தியு முண்டாக்கி வருமென்ற தெனவறிக. அன் றியும் புசித்தகன்மத்துக்குநாசமு மேற்புசிக்குங்கன்மத்து க்குற்பத்தியு மாமெனவறிக.—ஆதலாலநாதியாகி. எ - து. ஆகவிங்நன்மவருகிற தநாதியேயுள்ளதாய். அநாதியென்றது ஆன்மாவுள்ளவன்றே யிந்தக் கன்மமுள்ளதென்ற தெனவறி க.—பலவாகி. எ - து. பலபேதங்களா யிருப்பதாய். பலபே தங்களாவன ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கீடாக வெடுக்குமுடல் களுக்கந்தந்தவுடனேயும் வடிவு நிறம் சாதி ஒழுக்கம் நெறி உணவு சுகம் துக்கம் ஆயுள்ளன்றிங்நன்ம பலவகையாகை யாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக.—அணுக்கடொறும் ப டர்வதாகி. எ - து. ஆன்மாக்கடொறுஞ் சென்று பொருந்து வதாய். அஃதாவது, ஆன்மாக்க ளெடுக்குமெடுக்கு மச்சுக டொறு மதற்கதற்கேற்ற புசிப்புகளைக்கொடுத்து நிற்கையா லே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக.—எண்ணிவரு மனவாசக ன்மத்தாலியற்று மியல்பினதாய். எ - து. நினைக்கப்பட்டுவரு கிற மனதினாலும் வாக்கினாலும் காயத்தினாலுஞ் செய்யப் பட்ட வியல்பினையுடையதாய். அவையாவன மனதினானினைக் கை வாக்கினுற்சொல்லுமை காயத்தினுற்செய்கை எனவறி க.—மதிகதமாய். எ - து. நிற்குங்காலம் புத்தியிலேநிற்பதா ய். புத்தியிலேநிற்பதாவது யாதொன்றிலே புத்திரிச்சயிக்கு மிடத்துக் கன்மத்துக்கீடாக நிச்சயிக்கையா லப்படிச்சொ ன்னதெனவறிக.—இருபயனும் பாவபுண்ணியமாய். எ - து. இருவகைப்பயனாகச் சொல்லப்பட்ட புண்ணியபாவங்களா ய். இருவகைப்பட்ட பயனாவது ஹிதாஹிதங்களிலே விருப்பு வெறுப்புண்டாய் அதனாலே புண்ணியபாவங்கள் கட்டுப்பட் டிஅதனாலே யின்பதுன்பங்களாகிய சுவர்க்கநரகங்களை யது

பவிக் கையாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இங்ஙனஞ்சி
ருஷ்டிகாலம்பிரபஞ்சங்காரியப்படுமெனவறிக.—புலர்காலை
மாயைமேவிப் பொருந்தும். எ-து. சங்காரகால மாயாகார
ணத்திலே சென்றுபொருந்தும். அஃதாவது, முற்கூறியபிரப
ஞ்சமு மதனோடுங்கூடிறிற் கு மான்மாக்களு மாயாகாரணத்
திலே யொடுங்குகிற சங்காரகாலம் இந்தக்கன்மமு மந்தக்
காரணமாயையிலே சென்று கூடுகையா லப்படிச்சொன்ன
தெனவறிக. அன்றியும் பொருந்துமென்ற பதத்துக்கு வேறு
பொருட்கூறவேண்டிகி லந்தமாயாகாரணத்திலே யொடுங்கி
னவான்மாக்களையுங் கூடுமென்று பொருளுரைப்பினுமாம்.
அஃதெங்ஙனையென்னில் இந்தக்கன்மங்காரியப்படுங்காலத்
து அணுக்கடொறும்படர்வதாகி என்றமையா லொடுங்குங்
காலத்து மொக்கவொடுங்குமென்னுங் கருத்தையும்பற்றி ய
ப்படிச் சொன்னதெனவறிக.—இதுகன்மமலம் புகலுமாறே.
எ - து. இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டது கன்மமலத்தின்முறை
மையாம். எ-று. இந்தப்பதத்துக்குப்புகலுமென்று முன்னே
வைத்துப் பொருளுரைத்ததெனவறிக. அல்லதூஉம் இதுக
ன்மமலத்தைச்சொல்லும் வழியாமென்று பொருளுரைப்பி
னுமமையும்.

வி - பு. புலர்காலமென்றசொல் சிருஷ்டிகாலத்துக்கும்
படுமென்று இச்செய்யுளைச் சிருஷ்டியொன்றையுநோக்கிச்
சொன்னதென்பாருமுளர். அது பொருளல்லவெனவறிக. அ
துவேனென்னில் புலர்காலென்றசொல் அழிதலாகையால்ச
ங்கரிமென்பதே பொருளெனவறிக. அன்றியும் யாதாமொ
ன்றைச் சொல்லுமிடத்துத் தோற்றமு மொடுக்கமுஞ் சொ
ல்லவேண்டிகையால் மற்றுள்ளபதமெல்லாஞ் சிருஷ்டியைச்
சொல்லிப் புலர்காலை மாயைமேவி என்றபதத்தைச் சங்கார
கால மாயாகாரணத்திலே கன்மங்கூடுமென்பதே பொருளெ

ன்வறிக.அப்படிப் புலர்காலமென்பது சிருஷ்டிக்கும் படுமெ
ன்று பொருளுரைத்த தெதைப்பற்றி யென்னில் திருவாச
கத்தில். “ ஒண்ணித்திலநகையா யின்னம்புலர்ந்தின்றோ.”
எ-ம். “போனதிசைபகரா தின்னம்புலர்ந்தின்றோ.” எ-ம்.
வருமேதுக்களைப்பற்றிப் புலர்காலஞ் சிருஷ்டிகாலமென்ற
தெனவறிக. அதுவும் புலர்தலுலர்தலாகையால் சங்காரகா
லத்துக்குச் சொல்லப்படுமென்பதே பொருளெனவறிக. புல
ர்தல் சங்காரமென்பதற்கு. பி - ம். காளத்தியந்தாதிதில்.
“ அலரோனெடுமா லமரர்கோன்மற்றும், பலராய்ப்படைத்
துங் காத்தாண்டும் - புலர்காலத், தொன்றுகிமீண்டும் பல
வாகிரிற்றுகின்றான், குன்றாதசீர்கயிலைக்கோ.” எ-து.கண்டுகொ
ள்க. இதனுள் புலர்காலத்தொன்றாகி. எ-து.சங்காரகாலமெ
ன்பதற்குக் கண்டுகொள்க. ஆகையா லிங்நனம்புலர்கால
மென்பது சங்காரகாலத்துக்குச் சொல்லுமதேபொருளென
வறிக. இச்செய்யுளில் புலர்காலமாயைமேவி என்பதைச்
சங்காரகாலத்துக் காரணமாயையிலே கன்மங்கூடுமென்பத
ற்குச் சொல்லுமதே வழக்கெனவறிக. அதுவழக்கென்பதற்
கு இந்நூலைப்பின்சென்ற நூலாகிய திருநெறிவிளக்கத்தினு
மிச்செய்யுளுக் கெதிரடை விருத்தமாகிய. “ தொல்குரம்பை
காரணமாய்த் தொகையளவுபடாத துன்பமுடனின் பமாய்
த்தோற்றமுடனீறு, மல்கியிடும்வழியதனா னித்தமாகி மன்
னுயிர்கடொறுமருவிப்பின்னுமற்றுப், பல்விதமாயுரைநினை
வு தொழிலாற்செய்யும் பண்பினதாய்ப் புத்தியினில்வந்தமை
யும் பான்மை, நல்வினைதிவினையாகிக் கடைநாண்மாயைந
ண்ணியிடு மிதுகன்மநாட்டிலன்றே.” என்பதனுள் கடைநா
ளென்றது சங்காரகால மாகையால் இந்நூலில் நண்ணியிடு
முருவதனுக் கேதுவாகி என்றசெய்யுளுக்கு இந்தத்திருநெறி
விளக்கத்தின்செய்யுளைப் பதந்தோறும் அந்தந்தப்பதத்தையு

வமித்துக்கொண்டு புலர்காலை மாயைமேவி என்றதற்குக்க
டைநாண்மாயை நண்ணியிடுமென்ற பதத்தைக் கண்டுகொ
ள்க. ஆகையா லிச்செய்யுளில் புலர்காலமென்றது சங்கரா
காலமே பொருளென்பதை யறுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.
அப்படியானால் மாயையுங் கன்மமுங்கூடினால் ஆன்மாவு
க்கு ஜீவிப்புண்டாமென்று நூல்களிலே சொல்லியிருக்க
ஒருஜீவிப்புமற் றொடுங்கிக் கிடக்கிற சங்கரகால மா
யையிலே கன்மமுங் கூடுமென்னலாமோ வென்னில் அப்
படிஜீவிக்குமென்றதுஞ் சிருஷ்டிகாலங் காரியமாயையா
கிய கலையாதிதத்துவங்களோடுங் கூடினவிடத்து ஜீவிப்
புண்டாமென்கிற தொழியக் காரணமாயையோடுங் கூடின
விடத்து ஜீவிப்பில்லையெனவறிக. அதற்குபவமேதென்னி
ல் ஒருவிதையிலே முளையுண்டானாலு மந்தவிதையைவிட்டு
முளைதோன்று மவதரத்து ஜீவிப்புண்டாகுமதொழிந்து அவ்
வளவு மந்தவிதைக்குள் முளையடங்கிக்கிடந்து ஜீவியா
மற் கிடக்குமதுபோல வெனவறிக. அப்படியானா லிந்தக்
கன்மமு மாயையைப்போலே தனித்தொரு முதலாயிருக்கச்
சிருஷ்டிகாலமுஞ் சங்கரகாலமு மாயையோடுங்கூடி நிற்
குமென்பானேனென்னி லப்படியே கன்மந் தனியேயொரு
முதலாயிருந்தாலு மற்றுள்ளமலங்களைச் சார்ந்துநிற்பதொ
ழியத் தனித்துநில்லாதாகையா லப்படிச்சொன்னதென வ
றிக. அப்படிச் கன்மமலமானது மற்றுள்ள மலங்களையுஞ்
சார்ந்துநிற்குமென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “இருவி
னையநாதியாதி யியற்றலானுகர்வாலந்தம், வருமலஞ்சார்ந்து
மாயா வருவுகன்மருவியார்த்துத், தருசெயன் முறைமையா
லே தான்பலபேதங்காட்டி, யருவதாய்நின்றரன்ற னுணையி
னமர்ந்துசெல்லும்.” எ - து. கண்டுகொள்க. இதில் மா
யாவருவுகள் மருவியார்த்து என்றமையால் சிருஷ்டிகாலங்

காரியமாயையோடுங் கன்மங்கூடிநின்று காரியப்படுமென்பதொழியக் காரணத்திலுங் கூடிநிற்குமென்பதற்கு வழியேதென்னில் ஆன்மாக்களுக்கு மும்மலங்களுங் கூடிநிற்கும் அது “மும்மல நெல்லினுக்கு முளையோடு தவிடுமிப்போல்” என்றமையால் கன்மத்துக்குவமை முளையும் மாயைக்குவமையுமியுமாதலா லந்தநெல்லிலுமிபோனால் முளைஜீவியாதாற்போலக் கன்மமு மாயையாதாரமாக வொடுங்கி மீளவு மாயையாதாரமாக ஜீவிக்குமென்பதை யதுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. அன்றியும் அந்தநெல்லு மக்கினியினாலே வெதுப்புண்டவவதரத்து உமிகிடந்தாலு முளையெழாதாகையாற்-கன்மமில்லாதபொழுது மாயையும் ஜீவிப்பற்றுப்போமென்மதை யதுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. ஆகையால் கன்மத்துக்கீடாக மாயையுண்டாமென்றும் மாயைக்கீடாகக் கன்மமுண்டாமென்று மிரண்டு மொன்றைவிட் டொன்று நில்லாதென்று தூல்களிற்சொன்னது மிப்பொருட்பற்றியெனவறிக. இனியிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட கன்மமானது அருபமுமாய் ஜடமுமாயிருக்க அணுக்கடொறும் படர்வதாகி யென்று அறிவாயுள்ளவான்மாவை ஜடமாயுள்ள கன்மம்பொருந்துமென்பதற்கு வழியேதென்னில் அந்தக்கன்மமானது ஜடமாயிருந்தாலு மான்மாவை முத்தியிலேவிட்டு நீங்குவதொழிந்து மற்றவிடமெல்லா மான்மாவை விடப்படாததாகையா லப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. இப்படிக்கன்மம் ஜடமாயிருந்தும் ஆன்மாவை விடப்படாததென்பதற்கு. பி - ம். திருக்களிற்றுப் படியாரில் “இன்றிங்கசேதனமா மிவ்வினைக ளோரிரண்டுஞ், சென்று தொடருமவன் சென்றிடத்தே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதஞ்ஞ்சொல்லியது கன்மமலமானது சிருஷ்டிகால மானமாக்க ளொடுக்கப்பட்ட தேகங்களுக்கெல்லா முன்னிலையு

மாய்ப் புதிக்கப்பட்ட போகங்களுக்கொல்லாங். காரணமு
மாய்த் திரிவித கரணங்களினாலே புண்ணியபாவங்களை யிய
ற்றுவித்து அதனாலே ஜநநமரணங்களை யுண்டாக்குவித்து நி
ன்று சங்காரகால மாயாகாரணத்தோடுங்கூடி நிற்குமென்
னுமுறைமையை யறிவித்தது. (கசு)

இங்ஙனமநாதியாகச் சொல்லப்பட்ட கன்மமானது ஒவ்
வோருடம்புகளோடுங்கூடிக் காரியப்படுமிடத்து மூவகைக்
கன்மமாக நின்று காரியப்படுமுறைமையை மேலருளிச்செ
ய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

கன்மநெறிதிரிவிதநற்சாதியாயுட்போகக் கடனதெ
னவருமூன்றுமுயிரொன்றிற்கலத்த, ரென்மையதூழல்
லதுணவாகாதானுந் தொடங்கடைவினடையாதேதோன்
றுமாறித், தன்மைதருதெய்விகமுற்பவதிசுமான்மிகமாந்
தகையிலுறுமசேதனசேதனத்தாலுஞ்சாரு, நன்மையொ
டுதிமைதருசேதனனுக்கிவனூ னாடி லதனூழ்வினையாந
னுக்குந்தானே. (கசு)

ஆயுவும்போகமுஞ்சாதியுமாய்வினை
மாயையுருவில்மருவுமென்றது.

வி-ம். கன்மநெறிதிரிவிதம். எ-து. ஆன்மாக்களுக்குவந்
தகூடுங்கன்மத்தின்வழி மூன்றுபிரகாரமாயிருக்கும். அவை
யாவன,— நற்சாதியாயுட்போகக் கடனதெனவரும். எ-து.
நல்லசாதி பொல்லாச்சாதியென்றும் ஏறினவாயுள் குறைந்
தவாயுள்ளனும் நல்லபோகம் பொல்லாப்போகம் என்றும்
வாராநிற்கும். இவை யெப்பொழுதுண்டானதென்னில்,—
மூன்றுமுயிரொன்றிற் கலத்த ரென்மை. எ-து. இந்த
க்கன்மங்கண்மூன்றும் ஓரான்மாவிலே கூடுகிற தநாதியே

யுள்ளதாம். சாதியுமாயுளு முன்னேயுள்ள ஆழானாலும்
 போக மிப்பொழுதுண்டான முயற்சியல்லவோ வென்னி
 ல்,— அதுமல்லதுணவாகா. எ - து. அந்தப்புசிப்பு மூழ்
 வினையாலல்ல துண்டாகாது. அதுதான் முன்பே யார்ச்
 சித்த முறைமிலே வருமோ முற்பிற்பாடாக மாறிவருமோ
 வென்னில்,— தானும். எ - து. அப்படியார்ச்சித்த வொ
முங்கிலே வருகிறதுமுண்டு. அன்றியும்,— தொடங்கடைவி
 னடையாதே தோன்றுமாறி. எ - து. அப்படிவாராமல்
 வன்மைமென்மைகளுக் கீடாக மாறிவருகிறதுமுண்டு. அப்
 படிவருகிற கன்மத்தின்விதி யெங்ஙனையென்னில்,— தன்
 மைதரு தெய்விக முற்பவதிகமான்மிகமாந் தகையிலுறும்.
 எ - து. இயல்பிலே வரப்பட்ட கன்மங்கள் தெய்வத்தா
 லும் பஞ்சபூதங்களினாலும் ஆன்மாக்களாலும்வரும். அவை
 வருமிடத்து,—அசேதன சேதனத்தாலுஞ்சாரும். எ - து.
 அறிவில்லாதவையாலும் அறிவுள்ளவையாலும் வரும். ஆ
 கையால்,— நன்மையொடு தீமை தருசேதனனுக் கிவணுண
 டில். எ - து. இங்ஙன நன்மைதீமைகளைப் பொருந்திவரு
 கிற ஆன்மாவுக் கிவ்விடத்திற் புசிப்பை விசாரிக்கில்,— அந்
 னுழ்வினையா நணுதந்தானே. எ - து. முன்ஜநந்திற் பு
 சிக்கச்செய்தே பேறின வாகாமியந்தானே இந்தஜநந்ததுக்
 குப் புசிப்பாகவந்து பொருந்தும். எ - து.

து-ம். மூன்றுமுயிரொன்றிற்கலத்தல். எ-கு. ஓரான்மா
 வினிடத்திலே மூன்றுகாரியநிற்குமென்று பொருட்கூறியதே
 தென்னில் ஆன்மாக்கள் யாதாமொரு சரீரங்களைக் கன்மத்
 துக்கீடாக வெடுக்குமிடத்து யாதாமொரு சரீரவர்க்கங்களு
 ம் வயதுகளும் புசிப்புகளுமல்லாம லெடாதாகையாலே ய
 ப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இனியதுமல்ல துணவாகா
 எ-கு. இப்பொழுதுண்டானபுசிப்புகளு மூழாலொழிய வுண்

டாகாதென்று பொருட்கூறியதற்கு வழியே தென்னில் ஆன்மாக்கள் யாதாமொரு கன்மங்களைப்புகிக்குமிடத்து வந்து கூடினத்துக்குந் தவறுவருகையாலு நினையாதது வந்துகூடுகையாலும் ஊழாலல்லது புகிப்புண்டாகாதென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவள்ளுவப்பயனில். “ஊழிற்பெருவலியாவுளமற்றொன்று சூழினுந்தான்முந்துறும்” எ-து. கண்டுகொள்க. இனிதொடங்கடைவி னடையாதேதோன்று மாறி. எ-கு. கன்மத்தின்வழி வன்மைமென்மைகளுக்கீடாக மாறிவருகிறது முண்டென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் முந்தச்செய்த கன்மம்பிற்பட்டும் பின்புசெய்தகன்ம முற்பட்டும் வருகையாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அது வெங்ஙனையென்னில் ஒருவன் பயிர்செய்யுமிடத்து முந்த வல்விதையை விதைத்துப் பின்பு இளவிதையைவிதைத்தாலும் அந்தவிளவிதை முந்தப்பயன்படுமாறுபோலக் கன்மத்தின்மிகுதி முந்தப்பயன்படுமெனவறிக, இனி தன்மைதருதெய்விகமுற் பவுதிகமான்மிகமாம். எ-கு. தெய்வத்தாலும் பஞ்சபூதத்தாலும் ஆன்மாக்களாலும் வருமென்றதற்கு வழியேதென்னில் தெய்வீக கன்மமாவது மாதாவின் கருப்பக்கோளகையிலே யிவனிருக்குமிடத் துண்டான விதனம் ஜநநமாணத்தி லுண்டான விதனம் யமதண்டம் நரகவேதனை. இவைமுதலாகவுள்ளவையிற்றிலே துக்கப்படுதலெனவறிக. இனிபஞ்சபூதங்களால் வருகிறபௌதிககன்மமாவது குளிர் வெப்பம் மழை காற்று மின் இடி சுவர்விழுதல் கல்விழுதல் இவைமுதலாக வுள்ளவையிற்றிலே துக்கப்படுதலெனவறிக. இனி ஆன்மீககன்மம் ஆன்மாக்களால் வருகையாவது சரீரத்தினாலும் மனத்தினாலும் துக்கப்படுகை. இதற்குவழியேதென்னில் தந்தஞ் சரீரத்திலுண்டான வியாதிகளினாலும் மிருகங்களினாலும் பறவைகளினாலும் இராசுதரா

லும் பசாசுகளாலும் கள்வராலும் மற்றுள்ளமனிதராலும் இவைமுதலாயுள்ள சரீரதுக்கங்களெனவறிக. இனி மற்றம னேதுக்கமாவது பிறருடைய கல்வியுஞ் செளந்தரியமுஞ் செல்வமுங்கண்டு பொருமை அபிமானங்கெடுதல் எழுந்தது புத்தியாகச்செய்தல் கோபியாய்த்திரிதல் என்னுமிவைமுத லாயுள்ளவை யெனவறிக. மற்றச்சுகன்மங்களும் இங்ஙன ன்சொல்லிவந்த பொழுங்கிலே கண்டுகொள்க. ஆகவிங்ஙன ன்சொல்லப்பட்ட மூவகை துக்கமாகிய கன்மங்களுக்கு பி - ம். ஞானமிர்தத்தில் - ஆதிதெய்வீக மாதிபௌதிக - மாதிரி யத்தியான்மீகமென்ன - வோதியதுக்கமூன் மினத்தியான்மீக - மெய்யில்மனத்தி லேயமிலிரண்டே - வளியிற்பித்தில் வினையா வினையி - னானுகுதொழுனையிலுதிக்கக்கோட்டில் - வெற்பிற்கு லேயின் மக்களின் விலங்கி - னலகையிற்கள்வரிற்பறவையி னி ருநரில் - மைந்தரின்மகளீர்மணத்திடைதணப்பிற் - பேரறம்வ ளர்ப்பிற் பெருந்திருதுகர்விற - சீரியயாக்கை மாதயர்மாசு - மனத்துறுதுயர நினைப்பருஞ்சோக - மறிவுருவாக்கமடைவ னற்பொருமை - மான்மாக்காலம் பூனாதுமறுத்த - லிச்சையை நினைதலிருஞ்சினமிசுத்த - லினையவைமுதலாநினைவருந்திறத் த - வாதிபௌதிகஞ் சீதமாமழை - யுருப்பவீர்வேனி னுட்குவ ருடுங்கா - லிருள்கீழிடுமின்பெருவிறலசனி - மன்னுயிர்க்குறு கண்டின்னியாறருந்த - லாதியாயவீவருந்திறத்த - வாதிதெய்வீ கம் பேதையாவையின் - கருக்குழியமுங்கல் பிறப்புறம்போ து - திவாவருந்தீமைவளவில்பேதைமை - மடங்கலாருயிர் தொடங்கினவவ்வலி - யாவரும்விழையாக் கொள்வாய் நிரய த்து - வீழ்த்தனொழாஅ வான்கழி துன்ப - மினையமாலையதுயரி டை - வினைநகர் - கருங்கைக்கைமைக்களிறுகைத் திரும்புலப் - பெரும்படைவிரிந்துசூழ்ந்திருந்தா - நாற்கதிப்பவனியுலாயார் த்த வீழ்திறம்பிற் போற்றுமதி புரிந்தே" ஏ - து. கண்டுகொ

ளக. அன்றியும் இங்ஙனங்கூறிவந்த மூவகைத்துக்கஞ்சிவாக
மத்தில் கிரந்தத்திலே யெடுத்து சதிர்த்தின சங்கிரகத்திலே
சேர்ந்த கிரந்தத்தினும் கண்டுகொள்க. அந்தக்கிரந்தத்தினத்
தமும் முற்கூறிய ஞானாயிரத்தினத்தமும் ஒப்புநோக்கிக் க
ண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது கன்மமானது காரியப்படுமிடத்து
ஆபுளும் போகமும் சாதியுமாகநின்று காரியப்படுமென்றும்
அது ஆழ்வினையாலொழிய வராதென்றும் அது வருமிடத்து
ஆர்ச்சித்தவொழுங்கிலே வருமென்றும் அன்றியும் வன்மை
மென்மைகளுக்கிடாக மாறியும் வருமென்று மதுதெய்வீக
கன்மமாகவும் பௌதீககன்மமாகவும் ஆன்மீககன்மமாகவும்
வருமென்றும் புண்ணியபாவங்களுக்குடனாய் நிற்கிற வான்
மாக்களுக் கிவையெல்லா மூழ்வினையால்வருமென்றும் வரு
முறைமையை யறிவித்தது. (௧௭)

இங்ஙனமெடுத்தவுடலிலே புதிக்கிறதெல்லாமூழேயானா
ல் மேலேக்கு ஜநந்ததுக்கேதுவாகிய ஆகாமியமுண்டாகிறவ
கையெப்படியென்றுவினவ மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்
கொண்டருளியது.

மேலேக்குவருவீனையேதென்னிலங்கண் வீருப்புவெ
றுப்பெனவறியவ்வீனையுமெல்லா, மூலத்தவீனைப்பயில்
வாமென்னினாமேன் முற்றியதன்பயனுனக்குமுனைக்கு
மென்பர், ஞாலத்துவீனைகளிருதிறனாகும்புந்தி நண்ணாத
வீனைநனுகும்வீனையெனவொன்றிரண்டா, மேலத்தானி
தமகிதமாமிதனல்வழுவா தெய்தியிடும்புண்ணியபாவங்
ளென்றே. (௧௮)

மன்னியவிருப்பு வெறுப்பால்வல்வினை
பின்னும்வினையும் பெற்றியையுரைத்தது.

வி - ம். மேலைக்கு வருவினையேதென்னில். எ - து. இ
ந்தவுடலிலுண்டாகிய புசிப்பெல்லா மூழையாகில் மேலை
க்குஜநமுண்டாகத்தக்க கன்மத்துக்கேது வெப்படியெ
ன்னில்,-- அங்கண்விருப்புவெறுப்பெனவறி. எ - து. அ
ந்தவூழாகியசுகதுக்கம் புசிக்கிறவவதரத்திலே யுண்டாகி
ய பிரியாப்பிரியங்கள்வித்தாக மேலைக்கு ஜநமுண்டாமெ
னவறிவாயாக.-- அவ்வினையுமெல்லா மூலத்தவினைப்பயில்
வாமென்னில். எ - து. அப்படிப்பிரியாப் பிரியப்பட்டுப் புசி
க்கிறது முன்னேவினையின்பகுதியல்லவோ வென்னில் அப்ப
டியானாலும்,--நாமேன்முற்றியதன் பயனுனக்குமுனைக்குமெ
ன்பர். எ - து. நாமுன்புண்ணின் கன்மமல்லோவிப்பொ
ழுது புசிக்கிறோமென்று விசாரியாமல் நாம்செய்தோம் பிற
ர்செய்தாரென்று நீசுட்டுகையாலே யந்தச்சுட்டாலுள்ள ப
யன் மேலைக்குற்பவிக்குமென்று பெரியோர்கள்சொல்லுவா
ர்கள். ஆகையால்,-- ஞாலத்துவினைகளிருதிறனாகும். எ-து.
பிரபஞ்சத்திற் புண்ணியபாவங்க ளிரண்டுவகைப்பட்டிருக்
கும். அஃதெங்ஙனையென்னில்,-- புந்திரண்ணாதவினை நணு
கும்வினைபெனவொன்றிரண்டாம். எ - து. புத்திபூர்வமா
கச் செய்ததென்றும் அபுத்திபூர்வமாகச்செய்ததென்று மிர
ண்டுவகைப்பட்டிருக்கும். அன்றியும் புத்திக்குப்பொருந்திய
சாரியமென்றும் பொருந்தாத காரியமென்றுஞ் சொல்லவு
மாம். அதனைவிசாரிக்குமிடத்து,-- ஏலத்தானிதமகிதமாம்.
எ - து. அநாதியே ஹிதமென்று மஹிதமென்று மிரண்டுவகை
யாம்,-- இதனால் வழுவாதெய்தியிதம் புண்ணியபாவங்களை
ன்றே. எ - து. இந்தஹிதத்தாலு மஹிதத்தாலுந் தப்பாமற்
பொருந்தியிதம் புண்ணியகன்மமும் பாவகன்மமும். எ-து.

வி-பு. இப்பொழுது புசிக்கிறதெல்லா மூழேயானால்மே
 லைக்காகாமியமுண்டாகிற தெப்படியென்று கேட்டதற்கு இந்
 தப்பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்தே யுண்டானவிறுப்புவெறுப்பா
 கிய ஹிதாஹிதங்களாலே ஆகாமியங்கட்டுப்படுமென்று ஆசா
 ரியர் விடைகொடுத்ததற்கு .பி-ம். சித்தியாரில். “மூற்செயல்
 விதியையிந்த முயற்சியோடநுபவித்தா லிச்செயல் பலிக்கு
 மாறென்னிதமகிதங்கண்முன்ன, ரச்செயலானாலிங்கு மவை
 செயின்மேலைக்காகும், பிற்செயாதநுபவிப்ப தின்றுபின்றொ
 டருஞ்செய்தி.” எ-ம். அந்தவிறுப்புவெறுப்பு மநாதியேதொண்
 டுகொட்டு வருமென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “மேலைக்
 குவித்துமாகி வினைந்தவையுணவுமாகி, ஞாலத்துவருமாபோ
 ல நாஞ்செயும் வினைகளெல்லா, மேலத்தான்பலமாச்செய்
 யு மிதமகிதங்களெல்லா, மூலத்ததாகியென்றும் வந்திடு
 முறைமையோடே.” எ - ம். கண்டுகொள்க. அப்படி முன்
 புசெய்தசன்மத்துக்கீடாகவல்லோ விப்பொழுது புசிக்கிறோ
 மென்று விசாரியாமல் நான்செய்தேன் பிறர்செய்தாரொன்
 றுசட்டிம்வகையா லந்தச்சட்டாலுள்ளபயன்மேலைக்கு வினை
 வாமென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “யான்செய்தேன்பிரர்
 செய்தா ரொன்னதியானென்னுமிக்கோணை ஞானவெரியால்
 வெதுப்பி நிமிர்த்துத், தான்செவ்வேநின்றிட வத்தத்துவன்
 றுனேரோ தனையளித்து முன்னிற்கும்வினையொளித்திட்டோ
 டி, நான்செய்தேனெனுமவர்க்குத் தானங்கின்றி நண்ணு
 விக்கும் போகத்தைப்பண்ணுவிக்குங்கன்ம, மூன்செய்யாநூ
 னந்தா னுதிப்பினல்லா லொருவருக்கு மியானெனதிங் சொ
 ழியாதன்றே.” எ-து. கண்டுகொள்க. ஞாலத்துவினைகளாகிய
 விறுவகைப்பயனாகிற புண்ணியபாவங்கள் புத்தி பூர்வத்தாலு
 ம் அபுத்திபூர்வத்தாலு முண்டாமென்றதேதென்னில் அபுத்
 திபூர்வமாவது ஒருபொல்லாங்குகளிலாவது நன்மைகளி

லாவதுமனதும்வாக்குந் தன்னையறியாமலோடினாற் பின்பு ந
ம்மையறியாம லிப்படிவந்ததாயிருந்ததெனக் கொள்கை.
புத்திபூர்வமாவது வொருவர்க்கொரு நன்மை தீமைகளைச்
செய்யுமிடத்து இவர்களுக்கென்னபொல்லாங்கு செய்வோ
மென்று மென்னநன்மை செய்வோமென்று மனதும்வாக்
குங் காயமுங்கூடி நினைத்துஞ் சொல்லியுஞ் செய்தும்வரு
கையெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது இந்தவுடலிலே புசிக்கிறதெல்லா
ம் பிராரத்தமானால் மேலைக்காகாமிய முண்டாம்வழி யெப்
படியென்று வினவ இப்பொழுது புசிக்கிறது முன்புள்ள ஊ
ழ்வினையின் பயனல்லோவென்று விசாரியாமல் நான்செய்
தேன் பிறர்செய்தானொன்ற விருப்பு வெறுப்பாகிய சுட்டால்
மேலைக்கு ஜநமுண்டாமென்று மவைவருமிடத்தப் புத்தி
பூர்வத்தாலு மபுத்திபூர்வத்தாலும் வருமென்னுமுறைமை
டையு மறிவித்தது. (௧௮)

இங்ஙன முண்டாகப்பட்ட வாகாமியத்தாற் புண்ணியபா
வங்களுண்டாம்வழி யெப்படியென்று மதுபோம்வழி யெப்
படியென்றும் வினவ - மேலருளிச்செய்வா நெடுத்துக்கொ
ண்டருளியது.

உற்றதொழிநினைவுரையினிருவினைபுழுளவா மொ
ன்றொன்றாலழியாது நொழியாதுன்னின், மற்றவற்றினொ
ருவினைக்கோர்வினையால்வீடு வைதிகசைவம்பகருமரபி
லாற்றப், பற்றியதுகழியுமிதுவிலையாலேற்கும் பானமை
புமாம்பண்ணுதுபலிக்குமுன்னஞ், சொற்றருதால்வழியி
ன்வரின்மிகுதிசோருஞ் சோராதங்கதுமேலைத்தொடர்
ச்சியாமே. (௧௯)

ஒழியாவிருவினையொன்றினாலொன்றிங்

கழியாததுபவ மாகுமென்றது.

வீ-ம். உற்றதொழிவினையொன்றினாலொன்றிங்
 எ - து. பொருந்தப்பட்ட வுடம்பின்னொழிலாலு மனதினி
 னைவாலும் வாக்கின்சொல்லாலும் புண்ணியபாவங்க ளிரண்
 டிமுண்டாம். அப்படியுண்டாமிடத்து ஒருகன்மங்கொண்
 டொருகன்மத்தைப் போக்கிக்கொள்ளலாமோ இரண்டிமிர
 ண்டாக அதுபவிக்கவேணுமோ வென்னில்,— ஒன்றொன்
 றுலழியாதா னொழியாதுன்னில். எ - து. புண்ணியத்தா
 ற் பாவமும்போகாது பாவத்தாற் புண்ணியமும் போகாது
 ஆகையாலே விசாரிக்குமிடத்துப் புசிப்புந்தவிராது. அப்ப
 டியானால் ஒருவர்செய்தபாவகன்மங்களைப் போக்கிக்கொள்
 றுகைக்கு வழியில்லையோவென்னில்,— மற்றவற்றி னொரு
 வினைக்கோர் வினையால்வீடு வைதிகசைவம் பகரும். எ - து.
 அப்படிச்செய்யப்பட்ட வினைகளில் ஒருவினையைக்கொண்
 டொருவினையைப் போக்குதற் குபாயம் வேதாகமங்கள்
 சொல்லாநிற்கும்,— மசபிலாற்றப்பற்றியது கழியும். எ-து.
 அந்தவேதாகமங்கள் சொன்னமுறைமையிலே செய்தாற்
 கூடினகன்மங்க ணீங்கும். அப்படிச் செய்யமாட்டாதவர்க
 ளுக்கிந்தத்தோஷங்கள் நீங்கும்வழியெங்ஙனையென்னில்,—
 இது விலையாலேற்கும் பான்மையுமாம் பண்ணுதுபலிக்கும்
 எ-து. இந்தத்தோஷங்கள் நீங்குகைக்குத் தான்செய்துகொ
 ள்ளமாட்டானில்லையாகிலுஞ் சிலதிரவியங்களைக் கொடுத்
 துச் செய்ய வல்லவர்களைக்கொண்டு செய்வித்துக் கொள்
 றுகையாலே (தான்செய்யாதிருக்கிலுந்) தனக்குப்பயனாகப்
 பலிக்கும்.இங்ஙனமுண்டானதோஷங்களைப் போக்கிக்கொள்
 ளலா மென்றிருக்கச்செய்தே யொன்றொன்றொழியா தென்
 றதேதென்னில். அஃதாவது,—முன்னஞ் சொற்றருதால் வ

ழியின்வரின் மிகுதிசோரும். எ - து. முன்னே சொல்லப்பட்ட வேதாகமங்களின் முறைமையிலே யொருவன்றான்செய்ததோஷத்துக்குத்தக்க பிராயச்சித்தஞ் செய்தாலு மந்தத் தோஷத்தின் கௌரவங்கெட்டுத் தோஷமாத் திர நிற்கும். அதேதென்னில் ஒருவன்பிரமஹத்தி கோவதைமுதலாயுள்ள தோஷங்கள் செய்து அதற்குத்தக்க பிராயச்சித்தஞ் செய்தாலு நரகவேதனைக்குள்ள கௌரவங்கெட்டுக் கொலைதோஷமாத் திர நிற்குமெனவறிக. அப்படிக்கொலைமாத் திரமாக நின்ற தேதுசெய்யுமென்னில்,—சோராதங்கதுமேலைத் தொடர்ச்சியாமே. எ - து. நீங்கிப்போகாத கன்ம மேலுடலெடுக்கைக்குத் தொந்தனையாம். எ - து. ஆகையினாலே ஒன்றொன்றுலழியாதெனக்கொள்க.

து - ம். (உற்றதொழி னினைவுரையாகிய மனவாக்குக் காயங்களா லுண்டாகிய கன்மங்களாவன அருணினைவு பொறை பிறர்பொருள்விரும்பாமை செய்நன்றிமறவாமை அபிமானம்பேணல் அழுக்காறின்மை அவாவறுக்கை பிறர்விதனங்கண்டிரங்குதல் பிறருக்கு அறிவுஞ் செல்வமு மழகம் மோக்ஷமுமாகிய விவைநான்குந் தம்பினு மிகுதியாக வேணுமென்று விரும்பிநினைக்கை ஆக விவையித்தனையும் மனதிலுண்டாகிய நல்வழிநினைவெனவறிக. இவையித்தனைக்குமாறு படநினைக்கை தீவழிநினைவெனவறிக. இனி வாக்கினுலுண்டாகிய கன்மமாவது தன்மம் ஞானங்கூறுதல் புறங்கூறுமை உண்மையேசொல்லுதல் நூலுரைகூறல் இனியனசொல்லுதல் கடுஞ்சொல்விடுதல் வேதாகமங்கனையோதல் ஆகவியைத் தனையும் வாக்கினுலுண்டாகிய நல்லுரையெனவறிக. இவையிற்றுக்கு மாறுபடக்கூறுகை தீயவசனங்களெனவறிக. இனிகாயத்தினாற்செய்யுங் கன்மமாவது அரிதாயதவங்களைச்செய்தல் பூசைக ளோமங்கள்செய்கை பகுத்துண்ணல் பூமரங்

கள் தோப்புகள்வைக்கை பிறர்மனைவிழையாமை சூளம்வெ
ட்டுகை கூவறேண்டல் தன்மசாலை பள்ளிக்கூடம் திருக்கோ
யிலெடுக்கை மடங்கட்டுகை ஆக விவையித்தனையுங் காயத்தி
னாற்செய்யு நற்றொழில்களெனவறிக. இவையிற்றுக்கு மாறு
பாடாகச் செய்கையெல்லாந் தீவழித்தொழிலெனவறிக. இங்
னனமனத்தினா னினைத்தும் வார்க்கினாற் சொல்லியுங் காயத்தி
னாற் செய்தும் வருமென்பதற்கு.பி-ம்.ஞானுமிர்தத்தில் “பொ
ய்ப்பொறியுணர்க்கு முப்பொறியுள்ளு - முள்ளச்செய்தி
தெள்ளிதிருக்கிளப்பி - னிரு டர்காட்சி யருளொடு புணர்தல்-
பெரும்பொறைதாங்கல் பிறன்பொருள் விழையாமை-செய்த
நன்றிதல் கைதவங்கடிதல்-பால்கொடர்துபகலிற்றோன்றல்-
மானமதாணி யாணீற்றாங்க - லமூக்காறினமை யவாவிற்றீர்
த-லருந்துயருமிர்கட் கிருந்தகாலை - யழறேய்வன்ன ராதியா
னக்-கழலுநெஞ்சிற் கையற்றினைத்தல்-பன்னருஞ்சிறப்பின் ம
ன்னுயிர் துடக்கிற்-கறிவுப்பொறியுங் கழிபெருங் கவினும்-தெ
றற்கருந்துறக்கமு மறப்பவாங் குத்-தம்மினும்வேண்டு - மெண்
ணரும் பெருங்குணம்-வாக்கொடுசிவணிய நோக்கின மக்கொ
ள-வறம்பெரி துரைத்தல் புறங்கூறுமை-வாய்மைகல்வி தீமை
யிற்றிறம்ப-லின்மொழியிசைத்தல் வன்மொழிமறுத்த-லறிவு
நூல்விரித்த லருமறைகழற- லடங்கியவறைதல் கடுஞ்சொல்
விடுதல்-பயனீன்ற படிக்கல். படிற்றுநாகெடுதல் - காயதித்
யைந்த வியாவினையு - ளருந்தவர் தொடங்கறிருந்தியதான
ங் - கொடையுடம்படுதல் படையுடம்படாமை-யமரர்ப்பேண
லாகுதியருத்த - லொழுக்கமோம்பும் விழுப்பெருங் கிழமை-
யுடம்பிடியேந்தி யுடறணிந்திடுமா - றடைந்தகாலை யவணிய
ருயர்ந்தோ - ராலலர்தெரிந்து மாருயிர்பெரும்பிறி தாகலி-
னிரும்பிணமிசைஞரி னொராங்குபட்டா - ரைம்பெரும்பாத
கத்தாழிநீந்த - லிந்தியப்பெரும்படை யிரியனூதும் - வனந்

றறுகண்மை வானினிட்டாங்கு - நோவனசெயினு மேவன
விழைத- றவச்சிநிதானு மிகப்பலவிருந்து - பாத்நூண்செல்
வம் பூக்கமழிற்கும்பொழி - றன்மனைக்கிழத்தி யல்லதைப்பிற
ர்மனை - யன்னையிற்றீரா நன்னராண்மை - கார்கோளன்ன
கயம்பலகிளைத்தல் - கூவறெட்டலாதுலர்சாலை - யறங்கரை
நாவினான்றோர்பள்ளிக் - கடவுட் கண்ணியத் தடவுநிலைகோ
ட்ட - மினையவைமுதலா நிலைவருந்திறத்த- புறத்தனமாதோ
வறத்துறைமறத்துறை - யிவற்றுவழிபடாதெதிர்வனகெழீஇ-
யுஞற்றெனமொழிப வுணர்ந்திசினோரோ." எ - னு. கண்டு
கொள்க. ஒருவனைக்கோர் வினையால்வீடு என்றது சமயாசா
ர முதலாயுள்ளத்துக்குத் தவறுவந்தா லதற்குப் பிராயச்சித்
தஞ்செய்துகொள்ளவுமா மென்றதெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது மனவாக்குக் காயங்களினாலே க
ன்மமேறுமென்று மப்படியேறின கன்மங்களை நீக்கிக்கொள்
ளுகைக்குப் பிராயச்சித்தமு மந்தப்பிராயச்சித்தத்தாற் போ
காத கன்மத்துக்கு மேலும் ஜநநதொந்தனை யுண்டாமென்னு
முறைமையையுமறிவித்தது. (கக)

இங்ஙனம் பஞ்சமலங்களின் காரண காரியங்களை ஏக
மாய் என்னும் விருத்தந்தொடங்கி யிவ்வளவு மருளிச்செய்து
மேலிந்தப் பஞ்சமலங்களின் ரெகையு மிவையற்றுடன்கூடி
நிற்கு மான்மாக்களுக் கிவை நீங்கியே யருளைப்பெறவேணு
மென்னு முறைமையையு மருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொ
ண்டருளியது.

மோகமிகவுயிர்கடொறுமுடனாய்நிற்கு மூலவாண
வமொன்றுமுயங்கிநின்று, பாகமிகவுதவுதிரோதாயியொ
ன்று பகர்மாயையொன்றுபடர்கன்மமொன்று, தேகமுறு
கரணமொடுபுவனபோகச் செய்லாருமாமாயைத்திரட்சி

யொன்றென், ரூகமலமைந்தென்பரைந்துமாறு தருளெ
ன்பதரிதென்பரறிந்துளோரோ. (௨௦)

அலக்கண்படுமுயிர்க் கைந்தவகையா
மலத்தின்பகுதியை வனப்புறவகுத்தது.

வி - ம். மோகமிக வுயிர்கடொறு முடனாய்நிற்கு மூல
வாணமொன்று. எ - து. அறியாமை மிகவுண்டாம்படி
யான்மாக்கடொறுஞ் சகசமுமா யநாதியுமா யிருக்கப்பட்ட
வாணவமலமொன்று,— முயங்கிரின்று பாகமிகவுதவுதிரோ
தாயியொன்று. எ - து. அந்தவாணவ மலத்தோடுங்கூடி
நின்று அதுபக்குவமா மளவு மான்மாவை மறைத்து அந்த
மலத்தைப் பாகம்வருத்துகிற திரோதமலமொன்று,— பகர்
மாயையொன்று. எ - து. ஆன்மாக்களுக்குத் தனுவாதிக
னைக் கொடுக்குமென்று சொல்லப்பட்டிவருகிற மயக்கத்தை
ச்செய்யும் அசுத்த மாயாகாரணமல மொன்று,— படர்கன்ம
மொன்று. எ - து. ஆன்மாக்கடொறும் விரிந்த அதுபவமாய்
நிற்குங் கன்மமலமொன்று,— தேகமுறு கரணமொடுபுவன
போகச்செயலாரு மாமாயைத் திரட்சியொன்று. எ - து. ஆன்
மாக்களெடுக்கப்பட்ட பூததேகமாகிய தனுவுத்தனோடுந்நிரு
க்கப்பட்ட கரணமுத்தனோடுங் கூடிவரும் புவனமும் போக
முமான்மாக்களோடுங் கூடிக் காரியப்படு மவதரத்து அவை
யிற்றைமுற்கூறிய அசுத்தமாயாகாரணத்திலே நின்று சிவச
த்திகடோற்றுவிக்கு மவதரத்து அவையிற்றோடும் பொருந்
திருடத்தப்பட்ட சுத்தமாயையின் நிரட்சியாகிய சுத்ததத்து
வங்களென்னு மலமொன்று. அன்றியு மிர்தப்பதத்துக்குப்
பொருள்சொல்லுமிடத்து வித்தைகளவித்தையீசர் சதா
சிவொன்ற விஞ்ஞானகலர்க்குத் தனுகரண புவனபோகங்க
னைக் கொடுத்து நிற்கிறசுத்தமாயை யென்பாருமுளர், அஃதி

வ்விடத்துச் சொல்லவேண்டிவதில்லை யெனவறிக. அதற்குக் குற்றமே தென்னில் இச்செய்யுள் சகலநோக்கிப் பஞ்சமலங்களின் ரெகை சொல்லுகையாலு மிந்தச்செய்யுளில் விஞ்ஞானகலர் பிரசங்கமில்லாதபடியாலும் பஞ்சமலங்கள் விஞ்ஞானகலர்க்கில்லாதபடியாலு மப்படிச் சொல்லப்படா தெனவறிக.—என்றாகமலமைந்தென்பர். எ-து. ஆகக்கூட்டி யிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலமைந்தென்று பெரியோர்க ள் சொல்லுவார்கள். ஆகையால்,— ஐந்துமாறு தருளென்ப தரிதென்ப ரறிந்துளோரோ. எ-து. இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலமைந்தையும் விட்டிநிங்காம லான்மாக்களுக்குத் திருவரு ண்ணடாகாதென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். எ - று.

து-ம். மோகமிகவுயிர்க டொறுமுடனுய்நிற்கு மூலவா ணவமொன்று. எ-கு. ஆணவமலமொன்றுயிருக்க வான்மாக்க டொறுங்கூடிநின்று மறைக்குமென்று பொருட்படித்துகைக் கு வழியேதென்னில் இருளானதொன்றுயிருந்தும் பலகண்க ளையு மறைத்தாற்போல ஆணவமலமு மப்படியொன்றுயிருந் தாலும் பலவான்மாக்களையு மறைக்கு மென்றதெனவறிக. இ தற்கு. பி- ம். திருவருட்பயனில் “பலரைப்புணர்ந்து மிருட் பாவைக்குண்டென்றுங், கணவற்குந்தோன்றாதற்பு.” எ-து. கண்டிகொள்க. இனி முயங்கிநின்று பாகமிகவுதவு திரோதா யியொன்று. எ-கு. அருளாகியதிரோதசத்தி யான்மாக்களை ம றைக்கப்பட்ட விருளாகிய ஆணவமலத்தோடுங் கூடிநின்று பாகம்வருத்துமென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் காணுங் கண்ணானதை மறைக்கப்பட்ட படலத்தைநீக்கப்பட்டவெள வுதமானது கண்ணாடுங்கூடி நின்று விதனமாக்கி அந்தக்க ண்ணைத்தெரிவித்தாற்போல சிவனுடையவருளானது திரோத மாய்நின்று ஆன்மாக்களை மறைக்கப்பட்ட ஆணவமலத்தைப் பாகம்வருத்தி அந்தமலபாகம் வந்தவாறே யான்மாக்களுக்கு

ஞானம்பிரகாசிக்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “ஏழும்மலங்கடத்தந்தொழிலினையி
யற்றவேவுந், அயவன்றனதோர் சத்தி திரோதான கரியகெ
ன்று” எ - ம். இன்னாலினும் “முற்கினமருவுதிதோதாயி கரு
ணையகி” எ-ம். வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க. இனிபகர்மா
யையமொன்று. எ - கு. அசுத்தமாயாகாரண மலமொன்றெ
ன்று பொருட்கூறியதேதென்னில் ஆன்மாக்கள் சங்கராப்
பட்டெட்டுங்கு மவதரத்துத் தார்கமாய் நின்றுஞ் சிருட்டி
கால மான்மாக்களுக்குத் தனு கரண புவன போகங்களாகிய
கலைபதி தத்துவங்கள் தன்னிடத்திலே தோன்றுகைக் கு
பாதானமுமா யிருக்கிற காரணமாயை யென்றதெனவறிக.
இதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில் “ஒதியவல்வீனையுட்
டக்கருவியுடம்புலக, மாதியபோகமு மாய்கின்றமாயை மய
க்குவித்தே, போதந்தரும்பொரு ளாகிநிற்கும்புல னாதிகளுக்,
காதியமாய்விரிந் தந்தமுமாகி யொடுக்கியதே” எ - ம். சித்தி
யாரில் “நித்தமா யருவாமேக நிலையதா யதிலத்துக்கோர்,
வித்துமாய் சித்தாமெங்கும் வியாபியாய் விமலனுக்கோர், சத்
தியமாய்ப் புவனபோகந் தனுகரணமு முயிர்க்காய், வைத்த
தோர்மலமாய் மாயையக்கமுஞ்செய்யுமன்றே” எ-ம். இந்நூ
லினும் “உருவாதி சதுவிதமாய்” என்னும்வீருத்தமு மாகவங்
கனம்வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க. இனி படர்கனம் மொ
ன்று. எ-கு. எங்கும்விரிந்திருக்கப்பட்ட கன்மமலமொன்றெ
ன்று பொருட்கூறியதேதென்னில் ஆன்மாக்க ளெடுக்கப்பட்
ட அச்சுக்கடோறுங் கூடிநின்றவரவர்க்குண்டான புண்ணிய
பாவங்களுக்கிடான புசிப்புகளைக்கொடுத்து நிற்கையா லப்ப
ச்சொன்னவெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில்
“பிணைந்தவக்கன்மம் பெருகியவாசை யனுதுகர்த்தர், கணைந்
தனகன்ம மிருவகைத்தாமறம் பாவமென்ப, தனைந்து மணந்

துந்தன் சார்பினிற்றேன்றுமன் சந்திதியா, லுணர்ந்தவர்
 வித்தும் வினைவுமொப்பாமென வோதுவனோ" எ-ம். சித்தியா
 ரில். "இருவினை யராதியாதி யியற்றலா னுகர்வானந்த, வ
 ருமலஞ்சார்ந்து மாயா வருவுசண்மருவியார்த்து". எ - ம்.
 இந்நூலினும். "அணுக்கடொலும் படர்வதாகி." எ - ம்.
 வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. இனி தேகமுறு கரண
 மொடு புவனபோகச் செயலாரு மாமாயைத் தீரட்சியொன்
 று. எ - கு. ஆன்மாக்களுக்குண்டான தனு கரணபுவன
 போகங்களை நடத்துகிற சுத்தமாயையின் நிரட்சியாகிய சு
 த்தத்தத்துவமல மொன்றென்று பொருட்கூறியதேதென்னில்
 அசுத்த மாயாகாரியமாகிய கலையாதி தத்துவங்களைப் பிரேரி
 க்கப்பட்ட சுத்தமாயாகாரியமாகிய சுத்தவித்தை யீசுரம்சா
 தாக்கியம் சத்தி சிவமென்னப்பட்ட சுத்த தத்துவங்களைந்து
 மொருமலமென்ற தெனவறிக. அவையிற்றைப் பிரேரிப்பித்
 ததுகொண்டே சுத்த தத்துவங்களை மலமென்னலமோ
 வென்னி லப்படிச்சொல்லப்படுமெனவறிக. அதற்குவழியே
 தென்னில் சிவனுடைய வருட்சத்தியானது தீதோதமாய்தின்
 று மலத்தைக் காரியப்படுத்தி அதுமலமென்று பெயர் பெற்
 றுற்போல விதற்கு மப்படிச் சொல்லப்படுமெனவறிக. இ
 னி யைந்துமாறு வருளென்பதரிதென்ப ரறிந்துளோரே
 எ - கு. இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட மலங்களைந்து நீங்கினு
 லொழிய வான்மாக்களுக் கருளுண்டாகாதென்று பொருட்
 கூறியதே தென்னில் இந்த மலங்களைந்தோடுங்கூடி நிற்கும
 ளவு மான்மாக்களுக்கு ஜநநந் தொலையாதது கொண்டே யப்
 படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். திருவாச
 சுத்தில். "மலங்களைந்தாற்சுழல்வன் றயிரிற்பொரு மத்தற
 வே." எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாக்களோடு மநாதியாய் மறைக்கப்பட்ட வாணவமலமொருமலமென்று மதனோடுங்கூடியந்தமலத்தைப் பாகம்வருத்துவதானதிரோதாயி யொருமலமென்று மதனோடுங்கூடி வருகிறவசுத்தமாயாகாரணமலமொன்றென்று மதனோடுங்கூடி விரிந்து வரப்பட்ட கன்மமலமொன்றென்று மதனோடுங்கூடி வரப்பட்ட வசுத்தமாயாகாரியமாகிய தனுகரண புவனபோகங்களை நடத்துகிற சுத்தமாயாகாரியமாகிய சுத்தத்தத்துவங்க ளொருமலமென்றும் ஆக விங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலங்களைந்து நீங்காமலான்மாக்கள் முத்தியைப் பெறுகைக்கு வழியுண்—காதென்றும் பெரியோர்கள் சொல்லுவார்களென்னு முறைமையையு மறிவித்தது. (உ௦)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பஞ்சமலங்களோடுங்கூடி நிற்கிறவான்மாக்க ளவையிற்பைநீங்கி யருளைப்பெறுகைக்கு வழி யெங்ஙனையென்றுவினவ அந்தமலங்கள் காரியப்பட்டுப் பாகம்வந்தே யருளைப்பெறவேண்டுகையா லவைகாரியப்படுகைக்கு வழியாகக் கேவல சகல சுத்தமென்று மூன்றவத்தையை வைத்துக்கொண்டி திற்கேவலாவத்தையை முந்த வருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

ஒங்கிவரும்பலவுயிர்கண்மூன்றவத்தைப்பற்றி யுற்றிடுங்கேவலசகலசுத்தமெனவுணர்க, வீங்குவருங்கலாதி யொடுகுறியுருவமொன்று மின்றிமலமன்றியொன்றுமில்லையெனுமியல்பா, யாங்கறியவையறிவரியனறிகருவியணையா தாதலினாலிருண்மருவுமலர்விழிபோலதுவாய், நீங்கும்வகையின்றி நித்தவியாபகமாபங்க ணிற்பதுகேவலமென்றுநிகழ்த்துநாலே. (உ௧)

ஆருயிர்மூவகை யவத்தையுறுமதிற்
கூரிருளவத்தைக் குறியிதுவென்றது.

வி - ம். ஒங்கிவரும்பலவுயிர்கண் மூன்றவத்தைப்பற்றி
யுற்றிடும். எ - து. அநாதியே நிலைபேறுகி யெண்ணிறந்து
மிக்குவருகிற வான்மாக்கள் மூன்றுவகைப்பட்டிருப்பதாகிய
வவத்தைகளோடுங்கூடி யதுபவியாநிற்பார்கள். அதுவேதெ
ன்னில்,— கேவலசகலசுத்தமென வுணர்க. எ - து. கேவ
லாவத்தையென்றுஞ் சகலாவத்தையென்றுஞ் சுத்தாவத்தை
யென்றுமறிக. இவையிற்றின் முற்கூறிய கேவலாவத்தை
யாவது,— ஈங்குவருங்கலாதியொடு குறியுருவமொன்று மி
ன்றிமலமன்றி யொன்றுமில்லையெனு மியல்பாய். எ - து.
இவ்விடத்துவிளங்காநின்ற கலையாதிதத்துவங்களோடுங் கூ
டியறியப்பட்ட வொருநிலைவுகளு மொருகாட்சிகளு மில்லா
மலறியாமையாயுள்ள வாணவமலமொழிய வேறென்று மி
ல்லையென்றோற்போலு மியல்பாயிருப்பதாய்,— ஆங்கநிலை
யறிவரியன். எ - து. அவ்விடத்திலான்மாசிற்றறிவா யறியப்
படும்பொருளாகிய தன்னையு மறியமாட்டானாய்,— அறிக
ருவியணையா. எ - து. அறிகருவிகளாகிய சுத்ததத்துவங்
களு மவ்விடத்துப்பொருந்தாது,— ஆதலினாலிருண்மருவு ம
லர்விழிபோலதுவாய். எ - து. அப்படிநிற்கையாலே யிரு
ளைப்பொருந்திநின்று விழித்து ஜீவிக்கிறகண்ணானது அந்த
விருளின்வடிவு தானாய்நின்றோற்போல,— நீங்கும்வகையின்
றி. எ - து. அந்தமலத்தைவிட்டு நீங்குகைக்கோ ருபாயமு
மில்லையாய்,— நித்தவியாபகமாய். எ - து. அவ்விடத் தமிழி
யாமலந்தமலத்தோடும் வியாபித்திருப்பதாய்,— அங்கணி
ற்பது கேவலமென்று நிகழ்த்துநாலே. எ - து. அப்படிக்கே
வலத்துக்குத் தலமாயுள்ள வவ்விடத்திலே முற்கூறிவந்தப

டியே நிற்கிற வதனையே கேவலாவத்தையென்று சொல்லும் திவ்வியாகமம். எ - து.

து - ம். ஒங்கிவரும் பலவுமீர். எ - கு. அநாதியே நிலை பெற்று மிக்குவருகிற வான்மாக்க ளென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் அநாதியென்றது சிவனுள்ளவன்றே யான்மாக்களு முண்டாகையா லநாதியென்ற தெனவறிக. நிலைபெற்றென்றதஞ் சிவனைப்போல பொருகாலத்தினு மழியாமன்றிகையா லெனவறிக. மிக்க வுயிரென்றது பிரம விஷ்ணுக்கள் முதலாயுள்ள வான்மாக்களைப் பற்றி யெனவறிக. இனி மூன்றவத்தை யென்பதற்குக் கேவலமென்றுஞ் சகலமென்றுஞ் சுத்தமென்றும் பொருட்கூறிய தேதென்னில் கேவலமென்றது மாயாகருவிகளாயுள்ள காரிய மாயையுநீங்கி மாணவமலத்தான் மறைப்புண்டு காரணமாயை தாரகமாக பொருங்கின வவதரத்தை யெனவறிக. இனி சகலமென்றது அப்படிநீங்கப்பட்ட தத்துவமுப்பொருளேங்குடி ஜீவித்து நின்ற வவதரத்தை யெனவறிக. இனி சுத்தமென்றது முற்கூறிய கேவல சகலமிரண்டு நீங்கிச் சிவனுடைய வருள்காட்டாகச் சென்று அந்தச்சிவத்தோடுங் கூடிநின்ற வவதரமெனவறிக. இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வவத்தை மூன்றுக்கும்

4-31 பி - ம். சித்தியாரில் "கேவல சகலசுத்த மென்று மூன்றவத்தையான்மா, மேவுவன்கேவலந்தன் னுண்மைமெய்ப்பொறிகளெல்லாங், காவலன் கொடுத்தபோது சகலனா மலங்க ளெல்லா, மோவின போதுசுத்த முடையனும் பவந்தடைத்தே." எ-து. கண்டுகொள்க. இனி ஈங்குவருங்கலாதி. எ - கு. இவ்விடத்து விளங்கப்பட்ட கலாதிகளென்று சுட்டிப் பொருட்கூறியதேதென்னில் ஆசாரியனருளிச்செய்யச் சீடன்கேட்டிருக்கு மவதரங் கருவிகளோடுங்கூடியிருந்து கேட்டறிந்து வருகையா லிவ்விடமென்ற சுட்டிக் கருவிகளோடுங்

கூடியிருந்து ஜீவித்துவருகிற சகலாவத்தை யெனவறிக. இ
 னி குறியிருவமொன்றுமின்றி. எ - கு. ஒருநினைவுகளு மொ
 ருகாட்சிகளு மில்லை யென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில்
 இவன்சகலனாகி நின்று ஜீவிக்கு மவதரத்து உட்கரணங்க
 ளினாலே நினைத்தும் புறக்கரணங்களினுற் கண்டுங் கேட்டும்
 வருகையா லந்தக்கேவலத்துக்கு அவையில்லாதபடியாலே
 யப்படிச் சொன்னதெனவறிக. என்றிங்ஙனங் கேவலப்ப
 ட்டிக் கிடக்குமிடத்துக் காரியமாயையாயுள்ள கலையாதித
 த்துவங்களோடுங்கூடி ஜீவிக்கிறகுணங் குறிகளு மில்லையெ
 ன்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் “அறிவிலனமூர்த்தனித்தன
 ராகாதி குணங்களோடுங், செறிவிலன் கலாகியோடுங் சே
 ர்விலன் செயல்களில்லான், குறியிலன் சுத்தாவல்லன் போ
 கத்துக் கொள்கையில்லான், பிறிவிலன் மலத்தினோடும் வ
 யாபி கேவலத்திலான்மா” எ- து. கண்டுகொள்க. இனி மல
 மின்றியொன்று மில்லையெனு மியல்பாய். எ - கு. கேவலத்
 துக்கு ஆணவமல மொன்று மொழிந்து மற்றொன்று மில்லை
 யென்றாற்போலு மியல்பா யிருப்பதாய் என்று சந்தேகமாய்
 பொருட் படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் மலமன்றியொ
 ன்று மில்லையெனும் என்ற உம்மைகொண்டும் இயல்பாயென்
 றவையச்சொற்கொண்டும் செத்தமனிதரைப்போலக் கிடக்கி
 ன்றார்கள் பட்டமரம்போலே நிற்குது என்றசொல் அவையி
 ற்றுக் குயிருண்டென்பதை வினைத்துநின்றாற்போல அதுவு
 மாணவமலமன்றியே மற்றுள்ளமலங்களு முண்டென்பதை
 வினைத்து நிற்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அஃதெ
 ன்ங்ஙனையென்னில் கேவலத்திலான்மா ஆணவமல மறைப்
பாகவொடுங்கு மிடத்து மாயைதாரகமாகவொடுங்குகை
யாலப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அவ்விடத்து மாயையண்
டென்பதற்கு அறுபாகமேதென்னில் நித்தியாயிற் கேவல

ப்பட்டுக் கிடக்குமிடத்து உடல்தாரகமாகக் கிடக்கச்சிதேசு-
 ப்பிட்டெழுப்பவு மெழுந்திராமற் கிடந்து அந்தவுடலைத் தட்-
 டியெழுப்பு மிடத்துக் கலாதிக ளெழுந்திருக்கையா லந்தக்
 கலாதிகள் மாயையிற் றோற்றமாகையால் காரியமுள்ளவிட-
 த்திலே காரணமுண்டான தாகையாலே கேவலத்தி லாண-
 வமல மறைக்க மாயைதாரகமாக ஆன்மா வொடுங்குமென்ப
 தை யதுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. அப்படி நித்திராயிற் கே-
 வலப்பட்டுக் கிடக்குமிடத் துடம்புதாரகமாக வொடுங்குமெ-
 ன்பதற்கு. பி - ம். சிவஞானபோதத்தில். “அவ்வுடலினின்-
 றுயிர்ப்பவைம்பொறிக டாங்கிடப்ப, செவ்விதினவ்வுடலிற்
 சென்றொடுங்கி.” என்பதனுள் “செவ்விதினவ்வுடலிற் சென்-
 ரொடுங்கி.” எ - ம். போற்றிப் பஃரெடையினும். “மூலவரு-
 ங்கட்டிலுயிர் மூடமாயுட்கிடப்ப.” எ - ம். கண்டுகொள்-
 க. என்றிங்ஙனநித்திராயிற் கேவலத்துக்கு மலமறைக்-
 க உடல்தாரகமாக மூலாதாரத்திலே யொடுங்கினுற்போலச்-
 சங்கரகேவலத்துக்கு மாயாகாரணந் தாரகமாக வொடுங்-
 குமென்பது கண்டுகொள்க. ஆகையாலாணவத்துக்குமறைக்-
 கையேதொழில் மாயைக்குத்தாரகமாகநிற்கையே தொழி-
 லெனவறிக. அப்படியாணவத்துக்குமறைப்பே தொழிலென்-
 பதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “சேதனன்கண் ண-
 திகமறைப்பன வாயிரகோடிவிருத்திளே.” எ - ம். சித்தி-
 யாரில். “போதகாரியமறைத்து நின்றது புகல்மலங்காண்.”
 எ - ம். “முன்னைமலத்தினிருள் மூடாவகை.” * எ - ம். இ-
 ந்நூலினும். “செம்பிலுறுகளிம்பேய்ந்து நித்தமூலமலமா ய-
 றிவுமுழுதினையு மறைக்கும்.” எ - ம். “ஞானத்தின் கண்-
 னைமறைத்த கடியதொழி லாணவத்தால்.” எ - ம். வரு-
 மேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. இனி மாயைதாரகமாக நிற்-
 குமென்பதற்கு.” பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “புல்ல-

யபாசங்க றுய்த்திடப்போகம் புமானுகர்ந்து, சொல்லியகா
 லத்துறுஞ் செல்லனிங்கிச் சிரபுரக்கோன், சொல்லியமண்
 முதலாயினமாயையி லேதொகுத்தங், கெல்லியி னித்திபாப்
 போலினிப்பாற்று மணுக்களையே.” எ - ம். இந்நூலினும்.
 “உருவாதி சதுவிதமாய்.” என்ற இருபத்திரண்டாஞ்செய்
 யுளிலே “ஒங்கவருகாலமுயிர்களெல்லா மருவிடமாய்மல
 மாய் மன்னியிடுமரனருளான் மாயைதானே.” எ - து. க
 ண்டுகொள்க. இனி யாங்கறியையறிவரியன். எ - கு. கே
 வலப்பட்டுக் கிடக்குமவ்விடத் தான்மாஅறியப்பபிம்பொரு
 ளாயிருக்கிற தன்னையு மறியமாட்டானென்று பொருட்கூறி
 யதேதென்னில் அப்படிக்கேவலத்திலான்மாவுக் கறிவாயுள்
 ள நாயிப்படியறிவற்றுக் கிடக்கிறோமேயென்கிற நினைவு
 மில்லாததுகொண்டே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இ
 தற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். - “அறிவில நமூர்த்தனித்த னரா
 காதிகுணங்களோடுஞ், செறிவிலன் கலாதியோடுஞ் சேர்
 விலன் செயல்களில்லான்.” எ - ம். “அறிந்திந்தன்னையுந்
 தானறியாமையானும்.” எ - ம். கண்டுகொள்க. இனியறி
 கருவியனையா. எ - கு. கேவலமாகிய வவ்விடத்துச் சுத்த
 தத்துவங்களும் பொருந்தாதென்று பொருட்கூறியதேதெ
 ன்னில் அப்படிச் சுத்ததத்துவங்களைக் கூடினவிடம் சகல
 மாகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அதுவெங்ஙனே
 யென்னில் அப்படிக்கேவலப்பட்டுக் கிடக்குமிடத்துச் சிவ
 சத்திக ளந்தச்சுத்ததத்துவங்களைக்கொண் டசுத்தமாயா
 காரணத்திலேநின்றுங் கலையாதி தத்துவங்களைத் தோற்று
 வித் தான்மாக்களோடுங்கூடிக் காரியப்பபித்துகையா லது
 சகலமாகையாலே யந்தக்கேவலத்திற் சுத்ததத்துவங்களும்
 பொருந்தா தென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். இந்நூ
 லில். “இத்தகைமை யிறையருளால்” என்னும் விருத்தத்

தையொட்டிக் கண்டுகொள்க. இனியிருள்மருவு மலர்வீழி
 போலதுவாய். எ - கு. இருளைப்பொருந்தினவீழி யந்தவி
 ருளின்வடிவு தானாய்நின்றற்போலவென்று பொருட்கூறி
 யதேதென்னில் குற்றமறக்காணுங் கண்ணானது இருளோடு
ங்கூடின வவதரத்து வேறென்றுங்காணாமல் அந்தவிருளின்
வடிவு தானாய்நின்றற்போல வறிவாயுள்ள வான்மாவுங் கே
வலப்பட்டு மலத்தினால் மறைப்புண்டுகிடக்குமிடத்து அந்த
மலர் தன்னைப்போல வறியாமையே வடிவாய்க்கிடக்கையா
லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அப்படிச் கண்ணை யிருள்
 மறைத்தாற்போல வான்மாவையுங் கேவலத்தி லாணவமல
 மொன்று மறைக்குமென்று திருஷ்டாந்தமா யிருக்கக் கே
 வலத்தி லாணவமலமறைப்பதன்றியே மாயைதாரகமாக
 வொளிங்குமென்ற தேதென்னில் அப்படி யிருளினால் மறை
 புண்டு அந்தவிருளின்வடிவு தானாய்நின்ற கண்ணிற் சோ
 தியாயுள்ள பிரபையுந் தனக்குடம்பா யிருக்கப்பட்ட சுவளை
 தாரகமாக நின்றற்போல வாணவமலத்தான் மறைப்புண்டு
 கேவலப்பட்டுக் கிடக்கு மான்மாவு மாயைதாரகமாகக் கி
 டக்குமென்பதை முற்கூறிய வகைகளினாலு மநுபவத்தினா
 லுங் கண்டுகொள்க. அப்படிக்கேவலத்தி லாணவமலமன்
 றியே மற்றுள்ளமலங்களு முண்டென்பதற்கு, பி - ம். சி
 த்தியாரில், “மும்மல நெல்லினுக்கு முளையொடு தவிடுமிப்
போன், மம்மாச்செய் தனுவினுண்மை வடிவினை மறைத்துநி
ன்று.” எ - து. கண்டுகொள்க. இனி நித்தவியாபகமாய்
 எ - கு. அழியாத வியாபகத்தையுடையதாயென்று பொரு
 ட்கூறியதேதென்னில் அப்படி யாணவமலத்தினாலே மறைப்
 புண்டு மாயைதாரகமாகக் கிடந்தாலு மவ்விடத்தி லான்மா
 வழிவதுஞ் செய்யாம லந்தமலர் தன்னைப்போல வறியாமை
 யாய் வியாபித்திருக்குமென்ற தெனவறிக. இதற்கு, பி-ம்.

4
1703

சித்தியாரில். “மலத்தினோம் வியாபி கேவலத்திலான்மா.”

எ - து. கண்டுகொள்க, இனி அங்கணிப்பது கேவலம்.

எ - கு. கேவலத்துக்குத் தலமாயுள்ளவவ்விடமென்றுபொ

துப்படப் பொருட்கூறியதேதென்னில் நித்தியாயிற் கேவல

த்துக் குடல்தாரகமாகவு மூலாதாரமிடமாகவுந் சங்கார

கேவலத்துக்குக் சாரணமாயை தாரகமாகவு நிற்கையா ல

ப்படிச் சொன்னதெனவறிக, என்னுமிவை யிரண்டுக்கும்.

பி - ம். இருபாவிருபஃதில். “கடலமுதேவெண்ணெய்க் கரு

ம்பேயென்கண்ணே - யுடலகத்துமூலத் தொடுங்க.” எ-து.

நித்திரையிற் கேவலத்துக்குக் கண்டுகொள்க. ஆன்மாக்க

கள் இந்நூலில் “ஒடுங்க, வருகால முயர்களெல்லா மரு

விடமாய் மலமாய் மன்னியிடுமரனருளான் மாயைதானே.”

எ - ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “சொல்லியமண்முத லாயி

னமாயையி லேதொகுத்தங், செல்லியினித்தினைப் போலினை

ப்பாற்று மணுக்கனையே.” எ - ம், சங்காரகேவலத்துக்குக்

கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது கேவலசகலசுத்தமென்று மூன்ற

வத்தைப்படுமிடத்து அதில் கேவலாவத்தையாவது மாயாக

ருவிகளெல்லாங் கழன்று ஆணவமலத்தான் மறைப்புண்டு

மாயைதாரகமாக வெர்டிங்குவர்களைன்னு முறைமையை ய

றிவித்தது,

(உக)

அப்படி யாணவமலமென்ப தொன்றில்லை மாயாமலமு

ங் கன்மமலமுமேயுள்ளது ஆன்மாயு மநாதியேசுத்தனென்

கிற ஐக்கியவாதிமத மேலருளிச்செய்வா னெடுத்தாக்கொண்

டருளியது.

இன்மைமலமாயைகன்மமென்றிரண்டேயிறைதா

ளிலங்குபலவுயிர்களுமுன்புரிந்தவிருவின்னையின், நன்மை

களாலெவர்களுக்குந்தனுகரணபுவனந் தந்திடுமிங்கதன
லேயிருபயனுஞ்சார்ந்து, கன்மமெலாநேராகநேராதன்
மருவக், கடவுளருளாலெவையுங்கழித்திடுவனதனாற், பி
ன்மலமானவையனுகாபெருகொளிமுன்புளதே பெற்றி
டுமென்றித்திறமென்பேசுமாறே. (௨௨)

மலமெனவேறிலை மாயையுங்கன்மமு

நிலவிடுமுயர்க்கெனு மவர்நெறியுரைத்தது.

வி - ம். இன்மைமலம். எ - து. அப்படி யாணவமல
மென்பதொன்றில்லை. பின்னையுள்ளதேதென்னில்,— மாயை
கன்மமென்றிரண்டே. எ - து. மாயாமலமென்றுங் கன்மம
லமென்று மிரண்டுமேயுள்ளது. ஆனாலிவை யான்மாவினிட
த்திலேவந்தபொருந்தினமுறைமையெங்ஙனையென்னில்,—
இறைதானிலங்கு பலவுயிர்களு முன்புரிந்தவிருவினையின் ற
ன்மைகளாலெவர்களுக்குந் தனுகரணபுவனந்தந்திடும். எ - து.
கத்தாவானவன் சுத்தராயிருக்கப்பட்ட வான்மாக்கள் முன்
னேசெய்யப்பட்ட புண்ணியபாவங்களுக்கீடாகச்சர்வர்க்கு
முடம்புகளையுந் தத்துவங்களையு மிருப்பிடங்களையும் புசிப்
புகளையு முண்டாக்குவன். புசிப்பென்றது கூட்டுப்பொரு
ளெனவறிக. அது வொழிவுகொண்டறியப்பட்டது.— இங்
கதனாலே யிருபயனுஞ்சார்ந்து. எ - து. இவ்விடத்தந்தவுட
ம்புமுதலானவையாலே புண்ணியபாவங்களைப்பொருந்தி ய
துபவித்து மேலார்ச்சித்து மிப்படிப்பிறந்திறந்துவருகிறவவ
தரத்திலே,— கன்மமெலாநேராக நேராதன்மருவ. எ - து.
கன்மங்களெல்லாம் வெட்டனவிலையாம்படி துலையொத்த
வவதரத்து,— கடவுளருளாலெவையுங் கழித்திடுவன். எ - து.
கத்தாவுந் தனதுகாருண்ணியத்தினாலே யந்தக்கன்மங்களையு
மாயையையும்போக்குவன்,— அதனாற்பின்மலமானவையனு

கா. ஏ-து. ஆகையாலே யான்மாவுக்குப் பின்புமாயாகன்மங்கள் பொருந்தாது,— பெருகொளிமுன்புளதே பெற்றிடும். எ - து. ஆன்மாவும் பழையபிரகாசத்தையுடைத்தாம்.—என்றித்திறமென்பேசுமாறே. எ-து. என்றிப்படிநீசொல்லுகிற முறைமையெப்படியிருந்தது.

வி - பு. ஈசுவரைக்கியவாதி யப்படியாணவமலமென்பதொன்றில்லை சுத்தஞாயிருக்கிற வான்மாவை மாயையுங்கன்மமும் பின்புவந்து மறைக்குமென்றொனென்பதற்கு. பி-ம். சங்கற்பிரகாரணத்தில். “கருமுகிலடர விரிதருகதிர்போன்-றறிவாமுயிரிற்பிரியாதேயும்” எ - ம். சித்திடாரில். “மலமெனவேறென்றில்லை மாயாகாரியமதென்னி, விலகுயிர்க்கிச்சாஞானக் கிரிபைகளெழுப்புமாயை, விலகிடுமலமிவற்றை வேறுமன்றதுவேறாகி, யுலகுடல்கரணமாகி யுதித்திடுமுணர்ந்துகொள்ளே” இதுமறுப்பென்பது கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஈசுவரைக்கியவாதி யாணவமலமில்லையென்று மாயாகன்மங்களே யுள்ளதென்றுஞ் சுத்தராயுள்ள வான்மாக்கள்செய்த புண்ணியபாவங்களுக்கிடாகக் கத்தா வுடம்புமுதலாயினவற்றைக் கொடுக்க வதனாலே ஜநநமரணப்பட்டுக் கன்மவொப்புவந்து ஆன்மாப் பண்டு போலே சுத்தனாமென்றுஞ் சொன்னமுறைமையும் இது சித்தாந்தவழக்கல்லவென் றவனைமறுத்த முறைமையு மறிவித்தது. (உஉ)

அப்படி நான்சொன்ன வத்தத்தை இத்திறமென் பேசுமாறே என்று உதாசனமாகச் சொல்லவேண்டிவா னேனென்று ஈசுவரைக்கியவாதி கேட்க அப்படியாணவமலமில்லை மாயையுங் கன்மமுமேயுள்ளதென்று நீசொல்லுகிறது கொட்டைமுந்தினதோ பனைமுந்தினதோ வென்கிற அருவழக்

கூலே வரு மென்று மறுத்து மேலாணவமலமுண்டென்னு
முறைமையை யருளிச்செய்வா நெடுத்துக்கொண்டருளி
யது.

மாயைமுதலெனவினையின்பான்மைமுதலெனவே /
மன்னுபனைவிதைமரபின்மயங்குமலஞ்சுத்தற், கேயுநெறி
யென்கொல்தனியல்பாயின்முத்தி யென்பதென்மற்றி
வைநிற்கிவிருங்கலாதியுணர்வாய், மேயபின்றன்னுருவம்
விளங்காமைவிளங்கு மிகுமுலகந்தனிவென்னிலிவைவி
டுங்காலுணர்வுட், டோயுநெறியில்தாதலறியாமையென
நீ சொல்லியதுமலமென்பர்துணிந்துளோரோ. (௨௩)

அறிவுறுங்கலாதியா லறியாநிலையைச்
செறிவுறுமதுமலச் செய்தியாமென்றது

வி - ம். மாயைமுதலென வினையின்பான்மை முதலெ
னவே. எ - து. அநாதியிற்சுத்தனான வான்மாவினிடத்தி
லேயிந்த மாயாகன்மங்கள் கூடுமிடத்து மாயாதேகமுண்
டாகக்கன்மமுண்டானதோ கன்மமுண்டாக மாயாதேகமு
ண்டானதோ விதிலெதுதான் முந்தினதென்னுமிடத்து,—
மன்னுபனைவிதை மரபின்மயங்கும். எ - து. நிலைபெறாக
ப்பொருந்தப்பட்ட பனைமுந்தவுண்டாக விதையுண்டான
தோ விதைமுந்தவுண்டாகப்பனையுண்டானதோவென்று ம
யங்குந் தன்மைக் கொக்கும். இந்தக்குற்றமன்றியும்,—மல
ஞ்சுத்தற் கேயுநெறியென்கொல். எ - து. நீசொன்னமா
யாமலமுங் கன்மமலமுஞ் சுத்தனான வான்மாவினி
டத்திலே பொருந்துகைக்குக் காரணமேதாம்,— அசனி
யல்பாயின். எ - து. அதற்கு வேறொருகாரணமு மில்லை
யது வியல்பாகவந்து கூடுமாயின்,— முத்தியென்பதெ

ன். எ - து. அப்படி யியல்பேயாயில் வீடுபேறுண்டென்று சொல்லவேண்டிவதில்லை. அதுவேனென்னிற் சுத்தனாயிருக்கப்பட்ட வான்மாவை மாயாகன்மங்க ளியல்பாகச்சென்று பொருந்துமாகிற் சாயுச்சியம்பெற்ற விடத்தினு மாயாகன்மங்கள்சென்று பொருந்துகைக்கு வழக்குண்டாம். அதுகொண்டே முத்தியுண்டென்று சொல்லவேண்டிவதில்லை யென்ற தெனவறிக. ஆகையால்,— மற்றிவைநிற்க. எ - து. (மற்றுவினைமாற்று.) நீசொல்லுகிற யிவையிற்றை விடுவாயாக அன்றியும்,— இருங்கலாதியுணர்வாய் மேயபின் றன்னருவம் விளங்காமை. எ - து. பெரியகலையாதியாயுள்ள தத்துவங்கள் முப்பத்தொன்று முனக்கறியும்பகுதிக் குதவியாகப்பொருந்தி ஜீவிக்குமவதரத் தான்மரூபத்தை யறியாமலிருப்பானேனென்னில்,— விளக்குமிகு மூலகந்தனில். எ-து. ஆன்மரூபந் தெரியாதபடி மாயாகருவிகள் மறைத்துத்தன்வடிவை மிகுதியாக விளக்கிக்கொண்டு நிற்கும் பிரபஞ்சத்திலே,— என்னிலிவை விடுங்காலுணர்வுட்டோயு நெறியிலது. எ - து. அப்படியானு லந்தத் தத்துவங்களை நீங்கின விடத்திலு மறிவினோடுங் கூடிப் பற்றுநெறியில்லாம லிருப்பானேன்,— ஆதலறியாமை. எ - து. அப்படியானதறியாமையாலென்று நீசொல்லில்,— எனநீசொல்லியது மலமென்பர்துணிந்துளோரோ. எ - து. என்றுநீ சொல்லப்பட்ட விதனையே யாணவமலமென்று சொல்லுவர்கள் நூலினை யுணர்ந் தறுதிப்பட்ட பெரியோர்கள். எ - று.

உதாரணம். தாலஜீசரியாயமாகிய கொட்டைமுந்தினதோ பனைமுந்தினதோ வென்பதுபோல மாயைமுற்பட்டதோ கன்மமுற்பட்டதோவென்று ஈசுவரைக்கியவாதியை மறுத்ததற்கு. பி - ம். சங்கற்பிராகரணத்தில். “சுத்தவறிவெனிற்பாசஞ் செறியாமாயை - யுருவிருவினையால் வரு

மிருவினையு- முருவாலன்றி மருவாதிவற்றின்- முந்தியதேதோ வந்தணைவதற்கோ - றோதுவேண்டும்.” எ - து. கண்டுகொள்க. இனியியல்பாயின் முத்தியென்பதேனென்று மறுத்து வெள்ளைப்புடவைக் கழுக்கேறினாற்போல முத்தியினு மாயாகன்மங்கள் மீளவுங்கூடுமென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். “தானியல் பென்னில் வீடுற்றவரினுங் கூடக்கூடும்.” எ - து. கண்டுகொள்க. இனிஎன் னீசொல்லியது மலமென்பொன்று மறுத்ததற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். “அறிவிலாமை யென்றனையது மலமாக்- குறிகொளாள. ரறைகுவரன்றே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆணவமலமென்ப தொன்றில்லை சுத்தனாயுள்ளவான்மாவை மாயாகன்மங்க ளியல்பாகவந்து பொருந்துமென்ற வைக்கியவாதியை நோக்கி யப்படியானால் கொட்டைமுந்தினதோ பனைமுந்தினதோவென்கிற அ றுவழக்கிலே வருமென்று மியல்பாயின் முத்தியைப்பெற்ற விடத்தும் மீளவுமாயாகன்மங்கள்கூடுமென்றுமறுத்து ஆணவமலமுண்டென்றுநாட்டினமுறைமையு மறிவித்தது. (உங்)

அப்படியே யோராவை மலமென்ப தொன்றுண்டான லென்னாற் காணப்படாதோவென்று மீளவு மைக்கியவாதி வினவ அந்தவாணவமலமானது திருவருட்பிரகாசமுண்டா னவர்களாலே காண்கிறதொழிய வுன்னாற் காணப்படாதெ ன்றவனை மறுத் தருளிச்செய்வா னெடுத்தாக்கொண்டருளியது.

அந்நியமானவையுணர்த்தியந்நியமாய்நிறைந்த வறி வறியாமையினுமருணிலவுங்காலந், தன்னிலவனையா வுமாய்நின்றதொன்மை தாமுணர்தலானுமுயிர்தானென

வொன்றிலதாய், மன்னியிடுமலமுமாயைகன்மங்கண்மாறி
வந்திடுமிங்கிதுவமுவாதாதலினுன்மனத்தா, லுன்னரிய
திருவருளையொழியமலமுளதென் றுணர்வரிதாலதனுண்
மைதெரிவரிதாமுனக்கே. (௨௪)

பற்றுதல்விடுதல்மற் றவற்றுளதொன்று

யுற்றிடுமலமுன லுணர்வரிதென்றது.

வி - ம். (அந்நியமானவையுணர்த்தி யந்நியமாய்நிறை
ந்தவறிவறியாமையினும்.) எ - து. தனக்கு வேருனபிர
பஞ்சத்தை யறிவித்துத் தனக்குவேற்ற நிறைந்துநிற்கிற தி
ருவருளைத் தானறியாதபடியாலும்,—(அருணிலவுங்காலந்தன்
னிலவனையாவுமாய் நின்றதொன்மை தாமுணர்தலானும்.)
எ - து. அந்தத் திருவருட்பிரகாசமுண்டான காலத்துத்
தன்னிடத்திலே நிற்கிற சிவமுதருளே யெவ்விடத்தினு நி
றைந்துநிற்கிற பழைமையைத் தானறிகையாலும்,—(உயிர்
தானெனவொன்றிலதாய் மன்னியிடுமலம்.) எ - து. ஆன்
மாவென்றொரு முதலில்லையென்னும்படி நிலைபெற்றுநிற்கு
மானவமலமானது. ஆணவமென்றென்றுவேணுமோ மாயை
தான்மறையாதோவென்னில்,—(மாயைகன்மங்கண் மாறி
வந்திடும்.) எ - து. மாயாமலமுங் கன்மமலமுங் காரணத்
தினுங் காரியத்தினும் விட்டும்பற்றியும்வரும்,—(இங்கிதுவமு
வாது.) எ - து. இவ்விடத்திந்த மாயையுங் கன்மமுமா
றிவருகிறதும் மலமெவ்விடத்துஞ் சகசமா யான்மாவோடு
நிலைபெற்றுநிற்கிறதந் தப்பாது,—(ஆதலினுன் மனத்தாலு
ன்னரிய திருவருளையொழிய மலமுளதென் றுணர்வரிது.)
எ - து. இப்படியாணவமலஞ் சகசமாய் நிலைபெற்றுள்ள
தாகையான் மனத்தினு னினைத்தற்கரிய திருவருட்பிரகாசித்
தகாலத்தல்லது ஆணவமலமொன்றுண்டென்றறியப்படாது.

(ஆல் அசை.) அதனுண்மை தெரிவரிதாமுனக்கே. எ - து. அந்தத்திருவருளுனக்கில்லாதபடியாலே யந்த வாணவமலத்தினுண்மையுன்னுலறியப்பட்டாது. எ - று.

வி - பு. அந்நியமானவையுணர்த்தி யந்நியமாய்நிறைந்த வறிவறியாமையினுனுமென்றது ஐக்கியவாதியைமறுத்திப்பொழுதிந்த மாயாகன்மங்கள்கூடின சகலத்துத்தேகாதிபிரபஞ்சத்தையறிந்து மிந்தமாயாகன்மங்கள் கூடுவதற்குமுன்பு நீசுத்தனென்று சொன்னவதரத் தான்மாவினோடைக்கியமா டெங்கு நிறைந்துநிற்கிற திருவருளைத்தரிசியாதிருந்தபடியாலு மநாதியே யக்கினியைக் காட்டமறைத்து நின்றாற்போல ஆன்மாவென்றொரு முதலில்லையென்னும்படியாணவமல மறைக்கையினுனுமெனவறிக. என்றிங்ஙனமவனை மறுத்ததற்கு. பி - ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் “முன்பு நன்றுடனென்றியகாலே-யின்டமெய்துதற் கிலதயிராகவி- னீயலைபொருதமாயாவாதி-யாயினையமையும்.” எ-ம். “மூலமலத்தாற் சாலுமாயை - கருமத்தளவிற்குமுருவிறைவன்.” எ - ம். கண்டுகொள்க. இனிமாயைகன்மங்கள் மாறிவந்திடுமென்பது மிந்தவாணவமலம்போல மாயாமலமுங் கன்மமலமு மான்மாவை யநாதியேபற்றிநிற்கவு மவையிற்றின்காரியங்கள் விட்டும் பற்றியும் வருமென்றதெனவறிக. அப்படிக்காரணமலமூன்று மான்மாவை யநாதியேகூடிநிற்குமென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “மும்மலநெல்லினுக்கு முனையொதிதவிடுமிப்போன், மம்மர்செய்தனுவினுண்மை வடிவினைமறைத்துநின்று.” எ - து. கண்டுகொள்க. அப்படியந்தயாணவமல மநாதியே யான்மாவை மறைத்துநிற்க மாயாகாரியமான கலையாதிதத்துவங்க ளந்தமறைப்பை நீக்குமென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “போதகாரியமறைத்து நின்றதுபுகல்மலங்கா, ணோதலாங்குணமுமா

க வ்யிரினுள்விரவலாலே, காதலாலவிற்தைசிற்தத் தருங்கலை யாதமாயை, யாதலாலிரண்டுஞ்சோதி யிருளென வேறும் ன்றே” எ - ம். “மலமெனவேறென்றில்லை மாயாகாரியம தென்னி, விலகுயிர்க்கிச்சாஞானக் கிரியைகளொழுப்புமாயை, விலகிடுமலமிவற்றை” எ - ம். “பருதியை முகின்மறைப்பப் பாயொளிபதுங்கிறுற்போ, லுருவயிர்மறைக்கின் ஞானக் கிரியைகளொளிக் குமாகுங், கருதிடுமிச்சாஞானக் காரியங்காயம்பெற்றால், மருவிடுமுயிர்க்குக்காயம் வந்திடா விடினமறைப்பே” எ - ம். கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆணவமலமில்லையென்ற வைக்கி யவாதியைநோக்கி அந்தமலமுண்டென்று அதுபவத்தினாற் காட்டின முறைமையும்ந்தமலமுந்திருவருட்பிராகாசமுள்ளவற் கொழிய காணப்படாதென்னுமுறைமையு மறிவித்தது.(உச)

இப்படியுண்டென்று நாட்டப்பட்ட வாணவமலநீங்கும் வழியேதென்றுவினவச் சிவன்றன்னருளாலே மாயாகாரியமாகிய கலையாதிதத்துவங்களைக்கூட்டி மலபாகம்வருத்துவனென்னுமுறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

புகலுமலமொழித்தற்குக்கலாதிமுதன்மாயை பொருந்தியிடுமரனருளாற்போதந்தீபஞ், சகலமெலாழுடனாயவாறுபோலத் தருமருளைமலமுயிர்கள்சாராமன்மறைக்கு, மிகவிவருமிவையுணர்நிறுள்வெளியாந்தன்மையெய்துமிவைதன்செய்தியிலங்கும்விற்து, பகர்வரியவுணர்வாகியொளியாபுள்ளப் பான்மையினுலொருநாதம்படருந்தானே.

(உரு)

மலநிலையொதுங்க மாயாகாரியங்

குலவிடுமிருனொளி குறியிதற்கென்றது.

வி - ம். புகலுமலமொழித்தற்குக் கலாதிமுதன் மாயை பொருந்தியிடு மரனருளால். எ - து. முன்னேசொல்லப்பட்ட வாணவமலத்தைப் போக்குதற்குக் கலையாதி தத்துவங்களாகிய காரியமாயை யான்மாவோடுங்கூடிக் தம்பிரானார் காருண்ணியத்தினாலே. அதுவென்போல வென்னில்,— போதந்தீபஞ் சகலமெலா முடனாய வாறுபோல. எ - து. ஆன்மபோதம் ஜீவிக்குமிடத்து விளக்கானது பிரசாசித் தெரியுங்கால் தகனியுந் திரியு நெய்யுங் கூடிப்பிரகாசித் தெரிந்தாற்போல. அப்படி யான்மாவையுங்கருவிகளையு மந்த வருளேகூட்டி ஜீவிப்பிக்குமாகி லந்த வருளை யிந்தவான்மாவாலறிந்து கூடப்படாதோ வென்னில்,— தருமருளை மலமுயிர்கள் சாராமன்மறைக்கும். எ - து. அப்படிக்கூடிநின்றறிவிக்கிற திருவருளை யான்மாவறியாதபடி யாணவமலமானது மறைத்துநிற்கும்,— இகலி வரு மிவையுணரி னிருள்வெளியாந்தன்மை யெய்தும். எ - து. இங்ஙன மாறுபட்டுவருகிற வாணவமலமு மாயாகாரியமும் விசாரித்துப்பார்க்குமிடத் திருளையு மொளியையுமுவமிக்கிற குறியைய யுடைத்தா யிருக்கும்,— இவைதன் செய்தி. எ - து. இந்தமலங்களின் முறைமை யிப்படியாயிருக்கும். அன்றியு மிந்தப்பதத்துக்கு இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட செய்யுளைந்துங் கேவலத்தின் முறைமையாமென்று பொருளுரைப்பினுமாம். அஃதாவது “ஓங்குவரும் பலவுயிர்கள்” என்ற செய்யுளில் “ஈங்குவரும்” என்ற பதந்தொடங்கியிவ்வளவுங் கேலாவத்தையின் முறைமையைச்சொல்லுகையினு லெனவறிக. மேற் சகலாவத்தைக்குச் சுத்தமாயையிற் காரியமாகிய வீந்துசத்தியிற் றேற்றமாகிய வாக்குக

ள் காரியப்படுமுறைமை யருளிச்செய்கின்றது.—இலங்கும்
விந்து பகர்வரியவுணர்வாகி யொளியாயுள்ளப் பான்மையி
னொருநாதம் படருந்தானே. எ - து. விளங்காநின்ற வி
ந்துசத்தி சொல்லுதற்கரிதாகிய வறிவுமாய் விளக்கமுமா
யான்மாக்களிடத்திலே யவரவர்களுக்குண்டான கன்மங்
களுக்கிடாக வாக்குகளைத் தோற்றுவிக்கைப் பொருட்டாக
வொருநாதத்தை யுண்டாக்கும். எ - து.

உ - ம். புகலுமலமொழித்தற்குக் கலாதிமுதன்மாயை
பொருந்தியிடும். எ - கு. ஆணவமலபாகம் வருகைக்கு மா
யர்காரியங்க ளான்மாவைவந்து பொருந்துமென் றைக்
கிய வாதியை மறுத்ததற்கு. பி - ம் சிவஞானபோதத்
தில் “மாயாதனுவிளக்காய்” எ - ம். சித்தியாரில். “எழு
முடல் கரணமாதி யீவைமல மலமலத்தாற், கழுவுவனென்
றுசொன்ன காரணமென்னை யென்னிற், செழுநவை யறு
வைசாணி யுவர்செறிவித் தழுக்கை, முழுவதுங் கழிப்பன்
மாயை கொடுமலமொழிப்பன் முன்னோன்.” எ - ம். க
ண்டிகொள்க. இனி தருமருளை மலமுயிர்கள் சாராமன்ம
றைக்கும். எ - கு. அருளானது விகாரப்படாது நிர்வி
காரியாய்ருக்கும். ஆன்மாத் தானேவிகாரப்பட்டறியுமென்
கிற வவிகாரவாதியைநோக்கி மறுத்துச் சொன்னதாகவு
மாம். இதற்கு. பி - ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். “நீ
ர்நிழலனைய சீர்பெறுகடவுளைச் - சேர்ந்தவர்க்கின்பம் வாய்
ந்திடுமென்றனை - பாதவமென்றுஞ் சேதனமின்மையி - னி
ழைத்தோர்வம்மி னென்பதுந்துன்பம் - வீளைத்தோர்தம்மில்
வெறுப்புமொன்றிலதே.” எ - து. கண்டிகொள்க. இனி
யிருள்வெளியாந் தன்மையெய்தும். எ - து. ஆணவமலத்
துக் கான்மாவைமறைக்கிறது சுபாவம் மாயாகாரியமான க
லாதிகளுக் கந்தமறைப்பை நீக்குகிறதுசுபாவம் என்றுபொ

2
1295
1
454
1
431

ருட்கூறியதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “போதகாரிய ம
றைத்து நின்றது புகல்மலங்கா, ணேதலாங் குணமுமா
க வுயிரினில் விரவலாலே, காதலா லவித்தைசிந்தத் தருங்
கலை யாதிமாயை, யாதலா விரண்டுஞ்சோதி யிருளென வே
முமன்றே.” எ - து. கண்டுகொள்க. இனி மிலங்கும் வி
ந்து பகர்வரிய வுணர்வாகி. எ - கு. விளக்கத்தைச்செய்கி
றவறிவுமாயென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில். இது மூ
வகை யான்மாக்களுக்கு மறிவைக் கொடுக்கையினாலே யெ
னவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “மூவகை யணு
க்களுக்கு முறைமையால் விந்துஞான, மேவின் தில்லையா
யின் விளங்கிய ஞானமின்றும்.” எ - து. கண்டுகொள்க.
இனி யுள்ளப்பான்மையினு லொருநாதம் படரும். எ - து.
சூக்குமை வாக்கெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரி
ல். “சூக்குமைவாக்கதள்ளோர் சோதியாயழிவதின்றி.” எ - து
கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆணவமலநீங்குதற்கு மாயாகா
ரியமான கலையாதிதத்துவங்களைச் சிவன்கூட்டுவனென்று ம
ப்படிக்கூட்டி யறிவிக்கிறசிவனை யான்மாவறியாதபடி யா
ணவமலமறைக்குமென்னு முறைமையு மிங்ஙனங் கேவலா
வத்தையைமுடித்து மேற்சகலாவத்தையிற் சூக்குமைவாக்கு
த்தோற்றுமுறைமையு மறிவித்தது. (20)

மேற்பைசந்தி மத்திமை வைகரியென்னும் வாக்குக
ள்மூன்றுங் காரியப்படுமுறைமை யருளிச்செய்வா னெடுத்த
கொண்டருளியது.

வந்தடைந்துபின்னமாய்வன்னங்கடோற்றம் வரும
டைவுபடவொடுக்கிமயிலண்டசலநேர், சிந்தைதனிலுண
ர்வாகும்பைசந்தியுயிரிற் சேர்ந்துவருமவைமருவுமுரு

வெவையுந்தெரித்து, முந்தியிடுஞ்செவியிலுளுதுள்ளுணர்வாயோசை முழங்கியிடுமத்திமைதான்வைகரியிலுதானன், பந்தமுறுமுயிரணைந்துவந்தமொழிச்செவியின் பாலணையரிணைந்தபொருள்பகருந்தானே. (உசு)

சூக்குமைமுதலாச் சொற்பதமீரு
வாக்கிபிம்வாக்கி னடைவினைவகுத்தது.

வி - ம். வந்தடைந்து. எ - து. அந்தநாதமாகிய வறிவுதானே வடிவாகச் சூக்குமைவந்து உந்தித்தானத்திலே பொருந்தி,— பின்னமாய் வன்னங்கடோற்றம் வருமடைவுபடவொடுக்கி. எ - து. வெவ்வேறய்வரு மக்கரங்களினுடைய சொரூபங்க டோன்றுமுறைமை தெரியாதபடி மறைத்துநிற்கும்,—மயிலண்டசலநேர். எ-து. மயில்முட்டைக்குள் ஜலமானது புறம்பேமயிலினிறமாய்ச் சொரூபீகரித்துத்தோன்றச்செய்தே யுடைத்தால் ஜலமாய்விடுமாப்போல,— சிந்தைதனி லுணர்வாகும் பைசந்தி. எ-து. பைசந்தி வாக்கானது ஆன்மாவினிடத்திலே நினைவுமாத்திரமாய் நிற்கும்,—உயிரிற்சேர்ந்துவரு மவைமருவு முருவெவையுந்தெரித்து முந்தியிடுஞ்செவியிலுளுதுள்ளுணர்வாயோசை முழங்கியிடு மத்திமைதான். எ-து. மத்திமைவாக்கானது மேற்சொல்லப்போகிற வக்கரங்களினுடைய சொரூபங்களைப் பிராணவாயுவோடுங்கூடியொழுங்குபடநிறுத்திச் செவிக்குங்கேளாதே யான்மாவினிடத்திலே யுள்ளறிவுமாய்த் தொனியுமுண்டாய்முற்பட்டிநிற்கும்,—வைகரியிலுதானன் பந்தமுறு முயிரணைந்து வந்தமொழிச்செவியின் பாலணையரிணைந்தபொருள் பகருந்தானே. எ-து வைகரிவாக்கானது முற்கூறிய பிராணவாயுவோடுங்கூடிவந்து உதானவாயுவிடையும்தந்தித்துச் செவிப்புலனிடத்திலே கேட்கத்தக்கதாக நினைவிலுண்டானவசனத்தைச் சொல்லும். எ - து.

து - ம். இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வாக்குகளுக்குத் தானமும் வடிவுமாவது சூக்குமைக்குத்தான நாரியடியு நாத தத்துவம் வடிவுமெனவறிக. (பைசந்திக்குத்தானம் உந்தியும் பிராணவாயு வடிவுமெனவறிக.) மத்திமைக்குத்தான நெஞ் சுங்கண்டமுமாய்நின்று பிராணவாயுவடிவுமெனவறிக. வை கரிக்குத்தானம் தாலுமூலமும் பிராணவாயுவு முதானவாயுவு ம் வடிவெனவறிக. ஆக விங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட வாக்கு கணுலுக்கும். பி-ம். சித்தியாரில். “சூக்குமைவாக்கதுள்ளோ ர்சோதியாயழிவதின்றி” எ - ம். “வேற்றுமைப்பட்டவன்ன ம்.” எ - ம். “உள்ளுணர்வோசையாகி.” எ - ம். “வைகரி செ வியிற்கேட்பதாய்.” எ - ம். வரும்விருத்தநாலையு மொட்டிக் கண்டுகொள்க. இந்தவைகரிவாக்குக் காரியப்படு மிடத்து நாக்ரு உண்ணுக்கு பல்லு உதடு மூக்கு இவையோடுங்கூ டி நின்று காரியப்படுமெனவறிக. இவையிற்றுக்கு. பி - ம். நேமிநாதத்தில். “உந்தியிற்றேன்றி யுதானவளிபிறந்து, கந்த மலிநெஞ்சுதலைகண்டத்து-வந்தபின், னாசிராவண்ணமிதழெ யிற்று மூக்கென்னப், பேசுமெழுத்தின் பிறப்பு.” எ-து. கண்டு கொள்க. ஆக விங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட விந்தவாக்குகணு லுந்தோன்றுகைக்குக் காரணமாகப் பஞ்சமையென்றொரு வா க்குண்டென்று மதற்குத்தானம் மூலாதாரமென்று மதுபிர ணவ சொரூபமாயிருக்குமென்றுஞ் சொல்லுவாருமுளர். அ தனையாராய்ந்துகண்டுகொள்க. இந்தவாக்குகள் காரியப்படு மிடத்துச் சாந்தியாதீதமுதலான கலைகளைந்தினோடும் பற்று க்கோடாகநின்று காரியப்படுமெனவறிக அப்படிக்காரியப் படுமிடத்துப் பராசத்தியுந் திரோதசத்தியு மிச்சாசத்தியு னாஸசத்தியுங் கிரியாசத்தியுங் கூடிநின்று காரியப்படுத்து மெனவறிக. இதில் சூக்குமைவாக்குச் சாந்தியாதீதகலையுஞ் சாந்திகலையும் பற்றுகநிற்கப் பராசத்தியுந் திரோதசத்தியுந்

காரியப்படுத்துமெனவறிக. இனி பைசந்திவாக்குக்கு வித்
தியாகலை பற்றுகறிற்க விச்சாசத்தி காரியப்படுத்துமெனவ
றிக. இனி மத்திமைவாக்குப் பிரதிட்டாகலைபற்றுகறிற்க
ஞாசுத்தி காரியப்படுத்துமெனவறிக. இனி வைகரிவாக்
குக்கு நிவிர்த்திகலைபற்றுகறிற்கக் கிரியாசத்திகாரியப்படு
த்துமெனவறிக. அன்றியுமுற்கூறிய பஞ்சமையென்னும் வா
க்குக்கூட்டிகில் பராசத்தியுஞ் சாந்தியாதீதகலையு மதற்குக்
கூட்டிக்கொள்க. இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட வாக்குகணு
ங் கலைகளைந்திளையுங்கூடிக் காரியப்படுமென்பதற்கு. பி-ம்.
சித்தியாரில். “நிகழ்ந்திடும்வாக்குநான்கு நிவர்த்தாதிகலை
யைப்பற்றித், நிகழ்ந்திடும்ஞ்சதாக.” எ - து. கண்டிகொ
ள்க. இதனுள் நிகழ்ந்திடும்வாக்குநான்கு மென்றதுகொண்
டே நிகழாதவாக்குமொன்றுண்டென்பதுகருத்தாகப் பஞ்
சமைபென்னும் வாக்குண்டானதெனவறிக. இங்ஙனங் கூ
றப்பட்டவையிற்றில் சத்திகளிலையிற்றைக் காரியப்படுத்
துமெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். இந்நூலில். மேல்வருகிற
“இத்தகைமை யிறையருளால்”என்னும் விருத்தத்தை முடிய
வொட்டிக் கண்டிகொள்க. இனி யுயிரிற்சேர்ந்துவருமனவ
மருவும். எ - து. உயிரொன்பதுகொண்டே ஆன்மாவென்பா
ருமுளர். அது பிராணவாயுவெனவறிக. அப்படிப் பிராண
வாயுவை யுயிரொன்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் வாக்குக
ள் காரியப்படுமிடத்துச் சொன்னவிருத்தத்தில். “உள்ளு
ணர்வோசையாகிச் செவியினிலுறுதல்செய்யா, தொள்
ளியபிராணவாயு” எ - ம். “ஐயமில்பிராணவாயு வடைந்தெ
ழுந்தடைவுடைத்தாம்.” எ-ம். கண்டிகொள்க. உயிர்வாயுவெ
ன்றுஞ் சொல்லுமென்பதற்கு. பி- ம். “உயிரொலி வங்கூழ்
கலநம்வாதம் வளிமாருதம்.” என்னுமில்க்கணங்களினுங் க
ண்டிகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது சூக்குமைவாக்கு நாதவடிவாக வந்தியைவந்துகூடி யாதாமொன்றைச் சொல்லுமிடத்துப் பைசந்திவாக்கானது அந்தவசனத்துக்குரித்தாகிய வக்கரங்களை மயில்முட்டையில் ஜலம்போலத் தோற்றுவித்து நிற்குமென்றும் மத்திமைவாக்கானது பிராணவாயுவையுங் கூடியுள்ளே தொனியாய் நிற்குமென்றும் வைகரிவாக்கானது பிராணவாயுவோடு உதானவாயுவையுங் கூடிச் செவிப்புலனுக்குக் கேட்பதாக வசனிக்குமென்றும் வருமுறைமையை யறிவித்தது. (உசு)

இந்தவாக்குக ணலோடுங்கூடி யான்மா வருளாலேகாரியப்படுமிடத்துச் சுத்ததத்துவங்ளைந்தினுலே காரியப்படுமென்று மந்தச் சுத்ததத்துவங்களிலே யசுத்தமாயையிற்றோற்றப்பட்ட கலையாதிதத்துவங்களிற் கலையும் வித்தையுங் காரியப்படு முறைமையு மேலருளிச்செய்வானெடுத்தக் கொண்டருளியது.

இத்தகைமையிறையருளாலுயிரியுமறிவுக் கீடாக வாடாதேயிரிரண்டிலுழைத்த, வித்தைமுதலைவரான்விளங்குஞான மேவியிடுமெனவுரைப்பரசுத்தமாயை,வைத்த கலைதான்மூலமலஞ்சிறிதேநீக்கி மருவும்வகைதெரிவிக்கும்வாயில்களின்பயனைப், புத்திதரவித்தையிடைநின்றறிவையுயிர்க்குப்பொருந்தியிடும்வகைபுணரும்புனிதசத்திபுணர்ந்தே. (உஎ)

சுத்ததத்துவத்தாற் றொல்லுயிருணரவைத்திடுங்கலைவித்தை மருவுமென்றது.

வி - ம். இத்தகைமையிறையருளாலுயிரியுமறிவுக்கீடாக வாடாதே யிரிரண்டில், அநுவயம். இத்தகைமைவா

டாதே யீரிரண்டிலிறையருளா லுயிரறியு மறிவுக்கீடாக.
 எ - து. இந்தமுறைமையாலே கெடாதேவருகிற வாக்குக
 ணுலினுங்கூடித் தம்பிரானார் காருண்ணியத்தினாலே யான்
 மாவறியுமறிவுக்குத்தக்கதாக,— உரைத்த வித்தைமுத லைவ
 ரான் விளங்கு ஞானமேவியிடுமென வுரைப்பர். எ - து.
 முன்னே சுத்தமாயையிற் றேற்றமாகச் சொல்லப்பட்ட
 சுத்தவித்தை ஈசுரன் சாதாக்கியஞ் சத்தி சிவமென்கிறத
 த்துவங்களைந்தினாலும் பிரகாசிக்கிறவறிவு பொருந்தியிடு
 மென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். அன்றியும்,— அ
 சுத்தமாயை வைத்த கலையான் மூலமலஞ் சிநிதேநீக்கி மரு
 வும்வகை தெரிவிக்கும் வாயில்களின்பயனை. எ - து. அ
 சுத்தமாயையிலே யுண்டாகப்பட்ட கலையானது அந்தச்சுத்
 ததத்துவத்திற் சத்திதத்துவ முதவியாகக்கொண் டான்
 மாவை மறைக்கப்பட்ட வாண்வமலத்தைச் சற்றேயொது
 க்கி யிந்திரியங்களின் பயனாகிய விடயங்களை யான்மாப்பொ
 ருந்தும்படி யெழுப்புவிக்கும்,— புத்திதரவித்தை யிடைநின்
 றறிவை யுயிர்க்குப் பொருந்தியிடும் வகைபுணரும். அதுவ
 யம். வித்தை யிடை புத்திதர யுயிர்க்கு நின்றறிவை பொ
 ருங்கியிடும் வகைபுணரும். எ - து. சுத்தமாயையிற்றேற்
 றமாயுள்ள சுத்தவித்தை யுதவியாகக்கொண்டு சொல்லப்ப
 ட்ட வசுத்தமாயையிற் றேற்றமாயுள்ள வித்தையானது அ
 ந்தவிடயங்களை யான்மாக்கொள்ளுமிடத் தீன்னதென்று நிரூ
 பித்தறியத்தக்க ஞானத்தை யான்மாவுக்கும் விடயங்களுக்
 குருடுவேலின்று அறிவுண்டாம்படி கூட்டும். இதுதான் கூட்
 டுமுறைமை யாராலே யென்னில்.— புனிதசத்தி புணர்ந்தே
 எ - து. சுத்தனாகிய சிவனுடையசத்திக டொழிலாகப்பூ
 ண்டிரின்றுசெலுத்த வதனோடுங்கூடிக்கொண்டிருந்து.எ-று.

து - ம். உரைத்த வித்தைமுதலேவரான் விளங்குநா
 னம். எ - கு. சுத்ததத்துவமைந்தினுலு மான்மாக்களுக்கு
 ஞானமுண்டாமென்ற தெங்ஙனே யென்னில் சிவசத்திகள்
 சுத்ததத்துவங்களைக் காரியப்படுத்தச் சுத்ததத்துவங் ளை
 த்தமாயயிற் கலாதிகளைக் காரியப்படுத்த அவையிற்றினு
 லே யான்மாக்களுக் கறிவுண்டாமென்றதெனவறிக. அஃ
 தாவது கிரியாசத்தி சத்திதத்துவத்தை யெழுப்பச் சத்தித
 த்துவங் காலமுநியதியுங்கலையுமெழுப்பக் கலை தழற்
 பொடி நீங்கினுற்போல வாண்மவலத்தைச் சிறிதேநீக்கிய
 நதக் கலையே வடிவாக வான்மாவுக்குச் சிறிதறிவை யுண்
 டாக் ஞானசத்தி சுத்தவித்தையை யெழுப்ப சுத்தவித்தை வி
 த்தையையெழுப்ப வித்தை யான்மாவுக் கறிவையுண்டாக்
 கு மென்றதெனவறிக. இனி புத்திதரவித்தை யிடைநின்று
 எ - கு. புத்திதரவென்பதை புத்திதத்துவமென்பாருமுள்
 அது பொருளாகாதெனவறிக. “புந்தி பஞ்சாசற்பாவகமும்
 பண்ணிவிக்குந் தானே” என்று புத்திதத்துவத்தின் காரியப்
 பாடி பின்பேவருகையா லதனை யிவ்விடத்துக் கூறவேண்டிவ
 தில்லையெனவறிக. ஆகையால் புத்திதரவென்பதை யான்
 மா வந்தவிடயங்களை நிரூபித்தறியவென்று பொறுட்கூறு
 மதே வழியெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது முன்னர்ச்செய்யுளிற் கூறிய வா
 க்குக்கனாலிலு மான்மாக்களறியுமி—த்துச் சிவதத்துவங்களி
 னுலே யறியுமென்று மவையாலே யசுத்தமாயயிற் கலையும்
 வித்தையுங் காரியப்படுமுறைமையையு மறிவித்தது. (2௭)

மேல் அராகதத்துவமு நியசிதத்துவமுங் காலதத்துவ
 முங் காரியப்படுமுறைமை யருளிச்செய்வா னெடுத்தக்கொ
 ண்டருளியது.

பேசரியவராகந்தன்கன்மத்துக்கீடாய்ப் பெற்றதனி
லாசைதனைப்பெருகுவிக்குநியதி, தேசமிகுமரசர்தருமா
ணைசெய்தி செய்தவரைத்துய்ப்பிக்குஞ்செய்கைபோல,
நேசமுறுந்தங்கன்மரிச்சயித்துநிறுத்துநிகழ்காலங்கழிகா
லமெதிர்காலமென்றே, யோசைதரவருங்காலமெல்லேப
லம்புதுமையுறுவிக்குமிறைசத்தியுடனாய்நின்றே. (உஅ)

மாலுறமராகமு மன்னியநியதியுங்

காலமுமுன்றின் கருத்தையுமுரைத்தது.

வி - ம். பேசரியவராகந்தன் கன்மத்துக்கீடாய்ப்பெற்
றதனிலாசைதனைப் பெருகுவிக்கும். எ - து. சொல்லுதற்
கரிய வராகதத்துவ மான்மாக்கள் செய்தகன்மத்துக்கீடாக
ப்பெற்றதிலே நின்றும் பெருததுக்காசையை மிகவு முண்
டாக்கும்,— நியதிதேசமிகுமரசர்தருமாணைசெய்தி செய்த
வரைத்துய்ப்பிக்குஞ் செய்கைபோல நேசமுறுந்தங்கன்ம
ரிச்சயித்துநிறுத்தும். எ - து. நியதிதத்துவமானது பொ
துவாக விராச்சியம்பண்ணு மிராஜாவினுடைய வாக்கிணையை
க்கொண் டிலகி லான்மாக்களை யெல்லேவிட்டுக்கடவாதபடிய
ந்தவாக்கிணையிலேநிறுத்தி நடத்து மந்திரியைப்போல விவ்
வான்மாக்கள்செய்த சன்மத்தின்வழியன்றி யேறக்குறைய
ப்போகாதபடி யறுதியாகநிறுத்தும்,— நிகழ்காலங்கழிகா
ல மெதிர்காலமென்றே யோசைதரவருங்கால மெல்லேபல
ம்புதுமையுறுவிக்கும். எ - து. காலதத்துவமானது நடக்
கிறகாலமென்று மிறந்தகாலமென்றும் வருகிறகாலமெ
ன்றுஞ் சொல்லப்பட்டிப் போனகாலத்தி லுண்டாகியவெல்
லையு நடக்கிறகாலத்திலுண்டாகிய பலத்தையும் வருகிறகா
லத்தி லுண்டாகியபுதுமையு முண்டாக்கிநிற்கும். இவைதா
னாராலே யுண்டாக்குமென்னில்,— இறைசத்தியுடனாய்நின்

றே. எ - து. கத்தாலினுடைய திருவருளான சத்தி கூடிநின்றுகாரியப்படுத்தும். எ - று.

று - ம். பேசரியவராகம். எ - து. ஆசையின்மிகுதி சொல்லுதற்கரிதென்றதெனவறிக. கழிகாலத்துக்கெல்லையென்றது ஆண்டு திங்கள் நாளெனவறிக. நிகழ்காலத்துக்குப் பலனென்றது தனக்கநுபவமான புசிப்பாயுள்ள விடயங்களை யெனவறிக. எதிர்காலத்துக்குப் புதுமையென்றது தானறியாததன்றி யறிந்தவற்றையும் புதுமை யென்றதெனவறிக. இனி யிறைசத்தியுடனாய்நின்றே யென்றது இச்சாசத்தி ஈசுரத்தத்துவத்தை யெழுப்ப ஈசுரத்தத்துவ மராகத்தத்துவத்தை யெழுப்ப அராகத்தத்துவ மான்மாவுக்கிச்சையையெழுப்பு மென்றதெனவறிக. இனி நியதி யாதாமொரு பொருளை நிச்சயிக்குமிடத்துக் கிரியாசத்தி சத்தித்தத்துவத்தைக்கொண்டு நியதியையெழுப்ப நியதி யாதாமொருபொருளை நிச்சயிக்கு மென்றதெனவறிக. இனி காலங்கூட்டுமென்றது கிரியாசத்தி தத்துவத்தைக்கொண்டு காலத்தை யெழுப்பக் கால மான்மாப்புசிக்கு மவதரங்களைக் கூட்டுமென்றதெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாவுக் கராகத்தத்துவங்கள் மங்களுக்கீடாகப் பெற்றதைச் சிறிதாக்கிப் பெருத்திலே யாசையை மிகவுமுண்டாக்குமென்று நியதித்தத்துவ மிராஜாக்கினைபோலக் கன்மத்தை நிச்சயித்து நிறுத்துமென்றுங் காலத்தத்துவங் கழிகாலத்தினெல்லையு நிகழ்காலத்திற் பலத்தையு மெதிர்காலத்திற் புதுமையு முண்டாக்குமென்றும் வருமுறைமையை யறிவித்தது. (உஅ)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட தத்துவமைந்துங் காரியப்படுகிற சமுகந்தானே புருட தத்துவமென்றும் பிரகிருதி த

த்துவங் காரியப்படு மவதரத்து மூன்றுகுணமாக நின்று கா
ரியப்படு முறைமையு மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொ
ண்டருளியது.

ஐவகையாலுறுபயன்கணுகரவருங்கால மதுபுருட
தத்துவமென்றறைந்திடுவாரிந்தோர், மெய்வகையகலாச
த்திதனிநிதற்குஞ்சுத்தி மேவியிடும்வகைதானும்விரும்
பியநூல்விளம்புஞ், செய்வகையின்றொடர்ச்சியிங்குத்
தோன்றுவிக்குங்குணத்தின் சேர்வுபுரிபிரகிருதிநிரிகுண
மாமவைதா, னிவ்வகையிற்சாத்துவிதராசததாமதமா யி
யம்புவர்களுள்ளிரண்டுகுணமேற்கவுடைத்தே. (உக)

புகன்றவற்றால்வரு புருடதத்துவமு

மகன்றமானு மதன்குணம்விரித்தது.

வி - ம். ஐவகையாலுறுபயன்கணுகரவருங்கால மதுபு
ருடதத்துவமென்றறைந்திடுவ ரறிந்தோர். எ-து. ஆன்மா
வானது காலம் நியதி கலை வித்தை யராக மிவையைந்துந்
தனக்குடம்பாகக்கொண் டிந்திரியங்களுடனேகூடிச் சத்தா
திவிடயங்களைப் புசிக்கவருகிறவவதரத்தைப் புருடதத்துவ
மென்று சொல்லுவார்கள் பெரியோர்கள்,— மெய்வகைய
காலசுத்திதனிநிதற்குஞ்சுத்தி மேவியிடும்வகைதானும்விரு
ம்பியநூல்விளம்பும். எ - து. உண்மையாகச் சொல்லப்பட்ட
ட மந்திரமுதலானவைந்து நிவர்த்திமுதலான கலைகளைந்தினு
மடைந்து சுத்திபண்ணுமிடத் திர்தப்புருட தத்துவத்தையுஞ்
சுத்திபண்ணப்படுமென்று நம்மால்விரும்பப்பட்ட திவ்வி
யாகமங்கள் சொல்லும். அன்றியும், மெய்வகையகலாச
த்தி. எ - கு. மெய்யாகியசரீரத்தி லைவகைப்பட்ட கலா
சோதனைசெய்யுமிடத்து மெனவறிக.—செய்வகையின்றொட
ர்ச்சி யிங்குத்தோன்றுவிக்குங் குணத்தின் சேர்வுபுரிபிரகி

ருதிதிரிகுணமாம். எ - து. ஆன்மாக்கள் முன்ஜநத்திற் செய்த கன்மத்துக்கேதுவாயுள்ள சுகதுக்கங்களை மீப்பொழுதுண்டாக்குங் குணங்களின்வடிவாப்பொருந்துகிற பிரகிருதி மூன்றுவகையாகிய குணமாம்,— அவைதான். எ-து. அந்தக்குணங்களின்பெயராவன,— இவ்வகையிற் சாத்துவிதராசத தாமதமாயியம்புவர்கள். எ - து. இந்தமுறைமையிலே சாத்துவிதகுணமென்று பிராசதகுணமென்றுந் தாமதகுணமென்றும் பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்,— ஒன்றிரண்டு குணமேற்கவுடைத்தே. எ - து. இந்தக்குணங்கள் மூன்றுக்கு மொவ்வொன்றுக் கிவ்விரண்டிகுணமாகவாறுகுணமு மநாதியே பொருந்துமியல்பினையுடைத்து. எ-து.

து - ம். மெய்வகையகலாசுத்தி. எ-ரு. மெய்யாகியசரீரத்தி லைவகைப்பட்டகலாசோதனைசெய்யுமிடத்து மென்னவுமாமென்றுபொருட்கூறியதேதென்னில் ஆசாரியன் தீக்ஷை செய்யுமவதரத்துக் கலாசோதனைசெய்யவேண்டிகையா லதற்குநிவர்த்திமுதலான கலைகளைந்தீனையுஞ் சீடன்சரீரத்திலேயைந்துவகைப்படுத்திச் செய்யவேண்டிகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அதற்குவகை யெங்ஙனையென்னில் மூலாதாரந்தொடங்கி யுந்திக்குமே லெண்விரலளவு நிவர்த்திகலைக் கெல்லையெனவறிக. அதற்குமண்டலம் அக்கினிமண்டலம். ஆதாரம் மூலாதாரமுஞ் சுவாதிட்டானமும். அக்காரம் அகாரம். பிரகாசஞ் சொரிதழற்கொழுந்து. மலம் மாயாமலம். அவத்தை சாக்கிரம். மாத்திரா - ஈ. மந்திரம் இருதயமுஞ் சத்தியோசாதமும். பதம் ஓநமோ முதல்மாதேவரந்தமாக - உஅ - ம் - வன்னம் கூகாரமொன்றும். புவனம் காலாக்கினிமுதல் வீரபத்திரர்கள்முடிவாகிய - ஈஅ - ம். தத்துவம் பிருதிவியொன்றும். தெய்வம் பிரமா. தொழில் சிருஷ்டி. என்றிங்ஙன நிவர்த்திகலைக்குக் கண்டுகொ

ளக. இனி பிரதிட்டாகலைக்கு ஹிருதயந்தொடங்கி கண்ட
த்தளவு மெல்லையெனவறிக. அதற்கு மண்டலம் ஆதித்தம
ண்டலம். ஆதாரம் மணிபூரகம். அக்கரம் உகாரம். பிர
காசம் அக்கினியு மாதித்தனுங் கூடின பிரகாசம். மலம்
கன்மமலம். அவத்தை சொப்பனம். மாத்திரை - உ. ம
ந்திரம் சிரசும வாமதேவமும். பதம் மகேசுரமுதல் அரு
பினிமுடிவாகிய - உக - ம். வன்னம் ௨௦ முதல் ௮௦ அந்
தம் - உச - ம். புவனம் அமரேசர்முதல் சிகண்டிமுடி
வாகிய - ௫௬ - ம். தத்துவம் பிருதிவிரீங்கலாக ஆன்மத
த்துவம் - உய௩ - ம். தெய்வம் விஷ்ணு. தொழில் திதி.
என்றிங்ஙனம் பிரதிட்டா கலைக்குக் கண்டிசொள்க. இனி
வித்தியாகலைக்குக் கண்டத்துக்குமேல் தாலுமூலத்தளவுமெ
ல்லை நாலங்குலமெனவறிக. அதற்குமண்டலம் ஆதித்தம
ண்டலம். ஆதாரம் அநாகதம். அக்கரம் மகாரம். பிரகா
சம் மின். மலம் மாயேயமலம். அவத்தை சுழுத்தி. மாத்
திரை - க. மந்திரம் சிகையு மகோரமும். பதம்வியாபி
னிமுதல்தியானகாரியமுடிவாகிய-உய-ம்.வன்னம் ௫௦ முதல்
வ௦ அந்தமாகிய-௭-ம்.புவனம் தியானமுதல்வாமமுடிவாகிய-
உ௭-ம். தத்துவம் வித்தியாதத்துவம் - ௭-ம்.தெய்வம் உருத்தி
ரன். தொழில்சங்காரம். என்றிங்ஙனம் வித்தியாகலைக்குக் க
ண்டிசொள்க. இனி சாந்திகலைக்குத் தாலுமூலத்துக்கு மேற்
புருவமத்தியத்தளவுமெல்லை நாலங்குலமெனவறிக. இதற்கு
மண்டலம் சோமமண்டலம். ஆதாரம் விசுத்தி. அக்கரம் விந்
து. பிரகாசம்விளக்கொளி. மலம் திரோதாயி. அவத்தை துரி
யம். மாத்திரை - டி. மந்திரம் கவசமுந் தற்புருடமும். பதம்
ரித்திய ரியோகினிமுதல் வியோம வியாபினி முடிவாகிய
கக-ம். வன்னம் ௨௦ முதல் ௬௦ அந்தமாக - ௩ - ம் புவனம்
வி முதல் சதாசிவமுடிவாகிய-கஅ-ம். தத்துவம் சுத்தவித்தை

ம் ஈசரமும் சாதாக்கியமும். தெய்வம் மகேசரம். தொழி
 ல்திரோபாவம். என்றிங்நனஞ் சாந்திகலைக்குக் கண்டுகொ
 ள்க. இனி சாந்தியாதீதகலைக்கு புருவமத்தியத்துக்குமேல்மு
 ன்றங்குல மெல்லையெனவறிக. இதற்குமண்டலம் சோம
 மண்டலம். ஆதாரம் ஆக்கினை. அக்கரம் நாதம். பிரசாசம்
 வாளொளி. மலம் ஆணவம்மலம். அவத்தை துரியாதீதம்.
 மாத்திராகால். மந்திரம் நேத்திரமும் அத்திரமும் ஈசான
 மும். பதம் பிரணவ மொன்றும். வன்னம் சும முதல்- சுஃ
 அந்தம் - ககூ-ம். புவனம் நிவர்த்திமுதல் சமானந்தம்முடிவா
 கிய - கரு-ம். தத்துவம் சத்தியுஞ் சிவமும். தெய்வம்சதாசிவ
 ம். தொழில் அதுக்கிரகம். என்றிங்நனஞ் சாந்தியாதீதகலை
 குக்கண்டுகொள்க. ஆக விங்நனங் கலைகளைந்துக்கும் கண்டு
 கொள்க. இங்நனங் கூறிவந்த பொருள்களிற் கலாசோதனை
 க்குமந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள்தத்தது
 வங்கள்கலைகள் என்று சொல்லியிருக்க விவைநீங்கலாக ம
 ற்றுள்ள ஆதாரமுதலான பொருள்கள் கூறவேண்டியதே
 தென்னில் அஃதாவது கலாசோதனை செய்யுமிடத்துச் சரீ
 ரத்தி லைவகைப்படுத்திச் செய்யவேண்டுகையா லந்தத்தத்து
 வங்கடோறு நிற்கும்பொருள்களை வகுத்துக்கூறியதெனவறி
 க. இற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “மந்திரங்கள்முதலைந்துங் க
 லையைந்தில்வியாத்தி.” என்னும் விருத்தமுதலாகிய செய்
 யுள் மூன்றிலும் பிரசாதவகவலினும் தத்துவப்பிரகாசத்
 தில் “இவ்வகைய மனவிகற்ப மெட்டிமேவி லெழுவினகா
 ரமுஞ் சொரிநழல் மாத்திராயும் எ - ம். விருத்தமுத்
 லாகிய செய்யுளெட்டுனுங் கண்டு கொள்க. இனி யொன்றிர
 ண்டிகுணமேற்க வுடைத்தே. எ - கு. ஒவ்வொரு குணத்
 திலே யிவ்விரண்டிகுணமேற்க வுண்டாமென்று பொருட்
 கூதறியற்கு வகுப்பேதென்னில் சாத்துவிதத்தி விராசத்

முஞ் சாத்துவிதத்திற்குமதமும் இராசதத்திற் சாத்துவிதமு
மிராசதத்திற்குமதமும் தாமதத்தி லிராசதமுந் தாமதத்தில்
சாத்துவிதமும் என்றிங்ஙனங் கண்டுகொள்க. இதற்கு.
பி - ம். சித்தியாரில். “வருங்குணவடிவாய்மூலப் பிரகிருதி
கலையிற்றேன்றித், தருங்குணமூன்றுயொன்றிற் ருன்மூன்
ரூய்மும்மூன்றுகி, இருங்குணரூபமாகி யிசைந்தடுமெங்கு
மான்மாப், பெருங்குணவடிவாய்ப்போக சாதனம்பெத்த
மாமே.” எ - து. கண்டுகொள்க. குணத்தின் சேர்வுபுரிபி
ரகிருதி என்பதற்கு மிந்தப்பிரமாணத்திலேகண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது காலமு நியதியுங் கலையும் வித்தை
யு மராகமுங்கூடின சமுகந்தானே புருடதத்துவமென்றுந்
தினையிலே கலாசோதனை செய்யுமிடத் திந்தப்புருடதத்து
வத்துக்குஞ் சோதனைபண்ணவேண்டுமென்றுங் குணசொ
ரூபமாயுள்ள பிரகிருதிதானே மூன்றுகுணமாகக் காரியப்
படுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (உக)

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட குணமூன்று மொன்பதுவ
கையாகக் காரியப்படுகைக்கு வகுப்பெங்ஙனையென்று வி
னவ வவை காரியப்படுமுறைமையு மேல் புத்திதத்துவங் கா
ரியப்படுமுறைமையு மருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்ட
ருளியது.

அலகில்குணம்பிரகாசம்லகுதைவியாபிருதி யடர்ச்
சிமிசுங்ஞெளரவமந்நியம்ழிவையடவே, நிலவியிடுமும்
மூன்றுமுயிரொன்றிற்கலந்தேநிற்குழிவைநிறைபுலனின்
பயனெவையுங்கவருங், குலவிவருபோகங்கொளிடமா
மாறாக குறைவிலொளியாமலகில்புலனிடத்தினொருமை,
பலவகையுமுடையதாய்ப்பரனருளாற்புந்தி பஞ்சாசற்
பாவகமும்பண்ணுவிக்குந்தானே. (கூ.0)

விளம்பியகுணநவ மாசவிரிந்தும்

வளந்திகழ்புத்தியைப் பதுவகைத்தென்றது.

வி - ம். அலகிஷ் குணம். எ - து. எண்ணிறந்திருக்க
 ப்பட்ட விர்தக்குணத்தின் விரிவைச் சொல்லுமிடத்து முன்
 சொல்லப்பட்ட பிரகாசமான குணமூன்று மொழிந்து ஏ
 றினகுண மாறுக்கும் வகையாவன,— பிரகாசம். எ - து.
 பிரகாசமாயிருக்கும். அஃதாவது சாத்துவிதத்திலே யிரா
 சதங்கூடினால் அந்தச்சாத்துவிதத்தைப் பிரகாசித்துக்கொ
 ண்டுநிற்கு மென்றதெனவறிக.—லகுதை. எ - து. நொய்தா
 யிருக்கும். அஃதாவது சாத்துவிதத்திலே தாமதங்கூடினால்
 நல்லொழுங்குகளை மறைத்துக்கொண் டந்தப்பிரகாசத்தை
 நொய்தாக்கிக்கொண்டு நிற்குமென்றதெனவறிக.— வியாபி
 ருதி. எ - து. தெரியாமல் மறைத்துநிற்கும். அஃதாவது இ
 ராசதத்திலே தாமதங்கூடினால் நல்லொழுங்குகளை மறைத்து
 க்கொண்டு நிற்குமென்றதெனவறிக.—அடர்ச்சியிரும். எ-து.
 செறிவித்துநிற்கும்.அஃதாவது இராசதத்திலே சாத்துவிதங்
 கூடினால் நன்மைகளைச் செறிவித்துநிற்கு மென்றதெனவறி
 ச.— கௌரவம். எ - து பெருமையை யுண்டாக்கும்.
 அஃதாவது தாமதத்திலே யிராசதங்கூடினால் கர்வத்திலே
 பெருமையைப்பண்ணி நிற்குமென்றதெனவறிக.— அந்நிய
 ம். எ - து. நல்லநியமமல்லாததைச் செய்வித்துநிற்கும்.
 அஃதாவது தாமதத்திலே சாத்துவிதங்கூடினால் அந்நிய நிய
 மங்களைச் செய்வித்துக்கொண்டு நிற்குமென்றதெனவறிக.—
 இவையடைவே நிலவியிடும். எ - து. இந்தக்குணங் களிங்
 றுனஞ்சொன்ன முறைமையிலே பொருந்திநிற்கும். இவை
 வெவ்வேறாய்நிற்குமோ கூடிநிற்குமோ வென்னில்,— மும்
 மூன்று முயிரொன்றிற் கலந்தேநிற்கும். எ - து. இவை
 யொன்பதுகுணமு மொரு ஆன்மாவிலே கூடிநிற்கும். ஒன்

பதுகுணமாவது சாத்துவிதத்திற் சாத்துவிதமென்றும் சாத்துவிதத்தி லிராசதமென்றும் சாத்துவிதத்திற் ருமதமென்றும், இராசதத்திலிராசதமென்றும் இராசதத்திற் சாத்துவிதமென்றும் இராசதத்திற் ருமதமென்றும், தாமதத்திற் ருமதமென்றும் தாமதத்திற் சாத்துவிதமென்றும் தாமதத்தி லிராசதமென்றும் இங்ஙன மொன்பதுவகைப்படும். அதற்குவகையேதென்னில் சாத்துவிதத்திற் சாத்துவிதமாவது துறவு ம்சாந்தமும் மோக்ஷத்திலே மிகுந்ததாகமு மாகையெனவறிக. சாத்துவிதத்தி லிராசதமாவது துறவும்சாந்தமு மிடையேரழுவ முத்தியில்முயலுகையுமா மெனவறிக. சாத்துவிதத்திற் ருமதமாவது துறவும் சாந்தமு மோக்ஷத்திலே முயலுகையுமன்றி விடயவிருப்பமு முண்டாகையெனவறிக. இனி யிராசதத்தி லிராசதமாவது தன்மத்தி லாஸையோடுங்கூடி யிடைவிடாமற் செய்கையெனவறிக. இராசதத்திற் சாத்துவிதமாவது யாவர்க்குங் கிருபையோடே யறங்களைச்செய்கை யெனவறிக. இராசதத்திற் ருமதமாவது இவையிற்றினையிகழ்தலும் பாவத்தொழில்களைச் செய்தலு மெனவறிக. இனி தாமதத்திற் ருமதமாவது மயக்கமு மிகழ்ச்சியும் பாவமு மாகையும்பயமு முறக்கமு மெனவறிக. தாமதத்தி லிராசதமாவது தகாதனசெய்தலு முண்ணுதனவுண்ணலுங் களிப்பும் வெகுளியுமெனவறிக. தாமதத்திற் சாத்துவிதமாவது வேதாகமங்களில் விருத்தமாயிருக்கிற கிருத்தியமான சிறுதேவதைகளைப் பிரதிபத்தி பண்ணுகையெனவறிக. இப்படி யெண்ணிறந்தகுணங்களை யுடைத்தாகையாலே யலகில்குணமென்று சொல்லப்பட்டதெனவறிக. இங்ஙனங் குணபேதங்களாகக் கூட்டிநின்றுசெய்யுமிடத்து,— இவை நிறைபுலனின் பயனெவையுங் கவரும். ௭ - து. இந் தக்குணங்களொன்பது நிறைந்துநிற்கிற விர்திரியங்களின் ப

யனான விடயங்களைத் தன்னிடத்திலேகவாந்துகொள்ளும்—
குலவிவரு போகங்கொளிடமா மாறாக்குறைவிலொளியாம்.
எ - து. சர்வராலுங் கொண்டாடப்பட்டிவருகிற புசிப்புக்
ளை யான்மாக்கொள்ளுகிறவிடமுமா யுடல்முழுதும்விட்டு நீ
ங்காத குறைவற்ற பிரகாசமுமாய் நிற்கும். இவ்வளவும் வி
த்தியாதத்துவத்தின் கலைதொடங்கிப் பிருகிருதி மாயையாகி
யருணங்கள் காரியப்படுகையை யருளிச்செய்து மேலான்
மதத்துவத்திற் புத்திதத்துவங் காரியப்படுகையை யருளி
ச்செய்கின்றது.—அலகில் புலனிடத்தி னொருமை பலவகை
யுமுடையதாய்ப் பரனருளாற் புந்தி பஞ்சாசற்பாவகமும்
பண்ணுவிக்குந்தானே. எ - து. எண்ணிறந்த விருத்தியாகி
யவிடயங்களை யிந்திரியகளைக்கொண் டான்மாக்கொள்ளுமி
டத்து நிச்சயித்தலைப் பலவகையாலுமுண்டாவதாய்ச்சிவ
னுடையவதுக்கிரகத்தினாலே புத்தியான்தைம்பதைம்பதுபே
தங்களை யொவ்வொருகுணங்கடோறுஞ்செய்துநிற்கும்.எ-து.

து - ம். இந்தப்புத்தியின் விருத்தி -யெங்ஙனே யென்
னில் அவ்வியத்தமாவது மூன்றுகுணங்களுந் தோன்றாமல்
வடவித்துப்போலேயிருந்த வவதரமெனவறிக. குணதத்து
வமாவது வடவித்திலேநின்று மங்குரந் தோன்றினுற்போ
ல வவ்வியத்தத்திலே மூன்றுய்த்தோன்றிச் சமமாயலைவற
நின்றவவதரமெனவறிக. வேறுபட்ட குணங்கனையுடைத்தா
யேற்றக்குறைச்சல் புத்திமுதலான தத்துவங்களெனவறிக.
புத்தி தத்துவமாவது இராசதமுந் தாமதமுங்குறைந்து சா
த்துவிதகுணமேலிட்ட வவதரமெனவறிக. இந்தப்புத்தியி
னது காரியமாவது தன்ம ஞான வைராக்கிய வைஸ்வரியமெ
ன்றும் அதன்ம அஞ்ஞான அவைராக்கிய அரைஸ்வரியமெ
ன்று மெட்டுவகையாம். இதில் தன்மத்திலேநின்றும் பத்
துபாவகர்தோன்றும். ஞானத்திலேநின்று நூற்றெண்பது

பாவகந்தோன்றும். வைராக்கியத்திலே நின்று மறுபத்து
 நாலுபாவகந்தோன்றும். ஐஸ்வரியத்திலே நின்று நூற்றெ
 முபத்தாறு பாவகந்தோன்றும். எ - ம். மற்றவதன்மத்திலே
 நின்று முப்பத்தெட்டுபாவகந் தோன்றும். அஞ்ஞானத்தி
 லேநின்று முப்பத்தெட்டு பாவகந்தோன்றும். அவைராக்
 கியத்திலேநின்று நூறுபாவகந் தோன்றும். அரைஸ்வரியத்
 திலேநின்று மெட்டுபாவகந்தோன்றும். ஆகபுத்தியினுடை
 யகாரிய மறுநூற்றெருபத்து நாலெனவறிக. அப்படியிரு
 க்க இந்நூலிலே பஞ்சாசற்பாவகமென்று நானூற்றைம்ப
 தாகச் சொல்லுவா னேனென்னி லப்படியுஞ் சிலவாகமங்க
 ளிலே சொல்லுகையாலெனவறிக. அன்றியும் பஞ்சாசற்
 பாவகமுமென்ற வும்மைகொண்டே மற்றதுமுண்டெனவறி
 க. இனி புத்திதத்துவத்தை அலகில்புலனிடத்தினொருமை
 பலவகையுமுடையதாய் என்றதேதென்னில் அது கன்மாக
 ன்மங்களுமுடையதாய் சத்தாதிவிடயங்களிலே நிச்சயி
 த்தலுமுடையதா யின்பதுன்பங்களிலே மோகத்தையு மு
 டையதாய் அறிவுதொழில்களுமுடையதாய் நிற்கையினுலே
 யப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தி
 யாரில். “சித்தமாமவ்வியத்தஞ் சிந்தனையதுவுஞ்செய்யும்,
 புத்திபவ்வியத்திற்றேன்றிப் புண்ணியபாவஞ்சார்ந்து, வ
 த்துநிச்சயமும்பண்ணி வருஞ்சுகதுக்கமோகப், பித்தினின்
 மயங்கிருானக் கிரியையும்பேணிநிற்கும்.” எ - து. கண்டு
 கொள்க. இனி புந்தி பஞ்சாசற்பாவகமும் பண்ணுவிக்கும்.
 எ - கு. புத்திதத்துவமானது குணங்களோடுங்கூடிச் சம்
 பந்தமா யிருக்கையினுலே யொருகுணத்துக் கைம்பதுவகை
 யாக வொன்பதுகுணத்துக்கு நானூற்றைம்பதுவகையாகப்
 பேதித்ததெனவறிக. என்நிங்நனம் புத்திகுணத்தோடு சம்
 பந்தமாய்நிற்கு மென்பதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தி

2

1099

ல். “எண்ணியபுத்தியில் முக்குணஞ்சேரியல் பாற்கரந்து”
எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது குணதத்துவ மொன்பதுவகையா
கக்காரியப்படுமுறைமையும் புத்திதத்துவ மொன்பதுகுணத்
துக்குமொவ்வொருகுணத்தக்கைம்பதைம்பதாக நானுற்றை
ம்பது பாவகமாகக்காரியப்படுமுறைமையுமறிவித்தது. (ந. 0)

மேல்ஆங்காரமு மனதுஞ் சித்தமுங் காரியப்படுமுறை
மையை யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

ஆனதனுவதனிலுறு மனிலனையுமியக்கி யாங்காரநீங்
காதவகந்தைக்குவித்தா, யானலதுபிறரொருவரெனையொ
ப்பார்புவியி னில்லையெனுமியல்பினதாமிந்திரியம்புலன்
க, டானுகருமளவிலதின்முந்தியுறுமிச்சை தானுருவாய்
ச்சங்கற்பசதாகதியுந்தந்து, மானதமானதுநிற்குஞ்சிந்
தைநினைவையம் வந்துதருமனமொழியவகுப்புணதே.

அகந்தைக்கிடமா மாங்காரத்துட

னிகழ்ந்தெழுமனஞ்சித்த மிவ்வகைத்தென்றது.

வி - ம். ஆனதனுவதனிலுறு மனிலனையுமியக்கி யாங்
காரநீங்காதவகந்தைக்குவித்தா யானலதுபிறரொருவரெனையொ
ப்பார்புவியி னில்லையெனுமியல்பினதாம். எ - து. ஆ
ங்காரதத்துவமான தான்மாக்கள் கன்மத்துக்கீடாகவுண்டா
னசரீரத்திலே பொருந்திப்போதும் வாயுவையு மியங்கும்
படி நிறுத்தி நீங்காதமதைக்கு மூலமுமாய் நானையொழி
யப் பிறொனக்கொப்பார் பூமியிலில்லையெனு மியல்பினையு
டையதாய்நிற்கும். இனி மனதுகாரியப்படும்வகையாவது,—
இந்திரியம்புலன்கடானுகருமளவிலதின் முந்தியுறுமிச்சை
தானுருவாய்ச் சங்கற்பசதாகதியுந் தந்து மானதமானது நி

ற்கும். எ - து. இந்திரியங்களானது விடயமாகிய புலன்களைப் புசிக்குமிடத் ததற்குமுந்திச்செல்லுமதாயிருக்கிற விச்சையேதனக்கு வடிவாய்த் தனக்குவேண்டினதிலே சதாசாலமுஞ் சங்கற்பித்துக்கொண்டுநிற்கு மனதானது. இனி சித்தங்காரியப்படும் வகையாவது,— சிந்தைநினைவு. எ - து. சித்தமானது நினைவுமாத்திரமாய் நிற்கும். இங்ஙனமிவை காரியப்படுமிடத்து,— ஐயம்வந்துதரு மனமொழியவகுப்புணுதே. எ - து. யாதாமொன்றின்மேலே செல்லுமிடத்து ஆமோவல்லவோவென் றையப்பாட்டையுமுடைய மனதாலொழிய வவை காரியப்படமாட்டாது. எ-று.

இதனாற்சொல்லியது யானெனதென்னு மமதையையுடைய வாங்காரமு மாமோவல்லவோவென்கிற சந்தேகத்தினையுடைய மனது நினைவுமாத்திரமாயிருக்கிற சித்தமுங் காரியப்படுமுறைமையை யறிவித்தது. (௩௧)

மேல்சோத்திராதியுஞ் சத்தாதியும் வசனாதியும் வாக்காதியுமாகத் தத்துவமிருபதுங் காரியப்படுமுறைமையை யருளிச்செய்வா னெடுத்ததுக்கொண்டருளியது.

சொன்னமுறைசெவ் துவக்குநோக்குநாக்குத் துண்டமிவையைந்திற்குந்தொகுவிடயமாக, மன்னியசத்தப் பரிசுருபரசுகந்த மருவியிடுமிவையடைவேவாக்குப்பாதம், பின்னர்வருபாணிமிகுபாயுவினோடுபத்தம் பேசலுறுமைந்திற்கும்பிறங்கொலிகொள்வசன, முன்னரியகமனதானவிசர்க்காநந்த முற்றதொழில்பெற்றிடுவதுண்மையாமே. (௩௨)

ஞானமுங்கன்மமு நண்ணுமிந்திரியமு
முனமில்விடயமுந் தொழிலுமுனைத்தது.

வி - ம். சொன்னமுறை செவிதுவக்குநோக்குநாக்குத்
துண்டபிவை யைந்திற்குந்தொருவிடயமாக. எ - து. முன்
 சொல்லிவந்த முறைமையிலே யுட்கரணங்களன்றியே புற
 க்கரணமாயுள்ள சோத்திரம் தொக்கு சக்ஷா சிங்நுவை ஆக்
கிராணமென்னு மிவையைந்துக்குங் கூடத்தக்க விடயமா
 க, — மன்னியசத்தப்பரிசருபரசகந்தமருவியிடும். எ - து.
 நிலைபெற்ற சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்த மிவையைந்தும்
 பொருந்தியிடும், — இவையடைவே வாக்குப்பாதம் பின்னர்
 வருபாணி மிகுபாயுவினோடுபத்தம் பேசலுறுமைந்திற்கும்.
 எ - து. வாக்கும் பாதமும் பின்வரப்பட்டபாணியும் மிகு
 தலையுடையபாயுவும் இதனோடுபத்தமுமென்று சொல்லப்ப
 ட்ட கன்மேந்திரியமைந்திற்கும், — பிறங்கொலிகொள் வ
 சனமுன்னரியகமனதான விசர்க்காநந்தமுற்றதொழில் பெ
 ற்றிடுவதுண்மையாமே. எ - து. விளங்கப்பட்ட வோசையை
 யுடைய வசனமும் நினைத்தற்கரிய கமனமும் தானமும் வி
 சர்க்கமும் ஆநந்தமுமென்று பொருந்தப்பட்ட வைந்துதொ
 ழிலு மடைவே யுண்டாகிறது முறைமையாம். எ - து.

து - ம். வாக்கென்றது வாயெனவறிக. இவையடை
 வே என்றதற்கு வகையாவது சோத்திரத்தின்வழித்து வா
 க்கு. தொக்குவின்வழித்துப்பாதம். சக்ஷாவின்வழித்துப்பா
 ணி. சிங்நுவின்வழித்துப்பாயுரு. ஆக்கிராணத்தின் வழி
 த்து உபத்தம். என்னு மிவையிறறைக் காரியப்படுத்த மவ
 தரத்திலுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது புறக்கரணமாயுள்ள ஞானேந்திரி
 யமாகிய சோத்திராதியு மதன்விடயமாகிய சத்தாதியுங்
 கன்மேந்திரியமாகியவாக்காதியு மதன்தொழிலாகியவசனாதி
 யும்ஆகவிருபதுங்காரியப்படுமுறைமையையறிவித்தது. (ந.ந.)

மேற்பூதங்களைந்துங் காரியப்படுமுறைமையை யருளிச் செய்வா னெடுத்தக்கொண்டருளியது.

முந்தியவைம்பூதங்கள்வானுதியாக முயங்கியநற்செவிநாசிகண்ணுமெய்ம்முறையா, லிந்தவயினின்றுவருமைம்புலனுமுயிர்தா மெய்தும்வகைதம்முருவினிலங்கியிடும்புறத்தும், வந்தடையவிடங்கொடுக்குநிரந்தரமாய்வா னம் வாயுமிகச்சலித்தெவைபுத்திரட்டுந்திவெம்மை, தந்தவைசுட்டொன்றுவிக்குநீர்குளிரந்துபதமே தருமுரத்துத்தரிக்குமிகுதரணிதானே. (௩௩)

ஒன்றுமைம்பூதங்க ளுள்ளும்புறம்பு
நின்றுகாரியப்படு நெறியிதுவென்றது

வி - ம். முந்தியவைம்பூதங்கள் வானுதியாக. எ - து. தத்துவங்களெல்லாவற்றினு முந்தத்தரிசுநப்பட்டுவருகிற ஆகாசமாதியான பூதங்களைந்தினும்,— முயங்கியநற்செவிநாசிகண்ணு. எ - து. பொருந்தப்பட்ட சோத்திரமுதலாக்கிராணமீருகவுள்ள விந்திரியங்களைந்துமிடமாக,— மெய்ம்முறையாலிந்தவயினின்று வருமைம்புலனும். எ - து. உண்மையாகவடைவே யிந்தவிடயங்களிலே நின்றுகூடாநிற்கும் விடயங்களைந்தும் அன்றியும் இந்தப்பதத்துக்கு இந்திரியங்ளைந்திற்கு மடைவிலே பொருட்சொல்லவேண்டிகில் முயங்கிய நற்செவிமெய்கண்ணுசி முறையானிந்தவயினின்று வருமைம்புலனும். என்றுபாடமோதி பொருட்படுத்துமிடத்து பொருந்தப்பட்ட நன்மைப்பகுதியினையுடைய சோத்திரம் தொக்கு சக்ஷ சிங்நுவை ஆக்கிராண மிவையடைவேநின்று வருகிறசத்தாதியாகிய விடயங்களைந்துமென்று பொருட்படுத்திக்கொள்க.—உயிர்தாமெய்தும்வகை தம்முருவினிலங்கி

யிடும். எ - து. ஆன்மாக்கள் பொருந்தும்படி தந்தாஞ்சரீரங்
களிலே விளங்காநிற்கும்,— புறத்தும். எ - து. உள்ளன்
றியே புறம்பேயும் பூதங்கள் ஜீவிக்கும்படியாவது,— வந்த
டைய விடங்கொடுக்குநிரந்தரமாய் வானம். எ - து. ஆ
காசமானது சர்வமுந் தன்னிடத்திலேவந்து பொருந்துகை
க் கிடத்தினையுங் கொடுத்து வெளியாய்நிற்கும்,—வாயுமி
கச் சலித்தெவையுந்திரட்டும். எ - து. வாயுவானதெல்
லாததையு மிகுதியாக வியக்கிவித்துக் கூட்டும்,—திவெம்
மைதந்தவைசுட்டொன்றுவிக்கும். எ - து. அக்கினியா
னது உஷ்ணத்தையு முண்டாக்கித் தன்னோடுங்கூடினவை
யிறறையுஞ் சுட்டொன்றுபடுத்தும்,— நீர்சுளிர்ந்துபதமே
தரும். எ - து. அப்புலானது தன்னோடுங்கூடினவையிறறை
க்குளிர்வித்து நெகிழ்ச்சியாக்கும்,— உரத்துத்தரிக்குமிதுத
ரணிதானே. எ - து. பிருதிவியானது கடினமா யெல்லா
வற்றையுந் தாங்கிநிற்கும். எ - து.

து - ம். முந்திய வைம்பூதங்கள் தம்முருவினிலங்கி
யிடுமென்றது ஆன்மாக்கள்சோத்திராதிகளைக்கொண்டு சத்
தாதிகளை யறியுமிடத்துப் பூதங்களிடமாகநின்று கொள்ள
வேண்டுகையா லெனவறிக. அதற்குவகையாவது ஆகாச
மிடமாகநின்று சோத்திரத்தைப்பொருந்திச் சத்தத்தை ய
றிவன். வாயுவிடமாகநின்று தொக்கைப்பொருந்திப் பரிசத்
தையறிவன். தேயுவிடமாகநின்று சக்ஷைப்பொருந்தி யு
ருவத்தை யறிவன். அப்புவிடமாகநின்று சிந்நுவையைப்
பொருந்தி இரதத்தையறிவன். பிருதிவியிடமாகநின் றுக்கி
ராணத்தைப்பொருந்தி கந்தத்தையறிவன். இப்படியேனா
னேந்திரியங் காரியப்பட்டாற்போல வாகாசமாதியான
பூதங்ளிடமாகநின்று கன்மேந்திரியமான வாக்காதிகள் கா
ரியப்படுமுறைமையை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. தம்

முருவினென்றது பூதரூபமென்றுமாம். புறத்துமென்ற வும்
மைகொண்டே வுள்ளுமப்படி காரியப்படுமென்றதென
வறிக.

இதனாற்சொல்லிய தான்மா சத்தாதிகளை யறியுமிடத்து
ப்பூதங்களிடமாக நின்றறியுமென்று மந்தப்பூதங்கள் காரிய
ப்படுமிடத் துள்ளும்புறம்புமாகின்று காரியப்படுமென்றும்
வருமுறைமையை யறிவித்தது. (௩௩)

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட தத்துவமுப்பத்தாறுஞ் சுத்த
மாயிருப்பதொன்றே வசுத்தமாயிருப்பதொன்றே வென்
றும் இந்தத்தத்துவங்களோ டான்மா கூடிநிக்குமிடத் திவர்
களுக்குண்டாகிய பயனெதென்றும் வினவ மேலருளிச்செ
ய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

இந்நிராயிணந்துசுத்தமேழசுத்தாசுத்த மெண்மூ
ன்றுமசுத்தமெனுமிவைமுப்பத்தாறு, மன்னியதத்துவங்
களிடைமயங்கிரெடுந்துயர்தா மருவுமுருநிலையழியவரு
ம்பொழுதுவரியார், பன்னகமண்டசங்கனவுபடர்வகை
யேமுன்னம் பகரவருங்கலாதிரிலைபரவியசூக்குமமார்,
தன்னுருவினைணந்துபயனருந்தியரனருளாற் றராயினி
டைவருமென்றுசாற்றுநாலே. (௩௪)

தூலவுடல்விட்டுச் சூக்குமவுருவுடன்
மேலுறுபயன்றுப்த்து மீளுமென்றது.

வி - ம். இந்நிராயில், எ - து, இந்தமுறைமையிலே,—
ஐந்துசுத்தம். எ-து.முன்னே “உன்னலரும் பரசிவன் னன்னரு
ளாலே” என்னும் விருத்தத்திற் றேற்றமாகச் சொல்லப்பட்
ட சிவதத்துவமைந்துஞ் சுத்ததத்துவமென்று பேராம்—
ஏழசுத்தாசுத்தம். எ - து. வித்திடாதத்துவமேழும் சுத்தா

சுத்தமென்றுபேராம்,— எண்மூன்றுமசுத்தம். எ - து. ஆன்மதத்துவயிருபத்துநாலு மசுத்தமென்றுபேராம்,— எனுமவைமுப்பத்தாரும். எ - து. என்றிங்ஙனமூன்றுவகையாகச்சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களினது தொகைமுப்பத்தாறென்று நாட்டப்பட்டிருக்கும்,— மன்னியதத்துவங்களிடைமயங்கி. எ - து. இப்படிநிலைபெற்றதத்துவங்களினடுவே யான்மாமயக்கமுற்று,— நெடுந்துயர்தாமருவுமுரு நிலையழியவரும்பொழுது. எ - து. மிகவுஞ்சுகதுக்கவேதனைகள் பொருந்தப்பட்ட தூலசரீரத்திலேயுள்ள கன்மநொலைந் திதனைவிட்டுப்போங்காலத்து,—வரியார் பன்னகமண்டசங் கனவுபடர்வகையே. எ-து. வரிபொருந்தினபாம்புதோலுரித்துப் போமாறுபோலவு முட்டையில் ஜநநமாயுள்ளவை அந்தத்தோடுவிட்டு நீங்குமாறுபோலவு நனவிலேயுள்ளவர்கள் கனவிலே யடையுமாறுபோலவும்,— முன்னம்பகரவருங்கலாதிநிலைபரவிய சூக்குமமாந் தன்னுருவிலணைந்து பயனருந்தி. எ - து. முன்னே சொல்லப்பட்டு வருகிற கலைபாதியாயுள்ள தத்துவமுப்பத்தொன்றும் விரிந்திருக்கப்பட்ட சூக்குமதேகமான யாதனாசரீரத்தைப் பொருந்தி சுவர்க்கநகங்களிலுண்டான விற்பதுன்பங்களைப் புசித்து,— அரனருளாற் றரையினிடை வருமென்று சாற்றுநூலே. எ - து. தம்பிரானார் காருண்ணியத்தினாலே மீளவும் பூமியின்கண்ணே வருமென்று சாத்திரங்கள் சொல்லும். எ - து.

து - ம். சிவதத்துவமைந்தையுஞ் சுத்தமென்ற தேதென்னில் அதுசுத்தமாயயிற் றேற்றமாகையாலங் கத்தா கொள்ளப்பட்ட திருமேனியெல்லா மதினிடமாகக் கொள்ளுகையாலும் வேதாகமங்கடோற்றுகையாலு மெனவறிக. இனி வித்தியாதத்துவ மேழையுஞ் சுத்தாசுத்தமென்றதே

தென்னில் இவையிற்றைச் சுத்ததத்துவங்கள் காரியப்படு
 த்துகையாலு மசுத்தமாயயிற் றேற்றமாகையாலு மெனவ
 றிக. இனி யான்மதத்துவ மிருபத்துநாலையு மசுத்தமென்ற
 தேதென்னி லது பிரகிருதியிற் றேற்றமாகையாலு மும்மல
 த்தையுடைய சகலர்க்குத் தனுசுரணபுவன போகங்களா யி
 ருக்கையாலு மெனவறிக. இனி வரியார்பன்னகமண்டச
 மென்றது தூலவுடல்விட்டுச் சூக்குமதேகத்தோடும் போகி
 றத்துக் குவமையெனவறிக. இனி கனவு படர்வ்கையே
 யென்றது ஒருஉடலிற்செய்தகாரிய மற்றேருடலிற் றெரி
 யாததற் குவமையெனவறிக. இனி கலாதிரிலைபரவியசூக்கு
 மமாமென்றது கலையாதிதத்துவ முப்பத்தொன்றுங் கூடியே
 சூக்குமதேகமாமென்றதெனவறிக. இனி பயனருந்தி யென்
 றது தூலதேகத்தோடுங் கூடிநின்று செய்தபுண்ணியபாவத்
 துக்குத்தக்கதாகச் சூக்குமதேகத்தோடுங்கூடி யியமதண்ட
 த்தினு நரகசுவர்க்கங்களிலுள்ள விற்பதுன்பங்களினு மது
 பவிக்கிறதெனவறிக. இனி தளையினிடவருமென்றது அ
 ப்படித்தொலைந்துந் தொலையாத சேடகன்மத்தைப் புசிப்ப
 தாக மீளவுந் தூலதேகத்தை வந்தெடுக்கையெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது தத்துவ முப்பத்தாறுஞ் சுத்தமெ
 ன்றுஞ் சுத்தாசுத்தமென்று மசுத்தமென்று மிந்தத் தத்துவ
 ங்களினோடுங்கூடி நிற்கப்பட்ட வான்மாக்கள் தூலதேகத்
 தைவிட்டுப் போய்ச் சூக்குமதேகத்தோடுங்கூடி யிற்பதுன்
 பங்களை யியமதண்டத்தினு நரகசுவர்க்கங்களினு மதுபவி
 த்து மீளவும் பூமியின்சண்ணேவந்து தூலதேகத்தை யெடுப்
 பார்களென்றும் வருமுறைமையை யறிவித்தது. (௩௪)

இங்ஙனம் ஜநநமரணப்பட்டுவருகிற வான்மாக்களெடு
 க்கப்பட்ட யோனிபேத மெத்தனைவகைப்பட் டிருக்குமென்

றுவினவ நால்வகைத்தோற்றமு மெழுவகைப்பிறப்பு மென்
பத்து நான்குநூறியிர மியோனிபேதமுமா யிருக்குமென்னு
முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டரு
ளியது.

தோற்றியிடுமண்டசங்கள்சுவேதசங்கள்பாரிற் று
தைந்துவருமுற்பீசஞ்சராயுங்கணன்கி, னூற்றமிகுதாப
ரங்கள்பத்தொன்பதென்று மூர்வபதினைந்தமரர்பதினொ
ன்றோடுலவா, மாற்றருநீருறைவனநற்பறவைகணற்காவி
மன்னியிடும்பப்பத்துமானுடரொன்பதின்ம, றோற்றியொ
ருதொகையதனிலியம்புவர்களையோனி யெண்பத்துநான்
குநூறியிரமென்றெடுத்தே. (௩௫)

பாயிரமாகவெண் பத்துநான்குநூ
றியிரயோனிக் கடைவிதுவென்றது.

வி - ம். தோற்றியிடு மண்டசங்கள் சுவேதசங்கள் பா
ரிற்றுதைந்துவரு முற்பீசஞ் சராயுசங்கணன்கின். எ - து.
ஆன்மாக்கள் ஐநநமெடுக்குமிடத்து முட்டையிற்றோன்றுவ
னவேர்வையிற்றோன்றுவன பூமியிற் செறிந்துவருகிற வித்
திற்றோன்றுவன பைக்குடரிலே தோன்றுவன. இந்தநால்வ
கைத்தோற்றத்திலு முண்டாகப்பட்ட வெழுவகைப்பிறப்பா
வன,— ஊற்றமிகுதாபரங்கள் பத்தொன்பதென்றும். எ-து,
மிகவுமுறுதிபெற்றுடைய தாபரவர்க்கங்கள் பத்தொன்பது
நூறியிரவர்க்கமென்றும்,— ஊர்வபதினைந்து. எ - ஊர்ந்து
திரிவன பதினைந்து நூறியிரவர்க்கமென்றும்,— அமரர் பதி
னொன்றோடுலவா மாற்றருநீருறைவனநற்பறவைகணற்கா
விமன்னியிடும் பப்பத்து. எ-து. தேவர்கள் பதினொரு நூறு
யிரவர்க்கமென்று மொருகாலத்திலு நீணாவிட்டி நீங்காமலு

ண்டாகப்பட்டவை பத்துநூறாயிரவர்க்கமென்று நல்லபறவைகள் பத்துநூறாயிரவர்க்கமென்று நாலுகாலையுடையவை பத்துநூறாயிரவர்க்கமென்றும்,— மானுடரொன்பதின்மர். ௭ - து. மனித ரொன்பதுநூறாயிரவர்க்கமென்றும்,— ஏற்றி யொருதொகையதனி. லியம்புவர்கள். ௭ - து. ஆகவிலை யொன்றாகவெண்ணி யொருதொகைப்படுத்துவர்கள் பெரியோர்கள். அதுவேதென்னில்,— யோனி பெண்பத்துநான்கு நூறாயிரமென்றெடுத்தே. ௭ - து. யோனிபேதங்க ளெண்பத்துநான்கு நூறாயிரமென்று வகையினைத்தெரித்து. ௭ - து.

து - ம். அண்டஜமென்ற தோற்றம்பறவை பாம்பு முதலாயுள்ளவை யெனவறிக. சுவேதஜமென்ற தோற்றம் கிருமி கீடம் விட்டில் பேன்முதலானவை யெனவறிக. உற்பிஜமென்ற தோற்றம் மரம் பூண்டு கொடிமுதலானவை யெனவறிக. சராயுஜமென்ற தோற்றம் நாற்காலிகள் மானுடர் தேவவர்க் முதலானவை யெனவறிக. ஆகத் தோற்றம் நால்வகையெனவறிக. இதி லெழுவகைப் பிறப்புக்கு வகையாவன தேவர் நரர் மிருகம் பக்ஷி ஊர்வன நீருறைவன விருக்ஷமெனவறிக.

இதனாற் சொல்லியது நால்வகைத்தோற்றமு மெழுவகைப்பிறப்பு மிதிலுண்டானயோனிபேத மெண்பத்துநான்குநூறாயிரமாக விரிந்தமுறைமையு மறிவித்தது. (௩௫)

இங்ஙனமான்மாக்கள் ஜநநமரணப்பட்டு வருமவதரத்து மலபாகம்வந்து சத்திரிபாதமுண்டாகு முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

இனையபலபிறவிகளினிறந்துபிறந்தருளா லிருவ்னை கள்புரிந்தருந்துமிதுசகலமகலா, முனமருவுமிருபயனு

மொருகாலத்தருந்த முந்தநுகருந்துபயனந்தமுறவந்த,
வினையுமெதிர்வினையுமுடிவினையுதவுபயனு னேராகநேரா
தல்மேவுங்கான்றும், சினமருவுதிரோதாயிகருணையாகித்
திருந்தியசத்திரிபாதந்திகமுமன்றே. (நகூ)

உருவுடன்போகத் துற்றிடுஞ்சகலமு
மருவியசத்தி நிபாதமும்வகுத்தது.

வி - ம். இனையபலபிறவிகளி னிறந்துபிறந்தருளாலிரு
வினைகள் புரிந்தருந்து மிதுசகலம். எ - து. ஆன்மாக்க ளித்த
ன்மைத்தாகிய வெண்பத்துநான்கு தூறியிர யோனிகடோ
றுஞ் சிவனுடையவருளாலே பிறந்திறந்து புண்ணியபாவங்க
ளைச்செய்து இன்பதுன்பங்களை யதுபவிக்கிறது சகலாவத்
தை. முன்னர் “புகலுமலமொழித்தற்கு” என்றசெய்யுளில் “இ
லங்கும்விற்து பகர்வரிய வுணர்வாகி” என்றபதந்தொடங்கி
இவ்வளவுஞ் சகலாவத்தையை யருளிச்செய்ததெனவறிக.
மேற்சுத்தாவத்தையை யருளிச்செய்கின்றது. அகலாமுன்
மருவுமிருபயனு மொருகாலத்தருந்த. எ - து. இங்ஙனஞ்
சொல்லப்பட்ட சகலாவத்தையைவிட்டு நீங்காமல் முன்
ஜநங்கடோறும்பொருந்தி வருகிற புண்ணியபாவங்க ளிர
ண்டு மொருஜநந்திலே புசித்துத் தொலையத்தக்கதாக, —
முந்தநுகருந்துபயன். எ - து. முன்ஜநந்திலே புசிக்கச்
செய்தேயேறி யார்ஜிதமா யத்துவாவிலேகட்டுப்பட்ட சஞ்
சிதமும், — அந்தமுறவந்தவினையும். எ - து. இப்பொழுது
புசித்துமுடிவதாகவந்த வுடலிலே கட்டுப்பட்ட பிராரத்த
கன்மமும், — எதிர்வினையும். எ - து. இப்பொழுது புசிக்
கச்செய்தேயுள்ள ஹிதாஹிதங்களினாலேயேறுகிற வாகாயி
யமும், — முடிவினையுதவுபயனு னேராகநேராதல்மேவுங்
கால். எ - து. இந்தக்கன்மங்க ளிவனுக்குமுடிந்துபோம்ப

படி சிவபுண்ணியத்தினதிகத்தாலே யெல்லாஞ்சேரத்துலே
யொக்கப் பொருந்தினவிடத்து, — முற்சினைமருவு திரோதாயி
கருணையாகித் திருந்தியசத்திரிபாதந் திகமும்ன்றே. எ - து.
முன்கோபம்போலே மறைத்துநின்ற திரோதாயிசத்தி கா
ருண்ணியத்தைச்செய்து நன்மையுடைய சத்திரிபாதம்விளை
க்கும். எ - று.

து - ம். சத்திரிபாதமாவது சத்திசெலுத்தாமனிற்கிற
தெனவறிக. அஃதாவது புண்ணியபாவந் துலையொத்தவா
ன்மாக்களைத் திரோதானசத்திரிக்கிரகமும் அதுக்கிரகசத்தி
பதிதலுமா மெனவறிக. இனி முந்ததுக ருந்துபயனென்ற
து முன்ஜநநங்கனி லெடுக்கப்பட்ட வுடம்புகளோடுங் கூடி
நின்று புசிக்கச்செய்தே யிந்தவுடம்புகளெடுக்கைக் கேது
வாகக் கட்டுப்பட்ட சஞ்சிதகன்மமெனவறிக. இனியந்தமு
றவந்தவினையென்றது இந்தத்தேகாந்தமட்டும்புசிக்கிற பி
ராரத்த கன்மமெனவறிக. இனி யெதிர்வினையென்றது இந்
தப்பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்தே யுண்டாகிய ஹிதாஹிதத்
தாலே விளைகிற வாகாமிய கன்மமெனவறிக. இங்ஙனஞ்
சொல்லப்பட்ட கன்மங்களுக்கு. பி - ம். சித்தியாரில்
“முற்செயல் விதியையிந்த முயற்சியோடநுபவித்தா, வி
ச்செயல்பலிக்குமாறென் னிதமகிதங்கள்முன்ன, ரச்செய
லானாலிங்கு மவைசெயின்மேலைக்காரும்.” எ - ம். “மே
லைக்குவித்துமாகி விளைந்தவையுணவுமாகி, ஞாலத்தவருமா
போல நாஞ்செயும்வினைகளெல்லா, மேலத்தான்பலமாச்
செய்யு மிதமகிதங்களெல்லா, மூலத்ததாகியென்றும் வந்தி
டுமுறைமையோடே.” எ - ம். கண்டுகொள்க. — இனி முடி
வினையுதவுபயனா னேராகநேராதல். எ - து. சிவபுண்ணியத்
தினாலே பசுபுண்ணியமும் பாவமுந் துலையொத்ததெனவறி
க. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் “புண்ணியமேனோக்குவி

க்கும் பாவங்கிணைக்கும் புண்ணியனைப்பூசித்த புண்ணியத் தினாலே, நண்ணியஞானத்தினு லீரண்டினையுமறுத்து ஞா லமொடுகிழ்மேலு நண்ணினாகி, யெண்ணுமிகலோகத்தே மு த்திபெறுமிவன்றா னெங்கெழிலென்றாயிடுமக் கென்று குறைவின்றிக், கண்ணுதறன்னிறைவதனிற் கலந்துகாயங் கழிந்தக்காலெங்குமாய்க் கருதரன் டோனிற்பன்.” எ - து. கண்டுகொள்க. இனி சினமருவுதிரோதாயியென்றது ஆன் மாக்களுக்குண்டான மலங்களைப் பாகம்வருத்தவேண்டிப் புண்ணியபாவங்களைச் செய்வித்துச் சுவர்க்கநரகங்களிலே செலுத்திப் பாகம்வருத்துகையாலெனவறிக. திரோதாயி யென்றது அவதரப்பெயரெனவறிக. இனி திருந்தியசத்திநி பாதந் திகழுமென்றது முன்னர்ப் பிரபஞ்சத்தைப் பொரு ளென்றுகாட்டி ருசிப்பித்துநின்ற திரோதாயிதானே ய ருளாய்ப் பிரகாசித்துப் பழையப்பிரபஞ்சத்தை யுவர்ப்பித் துச் சிவனளவிலுந் திருவேடத்தாரளவிலுஞ் சிவாகமங்க ளிலும் பிரியத்தை யுண்டாக்குவித்து நிற்கையெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். போற்றிப்பஃரெடையில். “அன்பனாக்க ண்டின்புறுத, லுய்யுநெறிசிறிதே யுண்டாக்கப்—பைய வே, மட்டாய்மலராய் வருநாளின்முன்னைநாள், மொட்டா யுருவாமுறைபோலக்—கிட்டியதோர், நல்லபிறப்பிற்றப் பித்துநாடும்வினை, யெல்லையிரண்டு மிடையொப்பிற்—பல்பி றவி, யத்தமதிலன்றோ வளவென்றுபார்த்திருந்து, சத்திபதி க்குந்தரம்போற்றி.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது முன்னர்ப்பதத்திலே சகலாவத் தையின் முறைமைமுடிந்ததென்றுஞ் சஞ்சிதம் பிராரத்த மா காமியமென்னப்பட்ட மூவகைக்கனம்ங்களுஞ் சிவபுண்ணி யத்தின் மிகுதியாலே நீங்குமென்று மப்படிநீங்குமிடத் திருவினையொப்புண்டாமென்று மப்படி யிருவினையொப்பு

ண்டாகவே திரோதாய்யாய் நின்றவருள் காருண்ணியசத்தி
யானமுறைமையு மறிவித்தது. (௩௬)

இங்மனஞ் சொல்லப்பட்ட சத்திநிபாத மெத்தனைவ
கைப்பட்டிருக்குமென்று மிந்தச்சத்திநிபாத முண்டானவர்
களுக்குக்கத்தாவதுக்கிரகஞ்செய்யுமுறைமையெப்படியென்
றும்வினவமேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

நாடியசத்திநிபாதநாலுபாத நண்ணும்வகையெண்
ணரியஞானபாதங், கூடுமவர்தமக்குணர்வாய்நின்றஞா
னக் கூத்தனொருமூர்த்திகொடுகுறுகிமோக, நீடியகேவ
லசகலநிகழாவாறு நிறுத்திமலமறுக்குமிதுநிலையார்சுத்த
ங், கேடிலுபுழ்தருஞ்சரிதைகிரியாயோகக் கேண்மைய
ரோலிவையுணர்த்தக்கிளக்குதாலே. (௩௭)

கேவலசகல மேவலுற்றொருநிலை

யாவதுசுத்தா வத்தையென்றது.

வி - ம், நாடியசத்திநிபாத நாலுபாதம். எ - து. மு
ன்னெடுத்துக்கூறப்பட்ட சத்திநிபாத நாலுபிரகாரமாயிரு
க்கும்,— நண்ணும்வகை யெண்ணரியஞானபாதங் கூடும
வர்தமக்கு. எ - து. அந்தச்சத்திநிபாதநாலினும் பொருந்தும்
வகையே நினைத்தற்கரிதாகிய ஞானபாதத்தைச் சேருகை
க்குரித்தான நாலாஞ்சத்திநிபாத முள்ளவர்களுக்கு,— உ
ணர்வாய்நின்ற ஞானக்கூத்தனொரு மூர்த்திகொடுகுறுகி.
எ - து. உயிர்க்குயிராய்நிற்கிற ஞானநடந்தினையுடைய தம்
பிரா னுசாரியமூர்த்தமாகவெழுந்தருளிவந்து,—மோகநீடிய
கேவலசகல நிகழாவாறுநிறுத்தி. எ - து. மறைப்பைமிக
வுண்டாக்குகிற கேவலாவத்தையும் விகற்பத்தையுடைய ச
கலாவத்தையையுந் தோற்றாதபடி யருளிலேநிறுத்தி,— ம

லமறுக்குமிது நிலையார்சுத்தம். எ-து. இங்ஙனமலத்தைப் போக்குகிறவிது நிலைபெற்றசுத்தாவத்தையாம். இது யாவர்க்காமென்னில்,—கேடில்புகழ்தருஞ்சரிதைகிரியாயோகக் கேண்மையோ லிவையுணர்த்தக் கிளக்குநாலே. எ-து. அழிவில்லாத புகழைத்தருவதாயுள்ள சரிதை கிரியா யோகமென்னுநிலைகளைக் குறைவறச்சரித்தவர்களுண்டாமாகி லவர்களுக் கிந்தச்சுத்தாவத்தையின் முறைமையை யுணர்த்தப்படுமென்றுசொல்லுந் திவ்வியாகமம். எ-து.

து - ம். சத்திரிபாத நாலென்றதற்கு வகையேதென்னில் மந்தமென்றும் மந்ததரமென்றும் தீவிரமென்றுந் தீவிரதரமென்றும் வருமெனவறிக. அஃதாவது முதற்சத்திரிபாதமாகிய மந்தம் வாயைத்தண்டிலே நெருப்புப்பற்றினுற்போலெனவறிக. இனி யிரண்டாஞ்சத்திரிபாதமாகிய மந்ததரம் பச்சைவிறகிலே நெருப்புப்பற்றினுற்போ லெனவறிக. இனிமூன்றாஞ்சத்திரிபாதமாகிய தீவிர மூலர்ந்தவிறகிலேநெருப்புப்பற்றினுற்போ லெனவறிக. இனிநாலாஞ்சத்திரிபாதமாகிய தீவிரதரங் கரியிலேநெருப்புப்பற்றினுற்போ லெனவறிக. இவையிற்றுக்கு. பி - ம். “நாலுவகைச்சத்திரிபாதத்துநற்பருவ, மூலகுருவேமொழியெனக்குக்—கோல, வரம்பைத்தண்டொண்பச்சைக் காட்டமூலர்ந்த, நிரம்புகரிநேராறினே.” எ-து. கண்டுகொள்க. இந்தச்சத்திரிபாதநாலுக்கு மறுபோகமாவது:—முதற்சத்திரிபாதமாவது நமக்குப்பேராயுள்ளதொரு கத்தாவுண்டென் றறிவெழுந்திருக்கையெனவறிக. இரண்டாஞ்சத்திரிபாதமாவ தந்தக்கத்தாவைப்பெறுகைக்கு வழியெப்படியென் றாராய்வெனவறிக. இனிமூன்றாஞ்சத்திரிபாதமாவ தப்படியாராய்ந்தறிந்த கத்தாவைப்பெறவேணுமென்று பிரபஞ்சத்தையுவர்த்துப் புளியம்பழமு மதன்தோடும்போல நின்றலெனவறிக. இ

னி நான்காஞ்சத்திரிபாதமாவது பிரபஞ்சத்தை முற்றத்து
 றந் தாசாரியனே பொருளென்றுகொண்டு தானறநின்று வ
 ழிபடுகையெனவறிக. அப்படிப் பிரபஞ்சத்தை முற்றத்து
 றக்கவென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “ஆசைத்ருமல
 கமெலா மலகைத்தேராமென் றறிந்தகலவந்நிலையோரு
 ம்.” எ - து. கண்டுகொள்க. ஆசாரியனைப் பொருளென்
 னு கொண்டு வழிபடுகைக்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “ப
 ரப்பிரமமியென்னும் பரசிவன் னு னென்னும் பரஞானமி
 வென்னும் பராபரன் னு னென்று, மரன்றருஞ்சீர்நிலையெ
 ல்லா மிவனையென்று மருட்குருவைவழிபடவே யவனிவ
 ன் னு னாயே, யிரங்கியவாரணமாமை மீனண்டஞ்சினைய யி
 யல்பி னொடும்பரிசித்து நினைந்தும்பார்த்தும், பரிந்தவைதா
 னாக்குமாபோற் சிவமேயாக்கும் பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும்பா
 ர்த்துந் தானே.” எ - ம். “பன்னரியபரமகுரு மற்றவனைநா
 னும் பணிந்துபணிசெய்யவந்து பலிக்குமன்றே.” எ - ம்.
 கண்டுகொள்க. இனியுணர்வாய்நின்ற ஞானக்கூத்தனொரு
 மூர்த்திகொடுகுறுகி. எ - கு. அருபியாய்நின்றகத்தா வரு
 பியாய்வந்தானென்று பொருட்கூறியதற்கு. பி - ம். திரு
 வாசகத்தில். “அருபரத்தொருவ னவனியில்வந்து - குருபா
 னாகி யருளியபெருமையைச்- சிறுமையென்றிகழாதே திருவ
 டியினையே.” எ - ம். போற்றிப் பஃரெடையில் “பூவலயந்,
 தன்னின்றுந் தீர்காச் சகலர்க்கவர்போல, முன்னின்றுமும்
 மலந்தீர்த்தாட்கொள்கை—யன்னவனுக், காதிகுணமாதலின
 லாடுந்திருத்தொழிலுஞ், சோதிமணிமிடற்றுச் சுந்தரமும்—
 பாதியாம், பச்சையிடமும் பவளத்திருச்சடைமேல், வைச்
 சந்தியு மதிக்கொழுந்து—மச்சமுற, வாடுமரவு மழகார்திந்
 னுதன்மே, னீடுருவவன்னிரெடுங்கண்ணுங்—கேடிலயங், கூ
 ட்டுந்தமருகமுங் கோலவெரியகலும், பூட்டரவக்கச்சம் பு

லியதளும்—வீட்டின்ப, வெள்ளத்தழுத்தி விடுந்தாளினுமடியா, ருள்ளத்தினும்பிரியா வெண்சிலம்புங்—கள்ளவினை, வென்றுபிறப்பறுக்கச் சாத்தியவீரக்கழலு, மொன்று முருத்தோன்றாம லுள்ளடக்கி—யென்று, பிறவாதவின்பத்தெமையிருத்தவேண்டிப், பிறவாமுதல்வன்பிறந்து— நறவாரூர், தாருலாயுமபுயத்துச் சம்பந்தநாதனென்று, பேரிலாநாதனொருபேர்புனைந்து—பாரோர்த, முண்டியுறக்கம்பயமின்பமொத்தொழுகிக், கொண்டுமகிழ்ந்த குணம்போற்றி.” எ - ம். கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது சத்திரிபாத நாலுவகைப்பட்டிருக்குமுறைமையு மந்தச்சத்திரிபாதத்துக் கீடாகக் சுத்தாவாசாரியமூர்த்தமாகவந் திரகூழிக்குமுறைமையு மப்படி யிரகூழிக்குமிடத்துக் கேவலாவத்தையுந் சகலாவத்தையு நீக்கிச் சுத்தாவத்தையிலே நிறுத்துவனென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (௩௭)

மேல் மற்றுமுண்டான வுலகாயிதன் முதலாயுள்ள சமயிகளுக்கு மிப்படிச்சுத்தாவத்தையிலே நின்றே முத்தியென்றிருக்குமோ வெவ்வேறுவழிகளாயிருக்குமோவென்ற மாணவகணைநோக்கி அவர்களுக்குண்டான நிலைகளு முத்திகளாமின்னபடியென்று மதுகுற்றத்தையுடைய முத்திகளாமென்று மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அரிவையரின்புறுமுத்திகந்தமைந்து மறுமுத்திதிரி குணமுமடங்குமுத்தி, விரிவுவனைகெடுமுத்திமலம்போ முத்திவிக்கிரகரித்தமுத்திவிவேகமுத்தி, பரவுமுயிர்பெடு முத்திசித்திமுத்தி பாடாணமுத்தியிவைபழிசேர்முத்தி,

திரிமலமுகலவுபிரருள்சேர்முத்தி திகழ்முத்தியிதுமுத்
தித்திறத்ததாமே. (௩௮)

தவமென்றவநெறி சரிப்பார்முத்தியுஞ்
சிவகதிதனையு முறையறவகுத்தது.

வி - ம். அரிவைய ரின்புறுமுத்தி. எ - து. மகளீரி
டத்துண்டான போகமே முத்தியென்கிற வுலகாபிதன்மு
த்தியும்,— கந்தமைந்து மறுமுத்தி. எ - து. உருவம் வேத
னை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்கிற பஞ்சகந்தங்களுங்
கெடுகிறதே முத்தியென்கிற புத்தரின் சொத்திராந்திகன்
முத்தியும்,— திரிகுணமு மடங்குமுத்தி. எ - து. முக்கு
ணங்கெடுகிறதே முத்தியென்னு மமணரில் நிகண்டாவாதி
முத்தியும். அன்றியும் மாயாவாதத்தி னிரீச்சுரசாங்கியன்மு
த்தியுமாம்,— விரிவுவினை கெடுமுத்தி. எ - து. எங்கும்வி
ரிந்திருக்கப்பட்ட கன்மங்கள் கெடுகிறதே முத்தியென்கிற
பிரபாகரன்முத்தியும்,— மலம்போமுத்தி. எ - து. ஆண
வமலங்கெடுகிறதே முத்தியென்கிற அகச்சமயத்திற் பேத
வாதி முத்தியும்,—விக்கிரக நித்தமுத்தி. எ - து. இந்தச்
சரீரம் முத்தியிலு மழியாது நித்தியமா யிருக்குமென்கிற
அகச்சமயத்திற் சிவசம்வாதிமுத்தியும்,— விவேகமுத்தி.
எ - து. இத்தச்சரீரந் தொந்தனைப்பட்டு நிற்கிற சீவான்மா
வுக்கு விவேகஞான முண்டாகிறதானே முத்தியென்கிற
மாயாவதி முத்தியும்,— பரவுமயிர் கெடுமுத்தி. எ - து.
சொல்லப்பட்டவருகிற வான்மாகெடுகிறதே முத்தியென்கி
றமாயாவாதத்திற் பாற்கரியன் முத்தியும்,— சித்திமுத்தி
எ - து. பசுகரணங்கெட்டுச் சிவகரணமாகிறதே முத்தியெ
ன்கிற அகச்சமயத்திற் சங்கிராந்தவாதி முத்தியும். அன்றி
யுயிதற்கு அட்டமாசித்தியென்னவுமாம்,— பாடாணமுத்தி.

எ - து. ஆன்மா கேவலத்திற்கிடக்குந்தன்மைபோல முத்தியிலு மொன்றுமறியாமற் பாடாணம்போற் கிடக்குமென்ற பாதாணவாதிமுத்தியும்,— இவைபழிசேர்முத்தி. எ-து. என்றிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பத்துவகைமுத்திகளுங் குற்றத்தையுடைய முத்திகளாம். பின்னைநன்மையாகிய முத்தியேதென்னில்.— திரிமலமுகல வுயிரருள்சேர்முத்தி திகழ்முத்தி. எ - து. ஆணவ மாயை காமியமென்கிற மூன்று மலங்களுநீங்கி யான்மா வருளோடுங்கூடிநிற்கிறதே விளங்குதலையுடைய முத்தியாம்,— இது முத்தித்திறத்ததாமே. எ - து. இதுவே முத்தியென்றுசொல்லப்பட்டவை யெல்லாவற்றிலுந் திறப்பாட்டினையுடைய முத்தியாம். எ - து.

வி - பு. உலகாயிதன் அரிவையரின்புறுமுத்தி யென்றதேதென்னில் அவன் பிரத்தியக்ஷமொழிய அதுமானங் கொள்ளாதபடியாலே கன்மமு மான்மாவுஞ் சிவனுமில்லையென்றுசொல்லி இம்மைப் பயனாகிய மகளீரிடத்துண்டாகிய சிற்றின்பமே பொருளெனக்கொண்டா னெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “ஊடுவதுணர்வதுற்ற கலவிமங்கையராயுள்ளி, வாடுவதடியில்வீழ்ந்து வருந்துவதருந்தவம்பின், கூடுவதுணர்வுகெட்டுக் குணமெலாம்வேட்கையாகி, நீடுவதின்பமுத்தி யித்தினின்றூர்கண்முத்தர்.” எ-ம். அவன்மறுமைப்பயன் கொள்ளாநென்பதற்கு. பி - ம். “வாசமார் குழலார்தங்கண் மணியல்குற்றடத்தேழுழ்கி, நேசமார்கு முதச்செவ்வா யமுதினைநிறையவுண்டு, தேசலாமணிமென்றோண்மேற் சேர்ந்துவீற்றிருந்திடாதே, மாசலாமனத்தோ டொல்லா மறுமைகொண்டழிவர் மன்னோ.” எ - ம். “வீட்டினையுளதென்றோடி மெலிவதிங்கென்னைவீடு, காட்டுவோர்க ண்டோர் கேட்டோர் கரியவை யுண்டேற் காட்டர், நாட்டினிலரசனானைக் கிசையவேநடந்துநாளு, மீட்டிய பொருள்

கொண்டிங்கே யின்பத்தி னிசைந்திடோ.” எ - ம். கண்டு கொள்க. அவனிங்ஙனஞ் சொன்ன முத்தியை பழிசேர்முத்தியென்று மறுத்ததேதென்னில் பன்றியானது கன்மத்துக்கீடாக விட்டையை விரும்பிப் புசித்தாற்போல வவனுமசுத்தமாயிருக்கிற மகளீரிடத்துண்டாகிய சிற்றின்பத்தை யநுபவிக்கிறதானே முத்தியென்கையினு லெனவறிக. என் நிங்ஙனமறுத்ததற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “ஆசையுற்றுழல் சூகரங்க ளசுத்தமேவி யனைந்துதின், நேசுகித்தன வா யிடுஞ்சுக மேழையோடுறு மின்பநீ, மாசதற்றொளிர் நித்தசுத்த வளந்தருஞ்சுக வாரிகா, ணீசனுக்கடி மைத்திறத்தி னியைந்துநாம்பெறு மின்பமே.” எ - ம். ஸ்ரீக்ளை அசுத்தமென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “தோவிரத்த மிறைச்சி மேதை யெலும்புமச்சை சுவேதநீ, ராலெடுத்த முடைக்குரம்பை யழுக்கினோடு புழுக்குழா, னூலொழுக்கிடு கோழையீர னுரைக்குமுத்திர பாத்திரஞ்,சேலடர்த்த சுண்ணார்களை னபது தேர்மலத்திர டிண்ணமே.” எ - ம். “பொன்குலாவு மணிக்கலன்கண் மலம்புகிற்கை பொருந்திடா, மின்குலாமிடையார்கடா முலகத்தின்வேட்கை விடும்பொருள், புன்புலான்மல மூத்திராதி பொசிந்துநாறு புலைக்கல,மென்கொலாமிவர் மேல்விழுந்த திவற்றினென்பெற வெண்ணியே.” எ-ம். கண்டுகொள்க. அன்றியு மிம்மைப்பயனுஞ் சிவனாலே யுண்டாகவேணுமென்று அவனைமறுத்ததற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “வேதனாரணனாரணம் மறியாவிழுப்பொருள்பேதைபாற், னாதனாயிருகாண்டந்திடு தோழன்வன்மைசெய்தொண்டனுக், காதலாலடியார்களுக் கெளியானடிக்கமலங்சணீ, காதலாலணையீண்டன்வேண்டின விம்மையேதருங்கண்டிடே.” எ - னு. கண்டுகொள்க. இனி யிரண்டாவது புத்தரிற் செளத்திராந்திகன் கந்தமைந்துமறுமுத்தி யென்ற தேதென்னில்

பிருதிவி யப்பு தேயு வாயுவென்கிற பூதநாலும் வலி கந்தம்
 இரதம் வன்னம் என்கிற உபாதானரூபம்நாலும் ஆக
 உருவகந்தமெட்டும் குசலாவேதனை அகுசலாவேதனை கு
 சலாகுசலாவேதனை என்கிற வேதனைக்கந்தமூன்றும் சோ
 த்திரம் துவக்கு சக்ஷம் சிங்நுவை ஆக்கிராணம் மனது
 என்கிறகுறிப்புக்கந்தமாதும் பொய்சொல்லல் கோட்சொ
 ல்லல் கோபித்துச்சொல்லல் பயனிலசொல்லல் என்கிறவா
 க்கின்குணநாலும் களவுக்குப்போதல் வறிதேதொழில்செ
 ய்தல் கொலைசெய்தல் என்கிறகாயத்தின்குணமூன்றும் கொ
 லைநினைக்கை காமப்பற்று ஆசை என்கிற மனத்தின்குண
 மூன்றும் ஆகக்கூறிய வகைமூன்றினுஞ் செய்யப்பட்டதிக்
 குணம்பத்தும் அன்றியும் மெய்யுரை நல்வார்த்தை இனி
 யனகூறல் பயன்படுசொல்லலென்கிற வாக்கின்குணநா
 லும் பள்ளிவலம்வருதல் தவம்புரிதல் தானஞ்செய்கையெ
 ன்கிற காயத்தின்குணமூன்றும் அருணினைவு ஆசையறுத்த
 ல் தவப்பற்றுஎன்கிற மனத்தின் குணமூன்றும் ஆகநற்கு
 ணம்பத்தும் ஆகவகை யிரண்டினுக்கு முண்டாகப்பட்ட பா
 வனைகந்தமிருபதும் சத்தம் பரிசம் ரூபம் இரதம் கந்தம்
 சித்தம் என்கிறவிஞ்ஞானகந்தமாதும் ஆக விங்நனநாற்பத்து
 மூன்றுவகையாக வெண்ணப்பட்டிவருகிற பஞ்சகந்தங்க
 ளைந்துங் காரணங்கெட்டிக் காரியங்கிடக்குமென்கிறது மி
 குத்துரை யில்வழக்குமாய்ப் பந்ததுக்கமுமாய விதுகுற்றவீ
 டென்றும் கந்தங்களைந்து நேராகக்கெட்டு வீட்டையடையு
 மென்பதுவே முத்தியின்பமெனக் கொண்டானெனவறிக
 இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “ஓங்கியவுருவமோடும்வே
 தனைகுறிப்பிடுமிந், தாங்குபாவனைவிஞ்ஞானந் தாமிவை
 யைந்துங்கூடிப், பாங்கினுற்சந்தானத்திற் கெடுவதுபந்த
 துக்க, மாங்கதுபொன்றக்கேடா யழிவதுமுத்தியின்பம்.”

எ - து. கண்டிகொள்க. அன்றியும் இந்தப்பஞ்சகந்தங்களு
நாற்பத்துமூன்றுவகையாய் நிற்குமென்பதற்கு. பி - ம். பு
த்தநூலில். “எட்டிவையுருவமூன்றுவேதனையாறுஞான, மொ
ட்டியகுறிப்போராறு செய்கையுமிருபதாகக், கட்டியப
ஞ்சகந்தங் கணத்தினிற்பங்கமாகித், தொட்டநாற்பத்துமூ
ன்றும் சுத்தநூற்றுணிவுதானே.” எ - து. கண்டிகொள்க.
அவனிங்நனஞ் சொன்னமுத்தியைப் பழிசேர்முத்தியென்
று மறுத்ததேதென்னில் அவ னுன்மாவில்லையென்கையினு
லு மப்படியுண்டென்று நாட்டப்பட்ட பஞ்சகந்தங்களுங்
கற்பூரத்திபம்போலே யறக்கெட்டுப்போமென்கையினுலு
மந்தமுத்தியைப் பெறுவானில்லாதபடியாலு மெனவறிக.
இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “ஐந்துகந்தஞ்சந்தானத் த
ழிதல்பந்ததுக்க மறக்கெடுகைமுத்தியின்ப மென்றறைந்தா
ய்கந்த, மைந்துமழிந்தான்முத்தி யனைபவராரொன்ன வனை
பவர்வேறில்லையென்று யார்க்குமுத்தியின்ப, மைந்தினுணர்
வினுக்கென்னி னொழியாதவ்வுணர்வுண் டாகவேயெவ்விட
த்தி முருவாதிசந்த, மைந்துமுளவாமதுவும் பந்தமாகி யார்
தைதருமுத்தியின்ப மறிந்திலைகாணீயே.” எ - து. கண்டிகொ
ள்க. இனி மூன்றாவது திரிகுணமூடங்குமுத்தி யென்றது
ஆமணரில் நிகண்டாவாதிசொன்னதென்றதேதென்னில் ஞா
னவாணியம் தரிசனவாணியம் வேதினீயம் மோகனீயம் ஆ
யுசு நாமம் கோத்திரம் அந்தராயம் என்கிற குணங்களெட்டு
ம் பசித்தல் தாகம் பயம் செற்றல் உவகை மோகம் சிந்தனை
பழித்தல் நோய் நசித்தல் வேர்வை கேதம் மதம் வேண்
டல் அதிசய்த்தல் உருசிப்பு பிறப்பு உறக்கம் என்கிறகுண
ங்கள் பதினெட்டும் அரசிகம் இரதி அரதிசோகம் சுருச்
சை பயம் என்கிறகுணங்களாறும் ஆகவிங்கனஞ் சொல்
லப்பட்டுவருகிற மூவகைக்குணங்களையும்விட்டுப் பூர்வகன்

மத்திலுண்டாகிய கன்மங்கள் புசித்துத் தலைந்தவவதரந்தா
 னே வீட்டின்பமெனக் கொண்டானெனவறிக. இங்ஙனஞ்
 சொல்லப்பட்ட மூன்றுவகைக்குணங்களினு முதற்சொன்ன
 ஞானவாணியமாதியாயுள்ள குணங்களெட்டுக்கும். பி - ம்.
 சித்தியாரில். “நுநிலாதனவநந்தஞானமுத லெண்குணங்க
 ளெனுமொண்குண, மாநிலாதமதிமேவுசீதமென மன்னிவா
 னவரவணங்கவே, வேறுலாவுகுணஞானவாணிய மதாதியெ
 ட்டிணையும்விட்டசீ, றோறுபான்மையுடனீடுவாழ்நருக னென்க
 ளுக்கிறைவென்றனன்.” எ - ம். இரண்டாவதுசொன்
 ன பசித்தலாதியாயுள்ள குணங்கள்பதினெட்டுக்கும். பி - ம்.
 சித்தியாரில். “பசித்தருகபயசெற்றமோடுவகை மோகசி
 ந்தனைபழித்தனோய், நசித்தல்வேர்வினெடுகேதமோடுமத
 ம் வேண்ட லீண்டதசயித்தலும், புசிப்புவந்திடுபிறப்புறக்க
 மவை விட்டொரட்டகுணபூதனாய், வசித்தவன்னுலகின்மே
 லிருந்தொருசொ லிகலனுக்கருளுமென்றனன்.” எ - ம். மூன்
 றாவதுசொன்ன அரிசிகமாதியாயுள்ள குணங்களாறுக்கும்.
 பி - ம். சித்தியாரில். “ஏனுமொன்றுடைய வாகியெங்கு
 மணு வாயிரும்புகன் மரங்களும், பூணுமங்குரு வெலாமுமா
 குமவை புற்கலப்பொருள்க ளென்னலாங், காணுமங்கறு வ
 கைத்தொழிற்களவை கட்டுவிட்டநெறி கன்மமேன், மாண
 நின்றவரு மாறிமாறிமுன் வரைந்ததுண்டுவிட மாட்சியே.”
 எ - ம். கண்டுகொள்க. அவனிங்ஙனஞ் சொன்னமுத்தி
 யைப் பழிசேர்முத்தி யென்று மறுத்ததேதென்னில் குண
 ங்களைவிட்டவிடந் தவமாகாதாகையாலும் பூர்வகன்மநிச்சயி
 த்துப்புசிக்கைக்கிவ்விடத்தான்மாவுக்குத்தனக்கென்னவோ
 ரறிவுமில்லாதபடியாலுமெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியா
 ரில் “பூர்வகன்மமற்றிடப் புசித்தபின்புபொன்னெயி, னே
 ர்வதென்னினக்கன்மத்து நிச்சயமிலாமையிற், நீர்தலின்மை

தேரின்வாயில் சேர்தலின்மைதெண்கட, னீர்வறந்தபின்புழ
 னை மீனருந்தநின்றதே” எ-து. சண்டிகொள்க. அன்றியும்திரி
 குணமூடங்குமுத்தி என்பதற்கு மாயாவாதத்திற் பேதமா
 யுள்ள நிரீச்சுரசாங்கியன்முத்தியென்னவு மாமென்வறிக.
 அஃதெங்ஙனையென்னில் பிரகிருதிதத்துவமானது தூலசூக்
 குமமூமா யெல்லாப்பதார்த்தங்களுக்குங்காரணமூமாய் மு
 க்குணங்களு மொத்தநிற்கிறதே தனக்குவடிவுமாய் அமூர்த்
 தமாயிருக்கும் புத்திமுதல் பிருதிவியீராகியதத்துவமிருபத்து
 மூன்று மிதனுடைய வியாத்தியாயிருக்கும். அதனோடுங்கூடி
 ன் சுத்தபுருடனும் பாலனாகிய பிள்ளைகளைப்போலச் சேட்
 டையுண்டாய்ப் பல யோனிகளையுமெடுத்திந்தக்குணங்க
 ளோடு மநாதியேகூடிப் புத்தியையுடைத்தா யவித்தையின்
 வசத்திலே யொழுகி ஐநந சம்பந்தமுண்டாயிருக்கிற சுகது
 க்கமானகுணங்களு முண்டாயிருக்கும். இதுபெத்தம். இனி
 யவன் முத்தியிலிருக்கும்படியாவது அந்தப்பிரகிருதியினுடை
 ய தன்மையையறிந்து புத்தியையடைந்திருக்கிற வறியாமை
 போய் விகிருதியாலுண்டான சுகதுக்கங்களைப் பிரகிருதிக்கு
 ண்டானதென்றுகண் டிது ஆன்மாவுக்கில்லையென்று கு
 ணத்திரயங்களடங்க விருப்பது. இதுவே மோக்ஷமென்
 னு சொல்லுவனெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரி
 ல். “மூலம்புரியட் டசம்விகிர்ந்தி யாகிமூன்றாய்ப் பிரகிருதி,
 தூலஞ்சூக்கும் பரமாய்ச் சுத்தப்புருடன் சந்நிதியிற்,
 பாலன்சேட்டை புரிந்துலக மியோனிபலவாய்ப் பரந்தொ
 டுங்குஞ், சாலவன்று நிரீச்சுவர சாங்கியன்றான் சாற்றிடு
 மே.” எ - து. சண்டிகொள்க. இதனைப் பழிசேர்முத்தி எ
 ன்று மறுத்ததேதென்னில் அப்படியான்மா வநாதியே சுத்
 தனுனால் பிரகிருதியான் மறைப்புண்டு கிடக்கமாட்டான். அ
 ன்றியும் அதுநீங்கி முசுகியைப்பெற்றாலும் முன்புபோலே

மீளவுங்கூடும். ஆகையா லிவையிற்றைகூட்டுகைக் கொருக
த்தாவும் வேண்டுகையா லதுபொருளல்லவெனவறிக. இத
ற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “சுத்தனறிவன் புருடனென்றிற் சூ
ழாதாகும் பிரகிருதி, பெத்தநீங்கினுலும்பின் பெத்தனுவன்
பேரறிவாற், கத்தமேவும் பிரகிருதி கண்டிகழிக்கமாட்டா
னேல், முத்தனுகான்சுத்தனுக்கு மூலப்பிரகிருதியிலையாம்.”
எ - ம். “அறியான்புருடன்பிரகிருதி யசேதனங். காரியத்
தினுக்குக், குறியாய்நாதனுளனென்று கூறுமுத்திவிவேகமெ
ன்றிற், செறிவாந்தளை போகாதறியிற் சேர்த்தோன் வேண்டு
ஞ்செயலிற்போ, நெறியாற்பணிசெய் தூடற்பாச நீக்கிக்கொ
ண்ணீ நின்மலனால்.” எ - ம். கண்டுகொள்க. இனிநாலா
வது விரிவுவினைகெடுமுத்தி யென்று பிரபாகரன் சொன்ன
தேதென்னில் அவனறிதாகச் செய்யப்பட்ட கன்மத்தின் மு
டிவிலே ஞானமென்பதொன்றுண்டா யந்தக்கன்மத்திலே
யறிவுகூடிநின்று தொழிற்பட்டந்தக் கன்மமு ஞானமுங்
கெட்டு ஆன்மா மண்போலவுங் கல்லுப்போலவுங் கிடக்கி
றதே முத்தியென்று கொண்டானெனவறிக. இதற்கு. பி-ம்.
சித்தியாரில். “அருஞ்செயலின் பாவத்தேய் பூர்வமெனு மது
தோன்றித், தருஞ்செயலே நின்றழியிற் ருன்பலிப்ப தாகு
மது, வருஞ்செயலொன் றின்றியே மண்கிலைபோ லாமுத்தி,
தருஞ்செயலு மெனவுணர்ந்து தாரணிமே லவன்சாற்றும்.”
எ - து. கண்டுகொள்க. அவனிங்ஊனஞ்சொன்ன முத்தி
யைப் பழிசேர் முத்தியென்று மறுத்ததேதென்னில் - கன்ம
மறுமைப்பயனைத் தருமென்று வேதஞ்சொல்லுகச்செய்தே
யந்தக்கன்மங் கெட்டுப்போமென் றவன்சொல்லுகையினு
லு மந்தக்கன்மத்தா லுண்டாகியஞானமுங்கெட்டுக் கல்லுப்
போலவு மண்போலவுங் கிடக்குமென் றவன்சொல்லுகை
யா லவ்விடத்துப் பேறில்லாதபுடியாலெனவறிக. இதற்கு.

பி - ம். சித்தியாரில். “வேறுபலன் தருவதுதான் வினை யென்று வேதங்கள், கூறவோர்பூர்வந்தான் கொடுக்கு மெனக் கொண்டவுரை, மாறுதரு மறையோடு முன்பின்றி வந்ததாற், தேறியவிண் பூமுடிமேற் சேர்ந்தமணற் திகழ் ந்ததுவாம்.” எ - ம். “ஆநந்தங்கதிபென்ன வறிவழிகைவீ டென்கை, யூனம்பினுணர்வழிந்தோர்க் குளதாருமோமு த்தி, தானிங்குச்சிவப்பொழியத் தழனிற்ருமாறில்லை, ஞா னங்கெட்டுயிர்நிற்கு மெனுமுரைதானண்ணுதால்.” எ - ம், கண்டுகொள்க. இனி ஐந்தாவது மலம்போ முத்தியென்ற தைப் பேதவாதி சொன்னுனென்றதேதென்னில் அவன்செ ம்பான திரதகுளிகையினுலே காளிதங்கெட்டுப் பொன்னு னதன்மைபோலச் சிவனுடைய வருளாலே யான்மாவுக்கு மலமானதுகெட்டுப் பெறுவானும் பேறுமாக முத்தியிலேயி ருப்பதே பொருளெனக் கொள்ளுகையினு லெனவறிக, இ தற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். “நசனதருளா ற்பாசத்தொகுதி - செறிவுறுசெம்பிற் கறையுறுகளிம்பு- குளிகைதாக்க வொளிபெற்றாங்கு - நித்தசுத்த முத்தராக- வைத்தனருலகின் மறைவல்லோரோ.” எ - து. கண்டுகொள் க. அவனிங்ஙனஞ்சொன்னமுத்தியைப் பழிசேர்முத்தி யெ ன்றதேதென்னில் வேதாகமங்கள் பதிபசுபாச மூன்றுரித் தியமென்றுசொல்லுகச்செய்தே ஆணவமலங்கெடுமென்கை யினுலு மெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகர ணத்தில் அவன் மறுப்பிலே “மறைகளாகமத் துறைகண்மற் றெவையு - நாசமில்பதிபசு பாசமென்றுரைத்த-லயர்த்தோ ர்குளிகை சயத்தாற்றாமிரக்- காளிதநாசம் பாசத்தேய்த்தல்- கூடாதன்றியுங் குளிகைசீருண - நீடாத்தித்த நிலைநிலையாக லிற்- பேதவாதமோதுதல் பிழையே.” எ - து. கண்டுகொ ள்க, இனி யாருவது விக்கிரகநித்தமுத்தி, எ - கு. சிவச

ம்வாதி சுத்தமாயாசரீர மழியாமல் நித்தியமாயிருக்கிறதே முத்தியென்று நென்றதேதென்னில் வேட்டுவாளியானது ஒன்றுமறியாத பச்சைப்புழுவையெடுத்துத் தற்சொருபமாக் கினதன்மைபோல வொன்றுமறியாத வான்மாவையுஞ் சிவனுடைய வருளெடுத்துக்கொண்டு தற்சொருபமாக்க வந்த மாயாவுடல்தானே நித்தியத்துவத்தைப் பெற்றிருப்பதுதானே முத்தியென்று கொள்கையினாலெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சங்கற்பிராகரணத்தில். “முன்னோன்றனது முதிர்வொளிஞான - மறியாப்பச்சைச் சிறுபுழுக்கவந்த - வண்டெனவுயிரைக் கொண்டிடுமுயிரது - தன்னோக்கித்தானதுவாகி - யைவகைத்தொழிலு மெய்வகையுணர்வும் - பிரியாவாறு பெற்றுத் - திரியாப்பெரியோர் திரட்சிசேர்ந்திடுமே.” எ - து. சண்டிகொள்க. அவனிங்நனஞ்சொன்ன முத்தியைப் பழிசேர் முத்தியென்றதேதென்னில் அருள்பொருந்தின ஆன்மாக்களுடைய மாயாதேகந்தானே நித்தியத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கிறது பதமுத்தியாகிய சாரூபமொழிந்து சாயுச்சியமாகாதாகையாலும் அன்றியும் யாதாமொரு சரீரதொந்தையுள்ளமட்டு மூன்றுமலமும் போகாதாகையாலு மப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சங்கற்பிராகரணத்தில். “முத்தியுற்ற நற்றவரவையிடை - சேர்வொன்றனை சார்தருமுத்தி-சாலோக்கியமோ சாயுச்சியமேற்பந்தமுற்ற கந்தலகழித்த- லறிவினோடறிவு பிரியாப்பெற்றிவேண்டுமென்பதற் கீண்டிவரிவ்வா - நிருப்பொன்பதற்குருத்தான்வேண்டும்.” எ - ம். சித்தியாரில். “அநாதியுடலொன்றினைவிட் டொன்றுபற்றிக்கன்மா லாயழிந்துவருதலா லந்தமில்லைப், பினுதியருள் பெற்றவர்க ணித்தவருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனின் பெறும்பதமே யிதுவு, பினுதுநிலை யிதுதானுங் காயமுண்டே லிருங்கன்மமாயை

மலமெல்லாமுண்டா, மனாதிதருமுடலாதி காரியத்தாலநா
தி மலமறுக்குமருந்தற்ற லுடன்மாயுங்காணே.” எ - ம். க
ண்டுகொள்க. இனியேழாவது விவேகமுத்தி. எ - கு. மா
யாவாதி யிவனுக்கு விவேகஞானமுண்டாகிறதே முத்தியெ
ன்றொனென்று பொருட்கூறியதற்கு வகையேதென்னில் அவ
ன்கருத்து நிர்மலமாயிருக்கிற ஆகாசத்தை மேகமறை
த்ததன்மைபோலச் சுத்தமாயிருக்கிற பரப்பிரமமு மா
யாவுபாதி களினாலே வாதிக்கப்பட் டிந்தவுடலிலே மய
ங்கிநிற்கிறதே ஜீவான்மாவாவது. அந்த வாகாசத்திலே
டொரு காற்றுத்தோன்றி யந்தமேகத்தை நீக்கினதன்மை
போல விந்தஜீவான்மாவினிடத்திலே யொருவிவேகஞா
னந்தோன்றி யந்தமாயாவத்தையநீக்குகிறதே முத்தியெ
னக்கொண்டானெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிரா
கரணத்தில். “இவ்வியற்பந்தப் பெளவமதகல - விண்மு
தறந்த கொண்மூப்படலத் - திருளறவுதித்தகாறகவிவேகந் -
தன்னிற்றோன்றிச் சாதகமனைத்தையு - மன்னகப்பிரிப்பு மடி
யிழைவாங்கலும் - போலஞாலம் பொய்யறக்கழீஇத் - தா
னேதானாய்த் தன்னிற்றன்னைத் - தானேகண்டு தன்னலமுற்
று - வசையிறத்துவ மசிபதத்தெளிவா - லகமேபிரமமாயின
னெனவறிந் - தசலனாகிறந் சலசலமதியெனக் - கண்டிடுமு
டலம் விண்டகல்கடத்த - மங்குலதுடைதர வெங்குமாந்
தகைத்தே.” எ - து. கண்டுகொள்க. அவனிங்ஙனஞ்சொ
ன்ன முத்தியைப் பழிசேர்முத்தியென்றதேதென்னில் இந்
தஜீவான்மாவினிடத்துண்டாகிய விவேகஞான முன்பேயுள்
ளதாகி லிவனுக்கு மயக்கம்வர வழக்கில்லை. பின்புள்ளதாகி
லாகாயப்பூப்போல வில்லாத துண்டாகா தாகையாலெனவ
றிக. இதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். “பந்தமதக
லமுந்துவிவேகம் - வான்வளியெனத்தனிற் றுனேதோன்

நின் - முன்புளதாயின் மயங்காதிதெனின் - பின்புளதாகா
 திலுளதெனின்வெளி - மலரதுதருமணம்." எ - து. கண்டு
 கொள்க. இனி யெட்டாவது பரவுமுயிர் கெடுமுத்தி. எ-கு.
 மாயாவாதத்திற்பாற்கரியன் ஆன்மாமெடுகிறதே முத்தியெ
 ன்ருனென்று பொருட்கூறியதற்கு வசையேதென்னில் அ
 வன்கருத்து பரப்பிரமந்தானே பிரபஞ்சமுமா யான்மாவு
 மாய்நின்று காரியப்படுகிறவிடத்து ஆன்மா கன்மத்தையது
 ஷ்டித்து ஞானமுண்டானவாறே பிரமத்தோடுங்கூடி யா
 ன்மாவழிந்துபோகிறதே முத்தியெனக்கொண்டா னெனவ
 நிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். "சித்தேயுலகாய்ப்ப
 ரிணமித்துச் சீவனாகத்திகழ்ந்தமையாற், சத்தேயெல்லாமு
 த்திதனைச் சாரக்கண்டஞான்ங்கள், வைத்தேமொழியுமாம
 றைகள் சொன்னமரபேவந்தக்கா, லொத்தேகெட்டுப்பிர
 மத்தோ டொன்றாய்ப்போமென்றுரைத்தனனே." எ - து.
 கண்டுகொள்க. அவனிங்ஙனஞ்சொன்னமுத்தியைப் பழிசே
 ர் முத்தியென்றதேதென்னில் அந்தப்பரப்பிரமம் பிரபஞ்ச
 மாகாதபடியாலும்; அன்றியு மான்மாவாகாதபடியாலு முத்
 தியி லான்மாக்கெட்டுப்போமென்கையினுற் பெறுவானில்
 லாதபடியாலுமெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில்.
 "இயம்புகின்ற துலகாயிடாது சடமென்றுமின்று சடமாகி
 யே, முயங்குகின்றமையி னிலவணத்திரத முழுதுமேகம
 தை முயல்கைபோற், பயந்ததென்னி லறியப்படும்பொருளு
 மறிவுமென்று பலவாகுமோ, தியங்குகின்றதெ னுரைத்திடா
 ய்கடின் மாதியாகவரு சித்தனே." எ - ம். "அறிவினோடுசெ
 யல்மாறவீடதனை யணுகொணுதவையிரண்டினு, லுறுதியான
 பிரமத்தினோடழிய லொன்றலாமெனவுரைத்திகா, ணிறுதி
 யேயிதனோடிசைவதின்றிசைவ துள்ளதாயிடினுமின்பமே,
 பெறுதிநீயுடலொடுமிர்களாயது பிறக்குமாறுசெயல்பெற்றி

யால்.” எ - ம். கண்டுகொள்க. இனி யொன்பதாவது சித்
 திழுத்தியென்று அசுச்சமயத்திற் சங்கிராந்தவாதி யான்
 மாபசுகரணங்கெட்டுச் சிவகரணமாகிறதே முத்திபென்றோ
 னென்று பொருட்கூறியதற்கு வகையேதென்னில் அவனா
 ன்மாவுக்கு மலபாகம்வந்தவிடத்துக் கண்ணாடியிற்காட்டி
 னரிழ லந்தக்கண்ணாடியிற் பொருந்தினுற்போலச் சிவனு
 டையவரு ளான்மாவிலே பிரகாசித்தவவதரத்துக் காட்ட
 த்தைப்பொருந்தின வக்கினிபோலவு முப்பளத்தைப்பொ
 ருந்தின புல்லும்வைக்கோலும் போலவும் பசுத்துவங்கெ
 ட்டிச் சிவத்துவமாய்ப் பசுகரணங்கெட்டுச் சிவகரணமாகிற
 சித்தியதே முத்தியெனக் கொள்ளுகையினு லெனவறிக. இத
 ற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். “பழமலநீங்கறிக
 முங்காலை- வேற்றோர்முகவொளி தோற்றுங்கலனெனத் - த
 லைவனதருநுயிர் நிலவிடுநிலவக் - காட்டத்தங்கிமாட்டத்தங்
 கிய - தன்மையுமளத்த புல்வையினீப்பும்-போன்றதுவாகித்
 தோன்றிடுமதனாற் - பசுகரணங்கள்சிவகரணங்க - ளாகமா
 றியறிவு - மேகமாழியிர்யானெனதின்றே.” எ - னு. கண்டு
 கொள்க. அவனிங்நனஞ்சொன்னமுத்தியைப் பழிசேர்முத்
 தியென்றதேதென்னில் அப்படிக்கண்ணாடியானது கொடுத்
 ததுகொள்ளுந் தன்மையுண்டாகையினுலு மான்மாவுக்கதுவி
 ல்லாதபடியாலு மாயாகருவிகள் ஜடமானபடியாலே யதுசிவ
 சொரூபமாகாதபடியாலுமெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சங்க
 ர்பநிராகாரணத்தில். “நோக்குமுகவொளி நீக்காதானென
 க் - கவருந்தன்மைமுகுரம்போலக்-கொடுத்ததுகோடற் கடு
 த்ததுண்டன்றே - காட்டத்தங்கி கூட்டக்கூடு - மிந்தனத்தி
 யற்கைவெந்தழராங்கா - வுப்பளத்தடுத்தபுற்பலாலங்கள்- ச
 டத்தவேனுங் கொடுத்ததுகொள்ளுந் - தன்மையுண்டினக்கி
 ன்மையதன்றே - யவமுறுகருவி சிவமயமாமெனக் - கூறின

தாகமம்வேறுருக்கவரா -தென்பதெனவைமுற் றுன்பந்தொ
டைக்குந் - திருவருண்மருவ வுரியனவென்னி - லருளுருமா
யாவிருளினதாங்கொல்.” எ - து. கண்டுகொள்க. அன்றி
யு மிங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட சித்திமுத்தியென்பதற்கு அ
ட்டமா சித்தியென்னவுமாமென்று பொருட்கூறியதற்கு வ
ழியேதென்னில் அணுமா மகிமா லகுமா கிரிமா ஈசத்துவம்
வசித்துவம் பிராத்தி பிராகாமியம் என்னும் பெயர்களாபி
ருக்கும். இவையிற்றினுள் முதற்கூறிய அணுமாசித்தியாவ
து இவன் சூக்குமதேகமாகவேண்டுமென்றற் சூக்குமதேக
மாகையெனவறிக. இனி யிரண்டாவது மகிமாசித்தியென்ற
து இவன் மகாமேருபோலப் பெருகவேணுமென்ற லப்படி
யேபெருக்கையெனவறிக. இனி மூன்றாவது லகுமாசித்தியெ
ன்றது பதிநாலுலகங்களினுந் தடைபட்டாமல் மனவேகம்
போல விவனினைந்தவிடத்திலே போய்ருக்கையெனவறிக.
இனிநாலாவது கிரிமாசித்தியென்றது ஐராவதமுதலாயுள்
ளவை யசைப்பினு மிவனசைவற்றிருக்கையெனவறிக. இனி
யையந்தாவது ஈசத்துவமென்றது சர்வான்மாக்களையுந் தன்
னுடைய வாக்கினையிலே நடத்திவித்துக்கொள்ளுகை யென
வறிக. இனியாறாவது வசித்துவசித்தியென்றது பூலோகத்
தைத்தெய்வலோகமாக்கியுந் தெய்வலோகத்தைப் பூலோக
மாக்கியும் வருகையெனவறிக. இனியேழாவது பிராத்திசி
த்தியென்றது அரிபிரமாதியான தேவர்கள் போகங்கள் த
னக்குவரவேணுமென்று மனதிலேநினைந்தா லப்பொழுதே
சித்திக்கிறதெனவறிக. இனி யெட்டாவது பிராகாமியசித்தி
யென்றது ஒருகணப்பொழுதிலே வனேகதூரூயிரம் ஸ்ரீக
ளைச்சிருஷ்டித்து அப்பொழுதே யந்தஸ்ரீகளுக்குப் பத்தவா
யநுபவிக்கையெனவறிக. ஆகச் சித்தியெட்டு மிங்ஙனங்கண்
டுகொள்க. இதுமுத்தியாகாதென்றுமறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்

தியாரில். “குறித்தடியினின்றட்டகுணமெட்டுச்சித்திக்கோக
னகன்முதல்வாழ்வுகுலவுபதமெல்லாம், வெறுத்துநெறியறு
வகையுமேலொடுகீழடங்க வெறும்பொயெனநினைந்திருக்க
மேலொடுகீழில்லா, னிறுத்துவதோர்குணமில்லான்றன்னை
யொருவர்க்கு நினைப்பரியானொன்றுமிலானேர்படவந்துள்
ளே, பொறுப்பரியபேரன்பையருளியதன்வழியே புகுந்தளிப்
பனெங்குமிலாப்போகத்தைப்புரிந்தே.” எ-து. கண்டுகொள்க.
இதனுளெட்டுச்சித்தியென்பதை யட்டமாசித்தியு நன்முத்தி
யாகாதென்பதற்குக் கண்டுகொள்க. அன்றியும் தேவிகாலோ
த்திரத்தில். “அட்டமாசித்திமுத லனைத்துள்ளபேறுகளுங்,
கட்டமாங்கதிகடரும்பரகதிகாணக்கொடர்.” எ-ம். கோயிற் பு
ராணத்தில். “முத்தியுமுடிவிலாதபோகமுநாலிரண்டாஞ்சித்தி
யுமென்செய.” எ - ம். வருமேதுக்களினுங் கண்டுகொள்
க. இனிபத்தாவது பாடாணமுத்தி. எ-கு. இவன்பாடாண
ம்போலே கிடக்கிறதேமுத்தியென்று பாடாணவாதிசொன்
னானென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் அவனறிவில்லாத
வான்மாக்காளதீதாவத்தைப்பட்டுக்கிடக்குந்தன்மைபோலச்
சுத்தாவத்தையினு மான்மாவொன்றுமறியாமற் கல்லுப்போ
லேகிடக்குமென்று கொள்ளுகையா லப்படிச்சொன்னதெ
னவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில் “கொ
த்தைமாரந்தருய்த்திடுதயில்போற் - காட்சியென்னக்காணுத்
துயர - மாட்சியைமுத்தியெனவகுத்தனரோ.” எ-து. கண்டு
கொள்க. அவனிங்நனஞ்சொன்னமுத்தியைப் பழிசேர்மு
த்தியென்றதேதென்னில் ஆன்மாதேவலப்பட்டுக் கிடக்குந்
தன்மைபோல முத்தியிலு மொன்றுமறியாமற்கிடப்பனென்
கையினால் சிவாறுபோகமில்லாதபடியா லதுநன்முத்தி யா
காதென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகர
ணத்தில் “காட்சியென்னக் காணுதுயர-மாட்சியைமுத்தி

யெனவகுத்துரைக்கிற்-கரணபாவமரணங்கருமர-மேய்ந்தவர்
முத்திசேர்ந்தவரன்றே - யனையகதிக்கோர்முனைவரும்வேண்
டா - தனிதருதுயரமெனுமிதுதிடமே - பாடாணத்திற்கூடா
முத்தி.” எ - து. அவனைமறுத்ததிலேகண்டுகொள்க. இனி
திரிமலமுகலவுயிரருள்சேர்முத்திதிகழ்முத்தி என்றபதத்தி
ல் திரிமலமுகல. எ - கு. ஆணவ மாயை காமிய மென்று
சொல்லப்பட்ட மலங்கள்மூன்று நீங்கவென்றுபொருட்கூறி
யதேதென்னில் அந்தமலங்கள்மூன்று நீங்கினவிடமே சிவ
ஞானத்தைப்பெற்ற விடமாதலா லப்படிச்சொன்னதெனவ
றிக. இதற்கு. பி - ம். சிவஞானபோதத்தில். “புண்ணிய
பாவம் பொருந்துமிக்காமியமு, மண்முதன்மாயைகாண்மா
யையுங் - கண்ணிய, வஞ்ஞானங்காட்டுமில்வாணவமுமில்
மூன்று, மெய்ஞ்ஞானிக்காகாவிடு.” எ - து. கண்டுகொள்க.
அப்படிமூன்றுமலங்களும் விடவென்றதும் அந்தமலத்தின்
குணபேதமான காரியங்களைவிடவென்றதெனவறிக. அவை
யாவன ஆணவத்தின்குணமெட்டு மாயையின்குணமேழுங்
கன்மத்தின்குணமாறுமெனவறிக. இவையிற்றுக்கு. பி - ம்.
இருபாவிருபஃதில். “கூறியமூன்றுமலத்தின்குணக்குறி- வே
றுகிளக்கின் விகற்பங்கற்பங்- குரோதமோகங்கொலையஞர்ம
தநகை - விராயென்குணமுமாணவமெனவிளம்பினை-யஞ்ஞா
னம்பொய்யயர்வேமோகம்- பைசாசூந்நிய மாச்சரியம்பய-
மாவேழ்குணனுமாயைக்கருளினே - யிருத்தலுங்கிடத்தலு மி
ருவினையியற்றலும்-விடுத்தலும்பரநிந்தை மேவலென்றெடுத்
த-அறுவகைக்குணனுங் கருமத்தருளினே.” எ-து. கண்டுகொ
ள்க. உயிரருள்சேர்முத்தி திகழ்முத்தி. எ - கு. ஆன்மாவரு
ளோடுங்கூடினவிடமே விளங்குதலையுடைய முத்தியாமென்
று பொருட்கூறியதேதென்னில். ஆன்மாக்கள் சிவனைப்
பெறுமிடத்துச் சிவனுடையவருட்சத்தியினிடமாகச்சென்று

பெறவேண்டிகையாலப்படிச்சொல்லப்பட்டதெனவறிக. இ
தற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “பவமேவியநெறி ப
ந்திக்குமீசன் பசுக்கடமை, யவமேவியநெறிப் போகங்க
ளால்முற்ற வந்நிலையே, தவமேவியநெறி சத்திகண்ணய்
ச்சென்று சார்ந்துபின்னைச், சிவமேவுவரென்றுகாண் கொ
ச்சைக்காவலன் சித்திரிப்பே.” எ - ம். சிவபுராணத்தில்.
“அவனருளாலே யவன்ருள்வணங்கி.” எ - ம். இப்பொ
ருட்பற்றியே பெனவறிக. இனி யிதுமுத்தித் திறத்ததாமே.
எ - கு. இதுவே முத்திகளென்றுசொல்லப்பட்டவை யெல்
லாத்தினுந் திறப்பாட்டினையுடைய முத்தியாமென்று பொ
ருட்கூறியதேதென்னில் மற்றுள்ள முத்திகளென்றுசொல்
லப்பட்ட பத்துவகைமுத்திகளு மழியப்படுமாகையா லப்ப
டிச்சொன்னதெனவறிக. அவைகளெல்லா நன்முத்தியல்ல
வென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “இம்மையேயீரொ
ட்டாண்டெய்தியெழிலாரு மேந்திழையார்முத்தியென்று
மிருஞ்சுவர்க்கமுத்தி, யம்மையேயென்றுமுத்தியைந்துகந்
த மறக்கெடுகையென்றுமட்டகுணமுத்தியென்று, மெய்
மையேபாடாணம்போல்கைமுத்தியென்றும் விவேகமுத்தி
யென்றுந்தன்மெய்வடிவாஞ்சிவத்தைச், செம்மையேபொ
றுகைமுத்தியென்றுஞ்செப்புவர்கள் சிவனடியைச்சேரு
முத்திசெப்புவதிங்கியாமே.” என்றமையால் சிவனடியைச்
சேருமுத்தி யிவைநீங்கலாக வேறேயுமுண்டென்பது கருத்
தெனவறிக. அஃதாவது சித்தியாரில். “இரும்பைக்காந்தம்
வலித்தாற்போலியைந்தங்குயிரை யெரியிரும்பைச்செய்வ
துபோலிவனைத்தானுக்கி, யரும்பிந்தனத்தையனலழிப்ப
துபோன்மலத்தை யழித்தமலனப்பனைந்தவுப்பேபோலனை
த்து, விரும்பிப்பொன்னினைக்குளிகையொளிப்பதுபோலட
க்கி மேலளித்துத்தானெல்லாம்வேதிப்பானுக்கி, கரும்பை

த்தேனைப்பாலைக்கனியமுதைக்கண்டை கட்டியையொத்திரு
 ப்பனந்தமுத்தியினிற்கலந்தே.” எ - து. கண்டுக்கொள்க.
 ஆகையால் முத்திக்கேதுவான வான்மாக்களுக்குச் சிவன்ற
 னது திருவடிஞானத்தைக் கடாஷ்டிக்குமவதரத்து அவர்க
 ளுக்குண்டான மலமாயாகன்மங்களை நீக்கித் தன்னுடையதி
 ருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுவனென்பதே சைவசித்தாந்த
 முத்தியெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “படி
 க்குநூல்கள்சிவாகமம் பசுபாசமோடுபதித்திற, மெடுத்தி
 யம்புவதீசன்வார்கழ லேத்திடுந்தொழிலென்றுமே, விடுத்
 திடும்பொருள்காமமாதிகள் வேண்டிடும்பொருளீண்டருள்,
 முடித்தமும்மலம்விட்டுநின்மல னோடுநின்றிடன்முத்தியே.”
 எ - ம். “அநாதிமுத்தனய்ப்பரஞயசலனாயெல்லாவறிவுதொ
 ழிலதுக்கிரகமுடையவரன்கன்ம, நுனாதிகமற்றொத்தவிடத்
 தேசத்திரிபாத நுழைவித்துமலங்கொளலாநுங்கநோக்கி, ம
 னாதிகரணங்கொளலாமடக்கித்தன்னை வழிபடுநல்லறிவருளி
 மாக்கருணைக்கையா, லினதுபிறப்பினினின்றுமெடுத்துமாறு
 விற்பமுத்திக்கேவைப்பனெங்கண்முத்தியிதுவே,” எ - ம். க
 ண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாக்கள் முத்தியைப்பெறு
 மிடத்து மகளீருடத்துண்டாகியபோகமே முத்தியென்கிற
 வுலகாயிதனும் பஞ்சகந்தங்களுங் கெடுகிறதே முத்தியென்கி
 ர புத்தரிற்சொளத்திராக்கிகனும் மூன்றுவகையாகச் சொல்ல
 ப்பட்டகுணங்கள் கெடுகிறதே முத்தியென்கிற அமணரில்
 நிகண்டாவாதியும் எங்கும் விரிந்திருக்கப்பட்ட கன்மங்கெ
 டுகிறதே முத்தியென்கிற பிரபாகரனும் ஆணவமலங்கெடு
 கிறதே முத்தியென்கிற அகச்சமயத்திற் பேதவாதியும் முத்
 தியிலுஞ்சரீரமழியாதென்கிற அகச்சமயத்திற் சிவசம்வாதி
 யும் இந்தவுடலிலே ஜீவித்துநிற்கிற ஜீவான்மாவுக்கு விவே

கஞானமுண்டாகிறதே முத்தியென்கிற மாயாவாதியும் இந்தவான்மாகெடுகிறதே முத்தியென்கிறபாற்கரியனும் ஆன்மாபசுகரணங்கெட்டுச் சிவகரணமாகிறதே முத்தியென்கிற சங்கிராந்தவாதியும் முத்தியிலு மொன்றுமறியாமற்கிடக்கு மென்கிற பாடாணவாதியும் ஆகவிப்படிச்சொல்லப்பட்ட பத்துவகைமுத்தியு மறுத்து இவையெல்லாங்குற்றத்தையுடைய முத்திகளென்றுகாட்டி ஆன்மா வாணவமாயைகாமியமென்னப்பட்ட மும்மலங்களுநீங்கிச் சிவனுடையதிருவருண்ணானத்தைப்பெற்றுச் சிவாநுபவமாய்நிற்கிறதேசைவசித்தாந்தமுத்தியென்னுமுறைமையையுமறிவித்தது. (௩௮)

பொதுமுற்றும்.

இண்டாஞ்சூத்திரமாகிய பசவிலக்கணமும்

பாசவிலக்கண முமுற்றிற்று.

ஆ பாயிரமுட்பட திருவிருத்தம்-௩௦.

உண்மை

இங்ஙனங் கூறப்பட்ட முத்தியைப்பெறுமிடத்து உண்மையையறிந்து முத்திபெறவேண்டிகையால் மேலுண்மையை யருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

இந்தவுண்மையில் முதற்செய்யுளுக்குத் தொந்தனையாவது இங்ஙனம் பொதுவாக வருளிச்செய்யப்பட்ட செய்யுளைம்பதினும் பொருள்களைச் சாமாநியத்திலேயுண்டென்றுநாட்டினதொழிய விசேடவத்தங்களை யருளிச்செய்யாததேதென்று வினவினமாணக்களேநோக்கி ய்வைகளெல்லாம் பெத்தநிலையைக்கூறிவருகையால் பெத்தங்கூறுமிடத்து முத்திநிலையாகிய விசேடவத்தங்களைக் கூறவழக்கல்லாதபடியாலும் அன்றியும் பதிபையில்லைபென்றும் பசுவையில்லையென்றும் பாசத்தையில்லையென்றுஞ் சொல்லப்பட்டசமயிகளெதிர்ப்படுகையா லவர்களைநோக்கி மறுத்துக்கூறுமிடத்துப் பொருள்களைச் சாமாநியத்திலேயுண்டென்றுநாட்டிமதொழிய ஆன்மதரிசனஞ் சிவதரிசனமுதலாகவுள்ள விசேடவத்தங்களைக்கூற வழக்கல்லாதபடியாலு முற்கூறிய செய்யுட்களைம்பதும் பொதுவாகக் கூறினோமென்றும் ஆன்மதரிசனம் சிவதரிசனமுதலாகவுள்ள விசேடவத்தங்களை மேலுண்மையிலே சொல்லுகிறேமென்னு முறைமையை யருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

இங்கிவைபொதுவியம்புமென்பர்களுதன்மேலான்மாதங்கியவஞ்சவத்ததன்னுண்மையுணர்த்துந்தன்மை பொங்கொளிஞானவாய்மையதன்பயன்புனிதனாமங்கதினணைந்தோர்தன்மையறைகுவனருளினுலே. (க)

உண்மைநிலையி லொன்பதுதிறனும்
வண்மையுடனே வனப்புறவகுத்தது.

வி - ம்: இங்கிவைபொதுவியம்புமென்பார்கள். எ-து. இவ்விடத் திங்ஙனங் கூறப்பட்ட செய்யுளைம்பதும் பெத் தநிலையைக்கூறுகையாலே பொருள்களைச் சாமாநியமாகக் கூறினதென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்,— இத் தன்மேல். எ - து. இந்தப்பொதுவைம்பதிற்கு மேலாகக்கொ ண்டி உண்மையாவது,— ஆன்மா. எ - து. ஆன்மவிலக்க ணை மோரதிகாரத்தானும்,— தங்கிய வஞ்சவத்தை. எ - து. ஆன்மாதங்கப்பட்ட சாக்கிரஞ்சொப்பனஞ்சமுத்தி துரியந் துரியாதீதமென்னு மஞ்சவத்தையின்முறைமை யோரதி காரத்தானும்,— தன்னுண்மையுணர்த்துந்தன்மை. எ - து. ஆன்மாக்க ளாணவமலத்தாலேமறைப்புண்டு மூலாதாரத்தி லேகேவலப்பட்டுக் கிடக்கிறவவதரத்துச் சிவன்கலையாதிதத் துவங்களைக் காரணமாயயிலேநின்றத் தோற்றுவித்து அத னாலே யந்தவாணவமலத்தைநீக்கியறிவிக்கிறமுறைமை யோ ரதிகாரத்தானும்,— பொங்கொளிஞானவாய்மை. எ-து. மிகுந்தபிரகாசமாகிய பேரறிவாய்நிற்கிறசிவனுடையஞான த்தினுண்மையை யோரதிகாரத்தானும்,—அதன்பயன். எ-து. அந்தஞானத்தைப்பெறுமவர்பயனாகிய ஆன்மதரிசனம் ஆன் மசுத்தி ஆன்மலாபமென்னப்பட்ட மூன்றுவகையு மூன்றதி காரத்தானும்,— புனிதனும். எ - து. சுத்தனாயிருக்கிற சிவனுடைய திருநாமமாகிய அஞ்செழுத்தருணிலே, யோரதி காரத்தானும்,— அங்கதினணைந்தோர்தன்மை. எ - து. அவ்விடத்தந்த வுண்மையாகிய சிவத்துடனே கூடிநின்றதுப விக்கிற சீவன்முத்தரிலக்கணமு மோரதிகாரத்தானும்,— அ றைகுவனருளிஞாலே. எ - து. ஆக விங்ஙனஞ்சொல்லப்

பட்ட வதிகாரமொன்பதினானுஞ்சொல்லாரின்றேன் தம்பி
ரானாருக்கிரகத்தாலே யிர்தவுண்மையைம்பதையும். எ-று.

து - ம். பொதுவியல்பு. எ - கு. முற்கூறியசெய்யு
ளைம்பதினு முண்டாகிய பொருள்களைச் சாமாறியத்திலே
பெத்தநிலைகளைச் சொன்னதென்று பொருட்படுத்தினத்துக்
கு வழியேதென்னில் சிவ னுன்மாக்களைமலபாகம்வருத்து
மிடத்து மலமாயாகன்மகளோடுங் கூட்டி ஜநநமரணப்படு
த்தி மலபாகம்வருத்து முறைமையைக்கூறுகையா லப்படி
ச் சொன்னதெனவறிக. மற்றவையம்பது முண்மையென்ற
து மந்தப்பெத்தநிலையைநீங்கி முத்திக்கேதுவாயுள்ள வுண்
மைநிலையைப் பெறவேண்டும் பக்குவான்மாக்களைநோக்கிக்
கூறுகையாலெனவறிக. இவையிரண்டுக்கும். பி - ம். கோ
வைத்திருவாசகத்தில். “பொதுவினிற்தீர்த்தென்னை யாண்
டோன் புலியூரான்.” எ - ம். “பொதுக்கடிந் தினிதுகா
த்து.” எ - ம். சித்தியாரில். “ஆரணநூற்பொதுச் சைவ
மருஞ்சிறப்புநூலாம்.” எ - ம். வருமேதுக்களைக் கண்டு
கொள்க. இனி தன்னுண்மை யுணர்த்துந் தன்மை. எ - கு.
கேவலாவத்தை யான்மாவுக்குண்மையென்ற தேதென்னில்
செம்பைக் காளிதமறைத்தாற்போலவு மக்கினியைக் காட்ட
மறைத்தாற்போலவு மான்மாவை யாணவமல மநாதியே
மறைத்துநிற்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு.
பி - ம். சித்தியாரில். “கேவலசகலசுத்த மென்னுமூன்ற
வத்தையான்மா, மேவுவன்கேவலந்தன் னுண்மை.” எ-ம்.
இந்நூலினும். “உறுந்தனியதீதமுண்மை யுயிர்க்கு.” எ-ம்.
வருமது மிப்பொருட்பற்றியெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது முற்கூறப்பட்ட செய்யுளைம்பதும்
பொதுவென்று மேலுண்மையைம்பதினு மான்மவிலக்கண
முதலாகவொன்பதிகாரமாகவருமுறைமையுமறிவித்தது(க)

இங்ஙனமுன்னமருளிச்செய்த செய்யுளைம்பதினுள் பாயிரம் பன்னிரண்டுசெய்யுளு நீக்கி மற்றுள்ளவையெல்லா முதற்குத்திரமு யிரண்டாங்குத்திரமுமாக வகுத்தருளிச் செய்து மேலுண்மையிலே நீக்கியுள்ள மூன்றாங்குத்திர முதலாகப் பத்துச்சுத்திரமும் வருகையா லதில்மூன்றாங்குத்திரமாகிய வான்மவிலக்கண மருளிச்செய்வா னெடுத்தாக்கொண்டருளியது.

அப்படி யான்மவிலக்கண மூன்றாங்குத்திரமாகைக்கு வழியேதென்னில் சிவஞானபோதத்தினுஞ் சிவஞானசித்தியாரினு மூன்றாங்குத்திர மான்மவிலக்கணமாக நிற்கையா லிவையிற்றையு மப்படிவைக்கப்பட்ட தெனவறிக. அவையெங்ஙனையென்னில் சிவஞானபோதத்தில். “உளதிலதென்றலி னெனதுடலென்றலி, னைம்புலனெடுக்க மறிதலிற் கண்படி, லுண்டிவினையின்மையி னுணர்த்தவுணர்தலின், மாயாவியந்திர தனுவினுளான்மா.” எ - ம். சிவஞானசித்தியாரில். “உயிரொனப்படுவதிந்த வுடலின்வேறுளதாயுற்றுச், செயிருறுமிச்சாஞானச் செய்திகளுடையதாகிப், பயில்வுறுமின்பதுன்பப் பலன்களுநுகரும்பார்க்கிற், றுயிலொடுமைந்தவத்தைப் படுமுண்மைதுரியாதீதம்.” எ - ம். மூன்றாங்குத்திர மான்மவிலக்கணத்துக் கருளிச்செய்கையா லிந்நூலினும். “செறிந்திடும்.” என்ற விருத்தந்தொடங்கி “ஓரிடத்திருத்தல்.” என்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுளெட்டினும் ஆன்மவிலக்கணத்தை யருளிச்செய்கையால் இதுவுமப்படி மூன்றாங்குத்திரமாக நின்றதெனவறிக. இவ்வதிகாரத்துக்கு வகுத்த செய்யுட்களில் ஆன்மப்பிரகாசம் வருமுறைமைக்கும் வகுப்புகளுக்கும் வகையேதென்னில் “தனியதீதமுண்மை யுயிர்க்கெனவுணர்த்துமன்றே.” எ - ம். “அருவினையுடலுளாவி யறிவினாலறியுமன்றே.”

எ - ம். “ஆன்மா வறிவிலதாகுமீச னசேதனத்தளித்திடா னே.” எ - ம். “அசத்தைச் சத்துடனின் றுநீக்குந் தன்மை யாற்சதசத்தாமே.” எ - ம். ஆன்மாவின் பிரசங்கம் வரு கையா லப்படிச் சொல்லப்பட்டதெனவறிக. அவைவருமா று மேல்வருமிடத்திற் கண்டுகொள்க.

மேல்வரும்விருத்தத்துக்குத் தொந்தனையாவது இங்ஙன ன்ஞ்சொல்லப்பட்டவான்மா வொருசரீரத்தோடுங்கூடி ஜீவி க்குமுறைமையை யருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்டரு ளியது.

செறிந்திடுமுடலுண்மன்னிச் சேர்புலன்வாயில்பற் றி, யறிந்ததிலமுந்துமொன்று மறிந்துடாவறியுந்தன்மை, பிறிந்தடையஞ்சவத்தை பெருகியமலத்தாற்பேணி, புது ந்தனியதீதமுண்மை யுயிர்க்கெனவுணர்த்துமன்றே. (உ)

தொல்லைவினையாற் றுவக்குண்டுழலும்
பல்லுயிர்த்தன்மை பாரித்த னைத்தது.

வி - ம். செறிந்திடுமுடலுண்மன்னி. எ - து. கன்மத் துக்கீடாகச்செறிந்து கூடினசரீரத்திலே நிலைபெறாய்நின் று, — சேர்புலன்வாயில்பற்றி யறிந்ததிலமுந்தும். எ - து. பொருந்தத்தக்க விடயங்களை யிந்திரியங்களினாலும் பூதங் களினாலு மந்தக்கரணங்களினாலுங் சலாதிகளினாலுந் சுத்த தத்துவங்களினாலும்பொருந்தியறிந்துஅதுபவியாநிற்கும், — ஒன்றுமறிந்திடா. எ - து. இப்படியிந்தத்தத்துவங்களினாலே யறிந்து அதுபவிக்கச்செய்தேயு மிவையிற்றாலேயல்லோ வ நிகரோமென் றறியமாட்டாது, — அறியுந்தன்மைபிறிந்து. எ - து. அப்படிவிசுவவியாத்தனாய் நிற்கச்செய்தே யறிக ருவிகள் பதினாறுநீங்கி நின்றகருவிகளோடுங்கூடி, — அடை யஞ்சவத்தை பெருகியமலத்தாற் பேணியுறும். எ - து. ஒ

மூங்கிலே சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந்துரியாதீ
தமென்னப்பட்ட வைந்தவத்தைகளினு மிக்கவாணவத்தான்
மறைப்புண் டமுந்தாநிற்கும். இதுவன்றியும் இங்ஙனம்பொ
ருட்கூறிவந்த பதமிரண்டையும் ஒன்றுமறிந்திடாவறியுந்த
ன்மை பிறிந்தடையஞ்சுவத்தை பெருகியமலத்தாற் பேணியு
தும் என்றொருபதமாக்கி ஒன்றுமறிந்திடா, எ - கு. ஒன்
றுமறியாமற் கேவலப்பட்டுக் கிடக்கத்தக்கதாக அறிகருவி
களுநீங்கி அடைவே யவத்தைப்பட்டுவருமென்று வருகால
மாகப்பொருளுரைப்பினுமாம்.—தனியதீதமுண்மை. எ - து.
ஆன்மாவினியற்கையான சுபாவத்தைவிசாரிக்குமிடத்து ஜீ
விக்குங்கருவிகளெல்லாநீங்கி முற்கூறிய வானவமலத்தா
ன் மறைப்புண்டு மூலாதாரத்திலே பிரகிருதிதத்துவமுடம்
பாகக் கிடந்தமுந்துமதே யதீதமாம். இவைகளெல்லாம்யா
ர்க்கென்னில்,— உயிர்க்கெனவுணர்த்துமன்றே, எ - து. இ
ந்தமுறைமைக ளான்மாவுக்கென்று சிவாகமங்கள் சொல்
லாநிற்கும். எ - று.

து - ம். செறிந்திடுமு—லுண்மன்னி. எ - கு. கன்மத்
துக்கீடாகச்செறிந்து கூடின வுடம்பென்று பொருட்கூறிய
தேதென்னில் ஆன்மாக்கள் கன்மத்தைப் புசிக்குமிடத் தொ
வ்வொரு சரீரங்கனையெடுத்ததனோடுங்கூடிப் புசிக்கவேண்
டுகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம்.
சித்தியாரில். “உடல்விடாயோனிபற்றி.” என்றசெய்யுளி
ன் முடிவிலே. “இடருறுமுருவங்சன்மத் தளவினிலெடுக்
குமன்றே.” எ - ம். இந்நூலினும். “எண்ணரிதாய்.” என்
னுஞ்செய்யுளில் “இருவினையின்றன்மைகளுக் கீடானயா
க்கை யுண்ணலருளானண்ணி.” எ - ம். வருமதுகண்டு
கொள்க. இனி சேர்புலன்வாயில்பற்றி யறிந்ததிலமுந்தம்
எ - கு. ஆன்மாகூடியதுபவிக்கத்தக்க விடயங்களை யிந்

திரியங்களினாலும் பூதங்களினாலும் மந்தக்கரணங்களினாலும்
 கலாதிகளினாலும் சுத்தத்தத்துவங்களினாலும் மறிந்ததுபவிக்
 குமென்றதேதென்னில் அப்படி யான்மா விர்திரியங்களைக்
 கொண்டு விடயங்களைக் கொள்ளுமிடத்துப் பூதங்களினிட
 மாகநின் றறிகையினுலெனவறிக. அந்தக்கரணங்களினுலெ
 ன்றது மனது பற்ற ஆங்காரமெழுப்ப புத்திரிச்சயிக்க சித்
 தஞ் சிந்தித்ததெனவறிக. இனி கலாதிகளினு லறியவென்ற
 து காலங்கூட்டியும் நியதிவரைந்துங் கலை தொழிற்படுத்தி
 யும் வித்தை யறிவையெழுப்பியும் அராக மிச்சையையெழு
 ப்பியும் புருடன் போகவிச்சாவாகியும் பிரகிருதியழுந்து
 வித்தும் வருகையெனவறிக. இனி சிவத்தத்துவங்களினு லறி
 யவென்றது அவையிற்றைப் பிரேரிப்பிக்கையினு லெனவறி
 க. இனியொன்றுமறிந்திடா. எ - கு. அந்தத் தத்துவங்க
 ளினுலே கூடியறிந்து வருமிடத்து இவையிற்றாலேயல்லோ
 கூடியறிந்து வருகிறோமென் றுன்மாவறியமாட்டாதென்று
 பொருட்கூறியதேதென்னில் (ஆன்மா தத்துவங்களோடுங்கூ
 டினவிட மயக்கவறிவாகையாலே தன்செயலறுதி தோன்ற
 மல் யானெனதென்கிறமமதைபற்றிநிற்கையா லப்படிச்சொ
 ள்ளதெனவறிக. இனி யறியுந்தன்மைபிறிந்து. எ - கு.
 ஆன்மாவிசுவவியாத்தனாய் நிற்கச்செய்தே யறிகருவிகள்
 பதினாறுநீங்கி நின்றகருவிகளோடுங்கூடி யவத்தைப்படு
 மென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் ஆன்மா தத்துவமுப்
 பத்தாரோடுங்கூடி விசுவவியாத்தனாய் நிற்கச்செய்தே யவ
 த்தைப்படுமவதரத்து அறிகருவியாகிய சுத்தத்தத்துவமைந்
 தும் வித்தியாதத்துவமேழில் பிரகிருதித்தத்துவ நீங்கலாக
 கலாதிகளாறும் பூதங்களைந்தும் ஆகப்பதினாறு நீங்கிநின்ற
 கருவியிருபதம் தொண்ணூற்றாறு வகையில் வாயுக்கள்பத்
 தும் வசனாதிகளைந்தும் ஆக முப்பத்தைந்தோடுங் கூடிச்

சாக்கிரத்தில் முப்பத்தைந்துகருவியும் சொப்பனத்தி லிரு பத்தைந்து கருவியும் சுழுத்தியில் மூன்றுகருவியும் துரிய த்தி லிரண்டுகருவியும் அதிதத்தி லொருகருவியுமாக நிற்கை யா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அப்படியானாலு மவத் தைக்கு அறிகருவிகள்பதினாலும் நீங் துமென்பதொழிய வா யுக்கள்பத்தும் வசனாதிகளைந்தும் சாக்கிரத்தினுங்கூடி நிற் கச்செய்தே யவத்தையிற் கூடுமென்றதேதென்னில் அப்ப டிச்சாக்கிரத்திற் கூடிநின்றாலு மவத்தைக் கவைமேலிட் டி ஜீவிக்கையினாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அது வெங்ஙனையென்னில் அந்தத்தசவாயுக்களுக்குங் குணமாவ து பிராணவாயு மேனோக்கியும் அபானவாயு கீழ்நோக்கியும் வியானவாயுகலந்தும் உதானவாயுவிக்கியும் சமானவாயு சம டாக்கியும் நாகவாயுதம்மியுங் கூர்மவாயு கொட்டாவியுஞ் சோம்பும் கிரிகரவாயு கண்ணையிமைப்பித்தும் தேவதத்த வாயு நகைப்பித்தும் தனஞ்சயவாயு நாடிகளைத்திறப்பித்து டலை விக்கியும் வருமாகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறி க. இதற்கு. பி - ம். தத்துவசரிதையில். “செப்புமிடை பிங்கலைநற் சுழுமுனைகாந்தாரி திகழத்திசிங்நயவையு மலம் புடையும் புருட, னொப்பரியசங்கினியுங் குதமுமாகு மொருபத்திற்பிராணனபானன் பின்னும் வியான, தப்பிலு தானன்சமான னுகன்கூர்மன் றருகிரிகரன்றேவதத்தன் ற னஞ்செயனும்பத்தி, லொப்பினாசிகுதங்கலத்தல் விக்கல் சமந்தும்ம லுயர்சோம்புகண்ணேற்றல் நகைமலர்ச் சீவிக் கே.” எ - து. கண்டுகொள்க. அவையெல்லாம் விசுவவி யாத்தியில்லையோவென்னி லவையுண்டானாலு மான்மபோத மேலிட்டிநிற்கையா லவையடங்கியு மவத்தையி லான்ம போதமலத்தினாலேமறைந்து அடங்கிநிற்கையா லவைமேலி ட்டிநிற்குமென்ற தெனவறிக. அதற்குபோகமேதென்னில்

விசுவவியாத்தியிலடங்கினின் றியங்கின வாயுக்கள் அவத்தை
 நிலேமேலிட்டுப் பெருமூச்செறிந்து நின்று காரியப்படுமா
 கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. வாயுக்களப்படியா
 னாலும் வசனாதிக்களைந்தம் விசுவவியாத்தியிலு முண்டாயி
 ருக்க அவத்தையிலே மேலிட்டுநின்று ஜீவிக்குமென்ற தே
 தென்னில் விசுவவியாத்தியிலுங் கன்மேந்திரியமான வாக்
 காதிகளுக்கு விடயமாகநின்று ஜீவித்தாலு மவத்தைப்படு
 மவதரத்துஞ் சொப்பனத்தி லந்தவாக்காகிகணீங்கினாலும்
 வசனாதிக்கனின்று ஜீவிக் கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறி
 க. அஃதெங்ஙனையென்னில் ஆன்மா சொப்பனத்தான
 வவதரத்தும் இந்தப்பூதவுட லசைவற்றுக்கிடக்கச்செய்தே
 யு மொருவரோடுவைதும் வாழ்த்தியும் சிலவிடங்களுக்குப்
 போயு மீண்டுஞ் சிலபண்டங்களையிடுதலேற்றல் செய்தும்
 விசர்க்கித்தம் வீட்டித்தம் மைதுனம்பண்ணியும் சிறுநீர்
 போக்கியும் வருகையால் அவத்தையிலும் வசனாதியுண்டா
 கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. ஆகையாலவத்தை
 யில் வாயுக்களப்பத்தம் வசனாதிக்களைந்தம் மேலிட்டுநின்று
 ஜீவிக்குமென்பதை யநுபவத்தாற்கண்டுகொள்க. இனியடை
 யஞ்சவத்தைப்பெருகிய மலத்தாற்பேணியுறும். எ - கு. அ
 வத்தைகளினடைவே சாக்கிராவத்தைக்கு மூப்பத்தைந்து
 கருவியென்றும் சொப்பனாவத்தைக்கு இருபத்தைந்துகருவி
 யென்றும் சுழுத்தியவத்தைக்கு மூன்றுகருவியென்றும் து
 ரியாவத்தையில் இரண்டுகருவியென்றும் அதீதாவத்தையில்
 ஒருகருவியென்றும் பொருட்கூறியதற்கு. பி - ம். சித்தியா
 ரில். “சாக்கிரமூப்பத்தைந்து நுதலினிற்கனவுதன்னி, லா
 க்கியவிருபத்தைந்துகளத்தினிற்சுழுணைமூன்று, நீக்கியவித
 யந்தன்னிற் நுரியத்திலிரண்டுநாபி, நோக்கியதுரியாதீது நு
 வலின்மூலத்தினொன்றே.” எ - து. கண்டுகொள்க. அன்றி

யும் பெருகியமலம். எ - கு. மிக்கமலமென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் அந்தவாணவமல மொன்றாயிருந்துஞ் சர்வான்மாக்களையு மறைத்துநிற்கையாலு மநாதியேதொடங்கி மேலுமான்மவர்க்கமுள்ளமட்டு மந்தமலநீங்காதாகையாலு மப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இனிதனியதீதமுண்மை.எ-கு. கருவிகளொன்று மில்லை யென்றிருக்கப் பிரகிருதித்தத்துவமுடம்பாகக் கிடக்கிறதேயதீதமென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் அந்தப்பிரகிருதித்தத்துவ மற்றுள்ளகருவிகளைப்போல ஆன்மாவை விட்டும்பற்றியும் வாராமற் கேவலசகலமிரண்டினும் உயிருமுடலும்போலப் பிரிவற்றுநிற்கையாலப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அப்படியானால் தனியதீத மென்பானேனென்னில் அஃதாவது யாதாமொருவர் தனித்திருக்கிறார்களென்ற லவர்களுயிருமுடம்பு மிரண்டாயிருக்கவும் ஒருவனொன்றும் தனியொன்றும் பெயர்பெற்றாற்போல வெனவறிக. இதற்குமேல் “எண்ணவொன்றிலாததீதம்” என்னும் விருத்தத்துக்கெழுதுகிற துட்பத்தினுங்கண்டுகொள்க. இனியதீதத்தை யான்மாவுக்கு உண்மையென்பானேனென்னில் கருவிகளோடுங்கூடிநின்று ஜீவித்தவிடம் செயற்கையறிவாகையாலும் ஜீவிக்குங்கருவிக ணீங்கினவிட மியற்கையறிவாகையாலு மப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அப்படியான்மாவுக் கியற்கையான சுபாவமேயுண்மையென்பதற்கு. பி-ம். “கேவலந்தன்னுண்மை” எ-ம். “விஞ்சியசுபாவமலத்துடன் மேவுதல்” எ-ம். வருமதுநூல்களிலே கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாக்க ளொவ்வொருசரீரங் களிலே கூடி நிற்குமிடத் திந்திரியங்களோடுங் கூடிநின்று ஜீவிக்குமுறைமையு மப்படிநிற்கச்செய்தே யறிகருவிகணீங்கி யவத்தைப்படுமுறைமையு மதீதத்திற்கேவலாவத்தைக்கு

ஜீவிக்குங்கருவிகளெல்லாநீங்கி யாணவத்தான்மறைப்புண்டு
மூலாதாரத்திலே கிடக்குமுறைமையு மறிவித்தது. (உ)

இப்படியான்மாவென்பதொன் றுண்டாயிருக்கச்செய்
தே யதனையில்லையென்று உலகாயிதனிந்தப்பூததேகந்தானே
யறிகிறதென்றும் புத்தரில்மாத்தமீக னிந்திரியங்கடானே
யறிகிறதென்றும் மாயாவாதி பிரமத்தின்சந்நிதியிலே யந்
தக்கரணங்கடானே யறிகிறதென்றும் மீளவும் உலகாயிதன்
வாயுப்பூதந்தானே யறிகிறதென்றுஞ் சொல்லுவானேனெ
ன்று வினவின மாணவகளை நோக்கி யவரவரத்தங்களை ம
றுத்துக்காட்டிச் சிவனறிவிக்க வான்மாவே யிந்தவுடலிலே
நின்றறிகிறதென்னு முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெ
டுத்துக்கொண்டருளியது.

உருவுணர்விலாமையானு மோரொருபுலன்களாக
மருவிநின்றறிதலானு மனாதிகடம்மின்மன்னித்
தருபயனுகர்தலானு முயிர்சடமாதலானு
மருவினையுடலுளாவி யறிவினாலறியுமன்றே. (ங)

புகலுயிரில்லெனும் புறச்சமயத்தவர்
தகவிலுளையைச் சாற்றிமறுத்தது.

வி - ம். அப்படி யான்மாவென்பதொன்றில்லை யிந்த
ப்பூததேகந்தானே யறியுமென்கிற வுலகாயிதன் கருத்தை
மறுத் தருளிச்செய்கின்றது. உருவுணர் விலாமையானும்.
எ - து. இந்தச்சரீரமான னுறக்கமானபொழுதுஞ் சவமா
னபொழுது மறியாதபடியாலே யிவையிற்றைக்கொண்டறி
கைக் கொரு ஆன்மாவுண்டென் றறிவாயாக. அன்றியும் இர
ண்டாவது இந்திரியங்களறியுமென்ற மாத்தமீகன்கருத்தை
மறுத் தருளிச்செய்கின்றது.—ஒரொருபுலன்களாக மருவி
நின்றறிதலானும். எ - து. இந்திரியங்களுறக்கத்தினறியா

தபடியாலும் அன்றியுமிவை யொன்றறிந்த தொன்றறியாதப
டியாலு மிந்த விந்திரியங்களைக் கொண்டறிகைக் கொருஆ
ன்மாவுண்டென் றறிவாயாக. அன்றியு மூன்றாவது அந்த 3
க்கரணங்க ளறியுமென்கிற மாயாவாதிகருத்தை மறுத்தரு
ளிச்செய்கின்றது.—மனாதிகடம்மின்மன்னித் தருபய னுகர்
தலானும். எ - து. மனம் புத்தி யாங்காரஞ் சித்தமென்ன
ப்பட்ட அந்தக்கரணங்க ளொன்றையொன்றறியாதபடியா
லும் அன்றியும் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாதபடியாலும் இ
வையிற்றைக்கொண் டறிகைக் கொரு ஆன்மாவுண்டென்
றறிவாயாக. அன்றியும் நாலாவது வாயுப்பூத மறியுமென்
றுமீளவும் உலகாயிதன்சொன்ன கருத்தை மறுத்தருளிச்செ
ய்கின்றது.—உயிர்சடமாதலானும். எ - து. உறக்கத்தின்
கண் வாயுப்பூதமியங்கச்செய்தேயு மறிவற்றுக்கிடக்கையா
லு மிதனைக்கொண்டறிகைக் கொரு ஆன்மாவுண்டென்றறி
வாயாக. இங்ஙனமிவை யறியாதாதாகையால்,—அருவினை
யுடலுளாவி யறிவினாலறியுமன்றே. எ - து. கட்புலனுக்கு
த்தெரியா மலருபமா யிருக்கப்பட்ட கன்மத்தக்கீடாகவுண்
டான வுடம்பிலே நிற்கிறவான்மா கத்தாவின் நிருவருளி
னாலே யறிவிக்கவறிந்து ஜீவியாநிற்கும். எ - து.

இங்ஙன நாட்டப்பட்ட சமயிகளுக்கு. உ - ம். உரு
வுணர் விலாமையானும். எ - கு. இந்தப்பூததேகமானது
சவமானபொழுதறியாதென்றும் அன்றியும் உறக்கத்தின்
கண்வாயுப்பூதமறியாதென்றும் உலகாயிதன்கருத்தை மறு
த்ததற்கு. பி - ம். சிவஞானசித்தியாரில். “அறிவுபூதம
தென்னில்வேறு புறத்தறிந்தமைகண்டிலஞ், செறிவுதானு
டலத்தெனிற் சவமானபோதுடறேருமோ, குறிகொளாதுட
ல்வாயுவானது கூடிடாமைபினென்னினீ, பிறிதராதுயிர்நிற்
கஞான முறக்கமென்பிறவாததே.” எ - து. கண்டுகொள்

க. இனி ஓரொருபுலன்களாக மருவிநின்றறிதலானும். எ-கு. இந்திரியங்களறியாதென்றும் புத்தரில்மாத்திமீகன் கருத்தை மறுத்ததற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “கருவியுமொளியும் வேறு கண்டிடுங்கருத்துநிற்கப், பொருள்புணராமையாலே போதம்வந்தெழுவதின்றோ, மருவிடும்பொருளுண்டாக வந்தெழும்புத்தியானும், பொருளுளதாகுமாகப் போதமுமுள்ளதாமே.” எ - ம். “அறிவதைம்பொறியேயென்னி னுறக்கத்துமறிவாயாகு, மறிவதுமொன்றொன்றாக வொன்றொன்றாயறியுமென்னி, லறிவுகளொன்றையொன்றங் கறிந்திடா வைந்தையுங்கொண், டறிவதொன்றுண்டதான்மா வைம்பொறியறிந்திடாவே.” எ - து. கண்டிகொள்க. இனிமூன்றாவது மனாதிசுடம்மின்மன்னித் தருபயனுக்கர்தலானும். எ-கு. அந்தக்கரணங்க ளறியாதென்று மாயாவாதிகருத்தை மறுத்ததற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “வேறதாகுமுருவத்திலேபரம் வெளிப்படும்மெனவிளம்பினீ, யூறிலாவொரு சுவத்திலேயதுவு முண்டுகாணுணர்வதின்றுதான், மாறிவாயுவுமனாதிபானவையும் வந்திடாமையினினின்றெனி, னீறுதானுடையதாயதோபிரம மென்கொலோவியைபிறப்பதே.” எ - து. கண்டிகொள்க. இனி நாலாவது உயிர்சடமாதலானும். எ - கு. வாயுப்பூத மறியாதென்று உலாகாயிதனைமறுத்ததற்கு முற்பத்தத்திலே யிவனை மறுத்த உதாரணத்திலே கண்டிகொள்க. அன்றியும் உயிர்சடமாதலானும். எ-கு. பிராணவாயுவென்று பொருட்படுத்தி அகச்சமயத்திற் சங்கிராந்தவாதி என்பாருமுளர். அதற்கிந்தச்செய்யுளின் கருத்து “புகலுயிரில்லெனும் புறச்சமையத்தவார், தகவிலுளையைச் சாற்றிமறுத்தது என்று புறச்சமயிகளத்தத்தை மறுக்கையினாலே யது வத்தமல்ல வெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாவென்ப தொன்றில்லையென்று சொல்லுகிற உலகாதிதன் மாத்தியீகன் மாயாவாதி இவர்கள் மூவரத்தத்தையும் மறுத்து மாணவசுநேரோக்கி யான்மாவுண்டென்று நாட்டி யிந்தவான்மாவுஞ் சிவனறிவிக்க வறிந் திந்தவுடலிலேநின்று ஜீவிக்குமென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (௩)

அப்படிச்சிவனறிவிக்க வான்மாவறியுமென்பது பொருளல்ல ஆன்மா தானேயல்லவோவறிந்து ஜீவித்துநிற்குமென்கிற அவிசாரவாதியையும் அதுவல்ல ஆன்மாவுக்கறிவில்லையென்கிற சங்கிராந்தவாதியையும் அதுவல்லவான்மாவுக் கிந்திரியங்க ளறிவைக்கொடுக்குமென்கிற சிவசமவாதியையும் அதுவல்ல ஆன்மாவுக்கென்ன வோர்சிற்றறிவுஞ் சற்றுமில்லை சிவ னறிவுகொடுத்தறிவித்தா லறியுமென்கிற பரிணாமவாதியையு மறுத் தருளிச்செய்வா னெடுத்தாக்கொண்டருளியது.

அறிவெனில்வாயில்வேண்டா, வன்றெனில்வைதா மென்னை, யறிவதைபுதவுமென்னிலசேதனமவைதாமெல்லா, மறிபவனறியுந்தன்மையருளுவனென்னிலான்மா, வறிவிலாதாகுமீச னசேதனத்தளித்திடானே. (௪)

உயிருளதென்னு முட்சமயத்தவர்

செயிருறுமொழியைத் தெரிந்துசெப்பியது.

வி-ம். அப்படிச்சிவனறிவிக்கவேண்டா ஆன்மாதானே யறியுமென்கிற ஈஸ்வரவிகாரவாதியை மறுத்தருளிச்செய்கின்றது. அறிவெனில் வாயில்வேண்டா. ஏ - து. அப்படியான்மாவை யறிவென்பையாமாகில் ஒன்றையறியுமிடத்து இந்திரியங்களைக்கொண் டறியவேண்டுவதில்லையாம். ஆகையாற் றற்சுதந்தரமாயறிகிறவ னல்லவென்பதுகருத்து. அ

ன்றியும் இரண்டாவது ஆன்மாவை யறிவல்லவென்கிற சங்கிராந்தவாதியை மறுத்தருளிச்செய்கின்றது.— அன்றெனிலவைதாமென்னை. எ - து. ஆன்மாவை யறிவல்லவென்பையாமாகில் அந்தவீர்திரியங்களா லிவனுக்கொருபயனுமில்லையாகவேண்டும். ஆகையா லிவனுக்கறிவில்லையென்னவுமொண்ணாதென்பதுகருத்த. அன்றியும் மூன்றாவது இந்திரியங்க ளான்மாவுக் கறிவைக்கொடுக்குமென்ற சிவசமவாதியை மறுத் தருளிச்செய்கின்றது.— அறிவதை யுதவுமென்னி லசேதனமவைதாம். எ - து. இந்திரியங்க ளான்மாவுக் கறிவைக்கொடுக்கு மென்பையாமாகிற் சேதனமாயுள்ளவான்மாவுக்கு அசேதனமாயுள்ளவிந்திரியங்களறிவைக்கொடுக்கமாட்டாது. ஆகையா லிந்திரியங்களைக்கொண்டு ஆன்மாவறியுமென்பது சருத்து. இனிநாலாவது ஆன்மாவுக்கென்னவோர் சிற்றறிவுதானுமில்லை சிவனறிவுகொடுத்தா லறியுமென்ற பரிணமவாதியை மறுத்தருளிச்செய்கின்றது.— எல்லாமறிபவனறியுந்தன்மை யருளுவனென்னிலான்மாவறிவிலாதாகும். எ - து. சர்வத்தையு மொருநிகழ்ச்சியா யறிகிற சிவன்றானே யான்மாவுக் கறிவைக்கொடுப்பென்னுநீசொல்லில் முன்பான்மாவுக்குச் சிற்றறிவுதானுமில்லையாக வேண்டும். அப்படியான்மாவுக்கு முன்பு அறிவுண்டாமாகில் சிவனறிவிக்கவேண்டுமோ வென்று நீசொல்லில்,— ஈசனசேதனத்தளித்திடானே. எ - து. சிவனறிவுள்ளமுதலுக் கறிவைக்கொடுப்பதொழிந்து அறிவில்லாத கடபடாதிகளுக் கறிவைக்கொடான். எ - து.

உ - ம். இங்நனங்கூறப்பட்ட சமயிகள்மதமு மதற்குமறுப்புஞ் சங்கற்ப நிராகரணத்திலே காட்டுதும். ஈஸ்வரவவிகாரவாதி ஆன்மாவை யறிவென்றதற்கு. பி - ம். “ பஃருளைக்கடத்தி னுள்விளக்கேய்ப்ப - வறிவுளதாகு முரு

வுறுமுயிர்கள்.” எ - து. அவன்மதத்திலே கண்டுகொ
ள்க. அப்படியான்மா வறிவல்லவென் றவனை மறுத்ததற்கு.
பி - ம். “இருந்துன்கேள்வி திருந்திடுமுயிர்க - னறிவெனி
ல்வாயிற் பொறிபுலனென்னை - மற்றலைபற்றி யுற்றறிந்திடு
தலி - னறிவெனவழங்கு முயிரொனவுரைத்தல் - காணுங்கண்
ணின்ன கைகொடுத்தவிப் - பூணும்பொருளின்பெயர்பல
புகற - லென்னுங்கிளவி தன்னொடுத்தருமே.” எ - து. அவ
ன்மறுப்பிலே கண்டுகொள்க. இனி யிரண்டாவது ஆன்மா
வை யறிவல்லவென்று சங்கீராரந்தவாதி சொன்னதற்கு.
பி - ம். நீங்காதொளிர்நாயர் வினக்கெனநிற்கு - மளப்புறு
மறிவின்று.” எ - து. அவன்மதத்தில் கண்டுகொள்க. இ
னியான்மாவுக் கறிவுண்டென் றவனைமறுத்ததற்கு. பி - ம்.
“இன்றுனதுரையி னன்றியுயிரொளிர் - தீபம்போலத் தாபந்
தரிவிருள் - செறியுந்தன்மைபெ னறிவிலதாகி - யொளியெ
னவுரைத்த தெளிவதற்கேதாம்.” எ - து. அவன்மறுப்பிலே
கண்டுகொள்க. இனி மூன்றாவது இந்திரியங்க ளான்மாவுக்க
றிவைக் கொடுக்குமென்று சிவசமவாதி சொன்னதற்கு.
பி - ம். “பாசமைம்புலன் றேசுறவுணர்த்தப் - பசுத்தனி
ஞானம் புசித்திடுமன்றே.” எ - து. அவன்மதத்தில் கண்டி
கொள்க. இனி இந்திரியங்க ளான்மாவுக்கறிவைக்கொடுக்க
மாட்டாதென் றவனைமறுத்ததற்கு. பி - ம். “பொறிபுலன்
ருளோவறியா.” எ - து. அவன்மறுப்பிலே கண்டுகொள்க.
இனி நாலாவது ஆன்மாவுக்குச் சிற்றறிவுதானு மில்லை சிவ
னறிவு கொடுத்தாலல்ல தறிவில்லையென்று பரிணாமவாதி
சொன்னதற்கு. பி - ம். “அறிவோன்றானு மறிவிப்போனு
மறிவாயறிகின் றோனுமறிவுறு - மெய்ப்பொருடானும் வியந்
திதுவெனப்படு - மப்பொருளியாவு மவனையென்றும்” எ - து
அவன்மதத்திலேகண்டுகொள்க. இனி யான்மாவுக் கநாதி

யே சிற்றறிவுண்டென் றவனைமறுத்ததற்கு. பி' - ம். “அறிவொன்றில்லோர்க் கிறையருளுதவல் - பிறிவறிவரியசெறியிருளிடத்தோ - ரந்தகர்காணவந்தோரெம்மை- நீவிருங்காணவேனுமென்றங் - கெடுத்தொருதிபங்கொடுத்ததையொக்கு- மிச்செயற்கிறைவன் கொச்சையனன்றே.” எ - து. அவன் மறுப்பிலே கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாதானே யறியுமென்ற அலிகாரவாதியையும் ஆன்மாவுக்கென்னவோ ரறிவில்லையென்ற சங்கிராந்தவாதியையும் ஆன்மாவுக்கு இந்திரியங்கள் நிறைக் கொடுக்குமென்ற சிவசமவாதியையும் ஆன்மாவுக்குச் சிற்றறிவுதானுமில்லை சிவனறிவித்தாலறியுமென்ற பரிணாமவாதியையும் மறுத்தருளிச்சிற்றறிவாயுள்ள வான்மாவுஞ் சிவனறிவித்தா லறியுமென்னு முறைமையறிவித்தது.(ச)

அப்படி யான்மாவுக்கென்ன வோரறிவுண்டாமாகி லப்படியறிவிக்கின்றசிவனை யிவனாலறியப்படாதோ வென்கின்ற பரிணாமவாதியைஞ் சிவனையான்மாவால் ஒருகாலத்தினு மறியப்படாதென்கின்ற பாடாணவாதியையு மறுத்து ஆன்மாவந்திரியங்களுடனேகூடியறியு மறிவால் அசுத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யறியுமதொழிந்து சிவனையறியமாட்டாதென்னு முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அறிவினாலறிந்தயாவு மசத்தாதலறிதியென்று, மறிவினாலறிவொணுதாலாவதொன்றின்மைதொன்மை, யறிவுதானென்றைமுந்தியதுவதுவாகக்காணு, மறிவுகாணசத்துமற்ற தறிவினுக்கறியொணுதே. (ரு)

பொறியாலுயிரறி பொருளசத்தந்த
வறிவாலமலனை யறிவறிதென்றது.

வி - ம். ஆன்மாவைச் சிவனறிவித்தாலு மிந்தஆன்மா வுக்கறிவுண்டாமாகி லந்தச்சிவனை யிவனாலறியப்படாதோ வென்கிற பரிணமவாதியை மறுத் தருளிச்செய்கின்றது. அறிவினாலறிந்தயாவு மசத்தாதலறிதி. எ - து. ஆன்மபோ தத்தாற் சுட்டியறியப்பட்ட பொருள்களெல்லா மசத்தா யழிந்துபோகிற துண்மையென்றறிவாயாக. ஒகோ! வாக்கு மனாதீத கோசானுயிருக்கப்பட்டசிவனை யிவனாலறியப்படு மோவென்ற பாடாணவாதியைநோக்கி மறுத்தருளிச்செய்கி ன்றது.— என்றமறிவினாலறிவொணாதாலாவதொன்றின்மை. எ - து. இந்தப்பெத்தத்திலொழிந்து முத்தியினு மிவன் சி வனையறியானாமாகி லந்தவான்மாவுக் கொருபயனுமில்லை யாம். அப்படிச் சொல்லுகிறதென்ன முற்பதத்திலே யான்ம போதத்தா லறியப்பட்டதெல்லா மசத்தாயழிந்துபோமெ ன்றுசொல்லி இப்பொழு திவனாற்சிவனையறியப்படாதாமாகி லிவனுக் கொருபயனுமில்லை யென்பானெனென்று மீளவுங் கேட்ட பரிணமவாதியை மறுத்தருளிச்செய்கின்றது.—தொ ன்மையறிவுதா னென்றைமுந்தி யதுவதுவாகக்காணு மறிவு காணசத்து. எ - து. பழையவான்மபோதமானது இந்தி ரியங்களுடனேகூடி யந்தவிடயந்தானாய் முற்பட்டுநின்று கா ன்கிற வறிவைகாண் அசத்தா யழிந்துபோமென்றோம். ஆனாற் பின்னையெங்ஙனையென்னில்,— மற்றதறிவினுக் கறி யொணாதே. எ - து. (மற்றுவினைமாற்று) அந்தஞானமான திந்த விந்திரியங்களோடுகூடி யறியுமறிவா லறியப்படாது எ - து.

து - ம். அறிவினாலறிந்த யாவுமசத்தாதலறிதி. எ-ரு. அப்படிச் சிவனறிவித்து நிற்கச்செய்தேயு மான்மபோதத்தா லறிகிறதெல்லா மசத்தாமென்று பரிணமவாதியை மறுத்த தேதென்னில் சிவனறிவிக்கச்செய்தேயு மான்மாவாலப்படி

யறிவிக்கிற சிவனை யறியப்படாதென்ற தெனவறிக. இதற்கு
 பி - ம். சித்தியாரில். “அன்னியமிலாமையானு மறிவினுணி
 ற்றலானு, முன்னியவெல்லாமுண்ணின் றுணர்த்துவனாதலா
 னு, மென்னுதியானென்றோது மிருஞ்செருக்கறுத்தலானுந்,
 தன்னறிவதனற்காணுந் தகைமையனல்லனீசன்.” எ - து.
 கண்டுகொள்க. இனி யிரண்டாவது என்று மறிவினாலறி
 வொனாதா லாவதொன்றின்மை. எ - கு. முத்தியிலுஞ் சி
 வனை யான்மாவாலறியப்படாதாயி னிவனுக்கொரு பயனுமி
 ல்லையென்று பாடாணவாதியை மறுத்ததற்கு. பி - ம். சங்
 கற்ப நிராகரணத்தில். “காட்சியென்னக் காணத்துயர - மா
 ட்சியைமுத்தி யெனவகுத்துகாக்கிற் - கரணபாவ மரணங்
 கருமர-மேய்ந்தவர்முத்திசேர்ந்தவரன்றே - ய்னையகதிக்கோ
 ர் முனைவரும்வேண்டா - தனிதருதுயர மெனுமிதுதிடமே -
 பாடாணத்திற் கூடாமுத்தி.” எ - து. கண்டுகொள்க.
 இனி மூன்றாவது தொன்மை யறிவுதானென்றைமுந்தி யது
 வதுவாகக்காணு மறிவுகாணசத்து என்று மீளவும் பரிணாம
 வாதியை மறுத்ததற்கு. பி - ம். முற்செய்யுளி லிரண்டாம்
 பதத்தில். “அறிவதையுதவுமென்னில சேதனமவைதாம்.”
 எ - து. கண்டுகொள்க. இனி நாலாவது மற்றதறிவினுக்
 கறியொணாதே. என்றதை அந்தஞானமான திந்திரியங்க
 ளோடுங்கூடி யறியுமறிவா லறியப்படாதென்றதற்கு. பி-ம்.
 திருவாசகத்தில். “அனைத்துலகுமாய் நின்னையைம்புலன்கள்
 காண்கிலா,” எ - ம். காளத்தியந்தாதியினும். “நிறைந்தெ
 ன்குநீயேயாய் நின்றாலுமென்று, மமைந் தைம்புலன்காண
 வாராய்”. எ - ம். கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாவுக்குச் சிற்றறிவுண்டாமா
 கில் தன்னையறிவிக்கிறசிவனை யவனறியானேவென்ற பரிணா
 மவாதியையும் ஆன்மாவா லொருகாலத்தினுஞ் சிவனையறிய

ப்படாசென்ற பாடாணவாதியையும்றுத்துப் பெத்தமொழி
யமுத்தியினுமான்மாவறிந்ததுபவியாதபொழுது அவனுக்கொ
ருபயனுமுண்டாகாதென்னு முறைமையையறிவித்தது. (௫)

அப்படியசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யான்மபோதத்தா
லறியப்படுமோவென்று பரிணமவாதி யாசாரியரை வினவ
வப்பொழுது ஈஸ்வரவலிகாரவாதிவந்து அசத்தாகிய பிர
பஞ்சத்தை யான்மாவறியாமற் பின்னை யறிக்கிறதென்று
கேட்க அப்படியல்ல பிரபஞ்சத்தையறிகிறது சிவனையறி
வெனென்று மீளவும் பரிணமவாதிசொல்லுகையும் அதனைய
ல்லவென்றுமறுத் திந்திரியங்களறியுமென்று சங்கிராந்தவா
திசொல்லுகையும் அதனையல்லவென்றுமறுத் தான்மாவுமி
ந்திரியங்களுங்கூடி யறியுமென்று சிவசமவாதி சொல்லு
கையும் அதனையல்லவென்று ஆன்மாவுமருளுங்கூடி யறியு
மென்று ஈஸ்வரவைக்கியவாதிசொல்லுகையும் அதனையல்ல
வென்று அருளுமிந்திரியங்களுங்கூடி யறியுமென்று சைவ
ர்சொல்லுகையுமான வவதரத்து இவர்க ளொருவர்க்கொ
ருவர்மாறுபாடாகச் சொல்லுகிறவிதிலே யசத்தாகிய பிர
பஞ்சத்தை யறிகிறதுதா னெந்தவறிவென்று ஆசாரியரை
நோக்கி மாணவகன்வினவினவவதரத்து இவர்களாறுபேறு
ஞ்சொல்லுகிற வத்தங்களெல்லாஞ் சித்தாந்தத்துக்கு வா
ராநென்று அவரவர்சொல்லப்பட்ட வத்தங்களெல்லாவற்
றையு மறுத்துக்காட்டி யருளிச்செய்வானெடுத்துக்கொண்
டருளியது.

எவ்வறிவசத்தறிந்த தெனிலுயிரறியாதீச
னவ்வறிவறியானல்ல தசேதனமறியாதாவி
செவ்வியகருவிகூடித் தெரிவுறுதருளிற்சேரா,
வொவ்வீருவகையதென்னிலொளியிருளொருங்குருவே

அந்தவசத்தை யசத்தென்றறிந்த
தெந்தவறிவென் றியம்புகவென்றது

வி - ம். எவ்வறிவசத்தறிந்ததெனில், எ - து. இந்த
ச்சமயிகளாறுபேருஞ் சொல்லுகிறவிதிலே யசத்தாகியபிர
பஞ்சத்தை யறிகிறது எந்தவறிவென்று நீகேட்குரூயாமாகி
ல்,—உயிரறியாது. எ - து. அசத்தை யான்மாவாஸநியப்
படாது. அதுவேனென்னில் ஆன்மா தனக்கென்ன ஓரறிவி
லாதபடியாலே பிரபஞ்சத்தைத் தானாகவறியமாட்டாதாகை
யாலெனவறிக. அன்றியும்,— ஈசனவ்வறிவறியான். எ-து.
சிவனுக்கு மப்படி யறிகிறவறிவில்லை. அதுவேனென்னில்
அவனெங்கும் பூரணனாயிருக்கைபாலே யவனுக்கொன்றை
யுஞ்சுட்டி யறியவேண்டிவதில்லையாகையா லெனவறிக.—
அல்லதேசேதனமறியாது. எ - து. அவையிரண்டையுமன்
றி யிந்திரியங்களுந் தானாக வறியமாட்டாது. அதுவேனெ
ன்னில் அவை ஜடமானபடியாலே தானாக வறியமாட்டாதா
கையா லெனவறிக. அன்றியும்,— ஆவி செவ்வியசுருவிகூடி
த்தெரிவுறுது. எ - து. ஆன்மாவு நேர்பட்டசுருவிகளு
ங்கூடி யறியமாட்டாது. அதுவேனென்னில் ஆன்மாதன
க்கென்ன வோரறிவில்லாதபடியாலு மிந்திரியங்கள் ஜடமா
னபடியாலுந் தம்மிற்கூடி யறியமாட்டாதாகையா லெனவ
றிக. அன்றியும்,— அருளிற்சேரா. எ - து. ஆன்மா வரு
ளோடுங்கூடி யசத்தை யறியவேண்டிவதில்லை. அதுவேனெ
ன்னி லான்மா வருளோடுங்கூடினவிட முத்திக்கேதுவாகை
யா லசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யறியவேண்டிவதில்லையா
கையாலெனவறிக. அன்றியும்,— ஒவ்விருவகையதென்னில்.
எ - து. இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த வொழுங்கிலே பதிபசுபா
சமுன்றினுள்ளும் வொவ்வொன்றாக வறியுமென்று மிவ்விர
ண்டாக வறியுமென்றுஞ் சொல்லிவந்தவகையி லொழிந்துள்

ளவருளு மிந்திரியங்களுங்கூடி யசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யறியுமென்னில் அப்படியறியாது. அதுவேனென்னில்,—ஒளியிருளொருங்குறவே. எ-து. ஒளியாகியஞானமு மிருளாகிய வஞ்ஞானமு மோரிடத்திற்கூடிநில்லாதாகையால். எ-று.என்னவே சிவன்றோய்வறநின்றுணர்த்த வான்மா பிரபஞ்சத் தோடுங்கூடி யறியுமென்பது கருத்து. இதற்கு. பி - ம். இந்நூலிலே “தனக்கெனவறிவ்லாதான் ருனியையறிந்துசாரான், தனக்கறிவிலாதவாயி ருனறியாதுசாரா, தனக்கெனவறிவிலாதான் றத்துவவன்னரூபன், தனக்கெனவறியானுலிச் சகலமுதுருகந்தானே. எ - து. கண்டுகொள்க.

உ - ம். இந்தச்சமயிக ளாறுபேருடைய மதத்துக்கு மறுப்புக்குமுண்டானபிரமாணங்கள் சங்கற்பநிராகரணத்தில்காட்டுதும். அவைவருமாறு. இச்செய்யுளின் முதற்பதத்திலே அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை உயிரறியுமென்று ஈஸ்வரவிகாரவாதசொன்னதற்கு. பி - ம். “பஃனுளைக்கடத்தினுள் விளக்கேய்ப்ப - வறிவுளதாகு முருவுறுமுயிர்கள் - கண்ணுலோசையுங் கரணமுங்கருத - வொண்ணுதென்னு முணர்வுடைமையினு- லவ்வப்புலன்சட்கவ்வப்பொறிகள்- செவ்விதினிறுவிச் சேர்ந்தவைநுகரும்” எ - து. கண்டுகொள்க. அசத்தை யுயிரறியாதென்று அவனைமறுத்ததற்கு. பி - ம். “அவ்வப்புலன்கட் கவ்வப்பொறிகள் - செவ்விதினிறுவலினறிவெனச்செப்பினை- யறிவிலாமைகண்டனமனைபுலற்குப்- பொறிகளேவலினறிவொடுபொருந்திற் - கண்டதோர்பொறியாற் கொண்டிடவேண்டும்.” எ - து. கண்டுகொள்க. இனியசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சிவனறிவெனன்று இரண்டாவது பரிணமவாதசொன்னதற்கு. பி - ம். அறிவோன்றானு மறிவிப்போனு - மறிவாயறிகின்றோனுமறிவுறு - மெய்ப்பொருடானும் வியந்திதுவெனப்படு - மப்பொருளியாவு மவ

னையென்றும்.” எ - து. கண்டுகொள்க. இனி யசத்தைச்
 சிவனுக் கறியவேண்டுவதில்லையென்று அவனை மறுத்ததற்கு.
 பி - ம். “தனக்கெனிலஃது மிசைப்பதொன்றன்றே - தன்
 போலறிஞருந் தலைவருமில்லான் - மின்போனிலையவேண்ட
 லும்பழுதே.” எ - து. கண்டுகொள்க. இனியசத்தாகிய பி
 ரபஞ்சத்தை மிந்திரியங்களறியமென்று மூன்றாவதுசங்கிரா
 ந்தவாதிசொன்னதற்கு. பி-ம். “பூட்டைப் - பலவகையு
 றுப்பு மிலகியதொழில்பொ-லைம்பொறிபுலன்க ளின்புறுமன்
 றே.” எ - து. கண்டுகொள்க. அப்படி மிந்திரியங்களாற்
 பிரபஞ்சத்தையறியப்படாதென்று அவனை மறுத்ததற்கு. பி-ம்.
 “புலனைம்பொறியினிலவிடுமென்றனை - யஞ்சுமொருகாற்றுஞ்
 சாதறிதம் - கழிவென்று.” எ - ம். “இதுவேயல்லது கதுமெ
 னவிருசெவி - யிருகூற்றொருகாற்றெரியாத்தன்மைவந் - தெ
 ய்துமனாதி மெய்யுயிர்ச்செயலுந் - தனக்கிலதொருவர்க்கென
 த்தெள்கிலையே.” எ - ம். கண்டுகொள்க. இனியசத்தாகிய
 பிரபஞ்சத்தை யான்மாவு மிந்திரியங்களுங்கூடி யறியுமெ
 ன்று நாலாவது சிவசமவாத்சொன்னதற்கு. பி - ம். “பா
 சமைம்புலன்றேசுறவுணர்த்தப் - பசுத்தனிஞானம் புசித்திடு
 மன்றே.” எ-து. கண்டுகொள்க. அப்படியவையிரண்டுங்கூடி
 னாலு மசத்தாகியபிரபஞ்சத்தை யறியமட்டாதென் றவனை ம
 றுத்ததற்கு. பி-ம். “அந்நியமறியா மன்னுயிர்பொறிபுலன்-ரு
 னோவறியா.” எ - து. கண்டுகொள்க. இனியசத்தாகிய பிர
 பஞ்சத்தை யருளுமான்மாவுங்கூடி யறியுமென்று ஐந்தாவ
 து ஈஸ்வரவைக்கியவாதி சொன்னதற்கு. பி - ம். “உலகத்-
 தாயவனுயிர்க்கு மாயையினருளா - னிருவினைத்தொகையி
 னுருவினைத்தருமாற் - கருமுகிலடராவிரிதருகதிர்போன் - ற
 றிவாமுயிரிற் பிறியாதேயும்.” எ - து. கண்டுகொள்க. அப்
 படி யருளு மான்மாவுங் கூடினவதரந்தானே முத்தியா

மென் றவனை மறுத்ததற்கு. பி - ம். “அறிவிற்கறிவு செறிய வேண்டின்றே - யுண்மையிலிருமையு மொளியேயெனிலொரு - தன்மையாகமுன் சாற்றினரிலரே”. எ - து. கண்டு கொள்க. இனி யசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யருளு மிந்திரியங்களுங்கூடி யறியுமென்று ஆரூவது சைவர் சொன்னதற்கு. பி - ம் “அண்ணல் - கலைமுதலாக நிலவியகருவியை - விளக்கெனவுதவுந் துளக்கறப்பொருந்தி.” எ - து. கண்டு கொள்க. அப்படியல்ல இந்திரியங்க ளான்மாவோடிசம்பந்தமொழியச் சிவனோடிசம்பந்தமில்லையென்று அவனாமறுத்ததற்கு. பி - ம். “மலமிருணினாயொளி - தானமர்விளக்கிற்றகுமிருட்கலாதிக - ளீனமிலிவனிடத் தெவ்வாறிசைந்தன.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யுறியறியுமென்ற ஈஸ்வரவவிகாரவாதியையுஞ் சிவமறியுமென்ற பரிணாமவாதியையு மிந்திரியங்க ளறியுமென்ற சங்கிரந்தவாதியையு மான்மாவுமிந்திரியங்களுங்கூடி யறியுமென்ற சிவசமவாதியையு மான்மாவுமருளுங்கூடி யறியுமென்ற ஈஸ்வரவைக்கியவாதியையு மருளுமிந்திரியங்களுங்கூடி யறியுமென்ற சைவராயு மறுத்தமுறைமையை யறிவித்தது.(சு)

இங்ஙனம் பிரபஞ்சகாரியப்பட்டுநிற்கிற வான்மாவை முற்கூறியவிருத்தங்களில் அறிவென்ற சமயிகளையுமறுத்தீர் அறிவல்லவென்ற சமயிகளையு மறுத்தீர் பின்னையிதனையே தென்று சொல்லப்படும் சத்தாகிய வறிவனென்று சொல்லப்படுமோ அசத்தாகிய வறியாதவனென்று சொல்லப்படுமோவென்று வினவின மாணவகளை நோக்கி யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

சத்திதுவென்றசத்துத் தானறியாதசத்தைச்
சத்தறிந்தகலவேண்டா, வசத்திதுசத்த்தென்றோர்
சத்திருளொளியலாக்கண் டன்மையதாமசத்தைச்
சத்துடனினுநீக்குந் தன்மையாற்சதசத்தாமே. (எ)

சத்தசத்தறியா தம்மில்வ்விரண்டையு
முய்த்தறிவதுசத சத்தென்றுநாத்தது.

வி - ம். சத்திதுவென் றசத்துத்தானறியாது. எ-து.
சத்தாகியசிவத்தை யிதுசிவமென்று அசத்தாகிய பாசங்க
ளறியமாட்டாது,—அசத்தைச்சத்தறிந்தகலவேண்டா. எ-து.
அசத்தாகியபாசங்கள் சிவத்தைப்பொருந்தாதபடியாலே ய
வையிற்றைச்சத்தாகியசிவம் இதுபொல்லாதென்றறிந்து நீ
ங்கவேண்டுவதில்லை. ஆகையால்,— அசத்திதுசத்த்தென்றோ
ர்சத்து. எ - து. அசத்தாகிய பாசத்தோடுகூடினபொழுது
அந்தப்பாசந்தானாய்நின்றறிந்துஞ் சத்தாகியசிவத்தோடுங்கு
டினபொழுது அந்தச்சிவந்தானாய்நின்றறிந்தும் இங்ஙனமி
வையிரண்டோடுங்குடி யறிந்துவருகிறவான்மாவு மறியுஞ்
சத்தாம்.) அதென்போலவென்னில்,— இருளொளியலாக்
கண்டன்மையதாம். எ - து. இருளோடுங்குடி யந்தவிரு
ள்தானாய்நின்று விழித்தும் ஒளியோடுங்குடி யந்தவொளி
தானாய்நின்றுவிழித்து நின்றகண் ணவ்விருளுமொளியும
ல்லாதுநின்ற தன்மைபோல வான்மாவு மந்தச்சத்து மிந்த
வசத்துமன்றித் தனித்தொருமுதலாய்நிற்குமான லிந்தவா
ன்மாவைச் சத்தென்றுசொல்லலாமோ வசத்தென்று சொ
ல்லலாமோ வென்னில்,— அசத்தைச் சத்துடனினுநீக்கு
ந்தன்மையாற் சதசத்தாமே. எ - து. முன்புகூடிநின்ற பா
சங்களைச் சிவத்தோடுங்குடிநின்று நீக்குமுறைமையாலே

யான்மாவுக்குச் சதசத்தனென்கிறதே யியல்பாம். எ - று.
என்னவே அறிவித்தாலறிவனென்பதுகருத்து.

து - ம். சத்தாகிய சிவத்தை யசத்தாகியபாச மறியா
தென்ற தெங்ஙனேயென்னில் உடலுமுயிருங் கூடியிருந்து
ஜீவிக்கச்செய்தேயு முயிரையுடலறியா திருந்தாற்போல வெ
னவறிக. அசத்தாகிய பாசத்தைச் சத்தாகிய சிவனறிந் தகல
வேண்டாவென்றது இந்திரஜாலங் காட்டுமவனை யது பிரமி
ப்பிக்கமாட்டாதாற்போலப் பாசங்கள் ஜடமானபடியாலே
சிவனை மறைக்கமாட்டாதாகையா லவனுக்கிதையறிந் தகல
வேண்டாவென்றதெனவறிக. ஆன்மாவை யிருளுமொளியு
மல்லாத கண்ணின்றன்மைபோலவென்றது தானாகவறிகிற
வனுமல்ல அறிவித்தா லறியாமலிருக்கிறவனுமல்ல வென்ற
தெனவறிக. சதசத்தென்றது சிவனறிவித்தா லான்மாவறிவ
னென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் "அறிந்திடு
மான்மாவொன்றை யொன்றினாலறிதலானு, மறிந்தவைமற
த்தலானு மறிவிக்கவறிதலானு, மறிந்திடுந்தன்னையுந்தா னறி
யாமையானுந்தானே, யறிந்திடுமறிவனன்றா மறிவிக்கவறிவ
னன்றே." எ - று. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மா வறியும்பகுதிக்குரியவ
னோ வறியாப்பகுதிக் குரியவனோவென்று வினவின மாண
க்கனேநோக்கி இவன்றானாகவறிகிறவனுமல்ல சிவனறிவிக்க
வறியாமலிருக்கிறவனுமல்ல வொளியோடுகூடிக்கண்டகண்
போல வருளோடுங்கூடி யறியுமென்னு முறைமையை யறி
வித்தது. (எ)

அப்படியான்மா விருளுமொளியுமல்லாத கண்ணினது
தன்மைபோலே யிருக்குமென்ற திருஷ்டாந்தத்தினால் விள
க்குக்காட்டக் கண்கண்டதுகொண்டே சிவனறிவுகொடுத்

தாலறிகிறதொழியத் தனித்தறிவில்லையென்ற பரிணமவாதி யைமறுத்து ஆன்மாவுக்குச் சிவனறிவிக்கவறிந்தாலுஞ் சிற் றறிவுண்டென்னு முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்தி னுக்கொண்டருளியது.

கண்ணொளிவிளக்களித்துக் காட்டிடுமென்னின்மு ன்னங், கண்ணொளியொன்றுமின்றும் விளக்கொளிகலந் தவற்றைக், கண்ணொளியகலநின்றே கண்டிடும்வேறுகா ணாக், கண்ணொளிவிளக்கின்சோதி கலந்திடுங்கருத்தொ ன்றன்றே. (அ)

அற்றமிலுயிர்க்கறி விலையெனலடாது

சிற்றறிவென்றுமுண் டென்றுசெப்பியது.

வி - ம். கண்ணொளிவிளக்களித்துக் காட்டிடுமென்னில், எ - து. கண்ணினது பிரகாசத்தையும் விளக்குக்கொடுத்துக் காட்டிடுமென்று நீ சொல்லில்,—முன்னங்கண்ணொளியொன் றுமின்றும், எ - து. விளக்குக் காட்டிவதற்குமுன்பு கண்ணு க்குப் பிரகாசமொன்றுமில்லையாகவேண்டும். அப்படிவிளக்கு வருவதற்குமுன்கண்ணுக்கொளியுண்டோவென்று நீகேட்கி ல்,—விளக்கொளி கலந்தவற்றைக் கண்ணொளியகலநின்றே கண்டிடும். எ - து. விளக்கின்பிரகாசங்கூடிக் காட்டிகிறபதார் த்தங்களைக் கண்ணின்பிரகாசமானது விளக்கின் பிரகாசத் தோடுங் கூடாம லிருளிலேநின்று காண்கையால் கண்ணு க்குத்தனியே யொளியுண்டென்றறிவாயாக. அப்படி யிரு னுக்குள்ளே நின்று கண்கண்டுதாகிலும்,— வேறுகாணா. எ - து. காண்கிற பதார்த்தங்களை விளக்கொளியோடுகூடி நின்று காண்கிறதொழியத் தனித்துக் காண்பாட்டதென்று நீசொல்லுகிறாயமாகில் அப்படி விளக்கோடுகூடிக் கண் கண்டுதாமாகிலும்,— கண்ணொளிவிளக்கின்சோதி கலந்தி

டுங்கருத்தொன்றன்றே. எ - து. கண்ணினுடைய பிரகாசம் விளக்கினுடைய பிரகாசத்தோடுங்கூடியேநின்று ஜீவித்துதாகிலும் கருத்து வேறுபாடுண்டு. அஃதெங்ஙனையென்னில் விளக் கெல்லாததையுஞ் சுட்டறநின்றுகாட்டும். கண்ணெல்லாததையுஞ் சுட்டிநின்று காணும். அதுபோலச் சிவனுஞ் சுட்டறநின்றறிவிப்பன். ஆன்மாவும் சுட்டிநின்றறியும். ஆகையா லான்மாவுக்குஞ் சிவனுக்கு மறிவொன்றல்ல. எ - று. அன்றியும் விளக்குக் கண்ணுக்கொளியைக் கொடுத்துக் காட்டுமேயானால் விழிகண் குருடனுக்கும் விளக்குக் காட்டவேணு மதுவில்லாததுகொண்டே கண்ணுக்குவிளக்கு ஒளியைக்கொடுத்துக் காட்டுமென்கிறது சித்தாந்தவிரோதமெனவறிக.

உ - ம். கண்ணுக்கு விளக்கொளியைக்காட்டினுற்போல முன்னே சிற்றறிவுதானு மில்லாதவான்மாவுக்குச் சிவனறிவைக்கொடுத்தறிவிப்பனென்று பரிணாமவாதி சொன்னதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். “கண்ணினதொளியைக் கண்ணின தெனிலது - திண்ணியவிருளிற் செறிபொருடெரித்தலு - மின்மைமின்மினி யெனவிருகண்மணித் - தன்மைதானுந் தாவிலததனாற் - கண்ணினதுருவு மதிர்கதிரொளியு - நண்ணருஞ்சத்தி சத்தர்கண்டிப்பே.” எ - து. கண்டுகொள்க. அப்டியேசிவனறிவிக்க வான்மாவறிந்தாலு மநாதியே யான்மாவுக்குச் சிற்றறிவுண்டென்று அவனைமறுத்ததற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். “கண்ணினதுருவு மதிர்கதிரொளியு - நண்ணருஞ்சத்தி நாடகமெனிலதற் - கேதுவும்பயனு மோதவேண்டு - நின்மொழிவிரோதமு நீடுலகியற்கையுந் - தன்மைசாத்திரமுஞ் சகலமுமென்செயும்.” எ - ம். “அறிவொன்றில்லோர்க் கிறையருளுதவல் - பிறிவறிவரியச் செறியிருளிடத்தோ-ரந்தகர்காண வந்

தோமெம்மை - நீவிருங்காண வேணுமென்றாங்- கெடுத்தோ
ர்தீபங் கொடுத்ததையொக்கு - மிச்செயற்கிறைவன் கொச்
சையனன்றே.” எ - ம். கண்டுகொள்க. இனிகருத்தொன்
றன்றே. எ - கு. சிவனுக்கு மான்மாவுக்கு மோரறிவல்ல
வென்றதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “சிவன்சீவனென்
றிரண்டுஞ் சித்தொன்றாமென்னிற் சிவனருட்சித் திவனரு
ளைச் சேருஞ்சித்தவன்றான், பவங்கெடுபுத்திமுத்தி பண்ணு
ஞ்சித்தவற்றிற் படியுஞ்சித்தறிவிக்கப் படுஞ்சித்துமிவன்று,
னவன்றனேயறியுஞ்சித் தாதலினாலிரண்டு மனைந்தாலுமொ
ன்றாகா தநரியமாயிருக்கு, மிவன்றனும்புத்தியுஞ்சித் திவனா
மோபுத்தி யிதுவசித்தென்றிடிவனாக் சிவனும்சித்தாமே.”
எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது கண்ணுக்கு விளக்குக்காட்டக் க
ண்கண்டதுகொண்டே யான்மாவுக்குச் சிற்றறிவுதானுமில்
லையென்ற பரிணாமவாதியைமறுத்து விளக்கோடுகூடிக் கண்
கண்டுதாமாகிலும் விளக்கினொளிகண்ணிற்றாக்காமலிருளிலே
நின்றுகாண்கையா லான்மாவுக்குச் சிவனறிவித்தாலு மநா
தியே சிற்றறிவுண்டென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (அ)

இங்ஙனஞ் சிற்றறிவென்றுசொல்லி நாட்டப்பட்ட
விந்தவான்மா பொருசரீரத்தோடுங்கூடிகின்ற ஜீவிக்கு மி
டத்து ஒருதானத்திலே நின்றறியுமென்றுஞ் சரீரமெங்கு
நிறைந்தறியுமென்று மெங்கும்பூரணமாய் நின்றறியுமென்
றுந் தானேவிளங்கினவறிவாய் நிற்குமென்று மறியாமையா
யிருக்குமென்றும் இங்ஙனம் பலவகைகளாகச் சிலசமயி
களாயுள்ளவர்கள் சொல்லுமத்தங்களி னுண்மையாகச் சொ
ல்லுவதேதென்று வினவின மாணவகளைநோக்கி யிவைக
ளெல்லாஞ் சித்தாந்தவழக்கினையறிந்த நல்லோர்கள் சொ

ல்லார்களென்று மேலருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்ட
ருளியது.

ஓரிடத்திருத்தன்மாயா வருநிறைந்திடுதலொன்றும்,
பேரிடத்துறைதருளே பிறங்கறிவாகிநிற்றல், சோர்வுடை
ச்சடநிகழ்த்த லெனுமிவைசொல்லார்நல்லோ, ரோர்விட
த்துணருமுண்மை யொளிதருமுபலம்போலும். (க)

தொடுத்தவைவகையின் ரொல்லுயிர்த்தன்மை.

யடுத்ததனியல்பியல் பாகுமென்றது.

வி - ம். ஓரிடத்திருத்தல். எ - து. ஆன்மா வேருட
லிலேநின் றறியுமிடத்து ஒருதானத்திலேநின் றறியுமென்
தும்,— மாயாவருநிறைந்திடுதல். எ - து. இந்தமாயாதேக
மெங்கு நிறைந்தறியுமென்றும்,— ஒன்றும்பேரிடத்துறை
தல். எ - து. எங்கும்பூரணமாய் நின்றறியுமென்றும்,— தா
னே பிறங்கறிவாகிநிற்றல். எ - து. ஒருத்தரறிவியாமற் ரு
னே விளக்கமுடைய வறிவாயிருக்குமென்றும்,— சோர்வு
டைச்சடநிகழ்த்தல். எ - து. குற்றத்தையுடைய வசேதன்
மாயிருக்குமென்றும்,— எனுமிவைசொல்லார்நல்லோர். எ - து.
என்றிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வத்தங்களைச் சித்தாந்தவழ
க்கையறிந்தபெரியோர்கள் சொல்லார்கள். பின்னையெங்ங
னையென்னில்,— ஓர்விடத்துணருமுண்மை யொளிதருமுப
லம்போலும். எ - து. விசாரிக்குமிடத்து ஆன்மாவொருச
ரீரத்திலேநின் றறிகிமுறைமை பிரகாசத்தினையுடைய படி
கம்போலக் கூடினதின்றன்மையாய்நிற்கும். எ - து.

வி - பு. ஓரிடத்திருத்தலென்றதை நல்லோர் சொல்
லாொன்று மறுத்ததேதென்னில் அப்படி யான்மா வொரு
தானத்திலே நின்றறியுமானு லுருப்பட்டழிவதுஞ்செய்யும்
சரீரமெங்குப் பரிசித்தாலு மறியமாட்டாதெனவறிக. என்

4-16
 நிக்நனமறுத்ததற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “உடலினிலேகதே
 சியுயிரொனிலுருவாய்மாயும், படர்வுறுமறிவின்றெங்குஞ் சுட
 ரொளிப்பண்பதென்னிற், சுடர்தொடிற்சுடுவதெங்குந் தொ
 ட்டிடமறிவுண்டாகு, மடர்புலனிடத்துமோக்க மறிவெழவே
 ணுமன்றே.” எ - து. கண்டுகொள்க. ஆகையா லிப்படியில்
 லாததுகொண்டே யேகதேசஞ்சொல்ல வழக்கில்லையெனவ
 றிக. இனி யிரண்டாவது மாயாவுருநிறைந்திடுத லென்றதை
 நல்லோர் சொல்லாரொன்று மறுத்ததேதென்னில் அப்படியா
 ன்மா வெருசரீரமெங்கு நிறைந்துநின் றறியுமேயாமாகிற்
 கீழாலவத்தைப்பட்டு மூலாதாரத்திலே யொடுங்கிக் கிடக்க
 வும் வழக்கில்லை. அன்றியுஞ் சத்தாதி விடயங்களை யறியுமிட
 த்துப் புலன்களெல்லா மொக்க ஜீவிக்கவும்வேணும். அன்றியு
 ஞ் சரீரத்திலே சில குறைவுபட்டா லதற்குத்தக்க தான்மா
 விலுஞ் சில குறைவுபடவும்வேணும். என்றிக்நனமறுத்ததற்
 கு. பி - ம். சித்தியாரில் “உருவினினிறைந்துநின்றங் குணர்
 ந்திடுமுயிரதென்னின், மருவிடாதுறக்கம்வாயி லறிவொக்க
 வழங்கவேண்டும், பெருகிஞ்சுருங்கும்போதம் பேருடற்
 சிற்றுடற்கண், வருமுடல்குறைக்கவொக்கக் குறைந்துபின்
 மாயுமன்றே” எ - து. கண்டுகொள்க. ஆகையா லிப்படியில்
 லாததுகொண்டே சரீரமெங்கு நிறைந்துநின்றறியவழக்கில்
 லையெனவறிக. இனி மூன்றாவது ஒன்றும்பேரிடத் துறைத
 லென்றதை நல்லோர் சொல்லாரொன்று மறுத்ததேதென்னி
 ல் அப்படியான்மா வெங்கும் பூரணமாய் நின்றறியுமேயா
 னால் அவத்தைப்படவும் வழக்கில்லை ஜநநமரணப்படவும்
 வழக்கில்லை. அன்றியுஞ் சத்தாதிவிடயங்களைக் கொள்ளுமிட
 த் தொவ்வொரு புலன்களாக ஜீவிக்கவும் வழக்கில்லையாக
 வும்வேண்டும். என்றிக்நன மறுத்ததற்கு. பி - ம். சித்தியாரி
 ல். “எங்குந்தான்வியாபியாய்நின் றுணருமீவ்வான்மாவென்

4-17

4-18

னிற், றங்கிடுமவத்தைபோக்கு வரவுகள்சார்ற்றவேண்டும். பங்கமாற்புலனென்றென்றாய்ப் பார்த்திடல்பகரவேண்டு, மிங்கேலாமொழிந்தானிற்ப தெங்நனமியம்பவேண்டும்.” எ-து. கண்டுகொள்க. ஆகையா லப்படியில்லாததுகொண்டே யெங்கும் பூரணமாய் நின்றறியுமென்பது வழக்கில்லையெனவறிக. இனி நாலாவது தானே பிறங்கறிவாகி நின்றலென்றதை நல்லோர் சொல்லாரொன்று மறுத்ததேதென்னில் அப்படியான்மாதானே யறியுமேயானுற் சத்தாதி விடயங்களைக் கொள்ளுமிடத்துப் புலன்களைக்கொண்டறியவேண்டுவதில்லை. அன்றியு மந்தக்கரணங்களைக்கொண்டு மறியவேண்டுவதில்லை. என்றிங்நனமறுத்ததற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் “அறிவிச்சைசெயல்களெல்லா மடைந்தனல்வெம்மையும்போற், குறியுற்றங்களைகானேக குணகுணிபாவமாகி, நெறிபற்று நிற்குமென்னி னிகழ்புலன்கரணமெல்லாங், செறிவுற்றங்கறிவுகொள்ள வேணுமோசீவனூர்க்கே.” எ - து. கண்டுகொள்க. ஆகையா லப்படியில்லாததுகொண்டே யான்மாதானேயறிவெனென்பது வழக்கில்லையெனவறிக. இனி யைந்தாவது சோர்வுடைச்சட நிகழ்த்த லென்றதை நல்லோர் சொல்லாரொன்று மறுத்ததேதென்னில் அப்படியான்மாவறியாமையா யிருக்குமேயானு லொருத்த ரறிவித்தாலு மறியவழக்கில்லை. அன்றியும் உபாதிசையநீங்கி முத்தியைப் பெற் றதுபவிக்கவும் வழக்கில்லையாம். என்றிங்நன மறுத்ததற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “அசித்தெனிலுணரா தான் மாவசித்துச் சித்தாகுமென்னி, லசித்துச்சித் தாகாதாகுஞ் சித்தசித்தாவதில்லை, யசித்தொருபுறமாயொன்றிச் சித்தொருபுறமாய்நில்லா, தசித்துருசித்தேயென்னி லசித்தடைந்தறிவதின்ரூம்.” என்பதனுள். “அசித்தெனிலுணராதான்மா.”

4-6

4-14

எ - து. கண்டுகொள்க. ஆகையா லப்படியில்லாததுகொ

ண்டே யான்மாவை யறிவல்லவென்னவும் வழக்கில்லையெனவறிக. ஆக விங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட வகைகளைந்தினையுமறுத்து ஓரிடத்துணருமுண்மை யொளிதருமுபலம்போலும். எ - கு. ஆன்மாவானது சுத்தபடிகம்போலக்கூடினதின்றன்மையா யிருக்குமென்று பொருட்படுத்தினத்துக் கறுபவமேதென்னில் சுத்தபடிகமானது இருள்வந்து மேலிட்டவவதரத் தந்தவிருளோடுங்கூடி யிருளினிறமாயிருந்தும் பஞ்சவன்னங்களோடுகூடின வவதரத் தந்தப்பஞ்சவன்னங்களினிறமாயிருந்தும் ஒளிமேலிட்டபொழு தந்தவொளியோடுங்கூடி யொளிதானாயிருந்தும்வரும். அதுபோலவான்மாவும் ஆணவமலமேலிட்டி மறைத்தவவதரத் தந்தமலத்தோடுங்கூடியறியாமைமாய்க்கிடந்தும் அப்படிக்கிடக்கச்செய்தே சகலயாதித்தத்துவங்களோங்கூடிப் பிரபஞ்சகாரியப்பட்டுச் சகலனாகியும் இவையிரண்டுபகுதியு நீங்குவதாக வருள்மேலிட்டவவதரத் தந்தவருளோடுங்கூடி யறிவாய்கின்றும் இங்ஙனங்கேவலனாகியுஞ் சகலனாகியுஞ் சுத்தனாகியுங் கூடினதின்றன்மையாய் நிற்கையாலே படிகத்தை யுவமைசொன்னதெனவறிக. இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வவத்தை மூன்றுக் குறும். பி - ம். சித்தியாரில். “கேவலசகலசுத்த மென்று மூன்றவத்தையான்மா, மேவுவன்கேவலந்தன் னுண்மை மெய்ப்பொறிகளெல்லாங், காவலன்கொடுத்தபோது சகலனாமலங்களெல்லா, மோவினபோதுசுத்த முடையனுற்பவந்துடைத்தே.” எ - து, கண்டுகொள்க. இதுவன்றியுஞ் சகலமொன்றையும்பற்றி யான்மாபடிகம்போலக் கூடினதின்றன்மைக்குப் பஞ்சவிந்திரியங்களோடுங் கூடிநிற்பதே சொல்லலாம். அதுவன்றியு மூன்றவத்தைக்கு மறுபவங்காட்டிச்சொன்னது படிக முற்றுவமையாகையாலெனவறிக. இப்படிக்கூடினதின்றன்மையாயுள்ள வான்மாவினுண்நிலைமையு மாசாரியன் காட்டக்கண்டு அதையறிந்துகொள்ளுக.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாவொருசரீரத்தோடுங்கூடி
நின்று ஜீவிக்குமிடத்து நிற்குமுறைமை யெப்படியென்று
வினவினமாணவகளைநோக்கி ஒருதானத்திலே நின்றறியுமெ
ன்றுஞ் சரீரமெங்கு நிறைந்துநின்றறியுமென்று மெங்கும்
பூரணமாய்நின்றறியுமென்றும் விளங்கினவறிவாயிருக்குமெ
ன்று மறியாமையாயிருக்குமென்று பிங்ஙனம்பலவகையா
கச் சொல்லப்பட்ட சமயிகள்கருத்துகளை மறுத்து ஆன்
மாவிவையிற்றோடுங்கூடி யறியுமிடத்துப் படிசுமானது ப
ஞ்சவன்னங்களோடுங்கூடி யதுவதுவாய்நின்று காரியப்ப
டுவதுபோல வான்மாவுங் கூடினதின்றமையாய்நின்று ஜீ
விக்குமென்னு முறைமையையறிவித்தது. (க)

மூன்றஞ்சூத்திரமாகிய வான்மவிலக்கணமுற்றிற்று.

இங்ஙனங்கூடினதின்றன்மையாயுள்ள வான்மாவுக் க
வத்தைப்படு முறைமையுமுண்டாகையால் ஆன்மவிலக்கணத்
துக்குமேலாக நாலாஞ்சூத்திரமாகிய வவத்தைத் தன்மை
யென்னு மதிகாரம்வைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகாரநாலாஞ்சூத்திரமாகநின்றமுறைமை யெங்
ஙனையென்னில் சிவஞானபோதத்தினாலாஞ்சூத்திரமும் அவ
த்தைத்தன்மையை யருளிச்செய்கையினு லிதுவுமப்படி வை
க்கப்பட்டதெனவறிக, அதுவெங்ஙனையென்னில்:—“அந்த
க்கரண மவற்றினென்றன்றை, சந்தித்ததான்மாச் சகசம
லத்துணரா, தமைச்சரசெய்ப்பநின் றஞ்சவத்தைத்தே.” எ
ன்னுஞ்சூத்திரத்துக் கிவ்வான்மாக்கள் சகசமலத்தினுண
ர்வின்றென்பது கருத்தாகையால் இந்நூலினும் இவ்வதிகார
மாகிய “எண்ணவொன்றிலாததீதம்,” “இவ்வகையவத்தை”
“நீக்கமிலதீதம்” என்னும்விருத்தமூன்றும் அவத்தைத் தன்
மையைச் சொல்லுகையா லிதுவுநாலாஞ்சூத்திரமாக நின்
றதெனவறிக. அப்படியுண்டாகப்பட்டவத்தை யெத்தனை

வகைப்பட்டிருக்குமென்னில் அதுபதினெட்டுவகையவத்தை யுண்டாய்வரும். அதற்குவழியேதென்னில் காரணவத்தை மூன்றுங் காரியாவத்தைப் பதினைந்துமாய் வருமென்றறிக. இதிற்காரணவத்தை மூன்றேதென்னிற் காரணகேவலமெ ன்றுங் காரணசகலமென்றுங் காரணசுத்தமென்றும்வரும். இதிற்காரணகேவலமாவது சர்வசங்காரகாலத் தான்மாக்க ள் சுத்தமாயாகாரணத்திலேயொடுங்கிச் சிருஷ்டிகர்லமள வும் ஆணவமலத்தான் மறைப்புண் டொன்றுமறியாமற் கி டக்குமவதரமெனவறிக. காரணசகலமேதென்னிற் சிருஷ்ட டிதொடங்கிச் சர்வசங்காரம்வருமளவு மான்மாக்க ளியோ னிவிட் டியோனிபற்றி யெண்பத்துநான்கு நூறாயிரமியோ னிபேதத்திலும் பிறந்திறந்து திரிசிறவவதரமெனவறிக. கா ரணசுத்தமேதென்னில் இங்ஙனங்கேவலசகலப்பட்டுப் பிற ந்திறந்துதிரியுமவதரத் தாணவமலபாகம்வந்த வான்மாக்க ளுக் கிருவினையொப்புஞ் சத்தநிபாதமுமுண்டாமாகையா ல ந்தவவதரத்துச் சிவனாசாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளி யி ருக்கித்துத் தனதுதிருவருளான் ஞானத்தையுங் கடாக்கித்து நிஷ்டாபரராக்கிப் பிராரத்தந்தொலைந்தவாறே தனதுபூரண நிலையோடுங் கூட்டிக்கொண்ட வவதரமெனவறிக. இங்ங னங்கூறப்பட்ட காரணவத்தைமூன்றுக்கும், பி- ம். சித்தி யாரில். “அறிவிலனமூர்த்தனித்த னராகாதிசூணங்களோடு ஞ், செறிவிலன்கலாதியோடுஞ் சேர்விலன்செயல்களில்லா ன், குறியிலன்கத்தாவல்லன் போகத்திற்கொள்ளையில்லா ன், பிறிவிலன்மலத்தினோடும் வியாபிகேவலத்தி லான்மா.” எ - து. கேவலத்துக்குக் கண்டுகொள்க. “உருவினைக்கொ ண்டிபோக போக்கியத்துன்னல்செப்பல், வருசெயல்மருவி ச்சத்த மாதியாம்விடயந்தன்னிற், புரிவதுஞ்செய்தங்கெல் லா யோனியும்புக்குழன்று, திரிதருஞ்சகலமான வவத்தை

யிற்சீவன்சேர்ந்தே.” எ-து. சகலத்துக்குக்கண்டுகொள்க.
 “இருவினைச்செயல்களொப்பி லீசன்றன் சத்திதோயக், குரு
 வருள்பெற்றுஞான யோகத்தைக்குறுகிமுன்னேத், திரிமல
 மறுத்துப்பண்டைச் சிற்றறிவொழிந்துஞானம், பெருகிநா
 யகன்றன்பாதம் பெறுவதுசுத்தமாமே.” எ - து. சுத்தத்து
 க்குக் கண்டுகொள்க. இனி காரியாவத்தைபதினைந்துக்கு
 வழியேதென்னில் கீழாலவத்தையைந்தும் நிலையிற்படுமவ
 த்தையைந்தும் நின்மலாவத்தை யைந்துமெனவறிக. இவை
 பதினைந்துக்கும். பி - ம். சிவஞானபோதத்தில். “இலாடத்
 தேசாக்கிரத்தை யெய்தியவுள்ள, மிலாடத்தே யைந்தவத்
 தையெய்து - மிலாடத்தே, யவ்வவ்விந்திரியத் தத்துறை
 கள் கண்டதுவே, யவ்வவற்றினீங்கலதுவாங்கு.” எ - ம்.
 சித்தியாரில். “அறிதருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தே
 யைந்துஞ், செறிதருங்கரணந்தன்னிற் செயறொறுமுணர்ந்
 துகொண்ணீ, பிறிவிலாஞானத்தோரும் பிறப்பறவருளா
 லாங்கே, குறியொடுமஞ்சவத்தை கூடுவர் வீடுகூட.” எ - ம்.
 இந்நூலினும். “இவ்வகையவத்தைதன்னில்” என்றவிருத்த
 மு மிப்பொருட்பற்றி யெனவறிக. ஆக முன்னுங்கூட்டியவ
 த்தைப் பதினெட்டும் இவ்வதிகாரத்து வகுத்தசெய்யுண் மு
 ன்நினுங் கண்டுகொள்க. அவைவருமாறு.

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட வவத்தைகளிற் கீழாலவத்
 தையிற் காரியாவத்தையைந்துஞ் சாக்கிரமுதலாக வருளிச்
 செய்யாம லதீதமுதலாக வருளிச்செய்வா னெடுத்திடுக்கொ
 ண்டருளியது.

எண்ணவொன்றிலாததீதமெய்தியதுரியத்தொன்று
 ணண்ணிடுஞ்சமுத்திதன்னி னயந்துளதொன்றுபின்னு

மண்ணிடுங்கனவுதனி லாறேழாஞ்சாக்கிரத்தின்
கண்ணுறுமஞ்சாருயகருவிகள்காணுந்தானே. (ஃ0)

உடலிடையுயிருறு மோரைந்தவத்தையி
னடையுறுகருவிமி னடைவினைவகுத்தது.

வி - ம். எண்ணவொன்றிலாததிதம். எ - து. ஆன்மா
வானது ஆணவமலமறைப்பாகக் கீழாலவத்தைப்பட்டுச் செ
ல்லுமவதரத்துப் பிரகிருதி தத்துவமுடம்பாசச்சென்று மூ
லாதாரமாகிய அதிதத்தானத்தில் சென்றெடுங்கு மவதர
த்து அவ்விடத்து ஜீவிக்குங்கருவிக ளொன்றுமின்றி யந்தப்
பிரகிருதியென்னத் தானென்னப் பிறிவற்றுக்கிடந்தமுந்து
மதேயதிதமாம். என்னவே அமுந்தந்தொழில் பிரகிருதிக்
குடையதாசையா லதிதத்திற் பிரகிருதியுண்டென்பதை யறு
பவத்தாற் கண்டுகொள்க. அன்றியு மிதற்குமே லிச்செய்யு
ளுக்கெழுதுகிற துட்பத்திலே யேதுக்களும் பிரமாணங்க
ளுங்காட்டி யெழுதுகிற வகையினுங் கண்டுகொள்க.— எய்
தியதூரியத்தொன்று. எ - து. அந்தமூலாதாரத்துக்கு மே
லாகப்பொருந்தப்பட்ட நாபியாகியதூரியத்தானத்திலே நிற்
குங்கருவி பிராணவாயுவொன்று. பிராணவாயு நிற்கையாவ
து ஆன்மாதூரியத்திலே பிரகிருதிதத்துவ முடம்பாகப் பிரா
ணவாயுவோடுங்கூடி நிற்குமவதரத் தந்தத்தூரியத்தைவிட்டு
அதிதத்திலே பிரகிருதிதத்துவமுடம்பாசச் செல்லுமிடத்தந்
தத்தூரியத்திலே பிராணவாயு நின்றுவிடுகையா லப்படிச்
சொன்னதெனவறிக.— நண்ணிடுஞ்சமுத்திதன்னி னயந்து
ளதொன்று. எ - து. அந்தத்தூரியத்துக்கு மேலாகப்பொரு
ந்தப்பட்ட விதயமாகிய சுமுத்தித்தானத்திலே விருப்பத்து
டனே நிற்குங் கருவி சித்தமொன்று. சித்த நிற்கையாவது
ஆன்மா வந்தச்சமுத்தியிலே பிரகிருதிதத்துவமுடம்பாகச்

சித்தத்தோடும் பிராணவாயுவோடுங்கூடி நிற்குமவதரத்தந்
தச்சுழுத்தியைவிட்டுப் பிரகிருதிதத்துவமுடம்பாகப் பிரா
ணவாயுவோடுங்கூடித் துரியத்திற்செல்லுமிடத் தந்தச்சுழுத்
தியிலேசித்தமொன்று நின்றுவிடுகையா லப்படிச் சொன்ன
தெனவறிக.— பின்னுமண்ணிடுங் கனவுதன்னிலாதேழாம்.
அதுவயம். அண்ணிடுங் கனவுதன்னிற் பின்னுமாதேழாம்.
எ - து. அந்தச் சுழுத்திக்குமேலாக வடுத்த கண்டமாகிய
சொப்பனத்தானத்திலே (பின்னுமென்றவிதப்பால் முற்கூறி
ய பிராணவாயுவுக்குப் பின்னுள்ள பொழிந்த வாயுக்களொ
ன்பதும்) ஆதேழாகிய சத்தாதிகளைந்தும் வசனாதிகளைந்தும்
அந்தக்கரணங்களிற் சித்தநீங்கலாக மனம் புத்தி யாங்கார
மும் ஆகப்பதின்மூன்றும் ஆகமுன்னுங்கூட்டி யிருபத்திரண்டு
நிற்கும். அன்றியுமிந்தப் பதத்துக்குப் பின்னுமென்றது வாயு
க்களொன்பதுக்குப் பொருட்படாதென்று பின்னுமண்ணிடு
ங்கனவிலாதேழொன்பதாமென்று பாடமோதி இருபத்திர
ண்டுகருவி சொப்பனத்தானத்திலே நிற்குமென்று தொகை
ப்படுத்திப் பொருளுரைப்பாருமுளர். இதைப் பொருளுக்கே
ற்க அந்தப் பாடத்தைக் கூட்டிக்கொள்க. சொப்பனத்தான
த்தில் நிற்குங் கருவி யிருபத்திரண்டாவ தேதென்னில் ஆன்
மா வந்தக் கண்டத்தானத்திலே வாயுக்கள் பத்தும் வசனாதி
யைந்தும் சத்தாதியைந்தும் அந்தக்கரணங்களும் ஆகவிரு
பத்துநாலோடுங்கூடிப் பிரகிருதிதத்துவ முடம்பாகநிற்குமி
டத்து அந்தக்கண்டமாகிய சொப்பனத் தானத்தைவிட்டுப்
பிரகிருதிதத்துவ முடம்பாகப் பிராணவாயுவோடுஞ் சித்தத்
தோடுங்கூடி இதயமாகிய சுழுத்தித்தானத்திலே செல்லு
மவதரத்து முற்கூறிய கருவிகளிருபத்திரண்டு சொப்பன
த்தானத்திலே நின்றுவிடுகையா லப்படிச் சொன்னதெனவ
றிக.—சாக்கிரத்தின் கண்ணுறுமஞ்சாருய கருவிகள். எ-து.

கண்டத்துக்கு மேலாகிய இலாடத்தானமாகிய சாக்கிரத்தா
 னத்திலே பூதங்களைந்தின் வழித்தாகிய ஞானேந்திரியமாகிய
 சோத்திராதிகளைந்துங் கன்மேந்திரியமாகிய வாக்காதிகளைந்
 தும் ஆகப்பத்துக்கருவிகளுஞ்சாக்கிரத்திலேநிற்கும். பத்துக்
 கருவிகள் நின்றலாவது ஆன்மா தத்துவ முப்பத்தாரோடுங்கூ
 டி விசுவவியாத்தனாய் நிற்கச்செய்தே யதிலே யறிகருவிக
 ளாகிய சிவதத்துவமைந்தும் வித்தியாதத்துவமேழிற் பிரகி
 ருதிதத்துவ நீங்கலாகக் கலாதிகளாகும் ஆன்மதத்துவ மிரு
 பத்துநாலிற் பூதங்களைந்தும் ஆகப் பதினாறுநீங்கலாக நின்ற
 கருவி யிருபதும் தொண்ணூற்றாறு வகையில் வாயுக்கள் பத்
 தும் வசனாதியைந்தும் ஆக முப்பத்தைந்தோடுகூடி ஆன்மா
 ஓடச்சமைந்தோடுகிறதே ரியற்றுவான்கைவிட்டு நின்றாற்
 போல அந்த விலாடத்தானத்திலே சாக்கிராவத்தைப்பட்டு
 நிற்கச்செய்தே யான்மா வதனைவிட்டுச் சொப்பனத்தானத்
 திற் செல்லுமிடத்து வாயுக்கள் பத்தும் வசனாதியைந்துஞ்
 சத்தாதியைந்தும் அந்தக்கரணங்கனாலும் ஆக விருபத்து
 நாலோடுங்கூடிப் பிரகிருதிதத்துவ முடம்பாகச்செல்லுகை
 யா லிந்த விருபத்தைந்து நீங்கலாக மற்றுள்ள சோத்திராதி
 யைந்தும் வாக்காதியைந்து மந்த விலாடத்தானத்திலே நின்
 றுவிடுகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அஞ்சாராயகரு
 விகள். ௭ - ௫. பூதங்களைந்தின் வழித்தாகிய கருவிகளென்
 றதேதென்னில் ஆன்மா விந்திரியங்களைக்கொண்டு விடயங்
 களைக் கொள்ளுமிடத்துப் பூதங்களிடமாகநின்று கொள்ளு
 கையாலப்படிச் சொன்னதெனவறிக.—காணுந்தானே. ௭-து,
 ஆன்மா வவத்தைப்பட்டுச் செல்லுமவதாத் தந்தந்தத் தான
 ங்கடோறு மந்தந்தக்கருவிகளை விட்டுவிட்டுப்போமுறைமை
 யை யிங்ஙன மிப்படி யறியப்படும். ௭ - து.

வி - ௫. இங்ஙனம் பொருட்கூறிவந்த வகையில் பின்னு
மண்ணிடுங்கனவுதன்னி லாறேழாம். ஏ - கு. பின்னுமென்ற
து வாயுக்களொன்பதுக்கும் பொருட்படாதென்று பின்னு
மண்ணிடுங்கனவி லாறேழொன்பதாம் என்று பாடமோது
வாரு முளொன்றதற்கு வழியேதென்னில் இந்தச்செய்யுளு
க்குக்கருத்து ஆன்மா வவத்தைப்பட்டுச் செல்லுமவதரத்
தந்தந்தத் தானங்கடோறும் விட்டுவிட்டுப்போங் கருவிக்குத்
தொகை சொல்லுகையாற் சொப்பனத்தானத்தில் விட்டுப்
போங்கருவியு மிருபத்திரண்டுக்குத் தொகைசொல்லு மிடத்
துப் பின்னு மண்ணிடுங்கனவுதன்னி லாறேழாம் என்று பதி
ன்முன்றுக்குத் தொகைசொன்னதொழிய மற்றவொன்பது
க்குத் தொகை சொல்லாதபடியால் பின்னுமண்ணிடுங்கனவி
லாறேழொன்பதாம் என்று பாடமோதி யிருபத்திரண்டென்
று பொருட்கூறுகை கருத்தாகையா லப்படிப்பாடமோதின
தெனவறிக. அப்படியானால்முன்னே பிராணவாயுவைச்சொ
ல்லிவருகையாற் பின்னுமென்றது பிற்பட்ட வாயுக்களொன்
பதுமென்று பொருட்கூறுகைக்குத் தொகையாகாதோ வெ
ன்னி லப்படிமுன்னே பிராணவாயுவென்றதும் வியாக்கியாந
ஞ் செய்தவர்கள் சொன்னதொழியப் பாடத்திற்கொல்லா
தாகையால் அதுவும் பொருளல்லவென்பது கருத்தெனவ
றிக. இங்ஙனம் பொருட்கூறிவந்த வகைக் குதாரணங்கள்வ
ருமாறு: + அஃதாவது ஆன்மாவவத்தைப்பட்டுச் செல்லுமி
டத்துச் சாக்கிரந்தொடங்கி யதீதமளவு மந்தந்தத் தானங்
கடோறுங் கூடிநிற்குங் கருவிகளின்னின்னதென்று தொகை
சொன்னதற்கு. பி - ம். திருமந்திரத்தில் “முப்பதோடை
ந்தாய் முதல்விட்டங்கையைந்தாய்ச், செப்பதினமுன்றாய்த்
திகழ்ந்திரண்டொன்றதா, யிப்பதிநின்ற வியல்பையறிந்தவ,
ரப்பதிகொள்பவ ராய்ந்துகொள்ளீரோ.” ஏ - ம். சித்தியாரி

ல். “சாக்கிரமுப்பத்தைந்து நூதலினிற்கனவுதன்னி, லாக்கி யவிருபத்தைந்து களத்தினிற்சமுனைமூன்று, நீக்கியவிதயந்த ன்னிற் றுரியத்திலிரண்டிராபி, நோக்கியதுரியாதீத நுவலின் மூலத்திலொன்றே.” எ - ம். மெஞ்ஞானவிளக்கத்தில். “ந னவுதனிற்கருவி முப்பத்தைந்தாகும், கனவிருபத்தோனாந் தாங்காணில் - முனிசமுத்தி, மூன்றுகுங்காலை முழுத்துரிய மோரிரண்டே, யூன்றுமதீதந் தருமாநொன்று.” எ - ம். வ ருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. என்றிங்ஙனமவத்தைக்குக் கருவிமுப்பத்தைந்தென்று சொல்லியிருக்கிறவிதிலே முப் பத்துநாலுகருவியென்றும் ஒன்று ஆன்மாவென்றுஞ் சிலநூ ல்களிற் சொல்லுவானேனென்னி லப்படிச்சொன்னதும் பிர கிருதிதத்துவத்தை யான்மாவென்று சொன்னதெனவறிக. அதற்குவழியேதென்னில் பிரகிருதிதத்துவ மற்றுள்ளகருவி களைப்போல வான்மாவைவிட்டும் பற்றியும் வாராமற் கேவல சகலமிரண்டினு முயிருமுடம்பும்போலப் பிறிவற்றுநிற்கை யால் உடலுக்கிட்டபெயர் உயிருக்குநின்றும்போலப் பிரகிரு திதத்துவத்தின்பெயர் ஆன்மாவுக்குச்சொல்லியும் விளக்கு ச்சுடரொளியுந்தகளியும் விளக்கென்று பெயர்பெற்றும்போ ல ஆன்மாவின்பெயர் பிரகிருதிதத்துவத்திற்குச் சொல்லி யும் வருகையால் இவ்விடத்துக்கும் ஆன்மாவின்பெயர் பிர கிருதிதத்துவத்துக்குஞ் சொன்னதெனவறிக. அப்படியொ ன்றின்பெய ரொன்றிற்கு மாறிவருகைக்கு. பி - ம். சிவஞா னபோதத்தின் மூன்றஞ்சூத்திரத்தின் சூரணையில். “ஒடுங்கி னவிடத் தின்பதன்பஜீவனம் பிரகிருதிக்கின்மையி னொடுங் காவிடத்தின்பதன்பம் ஜீவியாநிற்ப துளதாதலி னதுவேயவ் வான்மாவாம்.” என்றதனுள் “ஒடுங்கினவிடத்தின்பதன்ப ஜீ வனம் பிரகிருதிக்கின்மையின்” என்பதைப் பிரகிருதிதத்துவ த்தின்பேர் ஆன்மாவுக்கு வருமதுகண்டுகொள்க. இனி யான்

மாவீன்பெயர் பிரகிருதி தத்துவத்துக்கு வருமதற்கு. பி-ம். சித்தியாரி விரண்டாங்குத்திரத்தில் தத்துவத்தின்மொகை சொல்லுமிடத்துண்டாகிய விருத்தத்தில் “சுத்ததத்துவங்க ளென்று முன்னமேசொன்னவைந்து, மித்தகைமையினிய ம்பு மிவைமுப்பத்தொன்றுமாகத், தத்துவமுப்பத்தாராஞ் சைதன்னியங்களைந்து, சித்தசித்தான்மாவொன்று முப்பது மசித்தேசெப்பில்” இதிற் சித்தசித் தான்மா வென்றுமென் பதைக் கண்டுகொள்க. இதனையுஞ் சித்தசித்தான்மாவென் னு ஆன்மாவீன்பெயர் வருகையா லான்மாவென்பாருமுளர். அதுவழக்கல்லவெனவறிக. அதுவேனென்னில் தத்துவங்க ளுக்குத் தொகைசொல்லிச் செலவுசொல்லுமிடத்து மீளவுந் தத்துவங்களைச்சொல்லாமல் ஆன்மாவைச்சொல்லுகை வழ க்கல்லாதபடியால் அதனைச் சொல்லவொண்ணாதென்றதென வறிக. அன்றியும் சித்தசித்தான்மாவென்றதைப் புருடதத்து வமென்பாருமுளர். அதுவழக்கல்லவெனவறிக. அதுவேனெ ன்னில் அதனைத் தத்துவசமுகத்திற்குமென்றுங் கருவியென் னு “நிச்சயம்புருடனாகிப் பொதுமையினிற்குமன்றே.” எ-ம் “ஐவதையாலுறுபயன்கணுகரவருங்கால மதுபுருடதத்துவ ம்.” எ - ம். நூல்கனிற் சொல்லிவருகையால் ஆன்மாதத் துவங்களோடுங் கூடிநின்று சகலனாகஜீவிக்குமவதரத் து ண்டாகுங் கருவியாகையாலும் பிரகிருதிதத்துவம்போல ஆ ன்மாவைவிடப்படாமற் கேவலசகலமிரண்டினுங் கூடிநில் லாதாகையாலு மதனையாகாதென்றதெனவறிக. அன்றியும் புருடதத்துவந்தன்னை யான்மாவென்றாலு மான்மாவீன்பெ யர் தத்துவத்துக்கும் வருமென்பதுகண்டுகொள்க. என்ற லுஞ் சித்தசித்தான்மாவென்றது பிரகிருதிதத்துவமேதுணி பெனவறிக. அப்படியானாலு மவத்தைப்பட்டுச் செல்லும வதரத்து மற்றுள்ளதத்துவமுடம்பாகச் செல்லாதோ பிர

கிருதிதத்துவம்வேணுமோவென்னில் அப்படிமற்றுள்ள தத்
 துவமுடம்பாகத் துரியமளவும் வந்துசென்றுதாதிஊந் துரிய
 த்திலே பிராணவாயுயின் னுவிடுகையாற் துரியத்தைவிட் டதீ
 தத்திலேசெல்லுமிடத் தான்மாவானது தனித்துச்செல்லா
 து அஃதெப்படியென்னில் “அங்கியானதுதானுமொன்றை
 யுணைந்துநின்றுநிகழ்ந்திடும், பங்கியாவுயிர்தானுமிப்படி பற்
 றியல்லதுநின்றிடா.” என்றுநூல்களிற் சொல்லிவருகையால்
 ஆன்மாவான தொன்றோடு கூடிநிற்பதொழியத் தனித்துநில்
 லாதாகை லவ்விடத்துக்குப் பிரகிருதிதத்துவமுடம்பாகச்
 செல்லவேண்டுகையா லதுவேண்டுமென்பதை யறுபவத்தா
 ற்கண்டுகொள்க. அப்படியானு லான்மாவுக் காணவமலஞ்ச
 கசமாய்நிற்கையா லந்தவாணவமலந்தாரகமாகச் சென்றோ
 டிற்காதோ பிரகிருதிதத்துவம்வேணுமோவென்னில் அந்தவா
 ணவமலமு மான்மாவோடுங்கூடிநின்று மறைக்கிறதொழி
 யத் தாரகமாகாதாகையா லதனைச்சொல்லவேண்டிவதில்
 லையெனவறிக. ஆசையா லவ்விடத்துக்குப் பிரகிருதி தத்து
 வமுடம்பாகச்சென்று அதிதத்திலும் பிரகிருதிதத்துவமு மா
 ன்மாவுங்கூடிக்கிடக்குமென்பதே வழக்கெனவறிக. அப்ப
 டி யதீதத்தி லிரண்டுங்கூடிக்கிடக்குமேயானால் சித்தியாரில்
 அவததைக்குச்சொல்லுமிடத்து “படைகொடுபவனிபோதும்
 பார்மன்னன்புகும்போதில்லிற், கடைதொறும்விட்டுவிட்டுக்
 காவலுமிட்டுப்பின்னை, யடைதருந்தனியேயந்தர்ப் புரத்தினி
 லதுபோலான்மா, வுடலினிலைந்தவத்தை யறுமுயிர்காவலா
 க.” எ - ம். இந்நூலினும் “அடையஞ்சவத்தைப் பெருகிய
 மலத்தாற்பேணி யுறுந்தனியதீதமுண்மை யுயிர்கெனவுணர்த்
 துமன்றே.” எ - ம். அதிதத்திலொருமுதலாகச் சொல்லுவா
 னேனென்னி லப்படியொன்றென்றதும் பிரகிருதியையு மா
 ன்மாவையுங் கூட்டியே யொன்றென்றதெனவறிக. அத

ற்குவழியேதென்னில் ஓரான்மா வோருடலோடுங்கூடியிரு
க்குமிடத் துடலென்றுமுயிரொன்றுமிரண்டுமுதலாபிருக்கச்
செய்தேயு மவனென்று மவனென்று மதுவென்று மொன்
றாய்நின்றிற்போல ஆன்மாவும் பிரகிருதியுந் தேகமுந்தேகி
யும்போலப் பிறிவற் றிரண்டுமுதலுமொன்றாய்நின்றதெனவ
றிக. அப்படியான்மாவைவிட்டுப் பிரகிருதிதத்துவநில்லா
தென்றும் பிரகிருதிதத்துவத்தைவிட் டான்மாவில்லாதென்
றுஞ் சொன்னதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “புருடன்பிரகி
ருதிபெற்றூற் போதஞ்சிறிதங்குண்டாகிக், சூருடன்முதுகில்
முடவனிருந் தூர்ந்தாற்போலப்பிரகிருதி, யிருடனிடத்தே யி
ருந்தியங்கும்.” எ - து. கண்டுகொள்க. அப்படிப்புருடன் பி
ரகிருதிபெற்றுலென்பதுகொண்டே பிறகுவந்து கூடினதா
மேயென்னில் அப்படிச்சொன்ன தந்தவதீதந்தன்னிலே யந்
தப் பிரகிருதியமூந்த அந்தப் பிரகிருதியுங்கழன்று மாயாகா
ரணத்திலே கிடந்துணர்த்துமுறைமையிற் கூடினதெனவ
றிக. ஆகையாற் கேவலசகலமிரண்டினு மான்மாவும் பிர
கிருதியு மொன்றையொன்றுவிடப்படாம லுயிருமுடலும்
போலப் பிறிவற்றுநிற்குமென்பதே வழக்கெனவறிக. அப்
படிக்கேவலத்திற் பிரகிருதிதத்துவமுண்டாமாகிற் றத்துவத்
தோற்றஞ்சொல்லுமிடத்துச் சித்தியாரில். “வருங்குணவடி
வாய்மூலப் பிரகிருதிகலையிற்றோன்றித், தருங்குணமூன்று
யொன்றிற் றுன்மூன்றுய்மும்மூன்றாகும்.” எ - ம். இந்நூ
லினும். “உருத்திரராகலையதனிற் பிரகிருதிசுணங்களுள்
வாகும்.” எ - ம். தோற்றஞ்சொல்லுவா னேனென்னில்
அப்படித் தோற்றஞ்சொன்னது மான்மாவானததீதத்தில்
ஜீவியாமற்கிடந்து சகலனாக ஜீவிக்குமவதரத்து இச்சாரு
னக்கிரியாசொருப னானற்போல வந்தப்பிரகிருதிதத்துவமு
மான்மாக்க னொடுங்குமவதரத் துபாதானமாக ஜீவியாம

னின்றும் தோன்றுமவதரத்துக்குக் குணசொருபமாகத்தோ
 ன்றி ஜீவித்தும் வருகையாலு மப்படிச்சொன்னதெனவறிக.
 அப்படிப் பிரகிருதிதத்துவ மோகினியிற்றோற்றமாகிய காரி
 யமாயையோடுந் தோன்றியுமொடுங்கியும் வரச்செய்தேயிது
 வென்று முபாதானமாய் நிற்குமுறைமை யெங்ஙனையெ
 ன்னி லதுசுத்தமாயையிற் காரியமாகிய விந்துசத்தி சூக்கு
 மைவாக்கு முதலானவையிற்றுக் குபாதானமாய் நின்றொடு
 ன்குமதுபோல வெனவறிக. அப்படியானு லோருபாதா
 னத்திலே யோருபாதானமொடுங்குமுறைமை யெங்ஙனே
 யென்னில் அஃதொருவரிடத்திலே மற்றுமோரான்மா கர்ப்
 பத்திலே பதிந்து கிடந்தாற்போல வெனவறிக. அப்படியா
 னுற் கருவிகூடினவிடமெல்லா மான்மாவுக்கு ஜீவிப்புண்டெ
 ன்று சொல்லியிருக்கக் கேவலத்திற் பிரகிருதிதத்துவங்கூடி
 நிற்குமேயாகி லான்மா ஜீவிப்பற்றுக்கிடக்குமுறைமை யெ
 ன்ங்ஙனையென்னில் ஆன்மா வொருசரீரசம்பந்தமாய் நின்ற
 விடமெல்லாம் ஜீவிக்குமென்று சொல்லியிருக்கவுங் கேவல
 ப்பட்டுக்கிடக்கு மவதரத்துச் சரீரசம்பந்தமாய்க்கிடந்து ஜீ
 வியாமனிற்குமதுபோல வெனவறிக. ஆகையாற் பிரகிருதி
 தத்துவ மான்மாவோடுங்கூடி யெவ்விடத்தினு முயிரு முட
 லும்போலப் பிறிவற்றுநின்று சகலத்திற் குணசொருபமாய்
 நின்று காரியப்பட்டுங் கேவலத்தி லுபாதானமாய் நிற்குமெ
 ன்பது முற்கூறிவந்த வுபமானங்களினு மதுபவத்தினுங்
 கண்டுகொள்க. அன்றியு மிச்செய்யுளில், “எண்ணவொன்
 றிலாததீதம்” என்கையா லதீதத்திற் கருவிகளொன்றுமில்
 லை மற்றுள்ள நாலவத்தைக்குமே கருவியுள்ளதென்பாரு மு
 ளர். அதிதத்திற் பிரகிருதிதத்துவ முண்டென்பதைப்பற்றி
 முற்கூறிவந்தவகைகளி லிந்நூலுக்குக்கருத்தாகக் காவையம்
 பலநாதத் தம்பிரானாருளிச்செய்த குறட்பாவி லிச்செய்யு

ருக்கு வகுத்தகுறட்பாவாகிய “உடலிடையுயிருறுமோரை
 ந்தவத்தையி, னடைவுறுகருவியினடைவினைவகுத்தது.” எ
 ன்று ஐந்தவத்தைக்குங் கருவியுண்டென்றருளிச் செய்கை
 யாலு மதீதத்திலுங்க்ருவியுண்டென்பதுகண்டுகொள்க. என்
 னவே யதீதத்திற் பிரகிருதிதத்துவமுண்டென்பது கருத்து.
 அன்றியு மப்படியான்மாவைக் கேவலசகலமிரண்டினும் விட
 ப்படாமல் வருங்கருவி பிரகிருதிதத்துவமல்ல புருடதத்துவ
 மென்பாருமுளர். அதுவழக்கல்லவெனவறிக. அதுவேனெ
 ன்னில் ஆன்மாவிசுவவியாத்தியைவிட் டவத்தைப்படு மவ
 தரத்து அறிகருவி பதினாறுநீங்கி யவைத்தைப் படுகையா
 லதிலே காலமு ரியதியுங் கலையும் வித்தைபு மராகமுங்கூடி
 நீங்குகையா லந்த வைந்து கருவிகளுங்கூடி ஜீவிக்குஞ் ச
 மூகத்திற்றோன்றுங் கருவி புருடதத்துவமாதலா லந்தக் க
 லாதிகளைந்து மவத்தைப்படுமவதரத்துக் கூடாததுகொ
 ண் டந்தச் சமூகத்திற்றோற்றமாகிய புருடதத்துவமு மவத்
 தையிற் கூடாதெனவறிக. அன்றியும் புருடதத்துவத்தை
 யும் பிரகிருதி தத்துவத்தையு மொருகருவியென்று மது வா
 ன்மா வவத்தைப்படுமவதரத்துத் தூரியமளவும் புருடதத்து
 வமென்று பெயர்பெற்றுநின் றதீதத்திற் பிரகிருதிதத்துவ
 மென்று பெயராய் நிற்குமென்பாருமுளர். அஃதிரண்டு
 மொருகருவியென்பது வழக்கல்லவெனவறிக. அது வெங்ங
 னேயென்னில் இந்நூலிலே தத்துவத்தோற்றஞ் சொல்லு
 மிடத்தில் “அருத்திமிகுங்கலைகாலம்” என்னுந் திருவிருத்த
 த்திலே “உருத்திராரற் கலையதனிற் பிரகிருதிகுணங்க ளுள
 வாகும்” என்று பிரகிருதிக்குத் தோற்றஞ்சொல்லியும் “ஐவ
 கையாலுறுபயன்க னுகரவருங்கால மதுபுருடதத்துவமெ
 ன் றறைந்திடுவரறிந்தோர்” என்று புருடதத்துவந் தத்துவ
 சமூகத்திற்றோன்றுங் கருவியென்றுசொல்லுகையாலும் பு

ருடதத்துவம்வேறு பிரகிருதிதத்துவம்வேறெனவறிக. அன்றியு மிதுவேகருத்தென்பதைப்பற்றிக் காவையம்பலநாதத்தம்பிரானார் இந்நூலுக்குக் கருத்தாகவருளிச்செய்த குறள் வெண்பாவில். “ஐவகையாலுறுபயன்க ணுகரவருங்கால மது புருடதத்துவம்.”என்னுஞ் செய்யுளின் கருத்தாகிய “புகன்றவற்றாலவர் புருடதத்துவமு, மகன்றமானு மதன்குணம் விரித்தது” என்று தத்துவங்கள் காரியப்படுமிடத்துப் புருடதத்துவமும் பிரகிருதிதத்துவமும் வேறுவேறுகச் சொல்லுகையாலு மவை யிரண்டையு மொருகருவியாகச்சொல்லவொண்ணாதெனவறிக. அன்றியுந் தத்துவ முப்பத்தாறுக்குத் தொகைசொல்லுமிடத்து ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநாலு வித்தியாதத்துவமேழு சிவதத்துவமைந்தென்று சொல்லுமிடத்து அவையிரண்டு மொருகருவியானால் முப்பத்தாறுக்குத் தொகையில்லாதபடியாலும் அன்றியும் அத்துவாசோதனையிற் கலைபடைப்புக்குச் சித்தியாரில். “தத்துவமுமோரோமு.” என்றுவித்தியாகலைக்கு வித்தியாதத்துவமேழாகையாலும் அவையிரண்டையு மொருகருவியென்னவொண்ணாதெனவறிக. அப்படியானால் வித்தியாதத்துவமேழென்பதற்குக் காலம் நியதிகலை வித்தை யராகம் புருடன் மாயையென்று நூல்களிற் சொல்லுகையால் புருடனையும் பிரகிருதியையு மொருதத்துவமாக்கி மாயையென்பதை யொருத்தத்துவமாக்கி ஆகவித்தியாதத்துவமேழென்று தொகைப்படுத்தி ஆகத்தத்துவமுப்பத்தாறென்று சொல்லப்படாதோவென்னில் அப்படி மாயையென்றதும் பிரகிருதிதன்னையே யெனவறிக. ஆகையாற் புருடன்வேறு பிரகிருதிவேறென வறிக. அப்படிப்பிரகிருதி தன்னையே மாயையென்பதொழிய மாயையென்றொரு கருவி தனித்தில்லையென்பதற்கு வகையேதென்னில் தத்துவத்தோற்றஞ் சொல்லுமிடத்துக் காலம் நியதி கலை வித்தை

யராகம் பிரகிருதியென்று ஆறுக்குத்தோற்றஞ்சொல்லி வருகையாலும் புருடதத்துவத்தோற்றம். “ஐவகையாலுபயன்கணுகரவருங்கால மதுபுருடதத்துவமென்று.” அவ்விடத்திற் றோற்றஞ்சொல்லுகையாலு மாயையென் றொருகருவிக்குத் தோற்றமோரிடத்திலுஞ் சொல்லாதபடியாலும் அன்றியுந் தத்துவங்கள் காரியப்படுமிடத்து மாயையென் றொருகருவி காரியப்படுகை சொல்லாதபடியாலும் பிரகிருதி தன்னையே மாயையென்பதொழியத் தனித்தொருகருவி மாயையாகச் சொல்லப்படாதெனவறிக. ஆகையாற் புருடன்வேறு பிரகிருதிவேறெனவறிக. அப்படிப் புருடனொருகருவியும் பிரகிருதியொருகருவியுமானால் ஒடுக்கஞ் சொல்லுமிடத்து “வித்தையிலொடுங்குமாறும்” என்று ஆறுகச்சொன்னதேதென்னில் புருடதத்துவந் தத்துவசமூகத்திற் றோற்றமாகையாலு மற்றுள்ளகாலமு நியதியுங்கலையும் வித்தையு மராகமும் பிரகிருதியுந் காரணமாயையிற் றோற்றமாகையாலுந் தோன்றினவொழுங்கிலே யொடுக்கஞ் சொல்லவேண்டுகையாற் புருடதத்துவத்துக்குக் காரணமாயையிற் றோற்றமில்லாதபடியாலும் மற்றுள்ள ஆறுதத்துவமுந் காரணமாயையிலொடுங்குகையால், “வித்தையிலொடுங்குமாறும்.” என்றதெனவறிக. ஆகையாற்புருடதத்துவமவேறு பிரகிருதிதத்துவமவேறெனவறிக. அன்றியும். “சித்தமாமவ்வியத்தம்.” என்று நூல்களிற் சொல்லிவருகையால் அவ்வியத்தமான பிரகிருதிதானே சித்தமுமாய்த்தோன்றுகையால் பிரகிருதியையுஞ் சித்தத்தையு மொருகருவியாக்கி அவத்தைக்குக்கருவி முப்பத்துநாலென்று சொல்லுவாருமுளர். அதுவும் பொருளல்லவெனவறிக. அதற்குக் குற்றமே தென்னில் அப்படிப்பிரகிருதியுஞ் சித்தமு மொருகருவியானால் ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநாலினுஞ் சித்தத்தை யொருக

ருவியாகவும் வித்தியாதத்துவ மேழினும் பிரகிருதியையொருகருவியாகவுஞ் சொல்லித் தத்துவமூப்பத்தாறென்கையாறூலும் அன்றியும் இவைகாரியப்படுமிடத்துச் சித்தமானதுநினைவுமாத்திரமாய்நின்று காரியப்படுமென்றும் பிரகிருதி மூக்குணங்களா யொன்பதுவகையாக நின்றுகாரியப்படு மென்றுஞ் சொல்லிவருகையால் இரண்டையுமொரு கருவியாகச் சொல்லவொண்ணாதெனவறிக. அன்றியும் பிரகிருதிதானே சித்தமாமென்னும் வழக்கைப்பற்றி யிரண்டுமொன்றுமென்றூலும் பிரகிருதியினின்றுஞ் சித்தமுண்டாகையாற் சித்தமானது சுழுத்தியில் நினைவுமாத்திரமாய் நிற்குமென்று நூல்களிற்சொல்கையாலும் பிரகிருதிகாரணமாய்ச் சித்தந்தோன்றுகையாற் பிரகிருதிகெட்டுச் சித்தநிற்க வழக்கில்லாதபடியினாலும் அப்படிச் சொல்லவொண்ணாதெனவறிக. அப்படிப் பிரகிருதி காரணமாகச் சித்தந்தோன்று மென்றது ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநாலும் பிரகிருதியிலே தோன்றி மீளவு மதிலேயொடுங்குகையாலும் அது வழக்கல்லவெனவறிக. அப்படிப் பிரகிருதியிலே யான்மதத்துவ மிருபத்துநாலுந்தோன்றி மீளவுமதிலே யொடுங்குமென்பதற்கு. பி-ம். இந்நூலில் “உருத்திரராற் சலையதனிற் பிரகிருதிக்குணங்க ளவாகு மாங்காரம் புந்தியினிலுதிக்கும்” என்று தோற்றத்துக்குச் சொல்லியும் சித்தியாரில் “தத்துவமெண்மூன்றுஞ் சென்றான்மதத்துவத்தொடுங்கும்” என்று ஒடுக்கத்துக்குச் சொல்லியும் வருமதுகண்டுகொள்க. ஆகையாற் புருடதத்துவம்வேறு பிரகிருதிதத்துவம்வேறு சித்தம்வேறெனவறிக. அன்றியு மவத்தையிற் பிரகிருதிதத்துவங்கூடாதென்னி லதிற்றோற்றமாயுள்ள வந்தக்கரணங்களு மிந்திரியங்களும் அவத்தைத்தானங்களினின்று காரியப்படுகையாற் காரணமில்லாதபொழுது காரியம்ஜீவியாதாகையால் அவத்தையிற் பி

ரகிருதியுண்டென்பதை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. என்
னவே ஆன்மாவவத்தைப்படுமிடத்துப்பிரகிருதிதத்துவ முட
ம்பாகச்சென்று மூலாதாரத்திலே யந்தப்பிரகிருதியோடு ம
ழுந்திக்கிடக்குமென்கிறதே சித்தாந்தப்பொருளெனவறிக.
என்றிங்ஙனஞ்சொல்லிவந்தவகையில் அவத்தைக்குக்கருவி
முப்பத்தைந்தென்பதும் ஆன்மாவதிதத்திற் பிரகிருதிதத்துவ
முடம்பாகச் சென்றொடுங்குமென்பதே வழக்கென்பதுங் க
ண்டுகொள்க. இதற்கு. பி - ம். சிற்றம்பலநாடித் தம்பிரானு
ருளிச்செய்த ஞானப்பஃ ரெடையில். “ஐயாறுமைந்துமனை
கருவி, யென்றுமிதிற் புருவத்திடை பத்தும்போக்கிருபத், தை
ந்தோடே களத்திற் றங்கிச், சுழுத்திதனின்மூன்றும் துரிய
த் திரண்டும், விழித்தநினைவற்றுயிராவிட்டு-அழுத்தியிடு, மூல
ப் பிரகிருதியோடேயம்மூலமலங், கோலக்கிடந்துணர்த்த
க் கூறுங்கால்.” என்றருளிச்செய்ததுங் கண்டுகொள்க. அ
ன்றியும் சிவாகமத்தில் அசிந்திதமென்கிற வாகமத்தின்கிரந்
தத்திலே யவத்தைக்குக்கருவி முப்பத்தைந்தென்பதற்குப்
பிரமாணங்கண்டுகொள்க. ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநாலுக்கு
ம் பிரகிருதிதத்துவம்பிரதானமாகையால் பிரகிருதியைக்கே
த்திரக்கினென்றதெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மா சீழாலவத்தைப்பட்டுப்
பிரகிருதிதத்துவமுடம்பாகச்சென்று மூலாதாரத்திலேயொ
டுங்குமவதாரத்துச் சாக்கிரத்தானத்தில் விட்டுப்போங்கருவிப
த்தென்றும் சொப்பனத்தானத்தில் விட்டுப்போங்கருவி யிரு
பத்திராண்டென்றும் சுழுத்தித்தானத்தில் விட்டுப்போங்கரு
வியொன்றென்றும் துரியத்தானத்தில் விட்டுப்போங்கருவி
யொன்றென்றும் வருமுறைமையையு மறிவித்தது. (௧௦)

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட வவத்தைகளைந்து மடியே
னுக்குத் தரிசனம் வந்ததில்லையென்ற மாணவகளைநோக்கி

ச் சகலாவத்தையிற் காரியமாயுள்ள நிலையிற்படுமவதரத்தி
லுண்டான வைந்தவத்தைகளினுந் தரிசனப்படுத்தியதுகொ
ண்டே திருவருட்பிரகாசமுள்ள புண்ணியவான்களுக்குண்
டான மேலாலவத்தையும் ஆசாரியன்கண்ணாக வறியவேணு
மென்னு முறைமையு மருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்
டருளியது.

இவ்வகையவத்தைதன்னிலெய்திடுங்கரணமெல்லா
மெய்வகையிடத்திலுற்றுமேவுமாகண்டுமிக்க
பொய்வகைப்பவமகற்றப்புரிந்திடினருளாலாங்கே
யைவகையவத்தையுக்குமறிவினாலறிந்துகொள்ளே.

தத்துவசமூகந் தன்னிலைந்தவத்தையுஞ்
சுத்தமதாமைந் தவத்தையுஞ்சொன்னது.

வி - ம். இவ்வகையவத்தைதன்னி லெய்திடுங்கரண
மெல்லாம். எ - து. இந்தவடைவிலே முற்கூறப்பட்ட அ
வத்தைகளைந்தினு முண்டானகருவிக ளேற்றக்குறைச்ச
லாய் நின்றமுறைமைகளெல்லாததையும்,— மெய்வகையி
டத்திலுற்று மேவுமாகண்டு. எ - து. மெய்யிலேவகைப்
பட்ட விலாடத்தானத்திலே யஞ்சவத்தைப் படுமுறைமை
யையறிந்து,— மிச்சபொய்வகைப் பவமகற்றப் புரிந்திடின.
எ - து. மிகவும் பொய்யாபிருக்கப்பட்ட ஜநநமரணாதுக்க
ங்களைநீக்க விசாரிக்கில்,— அருளாலாங்கே யைவகையவத்
தையுய்க்கும். எ-து. தம்பிரானார் காருண்ணியத்தினுலேமே
லான சுத்தாவத்தைகளைந்தையு மந்தவிலாடத்தானத்திலே
செலுத்தாநிற்கும். அதனையறியுமுறைமை யெங்ஙனெயெ
ன்னில்,— அறிவினாலறிந்துகொள்ளே. எ - து. ஆசாரியன்க
ண்ணாகவறிந்துகொள்ளுக. எ-து. அன்றியும்ஐவகையவத்தை
யுய்க்கு மறிவினாலறிந்துகொள்ளே யென்றொருபதமாக்கி மு

ற்கூறிய கீழால்வத்தைகொண்டும் நிலையிற்படுமவத்தைகொண்டும்மேலாலவத்தையுமறியப்படுமென்னவுமா மெனவறிக.

து - ம். மெய்வகையிடத்திலுற்றுமேவுமாகண்டு. எ-து. சாக்கிரத்தானத்திலேயுண்டாகிய நிலையிற்படுமவத்தையந்தையுங் கண்டென்றதெனவறிக. அஃதாவது-ஒருபண்டத்தை மறந்தவ னந்தப்பண்டங்காணாதபொழுது பிராணவாயுவு மியங்காமல் மூர்ச்சித்திருந்தவவதர நிலையிற்படுமவத்தையிற் சாக்கிர தூரியாதீதமெனவறிக. இனியந்தப்பிராணவாயு வியங்கத்தக்கதாகப் பெருமூச்செறிந்து விசாரித்தறிவோமென்று நின்றவவதர நிலையிற்படுமவத்தையிற் சாக்கிரதூரியமென வறிக. இனியவ்விடத்திலேயல்லோ போனோமென்று நினைவெழுந்திருந்தவவதர நிலையிற்படுமவத்தையிற் சாக்கிர சுழுத்தி யெனவறிக. இனி யின்னவிடத்திலே யல்லோ பண்டம்வைத்தோ மென்று விசாரப்பட்டறிந்தவவதர நிலையிற்படுமவத்தையிற் சாக்கிர சொப்பனமெனவறிக. இனியந்தப்பண்டம் வைத்தவிடத்திலேசென்று கண்டது. நிலையிற்படுமவத்தையிற் சாக்கிர சாக்கிரமெனவறிக. இந்தநிலையிற்படுமவத்தைக்குக் கருவிகளாவன. சுத்ததத்துவங்களைந்துமெனவறிக. அதுவெங்ஙனையென்னில் அதீதத்துக்குச் சிவதத்துவமொன்று மெனவறிக. தூரியத்துக்குச் சிவதத்துவமுஞ் சத்திதத்துவமு மெனவறிக. சுழுத்திக்குச் சிவதத்துவமுஞ் சத்திதத்துவமுஞ் சாதாக்கியதத்துவமு மெனவறிக. சொப்பனத்துக்குச் சிவதத்துவமும் சத்திதத்துவமுஞ் சாதாக்கியதத்துவமு மீசுரதத்துவமு மெனவறிக. சாக்கிரத்துக்குச் சுத்ததத்துவமைந்து மெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “ஐந்துசாக்கிரத்தினுன்கு கனவினிற்சுழுனைமூன்று, வந்திடுந்துரியந்தன்னி விரண்டொன்றுதூரியாதீதந், தந்திடுஞ்சாக்கிராதி யவத்தைகடானந்தோறு, முந்திடுங்கரணந்

தன்னிற் செயறொருமுணர்ந்துகொள்ளே.” எ-து. கண்டிகொள்க. இனி யிந்த நிலையிற்படு மவத்தைகொண்டே கீழாலவத்தை யறியப்படு மென்பதற்கு மிந்த நிலையிற்படு மவத்தையிற் கருவிக ணீங்குகிறதுதானே சுத்தாவத்தையாமென்பதற்கும். பி-ம். சித்தியாரில். “அறிதருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தே யைந்துஞ், செறிதருங்கரணந்தன்னிற் செயல்தொறுங்கண்டு கொண்ணீ, பிறிவிலாளுனத்தோரும் பிறப்பறவருளாலாங்கே, குறியொடுமைந்தவத்தை கூடுவரீங்கூட.” எ-ம் சிவஞான போதத்தில். “இலாடத்தேசாக்கிரத்தை யெய்தியவுள்ள, மிலாடத்தேயைந்தவத்தை யெய்து-மிலாடத்தே, யவ்வவ்விந்திரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே, யவ்வவற்றினீங்கலதுவாங்கு.” எ-ம். கண்டிகொள்க. என்னவே யிந்தச்சகலாவத்தையிலுண்டான கருவிகளேற்றக்குறைச்சல்கள் போல வந்தக்கீழாலவத்தைக்குமெனவறிக. இதுசகலாவத்தையிற் காரியாவத்தையைச் சொன்னதெனவறிக. இனி யருளாலாங்கே யைவகையவத்தையுய்க்குமென்றது சுத்தாவத்தையெனவறிக. அவைவருமாறு நின்மலசாக்கிர நின்மலசொப்பன நின்மலசுமுத்தி நின்மலதுரிய நின்மலதுரியாதீதமெனவறிக. அஃதாவது சுத்ததத்துவமைந்தில் சுத்தவித்தை நீங்கினவவதரஞ் சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம். சுத்தவித்தையுமீசரமு நீங்கினவவதரஞ் சாக்கிரத்திற்சொப்பனம். சுத்தவித்தையு மீசரமுஞ் சாதாக்கியமு நீங்கினவவதரஞ் சாக்கிரத்திற்சுமுத்தி. சுத்தவித்தையு மீசரமுஞ் சாதாக்கியமுஞ் சத்தியு நீங்கினவவதரஞ் சாச்சிரத்திற்றுரியம். சுத்ததத்துவமைந்து நீங்கினவவதரஞ் சாக்கிரத்தி லதீதமெனவறிக. இவையைந்துதத்துவமு நீங்கவென்றதுகொண்டே யிவையைந்தும் பிரேரிக்கப்பட்ட கருவிகளு நீங்கவென்பதை யறுபவத்தாற் கண்டிகொள்க. இதற்கு. பி-ம். சிவஞானபோதத்தில். “இலாடத்தேசாக்கிரத்தே”

என்றசெய்யுண்முடிவில், “அவ்வவற்றி நீவ்லதுவாங்கு.” எ-து கண்டுகொள்க. இதுசுத்தாவத்தையிற் காரியாவத்தையென வறிக.

இதனாற்சொல்லியது கீழாலவத்தை யைந்தையுந் தரிசு னப்படுத்தவேண்டிச் சகலாவத்தையிற் காரியாவத்தையாகி ய நிலையிற்படுமவத்தைகொண்டே தரிசிப்பித்த முறைமையும் அதுகொண்டே சுத்தாவத்தையிற் காரியாவத்தை யைந்தை யுந் தரிசிப்பித்த முறைமையு மறிவித்தது. நிலையிற்படுமவத் தையென்றது மத்தியாலவத்தை யெனவறிக. மேலாலவத் தை யென்றது சுத்தாவத்தையை யெனவறிக. (கக)

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட காரியாவத்தைகள் தரிசிப் பித்தாற்போல முற்கூறிய காரணாவத்தைகள் மூன்றுந் தரி சிப்பிக்கவேணுமென்று மாணவகணேநோக்கிக் காரியாவத் தையி லுண்டான கேவலசகலசுத்தம்போலவிருக்குங் கார ணாவத்தையி லுண்டான கேவலசகலசுத்தமென்னு முறை மையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

நீக்கமிலதீதமாக நிறைந்தகேவலமாநீர்மை
சாக்கிரங்கலாதிசேர்ந்த சகலமாந்தன்மையாகு
நீக்கமிலிரண்டுங்கூடா தொழியவோர்நிலையினைடுஞ்
சாக்கிரவதீதஞ்சுத்தத் தகைமையதாகுந்தானே. (கஉ)

கேவலசகல சுத்தமென்றுரைத்த
மூவகைதெளியு முறைமைமொழிந்தது.

வி - ம். நீக்கமிலதீதமாக நிறைந்தகேவலமா நீர்மை.
எ - து. ஆன்மாக்கண் மாயாகருவிகளெல்லா நீங்க நீங்கா தவாணவமலத்தாலே மறைப்புண்டு மூலாதாரத்திலே கிடக் கிறவதீதம்போலே யிருக்குஞ் சர்வசங்காரத்தங் காரணமா

யையிலே தத்துவங்களெல்லாமொழங்க வதிலே சர்வான்மா
 க்களுமொடுங்கி யாணவமலத்தாலே மறைப்புண்டு கிடக்கி
 றதே காரணமாகிய கேவலாவத்தையின் முறைமை.— சாக்
 கிரங் கலாதிசேர்ந்த சகலமாந்தன்மையாகும். அநுவயம்
 கலாதிசேர்ந்த சகலமாந்தன்மையாகுஞ் சாக்கிரம். எ - து.
 ஆன்மாக்கள் கலையாதியாயுள்ள தத்துவங்களுடனே கலந்து
 ஒவ்வொருவிடயங்களிற் கூடிநின்று பிறிகிறகாரியமாகிய சா
 க்கிராவத்தைக்கொக்கும் கன்மத்துக்கீடாக வெண்பத்துநா
 ன்குநூறுயிர மியோனிகடோறும் பிறந்திறந்து திரிகிற சக
 லாவத்தையாகிய காரணாவத்தையின்முறைமை.— நீக்கமிலிர
 ண்டிங்கூடாதொழிய வோர்நிலையினீஞ் சாக்கிரவதீதஞ்சுத்
 தத்தன்மையதாகுந்தானே. எ - து. ஒன்றைவிட்டுடன்
 உபற்றி யான்மாவைவிட்டு நீங்காமல்வருகிற பெருமைபொ
 ருந்திய கேவலசகலமிரண்டினுங் கூடாம லருளுடனேகூடி
 யிரண்டறநிலைபெற்று நேயத்துடனே யழுந்துகிறதே சாக்கி
 ராதீதத்துக்கொக்கும் பரமுத்தியான சுத்தாவத்தையாகிய
 காரணமும். எ - து.

து - ம். அதீதமென்றது ஜீவிக்குங்கருவிகளெல்லாங்
 கழன்ற விடமெனவறிக. கேவலமென்றது சர்வசங்காரமெ
 னவறிக. சாக்கிரமென்றது கலையாதிதத்துவங்களொடுங்கு
 டி ஜீவித்துநிற்கை யெனவறிக. சகலமென்றது சிருஷ்டிதொ
 டங்கிச் சங்காரமளவும் பிறந்திறந்து வருகிற தெனவறிக.
 சாக்கிராதீதமென்றது கருவிகள் முப்பத்தாறுங்கழன்று கே
 வலசகலத்தினுமழுந்தாம லருளிடமாகச்சென்று ஞேயத்த
 முந்தலாகிய வுண்மைநிட்டையை யெனவறிக. சுத்தமென்
 றது திருவடியிலே யிரண்டறக்கூடிநின்றபரமுத்தியை யெ
 னவறிக. இவையிற்றுக்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “கேவலசக
 லசுத்த மென்னு மூன்றவத்தையான்மா, மேவுவன்”. எ - ம்.

“அறிவில னமூர்த்தனித்த னராகாதி குணங்களோடுஞ் செறி விலன்” எ - ம். “உருவினைக்கொண்டு போகபோக்கியத்துன் னல்” எ - ம். “இருவினைச்செயல்களொப்பி லீசன்றன் சத்தி தோய” எ - ம். வரும் விருத்தங்களைக் கேவலசகலசுத்தமு ன்றுக்குங்கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மா தத்துவங்களெல்லாங்கழ ன்று ஆணவமலத்தான் மறைப்புண்டு பிரகிருதிதத்துவமுட ம்புக மூலாதாரத்திலே கிடக்கிறவதீதம்போலே கிடக்கு ஞ்சர்வசங்காரகேவலத்திலென்றும் ஆன்மா கலையாதிதத்து வங்களோடுங்கூடி யொவ்வொன்றாக ஜீவிக்கிறசாக்கிரம்போ லவிருக்கு மியோனிவிட்டியோனிபற்றிப் பிறந்திறந்துவருகி றசகலமென்றும் இந்தக்கேவலசகலமிரண்டிரீங்கினசாக்கிரா தீதம்போலவிருக்குந் திருவடியிலேயிரண்டறக்கூடின சுத்த மானபரமுத்தியென்றும்வருமுறைமையை யறிவித்தது.(கஉ)

நாலாஞ்சுத்திரமாகிய அவத்தைத்தன்மை முற்றிற்று.

இங்ஙன முற்கூறியவகையே யவத்தைப்பட்டுக்கிடக் கு மான்மாக்களுக்குச் சிவ னுணர்த்துமுறைமையு முண் டாமாகையால் அவத்தைக்குமேல் ஐந்தாஞ்சுத்திரமாகிய உணர்த்து முறைமையென்னு மதிகாரம் வைக்கப்பட்டது. இவ்வதிகாரத்தில் ஐந்தாஞ்சுத்திர நின்றமுறைமை யெங் றனையென்னில் சிவஞானபோதத்தில்:— “விளம்பியவுள்ள த்து மெய்வாய்கண்முக, களந்தறிந்தறியா வாங்கவைபோல த், தாந்தமுணர்வின்றமியருள், காந்தங்கண்ட பசாசத்தவை யே.” என்னும் ஐந்தாஞ்சுத்திரத்துக் கிவ்வான்மாக்களிட த்துத் தமது முதலுபகார முணர்த்துதனுதலிற்று. என்ற மையால் இந்நூலினு மிவ்வதிகாரத்து. “மருவியபொறியி லென்றும்” என்றவிருத்தந் தொடங்கி “அறிந்திடுமனாதி.” எ

ன்றவிருத்தமுடிவாகிய செய்யுளைந்தும் ஆன்மாக்களைச் சிவ
 னுணர்த்துமுறைமையைச் சொல்லுகையால் இதுவுமைந்தா
 ன்ருத்திரமாக நின்றதெனவறிக. இச்செய்யுட்களி லவை
 வருமா றெங்ஙனேயென்னில் “தனக்கெனவறிவிலாதான்.”
 என்ற செய்யுளில் “தனக்கெனவறியானாலிச் சகலமுறுகருந்
 தானே.” “அறிந்திமனாதி” யென்றசெய்யுளில், “கன்மத்
 தொன்மை யறிந்தவைதுகருமாறு மருளுவ னமலன்றானே.”
 எ - ம். வருகையா லப்படிச்சொல்லப்பட்ட தெனவறிக.
 இங்ஙன மிவ்வதிகாரத்துக்கு வகுத்தசெய்யுட்களிற் சிலவி
 ருத்தங்களைச் சூத்திரத்துக் குவமைகாட்டி மற்றவிருத்தங்க
 ளுக் குவமைகாட்டாததேதென்னில் அஃதாவது இந்தப்பொ
 ருளுக்கு மாறுபாடுசொல்லுஞ் சமயிகள் கருத்துக்களை மறு
 த்தசெய்யுட்களாகையா லெனவறிக. மேல்வருஞ்சூத்திரங்
 களுக்கு மிங்ஙனங்கண்டுகொள்க. இனியிவ்வதிகாரத்துக்கு
 முதற்செய்யுளாகிய “மருவிய பொறியிலொன்றும்” என்ற
 செய்யுளுக்குத் தொந்தனைவருமாறு.

அப்படி யவத்தைப்பட்டுக்கிடக்குமான்மாக்க ளுணரு
 முறைமை யெங்ஙனேயென்று வினாயதற் சூத்தாமருளிச்செ
 ய்வா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

மருவியபொறியிலொன்றுமாபூதமைந்திலொன்றுங்,
 கருவிகணுன்குநீங்காக்கலாதினைந்துங்கூடி, யொருபுல
 னுகருமிந்த வொழுங்கொழிந்துயிருமொன்றைத், தெரி
 வுறுதவனொழிந்தத்திரள்களுஞ்செயலிலாவே. (கந)

உணர்த்துமுறைமையிலொருபுலனுகா
 விணக்குறுகருவிகளிலையாமென்றது.

வி - ம். (ஆன்மாவிந்திரியங்களைக்கொண்டு விடயங்க
 ளைக்கொள்ளுமிடத்து) மருவியபொறியிலொன்றும், எ-து.

அப்பொழுதைக்குப் பொருந்தப்பட்ட விந்திரியங்களிலே
யொன்றும்,— மாபூதமைந்திலொன்றும். எ - து. பெரிய
பூதங்களாகிய பிருதிவியப்புதேயுவாயு வாகாசமாகிய விவை
யிற்றிலே யப்பொறிகளுக்கேற்ற பூதமொன்றும்,— கருவிக
ணன்கும். எ - து. மனம்புத்தி யாங்காரஞ் சித்தம் என்கி
றஅந்தக்கரணங்கணன்கும்,— நீங்காக்கலாதிகள். எ - து.
முற்கூறிய கரணங்களைவிட்டு நீங்காத கலை காலம் நியதி வித்
தைஅராகம் புருடன் பிரகிருதி மாயையென்கின்ற வித்தியா
தத்துவமேழும்,— ஐந்தும். எ - து. சுத்தவித்தை ஈஸ்வர
ம் சாதாக்கியம் சத்திசிவம்என்கின்றசிவதத்துவமைந்தும்,—
கூடியொருபுலனுகரும். எ - து. ஆகவிங்நனஞ்சொல்லப்
பட்ட தத்துவங்கள் பதினெட்டுங்கூடியே யான்மா வொரு
விடயத்தைப் புசிப்பன். இந்தக்கருவிகள் கூடாதபொழுது
ஆன்மாவுக்குப் புசிப்பில்லையோவென்னில்,— இந்தவொழுங்
கொழிந் துயிருமொன்றைத்தெரிவுறுது. எ - து. இந்தமு
றைமையிலே சொல்லப்பட்ட கருவிகள் கூடினாலொழிய
வான்மாவு மொன்றைப்புலப்பட வறியமாட்டாது. அந்த
வான்மாக்கூடாதபொழுது அந்தக்கருவிகள் தானாகவறியா
தோவென்னில்,— அவனொழிந்தத் திரள்களுஞ் செயலிலா
வே. எ - து. அந்தவான்மாவைக் கூடாம லந்தக்கருவிக
ளுந் தானாக வறியமாட்டா. எ - து.

து - ம். இங்நனம் பொருட்கூறிவந்தவகையி லான்மா
யாதொரு விடயத்தைப் புசிக்குமிடத் தந்தவிடயங்களுக்கே
ற்ற விந்திரியங்களிலே யாதாமொன்றும் அதற்கேற்ற பூதங்
களிலே யாதாமொன்றும் அந்தக்கரணங்கள் நாலும் கலாதி
களேழும் சுத்ததத்துவமைந்தும் ஆகப்பதினெட்டுக் கருவிக
ளுங்கூடியே புசிக்கவேணுமென்று பொருட்கூறியதற்கு வழி
யேதென்னில் அஃதாவது சிவனுடைய சத்திகள் சுத்ததத்து

வமைந்தையுங்கொண்டு வித்தியாதத்துவமாகிய கலாதிகளே
 மையுங் காரியப்படுத்தியும் அந்தக்கலாதிகளேமும் ஆன்மத
 த்துவ மிருபத்துநாலையுங் காரியப்படுத்தியும் வருகையா
 லப்படிச் சொல்லப்பட்ட தெனவறிக. அவையொன்றினு
 லொன்று காரியப்படுமுறைமை யெங்ஙனையென்னில் சிவ
 னுடையசத்திகள் சுத்ததத்துவமைந்தையு நடத்தும் வகை
 யாவது இச்சாசத்தி யீஸ்வரத்தை நடத்தும். கிரியாசத்திச
 த்திதத்துவத்தையுஞ் சாதாக்கியத்தையும் நடத்தும். ஞானச
 த்திசிவதத்துவத்தையும் சுத்தவித்தையை யு நடத்துமெனவறி
 க. இதற்கு. பி - ம் “இச்சைநடத்தியிடு மீச்சுரதத்துவத்தை,
 மெய்ச்சத்திசாதாக்கிய மேவியிடு - நிச்சயமே, யேன்றகிரி
 யை நடத்தியிடு மெய்ஞ்ஞான, மேன்றசிவஞ் சுத்தவித்தை
 யாம்”. எ - து. கண்டுகொள்க. இனிசுத்ததத்துவ மைந்
 தாலும் வித்தியாதத்துவமாகிய கலாதிகளேமும் காரியப்
 பட்டிவருகையாவது நாதசொருபமாகிய சிவதத்துவ மதோ
 மாயையிலே நின் ரூன்மதத்துவ மிருபத்துநாலுக்கு மு
 பாதானமாகிய பிரகிருதிமாயையைத் தோற்றுவித்தும் அத
 ற்கந்தமாகிய விந்துவடிவாகிய சத்திதத்துவத்தைக்கொண்
 டிகாலமுநியதியுங் கலையுந்தோற்றுவித்தும் சுத்தவித்தை வித்
 தையைத்தோற்றுவித்தும் ஈஸ்வரம்அராகத்தைத் தோற்றுவி
 த்தும் ஆக விங்ஙனந் தோன்றப்பட்ட காலமுநியதியுங்கலையு
 ம்வித்தையுமராகமுங்கூடின சமுகத்திலுண்டான புருடதத்
 துவத்தைச் சாதாக்கியதத்துவங் காரியப்படுத்தியும் வருமெ
 ன்பதை னூல்களினாலு மதுபவத்தினாலுங் கண்டுகொள்க.
 இவையிற்றுக்கு. பி - ம். “காலநியதிகலைசத்திதானடத்து,
 மேலும் வித்தை வித்தை யராகம்மீசர் - சாலவே, மாயைசிவ
 ம்புருடன் சாதாக்கியமேவி, நேயமுடனடித்துநின்று.” எ - து.
 கண்டுகொள்க. இனியிந்த வித்தியாதத்துவமேழாலும் ஆன்ம

தத்துவ மிருபத்துநாலுங் காரியப்படும்வகை யெங்ஙனையெ
 ன்னில் கலையானது முற்கூறிய பிரகிருதி மாயையை யெழு
 ப்பி யதிலே நின்றுங் குணங்களைத்தோற்றுவிக்க அந்தக் கு
 ணங்களிடமாக வந்தக்கரணங்களு மிந்திரியங்களும் விடய
 ங்களும் பூதங்களு மொன்றிலே யொன்றாகத்தோன்றி விரி
 ந்தவவதரத்து அந்தக்கலையானது சித்தத்துக்கு முட்கருவி
 யாய்நின்று போகங்களிலே நினைவையெழுப்பியும் நியதிபு
 த்திக்கு முட்கருவியாய் நின்று போகங்களை நிச்சயித்து அ
 றுதிப்படுத்தியும் வித்தை யாங்காரத்துக்கு முட்கருவியாய்
 நின்று போகங்களிலே யறிவையெழுப்பியும் அராக மனது
 க்கு முட்கருவியாய்நின்று போகங்களிலே யாசையாகப்ப
 ற்றியும் புருடன்இந்திரியங்களையெழுப்பிப் போகங்களைப் பு
 சிப்பித்தும் பிரகிருதி போகங்களிலே யழுத்துவித்தும் கால
 மிவை யெல்லாவற்றையுங் கூட்டியும் வருகையா லப்படிச்
 சொன்ன தெனவறிக. என்றிங்ஙனம் பொருட்கூறிவந்த வ
 கையிற் கலை சித்தத்துக்குட்கருவி யென்றும் நியதிபுத்தி
 க்குட்கருவி யென்றும் வித்தை யாங்காரத்துக் குட்கருவியெ
 னும் அராக மனத்துக்குட்கருவி யென்றும் சொன்னதற்கு
 வழியேதென்னில் “அந்தக்கரணங்களின் குணம் நினைந்தா
 ராய்ந்து துணிந்து செயல் மணந்து” எ - ம். “நியதிசிந்தித்
 தாராய்ந்து துணிந்து செயற்படு மந்தக்கரணவமைச்சரும்.”
 எ - ம். தூல்களிற் சொல்லவருகையாற் சித்த நினைவையெ
 ழுப்புங்கருவியாயும் ஆங்கார மறிவைமேலிடுவிக்குங்கருவி
 யாயும் புத்தி நிச்சயிக்குங்கருவியாயும் மனதுபற்றுங்கரு
 வியாயும் இவையிற்றுக் குட்கருவியென்ற கலையும் வித்தை
 யும் நியதியும் அராகமும் நிற்கும்வகையாவது கலை யாண
 வமலத்தைச் சிறிதேநீக்கி யறிவையெழுப்புங் கருவியாகை
 யாலும் வித்தை யறிவைமேலிடுவிக்குங்கருவியாகையாலும்

நியதி நிச்சயிக்குங் கருவியாகையாலும் அராக மாசையை யெழுப்புங்கருவியாகையாலு மப்படிக் கூறப்பட்டதெனவறிக. என்னுமிவையிற்றுக்கு. பி - ம். இந்நூலில் “அசுத்த மாயை வைத்தகலேதான் மூலமலஞ்சிநிதேநீக்கி மருவும்வகை தெரிவிக்கும்.” எ - ம். சித்தியாரில் “சித்தமாமவ்விய த்தஞ் சிந்தனையதுவுஞ் செய்யும்.” எ - ம். வருமது கலையுஞ்சித்தமும் நினைவையெழுப்புங்கருவி யென்பதற்குக்கண் டிகொள்க. இனி வித்தையுமாங்காரமு மறிவைமேலிடுவிக்குங் கருவியென்பதற்கு. பி - ம். “வித்தையுயர்கலையதனிற்றோன்றி யறிவினையுதிக்கப்பண்ணும்.” எ - ம். “ஆங்காரம்புந்தியின்கண் ணுதித்தகந்தைத்குவித்தா யீங்கார்தா னென்னொடொப்பார்.” எ - ம். வருமதுகண்டிகொள்க. இனிரியதியும் புத்தியும் நிச்சயிக்குங்கருவியென்பதற்கு. பி-ம். “நியதிபின்றோன்றிக் கன்மநிச்சயம் பண்ணிநிற்கும்.” எ-ம். “புத்தியவ்வியத்திற்றோன்றிப் புண்ணியபாவஞ்சார்ந்து வத்து நிச்சயமும்பண்ணி.” எ - ம். வருமது கண்டிகொள்க. இனி மனதும் அராகமும் ஆசையைப்பற்றுவிக்குங் கருவி என்பதற்கு. பி - ம். “விச்சையிலிராகந்தோன்றி வினைவழி போகத்தின்க ணிச்சையைப்பண்ணிநிற்கும்.” எ-ம். “மனமதுதைசதத்தின் வந்தொருபொருளைமுந்தி, நினைவதுஞ்செய்து.” எ - ம். வருமதுகண்டிகொள்க. ஆகையாலந்தக்கரணங்களுலுக்குஞ் சித்தத்துக்குக் கலையும் ஆங்காரத்துக்கு வித்தையும் புத்திக்குநியதியும் மனத்துக்கு அராகமும் உட்கருவியாய் நிற்குமென்பதை யதுபவத்தாற் கண்டிகொள்க. இனிசுத்ததத்துவங்களைந்தும் வித்தியாதத்துவங்க ளேழையுங் காரியப்படுத்துமென்றும் வித்தியாதத்துவமேமும் ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநாலையுங் காரியப் படுத்துமென்றுஞ் சொன்னதற்கு வழியேதென்னில் சிவதத்துவமைந்தும் பி

ரோகாண்டமென்றும் வித்தியாதத்துவமேழும் போகசயி
 த்திரிய காண்டமென்றும் ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநாலும்
 போக்கியகாண்டமென்றுஞ் சொல்லுகையா லப்படிச்சொ
 ல்லப்பட்டதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “ஐ
 ந்துசுத்தத்தின்கீழே முசுத்தாசுத்தமசுத்தந், தந்திடும்புமா
 ன்கீழெண்மூன் றுயதத்துவஞ்சீவர்க்கு, வந்திடும்பிரோகா
 ண்ட மருவுபோகசயித்திரியத்தோ, டந்தமிலனுக்களுக்குப்
 போக்கியகாண்டமாமே.” எ - து. கண்டுகொள்க. இனிவி
 த்தியாதத்துவ மேழும் ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநாலையுங்
 காரியப்படுத்துமென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “வாயா
 தி சோத்திராதி புறத்துவாழ் கருவியாகு, மோயாதமனாதி
 காயத் துணருமுட்கருவியாகு, மாய்வார்கட்கராகமாதியவ
 ற்றினுட்கருவியென்பர், மாயாடன்வயிற்றிவற்றூற் றுடக்கு
 ண்டிவாழுமான்மா.” எ - து. கண்டுகொள்க. இனிசிவசத்
 திகளாலே யிந்தத்தத்துவங்களொன்றையொன்று காரியப்
 படுத்துமென்றும் அப்படிக்காரியப்பட்டுத் தோன்றுமிடத்
 துச் சுத்தமாயையாலே யசுத்தமாயை காரியப்படுமிடத்து
 அதிலே பிரகிருதிமாயையானது ஆன்மதத்துவ மிருபத்து
 நாலுக்கு முபாதானமாகத் தோன்றுமென்று மற்றுள்ளத
 த்துவங்களு மவையிற்றிலே தோன்றுமென்றதற்கு. பி-ம்.
 சித்தியாரில். “விந்துவின்மாயையாகிமாயையினவ்வியத்தம்,
 வந்திடும் விந்துதன்பால் வைகரியாதிமாயை, முந்திடுமரா
 கமாதிமுக்குணமாதிமூலந், தந்திடுஞ்சிவனவன்றன் சந்நிதி
 தன்னிலன்றே.” எ - து. கண்டுகொள்க. இங்ஙனம் பிரகி
 ருதிமாயையை யுவ்வியத்தமென்றும் மூலமென்றும் பெயர்
 கூறியதேதென்னில் பிரகிருதிமாயைக்கு மூலப் பிரகிருதி
 யென்றும் அவ்வியத்தமென்றும் புமானென்றும் மாணெ
 ன்றும் மாயையென்றும் உள்ளமென்றும் ஆன்மதத்துவமெ

ன்றும் பெயராகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. என்
 திங்ஙனங் கூறிவந்தவகைகளா லான்மாவொருவிடயத்தை
 க் கொள்ளுமிடத்துப் பதினெட்டுக்கருவியுங்கூடியே புசி
 கவேணுமென்பதை யதுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. இங்ங
 னம் பொருட்கூறிவந்த விந்தச்செய்யுளின் முதற்பதமாகிய
 மருவிய கூடியொருபுலனாகும். என்றபதத்தை ஐக்கியவா
 தியைநோக்கி மறுத்துக்கூறிய தென்னவுமாம். அஃதெங்ங
 னேயென்னில் உணர்த்து முறைமைக்குச் சொல்லுமிடத்
 தாணவமலத்தான் மறைப்புண்டு கிடக்கு மான்மாவைச்
 சிவன் மாயாகருவிகளைக்கூட்டி யுணர்த்துவனென்றமையா
 லப்படி யாணவமலமென்ப தொன்றில்லை மாயாகருவிகளே
 யான்மபோதத்தை மறைக்குமென்பது ஐக்கியவாதிகருத்தா
 கையால் மாயாகருவிகள்கூடியே யான்மபோதம் ஜீவிக்கு
 மென்று இந்தப்பதம்நடக்கையா லவனைமறுத்துக்கூறினதெ
 ன்றதெனவறிக. இனி யந்தவொழுங்கொழிந் துயிருமொ
 ன்றைத்தெரியுறு தென்றபதமும் அவிசாரவாதியைநோக்கி
 மறுத்துக்கூறின தென்னவுமாம். அஃதெங்ஙனே யென்
 னில் அவ னான்மா தானேயறியுமென்று சொல்லுகையால்இ
 ந்தப்பதங் கருவிகள்கூடியே யான்மா வறியுமென்றமையா
 லவனை மறுத்ததென்றதெனவறிக. இனியவனொழிந்தத்தீரள்
 கருஞ்செயலிலாவே யென்றபதமும் சங்கிரந்தவாதியை
 நோக்கி மறுத்துக்கூறின தென்னவுமாம். அஃதெங்ஙனே
 யென்னில் அவனான்மா வறியாது கருவிக ளறியுமென்று
 சொல்லுகையா லிந்தப்பத மான்மாவைக் கூடாமற் கரு
 விகளறியாதென்று மறுத்துக் கூறுகையால் அவனை மறுத்
 ததெனவறிக. இந்த மூன்றுவகைக்குமுதாரணம் சங்கற்
 பதிராகரணத்திலே கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது சிவனான்மாக்களை யுணர்த்து முறைமையி லான்மாக்கள் பதினெட்டுக்கருவிகள் கூடியறியுமென்றுங் கருவிகளைக்கூடாம லான்மா வறியாதென்று மாண்மாவைக்கூடாமற் கருவிகள்தாமாகவறியாதென்றுஞ்சொன்னமுறைமையை யறிவித்தது. (கந)

அப்படி யான்மாவுங் கருவிகளுந் தம்மிற்கூடியறியுமாற்றும் கத்தாவுணர்த்துவனென்பா னெனென்று வினவின மாணவகளைநோக்கி யருளிச்செய்வா னெடுத்தக்கொண்டருளியது.

தனக்கெனவறிவிலாதான் றுனிலையறிந்துசாரான்
றனக்கறிவிலாதவாயி றுனறியாதுசாரா
தனக்கெனவறிவிலாதான் றத்துவவன்னருபன்
றனக்கெனவறிவானுலிச் சகலமுதுகருந்தானே. (கச)

தத்துவஞ்சடமுயிர் தானுவறியா

தொத்துணர்வதுபதி யுணர்வாலென்றது

வி - ம். தனக்கென வறிவிலாதான் றுனிலையறிந்துசாரான். எ - து. ஒருத்தரறிவியாமற் றனக்கெனவோ ரறிவில்லாத வான்மா அதிதப்பட்டுக்கிடக்குமவதரத்துத் தானாகவிற்தத்தத்துவங்சுளைக்கூடி யறியமாட்டான்.—தனக்கறிவிலாதவாயி றுனறியாதுசாரா. எ - து. தனக்கென்ன வொருகாலத்திலு மறிவற்று ஜடமாயிருக்கப்பட்ட விந்திரியங்களதிதப்பட்டுக்கிடக்கிற வான்மாவையறிந்து கூடமாட்டாது. அப்படியானாலும்,— தனக்கெனவறிவிலாதான் றத்துவவன்னருபன். எ - து. தனக்கென்னவோ ரறிவில்லாத வான்மா பஞ்சவன்னங்களையடுத்த படிசம்போலத் தத்துவங்களினதுசொருபமே தனக்கு வடிவாய்நிற்பன். இப்படிக்கூடின தின்றன்மையாய் நிற்கிறவனாகையாற் றற்சுதந்தரமுள்ளவன

ல்ல. ஆனாலிவைதன்னிற் கூடியறிந்தபடியெங்குனையென்னி
ல்,—தனக்கெனவறிவானாலிச்சகலமு துகருந்தானே. எ-து.
தனக்கொருவ ரறிவியாமற்றானே சர்வத்தையு மறியத்தக்க
சிவனாலே யான்மா சர்வத்தையு மறிந்து ஜீவியாநிற்பன்
எ - று. ஆன்மா சர்வத்தையுமறிவனென்றது அந்தக்கரண
ங்களோடுஞ் சோத்திராதிகளோடுங்கூடிச் சத்தாதிகளை ய
றிவனென்ற தெனவறிக.

து - ம். ஆன்மாவைத் தனக்கென வறிவிலாதா னெ
ன்றது அதீதப்பட்டுக் கிடக்கு மவதரத்துச் சரீரசம்பந்தனா
யிருந்து மொன்றையுமறியாமற் கிடக்கையினாலெனவறிக.
இதற்கு. பி - ம். சிவஞானபோதத்தில் “அவ்வுடலினின்று
யிர்ப்ப வைம்பொறிகடாங்கிடப்பச், செவ்விதினவ்வுடலிற்
சென்றடங்கி”, எ - று. கண்டுகொள்க. இனிகருவிகளை ஜ
டமென்றது மப்படியொன்றையு மறியாமற் கிடக்கையினா
லெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாவுக்குத்தனக்கெனவோர
றிவில்லாதபடியாலே தானாகத்தத்துவங்களைக் கூடியறியமா
ட்டாதென்றுங் கருவிகள்ஜடமாகையாலே யவைதானாக வா
ன்மாவைக்கூடி யறியமாட்டாதென்று மிவையிரண்டையு
ங்கூட்டிக் காரியப்படுத்துவது சிவனேயென்றும் வருமுறை
மையை யறிவித்தது. (கசு)

அப்படி யான்மாவையுங் கருவிகளையுஞ் சிவனே கூட்டி
யறிவிப்பனென்கிறதென்ன சிவன் விகாரமறநிற்க வவனரு
ளைக்கொண் டான்மாதானே சுட்டியறிந்து வருமென்கிற அ
விகாரவாதியையும் அப்படி யல்லவென்று ஆன்மாவுக்காக
ச் சிவனருனே பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டியறிந்து நிற்பனென்ற
பரிணாமவாதியையு மறுத்தருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்
டருளியது.

கண்டறிபுலன்கள்காணுங் கருத்தினுலொருத்தன்
ஞானங், கொண்டுளமறியுமென்னிற் கொள்பவன்முதலி
யாகு, மண்டியவுணர்வுயிர்க்காமன்னிநின்றறியுமென்னி,
ஊண்டிடவேண்டுவானுக்கொருவன்வேறுண்டலாமே. () 15

இப்பரிசுன்றி யிகலுறுசமயிகள்

செப்பியமொழியைத் தப்பெனமறுத்தது.

வி - ம். கண்டறிபுலன்கள் காணுங்கருத்தினால். எ-து.
கண்டுகேட்டுண்டியிர்த் துற்றறியப்பட்ட வந்திரியங்களைக்
கொண்டு ஆன்மா தனக்கேற்றவிடயங்களைக் கொள்ளுமு
றைமைபோல,— ஒருத்தன்ஞானங் கொண்டுளமறியுமெ
ன்னில். எ - து. எங்குந்தானொருவனுமாய்நின்று சர்வா
ன்மாக்களுக்கு முயிர்க்குயிராயுநின்று சேட்டிப்பிக்கிற சி
வனுடைய ஞானத்தைக்கொண்டு ஆன்மாவறியுமென்று நீ
சொல்லில்,—கொள்பவன்முதலியாகும். எ-து. என்றிங்ஙன
மறிந்துகொள்ளுகிற வான்மாவே கத்தாவாவன். அப்படிய
ல்ல வான்மாவுக்காகச் சிவனறிவனென்ற பரிணமவாதியை
மருத் தருளிச்செய்கின்றது.— மண்டியவுணர்வுயிர்க்கா ம
ன்னிநின்றறியுமென்னில். எ - து. சிவனுடைய மிகுத்த
ஞானமான தான்மாவுக்காக நிலைபெற்றறியுமென்று நீசொ
ல்லில்,—உண்டிடவேண்டுவானுக் கொருவன்வேறுண்டலா
மே. எ - து. பசித்திருப்பா னொருவனுக்காக வயலேயொ
ருவனுண்டானென்னுந் தன்மைக்கொக்கும். எ - து. ஆதலா
ற் சிவனுடைய ஞானத்தைக்கொண் டான்மா முதன்மையா
க நின்றறிவதுமில்லை யான்மாவுக்காகச் சிவனறிந்து நிற்பது
மில்லை யென்பதுகருத்து. என்னவே சிற்றறிவாயுள்ள வா
ன்மாவைப் பேரறிவாயுள்ள சிவனறிவிக்க வந்தவறிவே யா
தாரமாக வான்மாவறிவனென்ற தெனக்கொள்க, இதற்கு

பி - ம். திருவாசகத்தில் “அவனருளாலே யவன்றூள்வணங்கி.” எ-ம். தேவாரத்தில் “காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்காலே” எ - ம். வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க.

உ - ம். ஆன்மாவிற்கிரியங்களைக்கொண்டு விடயங்களை யறிந்தாற்போலச் சிவன்விகாரமறநிற்க வவனருளைக்கொண்டான்மாமுதன்மையாக நின்றறிவனென்று அவிசாரவாதிசொன்னதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில் “நீர்நிழலனைய சீர்பெருகடவுள் - சலமிலனாகிச் சார்ந்தவர்க்கென்று-நலமிகநல்கு நாதனையனைந்து - பூழிவெம்மை பொருந்தாதுயர்ந்த - நீழல்வாழுநினைவினர்போலத்-திருவடிநீழல்சேர்ந்து-கருவுறுதுயரங் களைந்திருந்திடுமே” எ - து. கண்டுகொள்க. இது வத்தமாகாதென் றவனைமறுத்ததற்கு. பி - ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் “பாதவமென்னுஞ் சேதனமின்மையி-னினைந்தோர்வம்மி னென்பதுந்துன்பம் - வினைந்தோர்தம்மின் வெறுப்புமொன்றிலதே- பொடித்திடுகொப்புள் வெடித்திடுபாதம் - வெய்யபூழியினுள்ளுறவமுங்கி- யாற்றுதலின்றி யாறியங்கினர்முன் - ரோற்றிடுமென்று சொல்லவுமில்தாலிவ்வகைக்கடவுட்கியம்புதறவறே.” எ - து. கண்டுகொள்க. ஆன்மாவுக்குச் சிற்றறிவுதானுமில்லை யவனுக்காகச் சிவனறிவனென்று பரிணமவாதி சொன்னதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில் “அறிவொன்றானு மறிவிப்போனு - மறிவாயறிகின் ரோனுமறிவுறு - மெய்ப்பொருடானும் வியந்திது வெனப்படு - மப்பொருளியாவு மவனேயென்றும்” எ - து. கண்டுகொள்க. இதுவத்தமல்லவென் றவனைமறுத்ததற்கு பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில் “அறிவொன்றில்லோர்க்கிறையருளுதவல்-பிறிவறிவரிய செறியிருளிடத்தோ - ரந்தகர்காணவந்தோரொம்மை- நீவிருங்காணவேணுமென்றங்-கெ

டுத்தோர்தீபங் கொடுத்ததையொக்கு - மிச்சையற்கிறைவன்
கொச்சையனன்றே” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியதுசிவன்விகாரமரநிற்கச்சிவனுடைய
ஞானத்தைக்கொண் டான்மாவறிவனென்ற வவிகாரவாதி
யையு மப்படியல்ல வான்மாவுக்காகச் சிவனறிகிறதொழிய
வான்மாவுக்கென்ன பொருசிற்றறிவுதானு மில்லையென்கிற
பரிணாம வாதியையு மறுத்தமுறைமையை யறிவித்தது. (௧௫)

இப்படியே சிவனறிவிக்கச்செய்தே யத்தச் சிவன்செய்
விக்கிறதையறியாம லான்மாக்கள் நான்செய்தேன் பிறர்
செய்தாரென்று சுட்டிக்கொண் டந்தச்சிவனையிழந்து நிற்கி
றமுறைமை யெப்படியென்றுவினவின மாணவகணேநோக்கி
த் திருஷ்டாந்தமுகமாக வருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொ
ண்டருளியது.

இருணனியிரவிதான்வந் திரித்தலுமிரவிலெண்ணும்
பொருணிலைகண்டுமாந்தர் பொருந்திடுமாறுபோல
மருணிலையெங்குநீங்க மகிழ்ந்துயிர்தன்னுண்மன்னு
மருளையுமொழியஞாலத் தறிந்தவாறறியுமன்றே. (௧௬)

பருதியுதவியைப் பாரறியாபோ
லருளுதவியையுயி ரறியாதென்றது.

வி - ம். இருணனியிரவிதான்வந்திரித்தலும் எ - து. இ
ருளினதுமிகுதியை யாதித்தன்வந்து நீக்கினவிடத்து,— இ
ரவிலெண்ணும் பொருணிலைகண்டு மாந்தர் பொருந்திடுமாறு
போல எ - து. ஆன்மாக்களிராக்காலத்தில் விசாரித்தகாரிய
ங்களெல்லா மவன்சந்நிதியிலே கண்டு தந்தாந்தொழில்க
ளைச் செய்யுமிடத் திந்த வாதித்தன்காட்டவல்லோ நாங்க
ண்டோமென்று நினையாம லந்தவாதித்தனையிழந்து நின்று

தங்கள் சாமர்த்தியமாகக்கண்டு செய்துவருமாறு போல,—
மருணிலையெங்குநீங்க மகிழ்ந்துயிர்த்தன்னுண்மன்னு மருளை
யுமொழிய. எ - து. ஆணவமலத்தின்மறைப் பெவ்விடத்தி
னும்விட்டுநீங்க விருப்பத்துடனே யான்மாவினிடத்திலே நி
லைபெற்றுப் பிரகாசிக்கிற வருளாலே யான்மாக்க ளறிந்துஜீ
வித்து நிற்கவிந்த வருளாலொழிந் தறிந்து புசிக்கக்கூடாதெ
ன்றறியாமற் றுந்தாரு சாமர்த்தியத்தினாலே யல்லோவறிந்து
புசிக்கிறோமென்றுவிசாரித்திருக்கிறது எப்படியென்னில்,—
ஞாலத்தறிந்தவா றறியுமன்றே. எ - து. முன்சொன்னபடியே
பிரபஞ்சத்தி லான்மாக்க ளாதித்தன்சந்நிதியிலேகண்டுந் த
ந்தாந்தொழில்கள் செய்யச்சேயு மந்தவாதித்தனை யிழந்துநி
ன்று தாங்கள்செய்தோமென்னு முறைமைபோலும். எ - து.

து - ம். மருணிலையெங்குநீங்கவென்றது ஆன்மாக்கள்
புசிக்குமிடமெங்கு மவதரந்தோறு மலநீங்குமென்றதெனவ
றிக. இதற்கு பி - ம். “நிலைக்குணங்கணந்தொறு மவத்தை
நீடுதல்.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது சர்வான்மாக்களுமாதித்தனாலே யி
ருளானதுநீங்கத் தந்தாந்தொழில்கள்செய்யச்சேயு மவனை
யிழந்து தாங்கள்செய்தோமென்னுந் தன்மைபோலச் சிவனா
லேயறிந்து சர்வமும் ஜீவிக்கச்செய்தேயு மந்தச்சிவனை யிழ
ந்து தாங்கள்செய்தோமென்று நிற்கிறது மத்தன்மைக்கொ
க்குமென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (கக)

இந்தவத்தத்தை யின்னமு மொருவதுபோக திருஷ்டா
ந்தமாக வருளிச்செய்கின்றது.

அறிந்திடுமொதிவாயிலானவையவன்றனாலே
யறிந்திடுமென்றுமொன்றுமறிந்திடாவவைபோலியாவு

மறிந்திடுமறியுந்தன்மையறிந்திடாகன்மத்தொன்மை
யறிந்தவைதுகருமாறுமருளுவனமலன்றானே. (௧௭)

பொறியுங்கரணமும் போலுயிரருளா
லறியுந்தன்மை யறியாதென்றது.

வி - ம். அறிந்திடுமனாதி வாயிலானவை. எ - து. யாதா
மொன்றை யறியத்தக்க வந்தக்கரணங்களு மிந்தீரியங்களு
மென்று சொல்லப்பட்ட கருவிகரணங்கள், — அவன்றனா
லேயறிந்திடும். எ - து. ஆன்மாவினாலே பிரபஞ்சவிடயத்
தை யறியாநிற்கும். அப்படியறியச்செய்தேயும், — என்று
மொன்று மறிந்திடா. எ - து. எக்காலமு மாண்மாவினா
லேயல்லோ நாமறிக்கேரோமென் றந்தக்கரணங்களு மிந்திரி
யங்களுஞ் சிறிதுமறியமாட்டாது, — அவைபோல். எ - து.
தனக்குக்காட்டாக வுள்ளவான்மாவை யந்தக்கருவிகரணக
ளறியாதிருந்தாற்போல, — யாவும்றிந்திடு மறியுந்தன்மை ய
றிந்திடா. எ - து. சர்வான்மாக்களுந் தங்களுக்கறியவே
ண்டியதெல்லாஞ் சிவனுடைய ஞானத்தாலே யறிந்து புசியா
நிற்கச்செய்தேயு மந்தவருளாலேயல்லோ வறிந்து புசிக்கி
ரோமென் றறியமாட்டார்கள். ஆகையாலதுவுமன்றி, — கன்ம
த்தொன்மை யறிந்தவைதுகருமாறு மருளுவனமலன்றானே
எ - து. பழையதாக லுட்டுகிற கன்மபலன்களையு மாண்மா
க்கள்தானே யறிந்து புசிக்கமாட்டார்கள். அதுகொண்டே
யவையிற்றைப் புசிக்கிறமுறைமைகளையுங்கூட்டுவ னிமலனா
கிய சிவன்றானே. எ - து.

து - ம். கன்மத்தொன்மை யறிந்தவைதுகருமாறு ம
ருளுவனமலன்றானே. எ - து. சைவரத்தத்தமைறுத்ததென்
னவுமாம். அஃதெங்ஙனையென்னில் அவர்க ளுமாயுள்ளகன்
மங்களைப்புசிக்குமிடத்து ஆன்மாக்கள்தானே யறிந்து புசிக்

குஞ் சிவன்கூட்டவேண்டிவதில்லை யென்கையாலெனவறிக. அஃதாவது சிவனான்மாவையுங்கருவிகளையுங்கூட்டினாற் பின் னைத்தானேஜீவிக் குமென்பது கருத்து. இதற்கு பி - ம். சங்க ற்ப நிராகரணத்தில் “அண்ணல் - கலைமுதலாகநிலவியகருவி கள்-விளக்கெனவுதவுந் துளக்கறப்பொருந்தி-யிருவினை துகர் வில் வருவினைசெய்து - மாறிப்பிறந்து வருநெடுங்காலத்து.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது அந்தக்கரணங்களு மிந்திரியங்களு மான்மவினாலே யறிந்துபுசிக்கச்செய்தேயு மந்தவான்மாவி னாலேயல்லோ வறிகிறேமென் றறியாதாற்போல வான்மாக் களுஞ்சிவனாலேயறிந்துஜீவிக்கச்செய்தேயு மந்தச்சிவனையி ழந்துநிற்கிறதும்படியென்னுமுறைமையையறிவித்தது (கள)

ஐந்தாஞ்சூத்திரமாகிய வுணர்த்துமுறைமை முற்றிற்று

இங்ஙன முணர்த்துமுறைமையிற் பிரபஞ்ச காரியப்ப ட்டுவரு மான்மாக்களுக்கு மலபாகம்வந்து முத்தியுமுண்டா மாகையா லிவ்வதிகாரத்துக்கு மேலாக வாறாஞ்சூத்திரமு மேலதற்கோர்புறநடையாகிய வேழாஞ்சூத்திரமுமாகிய ஞா னவாய்மையென்னு மதிகாரம்வைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகாரத்துக்குச் சூத்திரமிரண்டு நின்றமுறைமை யெங்ஙனையென்னில் “காட்டிடுங்கரணம்” என்றவீருத்த மொன்றும் ஆறாஞ்சூத்திரமாகவும் “பன்னிறங்கவரும்.” மா யைமாமாயை.” என்றவீருத்தமிரண்டும் ஏழாஞ்சூத்திரமாக வும்நின்றதெனவறிக. இதற்குவழியேதென்னில் சிவஞான போதத்தில் ஆறாஞ்சூத்திரமாகிய “உணருருவசத்தெனி னு ணராதின்மையி, னிருதிநனல்லது சிவசத்தாமென, விரண் டிவகையி னிசைக்குமன்னுலகே.” எ - கு. சத்துமசத்தும் வ னாசெய்து நின்றலானு மீண்டறிவினா லறியப்பட்ட சுட்ட

சத்தாகையினாலும் “அறிதரும்பொருளோவீச னறிவுருதவ
 னே.” எ-ம். “உணராதபொருள்சத்தென்னி லொருபயனில்
 லை.” எ-ம். சித்தியாரி லாறுஞ்சூத்திரத்தில் வருகையாலும்
 இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்குமனத்தீதகோசரமாயுள்ள
 அ சத்தாயுள்ள சிவமென்கையாலும் இந்நூலினும் “காட்டி
 மங்கரணமொன்று மில்லையேற்காணொதா, நாட்டியவிவற்
 றுல்நான நணுகவுமொண்ணு”. எ-ம். சத்துமசத்தும் வரை
 செய்து நின்றலால் இதுவு மாறுஞ்சூத்திரமாக நின்றதெனவ
 றிக. மற்றுள்ள விருத்தமிரண்டு மேலதற்கோர் புறனடை
 யாகிய ஏழாஞ்சூத்திரமாக நின்றமுறைமை யெங்கனெயெ
 ன்னில் சிவஞானபோதத்தில் ஏழாஞ்சூத்திரமாகிய “யாவை
 யுஞ்சூதியுஞ் சத்தெதிராதலிற், சத்தேயநியாதசத்திலதறி
 யா, திருதினறிவுள திரண்டலாவான்மா.” எ - சூ. மெய்யி
 னிடத்துப் பொய்ப்பிரகாசமாய்நின்றலான். எ - ம். உதாரண
 த்திலும் “அந்நியமிலாமையரற்கொன்றுணர்வின்று, மந்நிய
 மிலானசத்தைக் காண்குவனே-லந்நியமாய்க், காணுவன்
 முன் கதிர்முன்னிருள்போல, மாணவசத்தின்மை மற்று.”
 எ - ம். வருங்கருத்தால் இந்நூலினும் “பன்னிறங்கவரும்.” எ
 ன்றவிருத்தத்தில் “வளரொளிபோலவையந் தன்னகம்பயிலு
 நற்சிற், சடங்கடன்றன்மைதாவா.” என்கையாலும். இனி அ
 சத்தினுக் குணர்வின்மென்னுங்கருத்தா லிவ்விரண்டையுமறி
 வதா யுபதேசியாநின்றவறி விரண்டின்பாலுமுளதா யுள்ள
 வதுவே யவ்வான்மாவா மென்றதால் இந்நூலினும் “மாயை
 மாமாயை.” என்னும் விருத்தம். “இருதினறிவுள விரண்ட
 லாவான்மா.” என்னுங்கருத்தைப்புற்றி “மருளெனிலிருளாய்
 நிற்கு மருளெனிலொளியாய்நிற்கும்.” எ-ம். ஆன்மாவுக்குக்
 கூடினதின் தன்மைக் கருளிச்செய்கையால் இவையு மேழா
 ஞ் சூத்திரமாய் நின்றதெனவறிக.

மேல் “காட்டிடுங்கரணம்.” என்னும் விருத்தத்துக்குத் தொந்தனையாவது இங்ஙன மிவ் வதிகாரத்தா லருளிச்செய்யப்பட்ட ஞானத்தினுண்மையை யடியேன் போதங்ஞொண்டறியப்படும்பொருளா யிருக்குமோ வறியப்படாத பொருளாயிருக்குமோ வென்று வினவினமாணவகளை நோக்கி யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

காட்டிடுங்கரணமொன்று மில்லையேற்காணொணாதா நாட்டியவிவற்றான் ஞான நணுக்வுமொண்ணமுன்ன மீட்டியதவத்தினுலே யிறையருளுருவாய்வந்து கூட்டியிவற்றைநீக்கிக் குரைகழல்சூறுகுமாமே. (௧௮)

முற்பவத்துயிர்கள் முயன்றநற்றவத்தா
லற்புதன்றிருவுரு வாவனென்றது.

வி-ம். காட்டிடுங்கரணமொன்று மில்லையேற்காணொணாதாம். எ-து. உனக்குக் காட்டாகவுள்ள கருவிகளொன்று மில்லாத பொழுது பழையவறிவுதானு மில்லையாய்ச் சுத்தகேவலமே முத்தியென்கிற பாடாணவாதியத்தமுமாய்முடியும்.—நாட்டியவிவற்றான் ஞானநணுகவு மொண்ணு. எ-து. இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களோடுங் கூடியறிபுமென்னில் ஒருகாலத்து மருளிற்சென்று கிட்டவுமொண்ணது. இது சங்கிராந்தவாதியத்தமுமாய் முடியும். இந்த விரண்டிவகையுமன்றி யந்தஞானத்தை யறிந்து பெறுமுறைமையெங்ஙனே யென்னில்,—முன்னமீட்டிய தவத்தினுலே யிறையருளுருவாய் வந்து கூட்டிடும். எ-து. ஆன்மாக்கள் முன்ஜநநங்களிற் செய்த சிவபுண்ணியத்தின் மிகுதியாலே தம்பிரானு ராசாரியமூர்த்தமாகத் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்து கூட்டாநிற்கும்.—இவற்றைநீக்கிக் குரைகழல்

குறுகுமாறே. எ - து. இங்ஙன முன்சொன்ன கேவல சக
ல பிரண்டையுநீக்கி யாரவாரத்தை யுடைத்தாகிய வீரக்கழ
ல்பொருந்தின ஸ்ரீபாதத்தைச் சென்று பொருந்துமுறைமை
யை. எ - து.

உ - ம். சுருவிகளெல்லாங் சமுன்ற கேவலம் பாடாண
வாதியத்தமாமென்று மறுத்ததற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகர
ணத்தில். “காட்சியென்னக் காணாத்துயர- மாட்சியைமுத்தி
யெனவகுத்துணாக்கிற்- கரணபாவ மரணங்கருமர-மேய்ந்த
வர்முத்தி சேர்ந்தவரன்றே - யனையகதிக்கோர் முனைவரும்
வேண்டா-தனிதருதுயர மெனுமிதுதிடமே - பாடாணத்திற்
கூடாமுத்தி.” எ - ம். சித்தியாரில். “கரணங்கள் கெடவிரு
க்கை முத்தியாமென்னிற் கதியாகுஞ்சினைமுட்டை கருமர
த்தினுயிர்கள், மரணங்கொண்டிடவுறங்க மயங்கிமூர்ச்சிக்க
வாயுத்தம்பனைபண்ண வல்விடத்தையடையச், சரணங்கள்
புகுநிழற்போற் றனையடையுஞ்சமாதி தவிராதுமலமதுவும்
பசுஞானமாகு, மரணங்களெரித்தவன்ற னடியையறிவிற்றந்த
ங்கறிந்திடார் செறிந்ததுக ளகற்றிடரே.” எ - து. கண்டு
கொள்க. இனி சுருவிகளோடுங் கூடிநின்றறிசிற சகலஞ்
சங்கிராந்தவர்தி யத்தமாமென்று மறுத்ததற்கு. பி - ம்.
சங்கற்ப நிராகரணத்தில். “நிறைந்துநீயாய் நின்றனையே
னு - மறைந்தைம்புலனாய் வாராயென்றுங்- கரணமெல்லாங்
சமுன்றனையென்று - மரணமையந் தினப்புறத்தென்று-முன்
னருட்டலைவர் பன்னினனொனவு - மினையவையொழிய வறி
குவதெவ்வா - நென்றனிற்கலிக் கொன்றியவிற்பங்-கூறுதற
குமருட் பேறினையன்றே.” எ - து. கண்டுகொள்க. அன்
றியு மிந்தவிருத்த மாறஞ் சூத்திரமென்பதற்கு. பி - ம். சி
த்தியாரில். “அறிதரும்பொருளோவீச னறிவுறுதவனோவெ
ன்னி, லறிபொருளசித்தசத்தா மறியாததின்றாமெங்குஞ்,

செறிசிவமிரண்டுமின்றிச் சித்தொடுசத்தாய்நிற்கும்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது கருவிகளெல்லா நீங்கின கேவலத்தினாலுங் கருவிகளைக்கொண்டறிகிற சகலத்தினாலுங் சிவசொருபத்தை யறியப்படாதென்னு முறைமையும் ஆன்மாக்கள் முற்செய்த தவத்தினாலே கத்தா வாசாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளி யந்தவுண்மைஞானத்தைக் கடாக்கித்தருளுவனென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (கஅ)

இந்தவிருத்தத்தா லாளுஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

இவ்வதிகாரத்துக்குமேல் வரும் விருத்தமிரண்டும் ஏழாஞ் சூத்திரத்திற் கருத்தாகையால் மேலதற்கோற் புறனடையாகிய ஏழாஞ்சூத்திரத்தில் வைத்துக்கொண் டருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

மேல்வரும்விருத்தத்துக்குத் தொந்தனையாவது அப்படியாசாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிவந்து கடாக்கித்தருளுகிற ஞானமேதென்றுவினவ மேலொரு திருஷ்டாந்தமுகமாக வருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

பன்னிறங்கவருந்தொன்மைப்படிசுநீடொளியும்பன்மை மன்னிலங்கியல்புந்தந்தவளரொளிபோலவையந்தன்னகம்பயிலுநற்சிற்சடங்கடன்றன்மைதாவா நன்னலம்பெறநிறைந்தஞானமேஞானமென்பார். (கக)

பன்னிறம்பளிக்கிற் பற்றிடப்பற்றாப்

பொன்னொளிபோலு மன்னருளென்றது

வி-ம். பன்னிறங்கவருந் தொன்மைப்படிசுநீ டொளியும் எ-து. பலநிறங்களையுந் தன்னிடத்திலே கவர்ந்துகொள்ளுகிற

ற வநாதியே யுடைத்தாகிய பழகத்தினது நிலைபெற்ற பிரகாசத்தினையும்,—பன்மைமன்னிலங்கியல்பும் எ-து. அந்தப்பழகத்திலே பொருந்தப்பட்ட பலவன்னங்களு மதிலே பிரதிபிம்பஞ்செய்து நிற்கிறமுறைமையும்,— தந்தவளரொளிபோல. எ - து. அவையிரண்டையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்துகிற வாதித்தப்பிரகாசம்போல,—வையந்தன்னகம் பயிலுந்நித்தது. எ - து. பிரபஞ்சமாகிய பாசங்களையு மான்மாக்களையுந் தன்னுடைய சேட்டையாலே கூட்டிக் காரியப்படுத்தி நிற்குந் திருவருள்ளானமானது அப்பழக்கூட்டிக் காரியப்படுத்திநிற்கச்செய்தே முற்கூறிய வுபமானத்திற் பழகத்தையும் வன்னங்களையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்தின வாதித்தப்பிரகாசமும் அவையிற்றிற்றோய்வற்று நின்றாற்போல,— சடங்கடன்றன்மைதாவா நன்னலம்பெற நிறைந்த ஞானமேஞானமென்பார். எ - து. சடமாகிய பாசமயக்கந் தன்னைவந்து பொருந்தாதபடி தோய்வற நிற்கிற திருவருள் ஞானத்தையே மேலான வுண்மை ஞானமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். எ - து.

து - ம். பன்னிறங்கவருந் தொன்மைப்பழக நீடொளியும் பன்மைமன்னிலங்கியல்புந் தந்தவளரொளிபோல என்று பழகத்தையும் வன்னங்களையும் ஆதித்தப்பிரகாசத்தையுமுபமானமாகக் கூறியது பழக மான்மாவுக் குவமையெனவறிக. வன்னங்கள் பாசத்துக் குவமையெனவறிக. ஆதித்தப்பிரகாசந் திருவருள்ளானத்துக் குவமையெனவறிக. இனிவையந்தன்னகம்பயிலும். எ - கு. வையமென்றது ஆன்மாக்களும் பாசங்களு மென்று பொறுட் கூறியததுக்கு பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில் “கருமலிபாசமசேதனங் கட்டுண்பர் சேதனொன், நிருமையில்வையமடங்குமென்றெண்ணுக” எ - து. கண்டுகொள்க. இனிந்நித்தது. எ - கு. இந்நூ

லிலே “இருளகற்றிப்பாத முற்றிடு நற்பசுவர்க்கம்.” என்னுங் கருத்தைப்பற்றி யான்மாவிலே வைத்துக்கொண்டு மலபாக ம்வந்த வான்மாவென்று பொருளுரைப்பாரு முளர். அப்ப டியானாலு மிந்தச் செய்யுள் ஞானவாய்மையென்னு மதிகா ரத்தி லுள்ளதாகையா லந்தத்திருவருள் ஞானத்திலே கூட்டிப் பொருளுரைப்ப தொழிய வான்மஞானத்திற் கூட்டிப் பொருட்கூறுகை வழியல்லவெனவறிக. அன்றியும் நற்சித் து என்பதை திருவருள் ஞானமென்பதே பொருளாமென்ப தற்கு. பி -ம். இந்நூலைப்பின்சென்ற நூலாகிய திருநெறிவிள க்கத்திலே யிந்தச்செய்யுளுக் கெதிரடை விருத்தமாகிய “ப ற்றிய நிறங்களாகும் பளிங்கின தொளியும்பற்றி, நின்றலைய னிக்கும் வெய்யோ னீடொ றியதுவும்போல, முற்றுலகதற் குச் சார்வாய் முயற்றினு முன்னீர்விண்போற், சிற்றினிற் ச டங்க டோயா வென்பர்சிற் சத்திசேர்ந்தோர்.” என்பதற்குப் பொருள் திருவருள் ஞானம் பிரபஞ்ச காரியப்படுத்தி நிற்க ச்செய்தே தோய்வற்று நிற்குமென்பதற்குச் சமுத்திரத்திற் கூடின ஆகாயத்தைப்போலத் தோய்வறநிற்குமென்றுகூறு கையால் நற்சித்து என்றதைத் திருவருள் ஞானமென்பதே பொருளெனவறிக. அன்றியு மிச்செய்யுளிற் கருத்தாகிய கு றள்வெண்பாவிலும் “பன்னிறம் பளிங்கிற் பற்றிடப்பற்றாப் பொன்னொளிபோலு மன்னருளென்றது.” மிப்பொருட் பற் றி நின்றதெனவறிக. அல்லதூஉம் சதுர்த்த சங்கிரகத்திலே யிந்தச் செய்யுளுக்குச் சேர்த்த கிரந்தத்தினுங் கண்டுகொ ள்க. இனி நன்னலம்பெறநிறைந்த ஞானமே ஞானம். எ-கு. சிவனுடைய நலத்தை மற்றொருவர் பெறவேண்டுகையா லிந் தச் செய்யுளுக்குச் சேர்த்த கிரந்தமு-மிப்பொருளைப்பற்றி நி ன்றதெனவறிக. அன்றியும் இதற்கு மலபாகம் வந்த வான் மாக்களுக்குத் திருவருள் ஞானமுண்டாம்படியென்று பொ

ருளுரைப்பினுமாம். அதற்குவழியேதென்னில் முற்கூறிய வுபமானத்தில் ஆதித்தப்பிரகாசத்தினாலே படிகத்திலே வன்னங்கள் பிரதிபிம்பஞ்செய்யுமிடத் தந்தவாதித்தன்சாயவோமும்பொழு ததிலே பிரதிபிம்பஞ்செய்தும் அந்தவாதித்தன்மத்தியானமான பொழு தந்தப்படிகத்தி னுச்சியிலே நேர்பட்டவவதரத் தந்த வன்னங்கள்கூடியிருக்கச்சே யந்தப்படிகம் வன்னங்களிற் பற்றும் லாதித்தப் பிரகாசத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு நின்றாற்போல வந்தத்திருவருள் ஞானமு மாண்மாக்களுக்கு மலபாகம் வாராத நாளெல்லாம் பிரபஞ்சத்திலே புசிப்பித்து மலபாகம்வந்த வவதரத் தந்தப்பிரபஞ்சப் பற்றும்படி நேர்பட்டுத் தனது திருவருளைக் கடாக்ஷித்து நிற்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். திருவருட்பயனில். “தனக்குநிழலின்று மொளிகவருந்தம்பமெனக்கவரநில்லாதிருள்.” எ - து. கண்டுகொள்க. அன்றியுமந்தத் திருவருண்ணானம் ஆன்மாக்களைப் பெத்தமுத்தி யிரண்டினுங் காரியப்படுத்திநிற்கு மென்பதற்கு. பி - ம். இந்நூலில் “ஏற்றவிலை.” என்னுஞ் செய்யுளிலே “போற்றவருமருளருளேயன்றிமற்றுப் புகன்றவையு மருளொழியப் புகலொணுதே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆதித்தப் பிரகாசமானது படிகத்தையும் வன்னபேதங்களையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்தி நிற்கச்செய்தே யந்தவன்னங்களிற் றேய்வற நின்றாற்போலச் சிவனுடைய திருவருண்ணானமு மாண்மாக்களையும் பாசங்களையுங் கூட்டிப் பிரபஞ்சகாரியப்படுத்தி நிற்கச்செய்தேயு மந்தப் பிரபஞ்சபாசங்களிற் றேய்வறநிற்கின்ற ஞானத்தையே வுண்மைஞானமென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (௧௧)

இங்ஙன மநாதியேகூடிநின்று காரியப்படுத்தி நிற்கிற வருளான திறைவரையும் பிரகாசியாம லிருந்ததேனென்று வினவின மாணவகளைநோக்கி யான்மாக்களுக் கருளுமலமு மநாதியே கூடிநிற்கிறதே முறைமையாகையால் அந்த மல மேலிட்டபொழு தருள்மறைந்துநின்று காரியப்படுத்துமெ ன்றும் அந்த மலம் பாகம்வந்தவவதரத் தந்தவருள் பிரகாசி த்து நிற்கிறது மியல்பாகையா லந்தமலநீங்கியே யருட்பிர காசிக்குமென்னுமுத்தர மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொ ண்டருளியது.

மாயைமாமாயைமாயா வருமிருவினையின்வாய்மை
யாயவாருயிரின்மேவு மருளெனிலிருளாய்நிற்கு
மாயைமாமாயைமாயா வருமிருவினையின்வாய்மை
யாயவாருயிரின்மேவுமருளெனிலொளியாய்நிற்கும்.(20)

இருண்மலமொழிய வேனையவொளியா
யருளுடன்மருவு மவர்திறமுரைத்தது.

வி - ம். மாயைமாமாயை மாயாவருமிருவினையின் வா
ய்மையாயவாருயிரின் மேவுமருளெனி லிருளாய்நிற்கும்.
எ - து. அசுத்தமாயையிற் றேற்றப்பட்ட தத்துவ முப்பத்
தொன்றுஞ்(சுத்தமாயையிற் றேற்றப்பட்ட தத்துவ மஞ்சு
மாகத்)தத்துவமுப்பத்தாறுங் கெடாதே வரப்பட்ட புண்ணி
யபாவங்கண் மேன்மேல் வர்த்தியாநிற்கிற ஆன்மாவினிடத்
திலே யாணவமலமாகிய வறியாமைமேலிட்டபொழு தான்
மாவு மறியாமையாய் நிற்கும்—மாயைமாமாயை மாயாவ
ருமிருவினையின் வாய்மையாய வாருயிரின்மேவு மருளெனி
லொளியாய் நிற்கும். எ-து. அசுத்தமாயையிற் றேற்றப்பட்
டதத்துவமுப்பத்தொன்றுஞ் சுத்தமாயையிற் றேற்றப்பட்ட

தத்துவமைந்தம், ஆகத்தத்துவமுப்பத்தாறு மாய்ந்துபோவதாகப் புண்ணியபாவங்கள் கூடும்வந்த வான்மாவிடத்திலே யருள்மேலிட்டபொழுது ஆன்மாவு மறிவாய்ப்பிரகாசித்து நிற்கும். எ - று.

உ - ம். இந்தச்செய்யுளுக்கிட்ட தொந்தனைபி லான் மாவை யருளுமலமு மநாதியேகூடி நிற்குமென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் ஏழாஞ்சூத்திரத்தில் “சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபால்.” என்றசெய்யுளின் முடிவிலே “சத்துளபோதே வேறுஞ்சதசத்துமசத்துமெல்லாம், வைத்திடுமநாதியாக வாரிநீர்லவணம்போல.” எ - று. கண்டுகொள்க. இந்தச்செய்யுளின் முற்பதத்திலும் பிற்பதத்திலு மருளெனிலிருளாய் நிற்கும் அருளெனிலொளியாய்நிற்கும் என்றது ஆன்மாவருளோடுமலத்தொடுங்கூடி யதுவதுவாய்நிற்கு மென்றது. இதற்கு. பி - ம். சிவஞானபோதத்தில் ஏழாஞ்சூத்திரமாகிய “யாவையுஞ்சூதியம்.” என்றசெய்யுளின் பிற்பதத்தில் “இருதினனிவுளதிரண்டலாவான்மா.” எ - று. கண்டுகொள்க. இனி யருளானது ஆன்மாவோடு மநாதியே கூடியிருக்கச்செய்தே மலபாகம்வாராதவான்மாக்களுக்கு அந்தவருள் கூடிநிற்கச்செய்தேயும் பிரகாசியாதென்று பொருட்கூறியதற்கு. பி - ம். திருவருட்பயனில் “ஊமன்கண்போலவொளியுமிகவிருளே, யாமன்கண்காணாதவை.” எ - று. கண்டுகொள்க. ஊமனென்றது கூகையெனவறிக. ஒளியுமிகவிருளேயென்றது கூகைக்குப்பகற்காலத்திற் கண்தெரியாதென்பதுகருத்து. திருவள்ளுவதேவரும். “பகல்வெல்லுங்கூகையைக்காக்கை.” என்றது பிப்பொருட்பற்றியெனவறிக. அன்றியும் சித்தியாரிலேயும் “இங்குத்தானந்தகருக் கிரவியிருளாகு மீசனருட்கண்ணிலார்க் கொளியாயேயிருளாம்.” என்பது பிப்பொருட்பற்றியெனவறிக. இனி யிந்தச்செய்யுள் மா

யைமாமாயையென்று மிதித்ததைமிதித்து ஒருசொல்லையிரு காற்சொல்லியதேதென்னில் “கூறியபொருளைக்கூறலுமாகு ம் வேறொருபொருளைவினைக்குமாகில்.” என்னும்விதியைப்ப ற்றியெனவறிக. வேறொருபொருளைவினைத்தலாவது முற்ப தத்துக்கு மாயாவென்றது மாயாகன்மங்கள் கூடியம்வாராத வான்மாவென்றதெனவறிக. பிற்பதத்துக்குமாயாவென்றது மாயாகன்மங்கள் கூடியம்வந்த வான்மாவென்ற தெனவறிக. அப்படியொருசொல் லிரண்டாவது யெங்ஙனையென்னில் வாராப்போனானென்றசொல் வந்துபோனதற்கும் வாராம ற்போனதற்கு நின்றூற்போலவெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாக்கள் மாயாகன்மங்கள் கூடியம்வாராதநாள்களெல்லா மலத்தோடுங்கூடியறியாமை யாய் நிற்பார்க்கொன்றும் மாயாகன்மங்கள் கூடியம்வந்தநா ளுக் கருளொடுங்கூடிப் பிரகாசமாய்நிற்பார்க்கொன்னுமுறை மையு மறிவித்தது. (௨௦)

ஏழாஞ்சூத்திரமாகிய ஞானவாய்மைமுற்றிற்று.

முன்னதிகாரத்திலருளிச்செய்த ஞானத்தினுண்மை ப யன்படுமிடத்து ஆன்மதரிசனமென்றும் ஆன்மசுத்தியென்று ம் ஆன்மலாபமென்றுந் தெரித்துப்பயன்படவேண்டுகையா ல்மேலதன்பயனென்னுமதிகாரம் வைக்கப்பட்டதெனவறிக.

அப்படி யதிகாரமொன்றாயிருக்க மூன்றுவகையாகவே ண்டுவானென்னில் இவ்வதிகாரத்தில் மூன்றுசூத்திர மடங்கிவருகையா லப்படி வைக்கப்பட்ட தெனவறிக. அஃ தெங்ஙனையென்னில் ஆன்மதரிசன மெட்டாஞ்சூத்திரமாக வும் ஆன்மசுத்தி யொன்பதாஞ்சூத்திரமாகவும் ஆன்மலாபம் பத்தாஞ்சூத்திரமாகவும் நிற்கையா லப்படிச்சொன்னதென வறிக. அதற்கு வழியேதென்னில் சிவஞானபோதத்தில் எ

ட்டாஞ்சூத்திர மான்மதரிசனமாகவும் ஒன்பதாஞ்சூத்திர மான்மசுத்தியாகவும் பத்தாஞ்சூத்திர மான்மலாபமாகவும் வருகையா லிதுவுமப்படி வைக்கப்பட்ட தெனவறிக. அஃ தெங்ஙனேயென்னில் “தேசுறமருவும்.” என்றவிருத்தந்தொடங்கி “எல்லையில் பிறவி.” என்ற விருத்தமுடிவாகியசெய்யுட்பத்தொன்பதினுள்ளுந். “தேசுறமருவும்.” என்ற விருத்தமொன்றும் இவ்வதிகாரங்கள் மூன்றுக்கும் வகுப்பாகவருளிச்செய்து மேல் “தன்னறிவதனால்.” என்ற விருத்தந்தொடங்கி “சுத்தமாஞ்சத்தி.” என்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுள் நாலும் ஆன்மதரிசனமாகவும் “புகலரும்சத்தர்” என்ற விருத்தந்தொடங்கி “அடைபவர்கிவமேயாகும்.” என்றவிருத்தமுடிவாகிய செய்யுள்நாலும் ஆன்மசுத்தியாகவும் “பொற்புறுகருவி.” என்றவிருத்தந்தொடங்கி “எல்லையில்பிறவி.” என்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட்பத்தும் ஆன்மலாபமாகவும் வருகையால் சிவஞானபோதத்தில் “ஐம்புலவேடரி நயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத், தம்முதல்குருவுமாய்த் தவத்சினிலுணர்த்தவிட், டந்நியமின்மையி னரன்கழல்செலுமே.” என்றஎட்டாஞ்சூத்திரத்தின்கருத்து இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானத்தினை யுணர்த்துமுறைமையினை யுணர்த்துதனுதலிற்று என்பதனால் இந்நூலினும் ஆன்மதரிசனத்துக்கு வகுத்தசெய்யுட்களில் “தன்னறிவதனால்.” என்றவிருத்தத்தில் “தன்னையுந்தானே காணுந் தானதுவாகிரின்றே.” என்பதனால் ஆன்மதரிசனமென்னுமதிகாரம் எட்டாஞ்சூத்திர மாகுமென்றதெனவறிக. மேலொன்பதாஞ்சூத்திரத்துக்கும்சிவஞானபோதத்தில் “ஊனக்கண்பாச முணராப்பதியை, ஞானக்கண்ணினிற் சிந்தை நாடி, யுரத்துணைத்தேர்த்தெனப் பாசமொருவத், தண்ணிழலாம்பதிவிதி, யெண்ணுமஞ்செழுத்தே.” என்னுஞ்சூத்திரத்தின்கருத்து ஆன்மசுத்திபண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று என்

பதனால் இந்நூலினும் ஆன்மசுத்திக்குவகுத்த செய்யுட்களில் “இந்நிலை,” என்னும்விருத்தத்தில் “கரணமாகாவகையதிலநி வடங்கி மன்னிடவியாபியாய வான்பயன்றோன்றுமன்றே.” என்பதனால் ஆன்மசுத்தியென்னுமதிகாரம் ஒன்பதாங்குத் திரமாக நின்றதெனவறிக. மேற்பத்தாங்குத்திரத்துக்கும் சி வஞானபோதத்தில் “அவனேதானேயாகியவந்நெறி, யேகனா கியிறைபணிநிற்க, மலமாயைதன்னொடு வல்வினையின்றே.” என்னுங்குத்திரத்தின்கருத்து யானெனதென்னுஞ் செருக்க ற்வனது ஸ்ரீபாதத்தையணையுமென்பதனால் இந்நூலினும் ஆ ன்மலாபத்துக்கு வகுத்தசெய்யுட்களில் “தோன்றிநின்ற சி ற்பரமதனாலுள்ளச் செயலறுத்திடவுதிக்குந்தற்பரம்.” எ-ம். “மற்றதும்பகல்விளக்கின் மாயந்திடவருவதுண்டேல் பெற் றிடுமதனை.” எ-ம். “பாவிக்கவேண்டாவாண்ட பரனருள்பற் றினோர்க்கே.” எ-ம். தற்போதங்கெடநிற்பதுவே கருத்தாகை யா லிதுவும் பத்தாங்குத்திரமாக நின்றதெனவறிக. அப்படி யானால் முன்னேமுகவுராயில் சூத்திரவகுப்பிலே இதற்குப் பின்னேவருகிற வைந்தெழுத்தருணிலையை ஒன்பதாங்குத்தி ரத்திற் கூட்டினதேதென்னில் அஃதாவது சிவஞானபோதத் தில் ஒன்பதாங்குத்திரமாகிய “ஊனக்கண்பாசமுணராப்ப தியை.” என்னுங்குத்திரத்தின் பிற்பக்கத்திலே “பாசமொரு வத்தண்ணிழலாம் பதிவிதியெண்ணுமஞ்செழுத்தே” என்ப தினாலும் சித்தியாரிலும் ஒன்பதாங்குத்திரமாகிய “பாசஞா னத்தாலும் பசுஞானத்தாலும்” என்ற செய்யுளிலேயும் “ஒ சைதருமஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க” என்பதினாலும் அந்தப் பஞ்சாக்கரத்தையும் ஒன்பதாங் சூத்திரத்திலே கூ ட்டி வைக்கப்பட்டதெனவறிக. அப்படி யொன்பதாங் சூ த்திரத்தின் பகுதியாயிருக்க இந்நூலிலே பத்தாங் சூத்திர மாகிய வான்மலாபத்துக்குப் பின்பாகப்பஞ்சாக்கரமாகிய

வைந்தெழுத்தருணிலை வைக்கவேண்டிவா னேனென்னில் அந்தப்பத்தாஞ் சூத்திரமாகிய வான்மலாபமென்பதனில் சிவனோடுங்கூடிப் பிறிவறநின்று சிவாநுபவத்தை யநுபவிக்கப்பட்ட சிவஞானிக ளந்தநிலைகுலைந்தவவதரத்தும் வேறு பிரபஞ்சவாதனையிற் கூடாதபடி யதுவு மோருபாயநிட்டை யாகக்கொண்டு மீளவும் பழையவான்மசுத்தியில் நிற்கவேண்டிகையாற் பத்தாஞ்சூத்திரத்துக்கு மேலாகவும் ஒன்பதாஞ்சூத்திரதின் பகுதியாகிய வைந்தெழுத்தருணிலையை வைக்கப்பட்டதெனவறிக. இந்தப்பஞ்சாக்கர தரிசனத்தை முற்கூறப்பட்ட நூல்களைப்போல வொன்பதாஞ்சூத்திரத்தினோடுங் கூட்டியவையாமல் இந்நூலில் வேறேபகுத்துவைக்கைக்கு விதியேதென்னில் இந்தச்சிவப்பிரகாசஞ் சார்புநூலாகையால் “இருவர் நூற்கு மொருசிறைதொடங்கித் திரிபு வேறுடையதுபுடைநூலாகும்” என்னுமிலக்தணவிதியைப்பற்றி அந்நூல்களினொழுங்கில் வாராமல் முற்பிற்பாடாக வைக்கப்பட்டதெனவறிக. ஆகையால் முற்கூறிய “அதன்பயன்” என்ற செய்யுண்முதலிய பத்தொன்பது மிந்தப் பஞ்சாக்கரதரிசனத்தின் பகுதியான விருத்தமூன்றும் ஆகச்செய்யுளிருபத்திரண்டும் ஆன்மதரிசனமாகிய எட்டாஞ் சூத்திரமும் ஆன்மசுத்தியாகிய ஒன்பதாஞ்சூத்திரமும் ஆன்மலாபமாகிய பத்தாஞ் சூத்திரமுமாக நின்றதெனவறிக.

இங்ஙனம் வகுத்தருளிச்செய்யப்பட்ட எட்டாஞ்சூத்திரமாகிய ஆன்மதரிசனத்துக்கும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரமாகிய ஆன்மசுத்திக்கும் பத்தாஞ்சூத்திரமாகிய ஆன்மலாபத்துக்கு மதிகாரவகுப்பருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

தேசுறமருவுமான்ம தரிசனமான்மசுத்தி யாசிலாவான்மலாப மாகமூன்றாகுமூன்றும்

பாசமதகலஞானம் பற்றறூன்பணியைநீத்த
லேசினேயத்தழுந்த லெனுமிவற்றடங்குமன்றே. (உக)

உயர்தவஞ்செய்தவர்க் குற்றமுவகையாம்
பயனுறும்வழியைப் பாரித்துரைத்தது.

வி-ம். தேசுறமருவு மான்மதரிசன மான்மசுத்தியாசிலா
வான்மலாப மாகமூன்றாகும். எ - து. விளக்கமுண்டாகப்
பொருந்தப்பட்ட ஆன்மாவைத்தரிசிக்கை யென்றும் ஆன்
மாவைச்சுத்திபண்ணுகையென்றும் குற்றமில்லாத வான்மா
வினுடைய பிரயோசன மென்றும் ஆகமூன்றுவகையாம்,—
மூன்றும். எ - து. இந்தமூன்றுவகையுமேதென்னில்,— பா
சமதகலஞானம்பற்றல். எ - து. பாசங்களாகிய தேகாதிபி
ரபஞ்சங்களாயுள்ளவை நீங்கும்படி யிவையிற்றைக் கூடின
வருளோடும் பொருந்துகை யான்மதரிசனமாம்.—தான்பணி
யைநீத்தல். எ - து. தன்னுடைய விச்சாஞானக்கிரியைக
ளைவிட் டந்தவருளிலேமூழ்குகிற தற்போதம் ஜீவியாமனிற்கி
றதுதானே யான்மசுத்தியாம்.— ஏசினேயத்தழுந்தல். எ-து.
குற்றமில்லாத சிவரூபமாகிய ஞேயத்தலேயமூந்துகிறதுதா
னே யான்மாவினுடைய விலாபமாவது.— எனுமிவற்றடங்கு
மன்றே. எ - து. என்றிங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட ஞாதுரு
ஞானஞேயமென்னு மூன்றினுள்ளும்டங்கும். எ-து.

து - ம். ஆன்மதரிசனமாவது தனக்கறிவாகக் கூடிநி
ன்று காரியப்படுத்துகிற பிருதிவிமுதலானதத்துவங்களை நா
மல்லவென்றுகழித்து அந்தவருளேதனுவாகப்பொருந்தி ய
ந்தத்தத்துவங்களையுந் தன்னையு மந்தவருளையுந் தரிசித்துநி
ன்றவிடமெனவறிக. அன்றியுமான்மசுத்தியென்றது அந்த
வருள்காட்டத் தான்காண்கிறகாட்சியையிழந் தந்தவருளே
தலைமறைவாக நின்றவிடமெனவறிக. அன்றியு மான்மலா

பமென்றது அந்தவருள்மேலீடாக நிற்கச்செய்தே யவ்விடத்திலே யோரின்பம் விளைதலெனவறிக. என்றிங்ஙனமூன்றுவகையாகச் சொன்னதற்கு. பி - ம் உருப்சொருபவகவல் “மன்னருள்தன்னின் மன்னுயிர்மனனுத- லின்னுயிர்த்தரிசன மென்பர்நல்லோர் - சுத்திதன்டோதந் தோன்றுதிருக்கை- யத்தகுமிலாப நேயத்தமுந்தல்.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது அந்தவுண்மைநூனத்தை யான் மாக்கள் பெறுமிடத்து ஆன்மதரிசனமென்றும் ஆன்மசுத்தியென்றும் ஆன்பலாபமென்றும் மூன்றுவகையாகநின்று பெறுமென்னு முறைமையையறிவித்தது. (உக)

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட மூன்றுபகுதியினுள்ளு மெட்டாஞ்சூத்திரமாகிய ஆன்மதரிசனத்தை முந்தவருளிச்செய்வா நெடுத்துக்கொண்டருளியது.

தன்னறிவதனாலேதுந் தனக்கறிவில்லையேனுந் தன்னறிவாகவெல்லாந் தனித்தனிப்பயனருந்துந் தன்னறிவறியுந்தன்மை தன்னாலேதனையறிந்தாந் தன்னையுந்தானேகாணுந் தானதுவாகிநின்றே. (உஉ)

பவமாறாவிதன் பரிசினையுணர்ந்துபின் சிவமாய்நிற்க வுயிர்தெரியுமென்றது.

வி - ம். தன்னறிவதனாலேதுந்தனக்கறிவில்லையேனும். எ-து. ஆன்மாவானதுக்குத் தன்னுடைய வறிவாலே யாதாமொன்றையறிகைக்குத் தனக்கென்ன வோரறிவுமில்லையாமாயினும்,— தன்னறிவாகவெல்லாந் தனித்தனிப்பயனருந்தும். எ - து. தானிந்திரியங்களுடனே கூடிநின்றறிகிறவறிவுகளெல்லாத்தையுஞ் சிவன்கூட்டியறிவிக்கிறதென் றறியாம

ந் தன்னாலேயறிந்ததாக வொவ்வொருவிடயங்களிலே யொ
 ந்றித்துநின் நதுபவ்யாநிற்கும்,— தன்னறிவறியுந்தன்மை.
 எ - து. இப்படியறிகிறது ஆன்மபோதத்தின்முறைமையாம்.
 இங்ஙனமாறுபாடாக வறிகிறமுமையவிட்டு,— தன்னாலே
 தனையறிந்தால். எ - து. அந்தச்சிவனுடை ஞானத்தாலே சி
 வனையறிந்தால்,—தன்னையுந்தானே காணும். எ - து. ஆன்மா
 வினுடைய செயலறுதியையு மந்தவான்மாதன்னாலே காண
 வும்படும். அஃதெங்ஙனையென்னில்,— தானதுவாகிறின்றே.
 எ - து. ஆன்மாவான தந்தச்சிவஞானத்தோடுங் கூடிநின்ற
 வவதாத்து. எ - து. தன்னையுமென்ற விழித்துகொண்டே
 யான்மா தந்தசுந்தரமாகவறியமாட்டானென்பது கருத்தெ
 னவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில், “அறிந்திடுமான்மா
 வொன்றை மற்றொன்றுலறிதலானு, மறிந்தவைமறத்தலானு
 மறிவிக்கவறிதலானு, மறிந்திடுந்தன்னையுந்தா னறியாமையா
 னுந்தானே, யறிந்திடுமறிவனன்று மறிவிக்கவறிவனன்றே.”
 எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனும்சொல்லியது ஆன்மாபெத்தத்தன்மையிலேநின்
 றும் பிரபஞ்சத்தோடுங்கூடி ஜீவிக்குமிடத்துத் தனக்கென
 வொருசெயலில்லாம லிருக்கச்செய்தேயுந் தன்செயலாகச்
 செய்கிறேமென்று நின்றமுறைமையு முத்தித்தன்மையிலே
 சிவனுடையவருளாலே தற்றெரிசனம்வந்தவிடத் தந்தவரு
 ளோடுங் கூடியறிகிறதொழிந்து நமக்கென்றொருசெயலில்
 லையென்று தன்னுடையசெயலறுதியை யறிந்தமுறைமையு ம
 நிவித்தது. (௨௨)

இன்னமு மிந்தமூவகையத்தத்தைத் தெளியவருளிச்செ
 ய்யவேனுமென்றுவினவ மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்
 கொண்டருளியது.

தத்துவமானவற்றின் றன்மைகளுணருங்காலை
யுய்த்தறிந்திடவுதிப்ப தொளிவளர்ஞானமாகு
மத்தன்மையறியுமாறு மகன்நிடவதுவாயான்மா
சுத்தமாஞ்சுத்தஞானத்தொகுமுதறேன்றுமன்றே(உங்)

அதனைநிரூபித் தந்தமூவகைப்பயன்
விதமுடனிதுவென விளங்கவுரைத்தது.

வி - ம். தத்துவமானவற்றின் றன்மைகளுணருங்காலை
யுய்த்தறிந்திடவுதிப்ப தொளிவளர்ஞானமாகும். ஏ - து.
தத்துவங்களினுடைய வருபு சொருபு சுபாவத்தை யறியு
மிடத் தவையிற்றை யந்நியமாக வறிந்திடத் தோன்றுவது
பிரகாசத்தினை மிகுதியாகவுடைய வருளென்றே சொல்லப்
படுவது.—அத்தன்மை யறியுமாறு மகன்நிட. ஏ - து. அப்ப
டியந்த வருள்காட்டக் காண்கிறகாட்சியை நீங்கி,—அதுவா
யான்மா சுத்தமாம். ஏ - து. அந்தவருளோடுங்கூடி யது
தானாய்த் தற்போதம் ஜீவியாமனிற்கவே யான்மசுத்தியாம்.
அப்படிநிற்கவே,— சுத்தஞானத் தொகுமுதறேன்று மன்
றே. ஏ - து. அப்பொழுதே நின்மலமாகிய வருளுக்கு முது
லாயுள்ள சிவமாகிய ஞேயந்தோன்றும். ஏ - து.

து - ம். தத்துவங்களி னுண்மையை யுணரவென்றது
அவையிற்றை ஜ-மென்று காண்கை யெனவறிக. இனி யுய்
த்தறிந்திடவென்றது தேகாதி பிரபஞ்சங்களை நீங்குகையெ
னவறிக. அத்தன்மை யறியுமாறு மகன்நிட வென்றது த
ன்னுடைய போதத்தின் மேலீடாகிய விச்சாஞானக்கிரியை
களைவிடுகையெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாவானது தத்துவங்களை ஜ
டமென்று கண்டுநீங்கி யருளேதனுவாய் நின்றவிட மாண்ம
தரிசன மென்றும் அப்படி நிற்கச்செய்தே யந்தவருளேமே

லீடாகத் தற்போதம் ஜீவியாமனின்றவிட மான்மசுத்தி யெ
ன்றும் அப்படி நிற்கச்செய்தே யந்தஞானத்துக்கு முதலாகி
ய சிவமான ஞேயந் தோன்றுகிறதே யான்மலாப மென்றும்
வருமுறைமையை யறிவித்தது. (௨௩)

அப்படியிருந்த ஞானத்துக்கு முதலா யொருஞேயந்
தோன்றுமென்கிற தென்ன விர்தஞானமாகிய வருளோடு
ங்கூடி யந்தவருளேதானாய் நிற்கிறதல்லோ பயனென்கிற
சங்கிராந்த வாதியை மறுத்து அந்தவருளையுந்தவிர வேறே
ஞேயமாகிய சிவமுண்டென்று மேலருளிச்செய்வா நெடுத்
துக்கொண்டருளியது.

உறைதருமுணர்வுமன்றி யதன்முதலுள்ளதென்றிங்
கறைவதேனென்னிலண்ண லருளெனுமதுவேயன்றி
நிறையொளிமுதலதன்றி நின்றிடாநிமலஞாகு
மிறையவன்முதலவன்ற னிலங்கருட்சத்தியாமே. (௨௪)

அன்னபேரொளிக் காதவன்முதலார்
தன்மைபோலருட்கரன் றுன்முதலென்றது.

வி - ம். உறைதரு முணர்வுமன்றி யதன்முத லுள்ள
தென்றிங் கறைவதே னென்னில். எ - து. ஆன்மாவி னி
டத்திலே பொருந்திநிற்கிற வருளாகியஞானமொழிய வத
ற்கு முதலாக வொருஞேய முண்டென்று சொல்லுவானே
னென்று நீகேட்கில்,—அண்ணலருளெனும். எ-து. அதுதம்பி
ராரூருளே யென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும். அப்படி அ
ந்த வருளென்றுஞ் சிவமென்று மிரண்டா யிருக்குமோவெ
ன்னில்,—அதுவேயன்றி. எ - து. அந்தச்சிவத்தை யொழி
ந்து அருள்தனித் தொருமுதலாய் நில்லாது. அதென்போல
வென்னில்.—நிறையொளி முதலதன்றி நின்றிடா. எ - து.
மிக்க பிரகாசமானது அதற்கு முதலாகிய வாதித்தனையன்றி

த் தனித்துண்டாகாது. அதுபோல,—நிமலனாகு மிறையவன் முதல். எ - து. நின்மல சொருபமாகிய சிவ னந்தனான த்துக்கு முதலாகிய காரணமாய் நிற்பன். அப்படியந்த வரு னுஞ் சிவமும் பிறிவற்று நிற்குமாகி லந்தவருளே. யமையாதோவென்று நீகேட்கில் அப்படிப்பிறிவற்று நின்றாலு மா ன்மாக்கள் பயன்படுமிடத் தந்தவருள் கொண்டே போதா து. அதேனென்னில்,—அவன்ற நிலங்கருட் சத்தியாமே எ - து. அப்படியந்தச் சிவனிடத்து விளங்காநின்ற வரு ளானது அந்தச்சிவனுக்குச் சத்தியாம். எ - று. என்னவே சத்தியாமே யென்ற விழித்துளையால் இந்தச்சத்தியால் ஆ ன்மாக்களுக் கின்பம் விளையாதென்பது கருத்து. அதேனெ ன்னில் இந்தச்சத்தியும் பெண் அந்தச்சிவனோடுங்கூடி யான் மாவோ ரின்பத்தை யதுபவிக்க வேண்டுகையா லான்மாவு ம் பெண் ஆகையா லிரண்டுபெண்கள் தம்மிட்கூடி யதுபவி த்தா லின்பம்விளையாததுபோலவெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவருட் பயனில். “இருவர்மடந்தயருக் கென்பயனின் புண் டா, மொருவனொருத்தி யுறின்.” எ - து. கண்டுகொள்க. ஆ ன்மாவையும் பெண்ணென்பதற்கு. பி - ம். திருப்பாட்டில். “தன்னைமறந்தா டன்னுமங்கெட்டா டலைப்பட்டா ணங்கை தலைவன்றுளே” என்னுமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

உ - ம். அந்தவருளைப்பெற்ற வான்மாக்களு மந்த வ ருளோடுங் கூடி யுப்பளத்தைப்பொருந்தின புல்லும் வை க்கோலும் உப்பாந்தன்மைபோல வந்த வருளே சொருப மாய் நிற்கிறதொழிய வதற்குமேலாக வேறொரு ரூபமெ ன்ப தொன்றில்லையென்று சங்கிராந்தவாதி சொன்னதற்கு. பி - ம். சங்கற்பிராகரணத்தில் “ஏற்றோர் முகவொளி தேர்ந்துங்கலனெனத் - தலைவனதருளுயிர் நிலவிடுநிலவக்- காட்டத்தங்கி மாட்டத்தங்கிய - தன்மையுமளத்தபுல்வையி

னீப்பும்- போன்றதுவாகித் தோன்றிமீமதனாற்- பசுகரணங்
கள் சிவகரணங்க- ளாகமாறியறிவுறு- மேகமாமுயர்யானென
தின்றே.” எ - து. கண்டுகொள்க. இது வத்தமல்லவென்ற
வனைமறுத்ததற்கு. பி - ம். “நோக்குமுகவொளி நீக்காதா
னெனக்- கவருந்தன்மை முகிரம்போலக் - கொடுத்ததுகோ
டற் கடுத்ததுண்டன்றே- காட்டத்தங்கி கூட்டக்கூட்டு- மிந்
தனத்தியற்கை வெந்தழரூங்கா - வுப்பளத்தடுத்த புற்பலா
லங்கள்-சுடத்தவேனுங் கொடுத்தது கொள்ளுந்-தன்மையுண்
டுனக்கின்மையதன்றே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாக்கள் முத்தியைப்பெறு
மிடத்து அருளாகிய ஞானத்தோடுங் கூடுகிறதொழியச் சி
வமாகிய ஞேபமென்ப தொன்றில்லை யென்ற சங்கிராந்த
வாதியை மறுத்து அருள் சத்தியாகையாலே யந்தச்சிவத்
தோடுங்கூடியே யான்மராயகி யின்பமதுபவிக் கையால் சி
வம் வேணுமென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (௨௪)

அப்படியானு லந்தச்சத்தியாற் பயனில்லையோ வென்
று மீளவுமவன் வினவ அப்படி யதுபவத்துக்குப் பயனில்லை
யென்னலாமொழிய வான்மாக்களுக் குண்டாகிய வநாதிம
லங்களைநீக்கி யந்தச்சிவத்தோடுங் கூட்டுகைக் கந்தச்சத்தி
யே வேணுமென்னு முறைமையை யொருதிருஷ்டாந்த முக
மாக வருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

சுத்தமாஞ்சத்திஞானச் சுடராகுஞ்சிவமொழிந்தச்
சத்திதானின்றமுன்னேத் தகவிலாமலங்கள்வாட்டி
யத்தனையருளுமெங்கு மடைந்திடுமிருளகற்றி
வைத்திடுமிரவிகாட்டும் வளொளிபோன்மகிழ்ந்தே. ()

ஒத்துறுபருதியை யொளிதருவதுபோற்
சத்தியும்பிராணைத் தருமென்றுரைத்தது.

வி - ம். சுத்தமாஞ் சத்திஞானச் சுடராகும்- எ - து நின்மல சொரூபமா யிருக்கப்பட்ட சத்தியானது ஞானப்பிரகாசமாயிருக்கும். அப்படி இருக்கவும் சிவம் வேணுமென்பானேனென்னில்,—சிவமொழிந்தச்சத்திதானின்றும். எ-து. அந்தச்சிவமில்லாம லிந்தச் சத்திதானுண்டாக மாட்டாது. ஆனாலிந்தச்சத்தியாற் பயனில்லையோவென்னில்,—முன்னைத் தகவிலா மலங்கள்வாட்டி யத்தனை யருளும். எ - து. அநாதியே வரப்பட்ட குற்றத்தை யுடைத்தாகிய மலங்களின் கௌரவத்தைக் கெடுத்துத் தனக்குமுதலா யிருக்கிற சிவனோடு மான்மாக்களைக் கூட்டும். அதென்போலவென்னில்,—எங்குமடைந்திடு மிருளகற்றி வைத்திடு மிரவிகாட்டும் வளரொளிபோன் மகிழ்ந்தே. எ - து. எவ்விடத்தினுஞ் செறிந்திருக்கிற விருளின் மேலீட்டைக் கீழ்ப்படுத்தித் தனக்குமுதலாயிருக்கிற வாதித்தனைக்காட்டுகிற பெரியபிரகாசம்போல வந்தச்சத்தியுங் கிருபையுடனே. எ - து. என்னவேயான் மாக்கள் சிவனைப்பெறுமிடத் தருளாகிய சத்திபிடமாகப்பெறவேணுமென்பதுகருத்து. இதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில். “பவமேவியநெறி பந்திக்குமீசன் பசுக்கடமை, யவமேவியநெறி போசங்களால்முற்ற வந்நிலையே, தவமேவியநெறி சத்திகண்ணாற்சென்று சார்ந்துபின்னைச், சிவமேவுவொன்று காண்கொச்சைகாவலன் சித்திரிப்பே.” எ-து. கண்டுகொள்சு.

இதனாற் சொல்லியது திருவருளாகியசத்தி யான்மாக்களுக்குண்டாகிய மலங்களைப் பாகம்வருத்தித் தனக்குமுதலாகியசிவத்துடனேகூட்டு முறைமையையறிவித்தது. (௨௫)

எட்டாஞ் சூத்திரமாகிய ஆன்மதரிசனம் முற்றிற்று.

மேலொன்பதாஞ் சூத்திரமாகிய ஆன்மசுத்தி வருமாறு. அஃதாவது ஆன்மா தத்துவங்களோடுங் கூடிநின்று ஜீ

விக்கிற முறைமையைவிட் டந்தவருளோடுங்கூடி யதுமேலீ
டாக மூழ்கித் தற்போதம் ஜீவியாமணிற்கிற வவதரத்தைச்
சொல்லுவதெனவறிக.

அப்படி யருளைப்பெற்றவர்கள் தற்போதம் ஜீவியாம
ணிற்பர்களென்ன வேண்டுவதில்லை பசாசுபிடியுண்டவ னந்
தப் பசாசு செய்யுங் கிருத்தியங்களெல்லாஞ் செய்துநின்
ருற்போல வந்த வருளைப்பெற்றவர்களு மந்த வருளுக்கு
ண்டான கிருத்தியங்களெல்லாஞ் செய்து நிற்பர்களென்கி
ற சமவாதியை நோக்கி மறுத்தருளிச்செய்வா னெடுத்துக்
கொண்டருளியது.

புகலருமசத்தர்தம்பாற் பொருந்தியவலகையேபோ
லகிலமுமுணருமீச னருளுயிர்மேவலாலே
சகலமுநிகழவேண்டுந் தலைவனைந்தொழிலுந்தானே
யிகலறவியற்றல்வேண்டுமென்றதுநன்றியின்றே. (௨௬)

அருளுயிர்தன்னி லலகைசேர்குறிபோல்
மருவிடுமுதன்மை வாய்மையன்றென்றது.

வி - ம். புகலருமசத்தர்தம்பாற் பொருந்திய வல
கையேபோல். எ - து. ஒருநற்குணமு முண்டென்று சொ
ல்லுதற்கரிய வஞ்ஞானிகளிடத்திலே பொருந்திநின்ற பசா
சுபோல,—அகிலமு முணருமீச னருளுயிர் மேவலாலே.
எ - து. சர்வத்தையு மொருநிகழ்ச்சியாக வறிகிற சிவனு
டைய வருளானது ஆன்மாவிலே பொருந்துகையினாலே ய
ந்தப்பேய்க்குள்ள தன்மைகளெல்லாம் பிடியுண்டவர்களுக்
கு முண்டானாற்போல,—சகலமுநிகழவேண்டுந் தலைவனைந்
தொழிலுந்தானே யிகலறவியற்றல் வேண்டுமென்றது நன்
றியின்றே. எ - து. அந்தச்சிவனருளைப் பெற்றவர்களுக்கு
மந்தச் சிவனைப்போலச் சர்வஞ்ஞத்துவ முண்டாமென்று

ம் பஞ்சகிருத்திய மாறுபாடில்லாமல் செய்வதுஞ் செய்யு
மென்றும் நீசொன்னது சித்தாந்தவத்தத்துக்கு நன்றி யிரு
ந்ததில்லை. எ - று.

வி - ௫. இச்செய்யுளுக் கிங்ஙனம் பொருட்படுத்தி வ
ந்தவகையால் சகலமுநிகழவேண்டுந் தலைவனைந்தொழிலுந்
தானே யிகலறவியற்றல் வேண்டும். எ - கு. பேய்ப்பிடியு
ண்டவ னப்பேய்செய்யுங் கிருத்தியங்கனையெல்லாஞ் செ
ய்வதுபோலச் சிவனைப் பெற்றவர்களுஞ் சிவனைப்போலச்
சர்வஞ்ஞத்துவமும் பஞ்ச கிருத்தியமுஞ் செய்யவேண்டு
மென்று சமயிகள்மதத்தை மறுத்ததாகப் பொருளுரைப்
பாருமுளர். அது கருத்தல்ல. அஃதெங்ஙனே யென்னில்
அப்படிச்சொன்ன தந்த வருளைப்பெற்றவர்களுக்குச் சர்வ
ஞ்ஞத்துவமும் பஞ்சகிருத்தியமு முண்டாமென் றந்தச்
சமயிகள்மதமாகச் சொன்னாரொன்பதே கருத்தெனவறிக்
அதுவே கருத்தென்பதற்கு. பி - ம். இந்நூலைப்பின்சென்
றநூலாகிய திருநெறிவிளக்கத்தினு மிந்தவிருத்தத்துக் கெ
திரடை விருத்தமாகிய “பூசுரக்கடியசத்தன் றன்னிடைப்
பொருந்தல்போல, வீசனதருளுயிர்ப்பா லெய்தலாலிவனே
யாவு, மாசறவறியுமென்று மைந்தொழில் புரியுமென்றும்,
பேசுதலுண்மைஞான மன்றிது பிராந்திஞானம்.” இதனுள்
“ஈசனதருளுயிர்ப்பா லெய்தலாலிவனேயாவு மாசறவறியு
மென்று மைந்தொழில்புரியுமென்றும் பேசுதலுண்மைஞான
மன்றிது.” என்றமையா லவன்சர்வஞ்ஞத்துவமும் பஞ்ச
கிருத்தியமு முண்டாமென்று நென்றதையே மறுத்ததென்
பதையதுபவத்தாற் கண்டுகொள்க, ஆகையாற் பேய்ப்பிடி
யுண்டவ னந்தப்பேய்க்குள்ள கிருத்தியங்களெல்லாஞ் செய்
தாற்போல வருளைப்பெற்ற வான்மாக்களு மந்தவருளுக்கு
ண்டான சர்வஞ்ஞத்துவமும் பஞ்சகிருத்தியமுஞ் செய்வா

ர்களைன்பதே கருத்தெனவறிக. அப்படியானு லந்தப்பேய்
க்குண்டான தன்மைகளெல்லாம் பிடியுண்டானவனுக் குண்
டானதுபோலச் சிவனுக்குண்டான தன்மையுஞ் சிவனருளை
ப்பெற்றவான்மாக்களுக்கு முண்டாகுமென்று சமவாதசொ
ன்னதற்கு வழியேதென்னில் அப்படிப் பேப்பிடியுண்ட
வ னின்னு னின்னபண்டங் கொண்டுவருகிருனென்றும் இந்
நாள் மழைபெய்யுமென்றும் நெருப்பைமிதித்துநின் றுடி
யும் சுடுகிற பாற்சோற்றிலே கையையிட்டுத் தூழாவியும் நின்
றூற்போல வந்தவருளைப் பொருந்தின வான்மாக்களுக்குஞ்
சர்வஞ்ஞத்துவமும் பஞ்சகிருத்தியமு முண்டாமென்று
சொன்னுனென்ற தெனவறிக. அவனப்படிச் சொன்னுனெ
ன்பதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். “முன்னுண்
றனது முதிரொளிஞான-மறியாப்பச்சைச் சிறுபுழுக்கவர்ந்
த-வண்டெனவுயினாக் கொண்டிடுமுயிரது-தன்னைநோக்கித்
தானதுவாகி - யைவகைத்தொழிவ மெய்வகையுணர்வும்- பி
றியாவாறுபெற்றுத் - திரியாப்பெரியோர் திரட்சிசேர்ந்திடு
மே.” எ - து. கண்டுகொள்க. என்றது நன்றியின்றே என்ற
வனை மறுத்ததற்கு. பி- ம். மேல்வருகிறசெய்யுளுக்குக் கா
ட்டிமறுக்கிற உதாரணத்திலே கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது பசாசுபிடி யுண்டவனுக் கந்தப்ப
சாசின் குணமுந்தொழிவ முண்டானுற்போலச் சிவனருளை
ப்பெற்ற வான்மாக்களுக்குஞ் சிவனுடைய சர்வஞ்ஞத்துவ
மும் பஞ்சகிருத்தியமு முண்டாமென்று சமவாதி சொன்னு
னென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (௨௬)

அப்படி ஆகேஷபமாக்கிக்கொண்டு நன்றியின்றே யெ
ன்றதேதென்று மீளவுஞ் சமவாதிகேட்க நீசொன்னதிருஷ்
டாந்தத்தா லந்தவருளைப்பெற்றவர்களுக்குச் சர்வஞ்ஞத்து

வமும் பஞ்சகிருத்தியமு முண்டாகாதென்னு முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்தித்தொண்டருளியது.

இன்றுநோக்குரைநடக்கு மியல்பிலோர்க்கினையவாய்ந்து நின்றதோரலகைநேர்ந்தால் நிகழ்வதெனதுபோலுள்ளது தொன்றியவுணர்வுதம்பா லுள்ளதுநிகழ்த்துமீசன் றன் னெழுதினடாத்துமேனிதனக்கெனக்கொண்டுதானே.

பற்றியவலகையின் பரிசுயிர்க்குளதெனுஞ் சொற்பமுதுறும்வகை தோன்றமறுத்தது.

வி - ம். இன்றுநோக்குரைநடக்கு மியல்பிலோர்க்கினையவாய்ந்து நின்றதோரலகை நேர்ந்தால் நிகழ்வதென். எ - து. இப்பொழுது குருடனுமாய் ஊமையுமாய் முடவனுமா யிருப்பானொருவனைப் பசாசுபிடித்தபொழுது அவன் காணவல்லவனானோ பேசவல்லவனானோ நடக்கவல்லவனானோ, — அதுபோல், எ - து. அத்தன்மைபோல், — உள்ளத்தொன்றிய வுணர்வுதம்பாலுள்ளது நிகழ்த்தும். எ - து. ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்தின வருளான தவர்களுக்குண்டான விச்சாருானக்கிரியைகளுக் கீடாக வறிவித்து நிற்குமாகையால், — ஈசன் னெழுதினடாத்துமேனி தனக்கெனக் கொண்டுதானே. எ - து. பரமேஸ்வரனுந்தனக்குப் பொருந்தினதொரு திருமேனியைத் தானேயெடுத்துக்கொண்டு தனக்குமுறைமையான கிருத்தியங்கனையு நடத்துவன். எ - து.

து - ம். உள்ளத்தொன்றிய வுணர்வு. எ - து. உயிர்க்குயிராய் நிற்கிறதிருவருளை யெனவறிக. தம்பாலுள்ளது நிகழ்த்தும். எ - து. ஆன்மாவுக்குண்டான சிற்றறிவுக்குத் தக்கதாக வறிவித்து நின்றதெனவறிக. இங்ஙனஞ் சமவாதி சொன்ன திருஷ்டாந்தத்தையும் பொருளையு மறுத்ததற்கு.

பீ - ம். சங்கற்பிராகரணத்தில் “அவனிவனாகிலிவனவன் செய்தி-யென்றுசெய்வானென்றியமத்தா லெல்லாமறிதல் செல்லாதுயீர்கள்- சிற்றறிவெனுமிச்சொற்றவராகு - மென்ப தெனலகை தன்பதமடைந்தோர் - கொண்டவாறுகண்டன மென்னின் - மூங்கையந்தருற்றோங்கியகுணங்குறி - செய்வ தென்னும் பவ்வமுற்றமுந்தினு - நாழிகொள்ளாதாழிவினலை புன - லதனற்கருத்துமுதலுளதாக-வேண்டுமன்றே.” எ-து. கண்டிகொள்க.

இதனற்சொல்லியது அருளைப்பொருந்தின வான்மாக்க ளந்த வருள்செய்யுங் கிருத்தியங்களெல்லாங் செய்வர்க ளென்றுசொன்ன சமவாத்யைமறுத்து அப்படியருளோடுங் கூடினாலும் ஞேயந்தோன்றாதவிடத் தவர்களுக்குண்டாகிய, சிற்றறிவொழிந்து பேரறிவுண்டாகாதென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (௨௭)

அப்படியானு லிந்தவான்மசுத்தியாற் பயனேதென்று வினவின மாணவகளைநோக்கி மேலருளிச்செய்வா நெயித் துக்கொண்டருளியது.

இந்நிலைதன்னின்மன்னி யெய்திடுங் கலாதிபோதந் தன்னளவறிந்துநிற்குந் தகவிலாமலங்கணித்த வந்நிலைகரணமாகா வகையதிலறிவடங்கி மன்னிடவியாபியாபவான்பயன்றோன்றுமன்றே. (௨௮)

ஆதலால் உளத்தறிவடங்க வொடுங்குமெல்லையிற் றுளக்கறுபரனுந் தோன்றுமென்றது.

வி-ம். இந்நிலைதன்னின்மன்னியெய்திடுங் கலாதிபோதந் தன்னளவறிந்து. எ-து. இந்தவான்ம சுத்தியாவது ஆன்மா வுங் சருவிகளுங்கூடி ஜீவிக்குமிடத்து, கலையாதியாயுள்ளதத்

துவங்களினாலே யான்மபோதம் ஜீவிக்குமதுவும் அந்தத்தத் துவங்கள் ஜடமென்பது முணர்ந்து,— நிற்குந்தகவிலா மலங்கணித்த வந்நிலைகரணமாகா வகையதிலறிவடங்கி மன்னிட. எ - து. இங்ஙனங்கூடி நிற்கப்பட்ட குற்றத்தை யுடைய தத்துவங்களைநீக்கி யந்தவருளே தனுவாகநிற்கிற வான்மதரிசனத்தையும் விட்டு அந்தவருளே மேலீடாகத் தற்போதம் ஜீவியாமனிற்கிறதே யான்மசுத்தியாவது. இந்த வான்மசுத்தியிலே நிற்கவே,— வியாபியாய வான்பயன்றோ ன்றுமன்றே. எ - து. எவ்விடத்து நிறைந்துநிற்கிற சிவமாகிய சுகரூபந்தனக்குத்தோன்றும். எ - று.

வி - பு. தகவிலாமலங்கணித்தவந்நிலை. எ - து. ஆன்மதரிசன மெனவறிக. கரணமாகாவகையதிலறிவடங்கி மன்னிட. எ - து. ஆன்மசுத்தியெனவறிக. வியாபியாய வான்பயன்றோன்றும். எ - து. ஆன்மலாபமெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது அருளானது தன்னையு மான்மாவையு மலங்கனையுங்காட்ட வான்மா கண்டுநிற்கிறவவதரமா ன்மதரிசனமென்றும்ஆன்மாவந்தவருளோடுங்கூடித்தற்போதம் ஜீவியாம லந்தவருளே மேலீடாக மூழ்க்நிற்கிற விடம் ஆன்ம சுத்தியென்றும் அப்படித்தற்போதம் ஜீவியாமனிற்க வேமேலான்மலாபமுண்டாமென்னுமுறைமையு மறிவித்தது.

அப்படி யந்தவருளிடமாகச் சிவத்தோடுங் - கூடினவர்க ளந்தச்சிவத்துடனே யொன்றுபட்டுப்போகிற தொழிந்து அங்கேயொரு ரூபந்தோன்று மென்கிறது பொருளல்ல வென்ற சைவரை மறுத்தருளிச்செய்வா னெடுத்ததுக் கொண் டருளியது.

அடைபவர்சிவமேயாகு மதுவன்றித்தோன்றுமெ ன்ற, கடனதேனென்னில்முன்னங் கண்டிடார்தம்மைப்

பின்னுந், தொடர்வருமருளினாலுந் தோன்றுமாகாணராயி, னுடையவனடிசேர்ஞானமுணர்தலின்றணைதலின்றே.

ஒன்றாவதுபய னுணராதயிரொளி
என்றமுத்தியை நாடரிதென்றது.

வி - ம். அடைபவர் சிவமேயாகு மதுவன்றித் தோன்று மென்ற கடனதே னென்னில். எ - து. அப்படியேசிவத்தோடுங் கூடின ஆன்மாக்கள் சிவமாய்ப் போகிறதொழிந்து அவ்விடத்து வேறுமொரு பயன் ஞேன்றுமென்ற காரணமேதென்னில், —முன்னங் கண்டிடார் தம்மை. எ - து. முன்பு பெத்தத்திலே மலமாயா கன்மங்களோடுங் கூடி மயங்கிநிற்கையினாலே தங்களுடைய வுண்மையை யறிந்தாரில்லை. என்னவே தங்க ஞண்மையை யாறியாதது கொண்டே சிவனையு மறியமாட்டார்கள். —பின்னுந் தொடர்வருமருளினாலுந் தோன்றுமா காணராயின். எ - து. அந்தப்பெத்தத்தை நீங்கினபின்புந் தனக்குக் கிட்டுதற் கரிதாகிய ஞானத்தைப்பெற்ற வவதாத்து சிவதரிசனப்பட்டு சிவபோகத்தையதுபவியாராமாகில், —உடையவனடிசேர்ஞானமுணர்தலின்றணைதலின்றே. எ - து. சர்வான்மாக்களையு மடிமையாகவுடைய சிவனது திருவடியைக் கூடுகைக்குக் காரணமான ஞானத்தை யறிந்தது மில்லை யந்த ஞானத்தாலே சிவனுடைய திருவடியிலே யிரண்டறக் கூடினது மில்லையாம். எ - து.

உ-ம். ஆன்மா சிவத்தோடுங்கூடித் தற்போதங்கெட்டுச் சிவமாய் விடுமென்று சைவர்சொன்னதற்கு. பி - ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் “தன்னையுமதனையுந் தன்முதற்பொருளையு-மின்ன தென்றறியா விருவருமுயங்கி - யொன்றாயுதுபய னுவப்பு-மொன்றாய்நிற்கு மிதுசிவகதியே” எ - து. கண்டு கொள்க. இதுஅத்தமாகாதென்று சைவவாமறுத்ததற்கு,

பி - ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் “இருவருங்கூடி யொரு பயனாய்த்தென் - றருளினையிவ்வா றபேதிகணிலையே - யொன்றுமென்ற லன்றியுமுவப்பு - மின்றுமென்ற லென்பயனியம்புக” எ - டு. கண்டுகொள்க.

இத்திருவிருத்தத்தா லான்மா சிவத்தோடுங்கூடித் தற்போதங்கெட்டிச் சிவமாய் விடுகிறதே முத்தியென்கிற சைவரை மறுத்து அப்படியானாற் பெறுவானும் பேறுமில்லையாய் ச்சாயுச்சியமுமில்லையென்னுமுறைமையையறிவித்தது. (௨௧)

ஒன்பதாஞ் சூத்திர மாகிய ஆன்மசுத்தி முற்றிற்று.

மேற்பத்தாஞ் சூத்திரமாகிய ஆன்மலாப மருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது. அஃதாவது சிவனுடைய வருளோடுங்கூடித் தற்போதம் ஜீவியாமனிற்கவே யந்தச் சிவமாகிய ஞேயந் தோன்றுமாதலால் அந்தச் சிவத்தோடுங்கூடி யான்மா சிவாநுபவத்தைப் பெற்றிருக்கு முறைமையைச் சொன்னதெனவறிக.

மேல்வரும் விருத்தத்துக்குத் தொந்தனையாவது அந்த ஞேயமாகிய சிவத்தோடுங்கூடி யநுபவிக்கு முறைமை யெப்படியென்று வினவின மாணவகணேநோக்கி யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

பெர்ப்புறுகருவியாவும் புணராமேயறிவிலாமற் சொற்பெறுமதீதம்வந்து தோன்றுமேதோன்றிநின்ற சிற்பரமதனாலுள்ள செயலறுத்திடவுதிக்குந் தற்பரமாகிநிற்றல் சாக்கிராதீதந்தானே. (௩௦)

நீக்கமில்சிவத்துட னிலைபெறநிற்குஞ்.
சாக்கிராதீதத் தன்மைசாற்றியது.

வி - ம். பொற்புறு கருவியாவும் புணராமே. எ - து. அந்தச் சிவத்தோடுங்கூடி யறுபவிக்கு மவதரத்துப் பொலிவினை யுடைத்தாகிய கருவிகள் முப்பத்தாரோடும் பொருந்தி விகற்பியாதே. அதுவன்றியும்,—அறிவிலாமற் சொற்பெறும தீதம் வந்து தோன்றாமே. எ - து. அறியாமை யென்னுஞ் சொற்பெற் றிருக்கிற வாணவமலத்தால் மறைப்புண் டதீதாவத்தைப்பட்டுக் கிடவாதே. இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட சகலாவத்தையுங் கேவலாவத்தையும் விட்டு நீங்கின் வவதரத்து,—தோன்றி நின்ற சிற் பரமதனாவுள்ள செயலறுத்திட வுதிக்குந் தற்பரம். எ - து. ஆன்மாவி னிடத்திலே யநாதியே கூடிநின்று பக்குவத்திலே பிரகாசிக்கப்பட்ட மேலான வருளானது காட்டத் தான்காண்கிற காட்சியைவிட்டு அந்தஞானந் தானாய்நிற்கவே யந்தஞானமாகிய வருளுக்கு முதலாயிருக்கப்பட்ட சிவமாகிய ஞேயந்தோன்றிப் பிரகாசியாநிற்கும்.—ஆகிநின்றல் சாக்கிரா தீதந்தானே. எ - து. அங்ஙனமுதயஞ்செய்யப்பட்ட வந்தச்சிவத்தோடுங்கூடிச் சிவபோகமாய்நிற்கிறதுதானே சாக்கிரத்தி லதீதம். எ - து.

து - ம். பொற்புறு கருவியாவும் புணராமே. எ - து. கருவிகள் முப்பத்தாறும் பொருந்தி விகற்பியாதே யென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியே தென்னில் சகலாவத்தைப்பட்டு நில்லாதே என்பதுமன்றி யாவும்என்ற சுட்டினாலே கலையாதிமண்ணுந்தமாயுள்ள தத்துவ முப்பத்தொன்று நீங்கலாகச் சுத்தமாயையிற் றேற்றமாயுள்ள சிவதத்துவங்கள் நீங்கியே முத்தியென்பதைப்பற்றி யெனவறிக. அப்படியந்தச் சிவதத்துவங்க னேந்தையுங் குறித்துச் சொல்லவேண்டுங் காரணமேதென்னில் அந்தச் சிவதத்துவங்க னேந்தினுந் தத்துவகத்தாக்களைவரு மதிஷ்டித்து நிற்கையால் முத்தியைப்பெறுமவர்களுக்குப் பிரமசாயுச்சிய மென்றும் விஷ

ணு சாயுச்சிய மென்றும் உருத்திரசாயுச்சிய மென்றும் ம
 கேஸ்வர சாயுச்சிய மென்றும் சதாசிவ சாயுச்சியமென்றும்
 விந்து சாயுச்சியமென்றும் நாதசாயுச்சியமென்றும் வருகை
 யா லவையெல்லாஞ் சுத்தமாயையிலடங்கி வருகையாலே
 யவை சைவசித்தாந்தத்துக்கு விரோதமாகிய சமயிகள் கரு
 த்தைப்பற்றி நிற்கையாலு மதுபதமுத்தியிலே கூடிவருகை
 யாலு மதுசாயுச்சியத்துக் காகாதபடியாலே யதனையாகாதெ
 ன்ற தெனவறிக. அப்படிச் சுத்ததத்துவங்களுநீங்கியே சா
 யுச்சியமென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “மூவசையணு
 க்களுக்கு முறைமையால்விந்துஞான, மேவினதில்லையாகில்
 விளங்கியஞானமின்றா, மோவிடவிந்துஞான முதிப்பதோர்
 ஞானமுண்டேற், சேவ்யர்கொடியினுன்றன் சேவடிசேரலா
 மே.” என்பதனுள். “விந்துஞானமோவிட” என்றதுவயித்
 துப்பொருட்கூட்டி விந்துநாதமுதலாயுள்ள தத்துவங்களுநீ
 ன்கியே முத்தியென்றதெனவறிச. இனிதத்துவங்களுநீ தத்
 துவகத்தாக்களுநீங்கியே முத்தியென்பதற்கு. பி - ம். பு
 ராணசாரத்தில். “பாரணவும்புலனந்தக்கரணமொன்றும் ப்
 டராமேநடுநாடிபயிலுநாதங், காரணபங்கயன்முதலாமைவ
 ர்வாழ்வுங் கழியுநெறிவழிபடவுங்கருதிமேலைப், பூரணமெய்
 ப்பரஞ்சோதிபொலிவுநோக்கி.” எ - ம். திருவாசகத்தில்.
 “ஆட்டுத்தேவர்தம் விதியொழித்தன்பா லையனையென்றுன்
 னருள்வழியிருப்பேன்.” எ - ம். தத்துவ முப்பத்தாறூநீங்
 கியே முத்தியென்பதற்குக்கோயிப்புராணத்தில். “தரைமுத
 லாறுநெனவரு நாதாதியின்மீதே.” எ - ம். திருக்களிற்றுப்
 படியாரில். “நாதாந்தத்தேயிருப்பர்.” எ - ம். திருப்புகழில்
 “விந்துநாதவோசைக்குத்தூரமானது.” எ - ம். வருமேது
 க்களைக் கண்டுகொள்க. இனியந்தச் சுத்ததத்துவங்கள் சுத்த
 மாயையிற் றோற்றமாகையாற் சுத்தமாயைடைப்பற்றி நின்

றவிடம் பதமுத்தியாகையால் பதமுத்தியைச் சாயுச்சியமென்கிற சமயிகள் கருத்தாமென்று சொன்னதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில் சிவசமவாதியைமறுக்கு மவதரத்தில் “செடியுடலணுகாக் குடிசைகொடுக்குமென் - ரோதினை யேபேதாய்பகட்டுர - லொளிர்சினைமுச்சித்தளிரெனுமிதுதகு மிச்சாரூபநச்சினரென்னின் - மும்மலத்தேதுமின்மையதன் றே-யிதுவளர்முத்திப்பதமெனவிளம்புவர்.” எ - ம். சித்தியாரிலும். “அநாதியுடலொன்றினைவிட்டொன்றுபற்றிக்கண் மா லாயழிந்துவருதலாலந்தமில்லைப், பினாதியருள்பெற்ற வர்கள் நித்தவுருவத்தைப் பெற்றிருக்கைமுத்தியெனிற்பெறும்பதமேயிதுவு, மினதுநிலையிதுதானுங்காயமுண்டே லிருங்கன்மமாயைமலமெல்லாமுண்டா, மனாதிதருமுடலாதிகா ரியத்தாலநாதி மலமறுக்குமருந்தற்றுலுடன்மாயுங்கானே.” என்பதனுள் “நித்தவுருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனிற்பெறும்பதமே யிதுவும்.” எ - து. கண்டுகொள்க. என் றிங்ஙன முத்தியைப்பெறுமிடத்துச் சுத்ததத்துவ நீங்கியே முத்தியாகையாற் றத்துவமுப்பத்தாறு நீங்கியே முத்தியென்பது கருத்து. இதற்கு. பி - ம். ஞானாமிர்த்தத்தில். “முப்பதுமூதரை மூவிரண்டோவா-வொப்பிறத்துவ மொரீஇயதீபமியன்.” எ - ம். திருமந்திரத்தில்.” முப்பதுமாறும் படிமுத்தியேணியா, யொப்பிலாப்பேரண்டத் துள்ளில்வெளிபுக்குச், செப்பவரிய சிவங்கண்டுதாந்தெளிந், தப்பரிசாகி யமர்ந்திருந்தானே.” எ - ம். கண்டுகொள்க. ஆகையால் கருவியாவும் புணராமையென்பது ஆன்மதத்துவ மிருப்பத்து நாலும் வித்தியாதத்துவமேழுஞ் சிவதத்துவமைந்தும் ஆகத் தத்துவ முப்பத்தாறு மெனவறிக. இனியறிவிலாமற் சொற்பெறும்ஜீதம்வந்து தோன்றாமே. எ - து. அறியாமையென்கிற வஜீதாவத்தைப் பட்டுக்கிடவாதேயென்று பொருட்படுத்

தினத்துக்கு வழியேதென்னில் முத்தியைப் பெறுமவர்கள் த
 த்துவ முப்பத்தாறையுங் கழன் றந்தச்சிவத்தோடுங்கூடிச்
 சாக்கிராதீதம் புரிந்திருக்கு மவதரத்துக் கருவிகளெல்லாங்
 கழன்றவிடங் கேவலத்துக்கிடமாகையா லறியாமையோடுங்
 கூடிக் கேவலப்பட்டு வீழாதேயென்று சொன்னதெனவறி
 க. அன்றியு மான்மா முத்தியிற் பாடாணம்போலே கிடக்கு
 மென்று சொல்லுகிற அகச்சமயத்திற் பாடாணவாதி புற
 ச்சமயத்திற் பிரபாகர னென்னுமிவர்கள் கருத்தைப்பற்றி
 யு மதனையாகாதெனவு மாமெனவறிக. அவர்க ளப்படிச்சொ
 ன்னதற்கு. பி - ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். “காட்சி
 யென்னக் காணாத்துயர - மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்தன
 றோ.” என்றுபாடாணவாதி சொன்னதற்குக் கண்டுகொள்
 க. அதனையாகாதென் றவனைமறுத்ததற்கு. பி - ம். சங்
 கற்பநிராகரணத்தில். “காட்சியென்னக்காணாத்துயர - மாட்
 சியைமுத்தியெனவகுத்துரைக்கிற் - கரணபாவமரணங்கரு
 மர - மேய்ந்தவர்முத்தி சேர்ந்தவரன்றே - யணையகதிக்கோர்
 முனைவரும்வேண்டா-தனிதருதுயர மெனுமிதுதிடமே - பா
 டாணத்திற் கூடாமுத்தி” எ - னு. கண்டுகொள்க. மற்றப்பு
 றச் சமயத்திற் பிரபாகரன் முத்தியிற் பாடாணம்போலக் கி
 டக்கு மென்றதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “அருஞ்செயலி
 ன்பாவத்தே பூருவமெனுமதுதோன்றித், தருஞ்செயலொன்
 றின்றியே தான்பலிப்பதாகுமது, வருஞ்செயலொன்றின்
 றியே மண்சிலைபோலாமுத்தி, தருஞ்செயலுமெனவுணர்ந்துதா
 ரணிமேலவன்சாற்றும்.” எ - னு. கண்டுகொள்க. அதனை
 யாகாதென் றவனைமறுத்ததற்கு வழியேதென்னில் ஆன்மா
 வப்படி முத்தியிற்போதங்கெட்டுப் பாடாணம்போற் கிடக்
 குமென்றால் முத்திபெற்றநுபவிக்கப் போதமில்லாதபொழு
 து அநுபவமாகாதபடியா லதனையாகாதென்றதெனவறிக.

அப்படிப் பிரபாகரனை மறுத்ததற்கு. பி - ம். சித்தியாரில்.
 “ஆநந்தங்கதியென்ன வறிவழிகைவீடென்கை, யூனம்பின்னு
 ணர்வழிந்தோர்க் குளதாருமோமுத்தி, தானிங்குச்சிவப்பொ
 ழியத் தழனிற்ருமாவில்லை, ஞானங்கெட்டுயிர்நிற்கு மெனுமு
 னாதானண்ணுதால்.” எ - னு. கண்டிகொள்க. அன்றியுமு
 த்தியிலான்மா போதங்கெட்டுப் பாடாணம்போற் கிடக்கு
 மென்பது சித்தாந்தப்பொருளுக்கு விரோதமென்பதற்கு.
 பி - ம். சித்தியாரில். “கரணங்கன்கெடவீருக்கை முத்தி
 யாமென்னிற் கதியாருஞ்சினைமுட்டை கருமரத்தினுயிர்கள்,
 மரணங்கொண்டிடவுறங்க மயங்கிமூர்ச்சிக்க வாயுத்தம்பனை
 பண்ண வல்விடத்தையடையச், சரணங்கள்புகுநிழற்போற்
 றனையடையுஞ்சமாதி தவிராதாமலமிதவும் பசுஞானமாகு,
 மரணங்கொரித்தவன்றன் னடியையறிவிறந்தங் கறிந்திடர்
 செறிந்ததுக ளகற்றிடோ.” எ - னு. கண்டிகொள்க. இனி
 தோன்றிநின்றசிற்பரமதனாலுள்ளச் செயலறுத்திடவுதிக்குந்
 தற்பரம் என்றபதத்தில் தோன்றிநின்ற சிற்பரம். எ - கு.
 தன்னிடத்திலே கூடிப்பிரகாசித்துநிற்கிறஞானமென்றுபொ
 ருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் அஃதாவது கண்
 களுக்கு ஆதித்தப்பிரகாசங் காட்டாகநின்றூற்போலச் சர்
 வான்மாக்களுக்கு முயிர்க்குயிராய் நின்றறிவிக்கிறது பூரண
 மாகிய திருவருளே யெனவறிக. அப்படிக்கண்களுக்காதித்
 தன்காட்டாகநின்றூற்போலத் திருவருள்ஞானநின் றுன்மா
 க்களை யறிவிக்குமென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “ம
 ருளினையருளால்வாட்டி மன்னுயிர்க்களிப்பன்கண்கட், கிரு
 ளினையொளியாலோட்டு மிரவியைப்போலவீசன்.” எ - னு.
 கண்டிகொள்க. இனி யதனாலுள்ளச்செயலறுத்திடவுதிக்கு
 ந்தற்பரம். எ - கு. ஆன்மா வந்தவருளானதுகாட்டத் தா
 ன்காண்கிற காட்சியை யிழந்து ஞானந்தானாய்நிற்கவே யந்

தஞானத்துக்கு முதலாகிய சிவமாகிய ஜேயந்தோன்றுமெ
ன்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் அந்தநிஷ்ட
களொருபமாயுள்ள சிவமானது தன்னை யான்மபோதத்தா
ற் சுட்டியறியுநாளெல்லாங் கூடிநிற்கச்செய்தேயு மறைந்து
நின் றந்தவான்மாவானது தன்செயலறுதியைக்கண்டு தற்சே
ட்டைகெடநிற்குமவதரத் தந்தச் சிவம் பிரகாசிக்கையா லப்
படிச் சொன்னதெனவறிக. இவை யிரண்டுக்கும். பி - ம்.
சிவஞானபோதத்தில். “நானவனென்றெண்ணினர்க்கு நாமி
முளமுண்டாதல், தானெனவொன்றின்றியே தானதுவாய்-
நானெனவொன், தில்லென்றுதானே யெனுமவரைத்தன்ன
டிவைத், தில்லென்றுதானுமிறை.” எ - து. கண்டுகொள்க.
அன்றியும் திருக்கனிற்றுப்படியாரிலும். “உள்ளமுதல
னைத்து மொன்றவுருகவரி, னுள்ளமுருகவந்துடனாந்-தெள்ளி,
யுணருமவர்தாங்க னுளராகிலென்றும், புணரவரநில்லாப்
பொருள்.” எ - து. கண்டுகொள்க. இனி தற்சேட்டை
கெடநின்றதே சிவாநுபவம் என்பதற்கு. பி - ம். தேவாரத்
தில். “தன்னைமறந்தா டன்னுமங்கெட்டா டலைப்பட்டா ண
ங்கைதலைவன்றாளே.” எ - ம். திருவாசகத்தினும். “ஊன்
கெட்டியர்கெட்டிணர்வுகெட் டென்னுள்ளமும்போய், நான்
கெட்டவாபாடித் தெள்ளெணங்கொட்டாமோ.” எ - து.
கண்டுகொள்க அன்றியும் திருவள்ளுவர். “யானெனதெ
ன்னுஞ் செருக்கறுப்பான்வானோர்க், குயர்ந்தவுலகம் புகும்”
என்பதுமீப்பொருட்பற்றி யெனவறிக. இனி யாகிநிற்றல்
சாக்கிராதிதந்தானே என்றபதத்தில் ஆகிநிற்றல். எ - கு.
ஆன்மா வந்தச்சிவத்தோடுங்கூடிச் சிவமாய் நிற்கவென்று
பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் அப்படிச்சொ
ன்ன தந்தச்சிவத்தோடுங்கூடிப் பிறிவறநிற்கவெனவறிக. அ
ஃதெவ்வனையென்னில் ஆதித்தப்பிரகாசங் காட்டாகப் பிர

பஞ்சரூபத்தைப்பற்றிநின்ற கண்ணுனது அந்தவுருவங்களை விட் டந்தப்பிரகாசமிடமாகச்சென் றந்தப்பிரகாசத்துக்கு முதலாயிருக்கிற வாதித்தனைக்கண்டு பிறிவறநின்றிற்போல வான்மாவு மருளிடமாகக்கூடிநின்று சத்தாதிவிடயங்களைப் புசித்துநிற்கச்செய்தே யதனையும்விட்டு மனோவிகாரமூமடங்கி யந்தவருளுக்கு முதலாயிருக்கிற சிவத்தோடு மந்தவரு ள்காட்டாகச் சென்கூடிப் பிறிவற் றிரண்டறநிற்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அப்படிப் பிரபஞ்சரூபத்தை ப்பற்றிநின்ற கண்ணுனது திரும்பி யாதித்தனைநோக்குமள வி லந்தப்பிரபஞ்சரூபங்கள் தெரியாததுபோலவென் று பமானங்கூறினதற்கு, பி - ம். ஞானமிர்த்தத்தில். “தீதருநெ டுங்கண்ணுதவனுட்டத் தயலொன்றின்மைபோலவும்.” எ-து. கண்டுகொள்க. அன்றியு மான்மாசிவத்தோடுங்கூடிச் சி வமாய்நிற்குமென்பதற்கு. பி - ம். திருவாசகத்தில். “அவ மாயதேவ ரவகதியிலழுந்தாதே, பவமாயங்கெடுத்தென் னை யாண்கொண்டப்ரஞ்சோதி, நவமாயசெஞ்சுடர்நல்குத லுநாமொழிந்து, சிவமானவாபாடித் தெள்ளேணங்கொட் டாமோ.” எ - து. கண்டுகொள்க. என்னவேசிவமாயெ ன்றது ஆன்மாத் தற்போதமாய் நிற்பதுஞ்செய்யாமற் று னென்கிற முதல்கெடுவதுஞ் செய்யாமற் றற்போதங்கெ ட் டந்தச்சிவத்தோடுங்கூடி யிரண்டறநின் றதுபலித்த தெனவறிக. அப்படிச் சிவமாயென்றசொல் அந்தச்சிவமா வதுஞ்செய்யாமற் பிறிந்நூநிற்பதுஞ்செய்யாமல் நிற்கையெ ன்பதற்கு. பி - ம். சங்கற்பிராகரணத்தில். “ஆனயெ ன்பதனைத்துமவ்வகை - தானாகாமையைச்சாற்றிடுமென்க - தானையெனுமித்தனியேகார - மழிந்திலரதுவேயாய்ந்திலர துவிட்-டொழிந்திலர்பிதிதில றொனுமியையுணர்த்தும்.” எ-து. கண்டுகொள்க. இனி சாக்கிராதீதந்தானே. எ - கு. கே

வலசகலமிரண்டையு நீங்கிநிற்கவென்று பொருட்படுத்தின
 த்துக்கு வழியேதென்னில் அஃதாவது கீழாலவத்தைப்பட்ட
 டாணவமலத்தான்மறைப்புண் டறியாமையாய்க் கேவலா
 தீதமாய்க் கிடப்பதுஞ்செய்யாமல் உட்கரணம் புறக்கரண
 ங்களோடுங்கூடிச் சகலனாய்ச் சத்தாதிவிடயங்களோடுங்
 கூடி ஜீவிப்பதுஞ்செய்யாம னின்றவிடமெனவறிச. இதற்
 கு. பி - ம். சித்தியாரில். “அறியாமையறிவகற்றி யறிவினு
 ள்ளே யறிவுதனையருளினு லறியாதேயறிந்து, குறியாதேகு
 றித்தந்தக் கரணங்களோடுங் கூடாதேவாடாதே குழைந்தி
 ருப்பையாயிற், பிறியாதசிவந்தானே பிறிந்துதோன்றிப் பிர
 பஞ்சபேதமெல்லாந் தானாய்த்தோன்றி, நெறியாலேயிவை
 யெல்லா மல்லவாகி நின்றென்றுந்தோன்றிடுவ னிராதாரனா
 யே.” எ - ம். தேவிகாலோத்திரத்தில். “திருத்தகுசமாதி
 யைச்செய்யுங்காலத்துக், கருத்தெழுந்தடங்காது கலங்குமா
 யினும், வருத்தமாய்நித்தினை மருவுமாயினும், திருத்தறிவுறு
 த்துத்தன் னிலையிற்சேர்க்கவே.” எ - ம். “நித்தியாயும் ப
 ராக்கினையுநீக்கிச், சித்தமொருநிலையு நீங்காமனிறுத்திக்கொ
 ண்டால்.” எ - ம். கோயிற்புராணத்தில். “கரணமனைத்து
 ம்புலனிலைகாணுகைவிட்டால், மரணமெமக்கிங்கிதுதமியே
 ம்வாழ்வருண்மாறிற், நிரணமுமெய்ச்சஞ்சலமிலதென்றோ
 லொன்றானின், புரணமெனக்கொண் டருளுகவென்றார் நின்
 றார்கள்.” எ - ம். திருக்களிற்றுப்படியாரில். “உணராதே
 யாதுமுறங்காதேயுன்னிப், புணராதேநீபொதுவேநிற்கில்.”
 எ - ம். திருமந்திரத்தில். “நினைப்புமறப்புமிலாதவிடத்தே,
 வினைப்பற்றறுக்கும்விமலனிருப்பன், வினைப்பற்றறுக்கும் வி
 மலனைநாடி, நினைக்கப்புகிலவனீளியனாமே.” எ - ம். “இர
 வும்பகலுமிலாதவிடத்தே, குரவஞ்செய்கின்ற குழலியைநா

டி, யரவஞ்செய்யாதவ னோடுஞ்சந்திக்கிற், பரவஞ்செயாவ
கைப்பாலனுமாமே.” எ - ம். வருமேதுக்களைக்கண்டுகொ
ள்க. ஆகையாற் கேவலசகலமிரண்டினுங்கூடாம லந்தச்சு
த்தத்தோடுங்கூடிநின்றவிடமே சாக்கிராதிதமெனவறிக. அ
தற்குவழியேதென்னில் தத்துவமுப்பத்தாரேடுங்கூடி நிற்க
ச்செய்தே யவையிற்றேடுங்கூடி ஜீவிப்பதுஞ்செய்யாமலறி
வுகெடுவதுஞ் செய்யாமல் நின்றவிடமெனவறிக. இதற்கு.
பி - ம். திருமந்திரத்தில். “நின்றவச்சாக்கிரந்தூரியமதானு
ல், மன்றனும்ங்கே மணஞ்செயாநின்றிடு, மன்றன்மணஞ்செ
யின் மாயையுமாய்ந்திடு, மன்றேயிவனு மவனெனலாமே.”
எ - ம். சித்தியாரில். “சாக்கிரத்தேயதித்ததைப் புரிந்தவர்
களுலகிற் சர்வசங்கநிவிர்த்திவந்த தபோதனர்களாவர்கள்,
பாக்கியத்தைப்பகர்வதுவென் னிம்மையிலேயுயிரின் பற்றறு
த்துப்பரத்தையடை பராவுசிவரன்றோ.” என்றதுமிப்பொரு
ட்பற்றி யெனவறிக. அன்றியுமிதனைக் குருமுகாந்திரமாகப்
பெற்றதுபவித்த பெரியோர்கள் திருவாக்கினுங் கண்டுகொ
ள்க. அஃதாவது “அதினாம்புலன்கரிக ளாயுமனந்திண்
டேர், கதிரொன்றியகுணமாக் காலாட் - சதுரங்கம், பூட்டி
னாற்போலிருக்கப் புக்கடிநிற்கும்புதுமை, காட்டினுணம்பல
வன்காண்.” என்றமையா லிதனையிருவினைபொப்புந் சத்தி
நிபாதமுமுண்டான பக்குவான்மாக்கள் ஞானாசாரியனிடத்
திலே ஞானவுபதேசத்தைப்பெற்றுச் சாத்திரங்கனையோதியு
ணர்ந்து பதிபசுபாசத்தின் வழக்குகளையும் பிறித்தறிந்து ஞா
னசாத்திரங்களைக் கேட்டுஞ் சிந்தித்துந் தெளிந்தும் வருமவ
தரத்து நிஷ்டாபரமாகைக்குப் பக்குவரானவர்க ளந்தவாசா
ரியனிடத்திலே யுண்மையைப்பெற் றதுபவத்தி லறிகிறதொ
ழிய நூல்களினு லறியப்படாதாகையா லந்தவுண்மையை
யாசாரியன்கண்ணாகக் கண்டுகொள்க. அப்படியாகவுண்மை

யை யாசாரியன் முகாந்திரமாக வறிகிறதொழிய நூல்களினு
லேயறியப்படாதென்பதற்கு. பி - ம். ஒளவையார். “நல்ல
ன நூல்பலகற்கினுஞ்சாண்பரிதே, யெல்லையிலாதசிவம்.” எ-ம்.
திருமந்திரத்தில், “காட்டுங்குறியுங் கடந்தவர்காரண், மே
ட்டின்புறத்தி லெழுதிவைத்தென்பயன், கூட்டுங்குருநந்தி கூ
ட்டிடினல்லது, வாட்டின்கழுத்தினதாகறந்தற்றே.” எ - து.
கண்டுகொள்க. அன்றியுங் கேட்டுஞ் சிந்தித்துந் தெளிந்து
நின்றாலு நிஷ்டைகூடும்பொழு தாசாரியனாலே கூடவேணு
மென்பதற்கு. பி - ம், சித்தியாரில். “கேட்டலொடுசிந்
தித்தல் தெளிதல்நிட்டை கிளத்தலெனவீரண்டாங் கிளக்
கில்லான், வீட்டையடைந்திடுவார்நிட்டை மேவினோர்கள்
மேவாதுதப்பினவர் மேலாயபதங்கட், கீட்டியபுண்ணியநாத
ராகி பின்ப மினிதுநுகர்ந்தரனருளா விர்தப்பார்மே, னாட்டி
யநற்குலத்தினில்வந் தவதரித்துக்குருவான் ஞானநிட்டைய
டைந்தடைவர் நாதன்னுளே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது சிவனுடையவருளிடமாகநின்று
ஆன்மசுத்திபண்ணி நிற்குமவர்க ளந்தவருளுக்கு முதலாங்கி
யசிவத்தோடுங்கூடி ஞேயத்தழுந்தி யான்மலாபம் பிறந்திரு
ங்கு மிடத்துக் கேவலசகலமிரண்டுநீங்கிச் சுத்தத்தோடுங் கூ
டுகைக்குத் தத்துவமுப்பத்தாரேடுங்கூடி நிற்கச்செய்தே ய
வையிற்றேடுங்கூடி ஜீவிப்பதஞ்செய்யாம லறிவுகுலைவதுஞ்
செய்யாமல் நிற்கிறதே சாக்கிரத்தி லதீதமென்னு முறைமை
யை யறிவித்தது. (௩௦)

* அப்படியருளிச்செய்த முறைமையிலே கரணங்களொ
டுங்குமோ வென்று பார்த்தளவில் ஓரவதரத்திலு மொடுங்கு
கைக்கு வழியில்லை இனியடியேன் தானாகவறிந் தொடுக்கிக்
கொள்ளுவது பயனோ தற்சபாவத்திலே யொடுங்குகிறது ப

யனோவென்ற மாணவகணேநோக்கி யருளிச்செய்வா னெடுத்
துக்கொண்டருளியது.

ஒடுங்கிடாகரணந்தானே யொடுங்குமாறுணர்ந்தொடுக்க
வொடுங்கிடுமென்னினின்ற தொடுங்கிடாகரணமெல்லா
மொடுங்கிடவொடுங்கவுள்ள வுணர்வுதானொழியும்வேறா
யொடுங்கிடிவென்றிமற்றவுண்மையையுணரொணுதே(௩௧)

இந்நிலைகரண மிறந்தவிடமெனு
மந்நிலைபழுதா மனுவேறென்றது.

வி - ம். ஒடுங்கிடா கரணந்தானே. எ - து. கரணங்
கள் தானாகவொடுங்கமாட்டாது,—ஒடுங்குமா றுணர்ந்தொடு
க்க வொடுங்கிடுமென்னின். எ - து. கரணங்களொடுங்கு
ம் வழியையறிந்து ஒடுக்க வையொடுங்கு மென்னில்,— நி
ன்றதொடுங்கிடா. எ - து. நீயறிந் தொடுக்குகையினாலே ய
றிகைக்குத் துணைக்கருவிகளா யுள்ளது ஒடுங்குத லில்லையா
ம்,— கரணமெல்லா மொடுங்கிடவொடுங்க. எ - து. தத்து
வங்களெல்லா மொடுங்கத் தக்கதாக வொடுங்கினபொழு
தே யான்மபோத மொடுங்குமென்னில் அப்பொழுது,—உள்
ளவுணர்வுதா னொழியும். எ - து. பழையசிற்றறிவுதானுமில்
லையாய்ச் சத்தகேவலமே முத்தியென்கிற பாடாணவாதிய
த்தமாய்விடும். அப்படியானு லந்தச்சிவத்தை யறிந் தநுபவிக்
கும்வழி யெங்ஙனையென்னில்,— வேறையொடுங்கிடிவென்றி
மற்ற வுண்மையையுணரொணுதே. எ - து. இந்தக் கரண
ங்க ளந்நியமாய்விடும்படி யுனக்குத்தரிசனமான ஞானத்
தொடுங்குடி நின்றாலொழிந்து அந்தச்சிவத்தையறிந் தநுப
விக்க வொண்ணாது. எ - து.

உ - ம். கரணங்க ளெல்லா மொடுங்கின விடம் பாடா
ணவாதியத்தமாம் என்பதற்கு. பி - ம். சங்கற்ப நிராகரண

த்தில் “காண்பாவ மரணங்கருமர - மேய்ந்தவர்முத்தி சேர்ந்தவரன்றே.” எ - ம். சித்தியாரில் “கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியாமென்னிற் கதியாகுஞ்சினைமுட்டை கருமரத்தினுயிர்கண், மரணங்கொண்டிவறங்க மயங்கிமூர்ச்சிக்கவாயுத்தம்பனைபண்ண வல்விடத்தையடையச், சரணங்கள் புகுநிழற்போற் றனையடையஞ்சமாதி தவ்ராதுமலமிதுவும் பசுஞானமாகும்.” எ - து. கண்டுகொள்க. வேறாயொடுங்கிடினன்றி என்றதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில்முன்னிலுதாரணக்குறை “அரணங்களெரித்தவன்றனடியையறிவிற்றதங் கறிந்திடர்செறிந்ததுகளகற்றிடமே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மா தத்துவாதீதனாய் நின்று சிவாநுபவத்தை யநுபவிக்குமிடத் தந்தத்தத்துவங்கள் தானாக வொடுங்காதென்று மறிந்தொடுக்கிக்கொள்ளு மவதரத்து நீயறிந்தொடுக்குகையினாலே யறிகைக்குத் துணைக்கருவியாயுள்ள தொடுங்காதென்றும் ஆனாலொடுங்குகைக்குவழி யெங்ஙனேயென்று வினவ விவையிரண்டினங் கூடாம லொடுங்குகைக்குவழி வேறேயென்னு முறைமையையறிவித்தது. (௩௪)

அப்படி யந்தத் தத்துவங்களோடுங்கூடி ஜீவிப்பதுமன்றிக் கேவலப்பட்ட டொன்று மறியாமற் கிடப்பது மன்றி வேறாயொடுங்கி யந்தச்சிவனைப் பெறுகைக்கு வழி யெப்படியென்று வினவ மேலருளிச்செய்வா னெடுத்தக்கொண்டருளியது.

பற்றிடுங்கருவியாவும் படர்ந்துணர்வளிக்குங்காலே யுற்றறிந்திடுவதொன்றி னுணர்வினினுண்மையாகு

மற்றதுபகல்விளக்கின் மாய்ந்திடவருவதுண்டேல்
பெற்றிடுமதனைமாயப் பிறப்பினையறுக்கலாமே (நஉ)

பற்றிடுங்கருவிகள் பகல்விளக்கெனவே
பொற்பழிவுறவருள் பொருந்துமென்றது.

வி - ம். பற்றிடுங்கருவியாவும் படர்ந்துணர்வளிக்குங்
காலே. எ - து. ஆன்மா பிரபஞ்சத்தோடுங் கூடத்தக்க
ருவிகளெல்லாங்கூடி விரிந்தறிவிக்குமிடத்து, — உற்றறிந்திடு
வதொன்றினுணர்வினினுண்மையாகும். எ - து. அந்தத்தத்
துவங்கனோடுங்கூடி யதுவதுவாய் நின்றறிந்து ஜீவிக்கி
றது ஆன்மபோதத்தி னுண்மையாம், — மற்றது பகல்விள
க்கின் மாய்ந்திடவருவ துண்டேல். எ - து. அந்தக்க
ருவிகளு மான்மாவு மாகித்தன், சந்திதியிலெரிகிற விளக்கு
ப் பிரகாசங்கெட்டு நின்றெறிந்தாற்போலத் தந்தம் நிலைகு
லையாமனிற்கச்செய்தே தம்மிற்கூடி ஜீவியாதபடி யருட்பி
ரகாச மேலிடத்தக்க துண்டாமாகில், — பெற்றிடுமதனை.
எ - து. ஆன்மா வந்தச்சிவாநுபவத்தைப் பெறுவதுஞ்செ
ய்யும். அப்படிப்பெற்றால், — மாயப்பிறப்பினையறுக்கலாமே.
எ - து. மயக்கத்தைச்செய்கின்ற ஜநந்ததையும் போக்க
லாம். எ - து.

து - ம். மற்றதுமென்ற வும்மைகொண்டே ஆன்மா
வுங் கருவிகளுமெனவறிக. என்னவே கருவிகளு மான்
மாவும் பகல்விளக்குப்போல் நின்றே சிவனைப்பெறவேணு
மெனபது பிரண்டுங்கூடி ஜீவியாம னிற்கவேணுமென்பதுங்
கருத்தா. இதற்கு. பி - ம். திருக்களிற்றுப்படியாரில்.
“அன்றிவருமைம்புலனுநீயுமசையாதே, நின்றபடிநிற்கமுன்
னிற்கும்.” எ - து. கண்டுகொள்க. பகல்விளக்குப்போ
லவென்பது தற்போதங் கெட்டுநிற்கையென வறிக. இ

தற்கு. பி - ம். திருவாசகத்தில். “வான்கெட்டுமாருத
மாய்ந்தழுவீர்மண்கெடினும், தான்கெட்டலின்றிச் சலிப்பறி
யாத்தன்மையனும், கூன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட் டென்
னுள்ளமும்போய், நான்கெட்டவாபாடித் தெள்ளேணங்கொ
ட்டாமோ.” எ - ம். திருமந்திரத்தில். “ஒத்திட்டிருக்கவு
டம்போயியிர்தான், செத்திட்டிருப்பர் சிலசிவயோகிகள்”
எ - ம். கண்டுகொள்க.

இதனால் சொல்லியது தத்துவங்களு மான்மாவும் தம்மி
ற்கூடி ஜீவிக்கு முறைமையு மப்படிஜீவித்து நிற்கச்செய்தே
யவையிரண்டும் பகல்விளக்குப்போலத் தற்போதம்ஜீவியா
மனிற்கவே யந்தவருள்மேலிட்ட வவதரத் தான்மா வந்தவரு
ளோடுங்கூடி யந்தச்சிவாநுபவத்தைப் பெறுமுறைமையுமறி
வித்தது. (௩௨)

இங்ஙனம் தற்போதம் ஜீவியாமனின் றந்தச் சிவாநுபவ
மாகிய முத்தியைப் பெறுகைக்கு அடியேன் செய்துவருகிற
வியற்கை யேதென்று வினவ அதற்குவழி மேலருளிச்செய்
வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

முந்தியவொருமையாலே மொழிந்தவைகேட்டல்
கேட்டல், சிந்தனைசெய்தலுண்மை தெளிந்திடலதுதா
னாக, வந்தவாறெய்தனிட்டைமருவுதலென்றுநான்கா, மி
ந்தவாறடைந்தோர்முத்தி யெய்தியவியல்பினோரே. (௩௩)

கேட்டல்முதலாக் கிளர்த்தல்நால்வகையும்
வாட்டருமுத்தியை மருவுமென்றது.

வி - ம். முந்தியவொருமையாலே மொழிந்தவை கேட்
டல். எ - து. முன்ஜநநங்களிற் செய்தவந்த சரிதை கிரியா
யோகங்களினது முற்றுதலினாலே யாசாரிய னருளிச்செய்த

ஞானவுபதேசங்களை யேகாக்கிர சித்தனாயிருந்து விரும்பிக்
கேட்டல்,—கேட்டல் சிந்தனை செய்தல். எ-து. முன்சொல்ல
ப்பட்ட ஞானவுபதேசமாகிய திரிபதார்த்தங்களை யிப்படி
யோ பதியினுண்மை யிப்படியேபசுவினுண்மை யிப்படியோ
பாசத்தினுண்மையென்று மாராயந்து சிந்தித்தலாம்,—உண்
மைதெளிந்திடல். எ-து. அப்படி யாராயப்பட்ட மூன்றினுள்
னும்பாசஞானமஞ்ஞானம்பசுஞானஞ்சுதந்தரஹீனமாகையா
ல் இவையிரண்டையுங் கூட்டிச் சேட்டிப் பிக்கிறது பதிஞா
னம் அதுவேயுண்மையாக வுள்ளதென்றுகண் டதுவேபொ
ருளாகத்தெளிதலே தெளிதலாம்,—அதுதானாக வந்தவாறெ
ய்தனிட்டை மருவுதல். எ-து. அந்தப்பதியானது பெத்தான்
மாக்களோடுங் கூடிநின்று காரியப்படுத்தச் செய்தே தா
னொருமுதலில்லை யென்னும்படி தோன்றும் னின்று காரியப்
படுத்தினும்போல நீயுமந்த ஞானத்தினாலே யல்லோ காரிய
ப்பட்டு வருகிறோமென்கிறதை யறிந்து ஆன்மபோதம் ஜீவி
யாமல் ஞானந்தானாய் நின்றுவிடுதலே நிஷ்டையாம்,—என்
துநான்காம். எ-து. என்றிப்படி கேட்டல் சிந்தித்தல் தெ
ளிதல் நிஷ்டையென்று நாலுவகையாம்,— இந்தவாறடைந்
தோர்முத்தி யெய்தியவியல்பினோ. எ-து. இந்த வொழுங்
கிலே கேட்டுச்சிந்தித்துத் தெளிந்து நிஷ்டையைக்கூடினவர்
களே முத்திரெதியைப் பொருந்தினவர்கள். எ - து.

உ - ம். அதுதானாக வந்தவா றெய்தனிட்டை மருவுத
ல். எ - கு. பெத்தத்திற் சிவன்றோற்றமற் றுன்மாவின்றோ
ற்றமாய் நின்றும்போல முத்தியி லான்மாவின் றோற்றமற்
றுச் சிவதோற்றமாய் நிற்கவென்றதற்கு. பி - ம். இரு
பாவிருபத்தில். “நாடா -வென்னுட்கரந் தென்பின்வந்தருளி-
யெண்ணையுந்தன்னையு ம்றிவின்றியற்று - மென்னதியானெனு
மகந்தையுங்கண்-டியாவரியாவையு மியாங் டுஞ்சென்று-பு

க்குழிப்புக்குப்பெயர்த்துழிப்பெயர்து - மிக்கபோகம் வி
னையால்வினைத்திட்- டெற்பணியாளா யெனைப்பிறியாதே-யோ
டிமீன்கெனவாடல்பார்த்திட் - டென்வழிரின்றனனெந்தை.”
இதுபெத்தம். இனிமுத்திக்கு. பி - ம். முன்னி லுதாரணக்
குறை “அன்னே - வருண்மிகவுடைமையி னருட்டுறைவந்து-
பொருண்மிகவருடலும் பொய்ப்பகையாதலும் - கைகண்டு
கொள்ளெனக் கடலுலகறிய- மெய்கண்டதேவ னெனப்பெ
யர்விரீஇத் - தன்னுட்கரந்து தான்முன்னுகித் - தன்னதூந்தா
னுமா யென்னையின்றாக்கி” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனும் சொல்லியது ஆன்மாக்கள் முத்திபெறுமிடத்து
க் கேட்டுஞ் சிந்தித்துந் தெளிந்து நிஷ்டைகூடிய முத்தியைப்
பெறு முறைமையை யறிவித்தது. (௩௩)

அப்படி நிஷ்டைகூடி முத்திபெப்பெறுகிற தொழியச்
சாத்திரங்களையோதிக் கேட்டுஞ் சிந்தித்துந் தெளிந்து நின்
றா லதுகொண்டே முத்தியாகாதோ வென்ற மாணவகளை
நோக்கி யவைபாசஞானமும் பசுஞானம் மாகையா எதனா
ல்முத்தியுண்டாகாது அந்தப்பதிஞானத்தோடேகூடுகிறதே நி
ஷ்டையென்று மந்தநிஷ்டையுண்டாகிறதே முத்தியென்றும்
வருமுறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்தாக்கொண்ட
ருளியது.

பாசமாஞானத்தாலும் படர்பசுஞானத்தாலும்
மீசனையறியவொண்ணா திறையருள்ஞானநண்ணித்
தேசுறுமதனன்முன்னைச் சிற்றறவொழிந்துசேர்ந்து
நேசமோடுயர்பரத்து நிற்பதுஞானநிட்டை. (௩௪)

பலகலைஞானமும் பல்லுயிர்ஞானமுந்
தலைவனையணுகாத் தன்மைசாற்றியது.

வி - ம். பாசமாஞானத்தாலும் படர்பசு ஞானத்தாலும் மீசனை யறியவொண்ணாது. எ - து. வேதாகமபுராண சாத்திரங்களென்று சொல்லப்பட்டவையிற்றா லறியும் பாச ஞானத்தாலும் தத்துவங்களெல்லாங் கழன்றவிடத் தான்மாதானே சிவமாமென்றுசொல்லுகிற பசுஞானத்தாலுஞ் சிவனைக் கூடவொண்ணாது. பின்னை யெங்ஙனெயென்னில்,— இறையருள் ஞானநண்ணித் தேசுறுமதனால். எ - து. கத்தாவினுடைய திருவருளாலே யந்தஞானத்தைப் பொருந்தி யவ்விடத்துப் பிரகாசித்துநின்ற திருவருளாலே,— முன்னைச் சிற்றறிவொழிந்து சேர்ந்து. எ - து. பழைய விச்சாஞானக்கிரியைக ளாகிய வான்மபோதத்தை விட்டு அந்தச் சிவஞானத்திலே பொருந்தி,— நேசமோடியர்பரத்து நிற்பது ஞானநிட்டை எ - து. விருப்பத்துடனேயந்த ஞானத்துக்கு மேலான சிவத்துடனேநிற்குமதுவே ஞான நிஷ்டையாம்.

வி - பு. வேதாகம புராண சாத்திரங்களைப் பாசஞானமென்றது அவையிற்றை யறியுமிடத்துத் திரிவித கரணங்களைக்கொண் டறியவேண்டுகையினாலெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “வேதசாத்திரமிருதிபுராணகலைஞானம் விரும்பசுவைவையகரியாதித்திறங்கள்மேலா, நாசமுடிவானவெலாம்பாசஞானம்.” எ - து. கண்டுகொள்க. ஆன்மாதத்துவங்களெல்லாங் கழன்றவிடந்தானே சிவமென்று சொல்லுகிறதைப் பசுஞானமென்றது ஆன்மா வவ்விடத்தொருபொருளோடுங்கூடி யதுபோகப்படாததுகொண் டெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். முன்னிலுதாரணக்குறை. “நணுகியான்மாவிவைகீழ்நாடலாலே, காதலினான பிரமமென்னுஞானம் கருதுபசுஞானமீவனுடலிற்கட்டுண், டோதியுணர்ந்தொன்றொன்றுவுணர்ந்திடலர்பசுவா

மொன்றாகச்சிவனியல்பினுணர்ந்திவன்சானே.” எ - து. க
ண்டிசொள்க. ஆகையா லான்மாசிவமாகாதெனக்கொள்
க. ஆன்மாசிவமாமென்னிற் சகசஞானமுண்டாகவும் வே
ணுமெனவறிக. இஹையருண்ஞானநண்ணி என்றது ஆன்
மாசிவனையறியுமிடத் தந்தச்சிவனுடையஞானத்தைக்கொண்
டு சிவனையறிபவேண்டுமென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம்.
திருவாசகத்தில். “அவனருளாலே யவன்ருள்வணங்கி.”
எ-து. கண்டிகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாக்கள் சிவனைப்பெறுமிடத்
துப் பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பதியைக்கூட
வொண்ணாதென்றும் அந்தப்பதிஞானங்கொண்டே பதியை
க்கூடவேணுமென்னு முறைமையையுமறிவித்தது. (௩௪)

அப்படித்தற்போதம் ஜீவியாமனிற்கவென்று லதுமுடி
டாது அடியேனின்னு சாதித்துப்பெறத்தக்கதாக வெளிதாக
வொருவழி கற்பித்தருளவேணுமென்ற மாணவகளைநோக்கி
முன்கறித்த நிஷ்டைகைகூடுகைக்கு வேறேயுபாயநிஷ்டை
யாக வொருவழி யருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்டரு
ளியது.

விளம்பியவகையினிட்டை மேவிடலரிதேன்முன்
ன, மளந்தறிவளித்தவற்றி னளவுமற்றவற்றினாலே, வுள
ங்கொளுந்தனையுமுள்ள படியுமுற்றுணர்ந்துசெவ்வே, த
ளர்ந்திடாதுவப்பமற்றத் தன்மையதாகுந்தானே. (௩௫)

போற்றருகிட்டை பொருந்தாதவருக்
கூற்றமுளதா முபாயமுரைத்தது.

வி - ம். விளம்பியவகையினிட்டை மேவிடலரிதேல்
எ - து. முன்சொன்ன முறைமையினாலே யுண்டானநிஷ்டை

டைகூடுதற் கரிதாமாயின்,— முன்னமளந்தறிவளித்தவற்
றினளவும். எ-து. முன்பு பெத்தநிலையிலே தனக்குவேண்டி-
ன புசிப்புக்குத்தக்கதாக யறிவித்துக்கொண்டுநின்ற தத்துவ
ங்களின் துண்மையும்,— மற்றவற்றினாலே யுளங்கொளுந்த
னையும். எ - து. அந்தத்தத்துவங்களினாலேயறிந் தின்பதுன்ப
ங்களைப்புசித்துவருகிற தன்னுடைய வுண்மையையும்,— உள்
ளபடியும். எ-து. கன்மத்துக்கீடாகத் தத்துவங்களுையுந் தன்
னையுங்கூட்டிப் புசிப்பிக்கிறகத்தாவின் முறைமையும்,— உற்
றுணர்ந்து. எ - து. இவைமூன்றையும்துபவத்தினாலேயறிந்
து,—செவ்வேதளர்ந்திடாதுவப்ப. எ - து. இவையிற்றுக்குச்
சலிப்பின்றித் தவறுவராம னேனோரின்று அந்தப்பொருளை
விரும்பவே,—மற்றத்தன்மையதாகுந்தானே. எ - து. முன்
சொல்லப்பட்ட நிஷ்டையின் முறைமையாகும். எ - து.

து - ம். தத்துவங்களினுண்மையறிய என்றது தத்து
வங்க ளான்மகூடினாலொழியவறியாதாகையா லவையிற்
றை ஜடமென்றதெனவறிக. ஆன்மாவி னுண்மையை யறிய
என்றது ஆன்மாதானாகவறிவைக்குச் சுதந்தரமில்லாதது
கொண்டே சுதந்தரஹீனனென்றதெனவறிக. கத்தாவினு
ண்மையையறிய என்றது அந்தத்தத்துவங்கள் ஜடமாகை
யாலு மான்மா தற்சுதந்தரமில்லாதவ னாகையாலு மிவையிர
ண்டையுங்கூட்டிப் புசிப்பிக்கிறது கத்தாவென்பதெனவறிக.
என்னுமியையிற்றுக்கு. பி - ம். போற்றிப்பஃரெடையில்.
“நாடுகின்ற, வெப்பிறப்புமுற்செய் யிருவினயானிச்சயித்து
ப்—பொற்புடையதாய்தந்தை போகத்திற்—கார்ப்பமாய்ப், பு
ல்லிற்பனிபோற் புகுந்திவலைக்குட்புகுங்கா—லெல்லைப்படா
வுதரத் தீண்டியதீப்—பல்வசையா,லங்கேகிடந்த வநாதியுயி
ர்தம்பகியா—லெங்கேனுமாக வெடுக்குமென—வெங்கும்பிக்
காயக்கருக்குழியிற் காத்திருந்துங்காமியத்துக்—கேயக்கை

கால்முதலா யெவ்வுறுப்புந்—தீதறவே,செய்துதிருத்திப்பின்
பியோகிருத்திமுன்புக்க — வையவழியேகொண் டணைகின்
ற—பொய்யாத, வல்லபமேபோற்றியம் மாயத்தாறான்மறை
ப்ப — நல்லவறிவொழிந்து நன்சூதீங்—கெல்லையுறா, வக்கா
லந்தன்னிற் பசியையறிவித்தமுனித் — துக்காவிசோரத்தா
யுண்ணுகி — மிக்கோங்குஞ், சிந்தையுருகமுலையுருகத் தீ
ஞ்சவைப்பால்—வந்துமூப்பக்கண்டு வாழ்ந்திருப்ப—பந்தி
த்த, பாசப்பெருங்கயிற்றாற் பல்லுயிரும்பாலிக்க — நேசத்
தைவைத்த நெறிபோற்றி— யாசற்ற, பாளைப்பசும்பதத்தும்
பாலமூப்பதத்து — நாளுக்குநாள்சகல ஞானத்தும் — மீ
ள்வித்துக், கொண்டாளவாளக் கருவிகொடுத்தோக்கநின்
று—பண்டாரியான படிபோற்றி.” ஏ - து. கண்டுகொள்க.
செவ்வே தளர்ந்திடா துவப்ப. ஏ - கு. சலிப்பற்று நே
ரோறிக என்றது எல்லாஞ் சிவசேட்டையென்று கண்டு
யானெனதுகெட நிற்கையெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தி
யாரில் “யான்செய்தேன்பிறர்செய்தா ஞென்னதியானென்
னு மிக்கோணொனவெரி யால்வெதுப்பிரிமிர்த்துத், தான்
செவ்வேரின்றிடவத் தத்துவந்தானேரோ தனையளித்துமுன்
னிற்கும் வினையொளித்திட்டோடு, நான்செய்தேனெனுமவ
ர்க்குத் தானங்கின்றி நண்ணுவிக்கும்போகத்தைப் பண்ணு
விக்குங்கன்ம், மூன்செய்யாஞானந்தா னுதிப்பினல்லா லொ
ருவருக்குமியானெனதிங் கொழியாதன்றே.” ஏ - து. கண்
டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது முன்புகற்பித்த நிஷ்டை கைகூ
டாதென்ற மாணவகளைநோக்கி வேறுமோ ருபாயநிஷ்டை
யாகக்கொண்டு தத்துவங்களை ஜடமென்றுகண்டும் ஆன்
மாவைத் தனக்கென்ன வறிவில்லாதவனென்று கண்டு மி
ஷை யிரண்டையுஞ் சிவனேகூட்டிக் காரியப்படுத்துவனென்

பதுங்கண்டு தற்சேட்டைகெட நிற்கவே பண்டிகற்பித்த நிஷ்டை தானேகைகூடுமென்னுமுறைமையை யறிவித்தது. (௩௫)

இங்ஙன மருளிச்செய்த நிஷ்டையை யடியேன் பாவித்துக்கொண்டு வருஷ்றேனென்று வினவின மாணவகளை நோக்கி யப்படி நீபாவிக்கிறபாவகங்களா லந்தப்பொருளைப் பெறவரிதென்றுந் தம்பிரானார் திருவருளைப்பெற்ற யடியார்களுக் கொருபாவகங்களு மில்லாம லெளிதாகப் பெறலாமென்றும் வருமுறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்திக் கொண்டருளியது.

பாவிக்கின்மனாதிவேண்டும் பயனிலைகரணநீத்துப் பாவிப்பனென்னிலென்ன பழுதுளபாவகத்தாற் பாவிக்கவொண்ணானென்று பாவிப்பனென்னினீயென்பாவிக்கவேண்டாவாண்டபரனருள்பற்றினோர்க்கே (௩௬)

நீக்கமில்பாவக நிலையெப்பொருளுந்
தாக்கருளுனஞ் சாராதென்றது.

வி - ம். பாவிக்கின் மனாதிவேண்டும். எ - து. அந்தவுண்மையை நீ தியானிக்கு மிடத்து அந்தக்கரணங்களாகிய மனாதிகள் கூடியே தியானிக்கவேண்டும். ஆகையால் அது, — பயனிலை. எ - து. அந்தவுண்மையாகிய சிவம் வாக்குமனாதித் மாமிருக்கையா லதனைக் கரணங்களைக்கொண்டு நீ தியானிக்குமளவி லுனக்கொருபிரயோசனமு மில்லையாம், — கரணநீத்துப் பாவிப்பனென்னில். எ - து. அந்தக்கரணங்களை நீக்கியே யந்தப்பொருளைப் பாவித்துக்கொள்ளுவேனென்று நீசொல்லில், — என்ன. எ - து. அதனாற்பயனேதுண்டாவது, — பழுதுள. எ - து. அந்தக்கரணங்கள் நீங்கினவிடங் குற்றத்தையுடைய கேவலமுமாய் முத்திப்பழுதுசொல்லுகிற பா

டாணவாதியத்தமுமாமாகையா லதுபயனல்ல,—பாவகத்தா
ற் பாவிக்கவொண்ணென்று பாவிப்பனென்னில். எ - து.
அப்படியல்ல அடியேன்பாவிக்கிறபாவகங்களா லந்தப்பொ
ருளைப்பாவிக்கப்படாதென்று பாவித்துக்கொள்ளுவேனென்
னில்,—நீயென். எ - து. அந்தப்பொரு ளுன்னுடையபா
வகங்களாற் பாவிக்கப்படாதேயானு லுன்னுடைய முயற்சி
யேன். ஆகையால்,—பாவிக்கவேண்டா வாண்டபரனருள்
பற்றினோர்க்கே. எ - து. அப்படியான்மபோதத்தா லொ
ன்றையுஞ்சுட்டிப் பாவிக்கவேண்டுவதில்லை நம்மையாண்ட
தம்பிரானுரதுக்கிரகித்த திருவருளைப்பெற்றவடியாராயுள்ள
வர்களுக்கு. எ - து.

உ - ம். கரணநீத்துப் பாவிப்பனென்றது பாடாணவா
தியத்தமாமென்று சொன்னதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராக
ரணத்தில். “காட்சியென்னக் காணாத்துயர-மாட்சியைமுத்
தி யெனவகுத்தனரே.” எ - து. கண்டுகொள்க. அதனைப்
பழுதென்று மறுத்ததற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தி
ல். “காட்சியென்னக் காணாத்துயர-மாட்சியைமுத்தி யெ
னவகுத்துரைக்கிற் - கரணபாவ மரணங்கருமர - மேய்ந்த
வர்முத்தி சேர்ந்தவரன்றே - யனையகதிக்கோர் முனைவரு
மவேண்டா - தனிதருதுயர மெனுமிதுதிடமே - பாடாணத
திற் கூடாமுத்தி.” எ - ம். சித்தியாரில். “சரணங்கள்கெ
டவிருக்கை முத்தியாமென்னிற் கதியாகுஞ்சினைமுட்டை க
ருமரத்தினுயிர்கள், மரணங்கொண்டிடிவறங்க மயங்கிமூர்
ச்சிக்க வாயுத்தம்பனைபண்ண வல்விடத்தையடையச், சரண
ங்கள்புகுநிழற்போற் றனையடையுஞ்சமாதி தவிராதுமலமி
துவும் பசுஞானமாகு, மரணங்களெரித்தவன்ற னடியையறி
விறந்தங் கறிந்திடர்செறிந்ததுக ளகற்றிடரோ.” எ - து. க
ண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது அந்த வுண்மைஞானத்தைப் பாவ
கத்தினாலே தியானித்துவருகிறேனென்ற மாணவகணேநாக்
கி யதனை நீதியானிக்குமிடத்துக் கரணங்கள்கூடித் தியானி
க்கையா லதுவுமத்தமல்லவென்றுங் கரணங்களைநீக்கித் தி
யானிக்குமிடத்துக் குற்றத்தையுடைய கேவலமே முத்தியெ
ன்கிற பாடாணவாதி யத்தமாமென்றுஞ் சிவனருளைப்பெற்
ற வடியார்களுக் கொருபாவகங்களும் வேண்டாமென்றும் வ
ருமுறைமையை யறிவித்தது. (௩௬)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட நிஷ்டையாலு முன்சொன்
னவுண்மைநிஷ்டையாலு மந்தச்சிவனைப்பெற்ற வான்மாக்க
ளந்தச்சிவனோடுங்கூடி யொன்றுபட்டுப்போவர்களோ இர
ண்டுபட்டுநிற்பார்களோவென்று மாணவகன் ஆசாரியரை வி
னவினவவதரத்து மாயாவாதி யநாதியிலொன்றாயிருந்து
பொன்னிலேயிருந்து பணிகள்விரிந்தாற்போல ஜீவான்மா
வும் பிரபஞ்சமுமாக விரண்டாய்விரிந்து மீளவு மொன்று
பட்டுப்போமென்று சொல்லுகையும், அதனை யதல்லவென்
று சைவரவந்து அநாதியி லான்மாவுஞ்சிவமு மிரண்டாயிரு
ந்து முத்தியி லொன்றுபட்டுப்போமென்று சொல்லுகையும்,
அன்றியும் ஐக்கியவாதிவந்து அநாதியில் ஆன்மாவுஞ் சிவமு
மிரண்டாயிருந்து முத்தியி னீருநீருங்கூடி யொன்றானுற்
போல ஒன்றுபட்டுப்போமென்று சொல்லுகையும், அதனை
யல்லவென்று சமவாதிவந்து ஆன்மாவுஞ்சிவமு முத்தியிலுமி
ரண்டாயிருக்குமென்று சொல்லுகையும் அன்றியும் மீளவும
வ னக்கினியைச்சேர்ந்த விரும்பு அக்கினியானுற்போலச் சி
வனைச்சேர்ந்த வான்மாக்கள் சிவமாமென்று சொல்லுகையு
மான வவதரத்து இவர்கள் சொன்னதெல்லாஞ் சித்தாந்தவ
த்தமல்லவென்று அவரவரத்தங்களை மறுத்துக்காட்டிச் சித்

தாந்தவுண்மையை யோருபமானங்காட்டி மேலருளிச்செய்வா நெடுத்துக்கொண்டருளியது.

ஒன்றிரண்டாகியொன்றி னொருமையாமிருமையாகி, பொன்றிலொன்றழியுமொன்று தென்னினொன்றாகாதியி, னொன்றிரும்புறழினன்று முயிரினைந்தொழிலும்வேண்டும், மொன்றிரின்றுணருமுண்மைக் குவமையாணவத்தோடொன்றே. (௩௭)

குற்றமருவுங் கோட்பாடகற்றி
முற்றியகதியின் முறைமையீதென்றது.

வி - ம். ஒன்றிரண்டாகியொன்றினொருமையாம். எ - து. எங் து மொருமுதலாக விரிந்திருக்கப்பட்ட பிரமமானது ஜீவான்மாவாகவிரிந்து மீளவு மொன்றுபட்டுப் போமென்னில் அது ஜீவான்மாவாக விரிந்தவவதரத்தும் அந்தப்பிரமத்தின் செய்திகளெல்லா முண்டாகவேணும். அப்படியில்லையாகையா லதுவத்தமல்லவெனவறிக, — இருமையாகி பொன்றிலொன்றழியும். எ - து. அநாதியே யான்மாவுஞ் சிவமு மிரண்டுமுதலாய்நின்று முத்தியி லொன்றாய்விடுமென்னில் அப்பொழு தான்மாவழியவேண்டும். அதனாற்பெறுவானில்லையாம். ஆகையா லதுவுமத்தமல்லவெனவறிக. — ஒன்று தென்னினொன்றாகா. எ - து. ஆன்மா முத்தியிலுஞ் சிவத்தோடுங்கூடாம விரண்டுபட்டுநிற்குமென்னில் அப்பொழுது முத்தியிலொன்றுபட்டதுபவிக்கிறதே பயனென்கிற பேறுமில்லையா மெனவறிக, — தீயினொன்றிரும் புறழினன்றும். எ - து. அக்கினியைச்சேர்ந்த விரும்பு அக்கினியானாற்போல ஆன்மாவு மந்தச்சிவத்துடனேகூடிச் சிவமாமென்னில் அப்படியாகாது. அதேதென்னில், — உயிரினைந்தொழிலும் வேண்டும். எ - து. ஆன்மாவுக்குப் பிராணனாய்நின்று சேட்டி

ப்பிக்கிற சிவனுடைய பஞ்சகிருத்தியமு மந்தச்சிவனைப்பெற்ற வான்மாக்களுஞ் செய்யவேண்டும். அத்தன்மை யான்மாக்களுக்கில்லையாகையா லதுவத்தமல்ல வெனவறிக. அப்படியானு லான்மாக்கள் சிவனைப்பெற்று நிற்குமுறைமையெங்ஙனையென்னில்,— ஒன்றிநின்றுணருமுண்மைக் குவமையானவத்தோடொன்றே. எ - து. அந்தச்சிவத்தோடுங்கூடி முத்தியைப்பெற்றின்பத்தையதுபவிக்கிறதற் குவமையாவது ஆணவமலத்தோடுங்கூடி யதீதப்பட்டவான்மாக்கள் அந்தமலத்தோடு மொன்றுபட் டழிந்துபோவதுஞ் செய்யாம லிரண்டுபட்டு நீங்குவதுஞ்செய்யாமல் நின்றும் போலக் கூடியதுபவிக்கும். எ - து.

உ - ம். இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட சமயிக ணல்வர்க்கு முண்டான மதத்துக்கு மறுப்புக்குஞ் சங்கற்ப நிராகரணத்திலே காட்டுதும். அவைவருமாறு:— ஒன்றிரண்டாகியொன்றும் என்று மாயாவதி சொன்னதற்கு. பி - ம். “பொற்பணியியல்பினின்-வான்வளியநீர் மண்மருந்தன்ன-வானதாது வாறைங்கோசத்-தொகுதியாக்கை பகுதியதொருபுடை.” எ - ம். மீளவும் பரத்திலே யொடுங்குமென்றவன்சொன்னதற்கு. பி - ம். “வானூர்ந் திரைநுரைதருவாய்மையிற்கூடும்.” எ - ம். கண்டுகொள்க. அந்தப்பரத்திலேநின்றுதேனறி ஜீவான்மாவாகநின்று மீளவும்பரத்திலே யொடுங்குமென்றதை யந்தப்பரத்துக்குண்டான வியல்பெல்லா மிந்த ஜீவான்மாவுக்குண்டாகவேணுமென்று அவனை யொருமையாமென்றும் மறுத்ததற்கு. பி - ம். “பரத்துளதே லிவையும்பரமார்த்தம் - பரத்திலதேலொழி முன்பகர்மாற்றும்.” எ - து. கண்டுகொள்க. இனியிரண்டாவது இருமையாகி யொன்றும் என்று ஐக்கியவாதிசொன்னதற்கு. பி - ம். “நீருநீருஞ் சேருந்தகையி - னறிவினறிவு செ

நிவுறப்பொருந்தி - யொன்றும்.” எ-து. கண்டுகொள்க. அதனைமறுத்ததற்கு. பி - ம். “உண்மையிலிருமையு மொளியேயெனிலொரு - தன்மையதாகமுன் சாற்றினரிலோ.” எ - து. கண்டுகொள்க. அன்றியும் இருமையாகி யொன்றும் என்றுசைவார்சொன்னதற்கு. பி - ம். “சுருவியு மலமும் பிறிவுறப்பிறியா - ஞானநல்கலுந் தானதுநோக்கித்-தன்னையுமதனையுந் தன்முதற்பொருளையு - மின்னதென்றறியா விருவருமுயங்கி - யொன்றாயுறுபய லுவப்பு-மின்றாய்நிற்கு மிதுசிவகதியே.” எ-து.கண்டுகொள்க. அப்படி முத்தியிலொன்றுபட்டுப் போமென்னில் ஆன்மா வழிந்துபோமாகையினு லதுவத்தமல்லவென்று மொன்றினொன்றழியுமென்று மவனைமறுத்ததற்கு. பி - ம். “இருவருங்கூடி யொருபயனாய்த்தென்றருளினையிவ்வா றபேதிகணிலையே.” எ - து. கண்டுகொள்க. அன்றியும் சித்தியாரிலும், “அனைந்துகெட்டதென்னிற், பொன்றுகையேல் முத்தியினைப் பெற்றவரார் புகல்நீ, யொன்றுகையே முத்தியெனிற் புருடனித்த னன்றும்.” எ - து. கண்டுகொள்க. இனி மூன்றாவது ஒன்றுதென்று சமவாதிசொன்னதற்கு. பி - ம். “முன்னோன்றனது முதிரொளிஞான-மறியாப்பச்சைச் சிறுபுழுக்கவர்ந்த-வண்டெனவுயிரைக் கொண்டிடுமுயிரது - தன்னேநோக்கித் தானதுவாகி - யைவகைத்தொழிலு மெய்வகையுணர்வும் - பிறியாவாறுபெற்றுத் - திரியாப்பெரியோர் திரட்சிசேர்ந்திடுமே.” எ - து. கண்டுகொள்க. அப்படிக்கூடி யதுபவியாதபொழுது சாயுச்சியமாகாதாகையா லொன்றாகாதென் றவனைமறுத்ததற்கு:பி-ம். “முத்தியுற்ற நற்றவரவையிடைச் - சேர்வரென்றனை சார்வருமுத்தி - சாலோக்கியமோ சாயுச்சியமெனிற் - பந்தமுற்ற சுந்தலகழித்த- லறிவினோடறிவு பிறியாப்பெற்றி- வேண்டிமென்பதற் கீண்டிவரிவ்வா-நிருப்பொன்பதற் குருத்தான்

வேண்டு-மண்ணலதருளி னண்ணியிருப்பினுஞ் - சீவன்முத்த
 னொன்றோதினரகன்று - நீங்கியு முருவ நீங்காதாயி - னோங்
 கியமுத்தி யாவதெனுரைக்க." எ - து. கண்டுகொள்க. இ
 னிதியினொன்றிரும் புறழின்னன்றும் என்று மீளவுமவன்சொ
 ல்ல அப்படியாகாது ஆமென்னில் உயிரினைந்தொழிலும் வே
 ண்டும் என்று நாலாவது அவனைமறுத்ததற்கு. பி - ம். "மு
 ன்னவன்றன்மை - யெய்தினொல்லாச் செய்தியுஞ்செய்வ-
 ரிரும்பெரியெய்தித் தருஞ்செயறகவெனிற் - பொருணினை
 டக்க வொருதிட்டாந்தப் - பேறேயாயிற்சீரூக்கதுவிய - பு
 னலொருபுடைசேர் கனறகுமாயினும் - வேறொருபொரு
 னை நீரூக்கிலதே - நெருப்பெனுமிதனி லுருத்தனிகாட்டுக -
 வங்கியுமொன்றிற் றங்கிநின்றல்லது-தன்றொழிண்டத்தா தெ
 ன்றறியினிநீ - யிரும்பனற்செய்தி தரும்பரிசுளதே." எ - து.
 கண்டுகொள்க. இனி யைந்தாவது ஒன்றுபட்டு முத்தியி
 லே யதுபவித்து நிற்கிறத்துக்குத்திருஷ்டாந்த மாணவமல
 த்தோடுங்கூடி யதீதப்பட்டுக்கிடக்குமாபோலே யென்றது
 ஆன்மா சிவத்தோடுங்கூடி யொன்றுபட்டழிவதுமில்லை இர
 ண்டிபட்டு நீங்குவதுமில்லையென்றதெனவறிக. இதற்கு.
 பி-ம். இந்நூலிலே முன்னே "உடலுயிர்கண்ணருக்கனறிவொ
 னிபோற் பிறிவருமத்துவிதம்" என்றது மிப்பொருட்பற்றி யெ
 னவறிக. அன்றியுந் திருவருட்பயனில், "ஒன்றலுமொன்
 று திரண்டாலுமோசையெழா, தென்றலுமொன்றிரண்டுமி
 ல்." எ - ம். "தாடலைபோற்கூடியவை தானிகழாவேற்றி
 ன்பக், கூடலைநீயேகமெனக்கொள்." எ - ம். இந்நூல்கள
 ன்றித் திருவளைப்பெற் றதுபவித்த வடியார்கள் திருவாக்கு
 களிலு முண்டானகருத்து சிவாநந்தமாலையில், "தாணுவி
 னோடத்துவிதஞ் சாதிக்குமாணவுனை, யாணவத்தோடத்து
 வித மாக்கினரார் — கோணறவே, யென்னுணையென்னுணை

யென்னுணையேகமிரண், டென்மூற்சம்மா விரு." என்
னும் வகைகளினு மிப்பொருளைக் கண்டுகொள்க. ஆகை
யால் திருஷ்டாந்தத்தினுலுமநுபவத்தினுலுஞ் சிவனைப்
பெற்ற வான்மாக்கண் முத்தியி லொன்றுபட்டழிவதுஞ்செ
ய்யாம விரண்டுபட்டுநீங்குவதுஞ்செய்யாம லத்துவிதமாய்
நின்றே யநுபவிப்பார்களென்பது கருத்து..

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மா வந்தப்பரத்திலேநின்றுந்
தோன்றி மீளவு மந்தப்பரத்திலே யொன்றுபட்டுப்போமெ
ன்கிற மாயாவாதியும், அதல்ல ஆன்மா வநாதியி லிரண்
டாயிருந்து முத்தியி லொன்றுமென்கிற ஐக்கியவாதியுஞ்
சைவரும், அதல்ல முத்தியிலு மிரண்டுபட்டுச் சிவனைப்போ
லுஞ் சமமாயிருக்குமென்றும் அன்றியும் அக்கினியைச்சேர்ந்
த விரும்பு அந்த வக்கினிசெய்யு முறைமைகளெல்லாஞ் செய்
தாற்போலச் சிவனைப்பெற்றவர்களுஞ் சிவனைப்போலப் பஞ்
சுகிருத்தியங்களுஞ் செய்வார்களென்ற சமவாதியுந், தந்தமத
ங்களைச்சொல்ல வவர்களத்தங்களைமறுத்துக்காட்டிச் சைவ
சித்தாந்தவுண்மை யான்மா வாணவமலத்தோடுங்கூடின தன்
மைபோல விருக்குமென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (ந௭)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வுண்மைஞானத்தைப்பெற்
ற வான்மாக்களிடத்துண்டாகிய பாசமான வாணவமல மழி
யுமோ நிற்குமோவென்று வினவின மாணவகளைநோக்கிப்
பாசமழியுமென்னிற் பேதவாதி யத்தமாமென்றும் பாசமழி
யாதென்னிற் சமவாதி யத்தமாமென்றும் இந்தவிரண்டுவகை
யு மறுத்துக்காட்டி மேலருளிச்செய்வா னெடுத்ததுக்கொண்
டருளியது.

அழிந்திடும்பாசமென்னி னித்தமென்றுரைத்தல்
வேண்டா, வழிந்திடாதென்னின் ஞானமடைவதுகரு

தவேண்டா, வழிந்திடுஞ்சத்திரித்த மழிந்திடாவொளியி
ன்முன்ன, ரழிந்திடுமிருளுநாச மடைந்திடாமிடைந்தி
டாவே. (௩௮)

மொழிந்திடுமூல மலத்தின்சத்தி
யழிந்திடுந்தன்னியல் பழியாதென்றது.

வி - ம். அழிந்திடும்பாசமென்னில். எ - து. முத்தி
யைப்பெற்ற வான்மாக்களிட்டுத்துண்டாகிய யாணவமலமா
னது அழிந்துபோமென்று சொல்லுகில்,—ரித்தமென்றுநா
த்தல் வேண்டா. எ - து. பதிபசுபாசமென்று சொல்லப்ப
ட்ட முதல்முன்று மநாதிரித்தமென்று வேதாசமங்கள் சொ
ல்லவேண்டுவதில்லையாம். ஆகையா லதுவத்தமல்ல,—அழிந்
திடாதென்னில். எ - து. முத்தியிலு மழியாதென்னில்,—
ஞானமடைவது கருதவேண்டா. எ - து. ஆணவமல மறியா
மையைப்பண்ணிநிற்கையா லதுவான்மாவோடுங்கூடி மறை
த்துநிற்குமட்டு மறியாயுள்ள சிவத்தோடுங்கூடி யநுபவிக்க
வென்கிறது சற்று நினைக்கவேண்டுவதில்லையாம். ஆகையா
லதுவுமத்தமல்ல. பின்னையெங்ஙனையென்னில்,—அழிந்திடு
ஞ்சத்தி ரித்தமழிந்திடாது. எ - து. ஆன்மபோதத்தை ய
நாதியேமறைக்கப்பட்ட வந்தமலத்தின் காரியமாயுள்ள சத்
தியழியும் அதனுடைய காரணமாகிய ரித்தியத்துக் கழிவில்
லையாம். அஃதென்போலவென்னில்,—ஒளியின்முன்ன ரழி
ந்திடுமிருளுநாசமடைந்திடா மிடைந்திடாவே. எ - து. ஆ
தித்தப்பிரகாச முதலாயுள்ள வொளிகளில் முன்னில்லாதவி
ருளானது அழிந்ததுமில்லை மறைந்துநின்றதுமில்லை. எ - து.
என்னவே ஒளியின்மேலீடுகொண் டிருளடங்கித் தோற்றமு
மற்றுக் காரியப்படாமனின்றோற்போல வருளின்மேலீடுகொ
ண்டு மலங்கீழ்ப்பட்டுநின்றதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். போ

ற்றிப்பொருடையில். “சேனாரூள்வடிவஞ் செங்கதிரோன்
பாணிப்பாற்—காணதொழியுங் கணக்கேபோ—லாணவத்தி,
ஞாதிசுறையாம லென்பாலணுகாம— னீதிநிறுத்துநீலைபோற்
றி.” எ - து. கண்டுகொள்க.

து - ம். பாசமழியுமென்பதைப் பேதவாதி கருத்தெ
ன்றது அவன் செம்பிற் காளிதமானது குளிகையினாலேகெ
ட்டுப் பொன்னுனதன்மைபோல வான்மாவுக்குண்டானவா
ணவமலமு மருளினாலேகெட்டுச் சிவமயமாமென்றென
வறிக. இதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். “நாசன
தருளாற் பாசத்தொகுதி - செறிவுறுசெம்பிற் கறையுறுகளி
ம்பு- குளிகைதாக்கவொளிபெற்றாங்கு-நித்தசுத்த முத்தராக-
வைத்தனருலகின் மறைவல்லோரோ.” எ - து. கண்டுகொ
ள்க. இதனையாகாதென்று மறுத்ததேதென்னில் பதிபசுபா
சமூன்று நித்தியமென்றிருக்கையாலே பாசமழியவொண்ண
தென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரண
த்தில். “மறைகளாகமத் தறைகள்மற்றெவையு - நாசயில்
பதிபசு பாசமென்றுரைத்த- லடர்த்தோர்குளிகை சயத்தாற்
றும்பிர - காளிதநாசம்பாசத்தேய்த்தல் - கூடாதன்றியுங் கு
ளிகைசீருண - நீடாழித்தநிலைநிலையாகலிற்- பேதவாதமோ
துதல்பிழையே - யின்னுமின்னுயிரோமங்குளிகை - தன்னிலந்
நியந்தருவதுதிடனே.” எ - து. கண்டுகொள்க. பாசமழி
யாதென்றது சமவாதிகருத்தென்றதேதென்னில் அவன்முத்
தியைப்பெற்றவிடத்துஞ் சரீரமழியாதென்கையினாலே சரீர
முள்ளமட்டும் மும்மலமும் போகாதென்கையினாலே யதனை
யாகாதென மறுத்ததெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சங்கற்ப
நிராகரணத்தில். “அகன்று- நீங்கியமுருவநீங்காதாயி- னோ
ங்கியமுத்தி யாவதெனுகாக்க - செடியுடலணுகாக் குடிலை
கொடுக்குமென் - றோதினைநீயே பேதாய்பகட்டுர - லொளிர்

சினேமுச்சித் தளிரொனுமிதுதகு - மிச்சாரூபசச்சினொன்
னின் - மும்மலத்தேது மின்மையதன்றே - யிதுவளர்முத்திப்
பதமெனவியம்புக." எ - து. கண்டுகொள்க. இனிமலத்தி
ன்சத்தியாகிய காரியமழியு நித்தமாகியகாரணமழியாதென்
பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். "தெரிவரியமெய்ஞ்ஞான
ஞ்சேர்ந்தவாறே சிவப்பிரகாசிக்குமிங்கேசீவன்முத்தனாகு,
முரியமலமௌடதத்தாற்றிப்புண்டவிடமு மொள்ளெரியி
னொளிமுன்னரிருளுந்தேற்றின், வருபரல்சேர்நீர்மருவுகலங்
கலும்போலாகி மாயாதேதன்சத்திமாய்ந்துகாயந், திரியும
ளவும்முளதாய்ப்பின்புகாயஞ் சேராதவகைதானுந்தேயும
ன்றே." எ - து. கண்டுகொள்க. அன்றியும் ஞானமிர்த்தத்தி
லும். "மிக்க - விடங்செழுபெருவலியுளங்கொளமந்திரத்-தட
ங்சியதன்மையுமற்றேகுடங்கரிற் - கலங்கனீரின்லங்கிளர்வி
ழுக்கா - லனைந்தமாறென விளங்கிறந்தகன்ற - பாசப்பெரு
வலி தீர்த்தனன் - மாசில்ஞானப்பெருந்தகையே." எ - து.
கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது பாசமழியுமோவென்று மழியா
தோவென்றுங் கேட்ட மாணவகணைநோக்கிப் பாசமழியில்
நித்தியத்துக்கு மழிவுண்டாமென்றும் பாசமழியாதென்னி
ல் ஞானம்பிரகாசியாதென்று மறுத்துப் பாசத்தின்சத்திய
ழியுமன்றி நித்தியமழியாதென்று வருமுறைமையை யறி
வித்தது. (௩௮)

மற்றுண்டான கன்மமுமாயையும் போகைக்கு வழியெ
ங்ஙனையென்று வினவ மேலருளிச்செய்வா னெடுத்தக்கொ
ண்டருளியது.

எல்லையில்பிறவிகல்கு மிருவினையெரிசேர்வித்தி
னெல்லையினகலுமேன்ற வுடற்பழவினைகளுட்டிங்

தொல்லையின்வருதல்போலத் தோன்றிருவினையதுண்டே
லல்லொளிபுரைபுனானத்தழலுறவழிந்துபோமே. (௩௬)

முன்மையாம்வினையு முயங்கியமாயையுஞ்

செம்மையாலகலுந் திறந்தெரிந்துரைத்தது.

வி - ம். எல்லையில்பிறவில்து மிருவினை. எ - து. அ
ளவிடப்படாத ஜநநங்களைத்தருகிற புண்ணியபாவமாகிய ச
ஞ்சிதகன்மங்கள், — எரிசேர்வித்தினெல்லையினகலும். எ - து.
அக்கினியைச்சேர்ந்த விதைகளைப்போல வாசாரியன்செய்
யப்பட்ட தீகைகளினாலே விரைவிலேகெட்டுப்போம், — ஏ
ன்றவுடற்பழவினைகளுட்டும். எ - து. எடுத்தவுடலுக் கமை
த்தபிராரத்த மந்தவுடலுள் ளதனையும்புசித்து அந்தவுடலோ
டே யொக்கக்கெட்டுப்போம். — தொல்லையில் வருதல்போல
த் தோன்றிருவினையதுண்டேல். எ - து. முன்புண்டான
ஜநநங்கடோறும் பிராரத்தகன்மம் புசிக்கச்செய்தே யாகாமி
யகன்ம மேறினாற்போல இப்பொழுது பிராரத்தகன்மம் புசி
க்கச்செய்தே ஆகாமியங் கட்டுப்படாதோவென்னில் அப்படி
யுண்டாகாது. வரதனாபலத்தாலும் அபுத்திபூர்வத்தாலும் பு
ண்ணியபாவங்கள் மேலைக்குஜநநமாகக் கட்டுப்படுமாகில், —
அல்லொளிபுரையுனானத் தழலுறவழிந்துபோமே. எ - து.
விளக்கின்முன் னிருள்போனாற்போல விவனிடத்திலுண்டா
யிருக்கப்பட்ட ஞானாக்கினியினாலே யழிந்துபோம். எ - து.

வி - பு. எல்லையில்லாத ஜநநங்களைத்தருகிற விருவினை
யென்றது யெங்ஙனையென்னி லொவ்வொரு ஜநநங்கனையெ
டுத்தா லந்தஜநங்கடோறும் வெகுவிதமான ஜநநங்களைக் க
ட்டுப்படுத்திமென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். இருபா
விருபஃதில். “அத்துவாமெத்தியடங்காவினைகள்.” எ - ம்.
இந்நூலினும். “முந்தனுகருந்துபயன்.” எ - ம். வருமே

துக்களைக் கண்டுகொள்க. இங்ஙனங் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிற சஞ்சிதகன்மங்களை யாசாரியன் தீக்ஷைகளினாலே போக்குவனென்றதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “மூன்று திறத்தனுக்கள் செய்யுங்கன்மங்கட்கு முன்னிலையாமூவிரண்டாமத்துவாவி, னுன்றமுறையவையருத்தியறுத்துமலமுதிர்வித்தரும்பருவமடைதலுமேயாசானாகித், தோன்றிநுகராதவகைமுற்செய்கன்மத் துகளறுத்தங்கத்துவாதொடக்கறவேசோதித், தேன்றவுடற்கன்மமநுபவத்தினாலுத்திங் கினிச்செய்கன்மமூலமலஞானத்தாலிடிப்பன்.” எ-ம். போற்றிப்பஃரெடையினும். “செய்யதிருக், கண்ணருளானோக்கிக்கடியபிறப்பாற்பட்ட—புண்ணுமிருவினையும்போயகல.”எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது சஞ்சிதகன்ம மாசாரியன் செய்யப்பட்ட தீக்ஷைகளினாலே போமென்றும் பிராரத்தகன்மமுடலுள்ளமட்டும்புசித் துடலோடே யொக்கமாயுமென்றும் ஆகாமியகன்ம முண்டானாலு மிவனிடத்திலுண்டாயிருக்கப்பட்ட ஞானாக்கினியினாலே போமென்னுமுறைமையு மறிவித்தது. (௩௬)

பத்தாஞ்சுத்திரமாகிய ஆன்மலாபமுற்றிற்று.

இங்ஙனஞ் சஞ்சிதகன்மமானது தீக்ஷைகளினாலே போமென்றும் பிராரத்தகன்ம மிந்தவுடலுள்ளமட்டும் புசித்துத் தொலையவேனுமென்றும் அதனாலுண்டாகப்பட்ட வாசாமியகன்மமான தவர்களிடத் துண்டாகிய ஞானத்தினாலே போமென்றும் முன்னர்ச்செய்யுளிலே யருளிச்செய்கையினாலப்படி வாதிக்கப்பட்ட கன்மங்கள் போக்கிக்கொள்ளுகைக் கந்தஞானநிலைமை கைகூடாத வவதரத்தும் பரிபாகமாக ஆன்மலாபமாகிய பத்தாஞ்சுத்திரத்துக்குமேலாக மு

ற்கூறின ஆன்மசுத்தியாகிய ஒன்பதாங்குத்திரத்தின் பகுதியாகிய பஞ்சாக்ஷரதரிசனமாகிய ஐந்தெழுத்தருணிலையென்னும் அதிகாரம்வைக்கப்பட்டது.

அஃதாவது பதிபசுபாசமென்றுசொல்லப்பட்ட மூன்று முதலும் ஐந்துவகையாகநிற்கையா லந்தவைந்திணையுஞ் சிவனுடைய திருநாமமாகியபஞ்சாக்ஷரமு மைந்தெழுத்தாகையாலதிலேயடைத்துத் தரிசிப்பித்ததெனவறிக. அது ஐந்திலும் நின்றமுறைமை மேல் “திருவெழுத்தைந்தில்”என்னுஞ் செய்யுளிலே கண்டுகொள்க. இவ்வதிகாரத்துக்கு முந்தினசெய்யுளாகிய “பந்தமானவையறுத்து” என்னுஞ்செய்யுளுக்குத் தொந்தனைவருமாறு:— அஃதாவது அப்படிச்செய்யப்பட்ட தீக்ஷைகளினாலே சஞ்சிதகன்மம் போனாற்போல மற்றுள்ள கன்மங்கள் போகாதிருப்பா னேனென்ற மாணவகளை நோக்கிப் பிராரத்தகன்ம மிந்தவுடனுள்ளமட்டும் புசித்தே தொலையுமென்பதற் கொருதிருஷ்டாந்தமுகமாக வருளிச் செய்து அப்படிவாதிக்கப்பட்ட கன்மங்கள் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைக் குருமுகார்தரமாகவறிந்துச்சரிக்கிற சிவஞானிசளுக்குப் புசிப்புமாத்திரமாய் வந்துபோகிறதொழிய அவர்களை மேலிட்டி வருத்தமாட்டாதென்னு முறைமையை மேலருளிச் செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

பந்தமானவையறுத்துப் பவுதிகமுழுவமெல்லைச் சந்தியாதொழியாதிங்குத் தன்மைபோல்வினையுஞ்சாரு, மந்தமாதிகளிலாத வஞ்செழுத்தருளினாலே வந்தவாறுரைசெய்வாரா வாதியாபேதியாவே. (சு0)

உடலுறுதுகர்வு முற்றிடும்வினையு
மிடர்படவஞ்செழுத் தியம்புகவென்றது.

வி - ம், பந்தமானவையறுத்துப் பவுதிக முழுவமெல்
 லைச் சந்தியாதொழியாது. எ - து. தீக்ஷைகளினாலே க
 ன்மங்களைப் போக்கினாலும் பிராரத்தகன்ம மிர்தப்பூததேக
 முள்ளமட்டும்பொருந்துதல்தவிராது. அஃதென்போல்வென்
 னில்,—இங்குத்தன்மைபோல். எ-து. பெருங்காயத்தினியல்பு
 போல. அஃதாவது பாத்திரத்திலேயிட்டுவைத்த பெருங்கா
 யமானதை வைத்தவிடைகுறையாமல்வாங்கிப் பாத்திரத்
 தைத் தூய்தாய்க்கமுவிப்போட்டாலு மந்தப்பாத்திரமுள்ளம
 ட்டு மதிலுள்ள கந்தத்தின் வாசனைபோகாதாற்போல வெ
 ன்றதெனவறிக. அப்படிப் பிராரத்தகன்ம முண்டாகவே,—
 வினையுஞ்சாரும். எ - து. ஆகாமியகன்மமு மேறாது. அ
 ப்படி யிங்ஙனம் பொருந்தப்பட்ட பிராரத்தமு மகனாலு
 ண்டாகிய வாகாமியமும்,— அந்தமாதிக்களிலாத வஞ்செழுத்
 தருளினாலே வந்தவாறுரைசெய்வாரா. எ - து. முடிவுமு
 தலு மில்லாத ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஆசாரியன் கடாக்கித்த
 முறைமையிலே யுச்சரிக்கப்பட்ட சிவஞானிகளை,—வாதியா
 பேதியாவே. எ - து. அந்தப்பிராரத்தகன்மம் புசிப்புமா
 த்திரமாய் வந்துபோகிறதொழிய அவர்க ளீடுபடத்தக்கதா
 க மேலிட்டி வருத்தாது. அவர்க ளப்படியீடுபட்டி வருந்தா
 துகொண்டே மற்றவாகாமியகன்மமுமேறாது. அப்படியே
 யேறிற்றுகிலும் பேதமாக்கிவித்து ஜநந்தை யுண்டாக்காது.
 எ - று. அன்றியு மிர்தப்பதத்துக்குப் பிராரத்தகன்மம் வா
 தியாது ஆகாமிய கன்மம் பேதியாதென்றதைப் பிராரத்த
 மொன்றிலேயும் வைத்துக்கொண் டொருமையாகக் கூறு
 வாருமுளர். அதுவழக்கல்ல வெனவறிக. அதற்குக் குற்றமே
 தென்னில் அப்படிப் பிராரத்தகன்மம் வாதியாதென்றால்
 பவுதிகமுழுவமெல்லைச்சந்தியாதொழியாது என்றபதத்துக்
 குப் பிராரத்தகன்மம் பூததேகமுள்ளமட்டும் பொருந்துதல்

தவிராதென் றறுதிகூற வழக்கில்லையாமெனவறிக. அன்
றியும் சித்தியாரில். “ஏன்றவுடற்கன்மமதுபவத்தினாலுத்து.”
எ-ம். திருவருட்பயனில். “ஏன்றவினை யுடலோடேகும்.” எ-ம்.
தூல்களில்வரும்பொருளுக்கும் விரோதமுமாமெனவறிக. இ
துவன்றியும் பிராரத்தகன்மம் பேதியாது ஆகாமியகன்மம்
வாதியாதென்பாருமுளர் அதுவும் வழக்கல்லவெனவறிக.
அதற்குக்குற்றமேதென்னில் பேதியாதென்பது போகாதெ
ன்னும் பொருட்பெற்றுநிற்கையால் பூததேகமுள்ளமட்டிம்
பிராரத்தகன்மம் பொருந்துதல் தவிராதென்று முற்கூறு
கையாலே மீளவு மதனையிரட்டித்துப் பொருட்படுத்தவேண்
டியதில்லையாம், அல்லது உம் பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரிக்கிறவ
ர்களுக்குப் பிராரத்தகன்மம் போகாதென்பதுவழக்கல்ல. அ
தெங்ஙனையென்னில் பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்தால் க
ன்ம நீங்குமென்பதன்றிப் போகாதென்ப தெதுபோலவென்
னில் ஒளவதங்கொண்டாலும் வியாதிபோகாதென்பதற்
கொக்குமெனவறிக. ஆகையால் பிராரத்தகன்மம் பேதியா
தென்பது வழக்கல்லவெனவறிக. அன்றியும் வாதியாபேதி
யாவென்பதை ஆகாமிய மொன்றிலேயும் வைத்துக்கொண்டு
பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரிக்கிற சிவஞானிகளுக்கு ஆகாமியக
ன்மம் வாதியாது அல்லாமல் வாதித்துதாகிலு மதனாலே பே
தித்து ஜநமுண்டாக்கா தென்பாருமுளர். அதுவும்வழக்க
ல்ல வெனவறிக. அதற்குக்குற்றமேதென்னில் இச்செய்யு
ளிலே பவுதிகமுழலுமெல்லைச் சந்தியாதொழியாது என்று
பிராரத்த கன்மத்துக்குச் சொல்லுகையினாலும் வினையஞ்சா
ருமென்று ஆகாமிய கன்மத்துக்குச் சொல்லுகையினாலும்
அன்றியு மிதுவே கருத்தென்பதைப்பற்றி அம்பலநாத தம்பி
ரானார் இச்செய்யுளுக்குக் கருத்தாக வருளிச்செய்ததும்
“உடலுறுதுகர்வு முற்றிடும்வினையு, மிடர்படவஞ்செழுத் தி

யம்புகவென்றது.” என்று பிராரத்தத்திற்கும் ஆகாமியத்திற்
 குமாக வருளிச்செய்கையினால் ஆகாமிய மொன்றிலுங்கூட்
 டிப் பொருட்படுத்துகை வழக்கல்ல வெனவறிக. ஆகையால்
 பிராரத்த கன்மமானது சிவஞானிகளுக்கு வாதனூபலத்தாஸ்
 புகிப்புமாத்திரமாய் நிற்பதொழிய சிவஞானிகளை மேலிட்டு
 அவர்க ளீடுபடத்தக்கதாக வருத்தாதென்பதே வாதியாதெ
 ன்பதற்கு வழக்கெனவறிக. அப்படிப் பிராரத்தகன்மம் வந்
 து தாக்கினாலும் அதனாலீடுபட்டு வருத்தப்படாமல் நின்றவ
 ர்களு முண்டோவென்னில் அப்படியுண்டு. ஆஃதியாரோவெ
 ன்னில் அப்பொன்னுந் திருநாவுக்கரசுதம்பிரானுர் சமணச
 மயத்தைவிட்டுச் சைவத்திலேவந்ததற்கு அந்தச்சமணர் வெ
 குண்கொண்டு வேண்டும்வருத்தங்கள் செய்தவளவிலும்
 அதனாலீடுபட்டு வருந்தாமல் நின்றதுண்டு. அதற்கு. பி - ம்.
 திருக்களிற்றுப்படியாரில். “கொல்கரியீன்றறையிருஞ்சிற்
 கொலைதவிர்த்தல், கல்லைமிதப்பாகக் கடனீந்தல் - நல்ல, ம
 ருவார்மறைக்காட்டில் வாசநிறப்பித்தல், திருவாய்மூராளி
 ச்செயல்.” எ - து. கண்டுகொள்க. அப்பர் ஸ்ரீபஞ்சாஷ்
 ரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு நிற்கவே யந்தவமணர்செய்
 யப்பட்ட வருத்தங்களா லீடுபட்டதில்லை யென்பதற்கு. பி-ம்.
 தேவாரத்தில் “சொற்றுணைவேதியன் சோதிவானவன்,
 பொற்றுணைதிருந்தடி. பொருந்தக்கைதொழுக், கற்றுணைப்
 பூட்டி யோர்கடலிற்பாய்ச்சினு, நற்றுணையாவது நமச்சிவாய
 வே.” எ - து. கண்டுகொள்க. அன்றியுஞ் சிவஞானிகளிட
 த்திலே கன்மங்கள்வந்து தாக்கினாலு மதனால் வருந்தார்க
 ளென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் “அங்கித்தம்பனைவல்
 லார்க் கனல்சுடாதாகு மௌடதமந்திரமுடையார்க் கருவி
 டங்களேறு, வெங்குற்றகன்மமெலாஞ் செய்தாலுஞானிக்
 கிருவினைகள்சென்றணையா முற்செய்வினையிங்குத், தங்கிப்

போம்பாத்திரமுங் குலாலன்வினைதவிர்ந்த சக்கரமுங்கந்தி
த்துச் சுழலுமாபோன், மங்கிப்போய்வாதனையா லுழல்விக்
குமெல்லா மலங்களும்பின்காயமொடுமாயுமன்றே.” எ-ம். ஞா
னமிர்தத்தில், “மண்வினைமாக்க டம்வினைமுடியா - திகிரியுரு
ட்டியொருவியாங்கு - வருதலோவா மற்றுங்குவிவாய்த்—
தசம்புனாயிங்காந் கசம்புறத்துடைத்து- விருங்கடியிகவாப்
பெருங்சடனல்லதை - யுடையதையுடையரோ வினையுணர்ந்
தோரோ.” எ - து. கண்டுகொள்க. அந்தமாதுகளிலாத வைந்
தெழுத்து. எ - கு. ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைத் தோற்றமு மீறுமி
ல்லாதென்ற தேதென்னில் சிவனுக்குத் தோற்றமு மீறுமில்
லாததுகொண்டே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமுஞ் சிவனுடைய திருநாம
மாகையா லதனையுமப்படிச்சொல்லப்பட்டதெனவறிக. இந்
தப் பஞ்சாக்ஷரத்தைக் குருமுகாந்தரமாகவறிந் துச்சரிக்கி
ற சிவஞானிகளை யந்தக்கன்மங்கள் மேலிட்டு வருத்தாதென்
றதற்கு. பி - ம். தேவாரத்தில், “வின்னுறவடுக்கிய விறகி
ன்வெவ்வழ, லுண்ணியபுகிலவை யொன்றுமில்லையாம், ப
ண்ணியவுலகினிற் பயின்றபாவத்தை, நண்ணினின்றறுப்ப
து நமச்சிவாயவே.” எ - ம். அன்றியு மந்தப்பஞ்சாக்ஷர
த்தை யறிந் துச்சரிக்கிறவர்களிடத்திலே சிவன் சாந்நித்திய
மாவனென்பதற்கு. பி - ம். தேவாரத்தில், “ஏதுமொன்
று மறிந்திலராயினு, மோதியஞ்செழுத் துள்ளுணர்வார்கட்
குப், பேதமின்றி யவரவருள்ளத்தே, மாதந்தாமு மகிழ்வார்
மாற்பேறோ.” எ - ம். அன்றியும் சித்தியாரில் ஒன்பதாஞ்சு
த்திரத்தில் “அஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க மதியருக்
கனை யாவம்போற்றோன்று மான்மாவி லரனே.” எ - ம்.
கண்டுகொள்க.

இதனுற் சொல்லியது ஆன்மாக்களுக் குண்டாகப்பட்
ட கன்மங்களை தீகையினாலே யாசாரியன் கிருபைசெய்து

போக்கினாலும் பிராரத்தகன்ம முடலுள்ள மட்டும் புசித்தே தொலையுமென்றும் அங்ஙனம் பிராரத்த கன்ம முண்டாக வே ஆகாமியகன்ம முண்டாமென்றும் அப்படியுண்டாகப்பட்ட கன்மங்க ளிரண்டும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைக் குருமுகாந்த ரமாகப்பெற் றுச்சரிக்கிற சிவஞானிகளுக்குப் பிராரத்தகன் மம் புசிப்புமாத்திரமாய் வந்துபோகிறதொழிய மேலிடுவ ருத்தாதென்றும் அது அப்படிவருத்தாகொண்டேயதனாலு ண்டாகியவாகாமியகன்மமும் பேதித்துக்கிளைத்து ஜநந்தை யுண்டாக்காதென்றும்வருமுறைமையையறிவித்தது. (சு 0)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பஞ்சாக்ஷரத்திலே பதிபச பாசங்கள் மூன்றும் ஐந்துவகையாகநின்றமுறைமை யெங்ங னேயென்றும் இதனை யாருச்சரிக்கப்படுமென்றும் வினவ மேலருளிச்செய்து அனெடுத்துக்கொண்டருளியது.

திருவெழுத்தைந்திலான்மாத்திரோதமாசருள்சிவஞ்சூழ் தரநடுநின்றதொன்றாந் தன்மையுந்தொன்மையாகி வருமநமிகுதியாலே வாசியிலாசையின்றிக் கருவழிச்சுழலுமாறுங் காதலார்க்கோதலாமே. (சுக)

தீதிலாவுண்மைத் திருவைந்தெழுத்தையுங் காதலாமவர்க் கோதலாமென்றது.

வி - ம். திருவெழுத்தைந்திலான்மாத்திரோதமாசருள் சிவம். எ - து. சிவனுடையதிருநாமமாகிய நமசிவாயவெ ன்ற ஐந்தக்ஷரத்தினும் ஆன்மாவந் திரோதசத்தியு மலமும் அ ருளும் சிவமும் என்றுசொல்லப்பட்ட ஐந்துமுதலுநிற்கும். அவையாவன யகாரத்திலே யான்மாவும் நகாரத்திலே தி ரோதசத்தியும் மகாரத்திலே மலமும் வகாரத்திலே யருளும் சிகாரத்திலே சிவமுமாக நின்றதெனவறிக. இவைபெற்று

முதலிலுஞ் சிவமுன்னாகவுச்சரிக்கும்பொழுது,— சூழ்தரநடு
நின்றது. எ - து. திரோதமுமலமுமொருபாலும் அருளுஞ்சி
வமுமொருபாலுமாக முன்பின்சூழ்ந்துநிற்க நடுநின்றது ஆ
ன்மா,—ஒன்றுந்தன்மையுந்தொன்மையாகிவரும். எ - து. ந
டுவேநின்றவான்மாவானது அந்தவருளறிவித்தா லதனாலேய
நிந்து மற்றமலமறைத்தா லதனாலேமறைப்புண்மும் இங்ஙன
மிரண்டோடுங்கூடி யொன்றுபட் டதுவதுவாய்நின்றாலுந்
தானொருமுதலாய்வருகிறது அநாதியேயுடையது. அப்படியி
ருக்கவும்,—* மநமிசூதியாலே. எ - து. மவ்வாகியமலமும் ந
வ்வாகியதிரோதசத்தியு மேலிட்டுநிற்கையாலே,—வாசியிலா
சையின்றிக் கருவழிச்சுழலும். எ - து. வவ்வாகியவருளிலுஞ்
சிவ்வாகியசிவத்திலு மாயையற்று ஜநநமரணதுக்கத்திலே
நின்றமுந்தும்,—மாறுங்காதலார்க்கோதலாமே. எ - து. அந்
தமலத்தின்கௌரவநீங்கி யருளிலேயாயசையுடையவர்களுக்
கு இர்தப்பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரிக்கலாம். எ - து.

து - ம். பதிபசுபாசமென்று சொல்லப்பட்ட மூன்று
முதலும் ஐவகையாகநின்றதற்கு வழியேதென்னிற் சிவ்விலு
ம் வவ்விலும் நவ்விலும் பதியின்கூறுகிய சிவமும் அருளு
ந் திரோதசத்தியு நின்றதெனவறிக. மவ்விலே பசுவாகிய
வான்மாரின்றதெனவறிக. மவ்விலே பாசமாகியமலநின்ற
தெனவறிக. இதிலே முற்கூறிய பதியின்கூற்றுக்குப் பாச
த்தின்பகுதியாயிருக்கப்பட்ட திரோதசத்தியைக் கூட்டின
தேதென்னில் அஃதாவது ஆன்மாவைமறைக்கப்பட்ட வாண
வமலத்தைப் பாகம்வருத்தவேண்டி யருளானது திரோதமா
ய்நின்று காரியப்படுத்துகையா லதனையும் பதியின்கூறுகச்

* மநமிசூதி என்பதை மலமிசூதியெனப்பாடமோதுவா
ருமுளர்.

சொல்லப்பட்டதெனவறிக. அப்படியானு லந்தவருளுக்குத் திரோதசத்தியென்று பேராகவேண்டிவா னேனென்னி லந்தமலத்தோடுங்கூடிக் காரியப்படுத்துகையா லவதரப்பெயரானதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “தூயவன் றனதோர்சத்தி திரோதானகரியதென்றும்.” எ - ம். அன்றியும் இந்நூலினும் “மூற் சினமருவுதிரோதாயி. கருணையாகி.” எ-ம். வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க. நடுகின்றதொன்றுந்தன்மையுந் தொன்மையாகிவரும். எ-கு. ஆன்மாவருளோடுமலத்தோடுங்கூடி யொன்றுபட்டு வருமென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “சத்தசத்தறிவதான்மாத் தான்சத்துமசத்துமன்று, நித்தனாய்ச்சதசத்தாகி நின்றிடுமிரண்டின்பாலும்.” எ - து. கண்டுகொள்க. மநமிகுதியாலே வாசியிலாசையின்றிக் கருவழிச்சுழலும். எ - கு. நவ்வாகிய திரோதத்தோடு மவ்வாகிய மலத்தோடுங்கூடிப் பிரபஞ்சப்பற்றுவிடாமல் நிற்குமளவும் ஜநநமரணதுக்கத்திலேநின் றமூந்துமென்றதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “மலமாயைகன்மமாயே யந்திரோதாயிமன்னிச், சலமாரும்பிறப்பிறப்பிற்றங்கி.” எ - து. கண்டுகொள்க. மாறுங்காதலார்க்கோதலாமே. எ - கு. பிரபஞ்சப்பற்றுவிட்டருளிலேயாசைப்பட்டவர்களுக்கென்றதற்கு. பி - ம். திருவாசகத்தில். “அருளைப்பெறுவா னாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.” எ - ம். “ஆசைப்பட்டே னுட்பட்டே னுன்னடியேனே.” எ-ம். கண்டுகொண்க.

இதனாற்சொல்லியது ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்திலே பதிபசுபாசமூன்றும் ஐந்தாகநின்றமுறைமையும் இதிற்பசுவாகிய வான்மா அந்தவருளைபிழந்து மலத்தோடுங்கூடி ஜநநமரணதுக்கப்பட்டு நிற்குமுறைமையும் இந்தமலத்தின்மேலீடுநீங்கிய ருளிலேயாசைப்பட்டவர்களுக் கிந்தப்பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரிக்கலாமென்னுமுறைமையு மறிவித்தது. (சுக)

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட மலமூந் திரோதாயியுநீங்கி யந்தவருளையுஞ் சிவத்தையும் பெறும்வழியெப்படியென்று வினவ மேலருளிச்செய்வா நெடுத்துக்கொண்டருளியது.

ஆசுறுதிரோதமேவா தகலுமாசிவமுன்னாக
வோசைகொளதனினம்மே லொழித்தருளோங்குமீள
வாசியையருளுமாயா மற்றதுபற்றுவற்றங்
கீசனிலேகமாகு மிதுதிருவெழுத்தினீடே. (சஉ)

ஓங்கியதிருவெழுத் தீனையுணர்ந்தாப்பவர்
நீங்கருஞ்சிவத்தினை நீங்காரொன்றது.

வி - ம். ஆசுறுதிரோதமேவாதகலுமா சிவமுன்னாக
வோசைகொள். எ - து. அஞ்ஞானமாகிய மனமும் அதனோ
டுங்கூடி யிருக்கப்பட்ட திரோதானசத்தியும் ஆன்மாவைப்
பொருந்தாமனீங்கும்படி சிவத்தைமுன்னாகவுச்சரிக்க, — அ
தனில். எ - து. நீயுமப்படி யுச்சரிப்பையாமாகில், — நம்மே
லொழித்தருளோங்கும். எ - து. நவ்வாகிய திரோதசத்தியு
மவ்வாகிய மலத்தின்மேலீட்டை நீக்கி யருளாகநின்று பிரகா
சிக்கும். அதுவுமன்றியே, — மீளவாசியையருளும். எ - து.
அங்ஙனமலத்தினின்று மீளவிட்ட வவ்வாகியவருள் சிவ்வா
கியசிவத்தையுந் தாராரிற்கும். — மாயா. எ - து. அப்படிம
லபாகம்வந்த மகத்தானவான்மா, — மற்றதுபற்றுவற்றங் கீச
னிலேகமாகும். எ - து. முன்சொன்ன வருள்தாரகமாகச்செ
ன் றந்தச்சிவத்தோடுங்கூடி யிரண்டறநின்றதுபவிக்கும். —
இதுதிருவெழுத்தினீடே. எ - து. இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட
விது ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தின் முறைமையாம். எ - து.

து - ம். ஆசென்றதைக் குற்றத்தையுடையமலமென்ற
தேதென்னில் ஆணவமலம் ஆன்மபோதத்தோடுங்கூடி யஞ்

ஞானத்தை வினைத்துநிற்கையாலெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில், “என்றுமுஞ்ஞானங்காட்டு மாணவமிசைந்துநின்று.” எ - து. கண்டுகொள்க. உறுதிரோதமென்றதை ஆணவமலத்தோடுங் கூடிநின்று பாகம்வருத்தப்பட்ட திரோதாயியென்றதேதென்னில் ஆன்மாவொடுமநாதியேகூடிவரப்பட்ட ஆணவமலத்தைப் பாகம்வருத்தவேண்டி யருளாநிய கிருபாசத்தி யதனோடுங்கூடித் திரோதமாய்மறைத்துநின்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில், “தூயவன்றன தோர்சத்தி திரோதானகரியதென்றும்”. எ - ம். அன்றியும் இந்நூலினும்.” பாகமாம்வகைநின்றுதிரோதானசத்தி பண்ணுதலான்மலமெனவும் பகர்வர்.” எ - ம். கண்டுகொள்க. சிவமுன்னாகவோசைகொள் என்று சர்வமும் சிவசேட்டை யாலொழியமுடியாதாகையாலே சிவத்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டிருக்கவென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். திருக்களிற்றுப்படியாரில், “சிவமுதலேயன்றிமுத லில்லையென்றும்” எ - து. கண்டுகொள்க. நம்மேலொழித்தருளோங்கும். எ - கு. நவ்வாகியதிரோதசத்தி மவ்வாகியமலத்தின்மேலீட்டைநீக்கி யருளாய்நின்று பிரகாசிக்குமென்றதற்கு. பி - ம். இந்நூலில் “முற்சினைமருவுதிரோதாயிகருணையாகித் திருந்தியசத்தி நிபாதந்திகமும்” எ - ம். திருவெம்பாவையில், “பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்தபெய்வளைதன்.” எ - ம். வருமதுகண்டுகொள்க. மாயாவென்றதை மகத்தானவான்மாவென்றதே தென்னில் அந்தச்சிவத்தை முன்னிட்டுநின்ற றுச்சரிக்கையினாலெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். திருவாசகத்தில், “யானே யோதவஞ்செய்தேன் சிவாயநமவெனப்பெற்றேன்.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது அந்தமலங்கணீங்கத்தக்கதாகச் சிவ முன்னாகவுச்சரித்தால் முன்பு திரோதமாய்நின்ற வரு

ளானது அந்தச்சிவத்துடனேகூட்ட ஆன்மாவந்தச்சிவத்தோ
டுங்கூடிப் பிரிவறநிற்கு முறைமையை யறிவித்தது. (சஉ)

ஐந்தெழுத்தருணிலே முற்றிற்று.

மே லிங்நனமுன்னருளிச்செய்யப்பட்ட வுண்மைசிவத்
டையாலு முபாயநிஷ்டையாலும் இப்பொழுதருளிச்செய்த
வைந்தெழுத்தருணியாலுங் கன்மகூடியம்வந்த ஜீவன்முத்
தர்களதுதன்மையுணர்த்துவா னெடுத்திடுக்கொண்டருளியது.

இதற்கு வகையேதென்னில். “மாயாமற்றது பற்றுவ
ற்றிங், கீசனிலேகமாகும்.” எ - து. ஆன்மா சிவனோடே
பொருந்தப்பட்டு நிற்குமென்னும் விதியைப்பற்றிச் சிவனோடு
மிரண்டறக்கூடிநின்றே மலமாயாகன்மங்களைப் போக்கிக்
கொள்ள வேண்டுகையால் ஐந்தெழுத்தருணிலேக்கு மேலாக
ப் பதினோராஞ்சூத்திரமும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரமுமாகி
ய அணைந்தோர்தன்மையென்னு மதிகாரம்வைக்கப்பட்டது.
இவ்வதிகாரத்துக் கந்தச்சூத்திர மிரண்டுநின்றதற்கு வழி
யேதென்னில் சிவஞானபோதத்தில். “காணுங்கண்ணுக்குக்
காட்டுமுளம்போற், காணவுள்ளத்தைக் கண்டுகாட்டலி, ன
யராவன்பி னரன்கழல்செலுமே.” என்கிறபதினோராஞ் சூ
த்திரத்துக்குக் கருத்துப் பரமேஸ்வரன் ஸ்ரீபாதங்களைய
ணையுமாறுணர்த்துதனுதலிற் றென்றதனாலும் பன்னிரண்டா
ஞ் சூத்திரமாகிய “செம்மலர்ரோன்றாள் சேரலொட்டா, வ
ம்மலங்கழிஇ யன்பரொடுமரீஇ, மாலறநேய மலிந்தவர்வேட
மு, மாலைபந்தானு மரனெனத்தொழுமே.” என்பதற்குக்க
ருத்து அசிந்திதனாய்நின்றபதியைச் சிந்திதனுக்கண்டு வ
ழிபடுகைக் கருளிச்செய்கையினாலும் இந்நூலினு மிவ்வதிகா
ரத்துக்கு வகுத்தசெய்யுளாகிய “தீங்குறுமாயை” என்றவிரு
த்தந்தொடங்கி “தொண்டர்களிடம்” என்ற விருத்தமுடிவா

கீய செய்யுளாறினுள்ளும் “தீங்குறு” “குறிப்பிடம்” “அகம்புறம்” “அண்டம்” “மண்முதல்” என்னுஞ் செய்யுளைந்தினும் பரமேஸ்வரனது ஸ்ரீபாதங்களை யணைந்துநிற்கு முறைமையை யருளிச்செய்கையால் பதினேராஞ்சூத்திரமாகவும் “தொண்டர்கள்” என்றசெய்யுளொன்றும் அசிந்திதனாய்நின்ற பதியைச் சிந்திதனாகக்கண்டுநிற்கப்பட்டதிருவேடமும் சிவாலையமும் சிவனெனக்கண்டிவழிபடுகைக் கருளிச்செய்கையாலிது பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரமாகவும் நின்றதெனவறிக. அப்படி யிந்தச்சூத்திரங் களிரண்டினு நின்றகருத் திவ்வதிகாரத்துக்கு வகுத்தசெய்யுட்களில் நின்றமுறைமை யெங்ஙனே யென்னில் “நேயத்தோங்குணர்வகத்தடங்கி” எ - ம். உறக்குறுங் வர்போல் வாய்மையொழிந்தவை யொழிந்துபோமே.” எ - ம். “ஞானந்திகழ்ந் தகம்புறமென்றத செம்மையார் நன்மையோரே.” எ - ம். “கண்டதோர்பொருளை யந்தக்கருத்தினுற் காணிற்றானே, யண்டநாயக ஞர்மேனி யானதே லையமின்றே.” எ - ம் “ஞானக், கண்ணினாலுன்றியந்தக்கருத்தினுலெவையுநோக்கி” எ - ம். பரமேஸ்வரனோடு மிரண்டறக்கூடி நிற்குமுறைமையை யருளிச்செய்கையால் இச்செய்யுளைந்தும் பதினேராஞ் சூத்திரமாக நின்றதெனவறிக. அன்றியும் “தொண்டர்களிடத்தம்” என்றவிருத்தமுத் திருவேடத்தையுஞ் சிவாலையத்தையும் அண்டருங்கண்டிலாதவண்ணலே யெனவணங்கிநிற்கைக் கருளிச்செய்கையால் இதுவொன்றும் பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரமாக நின்றதெனவறிக. இந்தச்செய்யுளாறினுள்ளும் “தீங்குறுமையை” என்றசெய்யுளுக்குத் தொந்தனைவருமானு.

இங்ஙன முற்கூறியவகைகளாற் கன்மகூடியம்வந்த ஜீவன்முத்தர்கள் வாதனாபலத்தால் மலமாயாகன்மங்கள் மேலிடாம லுயிர்க்குயிராய்நிற்கிற சிவனுடையதிருவருள் ஞானத்

தோடுங்குடி யிரண்டறகிற் குமுறைமையை யருளிச்செய்
வா நெடுத்துக்கொண்டருளியது.

திங்குறுமாயைசேரா வகைவினே திரிவிதத்தா
னீங்கிடநீங்காமூல நிறையிருளிரியநேயத்
தோங்குணர்வகத்தடங்கி யுளத்துளின்பொடுங்கநேரோ
தூங்குவர்தாங்கியேகத் தொன்மையிற்றுகளிலோரோ. ()

திங்குடல்வினையுஞ் செறிவுறுமலமு
நீங்கிடவருளொடு நீங்கான்றது.

வி - ம். திங்குறுமாயை சேராவகை. எ-து. ஆன்மாவான
து குற்றத்தையுடைய மாயாதேகத்தை மேலெடாதபடி,—வி
னை திரிவிதத்தானீங்கிட. எ-து. பிராரத்தம் புதிக்கச்செய்தே
யுண்டாகப்பட்ட ஹிதாஹிதங்களாலேயேறுகிற வாகாமிய
மான புண்ணியபாவங்களாகியவினை மூன்றுவகையாக வறி
யப்பட்டஞானத்தினாலேவிட்டுப்போக. மூன்றுவகையாவது
தன்னை வினையைத் தலைவனையறிகிறஞானமெனவறிக. அஃ
தேதென்னில் ஆன்மாவையுங் கன்மத்தையுஞ் சிவனையுமறி
கிறதாயிருக்கும். அறிகிறதாவது (ஆன்மாவோவென்றாற் றன
க்கெனவறிவில்லாதவனென் றறிந்துங்) கன்மமோவென்றால்
ஜடமாயிருப்பதென் றறிந்தும்) இவையிரண்டையுங்கூட்டிக்
காரியப்படுத்துகிறது சிவனெயென்றுங் கண்டு தங்களுக்கு
யாதாமொன்றால்வருகிற வின்பதுன்பங்களெல்லாஞ் சிவச்
சேட்டையாலொழிய வுண்டாகாதென்று கண்டு அவர்கள்
விருப்புவெறுப்பற் றிருப்பார்களென்றதெனவறிக.—நீங்காமூ
லநிறையிருளிரிய. எ-து. ஆன்மாவையொருகாலத்தினும்
விட்டுநீங்காம லநாகியே வியாத்தமாய்மறைக்கப்பட்டவாஞ்
ஞானமாயிருண்டவாணவம் விட்டுநீங்கத்தக்கதாக,—நேய
த்தோங்குணர்வகத்தடங்கி. எ-து. தங்களுள்ளத்திலே

யுதயஞ்செய்யப்பட்ட மிகப்பிரகாசமாகிய பேரறிவுக்குள்
 ளையடங்கித் தற்போதம்ஜீவியாமனின்று. அன்றியுமிந்தப்ப
 தத்துக்கு ஒங்குணர்வகத்தடங்கியென்று பாட்டோதி அந்த
 வருளிலே தங்கனையொடுக்கியென்று பொருளுரைப்பாரு
 முளர். இதிற்பொருளுக்கேற்க வந்தப்பாடத்தைக் கூட்டிக்
 கொள்க.—உளத்திலின்பொடுங்க. எ - து. தங்களிடத்திலே
 சிவபோதமாகிய பேரின்பம் பதிந்து விளையத்தக்கதாக,—
 நேரே தூங்குவர்தாங்கி. எ - து. தாங்கள்கொண்ட சமா
 திக்குத் தவறுவரத்தக்க மயக்க விகற்பங்களிற்படாம லுறங்
 கா துறங்கியிருப்பார்கள். அவர்களாரென்னில்,—ஏகத்தொ
 ன்மையிற்றுகளிலோரோ. எ - து. ஆன்மாவினிடத்திலே
 மென்றுபட்டுப் பழையதாய்வரப்பட்ட திரோதமறைப்புரீ
 ங்கிய கலியாணர்களாகிய சிவஞானிகள். எ - து.

து - ம். தீங்குறுமாயைசேரா. எ-து. குற்றத்தையுடை
 யமாயாதேக மேலெடாதபடியென்று பொருட்கூறியதேதெ
 ன்னில் ஆன்மாக்கள் மாயாதேகமெடுத்தால் மேலும் ஐநந
 த்துக்கேதவாயுள்ள கன்மங்கனையார்ஜித்துக்கொள்ளுகை
 யாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். ஞான
 மிர்தத்தில் “முடலையாக்கையின் வினைபிணிப்பானால் - வினை
 ப்பொதியெறுட்டோ டணிப்போவின்றே.” எ - து. கண்டி
 கொள்க. இனி வினை திரிவிதத்தாநீங்கிட. எ - கு. தன்னை
 வினைபைத் தலைவனையறிகிறஞானத்தினாலே வினைகளை நீக்கிக்
 கொள்ளலாமென்று பொருட்கூறியதன்றியே வினைதிரிவித
 த்தால்நீங்கிட வென்பதைக் கழிகாலமாக்கி மூவகைவினைகளி
 னும் பொதுப்பட வேற்றியாசாரியன் செய்யப்பட்டதீகை
 யினாலே சஞ்சிதகன்மம்போமென்றும் பிராரத்தகன்மம் உட
 லுள்ளமட்டும் புசித்தேதொலையுமென்றும் ஆகாமியகன்மம்
 அவர்களிடத்துண்டானஞானத்தினாலே போக்கிக்கொள்ளு

வார்டென்னவுமாமெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில்.
 “ஆசானாகித், தோன்றிதுகராதவகை முற்செய்கன்மத் துக
 ளறுத்தங்கத்துவாதொடக்கறவேசோதித், தேன்றவுடற்கன்
 மமறுபவத்தினுறுத்தித் கினிச்செய்கன்மமுலமலனானத்
 தாலிடிப்பன்.” எ-து. கண்டிகொள்க. அன்றியும் வினைதிரிவித
 த்தால் நிற்கிட. எ-து. சிவனைநோக்கி மனத்தினுல் தியானித்
 தும் வாக்கினு லுச்சரித்துங் காயத்தினுற் றெழில்லைச் செ
 ய்தும் வினைகளை நீக்கிக்கொள்ளலாமென்னவு மாமெனவறிக.
 இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “மனமதுகிளையவாக்கு வழுத்தம
 ந்சிரங்கன்சொல்ல, வினமலர்கையிற்சொண்டங் கிச்சித்ததெ
 ய்வம்போற்றிச், சினமுதலகற்றிவாழுஞ் செயலதமானுலியா
 ர்க்கு, முனமொருதெய்வமெங்குஞ் செயற்குமுன்னிலையாமன்
 றே.” எ-து. கண்டிகொள்க. இனி நீங்காமுலந்தையிருளிரிய.
 எ-து. ஆணவமல மொன்றாயிருக்கவும் ஒருகாலத்தினும் விட்
 டிகீங்காதமலம் விட்டிருக்கவென்று பொருட்கூறியதேதென்
 னில் அந்தமலத்தின் காரியமான சத்திகளையிக் காரணமாகி
 ய நித்திய மழியாதென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்
 தியாரில் “உரியமலமெளடதத்தாற் றடுப்புண்டவி-மு மொ
 ர்டெளரியினொளிமுன்ன நிருளுந்தேற்றின், வருபரல்சேர்நீர்
 மருவு கலங்கலும்போலாகி மாயாதேதன்சத்தி மாயந்தகாய
 ந்திரியுமளவும்முளகாய்ப் பின்புகாயஞ் சேராதவகைதானுந்
 தேயுமன்றே.” எ-ம். இத்தாலினும் “ஆழிந்திருச்சத்தி நித்தம
 ழிந்திடா” எ - ம். வருமேதுக்களைக் கண்டிகொள்க. இனிநே
 யத்தோங்குணர் வகத்தடங்கி. எ - கு. எட்டொழுதம் பேர
 றிவாயுள்ள சிவத்தினுள்ளே பிவனொடிக்கித் தற்போதம் ஜீ
 வியாமநிக வென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் இவன்
 பழைய பிரபஞ்சவாதனையோடுங்கூடிச் சத்தாதவிடயங்களி
 ல் ஜீவிவாமற் றற்போதத்தை மீட்டி அருளிலே யொடுக்கு

கை யெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். திருவருட்பயனில் “புல
 னடக்கித் தம்முதற்கட் புக்குறுவர் போதார், தலநடக்கு மா
 மை தக.” எ-ம். திருவள்ளுவப் பயனில் “உரனென்னுந்தோ
 டியானோறைந்துங்காப்பான், வரனென்னும்வைப்புக்கோர்
 வித்து.” எ-ம். ஞானமிர்த்தத்தில் “மாணவரும்படைதாங்கிக்கி
 ளர-தராதரத்தெறிவேலினைஞர்போலப் - பொறிவாழ்புலப்ப
 கை தாங்கிப்பிறப்பற - வெறியுமறப்பெயர் வாட்கையும்வாட்
 கை.” எ-ம். கண்டிகொள்ச. இனியுளத்தினின்பொடுங்க. எ-ஞ்
 தங்களிடத்திலே பேரின்பம் பதிந்துவினையத்தக்கதாக நிற்பா
 ர்களென்றதேதென்னில் அந்தச்சிவஞானம்வினைந்த ஜீவன்
 முத்தராயுள்ளவர்கள் தங்களுள்ளத்திலே சிவனைத்தியாரிக்
 குமிடத் தந்தச்சிவ னங்கேபதிந் துநிற்கையா லப்படிச்சொ
 ன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். இந்தனத்தினெ
 ரிபாலி னெய்பழத்தினிரத மெள்ளின்கணெண்ணையும்போ
 லெங்குமுள்ளிறைவன், வந்தனைசெய்தெவ்விடத்தும் வழிபட
 வேயருளு மலமறுப்போரான்மாவின் மலரடி ஞானத்தாற்,
 சிந்தனைசெய்தர்ச்சிக்குந் சிவனுளத்தேதோன்றித் தீயிரும்
 பைச்செய்வதுபோற் சிவன்றன்னைப், பந்தனையையறுத்துத்
 தானாக்கித்தன்னுருவப் பரப்பையெலாங்கொடுபுருந்து பதி
 ப்பனிவன்பாலே.” எ - ம். கோவைத்திருவாசகத்தினில் “நி
 னைவித்துத்தன் னையென் னெஞ்சத்திருத்திரின் தம்பலத்துப்,
 புனைவித்தவீசன்” என்றது மிப்பொருட்பற்றி யெனவறிக.
 இனிநேரே தாங்குவார்தாங்கி. எ - து. மயக்கவிகற்பங்களி
 ற்படாம லுறங்காதுறங்கி யிருப்பார்களென்று பொருட்கூறி
 ய தேதென்னில் அவர்கள் கேவலசகல பிரண்டினுஞ் செல்
 லாமல் அருணித்திரையா யிருப்பார்க ளென்றதெனவறிக.
 இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “அந்தக்கரணங்களொடுங்
 கூடாதேவாடாதே குழைந்திருப்பையாகில்.” எ - ம். அரு

ணித்திரை என்றதற்கு போஜனவிதியில். “ஆரமுதாநீரரு
ந்தி பெச்சிலச்சமகற்றி யடைகாய்நற்கடுக்காய்சுக் கடுத்த
தொன்றைமென்று, கூரியபேருணர்வுடனே தூங்கிக்கங்குற்
குளிர்வெம்மைக்கிசைபூசை கொள்ளநல்கி, யோருணர்வுநி
வேதியா துண்ணுவாய்மை யுடையையாயுயர்ஞான போகமு
ற்றுச், சாரமருணித்திரையு முற்றுணர்களுனச் சரிதையினு
மெய்கண்டான் சந்தானத்தே.” எ - ம். கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது சிவஞானிகளாயுள்ள ஜீவன்முத்
தர்கள் பிராரத்தந்தொலையுமளவுஞ் சிவனேயும் பிரிவறநின்
று வியாபரிக்குமிடத்து மலமாயாகன்மங்களை நீக்கிக்கொ
ள்ளுமுறைமையை யறிவித்தது. (ச௩)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட ஜீவன்முத்தராயுள்ளவர்க
ள் முன்பு செய்துவந்த நியமங்களா யுள்ளவையெல்லாஞ்
செய்துவருவார்களோ விட்டுவிடுவார்களோவென்றுவினவ மே
லருளிச்சேய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

குறிப்பிடங்காலத்திற்கா சனங்கொள்கைகுலங்குண
ஞ்சீர், சிறப்புறுவிரதஞ்சீலந் தபஞ்சபந்தியானமெல்லா,
மறுத்தறவொழிதல்செய்தன் மருவிடாமன்னுசெய்தி, யு
றக்குறுபவர்போல்வாய்மை யொழிந்தவையொழிந்து
போமே. (சச)

மெய்ப்பொருளுணர்ந்தவர் விரதந்துயில்பவர்
கைப்பொருளெனவே கழலுமென்றது.

வி - ம். குறிப்பிடம் எ - து. கங்கைகுமரி முதலாயு
ள்ள தீர்த்தங்கனையுங் காசிதிருவம்பல முதலாயுள்ள சிவத்
தானங்கனையு நாடியிருக்கை, — காலம் எ - து. விஷு அ
யனம் சங்கிரம முதலாயுள்ள காலங்களிலே செய்யுங்கிரம

ங்கள்,—திக்கு எ - து. இந்தநாளேக்கின்னதிசையிலே போக
 லா மிருக்கலாம் இன்னமந்திர மின்னதிசையைப்பார்த்து ஜ
 பிக்கலாமென்னு முறைமைகள்,—ஆசனம். எ-து. பதுமாதன
 ம் கூர்மாதன முதலாயுள்ள வாதனங்களிட்டிருகை,—கொ
 ள்கை. எ-து. வாய்மை ஒப்புரவு ஈகைமுதலாயுள்ளகொள்கை
 கள்,—குலம். எ-து. பிராமணர்முதலாகச் சண்டாளர்களீரு
 கியகுலந்திமுதலாயுள்ளவை,—குணம். எ-து. யாவராயினு ம
 வரவர்சீலத்தினு மொழுகுதல் ஒருவரைநிந்தியாமை புறங்
 கூறுமைமுதலாயுள்ளகுணங்கள்,—சீர். எ - து. அந்தந்தசா
 தியொழுங்கு குலைபாமல்நடக்கை,—சிறப்புறுவிரதம். எ-து.
 கொல்லாவிரதம் அஷ்டவிரதம் முதலாயுள்ளவிரதங்கள்,—
 சீலம். எ - து. ஜாதித்தொழில் குணத்தொழில் பொறையு
 டைமை அருளுடைமை முதலாயுள்ளசீலங்கள்,— தவம்.
 பஞ்சாக்கினிநடு ஜலத்தினடு முதலாகச்செய்யுந்தவங்கள்,—
 சபம். எ - து. தேவதைமந்திரங்கள் சத்திமந்திரங்கள் எதி
 ரேறுமந்திரம் திருவம்பலவித்தை முதலாயுள்ளஜபங்கள்,—
 தியானம். எ - து. ஆதாரம் நிராதாரம் பிராசாதமுதலாயுள்
 ள தியானங்கள்,—எல்லாம். எ - து. இப்படிச்சூறிப்பிடமு
 தற் றியானமீறாகச்சொல்லப்பட்ட ரியமங்களெல்லாம்,—
 மறுத்தறவொழிதல்செய்தன் மருவிடா. எ - து. அந்தவு
 ண்மைஞானத்தைப் பெற்றிருக்கிற சிவஞானிக ளந்தரியமங்
 களை விட்டுவிடவேணுமென்று தீரவிட்டுவிடுவதுமில்லை செ
 ய்துவரவேணுமென்று செய்வதுமில்லை. பின்னையெங்ஙனே
 யென்னில்,—மன்னுசெய்தி. எ - து. அவர்க ளந்தவுண்மை
 யிலேபெறநின்று,—உறக்குறுபவர்போல் வாய்மையொழிந்
 தவையொழிந்துபோமே. எ - து. நித்திரைசெய்யுமவர்கள்
 கையிற் பிடித்திருக்கப்பட்ட பதார்த்தமானது அவர்கள் வே
 ணுமென்று பிடித்திருக்கச்செய்தே யவர்களையறியாமற்

முனேநமுவினாற்போல அந்தச்சிவஞானத்தைப்பெற்ற ஜீவன் முத்தர்க்கு மந்தவுண்மைஞானமொழிய மற்றுள்ள நியமங்களுந் தானேபோம். எ - று.

உ - ம். அந்தவுண்மைஞானமொழிய மற்றுள்ளநியமங்களெல்லா முறங்கினவர்கள் கையிற்பிடித்திருந்த பண்டங்கள்போலத் தானேபோமென்றதற்கு. பி - ம். திருவருட்பயனில். “ஒன்பொருட்கண்ணுற்றார்க் குறுபயனேயல்லாது, கண்படுப்போர்கைப்பொருள்போற் காண்.” அன்றியுஞ்சங்கற்பிராகரணத்திலே மாயாவாதியை மறுக்கிறவவதரத்திலே. “ஞாலநீதியு நான்மறைநீதியும் - பாலருன்மத்தர் பசாசினனொனவு - முறங்கினோன்கை வெறும்பாக்கெனவுந் - தானேதவிராதானாற்புரியா-தொழிந்திடுநிறையத் தழுந்துதறிடமே.” எ - று. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது அந்த வுண்மைஞானத்தைப் பெற்ற ஜீவன் முத்தர்கள் முன்புசெய்துவந்த நியமங்களெல்லாந் தாங்கள் வேண்டாமென்று விட்டுவிடுவதுமில்லை செய்துவரவேணுமென்று நியமித்துச்செய்வதுமில்லை உறங்குவார்கையிற் பதார்த்தங்க ளவர்களையறியாமற் முனேபோனாற்போல வந்தவுண்மைஞானமொழிய மற்றுள்ள நியமங்க டானே போமென்னு முறைமையையறிவித்தது. (சசச)

இந்த வுண்மைஞானத்தைபெற்ற ஜீவன்முத்தரானவர்களாந்தச்சிவத்தை யுள்ளேகண்டிருப்பார்களோ புறம்பேகண்டிவழிபடுவார்களோவென்று வினவின மாணவகளைநோக்கி மேலருளிச்செய்வானெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அகம்புறமென்றிரண்டா லர்ச்சனைபுரியுமிந்தச் சுகந்தனிலிரண்டுமின்றித் தமோமயமாகியெல்லா

நிகழ்ந்திடமகிழ்ந்துவாழு நீர்மையார்போலஞானந்
திகழ்ந்தகம்புறமெனாதசெம்மையார்நன்மையோரோ(சுரு)

உத்தமஞான முணர்ந்தஞான

வித்தகர்தன்மை விளங்கவுணர்த்தது.

வி - ம். அகம்புறமென்றிரண்டா லருச்சனைபுரியு மிந்
தச்சகந்தனில். எ - து. இந்தவுலகத்தின்கண்ணே சிவனை
வழிபடுகிறவர்கள் உள்ளேகண்டும் பூசிப்பார்கள் புறம்பேக
ண்டும்பூசிப்பார்கள்,— இரண்டிமின்றி. எ - து. இங்ஙன
ஞ்சொல்லப்பட்ட வுட்பூசைபுறப்பூசையென்கிற விரண்டுபூ
சையுமில்லாமல்,— தமோமயமாகி யெல்லாநிகழ்ந்திடமகி
ழ்ந்து வாழுநீர்மையார்போல. எ - து. அஞ்ஞானமேவடி
வாயிருக்கிற வாணவமலத்தின் மேலீட்டினாலே தத்துவமுப்
பத்தாரோடுங்கூடிச் சிற்றின்பமாகிய மோகமேயொழிய மற்
றொன்றுந்தோன்றாத முறைமையினைபுடைய பெத்தரைப்
போல்,— ஞானந்திகழ்ந்து. எ - து. பழையபிரபஞ்சவாத
னைச் சற்றுந்தோன்றாமல் ஞானமேபிரகாசித்து அந்தஞான
மான தெங்கும்பூரணமா யொழிவறநிற்கிறநிகழ்ச்சியோடுங்
கூடியதுபவித்து,— அகம்புறமெனாதசெம்மையார் நன்மை
யோரே. எ-து. அந்தரியாகமாகவுள்ளேகண்டுபூசித்தும் பகிரி
யாகமாகப் புறம்பேகண்டுபூசித்தும்வருகிற முறைமையிரண்
டுஞ் சற்றுந்தோன்றாமல் நினைவுகெட்டுப்போன பெரியோர்
களே யந்த வுண்மைஞானத்தைப்பெற்ற நல்லோர்கள். எ-து.

உ - ம். இந்தஐகத்திலுள்ளவர்கள் உட்பூசையென்றும்
புறப்பூசையென்றும் பூசித்துவருவார்களென்பதற்கு. பி-ம்.
சித்தியாரில். “நாட்டுமிதையந்தானு நாபியினிநடியாய் ஞா
லமுதற்றத்துவத்தா லெண்விரனாத்தால், மூட்டுமோகினி
சுத்த வித்தைமலரெட்டாய் முழுவிதழெட்டக்கரங்கண் மு

றைமையினினுடைத்தாய்க், காட்டுகமலாசனமே லீசர்சதா
 சிவங்கள் கலாமூர்த்தமாமிவற்றின் கண்ணுஞ்சுத்தி, வீட்
 டையருள்சிவன்மூர்த்தி மாணுகிச்சத்தி மேலாகிறிற்பணிந்த
 விளைவறிந்துபோற்றே.” எ - ம். “கந்தமலர்புகைபொளி ம
 ஞ்சனமமுதுமுதலாக் கண்டனவெல்லாமனத்தாற் கருதிக்
 கொண்டு, சிந்தையினிலருச்சிக்க.” எ - ம். உட்பூசைக்கு
 க்கண்டுகொள்க. இனிபுறப்பூசைக்கு. பி - ம். சித்தியா
 ரில். “புத்திரமார்க்கம்புகலிற் புதியவினாப்போது புகை
 பொளிமஞ்சனமமுது முதல்கொண்டைந்து, சுத்திசெய்தா
 சனமூர்த்தி மூர்த்திமாணஞ் சோதியையும்பர்வித் தாவாகித்
 துச்சத்த,பத்தியினுலர்ச்சித்துப் பரவிப்போற்றிப் பரிவினொ
 டுமெரியில்வரு காரியமும்பண்ணி, நித்தலுமிக்கிரியையினை
 யியற்றுவோர்க, ணின்மலன்றனருகிருப்பர் நினைபுங்காலே.”
 எ - து. கண்டுகொள்க. இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட பூசை
 களிரண்டு மந்தச்சிவஞான மேலிட்டவர்களுக் கில்லையென்
 பதற்கு. பி - ம். பூசாகரணத்தில். “ஞானவாரமிர்தமு
 ண்டார் நயந்ததுநுகர்ந்துவாழ்வார், ஊனமில்லையாகச்செய்
 தி யொழிவதுண்டாகவுண்டா, மீனமில்லொழில்பின்னின்ற
 முண்டெனிலெய்திற்றின்ற, மானபின்ஞானயோக மல்ல
 தொன்றியாதாரே.” எ - து. கண்டுகொள்க. எல்லா
 நிகழ்ந்திடமகிழ்ந்துவாழு நீர்மையார்போல என்றது சிவஞா
 னிகளுக்குப் பசுஞானிகளை யொய்யிட்டதேதென்னில் அந்த
 ப்பசுஞானிகளுக் கிந்தப்பிரபஞ்சமயக்கங்கொண்டே யந்தத்
 திருவருளின்னோற்றமற்று நின்றாற்போல வந்தச்சிவஞானிக
 ளுக்கு மந்தத்திருவருளின் மேலீடுகொண்டே யிந்தப்பிரப
 ஞ்சந்தோன்றாம னின்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். மெ
 ய்ஞ்ஞானவிளக்கத்தில். “அறியார்களுமறியார்மிக வறிவா
 ர்களுமறியா, ரறியார்களுமறிவார்களுமொன்றோதமிலன்று,

மறியார்களும்பசுபாசமென் னிருளான்மறைந்தறியா, ரறி
வார்களும்பரமா னந்தவொளியானிறைந்தறியார்.” எ-து.
கண்டுகொள்க. அந்தப்பசுஞானிகளுக் கிந்தத்திருவருடோ
ன்றுதென்றதேதென்னில் நமக்குக்கத்தாவாக வோர்சிவனு
ண்டென்றும் அந்தச்சிவனுக்கடிமையாக நாமோரான்மாவு
ண்டென்றும் இந்தவான்மாவாலேசெய்யப்பட்டதொரு பு
ண்ணியபாவங்களாகிய கன்மமுண்டென்றும் அதனாலொரு
நாகசுவர்க்கமுண்டென்றுந் தோன்றும் னின்றதெனவறிக.
அந்தச்சிவஞானிகளுக்கிந்தப்பிரபஞ்சந் தோன்றுதென்றதே
தென்னில் மண்ணுசை பெண்ணுசை பொண்ணுசையென்ன
ப்பட்ட மூன்றுசையும்விட்டு யாவரோடும் விருப்புவெறுப்ப
ற்று யானெனது கெடநிற்கையினு லெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது அந்தச்சிவஞான மேலிட்டிநிற்கிற
ஜீவன்முத்தர்க ளந்தச்சிவஞானத்தின் மேலீட்டினாலே வுட்
பூசை புறப்பூசையென்கிற பூசைகளிரண்டினையும் விடாமல்
விட்டு அந்தச்சிவஞானமே தனுவாய்நிற்கிற முறைமை பிரப
ஞ்சவாதனை மேலிட்டிநிற்கிற பசுஞானிகள் அந்தத்திருவரு
ளின்றோற்றஞ் சற்றுந்தோன்றாமனிற்குமதுபோலே யிருக்கு
மென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (சுரு)

அந்தவுண்மைஞானத்தைப்பெற் றதனோடுங்கூடி யநுப
விக்கிற ஜீவன்முத்தர்களுக்குப் பழையவாதனாபலத்தாலே
பிரபஞ்சவாதனை மேலிட்டாலு மதனோடுங்கூடி மயங்காம
லதனைத் தோன்றின மாத்திரத்திலே நீக்கிக்கொண்டுஅந்தஞா
னநிலைகுலையாமனிற்கைக்கு மேல்ஞானத்தில் யோகத்தை
யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்ட ருளியது.

அண்டமேவிடவனைத்து மனைத்தையும்ண்டமேவிக்,
கொண்டல்போலெவையுஞானங் குறைவிலாநிறைதலா

லே, கண்டதோர்பொருளை யந்தக்கருத்தினுற்காணிற்றா
னே, யண்டநாயகஞர்மேனி யானதேலையமின்றே. (சசு)

அவ்வியல்புறுதவர்க் ககன்றஞானத்தின்
செவ்வியயோகத் திகழ்வினையுரைத்தது.

வி - ம். அண்டமேவிடவனைத்தும். எ - து. ஆகாச
மிடமாகச்சரிக்கப்பட்ட பிரிதிவிமுதலானநாலுபூதங்களு ம
தற் குட்பட்டவையும் அந்த வாகாசத்தோடும் பொருந்தி வி
யாத்திபண்ணிநிற்க, — அனைத்தையுமண்டமேவிக் கொண்டல்
போல். எ - து. அந்தவாகாயந்தா னவையெல்லாந் தன்
னிடத்திலே கவளீகரித்துகின்ற கோட்பாடிபோல, — எவையு
ஞானங்குறைவிலா நிறைதலாலே. எ - து. எல்லாவான்மாக்க
களினும் அவையிற்றோடுங்கூடி யிருக்கப்பட்ட வத்துவாக்
களினும் பூரணனாயுள்ளசிவனுடையஞானமானது தன்னிடத்
திலேயடக்கிக் கவளீகரித்துக்கொண்டிருக்கையாலே, — கண்
டதோர்பொருளை யந்தக்கருத்தினுற்காணில். எ - து. தான்
ஹிதாஹிதப்படதக்கதாகச் சத்தாதிவிடயங்களிலே யாதா
மொன்று தன்னிடத்திலேவந்து தாக்கினாலு முன்சொன்ன
வுபமானம்போலே சிவனுடைஞானத்தினுலொழிய மற்றொ
ன்றினாலும் வாராதென்றுகண்டு விருப்புவெறுப்பற்று நிற்கி
ல், — தானேயண்டநாயகஞர்மேனி யானதேல். எ - து. அங்
நவனங்கண்ட பொருடானே தேவர்களுக்குக் கத்தாவாயிருக்
கப்பட்ட சிவனுடைய திருமேனியாம். அப்படிக்காணவே, —
ஐயமின்றே. எ - து. அங்நவனந்தாக்கினவிடயங்களாலே மே
லேக்கு ஜநநமுண்டாகாதென்கிறது சந்தேகமில்லை. எ - து. அ
ன்றியும் தானேயண்டநாயகஞர் மேனியானதேலையமின்
றே. என்றொருபதமாக்கி யப்படிக்கண்ட சிவஞானிகள் சி
வனுடைய திருமேனியாகிய ஞானத்தோடுங்கூடிச் சாயுச்சிய

த்தைப் பெறுகைக்குச் சந்தேசமில்லை யென்னவுமாமெனவ்
 றிக. ஆனதேலென்றதனால் ஆன்மாசிவனாவனோ வென்னி
 ல் அப்படிச்சிவனாகான் அந்தச்சிவத்தோடுங் கூடுமென்பது
 கருத்து. இதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில் “ஆன
 டென்பதனைத்துமவ்வகைத் - தானாகாமையைச்சாற்றிடுமெ
 ன்க - தானையெனுமித்ததனியேகார, மழிந்திலரதுவேயாய்
 ந்திலரதுவிட் - டொழிந்திலர்பிரிவில் ரெனுமிவையுணர்த்து
 ம்.” எ - து. கண்டுகொள்க.

து - ம். கண்டதோர் பொருளை யந்தக்கருத்தினற்காணி
 ல். எ - து. எல்லாஞ்சிவச்சேட்டையென்று கண்டுநிற்கிற சி
 வஞானிகளுக் கதற்குத்தக்கதாகச் சிவனின் னுசார்ந்தியஞ்
 செய்வனென்பதற்கு. பி- ம். சித்தியாரில். “யான் செய்தேன்
 பிறர்செய்தா ரென்னதியானென்னு மிக்கோணஞானவெ
 ரி யால்வெதுப்பிரியிர்த்துத், தான்செவ்வேநின்றிடவத் தத்
 துவன்றானேரே தனையளித்துமுன்னிற்கும் வீனையொளித்தி
 ட்டோடு, நான்செய்தேநெனுமவர்க்குத் தானங்கின்றி நண்
 ணுவிக்கும்போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங்கன்ம, மூன்செய்யா
 ஞானந்தா னுதிப்பினல்லா லொருவருக்குமியானெனதிங்
 கொழியாதன்றே.” எ-ம். திருப்பாட்டில் “யாதேசெய்துமி
 யாம்யாமலோநீயெனி, லாதேசெய்யுமளவில்பெருமையன்.”
 எ-து. கண்டுகொள்க. தன்னிடத்திலேதாக்கிற விடயங்களெ
 ல்லாஞ் சிவசொரூபமென்றுகண்டு நிற்கவென்றதற்கு. பி-ம்.
 திருவாசகத்தில். “கூறுநாவேமுதலாகக் கூறுங்கரணமெல்
 லாந்.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனால் சொல்லியது அந்தச் சிவஞானத்தோடுங் கூடி
 யதுபவிக்கிற ஜீவன்முத்தர்க ளந்தரினேகுலையத் தக்கதாக
 ப் பிரபஞ்சவாதனை மேலிட்டுச் சத்தாதி விடயங்களிற் றுக்

கிணலும் அவைகளெல்லாந் சிவச்சேட்டையாலொழிய
வான்மசேட்டையால் வாராதென்பது கண்டு ஒருவரோடும்
விருப்பு வெறுப்பற்று நிற்கவே யப்படித்தாக்கின விடயங்க
ளாலே மேலைக்கு ஜநநத்துக் கேதுவாகிய வாகாமியங் கட்
டிப்படாதென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (சுக)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட ஞானயோகத்தில் நிற்கப்ப
ட்ட ஜீவன்முத்தர்களுக் கிந்தப் பிரபஞ்சவாதனை யப்படித்
தோன்றினமாத் திரத்திலே நீக்கிக்கொள்ள வொட்டாமல்
வாதனாபலத்தால் நீட்டிக்க மேலிட்ட வவதரத்தும் அதனோ
டு மான்மபோதத்தைச் செலுத்தாமற் சிவசிந்தனையாக நிற்
கத் தக்கதாக மேல் ஞானகிரியை யருளிச்செய்வா னெடு
த்துக்கொண்டருளியது.

மண்முதல்கரணமெல்லா மறுவசத்தாக்கி ஞானக், க
ண்ணினிலுன்றியந்தக் கருத்தினுலெவையுனோக்கி, யெ
ண்ணியஞ்செழுத்துமாதிரியிறைநிறையுணர்ந்துபோற்றல்,
புண்ணியன்றனக்குஞானபூசையாய்ப்புகலுமன்றே (சுஎ)

மாசணுகாது மனமிறந்தியற்றும்

பூசனைஞான பூசனையென்றது

வி-ம். மண்முதல் கரணமெல்லா மறுவசத்தாக்கி. எ-து.
பிரிதிவி முதலாயுள்ள தத்துவங்களெல்லா நாமல்ல குற்றத்
தையுடைய ஜடமென்று கண்டு. ஜடமெனக் காணவென்றது
இது தானாகக் காரியப்படமாட்டாதென்று காண்கையென
வறிக. என்னவே யிது பூதசுத்தியாம். ஞானக்கண்ணினி
லுன்றி. எ-து. அப்படியறிகிறது மந்தத் திருவருளாலொ
ழிய ஆன்மபோதத்தா லறியப்படாதென்று கண்டு. அப்படிக்
காணவே யதுஆன்மசுத்தியாம், அந்தக்கருத்தினுலெவை

யுநோக்கி. எ - து. அப்படி யான்மபோதத்தாற்றாநே ய
 நிகைக்குச் சேட்டையில்லை யென்று கண்டதுகொண்டே ஆ
 3 ன்மாவக் கறிவில்லை யெனவறிந்து கண்டிகேட் டிண்டுயிர்த் து
 ற்றறிந்து நிற்கிறதெல்லாம் அந்தத் திருவருளென்று கண்டு
 நிற்கவே அது திரவியசுத்தியாம், — எண்ணி யஞ்செழுத்து
 மாறி. அதுவயம். ஐந்தெழுத்து மாறி. எ - து. ஐந்தெழு
 த்தையு மைந்தெழுத்தாகக் கொள்ளாமல் மாறிக்கொள்ள.
 4 மாறிக் கொள்ளலாவது சிவ்விலே சிவமும் வவ்விலே யரு
 ளும் யவ்விலே யான்மாவும் நவ்விலே திரோதமும் மவ்விலே
 மலமுமாகக் கொண்டு ஐந்தெழுத் தையும்விட் டைந்து முத
 லாக விசாரித்துக் கண்டு. அப்படிக் காணவே மந்திரசுத்தி
 யாம். அன்றியும், — எண்ணி. எ - து. இன்ன வருவென்று
 எண்ணித் தொகைப்படுத்தி ஜபிக்க வென்னவுமாம், — இ
 5 றைநிறை யுணர்ந்து. எ - து. கத்தாதானே யெங்கும் பூர
 ணமாய்நின்று மற்றுண்டான சித்தசித்துக்க ளிரண்டினும் பி
 ரிவறநின்று சேட்டிப்பித்து நிற்கிறத்தை யறிந்து. அப்படிச்
 சித்தசித்துக்க ளிரண்டினுஞ் சிவனிறைந்துநிற்கிறத்தை யிந்த
 விலிங்கத்தினு முண்டென்று காணவே இலிங்கசுத்தியாம், —
 போற்றல். எ - து. இங்ஙன மைந்துவகையாகச் சொல்ல
 பபட்ட பூதசுத்தி ஆன்மசுத்தி திரவியசுத்தி மந்திரசுத்தி இ
 லிங்கசுத்தி என்னு முறைமைகளுக்குத் தவறுவாராமல் வழி
 பட்டு. இங்ஙனம் வழிபடவே, — புண்ணியன் றனக்குஞானப்
 பூசையாய்ப் புகலுமன்றே. எ - து. இங்ஙனம் பஞ்சசுத்
 திகளாகச் சொல்லப்பட்டதெல்லாங் சிவனுக்கு ஞானபூ
 சையாமென்று சிவாகமஞ் சொல்லும். எ - து.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பஞ்சசுத்திகளுக் கெழுதின
 பொருளுக் குதாரணம் ஞானபூசைத் திரு விருத்தத்திலே
 காட்டுதும். அவைவருமாறு:— மண்முதல் கரணமெல்லாம்

ஐடமென்று கழித்ததற்கு. பி - ம், “அஞ்சலிசெய் திருந்
துடல நானல்லன்.” எ - ம். “புஞ்சமலிதனுகரணம் புவனம்
போகம்பொய்.” எ - ம். “எடுத்தவீடு தானழியுமளவு மதிற்
றங்குவோர்போல.” எ-ம். வருமேதுக்களைப் பூதசுத்திக்குக் க
ண்டுகொள்க. ஞானக்கண்ணினி லூன்றியென்றது ஆன்மச
த்தி யென்றதற்கு. பி - ம். “தீங்கிலுயிர் சிவலிங்கஞ் சிவன்
சிவன் யாதுஞ் செயவேண்டாம் பசுஞானம்.” எ - ம். “மெ
ய்ப்பணி மடங்கத் தூங்கிடும்.” எ - ம். கண்டுகொள்க. அந்த
க்கருத்தினு லெவையு நோக்கி பென்றதை தான்காண்கிறதெ
ல்லாஞ் சிவன் காண்கிறுனென்று காணவே திரவியசுத்தி
யாமென்றதற்கு. பி - ம். “நாலிரண்டு திருவுருவ நோக்கநோ
க்கால் நலங்கொ டிரவியசுத்தி நயந்து.” எ - து. கண்டு
கொள்க. எண்ணி யைந்தெழுத்துமாறி யென்றதை மந்திர
சுத்தியென்று ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யைந்தெழுத்ததாகக்கொ
ள்ளாமல் ஐந்துமுதலாகக்கண்டு எண்ணி ஐபிக்கவென்றத
ற்கு. பி - ம். “பத்துருமந்திரசுத்திபயிற்றி.” எ - து. கண்
டுகொள்க. இறைநிறையுணர்ந்தென்றதை இலிங்கசுத்தியெ
ன்றது கத்தா வெங்கும்பூரணனாயிருக்கையாலே நம்பொரு
ட்டாகப் பூசைகொள்ளக்கொண்ட திருமேனியிலு முண்டு
ன்று காணவென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். “நாதன்,
மேலுகந்தமலரொதுக்கியுருவநோக்கி விமலனிறைவுணர்ந்
தெவையுமேனியான, சீலமுமிங்கருவதிருவுருவமான சிறுப்
புமுணர்நதிலிங்கசுத்திசேர்த்திடாயே.” எ-து.கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது முன்சொன்ன ஞானயோகத்தினி
ற்குமவர்ஊருக் கந்தநிலைகுலையத்தக்கதாகப் பிரபஞ்சவாத
னைமேலிட்டாலு மதனோடுகூடாமல் அதனைநீக்கிக்கொள்ளத்
தக்கதாக ஞானகிரியையைச் செய்யுமிடத்துப்பஞ்சசுத்திசெ
செய்யவேண்டுகையால் அதற்குத் தத்துவங்களையெல்லாம்

ஜடமென்றுகாணவே பூதசுத்தியாமென்றும் அப்படிக்கண்டு நீக்கிக்கொள்ள நமக்கென்னவொருசேட்டையில்லையென்று காணவே யான்மசுத்தியாமென்றும் அப்படித்தனக்கென்னவொருசெயலில்லையென்று கண்டு தான்காண்கிறதெல்லாஞ் சிவதிருஷ்ட்டியென்று காணவே திரவியசுத்தியாமென்றும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யைந்துமுதலாகக்காணவே மந்திரசுத்தியாமென்றும் ஏங்கும் பூரணனாயிருக்கிறசிவ னிந்தச்சிவலிங்கத்தினு முண்டென்றுகாணவே லிங்கசுத்தியாமென்றும் இங்ஙனஞ் சுத்திசெய்து வழிபடவே சிவனுக்கு ஞானபூசையாமென்றும் வருமுறைமையையறிவித்தது. (சௌ)

பதினோராஞ்சுத்திர முற்றிற்று.

இங்ஙனம் பஞ்சுத்திகளுஞ்செய்து அந்தஞானபூசையைச் செய்துவருமவசரத்து அதிலுமான்மபோதங் குவியாமல் வாதனாபலத்தாலே திரிவிதகரணங்களோடுங்கூடிப் பிரபஞ்சத்திலே யோடினாலும் பழையபிரபஞ்சத்தொழிலாய்நின்று ஜீவியாமல் அருட்டொழிலாய் நிற்கத்தக்கதாக மேல்பன்னிரண்டாஞ்சுத்திரமாகிய ஞானசரிதையை யருளிச்செய்வா னெடுத்ததுக்கொண்டருளியது.

தொண்டர்களிதத்தும் வானோர்தொழிந்திருமேனிதானு, மண்டருங்கண்டிலாத வண்ணலேயெனவணங்கி, வெண்டரளங்கள்சிந்த விழிமொழிசூழறிமெய்யே,கண்டு கொண்டிருப்பர் ஞானக்கடலமுதருந்தினோ. (சஅ)

சிவமாம்வேடஞ் சிவாலயமெனத்தொழுந்
தவமானுனச் சரிதைசாற்றியது.

வி - ம். தொண்டர்களிதத்தும். எ - து. மஹேச்வரரிடத்திலும்,— வானோர்தொழிந்திருமேனிதானும். எ - து. பிர

மவிஷ்ணுக்கள் முதலாயுள்ள தேவர்களும்வந்து வழிபாடுசெய்யப்பட்ட சிவலிங்கப்பெருமானிடத்திலும்,— அண்டருங்கண்டிலாத வண்ணலேயெனவணங்கி. எ - து. அந்தத்தேவர்களாலுங்காணப்படாத சிவனல்லோ நம்பொருட்டாகத்திருமேனிகொண்டெழுந்தருளினுனென்று இந்த விரண்டிடத்திலும் வழிபட்டுத்தெண்டனிட்டு,— வெண்—ரளங்கள்சிந்தவிழி. எ-து. கண்களானது முத்துப்போலேநீராயுதிர்க்க,— மொழி குழறி. எ-து. வார்த்தைதமுதமுக்க,—மெய்யேகண்டிகொண்டிருப்பர். எ - து. உண்மையாகக்கண்டு தியானித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்,— ஞானக்கடலமுதருந்தனோ. எ - து. அருள்வெள்ளமாகிய சமுத்திரத்தேவினைந்த சிவபோகமாகிய வழினைப் புசித்தசிவஞானிகள். எ - து.

து - ம். தொண்டர்க ளிடத்தும். எ - கு. திருவேடத்தாடாச் சிவனெனக்கண்டு வழிபட வென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் அவர்கள் கொண்ட வேடத்தினாலுந் தியானசமாதியினு மவர்களிடத்திலே சிவன் சார்ந்தியமாகச்செய்து நிற்கையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு.பி-ம். சித்தியாரில் “அறிவரியான்றனையறிய வாக்கையாக்கி யங்கங்கேயுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத்தருளாற், செறிதலினற்றிருவேடஞ் சிவனுருவேயாருஞ் சிவோகம்பாவிக்குமதாற் சிவனுமாவர், குறியதனாலிதையத்தே யரனைக்கூடுங் கொள்கையினாலவனாவர் குறியொடுதாமழியு, நெறியதனாற்சிவமேயாய் நின்றிடுவொன்றா னேசத்தாற்றொழுதிடுநீ பாசத்தாள் விடவே.” எ - து. கண்டிகொள்க. இனி வாணோர்தெழுந்திருமேனிதானும். எ - கு. சிவலிங்கப்பெருமானைச் சிவனெனக்கண்டு வழிபடவென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் இந்தச்சிவலிங்கமூர்த்தமானது சிவனுடைய வடிவாகிய சத்தசிவான்மீகமாயிருக்கையாலு மந்திரதந்திரங்களினாலும் வழி

படுவோர்க்குக் காட்டத்திலக்கினிகடைந்தவிடத்திலே பிரகா
சித்தாற்போலவும் பசுவினிடத்துண்டாகியபா லரப்பசுவி
னுடலெங்கினின்றூலு மந்தப்பசுவின்முலைக்கண்ணிலே தோ
ன்றினாற்போலவும் அந்த விலிங்கமூர்த்தத்திலே பூரணமா
கியசிவம் பிரகாசிக்கையாலு மப்படிச்சொன்னதெனவறிக.
இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். “திருக்கோயிலுள்ளிரு
க்குந் திருமேனிதன்னைச் சிவனெனவேகண்டவர்க்குச் சி
வனுறைவனங்கே, யுருக்கோலிமந்திரத்தா னென்றினையும்
வர்க்கு முளனெங்குமிலனிங் குளனென்பார்க்கு, மிருப்
பாயவடிவா யிந்தனத்தினெரிபோல் மந்திரத்தின்வந்து
தித்து மிருஞ்சுரபிக்கெங்கு, முருக்காணவொண்ணாத பால்
முலைப்பால்விம்மி யொழுதுவதுபோல்வெளிப்பட் டருளு
வனன்பர்க்கே.” எ - து. கண்டுகொள்க. மற்றுள்ள
தூல்களெல்லா மூன்றுமுதலையுஞ் சிவனெனக்கண்டு வழி
படவென்று வருகையாலே இந்நூல் மஹேச்வரரையுஞ் சிவ
லிங்கப்பெருமானையும் வழிபடச்சொன்னதொழிய ஆசாரி
யனை வழிபடச்சொல்லாதிருப்பானேனென்னில் அது ஆசா
ரியன் முன்னிலையாக வெழுந்தருளிச்செய்யச் சீடன்தெண்
டம்பண்ணி வழிபட்டுக்கேட்டு வருகையா லதனைச்சொல்ல
வேண்டுவதில்லை யென்பது கருத்து. ஆனாலு மாசாரியனையு
ஞ்சிவனெனக்கண்டு வழிபடுகைக்குப். பி - ம். சித்தியா
ரில். “பரப்பிரமமிவனென்றும் மரசிவன்றானென்றும் பர
னானமிவனென்றும் பராபரன்றானென்று, மரன்றருஞ்சீர்
நிலையெல்லா மிவனெயென்று மருட்குருவைவழிபடவே யவ
னிவன்றானுயே, யிரங்கியவாரணமாமை மீனண்டஞ்சினையை
ய்யல்பினொடுபரிசித்து நினைந்தும்பார்த்தும், பரிந்திவைதா
மாக்குமாபோற் சிவமேயாக்கும் பரிசித்துஞ்சிந்தித்தும்பார்
த்துந்தானே.” எ - து. கண்டுகொள்க. இந்தப்பூமியின் க

ண்ணிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட விலிங்கமூர்த்தத்தை
 வாளுோர்தொழுந்திருமேனி யென்றதேதென்னிற் நேவர்க
 ளு முத்தியைப் பெறுமவதரத்து இந்தப்பூமியின்கண்ணேவ
 ந்து சிவனையருச்சித்துப் பெறவேண்டுகையா லப்படிச்சொ
 ன்னதெனவறிக.இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “வாணிடத்தவரு
 மண்ணில்வந் தரன்றனையர்ச்சிப்பர்.” எ-ம். திருவாசகத்தினு
 ம். “புவனியிற்போய்ப் பிறவாமையினுணம் போக்குகின்
 றோம்.” எ-ம். கண்டுகொள்க. அப்படியிருக்க விர்தவிலிங்கமூ
 ர்த்தத்தை யண்டருங் கண்டிலாத வண்ணலே யென்றதேதெ
 ன்னில் இந்த விலிங்கமூர்த்தத்தை வழிபடுமவர்க ளந்தவுண்
 மைஞானமாகிய பூரணத்தை யிலிங்கத்தினிடத்திலே தியா
 னித்து வழிபடவேண்டுகையால் அந்தவுண்மைஞானத்தை ய
 வர்களறியாதபடியாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அஃ
 தெங்ஙனேயென்னில் அவர்கள். சிவனை யிழந்துநின்றுசெய்
 த பசுபுண்ணியத்தினுலே தெய்வபதத்தைப் பெற்றுச் சிற்றி
 ன்பமாகிய போகங்களை யநுபவித் திருக்கையா லந்தவுண்
 மைஞானத்தை யறியாதவர்க ளென்ற தெனவறிக. இதற்கு.
 பி-ம். திருவாசகத்தில் “வானநாடருமறியொணாதநீ” எ - ம்.
 “கனலையுந்தேவர்கள் காண்பரிய கனைகழலோன்” எ - ம்.
 “அளவறுப்பதற்கரியவ னிமையவர்க்கடியவர்க்கெளியான்”
 எ - ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. இனி இங்ஙனஞ்
 சிவனை வழிபடுகிறவர்கள் பிரியப்பட்டிவகைகூராமல் விதன
 ப்பட்டு வெண்டரளங்கள் சிந்த விழிமொழிகுழறி யென்ன
 வேண்டிவா னேனென்னில் யாதாமொரு விதனமுற்றவர்க
 ள் தங்கள் விதன நீக்கத்தக்க முதியோனாக் கண்டவிடத்து
 த் தாங்கள்பட்ட விதனத்தின் மேலீட்டினுலே தங்கள்
 விதனத்தைச் சொல்லி யாறுமிடத் தவர்கள்மெய்யறியாம
 ற் கண்ணீருங்குதித்து நாவுந்தழுதழுத்துநின்றும்போல

மோக்ஷகாமிகளா யுள்ளவர்களுந் தாங்கள் ஜநநமரண
துக்கத்திலே யழுந்தியும் இயம தண்டப்பட்டும் நரகவே
தனைப் பட்டும் வருகிற விதனத்தை யுபதேசக் கிரமங்களி
னாலே கண் - வவதரத்துச் சிவசந்நிதியிலே தங்கள் வித
ன மாறவேண்டுகையால் வாக்கு மனா தீதமாயுள்ள சிவன்
நம்பொருட்டாகத் திருமேனிகொண்டருளிநுனென்று கண்
டு தங்கள் விதனத்தின் மேலீட்டை யந்தச் சந்நிதியிலே வி
ண்ணப்பஞ் செய்யச்செய்தே யவர்வகள் மெய்யறியாம லு
ண்டாகிய கண்ணீருங் குழறுதலு மெனவறிக. என்னவே ம
னதிலுண்டான விதனங் கண்ணீராலே யறியப்படு மென்ப
து கருத்து. அஃதெங்ஙனே யென்னில் “அன்பிற்குமுண்டோ
வடைக்குந்தா, மூர்வலர்புன்கணீர் பூசறரும்.” என்று திரு
வள்ளுவ தேவரு மருளிச்செய்தது மிப்பொருட்பற்றி யென
வறிக. சிவனைப் பெறவேண்டுமென்று விதனமுற்றவர்களுக்
குக் கண்ணீருங் குழறுதலு முண்டா மென்பதற்கு. பி-ம். தி
ருவாசகத்தில். “மெய்தானரும்பி விதிர்விதிர்த்துன் விரையா
ர்கழற்கென், கைதான்றலையைத்துக் கண்ணீர்ததும்பி வெ
தும்பி.” எ - ம். “உள்ளந்தாணின்னுச்சி யளவுநெஞ்சா யு
ருகாதாருடம்பெல்லாங் கண்ணாயண்ண, வெள்ளந்தான்பா
யாதா நெஞ்சங்கல்லாங் கண்ணினையுமரமாந் தீவினையினே
ற்கே.” எ - ம். “வேண்டுந்தனையும் வாய்விட்டலறி விரையா
ர்மலர்ப்பாதம், பூண்டிகிடப்பதென்றுகொல்லோ வென்
பொல்லாமணியைப் புணர்ந்தே.” எ - ம். பெரியபுராண
த்தில். “ஈசனையேபணிந்துருகி யின்பமிகக்களிப்பெய்
தப், பேசியவாய்தழுதழுப்பக் கண்ணிரின்பெருந்தாளை,
மாசிலாநீற்றிந்தங் காவிதாமயிர்சிலிர்ப்பக், கூசியேயுடல்
கம்பித் திடுவார்மெய்க்குணமுள்ளார்.” எ - ம். பாணரா
ற்றுப்படையில். “முதுமலேநோக்கிக் கதுமெனச்செல்லு

ழி - யுவகைப்பெரிபாறு தவலறப்பெருகி - யுண்மணந்தளிர்
 ப்ப வுரோமஞ்சிலிர்ப்பக் - கண்ணெனுமத்தின் கண்ணீருடைய
 ய - வென்பிடையுருகி நன்குடல்விதிர்ப்ப - வேர்த்துமெய்ய
 ரும்பி ராத்தமுதமுப்ப." எ - ம். வருமேதுக்களைக்கண்டுகொ
 ள்க. இனி மெய்யேகண்டுகொண்டிருப்பர். எ - கு. உண்மை
 யாகக்கண்டு தியானித்துக்கொண்டிருப்பார்களென்று பொரு
 ட்கூறியதேதென்னில் பூரணகத்தாவா யுயிர்க்குயிராய்நின்ற
 நிவிக்கிறசிவமானது குருலிங்கசங்கமமாகப் புறம்பேகொ
 ள்ளப்பட்ட திருமேனியிலு முண்டென்றுவழிபடுகையா ல
 ப்படிச்சொல்லப்பட்டதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். தேவார
 த்தில். "என்னிலாருமெனக்கினியாரிலை, யென்னிலும்முனி
 யானொருவன்னுள, நென்னுளேயுயிர்ப்பாய்ப் புறம்போற்
 துபுக, கென்னுளேநிற்கு மின்னம்பரீசனே." எ - ம். தி
 ருமந்திரத்தில். "உள்ளத்துமுள்ளன் புறத்துள்ளனென்ற
 வர்க, குள்ளத்துமுள்ளன் புறத்துள்ளனெம்மிறை." எ - ம்.
 திருவருட்பயனில். "உள்ளும்புறம்பு மொருதன்மைக்காட்
 சியருக், கெள்ளுந்திறமேதுமில்." என்றதுமிப்பொருட்பற்றி
 நின்றதெனவறிக. அன்றியும் பூசாகரணத்திலும் இதுவே
 பொருளென்பதைப்பற்றி. "ஆருயிர்சிவத்தைவிட்டுப் புற
 ச்சிவமர்ச்சிப்பானே, லீருயிர்ச்சிவமுண்டாகி லிசைவதன்
 றெங்குமுள்ள, தோருயிர்ச்சிவமேமற்றுப் புறச்சிவமுருச்
 சிவத்திற், பேருயிர்ச்சிவமேதென்னிற் பெருததுப்பிணக்குநூ
 லே." என்பதனாலு மந்தச்சிவமுதலை யுள்ளும்புறம்பு மொ
 ருதன்மையாகக் கண்டவர்களே சிவஞானிகளென்பதனை
 குருமுகாந்தரமாகக் கண்டுகொள்க. இனி ஞானக்கடல
 முதருந்தினோரே என்றது ஞானத்துக்குச் சமுத்திரத்தை யு
 வமையாகக் கூறிய தேதென்றிற் சமுத்திரம்போல ஞானமு
 மளவுபடாதபடியாலும் தன்னிடத்திலேகூடின வான்மஜால

ங்களை யந்தச் சமுத்திரம்போல உள்ளடக்கிநிற்கையாலு மந்தச் சமுத்திரம்போல வழுதம்வளைகையினாலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அப்படிச் சமுத்திரம்போல ஞான மளவுபடாதென்பதற்கு, பி-ம். திருக்களிற்றுப்படியாரில், “கடலலைக் கேயாமிதற்குக் கைவந்துநின்றுங், கடலளக்கவாராதாற்போலப் - படியி, வருத்திசெயுமன்பாவந் தாண்டதுவுமெல்லாங், கருத்தினுக்குச்சேயனாய்க்காண்.” என்பதனுள் “கடலளக்க வாராதாற்போல” என்பதைக் கண்டுகொள்க. அன்றியும் சமுத்திரம்போலச் சிவனு மான்ம ஜாலங்களை யுள்ளடக்கி நிற்பானென்பதற்கு, பி-ம். சித்தியாரில், “இரும்பைக்காந்தம் வலித்தாற்போ லிசைந்தங்குயிரையெரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவளைத்தானாக்கி, யரும்பிந்தனத்தை யனலழிப்பதுபோன்மலத்தை யழித்தமலனப்பண்ணைந்த வுப்பேபோலனைந்து, விரும்பிப்பொன்னினைக்குளிகை யொளிப்பதுபோலடக்கி மேலளித்துத்தானெல்லாம்வேதிப்பானாகிக், கரும்பைத்தேனைப்பாலைக் கனியமுதைக்கண்டைக் கட்டியையொத்திருப்பனந்த முத்தியினிற்கலந்தே.” என்பதனுள் “விரும்பிப் பொன்னினைக்குளிகை யொளிப்பதுபோலடக்கி” என்பதைக் கண்டுகொள்க. இனி சமுத்திரம்போல அமுதம் விளைகையாலுமென்பதற்கு, பி - ம், ஞானமிர்தத்தில், “மந்தரமத்தென நிறுவினாணை - வைந்தலையரவு சுற்றிநஞ்சொடு-பணுமணிபிதுங்கப் பற்றியவுணரோ-டமரருமியக்கலாற்றாநாள்செல - முகுந்தன்றனாது முதுவலியெறுட்டோள்-வருந்தவாங்கு வாய்விட்டலறி-நுனாத்தலைவிரித்துத் திணாப்பெருங்கையெடுத்தி - தின்றுங்கூப்பிட் டன்றுவந்தெழுந்த-வுவரியமுதமென்ப.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது அசிந்திதனாய் நின்றபதியைச் சிந்திதனாகக் கண்டு வழிபடுகைக்குச் சிவஞானசித்தியில் பன்

னிரண்டாஞ்சூத்திரமாகிய. “செங்கமலத்தாளிணைகள் சேர
லொட்டாத்திரிமலங்க ளுறுத்தீசனேசரொடுஞ் செறிந்தி
ட், டங்கவர்தந்திருவேட மாலையங்கௌல்லா மரனெனவே
தொழுதிறைஞ்சி யாடிப்பாடி, யெங்குமியாமொருவருக்கு
மெளியோமல்லேலா மியாவர்க்குமேலானோ மென்றிருமாப்
பெய்தி, திங்கண்முடியாரடியாரடியோமென்று திரிந்திவர்
சிவஞானச்செய்தியுடையோரே.” என்னும் விதியைப்பற்றிச் சி
வஞானிகளாயுள்ளவர்கள் திருவேடத்தாரையுஞ் சிவலிங்கப்
பெருமானையுஞ் சிவனெனக்கண்டு வழிபடுமுறைமையை யறி
வித்தது. (சஅ)

ஆக விங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்டவுண்மையைம்பதினும் ஆ
ன்மவிலக்கணமுதல் அணைந்தோர்தன்மைமுடிவாகச் சொல்
லப்பட்ட அதிகாரமொன்பதும் இவ்வளவிலேமுடிந்தது.

அணைந்தோர்தன்மையாகிய பன்னிரண்டாஞ்சூத்திர
முற்றிற்று.

மே லிந்நூற்சொல்லப்பட்ட சைவசித்தாந்தத்திலுண்
டாகிய வத்தத்தின் கோட்பாட்டையருளிச் செய்வா னெடுத்
துக்கொண்டருளியது.

நிலவுலகாயிதாதி நிகழ்சிவாத்துவிதாந்தத்துக்
குலவினரளவளாவாக் கொள்கையதாகிவேதத்
தலைதருபொருளாயின்பாய்த் தாவில்சங்காரியத்தாய்
மலைவறுமுணர்வாறபெத்த முத்திகண்மதித்தாமன்றே.

அந்தமில்சமையத் தளவாதருமறை
யந்தமுறுபொரு ளறைந்தேனென்றது.

வி - ம். நிலவுலகாயிதாதி நிகழ் சிவாத்துவிதாந்தத்து.
எ - து. புறச்சமயமாகப் பொருந்தப்பட்ட வுலகாயின்மு

தல் அகச்சமயமாக விளங்கப்பட்ட சைவராகியசிவாத்துவி
 தியீராக, — குலவினரளவளாவாக்கொள்கையதாகி. எ - து.
 அவர்கள்கொண்டாடப்பட்ட அத்தங்களாகியஅளவுகளுக் க
 ளவுபடாத கோட்பாட்டையுடைத்தாய், — வேதத்தலைதரு
 பொருளாய். எ - து. வேதத்தின்முடிவிலே யுண்டாகப் ப
 ட்ட அத்தமாய், — இன்பாய். எ - து. பரமநந்தமாகிய
 பேரீன்பமாய், — தாவில்சற்காரியத்தாய். எ - து. கேடில்லா
 தசற்காரியவாதமுமாம். சற்காரியமாவது உள்ளதேயுள்ளதெ
 ன்றும் இல்லாத தொருகாலத்தினுமில்லையென்று நின்றதென
 வறிக. அஃதாவது பதிபசுபாசமூன்றினுள்ளும் யாதொருபொ
 ருளை யோரிடத்திலேயுண்டென்றுநாட்டிப் பின்னை மற்றோரி
 டத்திலே யில்லையென்கிறது சித்தாந்தவிரோதமாகையால் அ
 ஃதிந்நூலுக் கில்லையென்றதெனவறிக, — மலைவறுமுணர்வா
 ல். எ - து. சிவனுடையகுற்றமற்ற பேரறிவாகியதிருவரு
 ளினாலே, — பெத்தமுத்திகண்மதித்தாமன்றே. எ - து. இ
 ஞ்நூலைப் பெத்தமாகிய பொதுவென்றும் முத்தியாகிய வுண்
 மையென்றுஞ் சொல்லாநின்றேம். எ - து. அன்றியும் பெத்
 தமுத்தியென்றது போகமோகூமென்னவமா மெனவறிக.

வி - பு. உலகாயிதன்முதற் சிவாத்துவிதியீராகச் சொல்
 லப்பட்ட சமயிகளுக்குத்தொகை யிவ்வளவென்றறிகைக்கு
 முன்சொன்னபொதுவிலே “புறச்சமயத்தவர்க்கிருளாயகச்
 சமயத்தொளியாய்” என்றசெய்யுளுக்கெழுதின நுட்பத்
 திலே கண்டுகொள்க. பெத்தமுத்தியேன்ற தேதென்னில்
 பெத்தம் பாசத்தோடுங் கட்டுப்பட்டுநிற்கை. முத்தி யந்தக்க
 ட்டிவிடுகை யெனவறிக. திருவாசகத்தில், “கட்டறுத்தெனை
 யாண்டிகண்ணாரநீ, நிட்டவன்பரோ டியாவருங்காணவே, ப
 ட்டிமண்டப மேற்றினையெற்றினை, யெட்டினோடிநீண்டும் ம
 றியேனையே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது இந்நூலிற்சொல்லப்பட்ட சைவ சித்தார்த்தவத்த முலகாயிதன்முதற் சிவாத்துவிதி யீராகச் சொல்லப்பட்ட சமயிகள் கொள்ளுங் கோட்பாட்டையுடையதல்லவாய் வேதார்த்தத்தெளிவாய் அநுபோகவத்தமாய் முன்னொடுபின் மலைவற்றபொருளா யிருக்கப்பட்ட அத்தத்தைச் சிவனுடையதிருவருளினாலே பொதுவென்று முண்மையென்றுஞ் சொல்லாநின்றேனென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (சஅ)

இதனாற்கருத்து.

இங்ஙனம் பெத்தமாகவும் முத்தியாகவுஞ் சொல்லப்பட்ட விர்தநூலினையு மிதனால் விளங்கப்பட்ட சைவசித்தார்த்தவத்தமும் ஆசாரியர் சேஷனுக்குக்கொடுக்குமுறைமையு மேலருளிச்செய்வா னெடுத்திக்கொண்டருளியது.

திருவருள்கொடுத்துமற்றிச் சிவப்பிரகாசநன்னூல் விரிவதுதெளியுமாற்றால் விளம்பியவேதுநோக்கிப் பெருகியவுவமைநான்கின் பெற்றியினி னுவப்பின்முன் றருமலைவொழியக்கொள்வோன்றன்மைபிற்சாற்றலாமே.

பெருநூற்பொருளைப் பின்முன்மலைவற வருளுடன்கொள்பவர்க் கறைகவென்றது.

வி - ம். திருவருள் கொடுத்து. எ - து. மலபாகமு ம்வந்து சத்திநிபாதமு முண்டாய்வந்தா னொருசேஷனுக்கு ஆசாரியன் றனதுதிருவடியை வைத்து, — மற்றிச் சிவப்பிரகாச நன்னூல் விரிவது. எ - து. (மற்றுவினைமாற்று) இங்ஙனஞ் சிவப்பிரகாசமென்னும் நல்லநூலினது அத்தத்தின் விரிவானதை, — தெளியுமாற்றால். எ - து. அறிந்து தெளியும் வழியால், — விளம்பிய வேதுநோக்கி. எ - து. நூல்களில் சொல்லப்பட்ட இயல்பு காரியம் அனுபூலத்தி யென்கி

றகுதுவாகிய காரணகாரியங்க ளாராய்ந்துபார்த்து,— பெரு கியவுவமைநான்கின்பெற்றியி னிதுவி. எ-து. மிகவு மூவமை யாகச்சொல்லப்பட்ட வினை பயன் மெய் உருவென்று சொல் லப்பட்ட பண்பாலுவமை பயனாலுவமை உருவாலுவமை வி னையாலுவமையாகிய நால்வகையிலுண்டாகியவியல்பிலே க ருத்தைநிறுத்தி,— பின்முன்றருமலைவொழியக்கொள்வோன் றன்மையிற் சாற்றலாமே. எ-து. இந்நூலிலுண்டாகியஅத்தத் தை முன்னொடுபின் மலைவறக்கொள்ளத்தக்க முறைமையினை யுடையவரிடத்திலே தெளியச்சொல்லலாம். எ - று.

து-ம். திருவருள் கொடுத்தென்றது தீக்ஷையினாலே பாச ஸ்மயம்பண்ணி யுண்மைஞானத்தைக் கடாஸ்தித்த தெனவ றிக. நன்னூலென்றது கருத்திலுறை திருவருளு மிறைநூலு ங்கலந்தென்னும் பொருளைப்பெற்று நின்றதெனவறிக. விரிவ துதெளியுமாற்று லென்றது வளர்விருத்த மென்னும் பொரு ட்பெற்ற தெனவறிக. அஃதாவது இந்நூலிற் சொற்சுறுங்கிய த்தம் விருந்திருக்கையினாலும் ஆராயுந்தோறு மாராயுந்தோ று மத்த மேன்மேலும் விரிந்தவருகையினாலுமெனவறிக. விளம்பிய வேதுநோக்கி யென்றதை இயல்பென்றுங் காரிய மென்றும் அதுபலத்தியென்றுஞ் சொன்னதேதென்னில் இய ல்பேதுவென்றது பொருடன்னையே யுவமையாக்கி மாப்பூத் ததென்றால் மரமெனவறிகை யெனக்கொள்க. காரியவேது வென்றது புகையைக்கண்டது கொண்டே யிவ்விடத் தனலு ண்டென வறிதல். அதுபலத்தி யேதுவாவது குளிரில்லா துகொண்டே பனியில்லை யென்றதெனவறிக. இவையிற்று க்கு. பி - ம். சித்தியாரில் “ஏதுமூன்றாமியல்பு காரியத் தோடதுபலத்தியென, வோதிரியல்புமாமரத்தைக் கூட்ட லுறுகாரியம்புகைதா, னாதியானவனல்காட்ட லாகுமது பலத்தியது, சீதமின்மைபனியின்மை காட்டலாகுஞ் செப்

பிடிவே.” எ - து. கண்டுகொள்க. உவமைநான்காவது “வினைபயன்மெய்யுறு வென்றநான்கே, வகைபெறவந்த வுவமைத்தோற்றம்.” என்னும் விதியைப்பற்றிக் கார்போலுங்குழல், தருப்போலுங்கை, புலிபோலப் பாய்ந்தான், பொன்போலுமாவாரம்பூ, என்று வறுவதெனவறிக. இங்ஙனம் ஏதுவும் உவமையுஞ் சொன்னதேதென்னில் பதிபசுபாசமென்ற மூன்றினுள் யாதாமொருபொருளை யறியுமிடத்து ஏதுக்களினாலும் உவமைகளினாலு மறியவேண்டுகையா லெனவறிக, இதற்கு. பி - ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் “வாதசேற்ப விதண்டையுமேதுவு - மோதுநால்வகை யுவமையுந்திகடர-வருள்சேர்மார்தர்பொருள்சேராமற் - நார்க்கமும் விடையமுங் கற்க-நற்கவிமார்தர் நகணவிற்புவனே.” எ - து. கண்டுகொள்க. பின்முன் றருமலைவொழியக்கொள்வோன்றன்மையிற் சாற்றலாமே. எ-கு. முன்னொடுபின்மலைவரக்கொள்ளவல்லவனென்றதாரொன்னில் முன்னநங்கனிலே சரிதைகிரியை யோகங்களை முற்றும் அதுட்டித்துவந்த புண்ணியவான்க ளென்றதெனவறிக, இதற்கு. பி - ம். துகளறுபோதத்தில் “உற்ற சரிதை யொழியாத நற்கிரியை, குற்றமிலாயோகக் குறிவமுயு—முற்றிப், பிரந்தார்க டாமறியப் பேசுகேனன்றிப், பிறந்தா ரறியாத பேறு.” எ-ம். இந்நூலினும் “கேடில்புகழ் தருஞ்சரிதை கிரியாயோகக் கேண்மயமோ லிவையுணர்த்தக் கிளக்குநூலே.” எ - ம். கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது சமயாசாரமுஞ் சந்தானவாசாரமு முண்டாய்வந்தா னொருசீஷனுக்கு ஆசாரியன் நிருவடியைவைத்து இந்தச் சிவப்பிரகாசமென்னுந் திருநாமத்திளையுடைய நல்லநூலிலே விரியப்பட்ட சைவசித்தாந்தத்தினுண்மையானவத்தத்தை யேதுக்களினாலு முவமையினாலு நிச்சயித்து அந்தவத்தத்தை முன்னொடுபின்மலைவறக்கொள்

ளத்தக்கப் பக்குவனுக்குக் கிரமத்திலேகொடுக்கலாமென்னு
முறைமையை யறிவித்தது. (௫0)

உண்மைமுற்றிற்று.

ஆ - பாவிரமுட்பட திருவிருத்தம்- ஈ.

சிவப்பிரகாசவியாக்கியாரம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருவெண்பா

விந்நூலாசிரிய ரருட்கொப்பின்மை கூறுமுகத்தா

ஊற்பெருமை கூறுகின்றது.

இப்பிறப்பேசீவன்முத்தி யெய்துவிக்குமேற்பிறக்கு
மப்பிறப்புமிங்கே யறுத்தருளி—யொப்பறவே
யுண்மையருள்கொற்றங் குடிவாழுமாபதிதன்
வண்மையருட்குண்டோ கைம்மாறு.

உரையாசிரியர்சிறப்பு.

தொந்தனையாற்குத்திரத்தாற் சொற்பொருளாயம்பலவன்
நந்தகுறளாற்றொகையாற் றன்னருளாற்—சிந்தையின்மெய்
காணச்சிவப்பிரகா சங்கரைக்கண்டான்மதுரைத்
தாணுச்சிவப்பிரகாசன்

ஒதுபுகழ்சகாத்தமாயிரத்துநா னாற்

றொருபதின்மேற்செல்கின்றகாலந்தன்னின்
மாதுபயில்மதுரையில்வாழ்சிவப்பிரகாசன்

வண்மையருணிகழ்ச்சியினு லுண்மையாக

வீதுமலமீதுவினையீதுமாயையீதுயிர்பின்

னீதுசிவமென்றேகாட்டித்

தீதில்சிவப்பிரகாசச்செய்யுணுறுந்

தேர்ந்துரையிட்டேயுலகிற்சிறப்பித்தானே

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோதனைப்பத்திரம்.

பககம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க 0	கஅ	அவனது	அவரது
கஉ	கக	பிறயினை	பிறையினை
நஅ	கூ	மந்ரோசுர	மந்த்ரோசுர
சுக	ரு	சாமீபதஞ்சாருபதம்	சாமீபபதஞ் சாருப பதஞ்
ருந	உஉ	யானுமரித்தி	யானுமருத்தி
ருச	ககூ	இரண்டி	இரண்டு
ருகூ	ககூ	யாராந்து	யாராய்ந்து
ருகூ	கஉ	செயுட்களை	செய்யுட்களை
ஷெ.	கஅ	புதல்வர்	புதல்வர்
கூக	கஅ	திருவருட்பயினில்	திருவருட்பயனில்
கூஉ	ககூ	அதுட்டித் தவற்களு	அதுட்டித் தவர்களு
		க்கு	க்கு
கூஅ	உ 0	செயுட்களில்	செய்யுட்களில்
எ 3	உரு	மாலாலே	மாதலாலே
எகூ	க 0	அவயிற்றை	அவையிற்றை
ககூஉ	உகூ	தாராகங்களை	தாரகங்களை
ஷெ	உஎ	கேவப்பட்டு	கேவலப்பட்டு
ககூஎ	உச	சிவாகமதில்	சிவாகமத்தில்
ககூச	ச	காரியப்படுப	காரியப்படு
கருகூ	உக	காயத்தித்	காயத்தி
ககூஉ	உரு	ளெட்டினுங்	ளெட்டினுங்
ஷெ	உஅ	கூதறியற்கு	கூறியதற்கு
ககூகூ	கஉ	யிந்திரியகளை	யிந்திரியங்களை
உ 0 0	உஅ	(நூ.)	(நூ.)
உ 0 ந	க 0	நிக்கு	நிற்கு
உ 0 எ	ககூ	தேவவர்க்	தேவவர்க்க
உஉஅ	உகூ	பத்தவா	பத்தாவா
உநூஉ	உஉ	சௌத்திராத்திகனு	சௌத்திராந்திகனு
		ம்	ம்

சோதனைப்பத்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்
உசஅ	கரு	மருத்தருளிச்செய்	மறுத்தருளிச்செய்
உருக	உஎ	மரிணாமவாதியை	பரிணாமவாதியை
உருரு	க 0	நுருகந்தானே	நுகருந்தானே
உருக	உக	மாணக்கனை	மாணவகனை
உசூ 0	உந	கண்கண்டு தாகிலும்	கண்கண்டதாகிலும்
உசூசூ	கந	தத்துவங் ளோங்கு டி	தத்துவங்க ளோடுங் கூடி
உஎ 0	க	கனவுதனி	கனவுதன்னி
உஎசூ	உரு	யுயிர்க்கென	யுயிர்க்கென
உஎக	க 0	யுவைத்தைப்	யவத்தைப்
உஅ 0	சூ	புகன்றவற்றால்வரு	புகன்றவற்றால்வரு
உஅஎ	க	னீங்கலது	னீங்கலது
உஅக	கக	வைக்கப்பட்டது	வைக்கப்பட்டது
உகக	கஎ	மருத்	மறுத்
ஹை	உரு	சிற்றறிவாயுள்ள	சிற்றறிவாயுள்ள
ந 0 க	ந	விகாரமர	விகாரமற
ந 0 ந	கந	கரணக	கரணங்க
ந 0 க	உரு	பொறுட்	பொருட்
நசூ 0	உரு	திருவளைப்பெற்	திருவருளைப்பெற்